

Výsledky připomínkového řízení

Dle Jednacího řádu vlády byl materiál rozeslán do meziresortního připomínkového řízení dopisem ministra financí dne 9. 5. 2013, s termínem dodání stanovisek do 23. 05. 2013. Vyhodnocení tohoto řízení je uvedeno v níže uvedené tabulce.

Výsledky připomínkového řízení

a) připomínková místa, která neuplatnila žádné připomínky

Akademie věd, Českomoravská konfederace odborových svazů, Úřad průmyslového vlastnictví, Státní úřad pro jadernou bezpečnost, Energetický regulační úřad, Úřad pro technickou normalizaci, meteorologii a státní zkušebnictví, Úřad pro ochranu osobních údajů, Technologická agentura ČR, Český báňský úřad, Asociace samostatných odborů, Generální inspekce bezpečnostních sborů, Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových.

b) připomínková místa, která uplatnila zásadní připomínky

Česká národní banka, Ministerstvo vnitra, Ministerstvo dopravy, Ministerstvo kultury, Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo pro místní rozvoj, Ministerstvo průmyslu a obchodu, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, Ministerstvo zdravotnictví, Ministerstvo zemědělství, Ministerstvo spravedlnosti, Ministerstvo životního prostředí, Místopředsedkyně vlády a předsedkyně Vládního výboru pro koordinaci boje s korupcí, Úřad pro zahraniční styky a informace, Nejvyšší kontrolní úřad, Bezpečnostní informační služba, Jihomoravský kraj, Kraj Moravskoslezský, Olomoucký kraj, Zlínský kraj, Pardubický kraj, Kraj Vysočina, Karlovarský kraj, Jihočeský kraj, Plzeňský kraj, Liberecký kraj, Středočeský kraj, Hlavní města Praha, Ústecký kraj, Svaz měst a obcí.

	§	Zásadní Ostatní	Připomínky	Vypořádání
Úřad vlády ČR Odbor kompatibility	<i>Obecně</i>		Výše uvedený popis vztahu předmětu úpravy k právu EU dle našeho názoru dostatečně jasně odůvodňuje, že ač je zákon předkládán jako harmonizační, neobsahuje odkaz na předpisy EU v rámci úvodního ustanovení návrhu zákona podle čl. 48 Legislativních pravidel vlády. Způsob prokázání slučitelnosti návrhu s právem EU je dostatečně proveden označením relevantních ustanovení návrhu podtržením, identifikačním číslem (CELEX) předpisu EU a zpracováním rozdílové tabulky (příloha č. 1).	Vypořádáno.
	§ 9	O	Toto ustanovení je částečně označeno podtržením, v rozdílové tabulce je citován pouze čl. 64 finančního nařízení, je třeba tam doplnit, resp. upřesnit i odkaz na článek 65 téhož předpisu a doplnit také ust. čl. 65 odst. 4 a 2 finančního nařízení. Ve světle odkazu na předpisy EU pak vyvstává otázka, zda je ust. formulováno dostatečně přesně. Právo EU požaduje pro funkci schvalující osoby (příkazce), aby touto byli pověřeni pouze zaměstnanci, což z dikce návrhu dle našeho názoru jasně nevyplývá. K odst. 6 dále poukazujeme na čl. 65 odst. 7 cit. finančního nařízení EU, které požaduje pro zaměstnance pomáhající příslušné schvalující osobě rovněž zaručit střet zájmů podle čl. 57 cit. finančního nařízení – alespoň odkaz na tuto podmínku by v návrhu (důvodové zprávě) měl být uveden. Žádáme proto předkladatele o vyjádření a úpravu návrhu podle požadavku cit. nařízení EU.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
	§ 14 odst. 2	O	Toto ustanovení není označeno jako harmonizační, ale nařízení EU o postupech při zjišťování nesrovnalostí také pojednávají (např. finanční nařízení EU – články 32, 59, 66, 73). Doporučujeme proto upřesnit dikci tohoto ustanovení – jednak termín „účastník procesu FRK“, jednak postup poté, co povinná osoba dle návrhu tohoto ustanovení písemně uvědomí příkazce o podezření na nesrovnalost, konkrétně povinnost uvědomit v případě nečinnosti.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
	§ 16	O	Ustanovení reaguje na požadavek finančního nařízení EU – čl. 84 a násl. (čl. 84 finančního nařízení doporučujeme doplnit do rozdílové tabulky). odst. 1: Z dikce návrhu není jasná podmínka rezervace finančních prostředků – není-li zřízena funkce správce rozpočtu, tato podmínka neplatí? Je třeba vyjasnit a upravit dikci. odst. 3: Ustanovení není označeno podtržením, ale má vazbu rovněž na čl.	Akceptováno, ustanovení upraveno.

			85/1 třetí pododst. cit. fin. nařízení EU – podmínka stejné schvalující osoby není v návrhu explicitně vyjádřena.	
§ 20 odst. 5	O		Toto ustanovení reaguje na požadavky práva EU. K tomu finanční nařízení EU dále stanoví, že zaměstnanci odpovědní za kontroly ex post nesmějí být podřízeni zaměstnancům odpovědným za kontroly ex ante (čl. 66/6 druhý pododst. druhá věta) – tato věc také není v návrhu výslovně uvedena?	Akceptováno. Je zahrnuto v předmětném ustanovení.
§ 28	O		Ustanovení není označeno jako harmonizační. Předpisy EU sice vymezení interního auditu neobsahují, upravují spíše postavení interních auditorů, ale vždy s odkazem na příslušné mezinárodní standardy. Finanční nařízení EU vychází z pojetí, že interní auditor pracuje v rámci orgánu, který jej jmenoval. Důvodová zpráva k tomuto ustanovení upřesňuje, že vymezení interního auditu se podává pro účely tohoto zákona. Doporučujeme proto, aby takto byl doplněn i normativní text, nebo celá věc vymezení interního auditu byla upravena jinak. Předkladatel v důvodové zprávě dále odkazuje na definici uvedenou v odborných standardech – odboru compatibility však nepřísluší hodnotit soulad návrhu s odbornými standardy.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 31 odst. 3 písm. c):	O		pravděpodobně překlep ve slově „souvisejícím“	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 36	O		Podmínky jmenování do funkce vedoucího útvaru interního auditu jsou formálně vzato požadovanou kvalifikací pro výkon určité práce, a týká se jich proto <u>princip uznávání odborné kvalifikace</u> nabyté v jiném členském státě. Z tohoto principu existuje výjimka pro zaměstnání ve veřejné správě, a to pokud je dané pracovní zařazení bezprostředně spojeno s výkonem veřejné moci. Z judikatury SDEU pak vyplývá, že pro takové pozice lze vyžadovat jako podmínku státní občanství ČR, pokud tato pozice vyžaduje loajalitu vyplývající ze státobčanského svazku. V daném případě se však státní občanství ČR nevyžaduje, vedoucím útvaru interního auditu se tak může stát také občan jiného státu EU. S tím pak koresponduje, že ani menší míra ochrany zájmu ČR, tedy praxe vykonaná podle českého zákona nebo nabytá u organizace uznané Ministerstvem financí, není na místě. Lze dodat, že takové řešení může být přínosné: v praxi lze dobře uplatnit poznatky nabyté výkonem (interního) auditu v některém z jiných členských států EU. K tomu lze jako pomocné vodítko nahlédnout do nově připravovaného zákona o státních úřednících, jehož § 4 sice činnostmi, které vykonává	Akceptováno, ustanovení upraveno. VŠ vzdělání respektováno EU i ČR.

			úředník, pokrývá také výkon interního auditu, a tedy předmětné ustanovení, avšak § 5 odst. 3 přenechává rozhodnutí o tom, pro která pracovní místa úředníků je s ohledem na ochranu veřejného zájmu nezbytné státní občanství České republiky, vedoucímu úřadu státní správy. K tomuto předpisu by zřejmě byl předkládán zákon zvláštním předpisem. Pokud by tedy nebyla alespoň u těch vedoucích útvarů interního auditu, kteří nebudou s ohledem na intenzitu výkonu veřejné moci muset prokazovat pouze kvalifikaci nabytou podle § 36, stanovena žádná zvláštní možnost, nebylo by ustanovení v souladu s čl. 49 a násl. Smlouvy o fungování EU. Požadujeme proto úpravu návrhu ve smyslu buď jednoznačně určit okruh vedoucích útvarů interního auditu, kteří s ohledem na výkon veřejné moci jim svěřený budou muset být občany ČR a mít pouze navrhovanou kvalifikaci, a na ostatní uplatnit režim uznání odborné kvalifikace (podle zák. č. 18/2004 Sb.), anebo tento režim uplatnit na všechny takové vedoucí a vložit tomu odpovídající ustanovení do návrhu.	
§ 37 odst. 4	O	Ustanovení není označeno jako harmonizační – doporučujeme označení doplnit, jde o jednu ze základních podmínek jmenování interního auditora podle práva EU.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 38 odst. 1	O	Za slovo „jmenování“ doporučujeme vložit slovo „postupem“.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 52 odst. 1 a § 53 odst. 1:	O	Tato ustanovení nejsou označena jako harmonizační, ale je jasným požadavkem předpisů EU, aby členský stát tyto orgány určil (nařízení č. 1083/2006 – čl. 59).	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 55 odst. 1	O	Ustanovení je označeno jako harmonizační, v rozdílové tabulce vzhledem k čl. 1 nařízení č. 1074/1999. Cit. nařízení se týká vyšetřování OLAF v rámci agendy Euratomu, je tedy třeba odkaz doplnit i vzhledem k nařízení EU č. 1073/1999, event. tento odkaz v průběhu legislativního procesu upravit podle vývoje evropské legislativy v této věci. Z odkazu v rozdílové tabulce není zřejmé, jak je v ČR upravena organizace „koordinované struktury pro spolupráci s OLAF“ – <u>doporučujeme tedy tuto věc vyjasnit a upřesnit.</u> Doporučujeme dále doplnit do návrhu formou poznámky pod čarou odkaz na předpis EU, který Evropský úřad pro boj proti podvodům ustavuje – návrh řešení: Za slovo „podvodům“ umístit odkaz na poznámku pod čarou a tu uvést ve znění:	Akceptováno, ustanovení upraveno.	

			„ ^{x)} Rozhodnutí Komise 1999/352/ES, ESUO, Euratom ze dne 28. dubna 1999 o zřízení Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF).“ <u>odst. 2:</u> V návaznosti na připomínku uvedenou výše je třeba <u>upřesnit odkaz na přímo použitelný předpis EU – generický název v normativním textu, úplný název v poznámce pod čarou.</u>	
	§ 56 a násl.	O	Tato část návrhu není označena jako harmonizační, ale finanční nařízení EU v čl. 59 týkajícím se tzv. sdíleného řízení uvádí, že členské státy určí vhodné subjekty, které budou odpovídat za správu a kontrolu finančních prostředků EU (čl. 59/3). Pokud výsledky auditu a kontroly prokáží, že určené subjekty již nesplňují kritéria stanovená v odvětvových pravidlech, mají členské státy přijmout opatření nezbytná k zajištění nápravy nedostatků při plnění úkolů těmito subjekty, včetně toho, že v souladu s odvětvovými pravidly jejich určení zruší (tamtéž – třetí pododstavec). Doporučujeme doplnit důvodovou zprávu o provazbu této části návrhu s požadavky předpisů EU v oblasti sdíleného řízení při čerpání finančních prostředků z rozpočtu EU.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
	§ 57	O	Není jasné, proč text tohoto ustanovení je označen jako odst. 1.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
			Návrh zákona přispívá k implementaci práva Evropské unie v oblasti finanční kontroly poskytování prostředků z rozpočtu EU. Návrh dále zpracovává požadavky mezinárodních standardů a evropské dobré praxe v oblasti vnitrostátní úpravy řídicího a kontrolního systému ve veřejné správě. Návrh bude možno označit za plně slučitelný s právem EU až po vyjasnění uvedených připomínek. Posuzování souladu s odbornými standardy není předmětem tohoto stanoviska.	Připomínka vypořádána.
Úřad vlády ČR Vládní výbor pro koordinaci boje s korupcí	<i>Obecně CHJ</i>	O	Centrální harmonizace (Důvodová zpráva, bod 1.3, str. 40) „...Evropská komise zdůraznila, že považuje za nezbytnou existenci Centrální harmonizační jednotky na úrovni Ministerstva financí, případně Úřadu vlády, pro výkon legislativní, metodické a koordinační činnosti na úseku řízení, kontroly a auditu veškerých veřejných výdajů. ...“ (Důvodová zpráva, bod 1.5, str. 42) „...V souladu s evropskou dobrou praxí právně upravit jako třetí část řídicího a kontrolního systému centrální harmonizaci, včetně dozoru nad zavedením a fungováním řídicích a	Postavení centrální harmonizace nebylo variantně předloženo z několika důvodů. Působnost MF k centrální harmonizaci systému finančního řízení a kontroly a interního auditu vyplývá ze zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev, podle kterého je MF ústředním správním úřadem pro finanční kontrolu. Otázka, který subjekt má plnit funkci centrální harmonizace, byla variantně řešena v roce 2004, kdy orgány EK požadovaly na ČR zakotvení centrální harmonizace do legislativy. V roce 2002 byla varianta

			<i>kontrolních systémů správců veřejných rozpočtů, v působnosti Ministerstva financí.“</i> <i>(Důvodová zpráva, bod. 1.5, str. 43) „V oblasti Centrální harmonizace návrh právní úpravy posiluje úlohu Ministerstva financí jako ústředního správního úřadu pro finanční kontrolu ve 2 oblastech, v oblasti harmonizace zásad řídicích a kontrolních systémů na všech úrovních veřejné správy a v oblasti výkonu dozoru.“</i> Předložený návrh neobsahuje rozbor zajištění centrální harmonizace ve variantních řešeních – v úrovni Úřadu vlády ČR a v úrovni Ministerstva financí a bez odpovídajícím způsobem provedené RIA vč. zhodnocení korupčních rizik rovnou předkládá jako jediné možné řešení zajištění centrální harmonizace v působnosti Ministerstva financí. Tento přístup hodnotíme jako významný nedostatek předloženého návrhu, neboť při projednávání návrhu zákona o řídicím a kontrolním systému ve veřejné správě nebude možné porovnat přínosy a nedostatky obou variant doporučených Evropskou komisí. Přitom existuje dostatek důvodů se domnívat, že vytvoření Centrální harmonizační jednotky v úrovni Úřadu vlády ČR lépe vyhovuje jak současným potřebám zkvalitňování veřejné správy v České republice, tak mezinárodním standardům. Toto řešení by také zajišťovalo, že Ministerstvo financí bude ve vztahu ke kontrole a dozoru nad řídicím a kontrolním systémem ve veřejné správě (dále jen „ŘKS“) prakticky ve stejném postavení jako ostatní ministerstva (což podle předloženého návrhu není). <i>Řádné zpracování výše uvedených variantních návrhů je potřeba doplnit tak, aby při projednávání návrhu zákona bylo možné objektivně posoudit pozitiva a negativa obou variant – viz ČÁST PÁTOU návrhu zákona o ŘKS.</i>	zřízení centrální harmonizace na Úřadu vlády zamítnuta s ohledem za značný finanční dopad této varianty na státní rozpočet. Roli centrální harmonizace plní ministerstva financí ve většině členských zemí EU. Pouze v malém procentu zemí je role centrální harmonizace zajišťována úřadem vlády.
	Obecně FMC	O	Zajištění manažerské odpovědnosti při nastavení a správě ŘKS <i>(Důvodová zpráva, bod 1.3, str. 41) „Výše uvedená praxe s permanentně působícím rizikem střetu zájmů způsobuje oslabení jak systému finanční manažerské odpovědnosti, tak i systému interního auditu, a nemůže být nadále dostatečným přínosem pro zajištění řádné správy a řízení plnění</i>	Návrh zákona obsahuje sankční ustanovení za neplnění povinností příkazci a hlavními účetními. Na ministerstvech plní funkci příkazců ministři, jejich náměstci, ředitelé odborů a v některých případech vedoucí oddělení.

			<i>veřejných rozpočtů, ...“.</i> Zásadním faktorem způsobujícím současné oslabení manažerské odpovědnosti je skutečnost, že k povinnostem managementu podle zákona č. 320/2001 Sb. nejsou adekvátně upraveny ani možnosti jejich vymáhání, ani sankce za jejich neplnění. Předložený návrh zůstal v tomto směru na poloviční cestě: sice stanovuje přestupky a sankce za ně, ale až od úrovně nižší než výkonný orgán a jeho náměstci. (Důvodová zpráva, bod 5., str. 46) „... <i>Mechanismy pro vynucování dodržování právního předpisu jsou zakotveny v ustanoveních o sankcích za porušení zákonem stanovených povinností.</i>“ – Tyto mechanismy se však týkají pouze právnických či fyzických osob jako kontrolovaných osob, nikoli správců veřejných rozpočtů či jejich výkonných orgánů jako subjektů zodpovědných za zavedení a zákonné atributy ŘKS. Předložený návrh neodstraňuje významný nedostatek stávajícího stavu – neplnění zákonem daných povinností řídicími managementy ústředních správních úřadů – a nepřináší v oblasti manažerské odpovědnosti dostatečné podmínky pro očekávané zlepšení. <i>Předložený návrh zákona o ŘKS je nutné dopracovat tak, aby zajišťoval přestupkovou agendu vč. sankcí i pro úroveň výkonných orgánů správců veřejných rozpočtů a jejich náměstků.</i>	
	Obecně Orgány finanční správy	Z	Zapojení orgánů Finanční správy ČR do výkonu auditu (Důvodová zpráva, bod 1.5, str. 42) „<i>Zapojení orgánů Finanční správy České republiky je pak navrhováno do výkonu auditu, vykonávaného zejména u příjemců finanční podpory.</i>“ Jak vyplývá ze zákona č. 456/2011 Sb., Finanční správa České republiky je soustavou správních orgánů pro výkon správy daní. Návrh na zapojení finančních orgánů do výkonu auditu ve smyslu zákona o ŘKS je nesystémový krok, jímž by finanční orgány prakticky vybočily ze svého poslání a účelu. Finančním orgánům by byla vložena působnost k výkonu činnosti, pro kterou nejsou zřízeny, nemají ji stanovenou ve „svém“ zákonu a nejsou na ni ani profesně ani metodicky vybaveny. Přijetím takového	Neakceptováno. V současné době vykonávají orgány Finanční správy finanční kontrolu a kontrolu dotací formou veřejnosprávních kontrol u poskytovatelů a příjemců veřejných finančních prostředků. Tato činnost je stanovena v §10 zákona č. 456/2011 Sb. V rámci nově navrhovaného systému je navrhováno, aby orgány Finanční správy nadále vykonávaly tyto činnosti, nikoliv však formou veřejnosprávních kontrol, nýbrž formou auditu s cílem získat ujištění, že nastavené řídicí a kontrolní systémy jsou funkční. Závěry auditů budou zároveň vstupem do Výroční zprávy centrální harmonizační jednotky.

			řešení by se celý systém dostal v oblasti profesní způsobilosti do rozporu s mezinárodními standardy, které definují požadavky na profesní způsobilost interních auditorů. <i>Předložený návrh je třeba přepracovat tak, aby neobsahoval zapojení orgánů Finanční správy ČR do jednotného systému auditu, a to ani do auditu shody – viz § 56 odst. 1 návrhu zákona o ŘKS.</i>	Jedná se o stejný systém, jako v případě auditu fondů EU, kdy auditní orgán působí v rámci rezortu MF. Nejedná se tudíž v tomto případě o interní audit.
	<i>Obecně Nezávislost IA</i>	Z	Funkční a organizační nezávislost interního auditu Důvodová zpráva, bod 1.5, str. 43) „<i>Dále nová právní úprava přispěje k posílení funkční i organizační nezávislosti interního auditu.</i>“ (Důvodová zpráva, bod 1.5, str. 43) „<i>Návrh umožňuje, na základě dříve uplatňovaných požadavků, prezentovaných i Kontrolním výborem PSP ČR, zřízení výborů pro audit tam, kde to shledá příslušný správce veřejného rozpočtu za účelné.</i>“ S přihlédnutím k současné praxi, kdy odvolání vedoucího interního auditu ústředního správního úřadu má být podle zákona č. 320/2001 Sb. předem projednáno s ministrem financí a kdy je tato povinnost jak vedoucích ústředních správních úřadů, tak ministra financí vykonávána zcela formálně a skutečnou nezávislost vedoucímu útvaru interního auditu nezaručuje, je nutné konstatovat, že předložený návrh žádné posílení funkční a organizační nezávislosti útvarů interního auditu nezajišťuje. Volitelná možnost zřízení výboru pro audit je pak zcela nesystémové opatření, které je spíše jen „pro okrasu“. Ze zkušenosti s podobným řešením na Slovensku je známo, že je naprosto neúčinné, protože s jedinou výjimkou žádný výbor pro audit nevznikl. Navíc, pokud by přeci jen u některých správců veřejného rozpočtu vznikl výbor pro audit, vznikne tím nerovnováha v postavení útvarů interních auditů mezi jednotlivými správci veřejných rozpočtů, a tedy i nesrovnatelné postavení vedoucích útvarů interního auditu. Takový stav by neměl být připuštěn. Popsané nedostatky předloženého návrhu představují rozpor i se schválenou Strategii vlády v boji s korupcí na období let 2013 a 2014, v níž je v úkolu č. 1.6 „Finanční kontrola a audit“ předkladateli mj. uloženo zaměřit se na	Nezávislost interního auditu v návrhu řešena v souladu s Mezinárodním rámcem profesní praxe interního auditu. Nad rámec mezinárodních standardů jsou dále taxativně stanoveny důvody odvolávání vedoucích útvarů interního auditu z funkce. Fakultativní možnost zřízení výborů pro audit byla zvolena proto, že na zřízení výborů pro audit existují diametrálně odlišné názory. Jedna skupina žádá zakotvit zřizování výborů pro audit povinně, druhá skupina absolutně nesouhlasí s úpravou výborů pro audit v legislativě. Problematika nezávislosti interních auditorů byla detailně řešena s Českým institutem interních auditorů a navrhovaný text zákona je v souladu s jeho postojem.

			„zajištění úplné funkční nezávislosti interního auditu“ – viz bod e) odůvodnění citovaného úkolu 1.6. <i>Předložený návrh žádáme přepracovat tak, aby obsahoval řešení otázky výborů pro audit ve dvou variantách – nulový stav, tj. žádné výbory pro audit, vs. povinně jediný výbor pro audit v úrovni Úřadu vlády, resp. Centrální harmonizační jednotky, a aby mj. stanovoval při jmenování a odvolávání vedoucího útvaru interního auditu povinnost předchozího projednání tohoto kroku s výborem pro audit, v případě odvolání za přítomnosti vedoucího útvaru interního auditu, který má být odvolán.</i>	
	DZ, bod V., str. 49	Z	„Návrh nepředstavuje žádnou možnost korupčních rizik, naopak zakotvuje pojistky pro jejich odkrývání a možnost postihu za neplnění povinnosti k jejich zamezení.“ Oblast ŘKS je z minulosti zatížena řadou korupčních rizik vyplývajících z obcházení či porušování zákona o finanční kontrole – viz např. roční zprávy o výsledcích finančních kontrol ve veřejné správě (zneužívání pravomocí a špatné organizace, deformace pravidel a povinností, klientelismus, manipulace s rozpočtovými zdroji, zneužívání a patronace rozpočtových zdrojů, minimální uplatňovaná manažerská odpovědnost a další). Nelze proto konstatovat, a vyplývá to i z výše uvedených obecných připomínek, že návrh zákona nepředstavuje možnost korupčních rizik. Naopak, právě u návrhu zákona o ŘKS je potřeba zhodnocení korupčních rizik kvalifikovaně zpracovat a je-li to odůvodněné, tak doložit, že předložený návrh představuje pozitivní krok v oblasti korupčních rizik spojených s ŘKS ve veřejné správě. K tomu je mj. na webové adrese http://www.korupce.cz/cz/protikorupcni-temata/ostatni/metodika-cia-106308/ zveřejněn základní manuál. <i>Předložený materiál je nutné dopracovat tak, aby obsahoval řádně zpracované zhodnocení korupčních rizik (CIA).</i>	Důvodová zpráva doplněna.
	§ 6	O	Text návrhu „Výkonný orgán stanoví ve vnitřních předpisech zásady a cíle řídicího a kontrolního systému, ...“ doporučujeme upravit takto: „Výkonný	Akceptováno, text upraven.

			<i>orgán stanoví ve vnitřních předpisech zásady, cíle a organizaci řídicího a kontrolního systému, ...“.</i> Důvodem je skutečnost, že zatímco zásady a cíle jsou v podstatě standardní atributy ŘKS stanovené již samotným zákonem o ŘKS, podle dalšího textu v § 6 mají být zohledněny konkrétní podmínky organizační struktury, řízení atd.	
	§ 8 odst. 1	O	Text návrhu „<i>Správce veřejného rozpočtu a další veřejná instituce zajistí</i>“ doporučujeme upravit takto: „<i>Výkonný orgán správce veřejného rozpočtu a vedoucí zaměstnanec další veřejné instituce zajistí</i>“. Důvodem je skutečnost, že pokud zákon stanovuje povinnost organizace, není explicitně zřejmá odpovědnost za splnění dané povinnosti.	Neakceptováno. Jedná se o vymezení cílů, povinnosti vedoucím zaměstnancům upraveny v dalších ustanoveních.
	§ 8 odst. 1 písm. d)	O	Z textu návrhu „<i>ochranu veřejných prostředků a informací získaných při uskutečňování operací proti rizikům, nesrovnalostem nebo jiným nedostatkům, ...“</i> není jasné, co to jsou <u>informace získané při uskutečňování operací, jejichž ochranu má správce veřejného rozpočtu zajistit</u>. Doporučujeme toto ustanovení přeformulovat tak, aby např. nebyl možný výklad, že takové informace nelze poskytnout ani podle zákona č. 106/1999 Sb.	Vypořádáno.
	§ 30 odst. 4	O	Text návrhu „<i>Vedoucí útvaru interního auditu průběžně podává výboru pro audit zprávy o významných skutečnostech vyplývajících z činnosti interního auditu, zejména o zásadních nedostacích ve vztahu k nastavení a účinnosti řídicího a kontrolního systému daného orgánu.</i>“ doporučujeme upravit takto: „<i>Vedoucí útvaru interního auditu průběžně podává výboru pro audit zprávy o významných skutečnostech vyplývajících z činnosti interního auditu, zejména o zásadních nedostacích ve vztahu k nastavení a účinnosti řídicího a kontrolního systému daného orgánu a k součinnosti výkonného orgánu s útvarem interního auditu.</i>“ Důvodem je zkušenost vyplývající ze současné praxe, kdy zejména ministři se téměř vůbec nescházejí k pracovním schůzkám s vedoucími útvarů interního auditu.	Akceptováno, ustanovení upraveno.

	§ 35 odst. 3	Z	Text návrhu „<i>V případě odvolávání vedoucího útvaru interního auditu ministerstva nebo ústředního správního úřadu, v jehož čele nestojí člen vlády nebo jiné organizační složky státu, která je správcem kapitoly státního rozpočtu, je nutným předpokladem předchozí stanovisko útvaru centrální harmonizace. + podpis MF? + jednání vlády?</i>“ žádáme upravit takto: „<i>V případě odvolávání vedoucího útvaru interního auditu ministerstva nebo ústředního správního úřadu, v jehož čele nestojí člen vlády nebo jiné organizační složky státu, která je správcem kapitoly státního rozpočtu, je nutným předpokladem předchozí písemné stanovisko útvaru centrální harmonizace, vypracované po předchozím jednání s vedoucím útvaru interního auditu a odsouhlasené podpisem ministra financí.</i>“ Důvodem je zkušenost s dosavadní praxí, kdy předchozí projednání s ministrem financí byl pouze formální akt, pokud k němu vůbec došlo.	Akceptováno částečně, ustanovení upraveno.
	§ 56 odst. 1	Z	Text upraveného návrhu „<i>Ministerstvo financí a orgány Finanční správy České republiky vykonávají audit systémů a audit vzorků operací u ...</i>“ žádáme upravit takto: „<i>Ministerstvo financí vykonává audit systémů a audit vzorků operací u ...</i>“. Důvodem je skutečnost, že návrh na zapojení finančních orgánů do výkonu auditu ve smyslu zákona o ŘKS je nesystémový krok, jímž by finanční orgány prakticky vybočily ze svého poslání a účelu stanoveného zákonem č. 456/2011 Sb. – viz připomínka č. 1.3.	Neakceptováno. Viz vypořádání připomínky - Zapojení orgánů Finanční správy ČR.
Ministerstvo spravedlnosti	§ 5 odst. 2	Z	Za nesrozumitelný považujeme pojem „v jeho působnosti“. Navrhujeme ustanovení přeformulovat takovým způsobem, aby bylo zřejmé, že povinnost dopadá pouze na takové právnické osoby, kde má správce veřejného rozpočtu potřebný vliv. Zároveň nedoporučujeme odkazovat na zákon o obchodních korporacích, protože ovlivněnou osobou může být i jiná právnická osoba, než obchodní společnost nebo družstvo, např. příspěvková organizace (uvedené platí i v případě § 8).	Akceptováno, ustanovení upraveno.
	§ 9 odst. 2	O	Předložený návrh zákona postrádá právní definici pojmu „správce rozpočtu“. Návrh zákona je třeba o tuto definici v souladu s Legislativními pravidly vlády (Čl. 40) doplnit, případně, vychází-li předkladatel z definice již vymezené v jiném právním předpisu, doplnit návrh zákona o odpovídající odkaz s poznámkou pod čarou.	Akceptováno, ustanovení upraveno.

§ 9 odst. 5	O	Z dikce zákona není zřejmé, kdo může zastávat funkci hlavního účetního. Předložený návrh zákona pouze stanoví, že jeho pracovní poměr se zakládá jmenováním podle zákoníku práce, aniž by však uváděl podmínky nezbytné pro jmenování. Doporučujeme proto návrh zákona v tomto smyslu dopracovat.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 9 odst. 7	O	Dotčené ustanovení trpí dvěma nedostatky. Za prvé je vnitřně rozporné; první věta, v níž se stanoví neslučitelnost funkcí je v rozporu s větou druhou, vymezující způsob pro stanovení neslučitelnosti. Protože první věta zakládá neslučitelnost funkcí ze zákona, je druhá věta zcela nadbytečná a doporučujeme její vypuštění bez náhrady. Za druhé, paragrafové znění není v souladu s odpovídající částí důvodové zprávy, která mluví o „vyloučení neslučitelnosti“. Texty obou částí předloženého materiálu je proto třeba dát do vzájemného souladu.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 11, k nadpisu	O	Název paragrafu neodpovídá obsahu dotčených ustanovení, protože tato stanovují povinnosti i dalším subjektům kromě příkazce. Doporučujeme název paragrafu změnit tak, aby korespondoval s jeho skutečným obsahem.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 11 odst. 1	O	Pro vyjádření variant doporučujeme namísto slova „případně“ použít slovo „nebo“ v souladu s Legislativními pravidly vlády (Čl. 42). Z dikce ustanovení dále není zřejmé, kdy bude příkazce činit úkony namísto výkonného orgánu. Návrh zákona je proto z hlediska právní jistoty třeba dopracovat, aby bylo přímo z textu zákona zřejmé, o které případy se jedná (nikoli pouze z důvodové zprávy). Dále upozorňujeme, že o „pověření příkazce“ se prvně mluví v ustanovení § 11 odst. 1, což neprospívá srozumitelnosti zákona. Považujeme proto za vhodné, aby bylo pověření příkazce vymezeno již v předešlých ustanoveních, kde se mluví o zavedení funkce příkazce, např. v ustanovení § 9 odst. 6.	Akceptováno, slovo „případně“ nahrazeno.
§ 11 odst. 4	O	Ze znění návrhu zákona ani z důvodové zprávy není zřejmé, které případy vymezeny slovem „případně“ před slovy „i v součinnosti“ má předkladatel na mysli. Z hlediska právní jistoty je třeba návrh zákona dopracovat o jednoznačné a přesné vymezení konkrétních případů. Ustanovení návrhu zákona je dále v rozporu s důvodovou zprávou, kde se uvádí, že hlavní účetní má povinnost poskytnout součinnost při přijetí vhodných opatření, zatímco paragrafované znění návrhu zákona mluví o	Akceptováno, DZ doplněna.

			„případné součinnosti“ s hlavním účetním. Texty obou částí předloženého materiálu je proto třeba dát do vzájemného souladu. Za nevhodnou považujeme i absenci specifikace zmiňovaných „vhodných opatření“. Předkladatel by měl minimálně v důvodové zprávě a příkladem uvést, jaká opatření má na mysli.	
	§ 13 odst. 2	O	V důvodové zprávě k dotčenému ustanovení se uvádí, že „funkci hlavního účetního musí zastávat vedoucí zaměstnanec“, domníváme se, že dotčený údaj by měl být rovněž součástí normativního textu.	Připomínka akceptována. Text upraven.
	§ 16	O	Předkladatel v dotčeném i následujících ustanoveních používá pojem „rozpočtový závazek“ aniž by tento pro účely zákona právně definoval, případně zavedl odkaz na jiný právní předpis vymezující jeho význam, anebo jeho obsah alespoň objasnil v důvodové zprávě. Doporučujeme návrh zákona dopracovat ve výše popsaném smyslu.	Akceptováno Uvedeno v důvodové zprávě ve zvláštní části v § 16 odst. 1.
	§ 33	O	Domníváme se, že informace obsažená v důvodové zprávě o tom, že „výbor pro audit vykonává poradenskou činnost jménem výkonného orgánu“, by s ohledem na svůj význam měla být součástí normativního textu.	Připomínka vypořádána, DZ upravena.
	§ 49	O	Doporučujeme vypustit slovo „orgánu“, které se v textu opakuje vlivem chyby v psaní.	Akceptováno, ustanovení upraveno. Jedná se o dvě sousloví, a to „výkonný orgán“ a „orgán oprávněný k výkonu auditu“. Text byl přeformulován a ve druhém sousloví bylo slovo orgán nahrazeno slovem subjekt – „...výkonnému orgánu subjektu, který audit vykonal“.
	§ 60	O	Domníváme se, že informace obsažená v důvodové zprávě o tom, že „povinnost předkládat plány kontrol a interních auditů mají pouze správci kapitol státního rozpočtu“, by z hlediska právní jistoty měla být součástí normativního textu.	Připomínka vypořádána. Tato informace je součástí normativního textu v § 60 odst. 2.
MZV	<i>obecně</i>	O	Jak je uvedeno v důvodové zprávě, současný stav systému finanční kontroly ve státní správě není vyhovující z několika důvodů. Jedním ze základních problémů je postavení útvaru interního auditu, který nezřídka nemá faktickou samostatnost v rámci organizační struktury daného subjektu. Dalším problémem je překrývání činností jednotlivých účastníků řídicí kontroly. Odstranění tohoto problému však v textu návrhu zákona není dostačující. Příslušná ustanovení (o postavení auditu, o úkolech jednotlivých účastníků) nejsou jednoznačná. Např. pokud je zřízena funkce správce	Připomínka vypořádána.

			rozpočtu, bylo by vhodné výslovně zakotvit neslučitelnost s funkcí příkazce a hlavního účetního. Vzhledem k hodnocení současného stavu uvedenému v důvodové zprávě (kdy tato neslučitelnost byla výslovně zakotvena v zákoně a přesto nebyla dodržována) v tomto případě nelze spoléhat pouze na logiku věci, resp. dobrovolnost zřízení funkce správce rozpočtu.	
	<i>definice pojmů</i>	O	Jako základní problém předloženého návrhu lze označit nedostatečnou definici pojmů použitých v textu. Jako příklad lze uvést pojem „kontrolní orgán“ v § 21 v návaznosti na § 20 a § 11 a na stanovení orgánu příslušného k uložení pokuty (§§ 26 a 27). Nebo pojem „fyzická osoba“ v § 24, vytváří pochybnost, zda sem nespadá také vlastní zaměstnanec kontrolního orgánu (což by mohlo být v rozporu s pracovněprávní předpisy).	Akceptováno částečně, ustanovení upraveno. Pojem kontrolní orgán a kontrolovaná osoba definována v zákoně o kontrole. DZ upravena.
	<i>obecně</i>	O	Jako další pravděpodobný zdroj nejasností při řízení a komplikací výkonu auditu může být § 64, který upravuje zmocnění k vydání prováděcího předpisu pouze k taxativně vymezeným ustanovením zákona (konkrétně k formě roční zprávy o stavu finančního řízení a kontroly, plánu kontrol a interních auditů a výroční zprávy).	Neakceptováno. Je v souladu s požadavkem LPV.
	<i>zásada přiměřenosti</i>	O	Vycházíme-li z předpokladu, že tento návrh zákona se snaží sjednotit postupy v řízení, je nutné přesněji vydefinovat zásadu přiměřenosti, tedy úměrnost výdajů, resp. konkrétně vymežit velikost subjektu, počet zaměstnanců apod. (viz § 4 odst. 2). Obdobná situace nastává při určení, zda v „další veřejné instituci“ bude zřízen interní audit nebo zda jej bude vykonávat audit výkonného orgánu (§ 5 odst.1).	Neakceptováno. Zásady jsou formulovány obecně v souladu s finančním nařízením 966/2012. Konkretizace zásady přiměřenosti poté bude odpovídat konkrétním podmínkám dané organizace a bude upravena ve vnitřních normách. Odpovědnost je na správci veřejného rozpočtu (DVI).
	<i>spolupráce</i>	O	Také není žádným způsobem ošetřena spolupráce mezi kontrolními a auditními orgány, výměna informací o plánech, o výsledcích a dokumentace vůbec.	Akceptováno. Ustanovení o spolupráci kontrolních a auditních orgánů doplněno.
	<i>ochrana osobních údajů</i>	O	Dále důvodová zpráva uvádí, že navrhovaný text nemá žádné dopady z hlediska ochrany soukromí a osobních údajů. Je pravda, že ve srovnání se současným stavem nepředstavuje změnu, nicméně máme za to, že je třeba zvážit, zda navrhovaný text (a současný stav) není ve skutečnosti v rozporu s ustanovením § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 133/2000 Sb.o evidenci obyvatel a rodných čísel a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), který výslovně nedovoluje předávání získaných údajů.	Připomínka akceptována. Úprava provedena dle požadavků MV.
	<i>§ 31 odst. 3 b)</i>	O	Je potřeba doplnit: organizační nezávislost, spočívající ve vytvoření samostatného útvaru interního auditu, odděleného od řídicích a výkonných struktur.	Připomínka vypořádána. U malých správců kapitol SR a malých obcí nelze tento požadavek naplnit.

	§ 34 odst. 3 (a § 5 odst. 3)	O	Je potřeba specifikovat v zákoně konkrétní mezinárodní standardy pro výkon interního auditu (Mezinárodní Standardy pro profesní praxi interního auditu).	Neakceptováno. Zákon hovoří o standardech pro výkon IA, DZ specifikuje.
	§ 36	O	Pro jmenování zaměstnance do funkce vedoucího útvaru interního auditu dalším povinným požadavkem kromě vysokoškolského vzdělání by měla být za b) speciální odborná kvalifikace jakožto kumulativní podmínka a nikoliv pouze alternativní. Mnoho zaměstnanců v interním auditu má dlouholetou praxi (požadavek za a), avšak nedisponuje potřebnými znalostmi či schopnostmi.	Připomínka vypořádána. Předpokládá se, že čtyřletou praxí ve výkonu IA získá zaměstnanec dostatečnou odbornou kvalifikaci ve výkonu IA.
	§ 37, odst. 1	O	Nedostatečné definování potřebného stanoviska dalšího subjektu pro jmenování do funkce vedoucího interního auditu“, je nezbytné určit, že dané stanovisko má být předchozí, kladné a písemné (viz obdobný text v rámci odst. 2).	Akceptováno, ustanovení upraveno.
	§ 38	O	Odvolání vedoucího útvaru interního auditu – vypustit za b) chybí definice co přesně znamená „zkreslování výsledků auditu“, aby to byl důvod pro odvolání, protože vedoucí útvaru interního auditu odpovídá za výsledky auditu a tudíž se vždy promítá subjektivita autora.	Neakceptováno. Akceptace by vedla k rozporu s většinou připomínkových míst.
	§ 39, odst. 4	O	Je uvedeno, že poskytovatel finanční podpory vykonává interní audit v rozsahu poskytované finanční podpory, a to i v případě, že je podpora poskytována současně z finančních prostředků státu nebo územního samosprávného celku, z tohoto pohledu není jasné, jakým způsobem budou předávány informace a jak se budou řešit zjištěné nesrovnalosti.	Připomínka vypořádána. Zákon hovoří o možnosti výkonu IA. Spolupráce upravena v zákoně, na řešení nesrovnalostí se nic nemění.
	§ 47, odst. 1	O	Navrhujeme zvážit zkrácení termínu k zaujetí stanoviska k návrhu zprávy auditovanou osobou z 15 na 5 pracovních dnů, aby nedocházelo k prodlevě s přijetím opatření. Dále v odst. 4 – doporučujeme vhodným způsobem pojmenovat dokument obsahující přijatá opatření, vč. termínů a stavu plnění např. „Akční plán“ apod. z důvodu sjednocení používaných termínů.	Neakceptováno. Vychází se z obecného pravidla pro počítání lhůt upraveného ve správním řádu. Dokument k přijetí opatření lze upravit metodicky, nikoli právní normou.
	§ 48	O	Doporučujeme, aby okamžik ukončení interního auditu byl stanoven na moment předání zprávy výkonnému orgánu, z důvodu možného vzniku rozporu při projednání zprávy s auditovaným útvarem.	Připomínka vypořádána. IIA Standardy to tak stanovují.
MPO	<i>předkládací zpráva</i>	Z	Požadujeme doplnit předkládací zprávu o dopad návrhu zákona na rozpočty všech veřejných institucí nejen Ministerstva financí.	Připomínka akceptována, předkládací zpráva doplněna.

§ 9 a k § 12	Z	K § 9, který stanovuje povinnost výkonnému orgánu zřídit funkci hlavní(ho) účetní(ho) a k § 12, který stanovuje její(ho) odpovědnost. Tento zákon nestanovuje funkci zástupce hlavní(ho) účetní(ho), tzn. hlavní účetní je nezastupitelná(ý) v době nemoci, dovolené atd. Zástupce hlavní(ho) účetní(ho) musí také splňovat odbornou (znalost účetnictví) a procesní způsobilost (orientace v procesech státní správy – odborných útvarů). Musí jí(mu) být svěřeny kompetence jako např. podpisové právo, sestavení mezitímní účetní závěrky, o které se zmiňuje zákon v § 13.	Akceptováno, doplněna delegace funkcí hlavního účetního do § 12 odst. 2. Zastupitelnost jednotlivých funkcí stanoví výkonný orgán vnitřním předpisem nebo jiným vhodným způsobem.
důvodová zpráva - k § 4 /str. 52/	O	Chybně je uveden odst. 4, přičemž daný § má pouze 3 odstavce. Doporučujeme opravit. Materiál explicitně neobsahuje kontrolu účelnosti vynaložení prostředků EU tak, aby dotace nebyly zneužívány, ale skutečně využívány na účelné a veřejně nejvíce prospěšné projekty. Doporučujeme doplnit.	Akceptováno, ustanovení upraveno. Předmět kontrol a auditů prostředků fondů EU upraven přímo aplikovatelnými předpisy EU.
§ 4 odst. 2	O	V navrhovaném ustanovení doporučujeme použít stejnou jazykovou vazbu jako v § 4 odst. 1, konkrétně doporučujeme slova „je povinna dodržovat“ nahradit slovem „dodržuje“.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 9 odst. 7 a k rozdílové tabulce	O	V první větě navrhovaného ustanovení se zavádí neslučitelnost funkcí příkazce a funkce hlavního účetního. Navrhovanou druhou větou daného ustanovení, která zní „Neslučitelnost funkcí stanoví vnitřním předpisem, rozhodnutím nebo jiným vhodným způsobem výkonný orgán“ považujeme proto za zcela nadbytečnou a duplicitní, neboť vyloučení slučitelnosti funkcí bude stanoveno přímo zákonem. Z tohoto důvodu doporučujeme uvedenou druhou větu zcela zrušit. Navrhovaný text § 9 odst. 7 je v návrhu zákona „podtržen“, tj. uveden jako ustanovení, jímž je zajišťována transpozice, adaptace nebo jiná implementace předpisu EU, avšak v rozdílové tabulce odstavec 7 není vůbec uveden. Z tohoto důvodu doporučujeme upravit příslušný text rozdílové tabulky tak, aby tento byl v souladu s navrhovaným ustanovením § 9 odst. 7.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 23 odst. 6 větě první	O	Za slova „veřejné instituce“ doporučujeme vložit čárku, neboť předcházející text je vedlejší větou přívlastkovou.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 32 odst. 2	O	Návrhem se stanovuje, že vedoucí útvaru interního auditu průběžně ověřuje aktuálnost statutu interního auditu a dále, že předkládá návrhy na jeho případnou aktualizaci. Není však upraveno, komu mají být návrhy na případnou aktualizaci předkládány. Doporučujeme v tomto smyslu navrhované ustanovení doplnit.	Neakceptováno. Z § 32 vyplývá, že statut vydává výkonný orgán, ten musí rovněž schvalovat jeho aktualizaci.

	§ 35 odst. 3	O	Slova „stanoví Ministerstvo financí prováděcím právním předpisem“ doporučujeme nahradit slovy „stanoví prováděcí právní předpis“.	Akceptováno, ustanovení vypuštěno.
	§ 47	O	V § 47 není řešen nesouhlas auditované osoby s obsahem zprávy. V případě, že by nesouhlas se zprávou byl, auditovaná osoba by neuvedla ve stanovisku návrh opatření k nápravě zjištěných nedostatků, včetně termínů jejich realizace. Podle § 49 má vedoucí útvaru interního auditu pouze předat zprávu z auditu výkonnému orgánu.	Akceptováno, ustanovení upraveno. V případě nepřijetí opatření na základě doporučení IA, rozhodne výkonný orgán.
	§ 61 odst. 4	O	Je navrhováno, aby příslušný prováděcí předpis stanovil mimo jiné obsah a strukturu zpráv, prohlášení a stanovisek uvedených v odstavci 1. Citovaný odstavec 1 však prohlášení a stanoviska neupravuje. Z tohoto důvodu doporučujeme toto znění § 61 odst. 4: „(4) Obsah a strukturu zpráv, postup a termíny jejich předkládání stanoví prováděcí právní předpis“.	Akceptováno, ustanovení upraveno. Termíny jsou uvedeny v zákoně.
	§ 65	O	Předloženým návrhem je rušen zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů. Tento zákon byl několikrát novelizován, mimo jiné také zákonem č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů. Ve výčtu rušených zákonů však zákon č. 320/2002 Sb., přesněji jeho příslušná část chybí. Z tohoto důvodu doporučujeme do navrhovaného zrušujícího ustanovení doplnit tento bod: „2. Část dvacátá zákona č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů.“. Pro úplnost uvádíme, že pokud bude navrhovaná změna provedena, bude zapotřebí přečíslovat následující dosavadní body. Dále doporučujeme na konci každého bodu doplnit čárku.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
	důvodová zpráva – zvláštní části – k § 9	O	V poslední větě textu je uvedeno, že „Toto ustanovení. vylučuje neslučitelnost spojení funkcí příkazce a hlavního účetního“. Vzhledem k tomu, že návrhem se neslučitelnost uvedených funkcí zavádí, doporučujeme v textu slova „vylučuje neslučitelnost“ nahradit slovy „vylučuje slučitelnost“.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
	rozdílové tabulce – k návrhu zákona – k § 9, § 11, § 12,	O	Navrhovaný text některých ustanovení zákona neodpovídá textu, který je uveden v rozdílové tabulce. Konkrétně: 1. V návrhu zákona jsou v § 9 odst. 1 použita slova „zavede. zřídí“, avšak v příslušném textu rozdílové tabulky jsou uvedena slova „je povinen zavést. zřídit“. 2. Navrhovaný § 11 odst. 2 obsahuje v návrhu zákona písmena a) až f),	Akceptováno, ustanovení upraveno.

	§ 16, § 17, § 30, § 31, § 45 a § 54.		avšak v rozdílové tabulce toto ustanovení obsahuje pouze písmena a) až e), přičemž text uvedený v rozdílové tabulce pod písmenem e) je v návrhu zákona uveden jako písmeno f). 3. Rozdílová tabulka dále neodpovídá textu navrhovaných ustanovení § 12, § 16, § 17, § 30, § 31, § 45 a § 54. Z výše uvedených důvodů doporučujeme rozdílovou tabulku upravit v souladu s navrhovanými transpozičními ustanoveními zákona.	
Ministerstvo obrany	<i>obecně</i>	O	Doporučujeme důsledně pracovat v textu zákona se zavedenými legislativními zkratkami. Odůvodnění: Např. v § 1 písm. a) nebo § 2 písm. a) návrhu zákona jsou zavedeny legislativní zkratky, se kterými návrh dále důsledně nepracuje (viz např. § 2 písm. a), § 21 odst. 1, § 9 odst. 4).	Vypořádáno. § 21 vymezuje působnost jednotlivých správců veřejných rozpočtů, zde nelze použít LZ.
	§ 1 písm. a), § 2 písm. a)	Z O	Požadujeme užívat jednoznačnou terminologii ohledně definovaných pojmů. Týká se zejména pojmů „správce veřejného rozpočtu“, „výkonný orgán“, „výkonný orgán správce veřejného rozpočtu“ apod. Odůvodnění: V textu ustanovení je použit společný pojem „správce veřejného rozpočtu“. V následujícím § 2 písm. a) je použit pojem „výkonný orgán“, a to ve vztahu k osobě, v dalších částech zákona je používán pojem „výkonný orgán správce veřejného rozpočtu“, aniž by byl zcela zřejmý rozdíl v těchto pojmech, či jejich vzájemná souvislost. V dalších částech zákona (např. v § 4 a 5) jsou všechny tyto pojmy běžně používány, jsou jim střídavě přiřazovány zcela zásadní, vzájemně propojené povinnosti, např. v oblasti přenesení pravomocí výkoného orgánu v oblasti finančního řízení a kontroly, apod. Ani důvodová zpráva však tuto pojmovou diferenciaci dostatečně nevysvětluje, pouze tyto pojmy používá. Pouze v případě „vrcholného vedení správců veřejných rozpočtů“, což je sám o sobě zcela nejasný termín, se uvádí, že výkoný orgán je subjekt, odpovídající za řídicí a kontrolní systém, přičemž v oblasti správců kapitol se tímto subjektem rozumí ministři...atd. Uvedené skutečnosti činí zákon z tohoto pohledu značně nepřehledným a výkladově zmatečným, a to za situace, kdy ve vztahu k takto používaným pojmům jsou přiřazovány zcela klíčové povinnosti. Jednoznačná úprava zákona, pokud jde u tuto terminologii, je základním předpokladem správného nastavení a řádného fungování vnitřního kontrolního systému.	Připomínka vypořádána. Jedná se o pojmy používané v konkrétních významech.

§ 2 písm. d)	Z	Požadujeme pojem „finanční podpora“ nahradit pojmem „veřejná finanční podpora“. Odůvodnění: V textu návrhu zákona je použitý pojem „finanční podpora“, na rozdíl od současného, zákonem o finanční kontrole zavedeného pojmu „veřejná finanční podpora“. Tato změna je v důvodové zprávě okomentována tím, že se jedná o pojem, který je v českém právu již používán. Pojem „finanční podpora“ je však pojem obecného charakteru, který je běžně používán v těch nejširších souvislostech, na rozdíl např. od pojmu „veřejná podpora“ podle zákona o veřejné podpoře. Dosud platný pojem „veřejná finanční podpora“ se v tomto kontextu jeví jako výrazně vhodnější, navíc má úzkou vazbu na zavedený pojem „veřejné prostředky“, čímž se zároveň vymezuje proti běžně používaným pojmům „finanční podpora“, která je poskytována i z jiných, než veřejných prostředků. Z textu návrhu lze jen nepřímým dovodit, že takto definovaná finanční podpora je poskytována z veřejných prostředků, na rozdíl od dosud platného znění § 2, které je v tomto směru jednoznačnější.	Akceptováno, ustanovení upraveno. Pojem finanční podpora nahrazen pojmem „veřejná finanční podpora“.
§ 2 písm. e)	O	Doporučujeme důsledně pracovat v textu zákona s pojmem „operace“. Odůvodnění: V rámci § 2 písm. e) je vymezen pojem operace, přičemž s tímto pojmem návrh dále pracuje nedůsledně (viz např. § 17 a 18 – v rámci vymezení schvalovacího postupu příkazce a hlavního účetního návrh tento nepoužívá a mluví o příjmu, případně výdaji).	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 4 odst. 1 písm. c)	O	Doporučujeme uvést v soulad toto ustanovení s důvodovou zprávou. Odůvodnění: V zákoně je nově zakotvena zásada přiměřenosti, což lze považovat za pozitivní skutečnost. Tato pozitivní skutečnost je však negována do značné míry jednostranně pojatou důvodovou zprávou k této části zákona, která budí dojem, že účelem této zásady je zabránit, aby na kontrolní činnost byly vynakládány neúměrně vysoké náklady, zatímco z hlediska současné situace, a to zřejmě měl tvůrce důvodové zprávy v úmyslu, by těžiště účelu mělo být vykládáno spíše opačně, tj. zabránit, aby na kontrolní činnost nebyly vynakládány nepřiměřeně nízké náklady.	Akceptováno, ustanovení upravena. DZ zpráva upravena.
§ 4 odst. 3	O	Doporučujeme ozřejmit povinnost nastavení kritérií pro hodnocení naplnění zásady řádného finančního řízení správci veřejného rozpočtu a okamžik nastavení těchto kritérií. Odůvodnění: Z § 4 odst. 3 vyplývá, že nastavit kritéria pro hodnocení naplnění zásady řádného finančního řízení má správce veřejného rozpočtu,	Neakceptováno Nastavení kritérií pro hodnocení zásady 3 E, které jsou předmětem rozhodovacího procesu konkrétní operace nelze do zákona konkrétně uvádět.

			příčemž není zřejmé, proč tato povinnost není stanovena přímo výkonnému orgánu správce veřejného rozpočtu. Rovněž není zřejmé, před uskutečněním které operace mají být tato kritéria nastavena (zda před uskutečněním první operace svého druhu nebo před uskutečněním každé operace).	
§ 5 odst. 2 a § 8 odst. 2	O	Doporučujeme upravit dostatečně konkrétně zavedení řídicího a kontrolního systému u právnických osob s majetkovou účastí. Odůvodnění: Ze současného znění zákona lze výkladem dospět k závěru, že řídicí a kontrolní systém mají mít zavedeny všechny právnické osoby s jakoukoliv majetkovou účastí státu. Zákon pouze ve vztahu k mezím zavedení tohoto systému odkazuje na zákon č. 90/2012 Sb. Důvodová zpráva k předmětnému ustanovení však deklaruje, že systém nemůže být zaveden u všech právnických osob, ale pouze u těch, kdy má stát takové zastoupení v řídicích orgánech společnosti, které splnění této povinnosti umožňuje, což je vyjádřeno odkazem na zákon o obchodních korporacích, přičemž mezemi zavedení systému zmíněných v návrhu zákona se zde vůbec nezabývá. Na základě výše uvedeného lze mít za to, že existuje určitý nesoulad mezi zněním návrhu zákona a důvodovou zprávou k němu. Bylo by vhodné přesněji a konkrétněji v zákoně vymezit povinnost právnické osoby s majetkovou účastí zavést řídicí a kontrolní systém a v návaznosti na to upravit důvodovou zprávu.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 5 odst. 3	O	Požadujeme obecně stanovenou povinnost, která odkazuje na obecně používaný pojem „mezinárodní standardy“ nahradit povinností konkrétní. Odůvodnění: Jedná se pouze o obecně stanovenou povinnost, která odkazuje na obecně používaný pojem „mezinárodní standardy“, které však, jako takové, nejsou součástí českého právního řádu. Mezinárodní standardy jsou velmi početné, typově zcela odlišné, vztahující se k řadě oblastí, takže ve své podstatě činí takto stanovenou povinnost ryze formální a její plnění, včetně jeho vynutitelnosti víc než diskutabilní.	Připomínka vypořádána. Mezinárodní standardy pro oblast interního auditu konkretizovány, pro oblast řízení a kontroly požadavek užití mezinárodních standardů upraven v důvodové zprávě (INTOSAI, COSO-ERM).	
§ 5 odst. 4	O	Doporučujeme uvést v soulad toto ustanovení s důvodovou zprávou. Odůvodnění: Toto ustanovení obsahuje taxativní výčet požadavků na řídicí a kontrolní systém. Dle důvodové zprávy k předmětnému ustanovení se však jedná o výčet minimální. Je třeba odstranit nesoulad mezi návrhem zákona a důvodovou zprávou.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 6	O	Doporučujeme toto ustanovení upřesnit nebo vypustit. Odůvodnění: Není zřejmé, jaké zásady a cíle řídicího a kontrolního systému mají být stanoveny v rámci vnitřních předpisů dle § 6 návrhu zákona, když	Připomínka vypořádána. Tyto zásady a cíle musí být upraveny ve vnitřních předpisech s ohledem na konkrétní podmínky daných	

			zákon již tyto zásady a hlavní cíle stanovuje.	organizací.
	§ 9	Z	Požadujeme upravit toto ustanovení tak, aby umožňovalo jednoznačný výklad. Dále musí být zřejmé, v jaké šíři a v jakém rozsahu je možné delegovat pravomoc Odůvodnění: V tomto paragrafu je nově definovaná pozice „Příkazce“ a „Hlavní účetní“. Z kontextu vyplývá, že se v případě pozice „Hlavní účetní“ jedná o jedinou, zcela konkrétní osobu, která je zřízena ve jmenovacím režimu a má v dalších částech zákona konkrétně stanovenou odpovědnost. Zatímco z textu § 9, odst. 1 je zřejmé, že výkonem funkce příkazce operace mohou být pověřeny i další osoby (vedoucí zaměstnanci správce veřejného rozpočtu), tato možnost už není v zákoně explicitně uvedena, pokud jde o další pozice „Hlavní účetní“, resp. účetní. Rovněž není z této části zákona zřejmé, zda zřízením funkce „Příkazce“ dle § 9 odst. 1, písm. a) se rozumí pozice, obdobná pozici „Hlavní účetní“, tj. jediná, zcela konkrétní osoba (jakoby „Hlavní příkazce“), nebo se tím rozumí zároveň možnost zřídit z úrovně „Výkonného orgánu“ blíže neuvedený počet příkazců (jako tomu bylo v řadě případů podle stávajícího zákona), což je typické pro některé složité organizační struktury např. velká ministerstva, či jiné ústřední orgány státní správy. Dosud platné znění zákona o finanční kontrole je v tomto směru zcela jednoznačné a nevyvolává možnost různých výkladů, pokud jde o způsob zřizování funkcí dalších „příkazců operace“ a „hlavních účetních (účetních)“. V podmínkách velkých ministerstev, kde dochází denně minimálně ke stovkám operací, je zcela nezbytné, aby existovalo více příkazců (dosud „příkazců operace“) a hlavních účetních. Proto musí být zákon v tomto směru zcela jednoznačný, zejména pokud jde o možnost pověřit výkonem některých povinností stanovených pro hlavní účetní i další osoby, které budou v rozsahu svého pověření plnit tuto funkci. V tomto směru není zcela jasná možnost použití § 10, pokud jde o delegaci pravomocí, pokud jde o pravomoci, resp. odpovědnost „hlavní účetní“, zejména pokud jde o ověřování příkazů k platbě a k inkasu, řádné provádění plateb, výběr příjmů a inkaso pohledávek. V Důvodové zprávě k § 13 je uvedeno, že funkci hlavního účetního musí zastávat vedoucí zaměstnanec. Tato skutečnost však v návrhu zákona přímo	Akceptováno, ustanovení upraveno.

			vyjádřena není stejně, jako není vyjádřeno, zda má být jmenován jeden hlavní účetní nebo více, proto se jako vhodné jeví návrh zákona v tomto směru doplnit buď do tohoto ustanovení, nebo do § 13.	
§ 9 odst. 2	O		Doporučujeme upravit funkci správce rozpočtu jako obligatorní a doplnit úpravu vztahující se k zřízení této funkce. Odůvodnění: Není zřejmé, proč by funkce správce rozpočtu měla být fakultativní. Rovněž z návrhu zákona není zřejmé, zda se v případě jejího zřízení má jednat o zaměstnance pověřeného nebo jmenovaného.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 9 odst. 7	O		Doporučujeme větu druhou vypustit. Odůvodnění: Není zřejmé, proč by mělo být vnitřním předpisem, rozhodnutím nebo jinak stanovována neslučitelnost funkcí příkazce a hlavního účetního, když tuto neslučitelnost má stanovovat zákon. Jako vhodné se jeví část ustanovení vztahující se ke skutečnosti uvedené v předchozí větě vypustit.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 10 odst. 1	Z O		Požadujeme upřesnit, zda je možné přenést pravomoci v oblasti finančního řízení a kontroly zcela a zda a nakolik může dojít k delegaci v oblasti působnosti k útvaru interního auditu. Odůvodnění: Zákon předpokládá, že výkonný orgán je oprávněn přenést své pravomoci v oblasti finančního řízení a kontroly, avšak pouze na podřízené vedoucí zaměstnance a osoby, které stojí v čele dalších veřejných institucí v působnosti správce veřejného rozpočtu. Rozsah takto přenesených pravomocí ponechává zákon na vůli výkonného orgánu, tj. výslovně zákon nehovoří o tom, zda je možné přenést tyto pravomoci zcela (to by bylo do jisté míry logické, pokud jde o přenos na osoby, které stojí v čele dalších veřejných institucí). Důvodová zpráva je však v tomto směru zužující, protože předpokládá, že takto dojde k přenosu pouze části pravomocí. Dále není zřejmé, zda a nakolik může dojít k delegaci v oblasti působnosti k útvaru interního auditu, kdy podle § 31 je útvar interního auditu funkčně podřízen výkonnému orgánu.	Připomínka vypořádána. Rozsah delegování v oblasti finančního řízení a kontroly je na rozhodnutí výkonného orgánu. § 10 a § 12 odst. 2 řeší delegování pravomocí u funkce příkazce a hlavního účetního. Nastavení IA v působnosti správce veřejného rozpočtu je koncipováno tak, že buď bude IA ve zřizovaných institucích zaveden, nebo bude tato funkce IA zajištěna útvarem IA správce veřejného rozpočtu. Ve smyslu § 31 útvar interního auditu je funkčně podřízen výkonnému orgánu a výkonný orgán zajišťuje nezávislost interního auditu.
§ 10	O		Doporučujeme upřesnit, zda lze delegovat pravomoc výkonného orgánu ke zřízení správce rozpočtu a učinění příkazu zmíněného v § 17 odst. 3. Odůvodnění: Není zřejmé, zda lze delegovat pravomoc výkonného orgánu zřídit správce rozpočtu. Rovněž není zřejmé, zda lze delegovat učinění příkazu zmíněného v § 17 odst. 3. Pokud předkladatel měl v úmyslu umožnit delegaci i těchto pravomocí na základě § 10, nelze nepoznamenat, že zde	Akceptováno, ustanovení upraveno.

			existuje nebezpečí, že si na základě § 17 odst. 3 příkazce „odsouhlasí“ operaci, která je např. v rozporu s právním předpisem, aniž by výkonný orgán věděl nebo měl možnost s tím něco učinit. Jako vhodné se jeví návrh zákona ve vztahu k delegovaným pravomocím upřesnit a důvodovou zprávu v tomto směru doplnit.	
§ 11 odst. 2 písm. a)	O	Doporučujeme doplnit metodu prověřování správnosti. Odůvodnění: Není zřejmé, jakou metodou by měl příkazce prověření správnosti zajistit.	Neakceptováno Nepovažujeme za vhodné uvádět v zákonech konkrétní metody. Tyto metody budou součástí metodických pomůcek.	
§ 13 odst. 1	O	Doporučujeme toto ustanovení přeformulovat nebo doplnit důvodovou zprávu. Odůvodnění: Není zřejmé, zda v případě pověření příkazce pravomocemi výkonného orgánu může být u mezitímní uzávěrky připojen podpisový záznam příkazce.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 13 odst. 2	O	Doporučujeme zpřesnit znění ustanovení tak, aby bylo zřejmé, od jakého dne se počítá tříměsíční lhůta pro jmenování nového hlavního účetního, např. doplněním slov „ode dne ukončení výkonu funkce hlavního účetního“ za slovo „měsíců“. Doporučujeme také do ustanovení doplnit, v jakých časových intervalech se má mezitímní účetní závěrka „opakovaně“ sestavovat. V případě, že nedojde ke jmenování nového hlavního účetního do tří měsíců ode dne ukončení výkonu funkce hlavního účetního, výkonný orgán zajistí vypracování mezitímní účetní závěrky k poslednímu dni této lhůty, a to i opakovaně až do jmenování nového hlavního účetního; to neplatí, je-li sestavována mezitímní účetní závěrka čtvrtletně na základě zákona o účetnictví. Odůvodnění: Mělo by být přesně stanoveno, kdy lhůta začne běžet. Je také třeba upřesnit, v jakých časových intervalech se má mezitímní účetní závěrka „opakovaně“ sestavovat.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 13 odst. 3	O	Doporučujeme přeformulovat toto ustanovení. Odůvodnění: V první větě se zmiňuje „vyjádření“ hlavního účetního. Ve větě druhé návrh zákona pracuje se slovním spojením „výhrady“ bez jakékoliv návaznosti na předchozí větu.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 13	O	Doporučujeme uvést v soulad toto ustanovení s důvodovou zprávou. Odůvodnění: V důvodové zprávě k § 13 je uvedeno, že funkci hlavního	Akceptováno, ustanovení upraveno. Hlavní účetní musí být v organizaci pouze jeden – z § 9	

		účetního musí zastávat vedoucí zaměstnanec. Tato skutečnost však v návrhu zákona přímo vyjádřena není stejně, jako není vyjádřeno, zda má být jmenován jeden hlavní účetní nebo více, proto se jako vhodné jeví návrh zákona v tomto směru doplnit, nebude-li uvedené doplněno do § 9.	odst. 5 vyplývá, že to musí být vedoucí zaměstnanec. Část schvalovacích postupů hlavního účetního může být přenesena na další zaměstnance podle § 12 odst. 2.
§ 14	O	Doporučujeme doplnit do textu ustanovení vymezení pojmu „nesrovnalost“. Odůvodnění: Tento paragraf má název „Zajištění prevence vzniku nesrovnalostí“, přičemž se ve svých jednotlivých částech zabývá i celou řadou jiných oblastí. Pojem „nesrovnalost“, není pro účely tohoto zákona nijak vymezen, což může v budoucnosti působit řadu výkladových problémů, zejména v souvislosti s povinností informovat písemně příkazce, resp. výkonný orgán, pokud jde o situaci, kdy je zjištěna operace „vykazující znaky nesrovnalosti“. „Rozdílová tabulka návrhu předpisu ČR s legislativou ES/EU“ pojem „nesrovnalost“ vymezuje v §2 písm. f), které však v návrhu zákona není uvedeno.	Akceptováno částečně. Definice pojmu nesrovnalosti je upravena v nařízeních EU, která jsou uvedena v poznámce pod čarou.
§ 15	O	Doporučujeme v tomto ustanovení nebo jinde v zákoně reagovat na možnou situaci, kdy bude předběžně posuzovat operaci příkazce podle kritérií řádného finančního řízení, které sám na základě delegace výkonným orgánem nastavil. Odůvodnění: Ustanovení § 15 ani zbytek návrhu zákona neřeší situaci, za které v souladu s § 15 odst. 1 písm. a) bude předběžně posuzovat operaci příkazce podle kritérií řádného finančního řízení, které sám na základě delegace výkonným orgánem nastavil. Tuto eventualitu je třeba v rámci návrhu zákona ošetřit.	Neakceptováno. Pokud nebyla kritéria řádného finančního řízení nastavena výkonným orgánem, musí nastavit tato kritéria příkazce.
§ 15 odst. 1 písm. b)	O	Doporučujeme doplnit ustanovení o určení metody, která se má použít pro hodnocení objemu veřejných prostředků. Odůvodnění: Není zřejmé, jaká metoda se má použít pro hodnocení objemu veřejných prostředků. Předmětné ustanovení je třeba doplnit o tuto skutečnost.	Neakceptováno Tuto problematiku řeší výkonný orgán ve svých vnitřních předpisech nebo jiným vhodným způsobem.
§ 16	O	Doporučujeme doplnit do § 2 vymezení pojmů rozpočtové a právní závazky. Odůvodnění: V rámci vymezení pojmů v § 2 by bylo vhodné doplnit vymezení pojmů rozpočtové a právní závazky, s nimiž se pracuje v §16.	Akceptováno částečně. Uvedeno v důvodové zprávě ve zvláštní části v § 16 odst. 1.
§ 16 odst. 1	O	Doporučujeme doplnit postup pro případy, že funkce správce rozpočtu nebyla zřízena. Odůvodnění: Není zřejmé, co nastane v případě, že funkce správce rozpočtu nebyla zřízena. Jako vhodné se jeví předmětné ustanovení o tuto skutečnost	Akceptováno, ustanovení upraveno funkce správce rozpočtu zřizována povinně.

			doplnit. Tuto připomínku považujeme za doporučující.	
§ 16 odst. 2	Z		Požadujeme upřesnit pojem „limitovaný rozpočtový závazek“ a postup při jeho přijímání. Odůvodnění: Zákon předpokládá přijetí individuálního nebo limitovaného rozpočtového závazku. Zatímco proces přijetí individuálního závazku a s tím spojená rezervace finančních prostředků zásadní problém nečiní, proces přijetí limitovaného rozpočtového závazku je nejasný, zejména pokud jde o roli „správce rozpočtu“, pokud byla tato funkce zřízena, posloupnost jednotlivých kroků tvorby limitovaného rozpočtového závazku a role účastníků tohoto procesu. Vzhledem k tomu, že limitovaný rozpočtový závazek bude poměrně častý (různé dlouhodobé smlouvy, běžné operativní nákupy, často v hotovosti), je zcela nezbytné tuto část přepracovat a výrazně zpřesnit.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 17	Z O		Požadujeme strukturovat schvalovací postupy příkazce v obdobné struktuře, jako tomu je u dosud platné prováděcí vyhlášky a oddělit postupy před přijetím závazku a po přijetí závazku. Odůvodnění: Navržené znění zde zcela neodůvodněně a do značné míry nelogicky směšuje dohromady schvalovací postupy, a to před, resp. při přijímání rozpočtového závazku s postupy navazujícími, tj. s postupy právního závazku a postupy při předložení výdaje k proplacení. Zároveň jsou zcela nedůvodně spojeny schvalovací postupy vztahující se k příjmům a výdajům, přičemž se jedná o natolik rozdílné operace, že je nanejvýš žádoucí jejich samostatná, oddělená úprava. Tyto schvalovací postupy byly v dosud platné prováděcí vyhlášce k zákonu o finanční kontrole definovány odděleně a nazývány předběžnou kontrolou před vznikem závazku (nároku) a předběžnou kontrolou po vzniku závazku (nároku). Toto rozhraní bylo poměrně jednoznačné a tomu taky odpovídal rozsah a charakter povinností příkazce operace, správce rozpočtu a hlavní účetní. Navržené znění představuje, pokud jde o schvalovací postupy příkazce významný krok zpět a bude působit výrazné výkladové a procesní komplikace a s tím související rizika, vztahující se k funkčnosti a účinnosti finančního řízení a kontroly, jako součásti řídicího a kontrolního systému. Tuto skutečnost ještě zvýrazňuje fakt, že k této velmi důležité části zákona se, s ohledem na zmocňovací ustanovení, nepředpokládá vydání prováděcího	Neakceptováno Podrobnou strukturovanost schvalovacích postupů příkazce výkonný orgán stanoví vnitřním předpisem, rozhodnutím nebo jiným vhodným způsobem v závislosti na velikosti, struktuře a rozsahu úkolů příslušného orgánu veřejné správy. Rozdělení schvalovacích postupů do dvou fází podle stávající legislativy je dlouhodobě terčem kritiky. Proto byla zvolena varianta nerozdělovat schvalující postupy. Navržená právní úprava umožňuje v rámci vnitřních organizačních norem dvoufázový systém ponechat. Podle našeho názoru je vše shrnuto v písm. a) až k). Operací máme na mysli příjem a výdaj. Akceptování připomínky by vedlo k rozporu s ostatními PM.

			předpisu.	
§ 17 odst. 1 písm. h)	O	Doporučujeme pojem „příprava operace“ nahradit pojmem „připravovaná operace“. Odůvodnění: Příprava operace je mnohem širší pojem, zahrnující v některých případech i činnosti, které ani objektivně nelze dokládat úplnými podklady.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 17 odst. 1 písm. k)	O	Doporučujeme zvážit zúžení rozsahu kontrol. Odůvodnění: § 20, na který se toto ustanovení odvolává, zahrnuje kontroly v nejširším smyslu, tj. jak kontroly od vzniku právního závazku, až po vyúčtování a vypořádání operace. V případě, kdy jsou výdaje předkládané k proplacení, nemůže se jednat o kontrolu v rozsahu, v jakém ji pojímá § 20.	Akceptováno, ustanovení upraveno. Doplněna důvodová zpráva.	
§ 17 odst. 2	Z	Požadujeme doplnit do textu ustanovení zakotvení postupu v případě, kdy příkazce nerespektuje výhrady správce rozpočtu. Odůvodnění: Toto ustanovení neumožňuje správci rozpočtu (byla-li tato pozice zřízena) efektivně zabránit příkazci v realizaci operace, která je v rozporu s právními předpisy či zásadami řádného finančního řízení, protože neřeší situaci, kdy příkazce nerespektuje výhrady správce rozpočtu, na rozdíl od hlavního účetního, který je chráněn zněním, uvedeným v odst. 4 § 18. Navíc, rozsah schvalovacích postupů hlavního účetního neřeší situaci, kdy je zřízena pozice správce rozpočtu, tj. hlavní účetní nemá povinnost v rámci jím prováděných schvalovacích postupů prověřovat vyjádření správce rozpočtu k danému rozpočtovému a právnímu závazku.	Akceptováno. Upraveno ustanovení § 18 odst. 3 a odst. 4.	
§ 17 odst. 3	O	Doporučujeme toto ustanovení přeformulovat. Odůvodnění: V případě, kdy nastane situace, předvídaná tímto ustanovením, by mělo být prvořadou povinností příkazce žádné rozhodnutí, které je v rozporu s právním předpisem, zásadou řádného finančního řízení, či nesrovnalostí, nečinit. V tomto případě není nutné informovat výkonný orgán (v důvodové zprávě je omylem použit výraz „výkonný výbor“), protože by šlo o zbytečnou administrativní zátěž. Teprve v případě, kdy půjde o realizaci rozhodnutí výkonného orgánu, resp. nadřízeného vedoucího zaměstnance, by byl namístě postup dle odstavce 3.	Částečně akceptováno, ustanovení ponecháno, ale je upravena důvodová zpráva § 17 odst. 3.	
§ 17 odst. 4	Z	Požadujeme doplnit do textu ustanovení širší vymezení činnosti příkazce a podkladů, které je povinen předat hlavnímu účetnímu. Odůvodnění: Text tohoto odstavce zužuje schvalovací postupy příkazce v	Akceptováno, ustanovení upraveno.	

			oblasti příjmů, pokud jde o podklady, které předává příkazce hlavnímu účetnímu, pouze na příkaz k zajištění vymožení pohledávky od dlužníka, pokud zjistí právní nárok na její úhradu. Oblast příjmů, které budou podléhat schvalovacím postupům příkazce je však výrazně širší, což navržené znění nezohledňuje. S ohledem na předpokládanou absenci prováděcího právního předpisu k této části zákona se takto úzké vymezení činnosti příkazce a podkladů, které je povinen předat hlavnímu účetní, jeví jako zcela nedostačující.	
§ 17 odst. 4	O		Doporučujeme pojem „výdej“ nahradit pojmem „inkaso“. Odůvodnění: Předkladatel měl pravděpodobně na mysli spíše „inkaso“ než „výdaj“.	Akceptováno, ustanovení upraveno. Upraveno na příjem a výdaj. § 17 odst. 4.
§ 18 odst. 1 písm. b)	O		Doporučujeme doplnit text ustanovení o dokument, ze kterého se údaje srovnávají s údaji uvedenými v příkazu k platbě nebo inkasu. Odůvodnění: Není uveden dokument, ze kterého se údaje srovnávají s údaji uvedenými v příkazu k platbě nebo inkasu. Jako vhodné se jeví předmětné ustanovení upřesnit.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 18 odst. 1 písm. d)	Z		Požadujeme toto ustanovení vypustit nebo alespoň zúžit pouze na prověření rizik souvisejících s účetními operacemi. Odůvodnění: Povinnost hlavního účetního prověřit přijetí opatření k vyloučení rizik, která mohou vzniknout v souvislosti s uskutečňováním plateb, je v praxi prakticky nerealizovatelná. Povinnost identifikovat rizika a přijmout opatření k jejich eliminaci či zmírnění má příkazce. Až na výjimky nebude schopen hlavní účetní tuto povinnost splnit, protože zákon nestanovuje příkazci operace, aby činil záznamy o rizicích, které při přípravě rozpočtového nebo právního závazku zjistil a opatřeních, která učinil k jejich eliminaci či zmírnění.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 19	O		Doporučujeme doplnit zákon o vymezení pojmu „technická forma“. Odůvodnění: Z § 19 ani důvodové zprávy k předmětnému ustanovení není zřejmé, co se má na mysli pod technickou formou dokumentu. Jako vhodné se jeví předmětné ustanovení upřesnit nebo alespoň v tomto smyslu doplnit důvodovou zprávu.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 20	Z		Požadujeme strukturovat text ustanovení, případně rozdělit na dva paragrafy (části), a to tak, aby samostatně byla řešena kontrola „vnější“ a samostatně kontrola „vnitřní“. Odůvodnění: Z důvodové zprávy vyplývá, že ustanovení § 20 upravuje kontroly, které jsou podle dosud platného zákona o finanční kontrole	Připomínka vypořádána. Ustanovení upraveno podle požadavků MV.

			označeny jako průběžné a následné řídicí a veřejnosprávní kontroly. Zároveň však toto ustanovení odkazuje na procesní postupy zákona o kontrole, pokud se jedná o kontrolu na místě. Procesní postupy podle zákona o kontrole však lze uplatnit pouze v případě, že se jedná o kontrolu, kterou dosavadní zákon o finanční kontrole označuje jako průběžnou a následnou veřejnosprávní kontrolu. Procesní postupy podle zákona o kontrole však nelze použít při kontrole, kterou dosavadní zákon o finanční kontrole označuje jako průběžnou a následnou řídicí kontrolu. Tato skutečnost vyplývá mj. i z důvodové zprávy k zákonu o kontrole. Proto je nezbytné, aby § 20 byl strukturovaný, případně rozdělený na dva paragrafy (části), a to tak, aby samostatně byla řešena kontrola „vnější“ přičemž na niž by se pak vztahoval § 21 a samostatně kontrola „vnitřní“. V tomto směru lze hodnotit tuto část zákona, pokud jde o kontrolní systém, jako krok zpět, ve vztahu k dosud platnému zákonu o finanční kontrole. Fakticky dochází k rezignaci na „vnitřní kontrolu“, kterou označuje dosud platný zákon o finanční kontrole jako průběžnou a následnou řídicí kontrolu.	
§ 20 odst. 1	Z O	Požadujeme doplnit definici pojmu „konečné vyúčtování a vypořádání“. Odůvodnění: V této části je použitý v souvislosti s kontrolou operací pojem „konečné vyúčtování a vypořádání“. Tento pojem, obdobně jako v dosavadním zákonu o finanční kontrole však není nijak definovaný a tuto definici nelze nalézt ani v jiných právních předpisech. Protože se jedná o vymezení rozsahu kontroly ve vztahu k operacím, je definice pojmu „konečné vyúčtování a vypořádání“ zcela nezbytná.	Neakceptováno. Pojem konečné není v návrhu zákona uveden.	
§ 20 odst. 1 písm. a)	O	Doporučujeme upřesnit toto ustanovení. Odůvodnění: Není zřejmé, co má předkladatel na mysli pod účelem kontroly, která má být ověřením, zda byla operace vybrána v souladu se zásadou řádného finančního řízení. Jako vhodné se jeví předmětné ustanovení upřesnit.	Neakceptováno Zásada řádného finančního řízení je řešena v § 4 tohoto zákona.	
§ 20 odst. 2 písm. a)	O	Doporučujeme upřesnit toto ustanovení. Odůvodnění: Není zřejmé, proč v § 20 odst. 2 je zmíněn pouze příkazce a nikoliv i výkonný orgán, tak jak je tomu v § 20 odst. 1. Jako vhodné se jeví předmětné ustanovení upřesnit.	Neakceptováno Tato povinnost se vztahuje pouze na příkazce.	
§ 20 odst. 3	O	Doporučujeme nahradit slova „podle jiného právního předpisu“ včetně poznámky pod čarou č. 6 slovy „podle zákona o kontrole“. Odůvodnění: Doporučujeme použít normativní odkaz, který považujeme za	Akceptováno, ustanovení upravena.	

			vhodnější. Dále upozorňujeme, že návrh zákona relativizuje důvodovou zprávu k zákonu č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád) a dosavadní pohled na rozsah použití tohoto procesněprávního předpisu. Z důvodové zprávy ke kontrolnímu řádu vyplývá, že se nepoužije na výkon vnitřní kontroly, tj. vztahy uvnitř jednoho subjektu. Předkládaný návrh zákona o řídicím a kontrolním systému ve veřejné správě však výslovně odkazuje na kontrolní řád při výkonu finanční kontroly výkonným orgánem (příp. příkazcem). Není tedy zřejmé, zda došlo k názorovému posunu a bude možné kontrolní řád použít jako procesní předpis při výkonu vnitřní kontroly obecně. Uvedené by mělo být vyjasněno.	
§ 20 odst. 3	O	Doporučujeme upřesnit toto ustanovení. Odůvodnění: Není zřejmé, kdy se má provádět kontrola na místě. Z návrhu zákona rovněž nevyplývá, kdy se má který druh kontroly použít. Jako vhodné se jeví předmětné ustanovení upřesnit.	Neakceptováno. Kontrola na místě se bude vykonávat na základě výsledků analýzy rizik, za kterou odpovídá výkonný orgán, příp. příkazce.	
§ 20 odst. 4	O	Doporučujeme upřesnit toto ustanovení. Odůvodnění: Z ustanovení nevyplývá, jakým subjektem mají být hodnocení rizik a metoda výběru vzorku schváleny. Jako vhodné se jeví předmětné ustanovení upřesnit.	Neakceptováno. Hodnocení rizik a problematika metod výběru vzorku jsou upřesněny ve vnitřním předpisu nebo jiným vhodným způsobem.	
§ 20 odst. 5	O	Doporučujeme toto ustanovení uvést v soulad s ustanovením § 20 odst. 1. Odůvodnění: Dle § 20 odst. 5 nesmí být výkonem kontroly pověřen příkazce. Dle § 20 odst. 1 však tuto kontrolu má organizovat a koordinovat. Jako vhodné se jeví nesoulad mezi předmětnými ustanoveními odstranit.	Akceptováno, text upraven. Požadavek neslučitelnosti vyplývá z finančního nařízení č. 966/2012.	
§ 24 – 27	Z O	Požadujeme tato ustanovení vypustit. Odůvodnění: Způsob, jakým jsou v této části zákona zakotveny přestupky a správní delikty je nesystémový a do určité míry má korupční potenciál, zejména pokud jde o § 25. Podstatou tohoto korupčního rizika je hrozba sankce, jejíž uplatnění je na vůli kontrolního orgánu, resp. správně veřejného rozpočtu. Hrozba sankcí ve vztahu k příkazci a hlavnímu účetnímu není nijak vyvážená, pokud jde o postavení a pravomoci příkazce a hlavního účetního. Nese sebou rizika zdlouhavých správních, resp. soudních řízení, nákladů s tím spojených, včetně nároků na právní podporu v této oblasti, aniž by to zásadním způsobem přispělo ke zkvalitnění řídicího a kontrolního systému a finančního řízení. Zcela zůstala opomenuta možnost řešit případná pochybení správce rozpočtu a hlavního účetního v rámci možností, které v	Neakceptováno. Zákon ukládá povinnosti a rovněž sankce v případě neplnění těchto povinností. Žádný korupční potenciál zde není zjevný.	

			tomto směru dává zákoník práce. Tento způsob by měl být zcela prioritní. Z toho důvodu se doporučuje ustanovení o přestupcích ze zákona vypustit.	
§ 28 a § 39 odst. 4	Z	Požadujeme upřesnit tato ustanovení. Odůvodnění: Ani z důvodové zprávy k předmětnému ustanovení není zcela zřejmé, zda mají u správce veřejného rozpočtu působit dva interní audity za situace, že je také poskytovatelem finanční podpory. Jako vhodné se jeví předmětné ustanovení přeformulovat a doplnit důvodovou zprávu o vysvětlení této skutečnosti.	Akceptováno částečně, DZ upravena . § 28 odst. 3 jednoznačně vymezuje výkon činnosti útvaru interního auditu i vůči příjemcům veřejné finanční podpory.	
§ 30 odst. 2	O	Doporučujeme uvést v soulad toto ustanovení s důvodovou zprávou. Odůvodnění: Návrh textu v počtu obyvatel neodpovídá důvodové zprávě.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 31	Z	Požadujeme toto ustanovení upřesnit tak, aby vylučovalo možnost spojení útvaru interního auditu s jiným organizačním útvarem správce veřejného rozpočtu. Odůvodnění: Jako vhodné se jeví v § 31 vyloučit možnost spojení útvaru interního auditu s jiným organizačním útvarem správce veřejného rozpočtu (k čemu v současnosti běžně dochází) a přímo vyloučit možné ohrožení nezávislosti útvaru interního auditu v souvislosti s tímto možným spojením.	Akceptováno částečně, DZ upravena. Ustanovení § 31 odst. 3 a) a b) vylučuje možnost sloučení útvaru interního auditu s jiným útvarem správce veřejného rozpočtu.	
§ 32 odst. 1	Z	Požadujeme upravit toto ustanovení nebo doplnit důvodovou zprávu. Odůvodnění: Z § 32 odst. 1 a ani z důvodové zprávy není zcela zřejmé, co se má na mysli pod rozsahem ujišťovacích a poradenských služeb. Jako vhodné se jeví předmětné ustanovení přeformulovat nebo doplnit důvodovou zprávu o vysvětlení této skutečnosti.	Akceptováno, doplněna DZ.	
§ 34 odst. 2	Z	Požadujeme toto ustanovení doplnit o postup u jiných druhů auditů. Odůvodnění: V § 34 odst. 2 se uvádí, že audit operací se vykonává na základě výběru vzorku operací. Návrh zákona však nestanovuje, jak je tomu u jiných druhů (typů) auditů. Jako vhodné se jeví vymezit, jak se postupuje při výkonu jiných druhů auditů.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 35	Z O	Požadujeme toto ustanovení uvést v soulad s připravovaným zákonem o státních úřednících a doplnit důvodovou zprávu. Odůvodnění: Ustanovení § 35 nereflektuje na skutečnost, že připravovaný zákon o státních úřednících bude vzdělávání interních auditorů jako státních úředníků upravovat, a to s ohledem na skutečnost, že interního auditora lze také subsumovat pod úředníka. V tomto směru se návrh zákona prolíná se zákonem o státních úřednících a „rozšiřuje“ vzdělávací povinnosti interního auditora jako úředníka nad rámec návrhu zákona o státních úřednících, aniž by stanovoval jakoukoliv kompenzaci za tyto rozšířené povinnosti. Navíc	Připomínka akceptována, ustanovení vypuštěno.	

			taková úprava znamená také zvýšené náklady spojené s účastí interního auditora na předmětném vzdělávání a úhradou za toto vzdělávání, které nejsou v důvodové zprávě zmíněné. Jako vhodné se jeví dát návrh zákona do souladu s připravovaným zákonem o státních úřednících a důvodovou zprávu doplnit o tyto náklady.	
§ 38 odst. 2	Z O	Požadujeme upravit toto ustanovení a doplnit důvodovou zprávu. Odůvodnění: Ustanovení § 38 odst. 2 odkazuje v souvislosti s odvoláním vedoucího interního auditu na případy uvedené v zákoníku práce. Kromě skutečnosti, že zákoník práce nestanovuje případy, kdy lze vedoucího interního auditu odvolat, nelze nepoukázat na skutečnost, že důvodová zpráva k předmětnému ustanovení odkazuje v souvislosti s odvoláním vedoucího interního auditu na zákon o úřednících. Navíc z § 38 odst. 2 návrhu zákona, dalších ustanovení návrhu zákona a ani z důvodové zprávy nevyplývá, kdy se vedoucí útvaru interního auditu považuje za podjatého nebo to, jak a kým mu má být zkreslování výsledků interního auditu prokázáno. Rovněž není zřejmé, kdo se má na mysli pod dozorčím orgánem zmíněným v § 38 odst. 2 písm. a) návrhu zákona. Jako vhodné se jeví předmětná ustanovení přeformulovat, upravit důvodovou zprávu k předmětnému ustanovení a doplnit o skutečnosti naznačené v této připomínce nebo důvody pro odvolání vedoucího interního auditu vypustit.	Akceptováno, text upraven. Podjatost odůvodněna ve správním řádu. DZ upravena. Dozorčí orgány mají právnické osoby zřizované zákonem nebo na základě zákona.	
§ 40 odst. 3 písm. c)	Z	Požadujeme toto ustanovení uvést v soulad s ustanovením § 28 odst. 1. Odůvodnění: Z § 40 odst. 3 písm. c) není zřejmé, jaké úkoly v metodické činnosti má obsahovat roční plán, a to s ohledem na skutečnost, že interní audit metodickou činnost v souladu s definicí interního auditu (uvedenou v § 28 odst. 1) provádět nemá. Navíc návrh zákona pracuje v předmětném ustanovení s pojmem „konzultační činnost“, přičemž dle § 28 návrhu zákona se má jednat o činnost poradenskou. Jako vhodné se jeví úkoly metodické činnosti vypustit a dát pojmosloví § 40 odst. 3 písm. c) do souladu s 28 odst. 1 návrhu zákona.	Připomínka vypořádána. V tomto ustanovení je záměrně použit pojem audit, který znamená úřední přezkoumání a zhodnocení dokumentů, zejména účtů, nezávislou osobou. Účelem je zjistit, zda doklady podávají platné a spolehlivé informace o skutečnosti a obvykle také zhodnotit kvalitu vnitřní kontroly firmy.	
§ 41	Z	Požadujeme používat důsledně pojem „interní audit“. Odůvodnění: V rámci návrhu zákona není důsledně pracováno s pojmem „interní audit“ (viz např. § 41 odst. 1 a 2, kde se používá pouze pojem „audit“). Jako vhodné se jeví pojem „interní audit“ důsledně používat v rámci celého návrhu zákona.	Připomínka vypořádána. V tomto ustanovení je záměrně použit pojem audit, který znamená úřední přezkoumání a zhodnocení dokumentů nezávislou osobou. Účelem je zjistit, zda doklady podávají platné a spolehlivé informace o skutečnosti a obvykle také zhodnotit kvalitu vnitřní kontroly firmy. Audit mimo jiné lze členit podle toho, kdo ho provádí, a	

				to na vnitřní (interní) audit, prováděný zaměstnanci firmy, a vnější audit, prováděný externí firmou. V § 41 řešícím zahájení konkrétního auditního šetření je zavedena legislativní zkratka „audit“.
§ 41 odst. 1	Z	Požadujeme upřesnit toto ustanovení tak, aby oprávnění k zahájení auditu náleželo přímo vedoucímu útvaru interního auditu. Odůvodnění: Z § 41 odst. 1 vyplývá, že k pověření k auditu vydává orgán oprávněný k výkonu auditu. Není zřejmé, kdo se má pod tímto orgánem na mysli, jelikož v předchozím textu je zmiňován útvar interního auditu a rovněž není zřejmé, proč daná povinnost není stanovena vedoucímu útvaru interního auditu. Jako vhodné a praktické se jeví předmětné oprávnění stanovit přímo vedoucímu útvaru interního auditu.		Připomínka vypořádána. Rozhodnutí o tom, komu bude náležet oprávnění k zahájení auditu, je na výkonném orgánu. U malých správců veřejných rozpočtů bude funkci zajišťovat jeden interní auditor.
§ 43 odst. 3	Z	Požadujeme sjednotit pojmosloví. Odůvodnění: V § 43 odst. 3 se pracuje s pojmem osoba, která vydala pověření k auditu a jejím informování o podjatosti interního auditora. Dle § 43 odst. 4 o podjatosti interního auditora rozhoduje vedoucí orgánu oprávněného k výkonu auditu. V předchozích ustanoveních se však nemluví o osobě, která vydala pověření či orgánu oprávněnému k výkonu auditu nemluví, ale zmiňuje se útvar interního auditu (viz např. § 38). Jako vhodné se jeví sjednotit pojmosloví v rámci celého návrhu zákona.		Připomínka vypořádána. Osoba, která vydala pověření k auditu, nemusí být totožná s vedoucím subjektu oprávněným k výkonu auditu, proto jsou v § 43 odst. 3 a 4 a 38 použity rozdílné pojmy. Ustanovení § 38 se zabývá odvoláním vedoucího útvaru interního auditu, zatímco § 43 se zabývá podjatostí – jedná se o odlišná témata a z toho vyplývají rozdíly v použitých pojmech.
§ 46 písm. c)	Z	Požadujeme doplnit toto ustanovení o určení, kdo stanovuje příslušnou lhůtu. Odůvodnění: Z § 46 písm. c) není zřejmé, kým stanovená lhůta se zde má na mysli. Bylo by vhodné předmětné ustanovení v tomto směru doplnit.		Akceptováno, ustanovení upraveno. Tato povinnost koresponduje s ustanovením § 47 odst. 4, lhůtu stanoví interní auditor po dohodě s auditovanou osobou. Závisí na rozsahu zjištěných nedostatků a dalších skutečnostech zjištěných při výkonu auditu.
§ 47 odst. 1	Z	Požadujeme upřesnit toto ustanovení. Odůvodnění: Není zřejmé, od kdy začíná lhůta 15 dnů dle § 47 odst. 1 plynout. Navíc není zřejmé, proč je nastavena lhůta až 15 dnů na vyjádření auditované osoby. Takto stanovenou lhůtou může docházet k zbytečnému prodlužování délky trvání interního auditu. Jako vhodné se jeví lhůtu pro podání stanoviska zkrátit a stanovit, od kdy začíná plynout.		Připomínka vypořádána. Vychází se z obecného pravidla pro počítání lhůt upraveného ve správním řádu. Lhůta 15 dnů začíná prvním dnem následujícím po předání návrhu zprávy auditované osobě.
§ 51 odst. 2 písm. a)	Z	Požadujeme upřesnit toto ustanovení. Odůvodnění: Není zřejmé, jaký subjekt by měl potvrzovat nezávislost útvaru interního auditu. Jako vhodné se jeví předmětné ustanovení o tuto skutečnost doplnit.		Připomínka vypořádána. Vedoucím útvaru interního auditu je potvrzována nezávislost, a to v souladu s Rámcem profesní praxe.

	§ 59 odst. 3	Z	Požadujeme upravit toto ustanovení tak, aby povinnost provádět tento audit mělo pouze Ministerstvo financí. Současně požadujeme v důvodové zprávě vyčíslit s tím spojené náklady. Odůvodnění: Není zřejmé, proč by povinností vykonávat audit u ústředních orgánů státní správy měly být pověřeny orgány Finanční správy České republiky, a tento audit nemělo provádět samotné Ministerstvo financí jako centrální harmonizační jednotka. Navíc s náklady personální a věcné zajištění předmětné činnosti nepočítá důvodová zpráva v zákoně. Jako vhodné se jeví stanovit povinnost provádět tento audit pouze Ministerstvu financí a vymežit náklady spojené s touto činností v rámci důvodové zprávy.	Připomínka vypořádána. Rozhodnutí ministra financí.
	§ 61 odst. 2 písm. b a § 62 odst. 1 a 2	Z	Požadujeme z těchto ustanovení vypustit slova „a stanoviska útvaru odborného auditu“ pro jejich nadbytečnost. Odůvodnění: Není zřejmé, proč by se mělo jednat také o stanoviska útvaru odborného auditu podle § 51, jestliže stanovisko odboru interního auditu je zmíněno v paragrafu 51 pouze v odstavci 3 a toto stanovisko je součástí roční auditní zprávy. V případě, že by mělo jít o jiná stanoviska, musí být ustanovení přeformulováno, tj. se správnými odkazy.	Připomínka vypořádána. S ohledem na to, že výroční zpráva obsahuje jak zprávy z finančního řízení a kontroly tak zprávy z interního auditu.
Ministerstvo zdravotnictví	<i>obecně</i>	Z	Podle důvodové zprávy je cílem nové právní úpravy stanovit „zejména prvotní odpovědnost správce veřejného rozpočtu za nastavení celého řídicího a kontrolního systému v jeho působnosti, kde příkazce nese plnou odpovědnost za příjmové a výdajové operace“. Navrhovaný text zákona však nenastavuje „společné zásady“ řídicího a kontrolního systému, de facto se o kontrolní činnosti zmiňuje jen okrajově, zatímco podstatná část zákona se týká interního auditu. Finanční kontrola, a to kontrola předběžná, průběžná a následná, vůbec není zákonem řešena, ani není uvedena jejich existence jako součást řídicího a kontrolního systému ve veřejné správě. Pokud se zákon zmiňuje o kontrole, tak jen o kontrole v rámci dané organizace, kde opravdu příkazce může nést odpovědnost za finanční operace v dané organizaci, ale už ne za operace v organizacích, ke kterým plní správce kapitoly státního rozpočtu funkci zřizovatele a měl by být povinen kontrolovat hospodaření s prostředky státního rozpočtu. Za hospodaření s prostředky státního rozpočtu v organizacích, kterých je zřizovatelem, a v organizacích, které jsou příjemci podpory ze státního rozpočtu, příkazce podle § 20 nemůže nést odpovědnost. Takže pokud je uvedeno, cit.	Připomínka vypořádána. Zpracovatel zákona připravil návrh zákona v souladu s evropským funkčním modelem Public Internal Control, jehož zakotvení a nastavení je požadováno orgány Evropské komise. Jmenované nedostatky jsou obsaženy v části II zákona – část finančního řízení a kontroly. Zásady řídicího a kontrolního systému jsou jmenovány v části I, II a III.

			„Výkonný orgán, případně příkazce v rozsahu svého pověření, organizuje a koordinuje kontroly od uzavření právního závazku, v průběhu realizace operace a po jejím vyúčtování a vypořádání“ – týká se tato činnost příkazce pouze kontrolní činnosti v rámci dané organizace. Kontrolní činnost vůči přímo řízeným organizacím a u příjemců podpory je řešena pouze jedním nedokonalým ustanovením (viz další text). Rozsáhlý popis činnosti interního auditu je podstatnou částí návrhu zákona. Tento zákon by měl stanovit hlavně povinnost pro každý výkonný orgán posílit finanční kontrolu v oblasti hospodaření se státními prostředky, zejména u přímo řízených organizací a u příjemců státní podpory, a to z důvodu minimalizace korupčního jednání. V tomto smyslu požadujeme návrh zákona dopracovat.	
důvodová zpráva	Z	V důvodové zprávě je dále uvedeno: „Předkládaný návrh vypuštěním výkonu veřejnosprávní kontroly, umožňujícím přechod k jednotnému systému auditu, sám o sobě neznámá žádné finanční zatížení spojené s navrženou úpravou. Jedná se pouze o přeskupení kapacitních (personálních) zdrojů v příslušných orgánech veřejné správy ...“. S tímto tvrzením nelze souhlasit. Vypuštěním označení „veřejnosprávní kontroly“ se nezmění to, že organizace musí dále zajišťovat předběžnou, průběžnou a následnou kontrolu, kontrolu hospodaření přímo řízených organizací a kontrolu hospodaření s poskytnutou podporou. Návrh zákona odděluje činnost auditu od kontrolní činnosti, ale povinnost vykonávat kontrolní činnost vyplývá z § 20 a 21; k žádnému personálnímu přesunu nemůže dojít. Požadujeme proto dotčenou část důvodové zprávy upravit nebo upřesnit.	Akceptováno, ustanovení upraveno. Důvodová zpráva upravena, stanoven nárůst útvaru IA o 2 FM u resortů a krajů, doplněno vyčíslení nákladů na nastavení a udržení řídicího a kontrolního systému u správců veřejných rozpočtů.	
	Z	Navrhovaný zákon o řídicím a kontrolním systému vůbec nezvažuje možnost, že při hospodaření s veřejnými prostředky může dojít, a také často dochází, k takovému neoprávněnému a nehospodárnému čerpání prostředků, že může u příkazce či kontrolního orgánu vzniknout podezření z trestné činnosti. Ačkoli jsme si vědomi příslušné oznamovací povinnosti v trestním zákoníku, považujeme za vhodné, aby byl také v tomto zákoně odkaz na tuto povinnost. Současně požadujeme uvést v tomto zákoně povinnost předat kontrolní zjištění týkající se závažného porušení zákonů oprávněnému orgánu – např. předat ÚOHS zjištění o porušení zákona o veřejných zakázkách	Akceptováno, ustanovení upraveno. Povinnost předávat kontrolní zjištění jiným kontrolním orgánům či orgánům činným v trestním řízení vyplývá z ustanovení § 14 odst. 2 a § 23 odst. 2. Povinnost předávat kontrolní zjištění ÚOHS vyplývá ze zákona o veřejných zakázkách.	

§ 2 písm. a)	O	Doporučujeme upravit znění dotčeného ustanovení, viz: „Výkonným orgánem se rozumí ... právnické osoby zřízené k plnění úkolů ... na základě jiného právního předpisu, která(ě) hospodaří ...“.	Neakceptováno.
§ 5 odst. 1	Z	Návrh zákona stanoví: „Výkonný orgán zavede řídicí a kontrolní systém podle § 3 písm. a) a b) a odpovídá za jeho účinnost. Výkonný orgán správce veřejného rozpočtu má tuto povinnost i vůči dalším veřejným institucím, k nimž plní správce veřejného rozpočtu funkce zřizovatele.“ K tomu uvádí důvodová zpráva: „Tento výkonný orgán má povinnost zavést řídicí a kontrolní systém i u těchto veřejných institucí. Předpokládá se, že tento řídicí a kontrolní systém bude formalizován ve vnitřních předpisech správců veřejných rozpočtů a dalších veřejných institucí.“ Výkonný orgán tedy může zavést kontrolní systém vůči organizacím, kterých je zřizovatelem, tj. může stanovit vnitřními předpisy, jak bude hospodaření těchto organizací kontrolovat. To ale neznamená (jak uvádí důvodová zpráva), že by měl povinnost zavést u těchto organizací řídicí a kontrolní systém, a to ještě vnitřními předpisy. Tyto organizace jsou samostatně řízené organizace - mají svého příkazce i hlavního účetního, a nastaví si svůj kontrolní systém. To nevylučuje kontrolu ze strany výkonného orgánu. Důvodová zpráva neodpovídá textu zákona, kde je uvedeno pouze, že má být zaveden řídicí a kontrolní systém vůči dalším veřejným institucím.	Akceptováno, ustanovení upraveno. DZ upravena.
§ 11 odst. 3	O	Doporučujeme upravit znění dotčeného ustanovení, viz: „Příkazce a správce rozpočtu, je-li tato funkce zřízena, jsou povinni ...“ vs. „jsou-li tyto funkce zřízeny“.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 13 odst. 3	Z	Podle navrhovaného znění odstavce 3 se v případě, že výhrady k mezitímní účetní závěrce odhalí závažná pochybení, nebude nic dít. Požadujeme návrh doplnit alespoň o oznamovací povinnost hlavního účetního informovat o svých výhradách buď výkonný orgán, který jej jmenuje, nebo příkazce.	Akceptováno, ustanovení upraveno. Doplněna zpráva o předání a převzetí funkce hlavního účetního.
§ 17 odst. 1 písm. k)	Z	Je uvedeno: „Příkazce ... se při vystavení příkazu k platbě ujistí, že „k) výdaje předložené k proplacení jsou v souladu s výsledky kontrol vykonaných podle § 20 a došlo k vyloučení výdajů, které nelze uhradit z důvodu nesrovnalosti zjištěné těmito kontrolami.“ Toto ustanovení nelze použít paušálně tak, jak je navrhováno. Pokud půjde o výdaj – poskytnutí finanční podpory – pak příkazce při vystavení příkazu k platbě se nemůže předem ujistit, že došlo k vyloučení výdajů, které nelze uhradit z důvodu nesrovnalostí. Toto zjištění lze učinit až při následné kontrole hospodaření s	Akceptováno, ustanovení upraveno. Písm. k) se týká případů, kdy dochází k poskytování finančních podpor až po realizaci operací.

			poskytnutými prostředky. Proto by mělo být do ustanovení doplněno: „k) výdaje předložené k proplacení, mimo vyplacení schválených finančních podpor, jsou v souladu s výsledky kontrol vykonaných podle § 20, ...“, nebo uvést, že „toto ustanovení neplatí v případě vyplacení schválených finančních podpor“. Stejně by mělo být upraveno ustanovení § 18 odst. 1 písm. c), které je stejného znění.	
§ 20	Z	Požadujeme změnit název § 20 na „Finanční kontroly“, protože v důvodové zprávě a v textu návrhu zákona je uvedeno, že řídicí a kontrolní systém veřejné správy tvoří finanční řízení a kontrola hospodaření s veřejnými prostředky. Návrh zákona se týká kontrol od uzavření právního závazku po vyúčtování a vypořádání operace, která musí být v souladu se zásadou řádného finančního řízení, jedná se tedy o finanční kontrolu. Podle odstavce 3 jde o dokladovou kontrolu či kontrolu na místě. Změnit označení je potřeba i u navazujících ustanovení. Organizace může vykonávat i jiné kontroly, které se netýkají hospodaření s finančními prostředky, a tyto kontroly se nevykonávají podle § 20.	Připomínka vypořádána.	
§ 20 odst. 1	Z	Z textu není vůbec zřejmé, jak výkonný orgán či příkazce organizují či koordinují kontroly. Text odstavce by měl být přepracován takto: „výkonný orgán musí zajistit výkon předběžné, průběžné a následné kontroly“. Ze zákona musí být jasné, že výkonný orgán musí zřídit kontrolní orgán k zajištění funkce řídicího a kontrolního systému. O tom, že organizace má nějaký „kontrolní orgán“, se v návrhu zákona lze dočíst až v § 22.	Připomínka vypořádána. Organizace žádný orgán nemá, kontrolním orgánem jsou samotné organizace, a to podle zákona o kontrole. Je to na výkonném orgánu, jak si nastaví výkon kontrol. S ohledem na to, že byl velký problém s rozlišením a odlišením jednotlivých fází kontrol, tak zákon s pojmy předběžná, průběžná ani následná kontrola nepracuje. Předmět průběžných a následných kontrol je obsahově pokryt § 21. Předběžné kontroly jsou uvedeny v § 15.	
§ 20 odst. 2	Z	Je uvedeno: „Příkazce na základě vykonaných kontrol podle odstavce 1 - a) stanoví oprávněně hrazené výdaje a určuje výdaje, které uhradit nelze, b) stanoví výdaje, které byly do výdajů zahrnuty neoprávněně a je nutno požadovat jejich vrácení podle jiného právního předpisu.“ Tato povinnost příkazce se tedy může týkat pouze operací uvnitř dané organizace a před vydáním finančních prostředků. Pokud vykoná kontrolní orgán správce kapitoly státního rozpočtu kontrolu u osob, ke kterým plní funkci zřizovatele nebo kterým poskytl finanční podporu, pak kontrolní skupina v souladu se zákonem o kontrole zjištěná pochybení, tj. také neoprávněně hrazené výdaje, uvede ve svém kontrolním protokolu a seznámí s nimi kontrolovanou osobu. Příkazce v těchto případech nemůže zasahovat do kontrolních zjištění	Připomínka vypořádána.	

			kontrolního orgánu, může s nimi být pouze následně seznámen. Požadujeme text v tomto smyslu upravit.	
§ 20 odst. 3	Z		Je uvedeno: „Kontroly podle odstavce 1 se vykonávají formou dokladových kontrol a kontrol na místě. V případě kontrol na místě se použijí procesní pravidla podle jiného právního předpisu.“ Pokud tento text znamená, že kontrolu na místě podle zákona o kontrole vykonává kontrolní orgán správce kapitoly státního rozpočtu u osob, ke kterým plní funkci zřizovatele či kterým poskytl finanční podporu, pak musí být současně uvedeno, že v tom případě neplatí odstavec 2.	Připomínka vypořádána. Požadavek finančního nařízení 966/2012. Odst. 2 § 20 musí platit, zvláště u kontrol příjemců veřejných finančních podpor.
§ 20 odst. 4	Z		Je uvedeno: „V závislosti na míře rizika mohou být kontroly na místě prováděny na vybraném vzorku. Hodnocení rizik a metoda výběru vzorku musí být popsány, před použitím schváleny, každoročně zhodnoceny a pravidelně aktualizovány.“ Toto ustanovení svým zaměřením patří do § 5 odst. 4, jako součást kontrolního systému organizace. Do zmíněného ustanovení by se tak mělo doplnit písmeno d), které zní: „d) postup při hodnocení rizik a výběru vzorku při kontrole na místě.“. Pokud toto ustanovení zůstane jako součást § 20, pak je nutné doplnit ustanovení o to, kdo bude tuto činnost každoročně popisovat, hodnotit a aktualizovat.	Připomínka akceptována. Text upraven.
§ 21 odst. 4	Z		Je uvedeno: „Poskytovatel finanční podpory vykonává kontrolu podle § 20 u příjemců finanční podpory. Kontrolu vykonává v rozsahu poskytnuté finanční podpory. V případě souvztáhnosti výdajů v projektech je poskytovatel oprávněn vykonat kontrolu v celém rozsahu finanční podpory projektu, a to i v případě, že je podpora poskytována současně z finančních prostředků státu nebo územního samosprávného celku.“ Toto ustanovení umožňuje kontrolu pouze finančních prostředků získaných z finanční podpory. Ale neumožňuje zkontrolovat vlastní prostředky organizace, které byly použity v rámci kontrolovaného projektu. Pravidla pro poskytování finanční podpory stanovují, že finanční podpora může dosáhnout pouze předem stanoveného procenta celkových nákladů projektu. Pokud nebude při kontrole dotace možnost zkontrolovat i vydání vlastních prostředků v daném projektu, pak nelze ověřit procentní výši dotace z celkových použitých nákladů projektu. Text požadujeme upravit v tom smyslu, aby v případě souvztáhnosti výdajů v projektech byl poskytovatel oprávněn vykonat kontrolu v celém rozsahu použitých finančních prostředků v projektu, tedy i vlastních.	Akceptováno, ustanovení upraveno.

§ 23 odst. 3	Z	Je uvedeno: „Nestanoví-li tento zákon jinak, předkládá výkonný orgán správce veřejného rozpočtu roční zprávu Ministerstvu financí pro vypracování výroční zprávy pro vládu. Současně předá tuto zprávu vedoucímu útvaru interního auditu, je-li u správce veřejného rozpočtu útvar interního auditu zřízen.“ Podle § 30 je správce veřejného rozpočtu povinen zřídit útvar interního auditu, pokud tento zákon nestanoví jinak. To však návrh v žádném ustanovení nestanoví, proto požadujeme buď v důvodové zprávě upřesnit, co je smyslem daného dovětku, nebo požadujeme tento dovětek vypustit.	Připomínka vypřádána. V ustanovení § 30 odst. 2 tak zákon stanoví. IA nemusí zřizovat obce a MČ hl. m. Prahy, které mají méně než 15. tisíc obyvatel. Do důvodové zprávy doplněno.
§ 24 až 26	Z	Přestupky a správní delikty – Je uvedeno: „1) Fyzická osoba se jako kontrolovaná osoba dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 22 nepřijme ve lhůtě stanovené kontrolním orgánem opatření k odstranění nedostatků zjištěných při kontrole. - 1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako kontrolovaná osoba dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s § 22 nepřijme ve lhůtě stanovené kontrolním orgánem opatření k odstranění nedostatků zjištěných při kontrole.“ Návrh zákona stanoví jako přestupek/správní delikt to, že kontrolovaná osoba nepřijme opatření k odstranění nedostatků. Ale podle § 22 odst. 3 je kontrolovaná osoba povinna písemně informovat kontrolní orgán také o splnění opatření ve lhůtách, které jí kontrolní orgán stanovil. Navrhovaný postup tedy znamená, že kontrolovaná osoba musí přijmout opatření, jinak jí může být uložena pokuta, ale pokud následně žádné opatření nesplní, nebo o plnění opatření nepředá informaci kontrolnímu orgánu ve stanovené lhůtě, žádné sankce jí nehrozí. Zákon povede kontrolované osoby k formálnímu přijetí opatření k nápravě. Je nutné upravit dotčená ustanovení, tj. označit za správní delikt i neplnění opatření.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 30 odst. 2	O	Toto ustanovení nenařizuje zřídit interní audit, ale dává možnost sledovat jiná dostatečná opatření, což potlačuje jednu z funkcí řídicího a kontrolního systému [viz § 3 písm. b)]. Doporučujeme proto zavést interní audit již od 10 000 obyvatel.	Připomínka vypořádána. DZ upravena. Hranice 15. tisíc obyvatel se osvědčila a po diskuzi s odbornou veřejností je postačující.
§ 33	Z	Výbory pro audit – Výkonný orgán má zajistit nezávislost interního auditu, vyloučení jakýchkoliv zásahů, ovlivnění nebo omezení interního auditu. Pokud ale zřídí výbor pro audit, který bude vydávat stanoviska k fungování interního auditu, posuzovat jeho objektivitu, poskytovat souhlas/nesouhlas ke jmenování či odvolávání vedoucího interního auditu a stanovisko k roční auditní zprávě, pak se nejedná o poradní orgán a nelze mluvit o nezávislosti	Připomínka vypořádána. Správce veřejného rozpočtu není povinen zřídit výbor pro audit, ustanovení je fakultativní.

			útvary interního auditu. Podle § 31 je interní audit funkčně podřízen výkonnému orgánu, proto žádný výbor nebo někdo jiný kromě výkonného orgánu nemá posuzovat činnost interního auditu. Z toho důvodu nesouhlasíme s možností zřídit výbor pro audit.	
§ 33 odst. 4	Z		Toto ustanovení ukládá vedoucímu útvaru interního auditu podávat zprávy Výboru pro audit (pokud je zřízen). Výbor pro audit, pokud nebude vyhověno připomínce na jeho vypuštění, bude přijímat zprávy, ale v návrhu se nestanoví, jak může daný výbor s těmito informacemi naložit. Požadujeme dopracovat.	Připomínka vypořádána. Bližší podrobnosti stanoví statut.
§ 35 odstavec 1	Z		Je uvedeno: „Interní auditor musí mít znalosti, dovednosti a další schopnosti potřebné pro plnění svých úkolů.“ Pokud není přesně vymezeno, jaké znalosti a dovednosti konkrétně musí interní auditor mít, pak je toto ustanovení zcela zbytečné a mělo by být vypuštěno. Každý zaměstnanec musí mít znalosti a dovednosti potřebné pro plnění svých úkolů, což již vyplývá ze zákoníku práce, není tedy nutné, aby speciálně interní auditor měl tuto povinnost danou dalším zákonem.	Akceptováno, ustanovení vypuštěno.
§ 35 odst. 2	Z		„Výkonný orgán zajistí soustavné prohlubování odborných znalostí interních auditorů, a to v rozsahu minimálně 40 hodin ročně.“ Nelze souhlasit s tím, aby zákon stanovil, aby se interní auditor soustavně vzdělával, zatímco člen výboru pro audit, pokud bude výbor zřízen a nebude vyhověno připomínce na jeho vypuštění, tuto povinnost neměl, přestože náplní jeho činnosti je poskytování stanoviska k připravované auditní strategii. Pokud zůstane § 35 nezměněn, je potřeba doplnit v § 33 odst. 3 větu první o nutnost dalšího vzdělávání členů výboru, tak aby každoročně předkládali správci veřejného rozpočtu, nebo právnické osobě zřízené jiným právním předpisem, doklad o dalším vzdělávání.	Akceptováno, ustanovení vypuštěno.
§ 37 odst. 1 písm. a)	Z		Požadujeme konkretizovat označení „vedoucího útvaru centrální harmonizace“, tj. nahradit tato slova slovy „Ministerstva financí“. Podle předloženého návrhu zákona je to právě Ministerstvo financí, které bude zajišťovat centrální harmonizaci zásad řídicích a kontrolních systémů. Vedoucí případného útvaru tedy bude vždy vystupovat za dotčené ministerstvo.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 37 odst. 2	Z		V případě potřebného předchozího „souhlasu“ výboru pro audit, pokud nebude vyhověno připomínce na jeho vypuštění, požadujeme změnit za potřebné předchozí „písemné stanovisko“ výboru pro audit, je-li zřízen. Oprávněný ke jmenování by měl znát stanovisko výboru pro audit, pokud je	Akceptováno, ustanovení upraveno..

			zřízen, ale neměl by výbor pro audit mít v tomto případě spolurozhodovací působnost, neboť je nezbytné respektovat odpovědnost za pracovněprávní úkon s ohledem na to, že výbor pro audit je pouze odborným poradním orgánem. S tímto oprávněním by mohlo docházet až k situaci, že by tento poradní orgán nebyl zřízen. Postup není ani v souladu s návrhem § 33 odst. 2 písm. c) předloženého návrhu zákona, kdy výbor pro audit zejména poskytuje nezávislá stanoviska ke jmenování a odvolání vedoucího útvaru interního auditu.	
§ 38 odst. 1	Z		Ve vztahu k odvolání platí obdobně připomínka k § 37 odst. 2.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 38 odst. 2 písm. a)	O		Bude-li návrh i nadále obsahovat institut výboru pro audit, doporučujeme upravit znění dotčeného ustanovení takto: „a) mu byla prokázána podjatost nebo střet zájmů, který neoznámil předem výkonnému a dozorčímu orgánu nebo výboru pro audit, pokud byl zřízen.“.	Neakceptováno.
§ 38 odst. 2	O		Upozorňujeme, že interní auditor byl doposud na II. stupni řízení. Neměl tedy například povinnost předkládat informace podle zákona o střetu zájmů. Pokud navržené ustanovení počítá s tím, že by měl střet zájmů oznamovat, doporučujeme upravit také příslušná ustanovení zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů. V tomto smyslu také upozorňujeme, že daný zákon dosud odkazuje na zákon o finanční kontrole. Dáváme tedy na zvážení, zda ustanovení § 3 odst. 2 písm. a) v souvislosti s chystanou právní úpravou také novelizovat.	Neakceptováno. Ustanovení § 38 odst. 2 nemá na mysli střet zájmu podle citovaného ustanovení zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmu. Střetem zájmu se pro účely tohoto zákona střet zájmu ve vztahu k auditované činnosti (vztah auditora k auditované osobě nebo předmětu auditu).
§ 49	Z		Z dikce navrženého ustanovení není zřejmé, komu vlastně má vedoucí útvaru interního auditu předat zprávu z auditu. Podle návrhu zákona se předává ministrovi, tj. výkonnému orgánu. Auditní orgán je na Ministerstvu financí. Zákon však nevymezuje pojem „výkonný orgán auditního orgánu.“ Požadujeme zpřesnit dikci dotčených ustanovení.	Připomínka vypořádána. Text upraven
§ 50	Z		Je uvedeno: „Vedoucí útvaru interního auditu zabezpečí sledování plnění opatření přijatých podle § 46 písm. c). Ale podle textu § 46 nejsou podle písm. c) přijata žádná opatření. Písm. c) stanoví: „auditovaná osoba je povinna - c) podat ve stanovené lhůtě písemnou zprávu o přijetí opatření na základě doporučení interního auditora.“ Text § 46 požadujeme upravit, aby odpovídal textu § 50, a to například následovně: „auditovaná osoba je povinna c) přijmout opatření na základě doporučení interního auditu a ve stanovené lhůtě podat písemnou zprávu o jejich přijetí“.	Akceptováno, ustanovení upraveno. Ustanovení § 46 c) a § 50 jsou upravena

		O	Je uvedeno: „Vedoucí útvaru interního auditu zabezpečí sledování plnění opatření přijatých podle § 46 písm. c).“ Pokud zákon stanoví, že vedoucí útvaru interního auditu musí „sledovat plnění opatření“, tak to bude soustavná činnost, náročná na čas a pracovní zajištění. Z toho důvodu doporučujeme stanovit, že „Vedoucí útvaru interního auditu zabezpečí ověření splnění opatření...“.	Neakceptováno Vedoucí útvaru zajistí systém sledování plnění přijatých opatření (např. aby informace o splnění přijatých opatření obdržené od auditovaných osob, byly vyhodnoceny a zaznamenány do systému; stanoví kdo je odpovědný za zadávání uvedených údajů, kdo je odpovědný za sledování, zda auditovaná osoba skutečně zaslala informaci apod.). Auditovaná osoba má povinnost podat zprávu o splnění přijatých opatření.
	§ 57 odst. 1 písm. d)	Z	Toto ustanovení požadujeme doplnit a upřesnit ve vazbě k návrhům § 37 a 38, a to: „vydává stanoviska ke jmenování vedoucích nebo pověřených zaměstnanců vedením útvarů interního auditu podle § 37 odst. 1 písm. a) až c) a odst. 3 a k jejich odvolání podle § 38 odst. 3 a 4,“. Jedná se o zpřesnění provázanosti v rámci úpravy pracovněprávního úkonu jednotlivými ustanoveními.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
	§ 60 odst. 2	Z	„Poskytovatelé finanční podpory poskytnuté ze státního rozpočtu předkládají Ministerstvu financí plány kontrol a interních auditů k jejich koordinaci“. Z textu návrhu zákona nevyplývá, že by někdo měl povinnost plán kontrol vypracovat. Tato povinnost, pokud to je povinnost, musí být stanovena v § 20 současně s povinností zajistit výkon předběžné, průběžné, následné kontroly (viz připomínka výše) a kontroly poskytnutých podpor.	Připomínka vypořádána. V Kontrolním řádu v § 27 (Plánování kontrol) je povinnost vypracovat plán kontrol. MF připravuje IS pro plánování kontrol dotací, aby se odstranily duplicity.
MPSV	<i>obecně</i>	Z	Vzhledem ke skutečnosti, že zákon má podstatným způsobem ovlivnit činnosti dotčených účetních jednotek, měla být předkladatelem poskytnuta delší lhůta pro prostudování celého materiálu (včetně příloh) a vyjádření připomínek v rámci vnějšího připomínkového řízení. Finanční kontrolu požadujeme uplatnit pouze na ty výdaje, příp. příjmy, jejichž poskytování (vybírání) nevyplývá přímo z právního předpisu (povinnost i výše), tj. nejedná se o mandatorní příjmy a výdaje. Minimálně alespoň zejména tyto výdaje je třeba v zákoně odlišit zjednodušeným procesem. Zaměření na ty výdaje (příjmy), jejichž realizaci a výši může účetní jednotka ovlivnit, by umožnilo stávající víceméně formalizovaný proces zacílit na případy, kdy příkazce a hlavní účetní by vzhledem k omezenému rozsahu mohli svými činnostmi reálněji posuzovat jednotlivý výdaj/příjem, tj. posílil by se zamýšlený efekt finanční kontroly (hospodárnost, účelnost, efektivnost).	Akceptováno, ustanovení upraveno. § 5 odst. 6 doplněn ve smyslu připomínky.

	<i>obecně</i>	Z	V zákoně je potřebné zrealizovat možnou odpovědnost zaměstnanců dotčených účetních jednotek s ohledem na fungování veřejné správy. Jedná se o různé úrovně – statutární zástupce, příkazce, hlavní účetní, interní auditor, příp. správce rozpočtu, kdy zákon by měl přiřazovat jednoznačná oprávnění a odpovědnosti těmto úrovním a stanovovat případné sankce. Požadavky například na funkci hlavní účetního jsou zcela nereálné, sankce pro statutárního zástupce nebo interního auditora nejasné, apod. Odpovědnosti musejí reflektovat existující podmínky (zejména využívání dodavatelsky pořizovaných informačních systémů) a zařazení funkce do procesu v rámci účetní jednotky. Více viz i některé dílčí připomínky níže.	Akceptováno, ustanovení upravující pravomoci a povinnosti hlavního účetního upravena.
	<i>obecně</i>	Z	Zákon musí být jednoznačným způsobem provázaný na již existující právní úpravu a neměl by zasahovat do již upravovaných oblastí. Nejvýrazněji se tomu tak děje v oblasti účetnictví, kde zákon o účetnictví, jeho prováděcí předpisy a další řídicí dokumenty (zejména české účetní standardy dle druhu účetní jednotky) průběžně neustále posilují věrohodnost vykazovaných dat – nově například požadavkem na schvalování účetních závěrek nebo jejich konsolidací. Další oblasti, se kterými musí být zákon provázán, je například rozpočtová legislativa (zákon o rozpočtových pravidlech a jeho prováděcí předpisy). Jedná se o ucelené oblasti, které jsou řadu let precizovány a upřesňovány. Více viz i některé dílčí připomínky níže.	Připomínka akceptována. Ustanovení upravena. Návrh zákona není v rozporu se zákonem o účetnictví ani s rozpočtovými pravidly, s těmito předpisy je návrh zákona dostatečně provázaný.
	<i>obecně</i>	O	Do části, která nastavuje povinnosti příkazce a hlavního účetního při hodnocení operací (tj. před § 15), je třeba uvést, obdobně jako to bylo uvedeno v § 10 vyhlášky č. 416/2004 Sb., kterou se provádí zákon o finanční kontrole ve veřejné správě, že finanční řízení a kontrola operací v působnosti příkazce a hlavního účetního se provádí ve dvou fázích.	Neakceptováno Podrobnou strukturovanost schvalovacích postupů příkazce výkonný orgán stanoví vnitřním předpisem, rozhodnutím nebo jiným vhodným způsobem v závislosti na velikosti, struktuře a rozsahu úkolů příslušného orgánu veřejné správy. Rozdělení schvalovacích postupů do dvou fází podle stávající legislativy je dlouhodobě terčem kritiky. Proto byla zvolena varianta nerozdělovat schvalující postupy. Navržená právní úprava umožňuje v rámci vnitřních organizačních norem dvoufázový systém ponechat.
	<i>obecně</i>	O	V rámci odpovědností příkazce operace (§ 11) a v rámci schvalovacích postupů příkazce operace (§ 17) by mělo být rozlišeno, zda výdaje, vyplývající z přijímaného rozpočtového závazku jsou výdaji mandatorními, nebo nikoliv. Přístup příkazce operace k mandatorním výdajům (v resortu MPSV tj. dávky	Akceptováno, ustanovení upraveno. Doplněn § 5 odst. 6.

			důchodového a nemocenského pojištění, dávky odškodnění podle zákonných předpisů) nemůže být totožný s přístupem k výdajům provozním.	
	obecně	O	Navrhovaný zákon by měl projít komplexní jazykovou, gramatickou a stylistickou korekturou. Obecně by měly být postupy a termíny v navrhovaném zákoně jednotné (např. v §15 odst. 3 schází odkaz na zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole, ale v poznámce č. 6 pod čarou § 20 odst. 3 je předmětný zákon uveden, v §12 písm. i) schází definování, kdo je oprávněným orgánem, v §22 odst. 2 není odkaz na jiný předpis uveden, v § 34 jsou jednou uváděny zkratky – písmena a) a b), v dalších pak už jen názvy druhu auditů).	Akceptováno, ustanovení upraveno.
	§ 1 písm. a)	Z	Rozlišení organizací na správce veřejného rozpočtu a další veřejné instituce je zcela nevhodné. Každá organizační složka státu (dále jen OSS), nejenom kapitola, hospodáří se svým státním rozpočtem, kdy některé pravomoci rozpočtová legislativa přiřazuje úrovni kapitoly (příp. Ministerstvu financí, vládě nebo rozpočtovému výboru Poslanecké sněmovny PČR), některé samotné OSS. Rovněž státní příspěvkové organizace (dále jen SPO) mají jakožto vybrané účetní jednotky vlastní subjektivitu a jsou odpovědné za své hospodaření. Požadujeme upravit rozlišení takovým způsobem, aby bylo zřejmé odlišení postavení nějakého koordinačního celku (například kapitola) a jednotlivé účetní jednotky s rovnocenným postavením (například i ministerstvo je vybranou účetní jednotkou).	Připomínka vypořádána. S ohledem na nezbytnost provázanosti se zákonem 218/2000 Sb., vycházíme ze základní odpovědnosti správce kapitoly státního rozpočtu za hospodaření s prostředky své kapitoly podle § 39. Proto odlišujeme povinnosti správce kapitol veřejného rozpočtu a povinnosti zřizovaných organizací těchto správců.
	§ 2	O	Vymezené pojmosloví nerespektuje terminologii definovanou a užívanou na základě evropských nařízení. Mimo to je dále nejednoznačné vymezení pojmu výkonný orgán na úrovni územní samosprávy. V obecné rovině je směřována kolektivní rozhodovací pravomoc a individuální rozhodovací oprávnění. V ustanovení § 2 by měly být definovány všechny důležité pojmy, např. správce veřejného rozpočtu, veřejná instituce (a ne v textu). Zkratky a definice pojmů zavedené až v textu jsou uživatelsky velmi nevhodné a nepřehledné, některé postrádají smysl (např. v § 3 písm. a) oproti § 4 odst.1, dále je např. definován v § 2 výkonný orgán, ale v § 39 se přechází na správce kapitoly státního rozpočtu).	Neakceptováno. Správce veřejného rozpočtu je vymezen v § 1 a). Požadavek Legislativních pravidel vlády je nedefinování obecných, běžně používaných pojmů.
	§2	Z	Do vymezení pojmů požadujeme doplnit definici nesrovnalosti, jež se řeší v dalších ustanovení návrhu zákona, a to alespoň odkazem na jiný právní předpis s definicí nesrovnalosti. Předpokládáme, že pojem vychází z definice dané legislativou EU, nicméně měl by být výslovně vymezen v zákoně jako	Akceptováno, ustanovení upraveno. U pojmu nesrovnalosti uveden odkaz na příslušná nařízení EU. Tento pojem se bude vztahovat pouze na zahraniční prostředky.

			jednání, které vede ke ztrátě ve veřejném rozpočtu (nedoporučujeme uvádět i ohrožovací prvek - tedy jednání, jímž by mohl být ohrožen veřejný rozpočet, protože se pak v praxi setkáváme s tím, že nesrovnalostí je prakticky vše).	
§ 2 písm. a)	Z	Požadujeme sjednotit vymezení výkonného orgánu takovým způsobem, aby se u všech dotčených subjektů vždy jednalo o jednu osobu nebo o kolektivní orgán. Výkonný orgán může mít přiřazenu pouze koordinující funkci a nemůže přímo zasahovat do činnosti samostatně řízených účetních jednotek. Například některé OSS jsou svojí strukturou a rozsahem natolik komplikované, že odpovědnost za nastavení finanční kontroly nelze přenést na kapitolu, resp. ministra/ministryni. Podstatné pro rozlišení subjektu by nemělo být jeho postavení, ale zřejmé odlišení, kdy má vystupovat jako určitý koordinátor, který nastavuje obecné požadavky, a kdy jako samostatná účetní jednotka, která je má aplikovat s přihlédnutím ke svým potřebám. Například Ministerstvo práce a sociálních věcí by zřejmě plnilo obě role.	Připomínka vypořádána. Požadavek je § 2 písm. a) naplněn. Zákon umožňuje výkonnému orgánu, aby v pozici zřizovatele OSS a příspěvkových organizací stanovil rozsah pravomoci a odpovědnosti za finanční řízení a kontroly ředitelům těchto organizací. Výkonný orgán má pouze SVR nebo právnická osoba zřízená jiným právním předpisem nebo na základě jiného právního předpisu. Další veřejné instituce mají v čele „osobu stojící v čele další veřejné instituce“.	
	O	Doporučujeme sjednotit názvy subjektů, pro které je definován výkonný orgán, s jejich názvy v § 1 písm. a). Konkrétně se jedná o sjednocení názvu „správce kapitoly státního rozpočtu" (uvedeného v § 1) a „organizační složka státu, která je správcem kapitoly státního rozpočtu" - uvedeno v § 2 písm. a) - a „ústřední správní úřad" -uvedeno v § 37 odst. 1 písm. b).	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 2 písm. b)	O	1. Požadujeme omezit právnické osoby pouze na ty, ve kterých stát má majetkovou účast v určitém rozsahu. Zřejmě pouze na ty s rozhodujícím vlivem. Upozorňujeme, že dosud nejsou zcela ujasněny přístupy v těch případech, kdy stát v právnické osobě reprezentují různé OSS (stát vlastní většinu společnosti, ale s roztržštěnou strukturou samostatných subjektů). 2. Z textu ustanovení není zřejmé, zda se definice právnické osoby s majetkovou účastí vztahuje pouze na akciové společnosti a další obchodní společnosti podle zákona č. 90/2012 Sb. Žádáme doplnit odkaz na tento předpis.	Akceptováno. Úprava § 5 odst. 2.	
§ 2 písm. c)	O	Požadujeme upravit definici veřejných prostředků takovým způsobem, aby obsahovala vymezení peněz v širokém rozsahu u dotčených subjektů, tj. v rámci veřejného subjektu. Navržená definice obsahuje proces – příjmy, výdaje – nikoliv prostředky. Rovněž vymezení pomocí aktiv a pasiv je velmi široké a například u vybraných účetních jednotek rozhodně ne všechna pasiva lze považovat za veřejné prostředky, ale spíše pouze některé skupiny vlastního kapitálu. Veřejnými prostředky by tak neměly být například výdaje, pasiva, ale takové položky jako státní rozpočet, prostředky na	Akceptováno, ustanovení upraveno.	

			bankovních účtech dotčených subjektů, apod. Příjmy a výdaje státního rozpočtu naplňují praktickým obsahem ustanovení zákona o rozpočtových pravidlech.	
§ 2 písm. d)	Ó		Finanční podporou nemají být veškeré transfery poskytované ze státního rozpočtu (příp. veřejných rozpočtů), ale opravdu pouze navržené položky?	Vypořádáno.
§ 2 písm. e)	O		V návaznosti na připomínku k písmenu c) upozorňujeme v případě sloučení obou písmen na poměrně nelogickou definici operace, například ve smyslu že, operací (se rozumí) výdaj výdaje.	Neakceptováno.
§ 5 odst. 1 a § 6	Z		V návaznosti i na předchozí připomínky požadujeme odstranit ze zákona odpovědnost za finanční řízení, kontrolu hospodaření a interní audit z úrovně výkonného orgánu. Vzhledem k požadovanému rozsahu činností (viz další ustanovení navrženého zákona) je toto i s ohledem na personální možnosti kapitol naprosto nereálné. Kapitola může vnějším řídicím aktem nastavit pouze základní pravidla, která musí dále rozpracovat dotčená účetní jednotka.	Připomínka vypořádána. § 5 odst. 1 stanoví, že výkonný orgán zavede řídicí a kontrolní systém vůči zřizovaným organizacím, odpovědnost za účinnost má vedoucí této organizace. Akceptování připomínky by bylo v rozporu s požadavky a připomínkami ostatních připomínkových míst.
§ 5 odst. 1 a § 30 odst. 1	Z		Podle uvedeného znění je na uvážení Výkonného orgánu, zda výkon interního auditu u další veřejné instituce zajistí prostřednictvím vlastního útvaru interního auditu nebo zřídí útvar interního auditu v dané instituci. V případě některých dalších veřejných institucí, které kromě provozních finančních prostředků spravují i další finanční prostředky značného objemu (např. pro mandatorní výdaje typu dávek důchodového pojištění, dávek nemocenského pojištění, nepojistných dávek) by výkon auditu prostřednictvím útvaru mimo danou veřejnou instituci byl komplikovaný vzhledem ke specifčnosti a jedinečnosti procesu správy uvedených „neprovozních“ finančních prostředků. Tyto instituce by měly mít povinně zřízen vlastní útvar interního auditu.	Připomínka vypořádána. Organizace IA v rámci správce veřejného rozpočtu záleží na rozhodnutí výkonného orgánu. Tam, kde útvary IA fungují, není zapotřebí, aby nastavený systém výkonný orgán u své zřizované organizace měnil.
§ 5 odst. 2	O		Právnícké osoby jsou samostatné subjekty. Ovlivnit jejich fungování si lze představit pouze v případě uplatnění rozhodujícího vlivu - viz i připomínka k § 2 písm. b) - toto ustanovení navrženého zákona tedy považujeme rovněž za nerealizovatelné. Přestože není nesplnění povinnosti výkonného orgánu správce veřejného rozpočtu (zde povinnosti podle § 5 odst. 2) přestupkem podle § 24 a násl., jedná se v případě jejího nesplnění o porušení zákona. Výkonnému orgánu je přitom stanovena povinnost, kterou nebude v mnoha případech schopen o své vůli zabezpečit, zejména tehdy, pokud bude účast státu či ÚSC marginální.	Akceptováno. Text § 5 odst. 2 upraven.

§ 5 odst. 3	O	Žádáme do uvedeného ustanovení doplnit text, že se jedná o mezinárodní standardy určené Ministerstvem financí, příp. specifikovat mezinárodní standardy odkazem na ustanovení s povinnostmi Ministerstva financí podle tohoto návrhu zákona.	Připomínka vypořádána. Mezinárodní standardy pro interní audit jsou blíže specifikovány v důvodové zprávě.
§ 5 odst. 4 písm. i)	O	Navrhujeme stanovit i povinnost odhalené nesrovnalosti evidovat (k tomu nestačí povinnost zajišťovat audit trail) - nesrovnalosti by měly být centrálně evidovány. Analogicky k existenci Centrálního monitorovacího systému by mělo existovat něco podobného i mimo strukturální fondy - SF, přičemž doporučujeme takovou úpravu, aby operační programy financované ze SF mohly mít vlastní oddělenou evidenci.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 5 odst. 5	O	Za slovem "fonde" doporučujeme vypustit čárku.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 7 odst. 1 písm. c) a d)	O	Slova „údajů“ jsou navíc.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 8 odst. 2	O	Stejná připomínka jako v případě připomínky k § 5 odst. 2.	Akceptováno.
§ 9 a 10	O	V návaznosti na předchozí připomínky požadujeme nastavení finančního řízení a kontroly přímo v zákoně navázat na dotčené subjekty, nikoliv primárně na výkonný orgán s možností delegace pravomocí. Zákon by měl obdobně, jako vymezuje požadavky na to, kdo může být pověřen funkcí příkazce, vymezit i požadavky na výkon funkce hlavního účetního.	Částečně akceptováno. Ustanovení upraveno.
	Z	Ve srovnání se stávajícími postupy (zákon č. 320/2001 Sb.) je role správce rozpočtu zásadně redukována, a to v oblasti odpovědnosti i pravomocí (§ 17 odst. 2). Doporučujeme ponechat funkci správce rozpočtu v dosavadním rozsahu, nikoli podmíněně.	Akceptováno, povinnost zřídit funkci správce rozpočtu dáno obligatorně ustanovením § 9 a 18.
§ 9 odst. 2	Z	Pouze možností a ne povinností zřízení funkce správce rozpočtu zaniká odpovědnost za správné plnění rozpočtu, administraci rozpočtových opatření a souladu operací se schváleným rozpočtem. Tuto odpovědnost nemohou převzít příkazci a vzniká riziko rozpočtové nekázně.	Akceptováno, povinnost zřídit funkci správce rozpočtu dáno obligatorně ustanovením § 9 a 18.
§ 9 odst. 5	Z	Ustanovení § 9 odst. 5 návrhu uvádí zcela jednoznačně, že pracovní poměr hlavního účetního se zakládá jmenováním podle zákoníku práce, což není vhodně vyjádřeno. Ustanovení § 33 odst. 3 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, přesně vymezuje okruh vedoucích funkcí, u nichž vzniká pracovní poměr jmenováním. Toto ustanovení je kogentní povahy, což znamená, že v případech, kdy zákoník	Akceptováno, ustanovení upraveno.

			práce stanoví, že pracovní poměr vzniká jmenováním, nelze jej založit pracovní smlouvou nebo volbou. Stejně tak nelze založit pracovní poměr jmenováním v jiných případech, než uvádí zákoník práce (pokud tak není stanoveno zvláštním právním předpisem). V předmětném případě se však jedná o jmenování stanovené zvláštním právním předpisem. Pro zachování co nejvyšší transparentnosti tak důležitého návrhu předpisu, a z důvodu zajištění jeho právní čistoty, <u>požadujeme vypuštění § 9 odst. 5</u>. Z důvodové zprávy nevyplývá požadavek nezbytnosti zakládání funkce vedoucího účetního jmenováním, autor návrhu neuvádí dostatečné argumenty, které by tuto variantu učinily nejlepší možnou. MPSV má zato, že k výkonu práce vedoucího účetního není třeba, aby byl do funkce jmenován. Pokud přesto bude autor návrhu na jmenování vedoucího účetního trvat, požadujeme, aby byla součástí zvláštní části důvodové zprávy k tomuto požadavku analýza potřeby tohoto řešení, a trváme pak na úpravě znění současného návrhu z „(5) Pracovní poměr hlavního účetního se zakládá jmenováním podle zákoníku práce.“ na „(5) Pracovní poměr hlavního účetního se zakládá jmenováním.“ S tím, že bude dále v ustanovení autorem návrhu specifikováno, kdo bude k provedení jmenování příslušný.	
§ 9 odst. 5 a § 13	Z	Z uvedeného znění lze odvodit, že v organizaci by měl být jmenován pouze jeden hlavní účetní (vedoucí organizačního útvaru organizační složky státu). V takovém případě u některých organizací s vysokou denní četností schvalovaných výplat nelze zajistit řádné „osobní“ provedení všech činností, za které hlavní účetní odpovídá podle § 12 zejména pak činnost uvedenou pod písmenem f). Navrhujeme ponechat stávající stav, kdy je hlavní účetní pověřován shodně jako příkazce.	Akceptováno, ustanovení upraveno. Funkci hlavního účetního vykonává vedoucí zaměstnanec.	
§ 9 odst. 7	O	Doporučujeme vypustit druhou větu. Funkce příkazce a hlavního účetního jsou neslučitelné ze zákona, je zbytečné, aby ji organizace stanovovala vnitřním předpisem. Zákonné ustanovení má jednoznačně prioritu.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§10	Z	Je umožněno delegování pravomocí v oblasti vrcholového rozhodování, nicméně se neřeší související odpovědnosti jednotlivých úrovní. Ve svém důsledku tak bude opět roztržistěná odpovědnost za nekvalifikované, nesprávné, nevhodné, neefektivní a neúčelné rozhodnutí. Navrhovaný materiál nepřináší posun v oblasti vymahatelnosti odpovědnosti a neplní cíle protikorupční strategie.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	

§ 10 a § 12	Z	Nesouhlasíme s delegací pravomocí hlavního účetního pouze na vedoucího zaměstnance. Pokud by funkce hlavního účetního byla delegována na vedoucího pracovníka úseku účtárny, bez možnosti delegace pravomocí na jeho zástupce z řad jeho podřízených, došlo by k ohrožení zajištění ověřování příkazů k úhradě a zabezpečení řádného provádění plateb, pokud by nebyla zajištěna jeho dostatečná zastupitelnost osobou z odborného úseku.	Připomínka vypořádána. Funkce hlavního účetního vymezuje jeho roli v řídicím a kontrolním systému. Procesy, které mohou spadat do výkonu funkcí hlavního účetního, spadají do činnosti ekonomických útvarů a jejich vedoucích s prolínáním do útvarů účtárny.
§ 11	Z	1. Institut příkazce operace není harmonizován. Přenáší povinnosti a odpovědnost na úřednické nebo obdobné pozice, přičemž skutečné rozhodovací pravomoci budou i nadále jinde. Ve svém důsledku bude opět nevymahatelná odpovědnost za nekvalifikované, nesprávné, neekonomické, neefektivní, neúčelné rozhodnutí. Ve svém důsledku tak navrhovaný materiál nepřináší posun v oblasti vymahatelnosti odpovědnosti a neplní cíle protikorupční strategie.	Připomínka vypořádána. U správců kapitol státního rozpočtu je výkonným orgánem ministr nebo statutární zástupce org. složky státu, kteří rovněž plní funkce příkazce.
	O	U relevantních písmen a účetních jednotek požadujeme vložit odkaz na rozpočtový informační systém, který spravuje Ministerstvo financí a který, bez toho, aby jeho nastavení mohl příkazce prakticky ovlivnit, například jednoznačně požaduje sledování příjmových a výdajových transakcí (od fáze závazku až po jejich zúčtování).	Zákon neřeší problematiku pouze zákona 218/2000 ale i zákona 250/2000. (jak velká, tak malá rozpočtová pravidla).
§ 11 odst. 2	O	Do výčtu povinností doporučujeme doplnit povinnost zajistit prevenci nesrovnalostí s odkazem na § 14.	Neakceptováno. Ustanovení by bylo nadbytečné.
§ 12	Z	Toto ustanovení obsahuje zcela nereálné požadavky na výkon funkce hlavního účetního. Pokud má podle písmene a) hlavní účetní odpovídat za funkčnost IT systémů, musí mít pravomoci do nich zasahovat a nastavovat je podle svých potřeb, čemuž tak v praxi není. Hlavní účetní nemůže ovlivnit funkčnost a spolehlivost účetního systému, neboť nerozhoduje o výběru (není příkazcem) účetního systému, tudíž nemůže na rozdíl od výkonného orgánu, který je příkazcem, odpovídat za jeho funkčnost a spolehlivost. <u>Toto ustanovení je proto třeba vypustit.</u> U písmene d) je potřebné rovněž respektovat možnosti dodavatelsky pořizovaných informačních systémů. V případě, že je IT systém nastaven jinak, musí mít hlavní účetní potřebné pravomoci systém měnit tak, aby mohl stanovit účetní metody a postupy účtování. <u>Toto ustanovení tedy rovněž nemůže v navržené podobě zůstat součástí zákona.</u> Pod písmenem e) požadujeme <u>doplnit slovo syntetických před slovo účtu</u> , protože bankovní účty vede Česká národní banka (ve zcela omezené podobě případně jiná banka), tj. hlavní účetní vedení bankovních	Akceptováno, ustanovení upravena.

		účtů nemůže zajišťovat. Písmeno h) je dle našeho názoru v rozporu s účetními požadavky, protože pokladní služba musí být oddělena od účetnictví (vést pokladnu musí někdo jiný, než kdo o výdajích/příjmech v hotovosti nebo ceninách účtuje), tj. za tuto činnost nemůže zodpovídat hlavní účetní.	
§ 12 písm. i)	O	Do první části ustanovení (za slovo „informací“) navrhujeme doplnit, o jakou informaci se jedná. Např. informace „z účetního systému“ stejně jako v druhé části věty. Současný text dostatečně nespecifikuje oblast relevantních informací.	Akceptováno, ustanovení upraveno. Upraveno – v § 12 odst. 1 písm. i)
§ 13	O	V odstavci 1 není ošetřeno, jak se bude postupovat, pokud hlavní účetní ukončí výkon funkce neočekávaně a už nebude možné zajistit jeho podpis mezitímní účetní závěrky. Z textu není patrné, kdo bude zajišťovat funkci hlavního účetního v době, než dojde ke jmenování nového hlavního účetního. Účetní závěrka nelze sestavovat k libovolnému dni měsíce. Je alespoň měsíční. Odstavec 2 připouští alternativu, že funkce hlavního účetního není obsazena, s čímž jiná ustanovení navrženého zákona nepočítají. Tato funkce musí být kontinuálně obsazena, pokud mají být plněny požadavky na finanční řízení. Odstavec 3 by měl stanovovat i termín, dokdy může nový hlavní účetní předložit výhrady, protože se předtím musí seznámit se systémem v rámci organizace a případně upřesnit praktické dopady těchto výhrad.	Neakceptováno. Funkci hlavního účetního bude zajišťovat osoba, která bude pověřena funkcí hlavního účetního v době jeho nepřítomnosti (zástupce podle pracovněprávních a vnitřních předpisů).
§ 14	O	Vzhledem ke skutečnosti, že s pojmem nesrovnalosti již dlouhodobě pracuje finanční řízení prostředků financovaných zejména z rozpočtu EU, doporučujeme případně v rámci navrženého zákona používat pojem odlišný. V opačném případě může docházet k záměně obou termínů (oblasti jsou i provázané), což by mohlo způsobovat praktické komplikace. V odstavci 1 písmenu b) nelze příkazci uložit povinnosti navrženým způsobem, protože úkony zajišťují i jiné orgány – zejména finanční či celní úřady v případě porušení rozpočtové kázně, resp. v rámci tzv. dělené správy podle daňového řádu.	Akceptováno, ustanovení upraveno. Nadpis § 14 upraven. Primární povinnost příkazce, stejně jako u řídicích orgánů u prostředků poskytnutých z EU.
§ 14	O	Připomínka souvisí s připomínkou k § 2 týkající se požadavku na doplnění definice nesrovnalosti. Nadpis § 14 popisuje prevenci vzniku nesrovnalostí. Samotný text ustanovení je však odlišný, nesrovnalost upravuje v užším rozsahu a vedle povinnosti předcházet vzniku nesrovnalostí stanovuje výslovně další povinnosti zavést preventivní opatření proti vzniku trestné	Akceptováno, ustanovení upraveno. Nadpis § 14 upraven.

			činnosti nebo jinému jednání v rozporu s právními předpisy, jinými právními akty nebo smlouvami.	
§ 14 odst. 2	O		Navrhujeme nahradit text „...je povinen o tom písemně uvědomit příkazce..." tímto textem „... je povinen o tom písemně uvědomit příslušného příkazce, který provedl předběžné hodnocení...".	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 15 až 17	Z		Schvalovací postupy ignorují fázi schvalování strategií, záměrů a cílů, která není v praxi realizována úřednickou pozicí (příkazce operace). Ve svém důsledku tak bude opět roztržštěná odpovědnost za nekvalifikované, nesprávné, neekonomické, neefektivní, neúčelné rozhodnutí. Ve svém důsledku tak navrhovaný materiál nepřináší posun v oblasti vymahatelnosti odpovědnosti a neplní cíle protikorupční strategie	Připomínka vypořádána. Problematika schvalování strategie, záměrů a cílů nepatří do působnosti legislativy upravující řídicí a kontrolní systém ve veřejné správě. Výkonný orgán vymezí vnitřní operace, u kterých nemusí být předběžné hodnocení prováděno. Předběžné hodnocení by se mělo týkat závažných rozhodnutí, operací (nikoliv kancelářské potřeby, běžný provoz) Každá organizace si vybuduje pravidla na nastavení mezi pro předběžné hodnocení. Zabránit tomu, aby příkazci odpovídali za rozhodnutí, která jim byla uložena a se kterým vnitřně nesouhlasí. “Příkazce odpovídá za zachování dokumentace v souladu se zákonem upravujícím spisovou službu.“.
§ 15 odst. 3	O		Odkaz na zákon o kontrole doporučujeme řešit odkazem na jiný právní předpis s poznámkou pod čarou, která bude obsahovat přesné označení jiného předpisu (zákona o kontrole) stejně jako v případě odkazu v § 20 návrhu zákona.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
finanční řízení jako celek (zejména § 15 a 16, příp. 17 a 18)	Z		Požadujeme odlišit část příjmů od části výdajů. Zákon je nejasným způsobem odlišuje, přičemž obě oblasti vyžadují zcela jiné nároky a činnosti. Právní nároky (příjmy) a právní závazky (výdaje) by tak měly mít vlastní ustanovení.	Připomínka vypořádána. Ustanovení upraveno. Upraveno v důvodové zprávě – postupy pro předběžné hodnocení a schvalovací procesy u příjmů jsou přiměřené. Nelze souhlasit s uvedenou připomínkou. Schvalovací postupy schvalování příjmů a výdajů jsou obdobné (viz. vyhláška č. 416/2004 Sb.)
§ 16 odst. 1	Z		Odstavec 1 požadujeme provázat na rozpočtovou legislativu, protože ne vždy se před přijetím právního závazku přijímá rozpočtový závazek, a to v případech mimorozpočtového krytí. U OSS existuje vazba i na rozpočtový informační systém. V zákoně by měly být zakotveny i víceleté závazky, aby je bylo možné schvalovat a případně byl upraven zjednodušený postup jejich	Připomínka vypořádána. Ustanovení DZ bude rozšířeno. Zákon musí být v souladu se zákonem 218/2000 Sb.

			provádění (finančního řízení) v každém rozpočtovém roce.	
§ 16 odst. 2 písm. a)	Z		Navrhujeme ponechat stávající formulaci podmínek pro individuální rozpočtový závazek tj. kromě určení příjemce a částky výdaje i určení termínu plnění. V případě navrhovaného znění by každá dávka důchodového pojištění (cca 3,5 mil měsíčně) a dávka nemocenského pojištění (cca 200 tis měsíčně) musela být pokryta individuálním rozpočtovým závazkem, protože příjemce a částka výdaje je u ní známa. Není však znám termín plnění, protože není předem známo, jak dlouho se budou tyto jednotlivé dávky vyplácet, což při současném znění podmínek pro individuální příslib umožňuje pokrýt tyto dávky limitovaným příslibem.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 16 odst. 4	Z		V odstavci 4 je potřebné doplnit i odkaz na hladinu významnosti v účetnictví, protože ne každý právní závazek musí být veden (v operativní evidenci). Požadujeme doplnit nějakou hranici třeba ve výši určitého procenta netto aktiv nebo absolutní částkou. Doporučujeme dále definovat, co se myslí operativní evidencí.	Akceptováno částečně, ustanovení odst. 4 upraveno.
§ 17 odst. 1 písm. d)	O		Doporučujeme vyjasnit, u koho se příkazce ujistí, že jsou rozpočtové prostředky k dispozici?	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 17 odst. 1 písm. e)	Z		Požadujeme tento bod vypustit, protože rozpočtovou skladbou musejí být označeny až příjmy a výdaje ve fázi jejich uskutečnění, nikoliv právního nároku či právního závazku. Záleží i na nastavení ekonomických informačních systémů.	Akceptováno, ustanovení částečně upraveno.
§ 17 odst. 1 písm. f)	Z		Vzhledem k tomu, že se jedná o část procesu, kdy již z uzavřeného právního závazku vyplývá povinnost finančního plnění, zjišťovat, zda jsou dodrženy podmínky stanovené pro zadávání veřejných zakázek, se jeví jako opožděné. Tato povinnost by měla být uvedena v § 15, kdy se připravuje právní závazek.	Akceptováno, ustanovení upraveno odst. 1, písm. c).
§ 17 odst. 2	O		Za § 13 doporučujeme vložit samostatný paragraf, který by vymezoval odpovědnost správce rozpočtu, pokud je zřízena. Odstavec 2 by se následně mohl vypustit, protože mezi schvalovací postup příkazce ani systémově nenáleží. Schvalovací postup správce rozpočtu by měl být uveden v samostatném ustanovení, protože jej bude zajišťovat i osoba odlišná od příkazce či hlavního účetního.	Akceptováno, ustanovení upraveno. Vložen nový samostatný § upravující povinnosti správce rozpočtu.
§ 17 odst. 3	O		1. Například i k tomuto ustanovení by bylo žádoucí doplnit termíny (lhůty). Záleží i na skutečnosti, zda výkonným orgánem bude osoba, nebo například	Neakceptováno. Ustanovení § 17 odst. 3 je upraveno dostatečně.

			rada, které se schází v určité periodicitě. 2. Navrhovaný zákon posouvá odpovědnost na příkazce a hlavní účetní, ale ustanovením odstavce 3 není zabezpečen přenos odpovědnosti na výkonný orgán, pokud se nestanoví povinnost tuto písemnost nezpochybnitelně vést v informačním systému organizace (zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě), aby se předešlo k její pozdější ztrátě.	
	Z		§ 18 (s provázaností na § 19) Požadujeme oddělit funkci příkazce a hlavního účetního ve fázi právního závazku či nároku od příkazu k platbě nebo k inkasu. Příkaz k platbě nebo k inkasu je již zcela jiná fáze procesu a závisí na pravidlech účetní jednotky (nastavených postupech) a používaném ekonomickém informačním systému, jak jsou příkazy k platbě nebo k inkasu schvalovány (dvoji podpisy na účetní dokladech). V § 18 odst. 1 písm. a) je žádoucí za slova „v podpisovém vzoru“ doplnit odkaz na možnost vedení účetnictví v elektronické podobě (viz i § 19). V § 18 odst. 2 je potřebné uvažovat se skutečností, že účetní jednotka může obdržet na svůj bankovní účet příjem ještě před provedením řídicí kontroly, protože tomu nelze v praktickém životě zabránit. Výkonem kontroly nesmějí být pověřeni zaměstnanci, kteří se podílejí na přípravě a uskutečňování operace. Zabezpečení těchto kontrol si zřejmě vyžádá nárůst počtu pracovníků a finančních prostředků (v předložených materiálech není uvedeno, jak bude uvedené zajištěno).	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 18 odst. 3	O		Z textu není patrné, kdo bude zajišťovat funkci hlavního účetního v době, než dojde ke jmenování nového hlavního účetního.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 20 a následující	Z		Paragraf 20 je prvním paragrafem, který navazuje na finanční řízení a upravuje část kontrolní. Požadujeme § 20 a 21 upravit takovým způsobem, aby dokladová kontrola nebo kontrola na místě nemusely být prováděny ve 100 % případů, protože toto je prakticky nemožné. Současně nelze tuto kontrolu provádět z úrovně kapitoly, ale musí být prováděna z úrovně samotných účetních jednotek. Kapitola by měla mít pouze možnost k provedení kontroly u dotčených subjektů, i když u přímo řízených organizací může v rámci své působnosti provádět i tzv. vnitřní kontrolu, zajišťovat činnosti nutné ke schválení účetních závěrek, apod. Ustanovení § 21 je tak zcela nevhodným způsobem navázáno na § 20, protože nelze kontrolovat veškeré operace, včetně celého rozsahu finančního řízení. Navíc	Akceptováno, ustanovení upraveno.

			vzhledem k § 20 odst. 1 písm. a) až d) není zřejmé, jak celý rozsah těchto písmen může zajistit dokladová kontrola.	
	§ 20	Z	Navrhujeme umožnit i kontrolu před uzavřením právního vztahu (ex-ante kontrola) - tato kontrola v případě poskytování dotací může odhalit skutečnosti bránící vydání rozhodnutí a předejít vynaložení prostředků, které budou nezpůsobilé.	Připomínka vypořádána. Kontrola před uzavřením závazku je upravena v § 15 odst. 3.
	§ 20 odst. 2 písm. b)	O	Upozorňujeme, že ne všechny vratky sankční povahy se považují za porušení rozpočtové kázně. Například náhrady za nedokončené rekvalifikace podle zákona o zaměstnanosti se za něho nepovažují. Předpokládáme, že odkaz v poznámce pod čarou č. 5 má v rámci rozpočtových pravidel odkazovat právě na režim porušení rozpočtové kázně, protože jeho proces je v tomto zákoně upraven.	Připomínka vypořádána.
	§ 20 odst. 5	Z	Podle stávající právní úpravy (viz důvodová zpráva) jde o formu řídicí kontroly. V návrhu zákona ale není blíže specifikována řídicí kontrola. Není tedy patrné, zda návrhové zde omezuje vybrané subjekty v možnosti výkonu kontroly předběžné a průběžné, případně i následné. Podle odst. 5 ale nesmí kontrolu vykonávat příkazce, který se podílel na přípravě operace. Kdo ji teda bude vykonávat? A na základě jakého zmocnění? Budou si jednotliví příkazci zasahovat do kompetencí? Nebo bude zřízena kontrola výkonného orgánu? Ale s vytvořením jiné kontroly se dle důvodové zprávy nepočítá.	Připomínka vypořádána. Upravena důvodová zpráva. Finanční nařízení č 966/2012 deklaruje, že dokladové kontroly a kontroly na místě nesmí vykonávat osoby, které se podílely na přípravě a uskutečňování operací.
	§ 23 odst. 2	O	1. Požadujeme doplnit, že závěr ke zprávám reflektuje prohlášení ze zpráv podřízených organizací podle odst. 6, tj. pokud tyto prohlásí obraz skutečnosti za věrný a spolehlivý, výkonný orgán toto akceptuje, pokud z nějakého důvodu nebude požadovat jinak. 2. Podle našeho názoru chybí vysvětlení věrného a spolehlivého obrazu skutečnosti v souvislosti s finančním řízením a kontrolou.	Neakceptováno. Jedná se o termín běžně používaný zákonem o účetnictví.
	§24 a 25	Z	Oblast řešení přestupků je řešena nesystematicky. Pro příjemce dotace není zřejmé, co je postačujícím přijatým opatřením. Může tím být pouze formální náprava, nebo bude kontrolor požadovat aplikaci jeho doporučení? Není zřejmé, jakým způsobem bude stanoveno, jestli bylo přijaté opatření materiální nebo formální, a do jaké míry je tedy přijato. Výše přestupku ve vztahu k hlavnímu účetnímu a příkazci operace je neadekvátní. Je zřejmé, že	Připomínka neakceptována. Text upraven dle připomínky MV. Předloženo s rozporem. Akceptování připomínky by bylo v zásadním rozporu s ostatními připomínkovými místy. Stanovení manažerské odpovědnosti.

			role příkazce v systému navrhovatele je z pohledu dopadu významnější. Není zřejmé, proč by tedy případné porušení mělo nést následky pokuty ve výši 200 000 Kč. Není zřejmé, proč není tato úprava sladěna s jednotlivými normami v oblasti personalistiky pro jednotlivé úrovně veřejné správy. V konečném důsledku je tedy navrhované řešení pouze formalistické. Dosažení požadavku protikorupční strategie takto nebude dosaženo, pouze budou exponované pozice příkazců a hlavních účetních, které v praxi o zásadních rizikových věcech nikdy nerozhodují.	
§ 25	O	Požadujeme sjednotit odkazy v odstavcích 1 a 2 buď na § 11 a 12, nebo na § 17 a 18. Kombinace odkazu na § 11 a 18 se jeví jako nevhodná. Výše možné pokuty zejména vůči hlavnímu účetnímu se s ohledem na jeho praktické zařazení v rámci organizace a procesu finančního řízení jeví jako značně vysoká. Měla by reflektovat příjem dotčené osoby, maximální (měsíční) možnou výši v případě kumulovaných pochybení, apod. Ustanovení § 27 odst. 2 přitom s těmito skutečnostmi vůbec nepočítá, přičemž zejména u velkých organizací je četnost případů značná, tj. i pravděpodobnost pochybení je vyšší. Rovněž doporučujeme doplnit do zákona i takové skutečnosti, jako je možnost a způsob odvolání proti uložené pokutě.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 25 odst. 2	Z	V § 25 se zavádí možnost postihnout pokutou až 200 000 Kč hlavního účetního za přestupek, který je definován jako nesplnění některého z úkonů vymezených v § 11 jako schvalovací postupy hlavního účetního. Požadujeme, aby byl z § 25 odstavec 2 vypuštěn. Z textu zákona plyne, že v jedné účetní jednotce může být ve smyslu zákona pouze jeden hlavní účetní. Tento pak má mj. podle § 18 v rámci schvalovacích postupů ověřit řadu skutečností. V praxi takové ověření může hlavní účetní osobně provést pouze v případě, kdy se jedná o malou účetní jednotku s jednoduchou strukturou a s omezeným počtem výdajových (nebo příjmových) transakcí. Existují však velké účetní jednotky, které provozují agendové informační a výplatní systémy (např. pro výplatu sociálních dávek, podpor v nezaměstnanosti apod.), kde jedna platební operace zahrnuje tisíce plateb klientům. Data do těchto systémů jsou zadávána a ověřována desítkami i stovkami referentů, kteří hlavnímu účetnímu nejsou a dosti dobře ani nemohou být podřízeni. Za těchto okolností je osobní ověření např. <i>souladu údajů o věřiteli a o výši a splatnosti vzniklého závazku s údaji v příkazu k platbě</i> (§ 18., odst. 1., písm. b) principiálně nemožné a stává se fikcí. Schvalovací postupy je zde	Připomínka neakceptována. Text upraven dle připomínky MV. Předloženo s rozporem. Akceptování připomínky by bylo v zásadním rozporu s ostatními připomínkovými místy. Stanovení manažerské odpovědnosti.	

			možné naplnit pouze jejich přenesením na celou řadu dalších osob, které však nejsou hlavním účetním a nenesou jeho odpovědnost. Jestliže u řady OSS mohou být schvalovací postupy hlavního účetního reálně naplňovány pouze kolektivním způsobem (a hlavní účetní navíc nemá nad členy kolektivu kontrolu), tak považujeme za nepřijatelné, aby mohl být hlavní účetní osobně postihován pokutou ve správním řízení za jejich nedodržení.	
§ 25 - doplnění	Z	Navrhujeme doplnit nový odstavec ve znění: „Při určení výše pokuty se přihlédne k závažnosti přestupku, ke způsobu jakým byl spáchán, k jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.“ Doporučuje se však opět zvážit, zda navržená výše pokut podle § 25 návrhu zákona odpovídá závažnosti neplnění uvedených povinností, které jsou skutkovou podstatou, a mají odpovídající relaci k pracovním příjmům. Vhodnějším řešením by mohlo být odstupňování horní hranice pokuty podle míry závažnosti neplnění povinností, pokud vůbec má být neplnění těchto povinností přestupkem.	Připomínka vypořádána. Text upraven dle připomínky MV. Ustanovení zákona stanovuje speciální skutkové podstaty, ale procesní postup se řídí obecným právním předpisem (zákon o přestupcích).	
§ 26 a 27	O	Pokud se mají vztahovat i na OSS, měly by být tyto organizace raději výslovně zmíněny, protože ze zákona nemají právní subjektivitu, tj. nejsou právníckými osobami. Nadpis § 27 by měl být upřesněn i o přestupky, protože pojem správní delikt v § 26 se na něj nevztahuje. Ustanovení § 27 požadujeme rozšířit o informaci, jakého rozpočtu je příjem z pokut, kdo pokuty vymáhá (vazba na dělenou správu), a to z důvodu odstranění možných budoucích výkladových nejasností. V souvislosti s navrženým zněním § 26 odst. 2 není v materiálech zdůvodněno, proč má být právnícké nebo podnikající fyzické osobě za správní delikt (nepřijetí opatření k odstranění nedostatků zjištěných kontrolou) uložena pokuta ve výši do 1 mil. Kč, zatímco v zákoně č. 255/2012 Sb., o kontrole, lze právnícké nebo podnikající fyzické osobě za nevytvoření podmínek pro výkon kontroly, neposkytnutí součinnosti a nepodání zprávy o odstranění nebo prevenci nedostatků (zde se jedná vlastně o maření kontroly) uložit pokutu pouze do 500 tis. Kč.	Akceptováno částečně. Doplněno ustanovení o vymáhání pokut a určení orgánu, jehož příjmem budou vymožené prostředky.	
§ 27 odst. 4	O	Chybí odkaz na právní předpis, žádáme o doplnění.	Neakceptováno. Není žádný odkaz na žádný právní předpis, ustanovením zákona se myslí ustanovení předloženého návrhu zákona o řídicím a kontrolním systému ve veřejné správě.	

	<i>pokuty</i>	Z	Zcela zde chybí informace, jakým postupem se pokuty vymáhají a zda jsou ukládány v režimu správního řízení. Žádáme o doplnění.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
	<i>části třetí obecně</i>	Z	Předkladatel se poměrně podrobně zabývá postavením interního auditu, vzděláváním interních auditorů a stanovuje požadavky na vedoucího útvaru interního auditu. V tomto kontextu se jeví ustanovení týkající se funkce hlavního účetního jako nedostatečné. Zákon v § 12 stanoví odpovědnosti hlavního účetního, ale nikde neřeší požadavky na jeho odbornou kvalifikaci a praxi, přestože má rozsáhlé pravomoci a odpovědnosti a jeho funkce je založena jmenováním. Hlavní účetní je odpovědný nejen za vedení účetnictví, ale i za proces schvalovacích postupů operací, správu pokladny a za identifikaci rizik spojených se správou pokladny. Návrh zákona neřeší, jak by měla vypadat jeho nezávislost na řídicích strukturách, když už mu definuje tak velké odpovědnosti (ve většině případů má nadřízené, kteří nejsou přímo výkonným orgánem).	Připomínka vypořádána. Funkce hlavního účetního je považována za funkci vrcholného managementu, je jeho součástí, proto nelze dosáhnout nezávislosti na řídicích a výkonných strukturách. Požadavky na vzdělávání a kvalifikace hlavního účetního by měly být stanoveny zákonem o úřednících.
		O	Požadavky na interního auditora co do vzdělání jsou velké, ale v praxi je jednak omezen finančními prostředky, které mu organizace uvolní a tím, že mu organizace schvaluje, kam ho vyšle/nevyšle na školení – interní audit nedisponuje žádnými finančními prostředky, je závislý na potenciální auditované straně.	Akceptováno, vzdělávání vypuštěno..
	<i>§ 28 odst. 2</i>	O	Navrhujeme zvážit vhodnost vymezení interního auditu i vůči příjemcům finanční podpory. Interní audit by měl být skutečně interní, nikoliv dalším mechanismem „kontroly“ ostatních subjektů. Minimálně by měl být omezen pouze na některé (veřejné) příjemce finanční podpory, například SPO, pokud dostávají dotace ze státního rozpočtu. Kromě vazby slova interní na audit systému jej tedy doporučujeme provázat i vůči auditu subjektu. Tato připomínka se týká i působnosti interního auditora, jak ji vymezuje § 39 odst. 1 písm. b) a odst. 4 navrženého zákona. Interní audit v plném rozsahu a požadované kvalitě by nemuselo být možné ani praktické u všech subjektů realizovat. Vzhledem k ustanovení § 39 odst. 4 by přitom mohl (měl) interní audit například provádět stát u jakéhokoliv subjektu, kterému jsou poskytovány dotace ze státního rozpočtu, což je celá řada různých právních forem organizací včetně podnikatelů, územních samosprávných celků, neziskových organizací, apod.	Neakceptováno. Interní audit veřejné finanční podpory se bude realizovat v rámci interního auditu systému u poskytovatelů.
	<i>§ 30</i>	O	Zejména v odstavcích 1 a 2 požadujeme zřízení interního auditu navázat buď na nějakým způsobem definovanou účetní jednotku (například s ohledem na její velikost nebo složitou organizační strukturu), nebo legislativně alespoň	Vypořádáno.

			výkonnému orgánu zakotvit jednoznačné oprávnění zřízení útvaru interního auditu nařídit.	
§ 30 odst. 1 písm. a)	O		Na konci textu písm. a) navrhuje doplnit slova „nebo jím řízená organizační složka státu“ (Připomínka se samozřejmě týká ošetření postavení podřízených OSS. Současně je potřeba zvolit jednoznačnou formulaci definice, aby nebyl možný dvojí výklad).	OSS v působnosti správce veřejného rozpočtu nejsou povinny zřídit funkci IA.
§ 30 odst. 1 písm. b)	O		Na konci textu písm. b) navrhuje doplnit slova „, pokud neponechá nebo nezřídí pro tuto organizační složku státu vlastní útvar interního auditu“.	Neakceptováno. § 31 odst. 1, písm. b) neupravuje organizační složky státu.
§ 30 odst. 2	O		Upozorňujeme na rozpor s důvodovou zprávou v hraničním počtu obyvatel, zatímco v návrhu zákona se uvádí počet 15 000 obyvatel, v důvodové zprávě 10 000.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 31 odst. 1	O		Doporučujeme text upravit a doplnit tak, že útvar interního auditu je <u>přímo podřízen</u> výkonnému orgánu.	Neakceptováno. Funkční podřízenost x organizační podřízenost.
§ 31 odst. 2	O		Upozorňujeme, že není řešeno organizační začlenění u jiných typů organizací, než jsou územní samosprávné celky.	Neakceptováno. Není potřeba řešit organizační začlenění, protože u správců kapitol státního rozpočtu se shoduje s funkční podřízeností.
§ 33	Z		Výbory pro audit tak jak jsou navrhovány v předloženém materiálu, jsou pouze formalistickými poradními orgány bez konkrétních pravomocí. Možnost jejich zřízení resp. nezřízení je zřejmým nesystémovým prvkem. Jedním z důsledků může být ignorace tohoto významného prvku v zajištění nezávislosti interního auditu jako celku. Předkladatel tak hned při nastavení systému ochromuje jeden z jeho důležitých prvků.	Připomínka neakceptována. Akceptování připomínky by bylo zásadně v rozporu s požadavky ostatních připomínkových míst. Bude předloženo s rozporem
§ 33 odst. 3	Z		Není patrné, jak má výkonný orgán zabezpečit požadovanou úroveň členů výboru pro audit. Jak bude zabezpečena nezávislost členů, když dva z nich budou zákonitě auditovanou osobou? Výbor pro audit, aby plnil svou funkci, musí být na organizaci nezávislý.	Neakceptováno. Aby výbor pro audit mohl plnit svoje funkce, část členů by měla být seznámena a mít dostatečné znalosti o organizační struktuře a rozhodovacích procesech dané organizace. V případě, že člen výboru pro auditu bude zároveň i auditovanou osobou, jednání výboru pro audit se účastnit nebude. Bude předloženo s rozporem.
§ 34 odst. 1 písm. c)	O		Upozorňujeme, že závěrky vybraných účetních jednotek mají být dle účetních předpisů schvalovány. Tato působnost útvaru interního auditu se tak jeví jako nadbytečná, resp. měla by vazbu na schvalování účetních závěrek jednoznačným způsobem reflektovat. Finanční a jiné výkazy jsou rovněž již	Akceptováno, ustanovení upraveno.

			v současné době schvalovány, a to zejména v rámci Integrovaného informačního systému Státní pokladny. Působnost interního auditu by tak měla být v této oblasti omezena nejvýše na ty organizace, které již stávající předpisy nezahrnují.	
§ 37 a 38	O		Z ustanovení § 37 návrhu zákona ani ze zdůvodnění nevyplývá smysl a funkce požadavku písemného stanoviska vedoucího útvaru centrální harmonizace ke splnění předpokladů uchazeče pro výkon funkce při jmenování vedoucího útvaru interního auditu ministrem a vedoucím ústředního správního úřadu. Předpoklady pro výkon této funkce jsou stanoveny zákonem a lze mít pochybnosti, zda další požadavek tohoto písemného stanoviska není ve smyslu čl. 68 odst. 2 a 5 Ústavy České republiky nepřipustným zásahem do ústavních práv člena vlády. Konečně také doporučujeme sjednotit paragrafové znění navrhovaného předpisu v § 38 se zvláštní částí důvodové zprávy k § 38. Zatímco návrh předpisu uvádí v § 38 odst. 2, že vedoucího útvaru interního auditu lze odvolat, kromě případů uvedených v zákoníku práce, i v případech stanovených navrhovaným předpisem, zvláštní část důvodové zprávy k tomuto bodu uvádí, že s ohledem na chápání role vedoucího útvaru interního auditu v mezinárodní dobré praxi a na odpovědnost za plnění úkolů interního auditu podle tohoto návrhu zákona je nezbytné, aby i u orgánů státní správy se tento vedoucí zaměstnanec podrobil výběrovému řízení podle jiného právního předpisu (zákon o úřednících). Usuzujeme tedy, že předkladatel považuje takového vedoucího zaměstnance za úředníka ve smyslu připravovaného zákona o úřednících. Proto je podle našeho názoru nutno reflektovat a v návrhu zákona o řídicím a kontrolním systému ve veřejné správě a o změně některých zákonů se vypořádat se skutečností, že připravovaný zákon o úřednících obsahuje vlastní úpravu odvolání a zároveň stanoví, že pracovní poměr úředníků, jakož i jejich další pracovněprávní vztahy včetně práv a povinností vyplývajících z pracovního poměru se řídí zákoníkem práce a občanským zákoníkem, pokud tento zákon neobsahuje zvláštní úpravu.	Neakceptováno. Akceptování připomínky by bylo zásadně v rozporu s požadavky ostatních připomínkových míst.
§ 36	Z		Doporučujeme vypustit z textu písmeno b). Požadavek na speciální osvědčení bude z finančního pohledu zásadním zatížením veřejných rozpočtů nebo potencionálních zájemců o pozice v interním auditu. Mezinárodní certifikované zkoušky jsou značně finančně náročné, národní alternativa, která by zajistila kvalitní selekci auditorů, neexistuje. Mimo to	Akceptováno, ustanovení upraveno. Požadavky se budou vztahovat pouze na vedoucího útvaru IA.

			by uvedeným postupem mohlo být zamezeno přechodu odborníků, kteří mají praxi v oblasti interního auditu např. ze soukromého, finančního, zdravotnického nebo jiného sektoru. Stejně tak by následně mohla veřejná správa požadovat zkoušky pro účetní, pracovníky v oblasti veřejných zakázek, apod. Ve všech případech jde pouze o byrokratický nárůst. Kvalifikace zaměstnanců by měla řešit právní úprava v oblasti státní služby.	
§ 37	Z		V případě absence zřízení výboru pro audit bude jmenování vedoucího interního auditu na úrovni ministerstev i nadále pouze formalistickým procesem, kdy ředitel odboru Ministerstva financí bude formálně dávat písemné stanovisko k přijetí jednotlivých vedoucích interního auditu. Je těžko představitelné, že by odmítnul schválení zaměstnance na návrh některého člena vlády. Takováto praxe doposud fungovala, dochází ke kosmetické úpravě, kdy nebude pouze ústně projednáno. Současně předkladatel nevymezuje, jestli nesplnění tohoto formalistického požadavku povede k neplatnosti jmenování. Potencionální vedoucí interního auditu je tak v právní nejistotě. Naopak, v případě zřízení výboru pro audit bude nutný jeho souhlas, i když dva členové výboru pro audit jsou vzhledem k auditu podjatí (jsou to pracovníci auditovaných stran organizace).	Připomínka vypořádána.
§ 37 odst. 1	Z		Upozorňujeme, že není uvedeno, kdo jmenuje vedoucího útvaru interního auditu u „další veřejné instituce“ (např. České správy sociálního zabezpečení, Úřadu práce ČR apod.).	Připomínka akceptována. Text upraven. Jmenuje statutární orgán po předchozím souhlasu výkonného orgánu.
§ 39	Z		Vzhledem k tomu, že tato činnost je definována v části určené pro interní audit, bude tuto činnost vykonávat interní audit. Ani zde, ale ani v důvodové zprávě, není podchyceno personální navýšení interního auditu pro větší množství práce. Pokud tuto činnost nemá vykonávat útvar interního auditu, toto ustanovení musí být v jiné části návrhu zákona.	Akceptováno, ustanovení DZ upraveno. Útvary IA ministerstev a krajů budou navýšeny o 2 FM.
§ 40 odst. 3 písm. c)	O		Požadujeme ustanovení bez náhrady vypustit. Metodická a konzultační činnost se nedá plánovat (dá se pouze např. fiktivně stanovit, že na tuto činnost auditoři spotřebují za rok cca 30% pracovní doby).	Neakceptováno. V rámci ročního plánu je nezbytné naplánovat i pracovní dobu potřebnou pro výkon poradenské činnosti, neboť interní auditoři v rámci své činnosti se musí věnovat i této problematice.
§ 41 až 50	Z		Vzhledem k tomu, že zde není stanoven úplný výčet postupů interního auditu, povinností a práv jak auditorů tak i auditovaných, je lepší řešení provést úpravu v prováděcí vyhlášce. Žádné změny vynucené praxí anebo novými poznatky pak nebudou nutit autora návrhu k novelám zákona	Připomínka vypořádána. Práva a povinnosti obecně musí být podle ústavního pořádku stanoveny zákonem.

§ 41 odst. 1	O	Není stanoveno, kdo <u>za orgán</u> oprávněný k výkonu auditu vydává (schvaluje) pověření k provedení auditu.	Neakceptováno. Je ponecháno na rozhodnutí výkonného orgánu, zda bude vydávat pověření k výkonu auditu osobně či pověří touto činností jiného vedoucího zaměstnance.
§ 44 písm. d) a § 45 odst. 1 písm. e)	O	Předávání originálních dokladů auditním či kontrolním orgánům je dle praktických zkušeností vždy značně komplikované co do možného objemu těchto dokladů, možným ztrátám, možnému provádění několika kontrol nebo auditů ve shodný okamžik se shodnými požadavky, apod. Navíc účetnictví bývá z podstatné části již elektronizované, ovšem kontrolním či auditním orgánům nelze ve všech případech umožnit přístup do systému, protože dle používaného ekonomického informačního systému lze v různém rozsahu omezit oprávnění pouze na nahlížení; problematika licenčního přístupu k aplikaci, apod. Pokud má být požadavek na předávání originálních dokladů, příp. nahlížení do IT systémů ponechán, požadujeme minimálně doplnit případ, kdy účetní doklady se účetní jednotce nevrátí, a v případě přístupu do systému respektovat jeho možnosti. Za účetní doklady a jejich archivaci je zodpovědná účetní jednotka. Pro výkon interního auditu by mělo být postačující prohlášení auditovaného subjektu, že předané podklady souhlasí na originální doklady, jsou rovny údajům v informačním systému nebo jsou jeho výstupem, apod.	Neakceptováno. Veškeré ověřování skutečností může být prováděno výhradně s použitím originálních dokladů, za jejichž ochranu interní auditor ručí.
§ 44 písm. g)	O	Zde je zakotveno právo auditora požadovat od auditované osoby poskytnutí výsledků předchozích kontrol a auditů majících vztah k požadované oblasti. Žádáme o upřesnění, zda se jedná pouze o externí kontroly a audity, nebo i o audity prováděné interním auditorem. Jestliže se jedná o veškeré kontroly a audity, tedy i o audity interní, žádáme, aby v zájmu šetření práv auditovaných osob z této povinnosti byly vyjmuty kontroly prováděné interním auditorem - ten by měl mít tyto informace logicky k dispozici. Žádáme o vysvětlení a případně o úpravu textu.	Neakceptováno. Ustanovení v § uvádí, že výsledky všech kontrol a auditů mající vztah na výsledky kontrol a auditů.
§ 45 odst. 1 písm. g)	O	Navrhujeme doplnit, že součástí auditní zprávy jsou doporučení interního auditu a tím zajistit návaznost na § 46 písm. c).	Neakceptováno. Požadovaná úprava by byla nadbytečná, je řešeno v § 47.
§ 47 odst. 1	Z	Navrhujeme vypustit poslední větu, je nesmyslné vyžadovat stanovisko auditované strany zároveň s návrhem opatření k nápravě. V případě akceptace stanoviska auditované strany budou navržena opatření už neaktuální.	Akceptováno částečně, ustanovení upraveno.
§ 47 odst. 4	O	Zákon vychází z předpokladu, že závěry z interního auditu jsou správné. Požadujeme do zákona doplnit postup (sankce), pokud tomu tak není, tj.	Neakceptováno. Sankce v oblasti IA jsou v rozporu s Mezinárodním

			pokud auditovaná strana upraví svůj postup dle závěru interního auditu, ale tento postup bude v budoucnu shledán jako nesprávný. Vzhledem ke komplexnosti problematiky, která by měla být předmětem auditu, se tomu tak může stát, a to i přes (navrženým zákonem) požadované vzdělávání interních auditorů - například ze strany jiného kontrolního orgánu jako je finanční úřad, s povinností odvodu (penále) za porušení rozpočtové kázně.	rámcem profesní praxe IA.
§ 52 odst. 3	O	Požadujeme umožnit delegování činností řídicího orgánu na zprostředkující subjekt i jiným způsobem, než je veřejnoprávní smlouva, a to u případů, kdy k tomuto delegování dochází v rámci organizační struktury jedné organizace, například ministerstva. V takovém případě má být delegování činností zajištěno vnitřními předpisy, nikoliv formou smlouvy.	Neakceptováno. Řídicím orgánem není útvar ale celé ministerstvo.	
§ 53	Z	Vzhledem k neslučitelnosti funkce řídicího, certifikačního a auditního orgánu, definovanému v obecném nařízení, je nezbytné zabránit jejich sloučení v rámci jednoho subjektu. Požadujeme vymezit, že činnosti certifikačního orgánu nesmí být pověřen stejný subjekt resp. právnická osoba nebo správní úřad, který plní funkci řídicího nebo auditního orgánu.	Připomínka vypořádána.. Nařízení Evropského Parlamentu a Rady 1083/2006, článek 58 a 59 tento požadavek striktně nestanovuje. Nařízení je nadřazeno národní legislativě.	
§ 54	Z	Uvedené ustanovení nedefinuje procesní postup pro výkon auditu. Příjemci dotace, u kterých bude MF audit vykonávat, budou v zásadní právní nejistotě ohledně procesních postupů auditorů ministerstva. Vycházíme z dosavadní praxe, kdy byly netransparentně nastaveny procesy vyčíslování korekcí, projednávání auditních zpráv, apod. Vycházíme z toho, že jde o úpravu, která se týká jak správních úřadů, tak územních samosprávných celků, fyzických nebo právnických osob. Proto je nezbytné, aby pravidla byla transparentně definována. Požadujeme podrobné vymezení postupů, oprávnění a povinností auditorů MF. Optimálním řešením je postup úředníků resp. auditorů Ministerstva financí dle Kontrolního řádu, který uvedená pravidla již dostatečně popisuje.	Akceptováno, ustanovení upraveno. Při výkonu auditu zahraničních prostředků se použijí procesní pravidla pro výkon auditu přiměřeně.	
§ 56	O	Vzhledem k tomu, že navrhovaný zákon není novelizací zákona původního, chybí specifikace finanční kontroly tak, jak původní zákon uváděl v § 3 až 5. Není jasně patrné, co je finanční kontrolou v tomto návrhu myšleno.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 59	Z	Požadujeme ustanovení vypustit bez náhrady. Jde o aktivity, které mají být v působnosti Nejvyššího kontrolního úřadu.	Připomínka vypořádána. Ministerstvo financí vykonává audit správců kapitol státního rozpočtu a zprávy následně předává vládě ČR. Nejvyšší kontrolní úřad je nezávislý kontrolní subjekt, jehož kontrolní výsledky jsou předkládány Parlamentu ČR.	

	§ 59 odst. 3	O	Požadujeme přímo do zákona doplnit dopady pověření výkonem auditu orgány finanční správy, protože finanční úřady dosud provádějí kontroly s možností ukládání sankcí, přičemž audit v navrženém zákoně nemá žádné konkrétní sankce obsaženy. Tato připomínka souvisí i s navrženou změnou zákona o finanční správě (část dvanáctá návrhu zákona).	Neakceptováno. Finanční úřady při výkonu finanční kontroly nemají jiné možnosti ukládání sankcí, než kterékoliv jiné kontrolní orgány.
	§ 61 odst. 4	O	Zejména s ohledem na stanovení termínu předložení výroční zprávy do 31. března v navrženém odstavci 2 není příliš zřejmé, jaké termíny má stanovit prováděcí právní předpis.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
	část desátá	Z	Upozorňujeme, že vzhledem k vymezení schvalovacích postupů v navrženém zákoně včetně příkazů k platbě nebo k inkasu nelze změnit zákon o rozpočtových pravidlech tímto způsobem. Rezervaci v rozpočtovém informačním systému je potřebné provést zejména před příkazem k platbě, protože tato musí být již jeho součástí.	Připomínka vypořádána. Návrh změny rozpočtových pravidel zpracoval útvar MF, v jehož působnosti je zpracování zákona 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech.
	část čtrnáctá	O	Požadujeme účinnost zákona navázat na 1. ledna (nejdříve roku 2015). Finanční kontroly jsou plánovány a prováděny v roční periodicitě. Rovněž zprávy jsou zpracovávány za rok. Účinnost nového zákona se tak jeví jako nevhodná. Navázáním účinnosti na počátek roku by značným způsobem omezilo i potřebu aplikace přechodného ustanovení z důvodu změny zákonů.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
		O	Rozdílová tabulka návrhu předpisu ČR s legislativou ES/EU je v některých případech v rozporu se zněním návrhu zákona. Jako směrodatné v těchto případech považujeme znění zákona, ale obě části materiálu by měly být sjednoceny.	Akceptováno, ustanovení upraveno. Úpravy provedeny v souladu s požadavky Odboru Kompatibility Úřady vlády.
	důvodová zpráva – obecné části	Z	1. V důvodové zprávě na str. (48) předkladatel uvádí „Návrh zákona odstraňuje orgány Evropské unie dosud kritizované body současné právní úpravy, které nedůsledně uplatňují principy strukturovaného modelu systému tzv. „vnitřní kontroly ve veřejné správě (Public Internal Control)“. Uvedené tvrzení není podloženo skutečností. Návrh předkladatele opomíjí dvě z pěti komponent modelu Public Internal Control doporučeného Evropskou komisí (finanční inspekci a nezávislý externí audit). V návrhu nejsou vytvořeny podmínky pro efektivní implementaci těchto prvků. Proto doporučujeme návrh přepracovat tak, aby byl s modelem PIC v souladu.	Připomínka vypořádána. Externí audit je upraven zákonem o NKÚ, právě proto, že jde o externí audit a nikoli o audit v působnosti centrální vlády. Finanční inspekce není nezbytnou součástí modelu PIC, orgány Evropské komise zastávají stanovisko, že se jedná o model využívaný zejména v zemích Jižní a Východní Evropy. Ve střední, západní a severní Evropě se aparát Finanční inspekce vůbec nevyskytuje.
		Z	Materiál neuvádí kladné přínosy a vyčíslení „úspor“, kterých by mělo při aplikaci návrhu zákona být dosaženo. Jediným konkrétním efektem je zvýšení nákladů na informační systém v řádu milionů korun. V tomto	Připomínka vypořádána. Zpracování nového zákona uložila vláda usnesením č. 84/2013. Stanovisko Odboru Kompatibility ÚV hovoří o

			kontextu není zřejmý kladný přínos navrhovaného řešení předkladatele a jeho schválení postrádá smysl. Požadujeme podrobné vymezení kladných přínosů navrhované legislativy včetně konkrétních úspor jak v procesech, tak ve finančním vyjádření.	souladu návrhu zákona s evropskou legislativou. Jedná se o harmonizační normu. Nepředpokládáme, že v roce 2014 bude zásadním způsobem měněn požadavek na řídicí a kontrolní systémy stanovený novým finančním nařízením č. 966/2012. V případě jiné právní úpravy v oblasti společné zemědělské politiky bude platit úprava daná příslušným nařízením EU a rozporná ustanovení zákona o řídicím a kontrolním systému se nebudou na danou problematiku vztahovat.
	důvodová zpráva		V obecné části důvodové zprávy v bodě II pod č. 2 se pouze konstatuje, že <i>návrh zákona je v souladu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána</i> . Tuto část textu je třeba doplnit <u>zhodnocením</u> souladu návrhu zákona s těmito smlouvami podle čl. 9 odst. 2 písm. f) Legislativních pravidel vlády, tj. způsobem stanoveným v čl. 4 odst. 4 těchto pravidel.	Akceptováno, ustanovení upraveno. Materiál upraven podle požadavků odboru kompatibility.
MŠMT	§ 2	O	Do § 2 doporučujeme doplnit definici pojmu „nesrovnalost“; tento pojem je v návrhu zákona uveden např. v § 5 odst. 4 písm. i).	Akceptováno částečně, ustanovení upraveno. V poznámce pod čarou doplněn odkaz na příslušná nařízení EU definující pojem nesrovnalost.
	§ 4 odst. 3	Z	Z daného ustanovení vyplývá významný nárůst administrativní zátěže pro správce rozpočtové kapitoly, zejména pokud by musel pro každou jednotlivou operaci stanovit daná kritéria prostřednictvím vydání vnitřních předpisů. Stanovení kritérií účelnosti, efektivnosti a hospodárnosti vnitřním předpisem v případě všech operací (např. přímé výdaje na vzdělávání podle školského zákona) není reálné a smysluplné. Požadujeme specifikovat úmysl zákonodárce, resp. formu stanovení těchto kritérií. V mnoha případech by bylo postačující uvést kritéria např. do „Rozhodnutí“.	Připomínka vypořádána. Daná povinnost platí od 1. 1. 2002, tj. od data účinnosti Zákona o finanční kontrole. (viz. § 4, odst. 2)
	§ 6	O	Do § 6 doporučujeme doplnit stanovení závaznosti vnitřních předpisů vydaných výkonným orgánem pro další veřejné instituce v řídicí působnosti daného správce rozpočtové kapitoly. Jen tak lze zajistit naplnění § 5 odst. 1.	Neakceptováno. Vnitřní předpisy výkonného orgánu jsou pro daný subjekt vždy závazné.
	§ 9 odst. 2	Z	V odstavci 2 je zřízení funkce správce rozpočtu dáno pouze fakultativně. Z daného ustanovení vyplývají pro kapitolu MŠMT, která má v současné době v souladu se zákonem č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů, funkci správce rozpočtu danou obligatorně, významné problémy, neboť v současné době správce rozpočtu provádí předběžnou kontrolu dodržování právních předpisů u všech operací.	Připomínka akceptována. Povinnost zřídit funkci správce rozpočtu dána obligatorně.

			V případě fakultativní možnosti zřízení, resp. v případě MŠMT zachování funkce správce rozpočtu, navrhujeme ponechat možnost výkonnému orgánu rozšířit jeho kompetence. Dále upozorňujeme, že správce rozpočtu je v současnosti odpovědný za zadávání rezervací do IISSP (modul RISRE), systém s takovou pozicí počítá a na všech jednáních vedených s MF bylo vždy upozorňováno na klíčovou roli správce rozpočtu v celém procesu. V případě, že by došlo k decentralizaci procesu evidence rezervací, byl by narušen princip jednotného místa odpovědného za rezervace celé účetní jednotky a bylo by nutné zcela změnit koncepci finančního řízení.	
§ 9 odst. 5	Z	V odstavci 5 se uvádí, že pracovní poměr hlavního účetního se zakládá jmenováním podle zákoníku práce. Je třeba provázat tento postup s připravovaným „zákonem o státních úřednících“. V návrhu zákona chybí přechodné ustanovení, které by řešilo postup při jmenování stávajících hlavních účetních.	Připomínka akceptována. Ustanovení upraveno. Přechodná ustanovení v dané oblasti nejsou potřebná, protože zákon stanoví povinnost zavést daný systém řízení a kontroly do 6 měsíců od nabytí účinnosti zákona o řídicím a kontrolním systému ve veřejné správě.	
§ 10 odst. 1	Z	Ve větě první žádáme za slovo „pravomoci“ vložit slova „vymezené tímto zákonem“. Dané ustanovení opět přináší zvýšení administrativní zátěže z důvodu, že výkonný orgán (ministr) by musel mimo jiné písemně pověřit každého ředitele příspěvkové organizace, aby si sám mohl v rámci jím řízené organizace určit funkci příkazce.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 12 písm. h)	O	V § 12 písm. h) doporučujeme slova „pokladní službu“ nahradit slovy „správu pokladny a zajišťuje identifikaci rizik spojených se správou pokladny a vedením účetnictví“.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 13	Z	Pokud má daný paragraf zajistit výlučné postavení „hlavního účetního“, je nezbytné provázat toto ustanovení přímo s připravovaným „zákonem o státních úřednících“	Připomínka akceptována. Text upraven. Ustanovení nemá zajistit výlučné postavení hlavního účetního.	
§ 14 odst. 1	Z	Ustanovení je v navrhované podobě v rozporu se zákonem č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, dle kterého v případě porušení rozpočtové kázně vymáhá neoprávněně použité finanční prostředky finanční úřad. Z tohoto titulu nemůže vymáhat finanční prostředky příkazce. Požadujeme doplnit výklad do důvodové zprávy k danému ustanovení včetně vazby na postupy uvedené v rozpočtových pravidlech.	Připomínka vypořádána. Ustanovení není v rozporu se zákonem 218/2000 Sb.	
§ 15	O	Upozorňujeme na skutečnost, že příkazce hodnotí kritéria, která si sám nastavil. Postrádáme zde opět kontrolu více subjektů. Daný postup kontroly	Neakceptováno. Příkazce si nastaví kritéria a podle těchto kritérií hodnotí	

			je nesystémový a neprůkazný.	přínos připravované operace. Připomínka přesně vyjadřuje smysl ustanovení.
§ 16 odst. 1	O		Navrhované znění nezajišťuje jednotné místo pro spravování rezervací v IISSP v případě, že organizační jednotka nezřídí funkci správce rozpočtu. Doporučujeme upravit.	Připomínka vypořádána. Povinnosti vedoucích zaměstnanců nemají vztah k jednotnému místu pro spravování rezervací v IISSP.
§ 17 odst. 1	Z		V tomto ustanovení jsou definovány úkony, které musí zajistit příkazce při přijímání rozpočtového závazku, při schvalování příjmů nebo výdajů. Pokud bude zřízení funkce správce rozpočtu fakultativní, navrhuje ponechat výkonnému orgánu možnost rozšířit jeho kompetence (viz připomínka k § 9 odst. 2).	Akceptováno, ustanovení upraveno. V samostatném paragrafu upravena funkce správce rozpočtu, jejíž zřízení je obligatorní.
§ 17 odst. 2	O		Doporučujeme v poslední větě vložit za slova „své zjištění“ slovo „písemně“.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 18 odst. 1 písm. c)	Z		V odst. 1 písm. c) se odkazuje na § 20, kde se v odstavci 2 uvádí, že příkazce stanoví oprávněně hrazené výdaje a určuje výdaje, které uhradit nelze, a že stanoví výdaje, které byly do výdajů zahrnuty neoprávněně. Toto vymezení je velmi obecné a není zřejmé, zda se má vztahovat ke každé konkrétní operaci nebo zda bude existovat obecný výčet těchto výdajů, které budou označeny za neoprávněné. V případě poskytování dotací není dopředu možné z pozice hlavního účetního ověřit, zda výdaje nejsou předmětem nesrovnalostí (dotace jsou v kapitole 333 MŠMT poskytovány formou ex ante, tj. před uskutečněním výdajů příjemcem).	Připomínka vypořádána. Jsou-li dotace poskytovány před uskutečňování výdajů příjemcem, pochopitelně nemohou existovat výdaje, které mohou být vyloučeny.
§ 18 odst. 1 písm. d)	O		Doporučujeme slovo „zejména“ zrušit.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 20	Z		Navrhované ustanovení není srozumitelné, nedává jasnou informaci o tom, kdo kontrolu vykonává, jak často ji vykonává a v jakém rozsahu, tedy jestli se jedná o kontrolu všech operací či pouze o výběr vzorku operací. Ustanovení proto požadujeme konkretizovat a doplnit. Zároveň upozorňujeme, že příkazce operace, který není příkazcem kontrolované operace (viz odst. 5), nemůže mít ze své pozice dostatečné množství informací, potřebné pro provedení kontroly v daném rozsahu. Současně zde není upravena povinnost příkazce operace, který kontrolu provádí, informovat o výsledku kontroly hlavního účetního.	Akceptováno, ustanovení upraveno. Výkonný orgán, který koordinuje a organizuje kontroly, rozhodne kdo, v jakém rozsahu, kdy kontroly vykoná. Povinnost předat výsledky kontrol upraveny v § 17.
§ 23	Z		Z ustanovení není zřejmé, zda mezi kontroly, které budou obsaženy ve zprávě, náleží i běžné kontrolní procesy prováděné příkazcem operace a hlavním účetním. V takovémto případě by se na MŠMT jednalo o kontroly několika desítek tisíc operací, které uvádět jednotlivě ve zprávě je prakticky	Připomínka vypořádána. Schvalovací postupy příkazce a hlavního účetního nebudou zahrnuty ve smyslu kontrol podle § 20.

			nemožné a zároveň administrativně velmi náročné.	
§ 25	Z		Vymezení povinností v § 11 odst. 2, resp. § 18 odst. 1, jejichž nesplnění naplňuje znaky přestupku příkazce, resp. hlavního účetního je obecné, nejednoznačné a pojmově neurčité. (Např. viz § 18 odst. 1 písm. d) „odpovídající opatření k vyloučení nebo zmírnění případných rizik, která se mohou vyskytnout zejména v souvislosti s uskutečňováním plateb“). Ustanovení požadujeme upřesnit.	Akceptováno, ustanovení upraveno. Ustanovení upravena podle stanoviska Ministerstva vnitra (sjednocení skutkových podstat u přestupků).
§ 30	Z		Požadujeme doplnit odpovědnost interního auditora	Připomínka vypořádána. Právní úprava v souladu s Mezinárodním rámcem profesní praxe IA.
§ 31 odst. 3 písm. e)	Z		Navrhované znění není jednoznačné, jeho výklad by mohl být zkreslen tak, že zaměstnanec interního auditu není odpovědný za svojí auditní činnost, kterou vykonává. Požadujeme formulaci upřesnit, příp. doplnit výklad k předmětnému ustanovení do důvodové zprávy	Připomínka vypořádána. Právní úprava v souladu s Mezinárodním rámcem profesní praxe IA. Nehovoří se o auditní činnosti, ale o činnosti, která je předmětem výkonu auditu.
§ 33 odst. 3	Z		Požadujeme rozšířit předpoklady pro výkon činnosti členů výboru pro audit; ve větě první za slovy „jiného právního předpisu8)“ slovo „nebo“ nahradit čárkou a za slovo „účetnictví“ vložit slova „nebo nejméně čtyřletou praxi při výkonu veřejnosprávní kontroly prováděné jako nahrazení nezavedeného interního auditu v organizacích, vůči nimž plní funkci zřizovatele“.	Připomínka akceptována, text upraven.
§ 34	Z		Navrhujeme doplnit odstavec 4, který zní: „(4) Útvar interního auditu předloží v rámci schvalování účetní závěrky organizace zprávu útvaru interního auditu o zjištěních z provedených auditů a roční zprávu interního auditu.“. Povinnost poskytovat uvedené dokumenty ukládá útvaru interního auditu návrh nové vyhlášky Ministerstva financí o schvalování účetních závěrek některých vybraných účetních jednotek, která má nabýt účinnosti 1. června 2013.	Připomínka vypořádána. Požadovanou povinnost vyhláška sice obsahuje, ale vše je ošetřeno v § 51, odst. 2, písm. e). Tuto povinnost nese výkonný orgán.
§ 35 odst. 2	Z		Požadujeme upravit v souladu s návrhem „zákona o státních úřednících“ tak, že v rámci řádného vzdělávání státního úředníka stanoveného „zákonem o státních úřednících“ stanoví část obsahu tohoto vzdělávání Ministerstvo financí.	Připomínka akceptována, ustanovení vypuštěno.
§ 36	Z		Požadujeme uvést znění § 36 takto: „Požadavky na vedoucího útvaru interního auditu Do funkce vedoucího útvaru interního auditu může být jmenován zaměstnanec, který má vysokoškolské vzdělání a splňuje alespoň jeden z	Akceptováno, ustanovení upraveno.

			těchto předpokladů: a) vysokoškolské vzdělání (magisterský stupeň) se zaměřením na veřejnou správu se specializací v předmětné oblasti, b) odborná kvalifikace osvědčená vzdělávacími organizacemi majícími akreditaci MŠMT pro danou oblast, c) nejméně čtyřletá praxe ve výkonu interního auditu, d) nejméně čtyřletá praxe výkonu veřejnosprávní kontroly prováděné jako nahrazení nezavedeného interního auditu v organizacích, vůči nimž plní funkci zřizovatele podle zákona č. 320/2001Sb., o finanční kontrole, e) nejméně čtyřletá praxe ve výkonu auditu podle jiného právního předpisu.“. Odůvodnění: Ad a) Z hlediska logiky vzdělávacího procesu je prvotní vzdělání v standardním systému (základní, střední a vysoké školství (Bc., Mgr.) a až následně doplňující vzdělání a praxe). Ad b) Podle kompetenčního zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, kterým se určují jednotlivé ústřední orgány a upravuje jejich působnost, je Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy orgánem zodpovědným za vzdělávací soustavu, nikoli Ministerstvo financí. Ad d) V praxi je dosud podle nynější právní úpravy, tj. zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole, možné nahrazovat interní audit veřejnosprávní kontrolou zřizovatele, při které je pravidelně, jednou ročně, vyhodnocován zavedený kontrolní systém těchto organizací. Pro toto hodnocení musí mít kontrolní pracovníci stejné předpoklady jako pro výkon auditu. Viz § 8 odst. 1 zákona č. 320/2001Sb., o finanční kontrole „Správce kapitoly státního rozpočtu je povinen vytvořit systém finanční kontroly podle tohoto zákona, kterým zajistí finanční kontrolu jak svého hospodaření, tak i hospodaření organizačních složek státu a příspěvkových organizací ve své působnosti. Současně zajistí prověřování přiměřenosti a účinnosti tohoto systému a pravidelně, nejméně jednou ročně, jeho hodnocení.“ a § 23 odst. 5 téhož zákona „V případech s malou pravděpodobností výskytu nepřiměřených rizik při hospodaření s veřejnými prostředky, a to zejména v návaznosti na povahu zajišťovaných úkolů, strukturu a stupeň obtížnosti vnitřního řízení, mohou orgány veřejné správy podle § 8 odst. 1 u organizačních složek státu a příspěvkových organizací ve své působnosti, územní samosprávné celky	
--	--	--	--	--

		podle § 9 odst. 3 u svých organizačních složek a příspěvkových organizací ve své působnosti nahradit funkci útvaru interního auditu výkonem veřejnosprávní kontroly podle části druhé tohoto zákona.“ Důvodová zpráva (str. 45 odst. 5) navíc výslovně zdůrazňuje, že se „... jedná pouze o přeskupení kapacitních (personálních) zdrojů v příslušných orgánech veřejné správy s obdobnými kvalifikačními předpoklady a praxí k výkonu auditu na základě auditních postupů.“ Není tedy žádný důvod vyloučit současné pracovníky, kteří se nyní zabývají (veřejnosprávní) kontrolou ve smyslu náhrady interního auditu, z možnosti být vedoucím útvaru auditu. Systém (interního) auditu ve veřejné správě navíc je něco jiného než výkon auditu podle jiného právního předpisu (čímž se má na mysli zákon č. 93/2009 sb., o auditorech, ...) a dovolujeme si výrazně zpochybnit, že by pracovníci mající kvalifikaci podle tohoto zákona (příp. zákona o účetnictví (viz § 33)) měli lepší předpoklady pro výkon auditu ve veřejné správě než kontrolní pracovníci, kteří se výkonem státní správy a systému v ní zavedené zabývají každodenně. Spíš lze předpokládat opak.	
§ 37 odst. 1 písm. a) a b)	Z	Považujeme za nepřijatelné, aby jmenování vedoucího útvaru interního auditu ministrem nebo vedoucím ústředního správního úřadu hierarchicky podléhalo stanovisku / schválení vedoucího útvaru centrální harmonizace. Postavení ministra nebo vedoucího ústředního správního úřadu je nesouměřitelné s vedoucím útvaru centrální harmonizace. Předmětné ustanovení požadujeme upravit.	Připomínka vypořádána.. Akceptování připomínky by vedlo k zásadnímu rozporu s většinou připomínkových míst.
§ 37 odst. 1 písm. a) a b) a § 38 odst. 3	Z	Požadujeme doplnit lhůtu, ve které útvar centrální harmonizace, resp. ministr financí (viz připomínka k § 37) vydá stanovisko ve smyslu ustanovení § 37 odst. 1 písm. a) a b) a § 38 odst. 3 (jmenování a odvolání vedoucího útvaru interního auditu) tak, aby nemohlo v důsledku nečinnosti dojít k nepřijatelné personální situaci.	Připomínka vypořádána. O souhlasné stanovisko musí být požádáno v takovém předstihu, lhůtě, aby bylo dané personální místo včas obsazeno. O vyhovění ve lhůtě může být požádáno.
§ 38 odst. 1	Z	Požadujeme vypustit slova „ , a to na základě předchozího souhlasu výboru pro audit, je-li tento výbor zřízen“. S ohledem na skutečnost, že výbor pro audit je pouze odborný poradní orgán (viz § 33 odst. 1), nelze mu svěřovat žádné výkonné kompetence.	Připomínka vypořádána.. Akceptování připomínky by vedlo k zásadnímu rozporu s většinou připomínkových míst.
§ 38 odst. 2	Z	V úvodní větě požadujeme nahradit text úvodní věty následovně „Vedoucí útvaru interního auditu bude odvolán v případě, že“. Zákoník práce neuvádí důvody k odvolání, které by bylo tudíž možno tímto zákonem rozšířit o důvody uvedené v odst. 2 písm. a) a b).	Akceptováno, ustanovení upraveno.

	<i>obecně</i>	O	Doporučujeme provést formální a jazykovou kontrolu materiálu. Pro označování (číslování) jednotlivých odstavců a písmen doporučujeme použít funkci programu Microsoft Word „číslovaný seznam“, využívající „automatické číslování“ dokumentu.	Akceptováno, materiál upraven.
		O	Zákon zavádí změnu kontrolního systému, přičemž navrhovaný kontrolní systém znamená vyšší finanční náročnost na zabezpečení auditů (personálního zabezpečení), což je v rozporu s důvodovou zprávou. Doporučujeme upravit.	Akceptováno, materiál upraven.
Ministerstvo kultury	§ 2	O	Mezi vymezením pojmů chybí pojem „operativní evidence“, který je v textu používán, ale není jasné, o jakou evidenci se jedná. Dále není vymezen pojem „nesrovnalost“, který je v textu používán na více místech s různým významem. Např. v § 5 odst. 4 písm. i), § 14 a § 55 jde nebo může jít o návaznost na nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství a nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu regionálního rozvoje, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti (obecné nařízení), kde je definována nesrovnalost. V § 44 písm. e) může být tento pojem chápán jako různé typy nedostatků v dokladech a nemusí jít nezbytně o ohrožení nebo zneužití prostředků rozpočtu EU.	Akceptováno, ustanovení upraveno. V poznámce pod čarou uveden odkaz na příslušná nařízení EU, která pojem nesrovnalost definují.
	§ 5 odst. 1; § 6	Z	Ustanovení § 5 odst. 1 ukládá odpovědnost a povinnosti výkonnému orgánu: „...výkonný orgán zavede řídicí a kontrolní systém.... Výkonný orgán má tuto povinnost i vůči dalším veřejným institucím.“ § 6 ukládá, jakou formou tak má učinit a že to má učinit výkonný orgán, ale i osoba v čele další veřejné instituce. Podle ustanovení § 5 nastavuje celý řídicí a kontrolní systém výkonný orgán, podle § 6 už stanovuje zásady a cíle ve vnitřních předpisech jak výkonný orgán, tak i osoba stojící v čele další veřejné instituce. Pro jasné vymezení pravomocí a odpovědnosti je žádoucí, aby bylo v § 5 určeno, do jaké míry a kdy deleguje výkonný orgán odpovědnosti a pravomoci s nastavením systému v dalších veřejných institucích na osoby stojící v jejím čele.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
	§ 5 odst. 4 písm. h)	O	Dle tohoto ustanovení má výkonný orgán zavést postupy pro zabezpečení trvalého záznamu rozhodovacího procesu. V textu není upraveno, že se mají vést záznamy rovněž o kontrolní a auditní činnosti.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
	§ 9 odst. 2	Z	V textu je uvedeno, že výkonný orgán může zřídit funkci správce rozpočtu. Navrhovaná úprava řídicího a kontrolního systému vychází z nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 966/2012, kterým se stanoví finanční	Akceptováno, ustanovení upraveno. V samostatném paragrafu bude upravena funkce správce rozpočtu.

			pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, které definuje roli schvalující osoby (authorizing officer) a účetního (accounting officer). Systém je ovšem postaven na jiném rozpočtovém systému, než je nastaven v České republice, kde je role správce rozpočtu nezastupitelná při jeho plánování a řízení. V ČR je větší prostor pro rozpočtové přesuny během roku a tím se zvyšuje potřeba a význam jednoho centra, které sleduje priority těchto přesunů. Požadujeme určit povinnost zřídit správce rozpočtu.	
§ 14 odst. 1 písm. a)	O		V souladu s § 2 písm. e) je operací i příjem veřejných prostředků. V tomto ustanovení je však stanovena povinnost zajistit kontroly pouze u výdajů veřejných prostředků.	Připomínka vypořádána. § 14 zahrnuje pod pojmem operace jak příjmy, tak výdaje. Ale písm. a) se opravdu týká pouze výdajů.
§ 16 odst. 1	Z		Ustanovení neupravuje rezervaci nutných finančních prostředků, pokud není funkce správce rozpočtu zřízena. Požadujeme stanovit povinnost zřídit správce rozpočtu (viz připomínka k § 9 odst. 2).	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 17 odst. 1 písm. d)	O		Ustanovení obsahuje větu „...případně je kryt limitem v rámci limitovaného rozpočtového závazku.“ Ustanovení § 16 odst. 2 písm. b) definuje limitovaný rozpočtový závazek. Pojem „limit“ je nadbytečný, pokud je zaveden pojem „limitovaný rozpočtový závazek“. Doporučujeme větu upravit následovně: „... případně je kryt limitovaným rozpočtovým závazkem.“	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 18 odst. 4	Z		Ustanovení v zásadě připouští selhání celého řídicího a kontrolního systému a porušení stanovených zásad. Bylo by vhodné rozlišit, jaké nedostatky nebo v jaké situaci je může hlavní účetní pominout a jaké jsou natolik zásadního charakteru, že není možné operaci realizovat.	V případě že příkazce trvá na provedení operace, ustanovení zbavuje odpovědnosti hlavního účetního. Nejedná se o právní úpravu selhání řídicího a kontrolního systému.
§ 20 odst. 4	O		Doporučujeme stanovit odpovědnou osobu za schválení hodnocení rizik a metodu výběru vzorku.	Neakceptováno. Jedná se o záležitost uvnitř organizace ošetřená vnitřními norem.
§ 20 odst. 5	O		Ustanovení je značně personálně náročné a to obzvlášť v dnešní době snižování počtu systemizovaných pracovních pozic a velmi obtížně naplnitelné v případě veřejných institucí s malým počtem zaměstnanců. Doporučujeme upravit, za jakých podmínek může být kontrola provedena osobami, které se podílely na přípravě a uskutečnění operace.	Neakceptováno. Jedná se o zásadní požadavek finančního nařízení č. 966/2012.
§ 20, odst. 1, § 21 odst. 4, § 28 odst. 2,	Z		Příkazce operace je odpovědný za realizované výdaje včetně jejich kontroly, kdy poskytovatel finanční podpory má vykonávat kontrolu u jejich příjemců. Není jasný důvod, proč má interní audit poskytovatele finanční podpory vykonávat interní audit u příjemců této finanční podpory. Navrhujeme tuto	Připomínka vypořádána. Interní audit poskytovatele bude vykonávat audit u příjemců, pouze za předpokladu výkonu auditu systémů poskytování veřejných finančních podpor, jehož součástí

§ 39 odst. 4		povinnost z § 28 odst. 2 a § 39 odst. 4 vypustit.	bude i audit na vzorku operací u příjemce.
§ 33	O	Výbor pro audit složený z větší části ze zaměstnanců správce veřejného rozpočtu nebo právnické osoby nemůže nikdy podávat nezávislá stanoviska ve smyslu odstavce 2. Další komplikaci spatřujeme v požadované praxi s výkonem interního auditu. Při zajištění členů výboru pro audit z řad zaměstnanců nemusí být mezi zaměstnanci takto kvalifikovaní zaměstnanci. Doporučujeme upravit požadavek na 1 zaměstnance a 2 osoby, které nejsou zaměstnané u správce veřejného rozpočtu nebo právnické osoby.	Neakceptováno. Organizační obsazení výboru pro audit záleží na konkrétních podmínkách dané organizace. Celkově se jedná o fakultativní ustanovení.
§ 34 odst. 1	O	Doporučujeme doplnit ustanovení, že v rámci výkonu jednoho interního auditu může docházet ke kombinaci ověření dle písm. a) – e). Ze stávajícího textu ustanovení tato možnost jednoznačně nevyplývá.	Akceptováno, ustanovení upraveno. Jedná se o kumulativní výčet, který nemusí nastat v rámci výkonu jednoho auditu.
§ 34 odst. 2	O	Ustanovení není zcela podloženo praktickými zkušenostmi. Pro ověření dle odst. 1 písm. a) – e) je vždy nutno vybrat vzorek operací, na nichž se potvrdí všechny ověřované skutečnosti, systémy, postupy, soulad, apod. Doporučujeme zohlednit tuto skutečnost a upravit výběr vzorku i pro ostatní typy ověřování. Případně vymezit specifické požadavky na výběr konkrétního vzorku pro audit operací.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 35 odst. 2	O	Požadavek na 40 hodin vzdělávání ročně je nereálný a nebude možné jej v dnešní době snižování výdajů státního rozpočtu realizovat.	Akceptováno, ustanovení vypuštěno.
§ 36 písm. a)	O	Při výběrových řízeních na pozice pověřených zaměstnanců dle navrhovaného § 30 odst. 3 se dlouhodobě potýkáme s nedostatečnou nabídkou kvalitních a kvalifikovaných interních auditorů na trhu práce, kteří jsou ochotni akceptovat platové podmínky. Velmi často jsou na pozice interních auditorů přijímáni zaměstnanci s předpoklady pro výkon této profese a jsou postupně vzděláváni. Doporučujeme formulaci upravit tak, aby se na pověřeného zaměstnance ve smyslu § 30 odst. 3 nevztahovaly kvalifikační podmínky dle § 32 odst. 2 a 3, jak by se dalo dovodit z § 37 odst. 3, popř. aby byly kvalifikační požadavky na pověřené zaměstnance vhodně sníženy.	Neakceptováno. Byla zvolena optimální varianta. MŠMT naopak požaduje zvýšit požadavky na kvalifikaci zvýšením stupně VŠ vzdělání (resp. na magisterské).
§ 40 odst. 5	O	Podnět na zařazení interního auditu mimo schválený plán může vzejít i na základě jiné skutečnosti než vyžádání výkonného orgánu. Doporučujeme upravit ustanovení v tomto smyslu a uvést např. možnost vykonání takového auditu až po projednání s výkonným orgánem.	Neakceptováno. Ustanovení § 40 odst. 5 postup dle připomínky nevylučuje.
§ 47 odst. 1	O	Na základě projednání návrhu zprávy z auditu může dojít ke změně jejího znění. Z tohoto důvodu nemusí být dále platné stanovisko a opatření	Připomínka vypořádána Text ustanovení upraven

			k nápravě zpracované na základě znění návrhu zprávy z auditu. Doporučujeme upravit postup pro změnu stanoviska a návrhu opatření k nápravě s ohledem na výsledek projednání návrhu zprávy z auditu a vyhotovení zprávy z auditu.	
MMR	<i>obecně</i>	Z	Stávající zákon o finanční kontrole ve veřejné správě upravuje výkon veřejnoprávní kontroly jako předběžné, průběžné a následné. Navrhovaný zákon předpokládá výkon předběžného hodnocení (§ 15) a výkon kontroly (§ 20), tj. v průběhu realizace operace a po jejím vyúčtování a vypořádání. Důvodová zpráva uvádí, že navrhovaný zákon vypouští výkon veřejnoprávní kontroly a dojde k přechodu k jednotnému systému auditu. Podle našeho názoru nejsou zcela jasně vymezeny hranice pro kontrolu a audit, nejsou jasně vymezeny jednotlivé činnosti. Požadujeme jednoznačně stanovit hranice mezi auditem a kontrolou.	Připomínka vypořádána. Hranice mezi auditem a kontrolou jsou vymezeny a jednoznačně stanoveny v částech II a III návrhu zákona. Konkrétně předmět kontroly vymezen v § 21, předmět IA v § 31.
	<i>obecně</i>	Z	Upozorňujeme, že návrh zákona obecně neupravuje zásadu oddělení pravomocí (neslučitelných funkcí) z hlediska provádění činností souvisejících s finančním řízením a kontrolou. Podle našeho názoru nesmí být žádná z činností prováděna, schvalována a kontrolována jednou osobou. Neslučitelnost je upravena pouze v § 5 odst. 4 písm. b) ve vztahu k oddělení účetního zpracování a v § 9 odst. 7 ve vztahu k příkazci a hlavnímu účetnímu. Ustanovení § 20 odst. 5 upravuje neslučitelnost pouze částečně. Požadujeme obecně upravit zásadu oddělení funkcí ve vztahu k provádění, schvalování a kontrole.	Akceptováno, ustanovení § 20 odst. 5 upraveno.
	<i>§ 1 písm. a) a § 2</i>	Z	Upozorňujeme, že není zřejmé, zda se návrh zákona vztahuje rovněž na organizaci Horská služba ČR, o. p. s., s jejímž založením vyslovila souhlas vláda svým usnesením ze dne 1. září 2004 č. 827 a určila, že funkci zakladatele bude vůči obecně prospěšné společnosti Horská služba České republiky vykonávat Ministerstvo pro místní rozvoj ČR. Požadujeme proto upravit, resp. upřesnit nebo objasnit pojem „další veřejná instituce“, popř. „správce veřejného rozpočtu“, a v návaznosti na to případně upravit také znění § 2 písm. a) návrhu zákona, a to tak, aby bylo zřejmé, zda povinnosti vyplývající z předloženého právního předpisu dopadají také na organizace tohoto „typu“.	Připomínka vypořádána. Na obecně prospěšnou společnost se zákon nevztahuje, nicméně zakladatel je oprávněn zavést kontrolní mechanismy stanovené tímto návrhem.
	<i>§ 2 písm. a)</i>	O	Jako jeden z výkonných orgánů je zde uvedena rada územního samosprávného celku. Upozorňujeme, že v případě obcí, kde není rada volena, je nezbytné uvést, kdo je výkonným orgánem a vyloučit tak jakékoliv pochybnosti.	Připomínka vypořádána. Ustanovení je v souladu se zákonem o obecním zřízení, resp. § 99, odst. 2: „V obci, kde se rada obce nevolí, vykonává její pravomoc starosta“.

§ 2 písm. a) a § 5 odst. 1	Z	Upozorňujeme, že z § 2 písm. a) návrhu zákona není zřejmé, kdo je výkonným orgánem ve státní příspěvkové organizaci. Z § 5 odst. 1 návrhu zákona vyplývá, že výkonný orgán (tj. v našem případě ministr pro místní rozvoj) bude odpovědný nejen za zavedení a účinnost řídicího a kontrolního systému na Ministerstvu pro místní rozvoj, ale rovněž za zavedení a účinnost řídicího a kontrolního systému ve všech organizacích, jejichž je Ministerstvo pro místní rozvoj zřizovatelem (tj. např. státní příspěvkové organizace). Z § 5 odst. 1 návrhu zákona tedy dovozujeme, že například ředitel státní příspěvkové organizace nebude odpovědný za zavedení a účinnost řídicího a kontrolního systému v jím řízené organizaci, ledaže by na něj zřizovatel (např. ministr) povinnosti podle § 5 odst. 1 delegoval (tuto možnost návrh zákona připouští v § 10), což ovšem s největší pravděpodobností nezbavuje zřizovatele (ministra) odpovědnosti za zavedení a účinnost řídicího a kontrolního systému v podřízené organizaci (organizacích). Z § 5 odst. 1 dále není zřejmé, zda se v něm uvedené povinnosti vztahují také na organizace, jejichž je Ministerstvo pro místní rozvoj zakladatelem. S takovou úpravou nesouhlasíme a vzhledem k výše uvedenému požadujeme: -doplnit do § 2 písm. a) návrhu zákona, kdo je výkonným orgánem ve státní příspěvkové organizaci, a dále -uvést do § 5 odst. 1, že za zavedení a účinnost řídicího a kontrolního systému v organizaci, jejímž zřizovatelem nebo zakladatelem je organizační složka státu, je odpovědná osoba stojící v čele této organizace (např. ředitel státní příspěvkové organizace, resp. vedoucí orgánu veřejné správy, viz § 2 písm. d) zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů).	Připomínka vypořádána. Státní příspěvková organizace výkonný orgán nemá. Odpovědnost správce veřejného rozpočtu je koncipována v souladu s § 39 zákona 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech ČR. Rozsah delegace pravomocí a stanovení odpovědností na ředitele příspěvkové organizace je v odpovědnosti výkonného orgánu správce veřejného rozpočtu. Problematika zakládaných právnických osob s majetkovou účastí je upravena v § 5, odst. 2.
§ 5 odst. 2	O	Výkonný orgán správce veřejného rozpočtu má zajistit, aby právnické osoby s majetkovou účastí v jeho působnosti zavedly účinný řídicí a kontrolní systém podle § 3 písm. a) a b), a to v mezích stanovených jiným právním předpisem (s odkazem na zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech, ve znění pozdějších předpisů). Podle § 2 písm. b) pro účely navrženého zákona se rozumí právnickou osobou s majetkovou účastí akciová společnost, jejíž akcie zcela nebo částečně vlastní stát nebo územní samosprávný celek, nebo jiná obchodní společnost, jejímž společníkem je stát nebo územní samosprávný celek. Uvedená povinnost výkonného orgánu správce veřejného rozpočtu se jeví jako příliš striktní a nejasná. Předkladatel uvádí v důvodové zprávě, že zákon	Připomínka vypořádána. Upraveno v DZ.

			zároveň stanoví, že tuto povinnost mají pouze za podmínky, že tuto povinnost mohou reálně splnit. To je vyjádřeno odkazem na jiné právní předpisy, tedy na zákon o obchodních korporacích. Zajistit plnění uvedených povinností je možné pouze v případě, kdy v orgánech těchto obchodních společností mají takové postavení (zastoupení v řídicích orgánech), které jim umožňuje příslušný vliv na činnost konkrétní právnické osoby“. I s přihlédnutím na následné kontroly organizace řídicího a kontrolního systému doporučujeme uvedenou povinnost stanovit jednoznačně, např., jejím omezením jen na subjekty veřejných rozpočtů, které jsou ve vztahu k dotčené akciové společnosti ovládající osobou.	
§ 5 odst. 3 a k důvodové zprávě	Z	K větě „Výkonný orgán zajistí fungování řídicího a kontrolního systému v souladu s mezinárodními standardy.“ a k textu uvedenému v důvodové zprávě upozorňujeme, že není zřejmé, zda a) v souladu s mezinárodními standardy musí „fungovat“ pouze část řídicího a kontrolního systému veřejné správy, konkrétně „interní audit“, b) nebo zda musí v souladu s mezinárodními standardy „fungovat“ rovněž „finanční řízení a kontrola hospodaření s veřejnými prostředky“ (viz návrh § 3 písm. a)) a rovněž „centrální harmonizace zásad finančního řízení a kontroly a interního auditu a výkon dozoru“ (viz návrh § 3 písm. c)). Požadujeme upřesnit text předmětného ustanovení, aby nevznikaly pochybnosti o tom, na které části řídicího a kontrolního systému organizace se povinnost zachovávat mezinárodní standardy vztahuje. Bude-li se povinnost stanovená v návrhu § 5 odst. 3 vztahovat i na jiné části řídicího a kontrolního systému organizace než pouze na interní audit, požadujeme uvést, jaké mezinárodní standardy mají být aplikovány.	Připomínka vypořádána. § 5 odst. 3 stanoví povinnost zajistit fungování řídicího a kontrolního systému, tak jak je vymezen v § 3 a to v souladu s mezinárodními standardy. To znamená, že v souladu s mezinárodními standardy musí být jak část FMC, tak část IA i část CHJ. Text DZ upraven.	
§ 5 odst. 4 písm. b)	O	Doporučujeme specifikovat obsah výrazu „administrativní postup“.	Připomínka vypořádána. Jedná se o běžně používaný pojem.	
§ 5 odst. 4 písm. h)	O	Návrh předpokládá a upravuje existenci auditní stopy k operaci, nepočítá však s auditní stopou ke kontrole, která je prováděna uvnitř organizace (tedy nikoli kontrola prováděná podle zákona o kontrole; máme na mysli řídicí kontrolu) a zároveň se nevztahuje ke konkrétní finanční a majetkové operaci. Upozorňujeme, že i o takových kontrolách by měly být prováděny záznamy a vedena a uchovávána příslušná dokumentace. V opačném případě by pak byly takové kontroly a jejich výsledky nepřezkoumatelné. Doporučujeme v tomto smyslu návrh zákona doplnit.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	

§ 6	Z	Podle našeho názoru je navrhované ustanovení § 6 v rozporu s navrhovaným ustanovením § 5. Podle § 6 „má osoba stojící v čele další veřejné instituce stanovit ve vnitřních předpisech zásady a cíle řídicího a kontrolního systému“. Podle § 5 „výkonný orgán správce veřejného rozpočtu zavede řídicí a kontrolní systém podle § 3 písm. a) a b) a odpovídá za jeho účinnost v dalších veřejných institucích“. Není tedy zřejmé, kdo zavádí řídicí a kontrolní systém podle § 3 písm. a) a b) návrhu zákona (včetně stanovení jeho cílů), zda osoba stojící v čele další veřejné instituce, nebo zda výkonný orgán (zřizovatel další veřejné instituce). Není zřejmé, kdo je odpovědný za zavedení řídicího a kontrolního systému v další veřejné instituci. Požadujeme stanovit odpovědnost v návrhu zákona jednoznačně tak, aby nevznikaly problémy při aplikační praxi a výkladové spory.	Akceptováno, ustanovení § 5 a § 6 upraveno.
nadpis § 8	Z	Upozorňujeme, že není zřejmé, o jaké hlavní cíle se jedná. V důvodové zprávě předkladatel uvádí, že se jedná o „hlavní cíle, které musí řídicí a kontrolní systém zajistit“, naproti tomu z názvu části druhé návrhu zákona lze dovodit, že se pravděpodobně jedná o hlavní cíle „finančního řízení a kontroly“. Požadujeme zřetelně uvést, zda se jedná o hlavní cíle řídicího a kontrolního systému jako celku, nebo zda jde o hlavní cíle pouze části řídicího a kontrolního systému, tedy, jak předpokládáme, finančního řízení a kontroly hospodaření s veřejnými prostředky.	Akceptováno, ustanovení upraveno. Vzhledem k tomu, že § 8 je upraven v části II, jedná se o hlavní cíle finančního řízení a kontroly. Text DZ upraven.
§ 8 písm. c)	O	Doporučujeme doplnit, komu mají být podávány „informace o uskutečněných operacích a dosahovaných výsledcích“.	Neakceptováno. Jedná se o vymezení hlavních cílů, ne o stanovení povinností.
§ 9 odst. 6	Z	Požadujeme, aby výkonný orgán (v našem případě ministr) osobám vykonávajícím funkce příkazce, hlavního účetního, popř. také správce rozpočtu, bude-li tato funkce zřízena, stanovil/vymezil také odpovědnosti a nikoli pouze pravomoci. V této souvislosti upozorňujeme, že nadpis § 9, který zní „Rozdělení odpovědnosti v systému“, neobsahuje informaci o tom, o jaký systém se jedná, a dále hovoří o „odpovědnosti“, nikoli pouze o „pravomoci“. Upozorňujeme, že v této souvislosti je ohrožena vymahatelnost odpovědnosti, a doplňujeme, že v tomto smyslu není předložený návrh zákona v souladu s požadavky Strategie vlády v boji s korupcí na období let 2013 a 2014 (bod 1.1 Finanční kontrola a audit).	Akceptováno, ustanovení upraveno. Vzhledem k tomu, že § 9 je obsažen v části Finančního řízení a kontroly, jedná se o finanční řízení a kontrolu.
§ 9 odst. 7	O	§ 9 odst. 7 obsahuje povinnost výkonného orgánu stanovit neslučitelnost funkcí hlavního účetního a příkazce. Jsme toho názoru, že stanoví-li zákon,	Akceptováno, ustanovení upraveno.

			že funkce jsou neslučitelné, není třeba totéž stanovovat znovu „vnitřním předpisem, rozhodnutím nebo jiným vhodným způsobem“. Doporučujeme v § 9 odst. 7 větu druhou vypustit.	
§ 11 odst. 2 písm. a)	Z	Z návrhu zákona není zřejmé, co je obsahem pojmu „správnost“, kterou má příkazce zajistit. Požadujeme proto do § 2 doplnit vymezení pojmu „správnost“.	Připomínka vypořádána. Jedná se o pojem běžně používaný v legislativě a dle LPV se tyto běžně používané pojmy nemusí definovat.	
§ 11 odst. 4	Z	K povinnosti přijmout vhodná opatření, kterou stanoví výkonnému orgánu, resp. příkazci, navrhované ustanovení § 11 odst. 4, požadujeme doplnit, jak mají být řešeny situace, kdy jsou výsledky kontroly chybné anebo doporučení interního auditu nejsou realizovatelná nebo nepředstavují efektivní a hospodárné řešení situace. Požadujeme například uvést, že výkonný orgán rozhodne o přijetí opatření na základě výsledků kontrol a doporučení interního auditu.	Připomínka akceptována, text upraven.	
§ 14 a § 17 odst. 3	Z	Upozorňujeme, že pojem „nesrovnalosti“ uvedený v § 14 odst. 1 návrhu zákona a slovní spojení „vykazuje znaky nesrovnalosti“ uvedené v § 14 odst. 2 návrhu nejsou vymezeny pro oblast hospodaření s národními veřejnými prostředky. Požadujeme proto s ohledem na povinnosti stanovené příkazci v navrhovaném § 14 a dalších vymezit pojem „nesrovnalost“ pro účely navrhovaného zákona. Obdobnou připomínku uplatňujeme i k § 17 odst. 3 návrhu zákona.	Akceptováno, ustanovení upraveno. Pojem nesrovnalost bude vymezen v odkazech na příslušná evropská nařízení (která danou oblast definují) v poznámce pod čarou.	
§ 17 odst. 1	Z	Upozorňujeme, že v úvodní větě nelze ze slovního spojení „při přijímání“ přímo dovodit, že příkazce má schvalovacím postupem ověřit skutečnosti uvedené v § 17 odst. 1 pod písmeny a) až k) před přijetím rozpočtového závazku. Požadujeme proto v úvodní větě odstavce 1 slova „při přijímání“ nahradit slovy „před přijetím“.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 20 odst. 1 písm. a)	O	Doporučujeme za slovo „vybrána“ vložit slova „a uskutečňována“. Operace má být realizována (provedena, uskutečňována) v souladu se zásadou řádného finančního řízení.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 30 odst. 2	O	Navržené ustanovení připouští výjimku pro obce a městské části hlavního města Prahy, které mají méně než 15 000 obyvatel, kdy mohou nahradit funkci útvaru interního auditu přijetím jiných dostatečných opatření. V důvodové zprávě k tomuto ustanovení je však uváděn limit 10 000 obyvatel. Doporučujeme ponechat limitní hranici 15 000 obyvatel, která koresponduje rovněž se stávající výjimkou dle zákona č. 320/2001 Sb., (zákon o finanční kontrole). V dané souvislosti upozorňujeme, že uvedená výjimka není vztažena na	Akceptováno, text DZ a ustanovení § 30 upraven.	

			dobrovolné svazky obcí (dále jen „DSO“), přičemž v § 37 odst. 1 písm. j) je zmiňován orgán, který jmenuje vedoucího útvaru interního auditu - „orgán dobrovolného svazku obcí určený stanovami na návrh statutárního orgánu nebo té osoby, která plní obdobné povinnosti jako statutární orgán svazku“. Upozorňujeme, že v souladu s ustanovením § 39 odst. 5 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, kontrolu hospodaření s majetkem svazku obcí a s jeho finančními prostředky provádí orgán určený k tomu stanovami DSO. Zprávy o výsledcích této kontroly předkládá svazek obcí zastupitelstvům členských obcí. Vzhledem k tomu, že v návrhu změny zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, jak je uveden v části jedenácté předloženého materiálu, není předmětné ustanovení zrušeno, vznikla by zde duplicita. Vedle uvedené kontrolní činnosti orgánu stanoveného stanovami DSO by tuto činnost měl zajišťovat orgán interního auditu, jehož zřízení by zřejmě vyvolalo i další nároky na rozpočet DSO. Orgány interního auditu se vzhledem ke specializované činnosti DSO jeví jako nadbytečné, neboť jejich hospodaření je sledováno členskými obcemi, nehledě na to, že podléhá auditu v souladu se zákonem č. 420/2004 Sb., o přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků a dobrovolných svazků obcí, ve znění pozdějších předpisů.	
§ 37 a 38	Z	Podmínka předem vyžádaného písemného stanoviska vedoucího útvaru centrální harmonizace ke splnění předpokladů uchazeče pro výkon funkce ke jmenování (§ 37 odst.1 písm. a)) a nutný předpoklad předchozího stanoviska vedoucího útvaru centrální harmonizace (§ 38 odst. 3) při odvolání vedoucí útvaru interního auditu je nedostatečná, neboť návrh zákona nestanoví, že stanoviska musí být souhlasná. I při negativním stanovisku vedoucího útvaru centrální harmonizace je tedy podmínka pro jmenování či odvolání vedoucího útvaru interního auditu splněna. Součinnost třetí osoby, jak je popsána v důvodové zprávě, považujeme za nedostatečnou. Požadujeme proto do § 37 a 38 návrhu zákona doplnit, že jde o „souhlasné“ písemné stanovisko vedoucího útvaru centrální harmonizace.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 52 odst. 3	O	Vzhledem k tomu, že v navrhovaném ustanovení se řeší oprávnění řídicího orgánu delegovat výkon kontrol na jiný zprostředkující subjekt, doporučujeme do návrhu doplnit vymezení řídicího orgánu.	Neakceptováno. Řídicí orgán definován v čl. 58 a 59 obecného nařízení č. 1083/2006.	
§ 60	O	Koordinovat kontrolní a auditní činnost pouze koordinací plánování kontrol a interních auditů finanční podpory považujeme za nedostatečné. Podle našeho názoru je koordinaci nutno řešit rovněž sdílením výsledků	Akceptováno, ustanovení upraveno.	

			kontrolních a auditních zjištění. Doporučujeme proto doplnit do návrhu zákona povinnost sdílet výsledky kontrolní a auditní činnosti.	
	<i>důvodová zpráva</i>	O	Upozorňujeme, že nám není známa existence „Rámce profesní praxe interního auditu“, jak je uvedeno v důvodové zprávě. Podle našeho názoru existuje pouze „Mezinárodní rámec profesní praxe interního auditu“. Doporučujeme v tomto smyslu provést úpravu textu důvodové zprávy. Na str. 48 důvodové zprávy se konstatuje, že návrh zákona odstraňuje, orgány Evropské unie dosud kritizované body současné právní úpravy, které nedůsledně uplatňují principy strukturovaného modelu systému tzv. „vnitřní kontroly ve veřejné správě (Public Internal Control)“. Doporučujeme upřesnit popis tohoto modelu doporučeného EU vládám členských států, resp. popis aplikace pěti základních prvků, neboť předložený návrh se zaměřuje především na oblast finančního řízení, interního auditu a centrální harmonizace.	Akceptováno částečně.. Dle doporučení Evropské komise je model Public Internal Control tvořen 3 pilíři: a) FMC, b) IA, c) CHJ a) a b). Externí audit vykonávají nezávislé auditní instituce odpovědné Parlamentům, nikoliv vládám. Aparát Finanční inspekce je v členských zemích využíván pouze v zemích jižní a východní Evropy a Evropská komise ho nepovažuje za jeden z povinných pilířů PIC.
Ministerstvo zemědělství	<i>obecně</i>	Z	V důvodové zprávě je uvedeno, že tímto návrhem se plní se zpožděním 11 let úkol z přístupových jednání a v § 73 se navrhuje účinnost dnem 1. června 2014. Předložený návrh byl sice zpracován podle nařízení (EU, EURATOM) č. 966/2012 Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady č. 1605/2002, ale pro dotace z Evropské unie (dále jen „EU“) v oblasti Programu rozvoje venkova (dále jen „PRV“) budou na nové programovací období schválena nová nařízení o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova, která nahradí nařízení Rady č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) a k tomu vydaná prováděcí nařízení Komise č. 1974 ze dne 15. prosince 2006 a nařízení Komise č. 1975 ze dne 7. prosince 2006, které výslovně upraví kontrolní a řídicí činnosti pro akreditovanou platební agenturu – Státní zemědělský a intervenční fond (dále jen „SZIF“). Tato nová úprava a další nové předpisy, včetně obecného zastřešujícího nařízení a jeho prováděcích předpisů významným způsobem ovlivní řídicí a kontrolní činnosti pro celou oblast Společného strategického rámce a současný předložený návrh bude v 1. pololetí 2014 již zastaralý, event. v rozporu s novou úpravou EU na nové programovací období. Proto navrhujeme návrh nového zákona vypracovat až po vydání těchto nových	Připomínka vypořádána. Zpracování nového zákona uložila vláda usnesením č. 84/2013. Stanovisko Odboru Kompatibility ÚV hovoří o souladu návrhu zákona s evropskou legislativou. Jedná se o harmonizační normu. Nepředpokládáme, že v roce 2014 bude zásadním způsobem měněn požadavek na řídicí a kontrolní systémy stanovený novým finančním nařízením č. 966/2012. V případě jiné právní úpravy v oblasti společné zemědělské politiky bude platit úprava daná příslušným nařízením EU a případně rozporná ustanovení zákona o řídicím a kontrolním systému se nebudou na danou problematiku vztahovat.

			právních předpisů EU a posunout účinnost až od 1. ledna 2015. Pokud Ministerstvo financí potřebuje řešit určité institucionální uspořádání v oblasti auditních orgánů (ke kterému již de facto došlo ve 2. pololetí 2012), navrhujeme provést novelu zákona č. 320/2009 Sb., zákon o finanční kontrole, ve znění pozdějších předpisů, pouze v tomto rozsahu a novou hmotněprávní úpravu vypracovat až v souladu s novou úpravou EU.	
	<i>obecně</i>	Z	V návrhu chybí úprava a zakotvení principu „pouze jednou“, který v novém programovacím období znamená, že u žadatele – příjemce dotace se má kontrola uskutečňovat pouze jednou (bez ohledu na to, kolik orgánů se podílí na administraci projektů a žádostí). V praxi to znamená, že orgán, který provede kontrolu u příjemce dotace, musí získané dokumenty uložit v propojeném informačním systému a každý další orgán pak čerpá pouze z těchto dokumentů. Tato zásada a propojení musí být připraveny podle obecného (zastřešujícího) nařízení do 31. prosince 2014 a musí být uvedena taky v Dohodě o partnerství.	Připomínka vypořádána. Systém PIC je založen na primárním systému dohledu (kontroly) a sekundárním systému dohledu (audity). Stejný princip je předmětem nařízení č. 966/2012 a návrhu nařízení na nové programové období, které nahradí obecné nařízení 1083/2006. Návrh zákona obsahuje informační systém plánování kontrol, ve kterém by měly být zahrnuty plány kontrol a následně výsledky těchto kontrol.
	<i>obecně</i>	Z	V návrhu zákona není pro funkci hlavního účetního explicitně upravena možnost delegace jeho pravomocí. Vzhledem k rozsahu navrhované odpovědnosti hlavního účetního podle § 12 návrhu zákona a k množství účetních operací zpracovávaných běžně ve velkých organizacích, by měla být v zákoně upravena možnost tyto odpovědnosti hlavního účetního dále delegovat.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
	<i>obecně</i>	O	Doporučujeme členění zákona upravit v souladu s Legislativními pravidly vlády: Část první doporučujeme nazvat „Řídící a kontrolní systém ve veřejné správě“ a celou část první pak dělit na hlavy: „ČÁST PRVNÍ Řídící a kontrolní systém ve veřejné správě Hlava I OBEČNÁ USTANOVENÍ“. Části druhou až šestou doporučujeme označit jako hlavu II až hlavu VI a část sedmou až čtrnáctou označit jako části druhou až devátou. Pokud návrh byl zpracován podle nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 966 /2012, doporučujeme použít v celém textu terminologii jednotlivých orgánů podle tohoto předpisu (např. místo „výkonný orgán“ použít „schvalující osoba“), protože podle čl. 175 bod 1 se část první a třetí	Akceptováno, ustanovení upraveno.

			vztahuje na příjmy a výdaje orgánů a subjektů uvedených v právních předpisech týkajících se strukturálních fondů, Fondu soudržnosti, Evropského rybářského fondu a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova.	
§2	O		Doporučujeme vymezit pojem „veřejná instituce“, který je v návrhu zákona používán, nebo u použitého pojmu „veřejná instituce“ uvést v poznámce pod čarou právní předpis, kde je tento pojem definován.	Neakceptováno. Veřejná instituce je vymezena v § 1, písm. a).
§ 4	Z		Návrh odstavce 1 není v souladu s předpisy EU - čl. 30 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 966/2012 obsahuje jasnou definici pojmů: „zásada hospodárnosti, účinnosti a účelnosti“ a tyto definice požadujeme zakotvit do textu nového zákona - § 4 obsahuje jiné - odlišné vymezení. V praxi to znamená dvojí vymezení a dvojí kontrolu, jednak podle vnitrostátního předpisu a jinou podle evropské legislativy, což je v rozporu s požadavkem Evropské komise na zjednodušení administrace dotací z EU.	Připomínka vypořádána. Soulad s předpisy EU upraven dle požadavku Odboru Kompatibility ÚV. Akceptování připomínky by vedlo k zásadnímu rozporu s ostatními připomínkovými místy.
	Z		Návrh odstavce 3 je v rozporu s předpisy EU, protože kritéria stanoví Evropský parlament a Evropská komise, které schválí nové obecné zastřešující nařízení, nové nařízení rady č. 1698/2005 a nové nařízení Rady č. 1198/2006. Evropská komise dále schválí rozhodnutím nové PRV a nový Operační program Rybářství a vydá prováděcí předpisy k novým nařízením, včetně vyřizování nesrovnalostí. Současně je třeba přihlídnout i k Dohodě o partnerství, kterou bude uzavírat za Českou republiku (po schválení vládou) s Evropskou komisí Ministerstvo pro místní rozvoj pro celou oblast Společného strategického rámce, Monitorovací výbor, který schvaluje kritéria výběru a přijatelné výdaje u PRV. Správce veřejného rozpočtu (např. Ministerstvo zemědělství) plní pouze organizační záležitosti před vydáním rozhodnutí výše uvedených orgánů a institucí. Proto požadujeme přepracovat toto ustanovení tak, aby zakotvilo kompetence i těchto orgánů a institucí v souladu s legislativou EU.	Připomínka vypořádána. Ustanovení § 4 odst. 3 se týká všech veřejných prostředků, nikoli pouze prostředků z oblasti podpory rozvoje venkova.
§7	O		Doporučujeme údaje poskytované Ministerstvem vnitra Ministerstvu financí upravit v souladu s ustanovením § 28a odst. 2 zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů. Doporučujeme zejména doplnit „příjmení“ a u jména doplnit „, popřípadě jména“.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§8	O		Doporučujeme v odstavci 1 písm. c) a d) uvést u „jiného právního předpisu“ a u „jiných právních předpisů“ odkaz na poznámku pod čarou, kde budou tyto předpisy uvedeny.	Neakceptováno. Akceptování připomínky by neodpovídalo požadavkům LPV.

	§12	Z	V definici rozsahu odpovědnosti hlavního účetního navrhuje zvážit úpravu stávajícího znění textu v písmenu a) či jeho vypuštění, protože hlavní účetní by měl odpovídat především za správnost a úplnost záznamů v účetním systému podle písmene b) tohoto paragrafu. Za funkčnost a spolehlivost účetního systému by měl naopak odpovídat výkonný orgán.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
	§13	O	Podle praktických zkušeností neumí většina v současnosti používaných účetních software sestavit mezitímní účetní závěrku běžně k jinému datu, nežli k poslednímu dni v měsíci. Z tohoto důvodu doporučujeme zvážit vhodnost stávajícího znění odstavce 1 návrhu zákona, kde je uložena povinnost vypracování mezitímní účetní závěrky ke dni ukončení funkce hlavního účetního.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
	§ 15	Z	Návrh tohoto ustanovení není v souladu s předpisy EU, protože u PRV a přímých plateb tuto kontrolu provádí podle nařízení Komise (ES) č. 885/2006 akreditovaná platební agentura, jinak Evropská komise tyto výdaje neuzná (neposkytne příspěvek EU). Všechny připravené úkony posuzuje Ministerstvo financí jako kompetentní orgán, a to na základě posouzení mezinárodní auditorské firmy. Dále v průběhu programovacího období SZIF předkládá Evropská komise tzv. prohlášení o věrohodnosti – závazný vzor upravuje NK č. 885/2006 a certifikační orgán (BDO), jehož činnost zajišťuje Ministerstvo financí. U dotací z EU musí být oddělená činnost řídicí, kontrolní, platební a auditní, proto není možné, aby příkazce prováděl činnosti navrhované v § 15 – dokonce šetření u žadatelů. Kromě toho v resortu Ministerstva zemědělství se ročně administruje v rámci státní zemědělské politiky cca 100 000 žádostí od příjemců dotací a je nutné zajistit příjem z EU ve výši cca 40 mld. Kč, proto je nereálné postupovat podle návrhu § 15 – předběžná kontrola se může zaměřit pouze na předfinancování akreditované platební agentury – SZIF, a to vydáváním rozhodnutí podle zákona o rozpočtových pravidlech. Tento postup schválila vláda již v roce 2004. Požadujeme přepracovat § 15 např. doplněním textu: „Nestanoví-li předpis Evropské unie jinak, ...“. Současně je nutné upravit i § 25 odst. 1 a 2.	Připomínka vypořádána. Ustanovení se týká všech veřejných prostředků, nikoli pouze prostředků z oblasti podpory rozvoje venkova. V případě jiné právní úpravy v oblasti společné zemědělské politiky bude platit úprava daná příslušným nařízením EU a rozporná ustanovení zákona o řídicím a kontrolním systému nebudou na danou problematiku aplikovatelná.
	§ 16	O	Doporučujeme pojem „právní úkon“ nahradit pojmem „právní jednání“, který používá nový občanský zákoník.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
	§ 17 odst. 4 písm. b)	O	Ve velkých organizacích není možné běžně zajistit, aby v takovém případě všechny doklady prokazující existenci právního závazku nebo právního nároku shromažďoval jejich hlavní účetní. Doporučujeme proto zvážit, aby	Připomínka vypořádána.

			bylo shromažďování úplných dokladů ponecháno u příkazce každé jednotlivé operace s tím, že si je v případě potřeby může hlavní účetní kdykoli v požadovaném rozsahu vyžádat.	
§ 18 odst. 1 písm. c)	O		Doporučujeme, aby za výdaje předložené k proplacení v této souvislosti plně zodpovídal vždy příslušný příkazce operace, protože při kontrole souladu s výsledky kontrol vykonaných podle § 20 návrhu zákona by jinak hlavní účetní vlastně prováděl duplicitní kontrolu.	Připomínka vypořádána.
§24 odst. 1	Z		U dotací z EU – PRV i přímé platby je a bude sankční systém upraven závazně přímo předpisem EU, proto požadujeme text buď vypustit, protože je duplicitní a nesystémový nebo do úvodu napsat: „Nestanoví-li předpis Evropské unie jinak...“.	Připomínka vypořádána. V případě jiné právní úpravy v oblasti společné zemědělské politiky bude platit úprava daná příslušným nařízením EU a rozporná ustanovení zákona o řídicím a kontrolním systému se nebudou na danou problematiku vztahovat.
§ 28	Z		Navrhujeme definici interního auditu uvést ve znění: „Interní audit je nezávislá, objektivně ujišťovací a poradenská činnost zaměřená na přidávání hodnoty a zdokonalování procesů v organizaci. Interní audit pomáhá organizaci dosahovat jejích cílů tím, že přináší systematický metodický přístup k hodnocení a zlepšování účinnosti systému řízení rizik, řídicích a kontrolních procesů a řízení a správy“, definice není uvedena podle Mezinárodních standardů interního auditu.	Akceptováno částečně, ustanovení upraveno. Plné akceptování textu připomínky by vedlo k rozporu s většinou připomínkových míst.
§ 37	Z		Navrhujeme na konci uvozovací věty odstavce 1 doplnit slova „na období sedmi let“, protože slouží k posílení nezávislosti a kontinuity útvaru interního auditu.	Připomínka vypořádána. Akceptace připomínky by byla v rozporu s připomínkami ostatních připomínkových míst.
§ 40	O		Doporučujeme vysvětlit pojem „Auditní strategie“. Oddělení interního auditu Ministerstva zemědělství vykonává svou činnost v souladu se střednědobým a ročním plánem interního auditu.	Připomínka vypořádána. Pojem auditní strategie je dostatečně vymezen v Důvodové zprávě. Auditní strategie nahrazuje střednědobý plán.
§ 47	O		Domníváme se, že lhůta 15 dní v odstavci 1 k zaujetí stanoviska auditovaným útvarem je příliš dlouhá. Jedná se o lhůtu, která by neúměrně protahovala dobu realizace interních auditů. Doporučujeme lhůtu zkrátit na 5 dní.	Neakceptováno. Akceptace připomínky by byla v rozporu s připomínkami ostatních připomínkových míst.
§ 48	O		Termín ukončení auditu doporučujeme formulovat dnem podpisu vedoucího orgánu veřejné správy a ne dnem předání zprávy auditované osobě, a to z důvodu schvalovacího procesu nápravných opatření ze strany vedoucího orgánu veřejné správy.	Neakceptováno. Akceptace připomínky by byla v rozporu s připomínkami ostatních připomínkových míst.

	§ 51	O	V odstavci 2 písm. g) doporučujeme spojení „mezinárodní standardy pro audit“ nahradit spojením „Mezinárodní rámec profesní praxe interního auditu“.	Neakceptováno.
	§ 60	O	Ze znění není zřejmý postup koordinace při tvorbě a schvalování plánů kontrol a interních auditů vzhledem ke schvalovacímu procesu uvnitř organizace poskytovatele finanční podpory a zda se jedná pouze o audity při správě zahraničních prostředků či plánování kontrol a auditů všeobecně. Doporučujeme tento postup vyjasnit.	Neakceptováno. Jedná se o plánování kontrol a auditu všeobecně, způsob koordinace bude stanoven prováděcím předpisem.
	část pátá	Z	Navrhujeme rozšířit název dané části takto „Centrální harmonizace, výkon dozoru a generální interní auditor“ s tím, že bude zřízen útvar generálního interního auditora při Úřadu vlády a veškerá práva a povinnosti ve vztahu k internímu auditu budou přesunuty na daný útvar generálního interního auditora, protože Ministerstvo financí by ve stávající podobě návrhu zákona dozorovalo ostatní ministerstva, kterým ale není v systému výkonu veřejné moci nikterak nadřazeno, zatímco útvar přímo podřízený předsedovi vlády by tuto roli mohl zcela jednoznačně plnit.	Připomínka vypořádána. MF je pro danou oblast ústředním orgánem státní správy podle zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných orgánů státní správy. Např. Ministerstvo práce a sociálních věcí „dozoruje ostatní ministerstva“ v oblasti pracovněprávních vztahů, bezpečnosti práce, zaměstnanosti a rekvalifikaci, kolektivního vyjednávání, mezd atd. Jedná se o zásadní kompetenční změnu, o které by musela rozhodnout vláda.
Ministerstvo dopravy	§ 4 odst. 3	Z	Jsme toho názoru, že kritéria hodnocení zásady řádného finančního řízení a zásady přiměřenosti by měla vycházet ze stejných základů a principů v celé státní správě. Opačný postup by znamenal značnou nejednotnost a umožňoval různé výklady těchto kritérií. Z těchto důvodů požadujeme doplnit toto ustanovení takto: „Kritéria pro hodnocení zásady finančního řízení a zásady přiměřenosti stanoví prováděcí právní předpis nebo technická norma.“ (Návazně na tento požadavek rozšířit zmocnění v § 64 o § 4 odst. 3.)	Připomínka vypořádána. Kritéria musí být stanovena na podmínky konkrétní organizace, její strategie a vizi, plnění cílů.
	§ 5 odst. 2	Z	Podle navrhovaného ustanovení má výkonný správce zajistit, aby právnické osoby s majetkovou účastí státu v jeho působnosti zavedly účinný řídicí a kontrolní systém. Požadujeme, aby zákon řešil i situaci vrcholové odpovědnosti za fungování řídicího a kontrolního systému ze strany výkonného orgánu správce veřejného rozpočtu a to v případech, kdy statutární orgán právnické osoby je složen z několika zástupců různých výkonných orgánů správců veřejných rozpočtů, popř. požadujeme vysvětlení, zda pro případnou nedohodu těchto zástupců ve statutárním orgánu právnické osoby postačí procesní mechanismy jednacího řádu tohoto statutárního orgánu.	Připomínka akceptována, text upraven.

§ 5 odst. 3	Z	Z důvodu jednoznačné identifikovatelnosti mezinárodních standardů, které je nezbytné dodržovat pro řádnou funkčnost řídicího a kontrolního systému, požadujeme, aby zákon stanovil povinnost Ministerstva financí konkrétní mezinárodní standardy zveřejnit, např. ve Finančním zpravodaji.	Připomínka vypořádána. MF umožňuje dálkový přístup k Mezinárodním standardům pro profesní praxi IA, IIA.
§6	Z	Z důvodu potřeby zachování jednotných principů řídicího a kontrolního systému veřejné správy a posílení významu vnitřních předpisů pro oblast finanční kontroly požadujeme, aby zákon stanovil kritéria tvorby, schvalování, uveřejňování a archivace vnitřních předpisů.	Připomínka vypořádána. Požadovaná úprava tvorby a archivace vnitřních předpisů nespadá do předmětu zákona o řídicím a kontrolním systému ve veřejné správě, ale do zákona o archivní a spisové službě.
§ 9 odst. 1, 2, 3 a 7:	Z	Návrh zákona již neobsahuje povinnost zřízení funkce správce státního rozpočtu. Ve většině ústředních orgánů a větších veřejných institucích hlavní účetní prakticky nemůže z důvodu své kapacity provádět funkci finančního manažera (správce rozpočtu). Současně není vhodné výkon této funkce delegovat na příkazce operace, který ve valné většině případů není rozpočtářem a neovládá činnost se systémem státní pokladny. Z těchto důvodů požadujeme, aby východiskem právní úpravy v této oblasti byla ustanovení § 26 odst. 1, 2, 3 a 5 o předběžné kontrole stávající platné právní úpravy zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole ve veřejné správě), ve znění pozdějších předpisů. Dále požadujeme, aby zákon stanovil povinnost výkonného orgánu stanovit vnitřním předpisem finanční rozsah oprávnění jednotlivých příkazců. Rozsah oprávnění musí respektovat princip, že nadřízený příkazce nesmí mít finanční rozsah oprávnění nižší než jeho podřízený vedoucí zaměstnanec.	Akceptováno, ustanovení upraveno. Povinnost zřídit funkci správce rozpočtu dána obligatorně.
§ 9	Z	Podle § 5 návrhu zákona má výkonný orgán správce veřejného rozpočtu povinnost zavést řídicí a kontrolní systém a odpovídat za jeho účinnost i vůči dalším veřejným institucím v jeho působnosti. Podle § 9 zřizuje výkonný orgán správce funkce příkazce a hlavního účetního. Jeho pracovní poměr se zakládá jmenováním. Podle § 10 lze oprávnění v oblasti finančního řízení a kontroly delegovat na osoby v čele další veřejné instituce resp. další vedoucí zaměstnance. Tento postup nezahrnuje případy právnických osob zřízených k plnění úkolů veřejné správy. Dále se tyto povinnosti výkonného orgánu neuplatní v případě velmi malých organizací, u nichž vedení účetnictví zajišťují zpravidla externí účetní firmy. Požadujeme, aby zákon jednoznačně stanovil, že návrhem stanovená povinnost výkonného orgánu např. k zřízení funkce hlavního účetního podle	Akceptováno, ustanovení upraveno.

			§ 9 se neuplatní v případech, kdy v souladu se zákonem o účetnictví je vedením účetnictví pověřena jiná právnická nebo fyzická osoba.	
§ 13 odst. 1	O		Dnem ukončení funkce může být kterýkoliv kalendářní den v měsíci. Sestavit účetní závěrku k tomuto dni je nereálné. V případě ukončení funkce hlavního účetního doporučujeme upravit povinnost vypracování mezitímní účetní závěrky ke dni ukončení výkonu funkce hlavního účetního. Hlavní účetní by byl povinen vypracovat k datu ukončení výkonu funkce zprávu o předání funkce, jejíž součástí by byla poslední účetní závěrka (roční nebo mezitímní podle vyhlášky č. 410/2009 Sb.), soupis předávaných účetních dokladů a soupis účetních metod platných v příslušném kalendářním roce.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 14 odst. 2	O		V poznámce pod čarou doporučujeme doplnit slovo „např.“, neboť uvedený postup se netýká pouze trestního řádu, ale například i daňového řádu.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 15 až § 18:	Z		V navržených ustanoveních o předběžném hodnocení, rozpočtových a právních závazcích, schvalovacích postupech příkazce a schvalovacích postupech hlavního účetního postrádáme vyjádření jednoznačných základních principů finanční kontroly (kontroly před vznikem závazku (příjmu), po vzniku závazku (příjmu) a minimálně stanovení závazné posloupnosti kroků a odpovědnosti jednotlivých stupňů tak, jak je to stanoveno například v ustanoveních § 11 až § 14 vyhlášky č. 416/2004 Sb., kterou se provádí zákon o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole ve veřejné správě), nebo v ustanoveních § 26a až § 26d návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole ve veřejné správě), ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk č. 595, který je předmětem jednání 53. schůze Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Základní pravidla finanční kontroly včetně stanovení minimálních základních úkonů příslušných schvalovatelů, tak jak jsou stanovena ve výše uvedených ustanoveních platné prováděcí a navrhované zákonné právní úpravy, požadujeme zahrnout do návrhu zákona.	Připomínka vypořádána. Podrobnou strukturovanost schvalovacích postupů příkazce výkonný orgán stanoví vnitřním předpisem, rozhodnutím nebo jiným vhodným způsobem v závislosti na velikosti, struktuře a rozsahu úkolů příslušného orgánu veřejné správy. Rozdělení schvalovacích postupů do dvou fází podle stávající legislativy je dlouhodobě terčem kritiky. Proto byla zvolena varianta nerozdělovat schvalující postupy. S ohledem na velké aplikační problémy a problém rozlišení ukončení a začátku konkrétní fáze, bylo od dvoufázového systému upuštěno. Ustanovení § 15 až § 18 dvoufázový systém nevylučují. Navržená právní úprava umožňuje v rámci vnitřních organizačních norem dvoufázový systém ponechat.
§ 15 odst. 3, k poznámce č. 6	O		Doporučujeme sjednotit způsob odkazu na zákon o kontrole.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 17 odst. 3 a § 18	Z		Podle uvedených ustanovení lze uskutečnit určité činnosti, které podle zjištění příkazce jsou v rozporu s právními předpisy.	Připomínka vypořádána.

odst. 4		Požadujeme, aby zákon stanovil, že takové činnosti nelze provést nebo alespoň minimálně byl o těchto činnostech obligatorně informován interní audit.	
§ 21	Z	Z navrhovaného ustanovení není zcela zřejmé, zda bylo úmyslem předkladatele vyloučit z působnosti správce kapitoly státního rozpočtu výkon kontroly u státních podniků a u právnických osob s majetkovou účastí státu, které jsou zřízeny k plnění úkolů veřejné správy. Požadujeme jednoznačné vymezení okruhu působnosti k výkonu kontrol a to ve vazbě na výčet předmětu působnosti v § 1	Připomínka vypořádána. Na státní podniky se ustanovení vztahuje, neboť státní podnik je další veřejnou institucí. Působnost k výkonu kontrol vyplývá ze zákona o státním podniku (obecnou kontrolní povinnost stanovuje zákon o státním podniku, působnost k finanční kontrole je stanovena tímto zákonem). Právnické osoby s majetkovou účastí státu jsou z tohoto ustanovení vyloučeny. Nejsou kontrolovanými osobami podle § 21.
§ 27 odst. 4	O	Doporučujeme sjednotit a zpřesnit odkaz na zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim.	Neakceptováno. V tomto odst. 4 se nejedná o odkaz na zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ale o odkaz na § 27, odst. 1 až 3 návrhu zákona.
§ 28	Z	Požadujeme do § 28 doplnit jednoznačné ustanovení o tom, že v případě prostředků, které Evropská unie svěruje České republice k realizaci programů nebo projektů spolufinancovaných z rozpočtu Evropské unie se postup interního auditu řídí podle části čtvrté tohoto zákona, například takto: „(4) V případě prostředků poskytnutých z rozpočtu Evropské unie se činnost interního auditu řídí podle části čtvrté tohoto zákona.“ Odůvodnění: Na základě důvodové zprávy má předkládaný návrh zákona vytvořit shodný režim ochrany veřejných prostředků, a to bez ohledu na to, zda jde o prostředky národní či zahraniční. Deklarovaný jednotný přístup je však popírán ustanoveními, která u projektů spolufinancovaných z EK stanovují další úroveň kontroly navíc oproti projektům financovaných pouze z národních prostředků. Dochází tak k duplicitě kontrol, jelikož předmět činnosti interního auditu (dle § 34), vychází z týchž směrnic EU, na základě kterých je postupováno při zajištění činností auditního orgánu i platebního a certifikačního orgánu, zajišťovaných Ministerstvem financí, podle části čtvrté navrhovaného zákona. Zdvojení kontrol vyplývá i z § 59 vymezujícího výkon auditu Ministerstvem financí, s odkazem na obdobné použití procesních postupů interního auditu,	Připomínka vypořádána. Akceptace připomínky by vedla k rozporu s evropskými nařízeními. Nelze od sebe odlišovat prostředky evropské a české.

			uvedených v části třetí. Vzniká tak významný rozdíl v objemech kontrol prováděných na projektech spolufinancovaných z národních prostředků a prostředků EK, který vede k vyšším požadavkům na administrativní kapacitu a k vyšší zátěži na kontrolované osoby u projektů spolufinancovaných z prostředků EK. Z toho důvodu požadujeme v případě kontroly prostředků financovaných z EK do kontrolní struktury nezahrnovat Interní audit.	
	§ 30 odst. 1 písm. b)	Z	Návrh stanoví povinnost právnické osoby zřízené k plnění úkolů veřejné správy zřídit útvar interního auditu. V případě velmi malých právnických osob (např. státních podniků) by zřízení útvaru interního auditu bylo nehospodárné. Požadujeme doplnit do návrhu výjimku, aby v případě malé pravděpodobnosti výskytu nepřiměřených rizik při hospodaření s veřejnými prostředky, zejména v návaznosti na povahu zajišťovaných úkolů, strukturu a stupeň obtížnosti vnitřního řízení mohl výkonný orgán správce veřejného rozpočtu, v jehož působnosti se právnická osoba nachází, rozhodnout o nahrazení funkce útvaru interního auditu přijetím jiných dostatečných opatření. V takovém případě by výkonný orgán správce veřejného rozpočtu prováděl průběžné sledování a hodnocení účinnosti těchto opatření, a pokud by zjistil, že přijatá opatření nejsou dostatečně účinná, byl by povinen zajistit, aby právnická osoba útvar interního auditu zřídila bez zbytečného odkladu.	Připomínka vypořádána. Státní podniky do ust. § 30, odst. 1, písm. b) nespádají, neboť nesplňují předpoklad plnění úkolů veřejné správy. Pod tímto ustanovením se mají na mysli zejména veřejné vysoké školy, zdravotní pojišťovny. U těchto subjektů je nezbytné zachovat povinnost zřídit interní audit.
	§ 35 odst. 2	O	Doporučujeme rozšířit okruh osob pro vzdělávání interních auditorů též pro hlavní účetní a správce rozpočtu jako základní subjekty procesu finanční kontroly z hlediska řízení veřejných rozpočtů a vedení účetnictví.	Ustanovení vypuštěno.
	§ 44 písm. d)	O	Navrhujeme rozšířit oprávnění interního auditora k pořizování kopií, opisů, výpisů a audiovizuálních záznamů souvisejících s předmětem interního auditu (obdobně jako v zákoně o kontrole - § 8 písm. d).	Akceptováno, ustanovení upravena.
Ministerstvo vnitra	<i>obecně</i>	O	Název zákona i pojmu jako takového (řídící a kontrolní systém ve veřejné správě) je nevhodný. Návrh upravuje dílčí segment kontroly (zejména finanční kontrolu), přitom název budí dojem o jakémsi obecném řízení a kontrole veřejné správy jako celku, což je zavádějící. Doporučujeme návrh v tomto ohledu revidovat.	Neakceptováno. Název zákona je shodný s překladem názvu modelu Public Internal Control, doporučovaný orgány Evropské komise.
		O	Návrh podle našeho názoru nezjednodušuje proces řídící kontroly při správě veřejných prostředků, ale naopak jej procesně svazuje a omezuje především v oblasti delegace pravomocí. Přijetím návrhu v jeho současném znění a jeho	Neakceptováno. Podrobnou strukturovanost schvalovacích postupů příkazce výkonný orgán stanoví vnitřním předpisem,

			aplikací v praxi může být narušen dosavadní fungující systém řídicí kontroly dosud uplatňovaný při nakládání s veřejnými prostředky a jejich správě. Například chybějící, respektive nepovinná funkce správce rozpočtu představuje nesystémové a z hlediska prevence zakládání nehospodárných a neúčelných veřejných výdajů i značně rizikové řešení. Nelze předpokládat, že příkazce osobně povede veškerou agendu spojenou s operativní evidencí ke sledování plnění veřejného rozpočtu, viz § 11 odst. 2 písm. e).	rozhodnutím nebo jiným vhodným způsobem v závislosti na velikosti, struktuře a rozsahu úkolů příslušného orgánu veřejné správy. Rozdělení schvalovacích postupů do dvou fází podle stávající legislativy je dlouhodobě terčem kritiky. Proto byla zvolena varianta nerozdělovat schvalující postupy (nicméně postupy § 17, odst. 1 a) až f) jsou právní závazek, g) až k) rozpočtový závazek). Navržená právní úprava umožňuje v rámci vnitřních organizačních norem dvoufázový systém ponechat.
§ 1 písm. a)	Z		Ve výčtu subjektů v písmenu a) chybí městské části a městské obvody ostatních územně členěných statutárních měst, resp. příspěvkové organizace městských částí a městských obvodů ostatních územně členěných statutárních měst. Vzhledem k tomu, že i městské části a městské obvody ostatních územně členěných statutárních měst a jejich příspěvkové organizace hospodaří s veřejnými rozpočty, je namístě zahrnout je mezi povinné subjekty návrhu tohoto zákona. Doplnění požadujeme provést nejen v § 1, ale v celém znění návrhu zákona. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Připomínka vypořádána. MČ a městské obvody statutárních měst nejsou účetními jednotkami a jsou součástí účetní jednotky statutárního města (i když mají částečnou subjektivitu a svůj rozpočet).
	O		Dle předmětného ustanovení se má navržený zákon vztahovat kromě správců veřejných rozpočtů též na tzv. další veřejné instituce, mezi které jsou zahrnuty „právnícké osoby zřízené k plnění úkolů veřejné správy jiným právním předpisem nebo na základě jiného právního předpisu, které hospodaří s veřejnými prostředky“. Takovou právníckou osobou je přitom i příspěvková organizace územních samosprávných celků, avšak zákon ji uvádí samostatně. Doporučujeme proto z § 1 písm. a) vypustit pro nadbytečnost slova „příspěvkových organizací územních samosprávných celků a městských částí hlavního města Prahy“, případně objasnit důvod takového textového rozlišení.	Připomínka vypořádána. Pod pojem právnícké osoby zřízené k plnění úkolů veřejné správy jiným právním předpisem nebo na základě jiného právního předpisu, které hospodaří s veřejnými prostředky, neřadíme příspěvkové organizace, ale zejména veřejné vysoké školy a zdravotní pojišťovny.
	O		Předkladatel nevztahuje zákon na právnícké osoby zakládané státem či územními samosprávnými celky, resp. právnícké osoby těmito subjekty ovládané. Jde o rozhodnutí předkladatele, o němž můžeme mít jisté pochybnosti (určitá činnost může být zajišťována prakticky identicky příspěvkovou organizací i obchodní společností), považujeme však za vhodné, aby v důvodové zprávě bylo alespoň výslovně uvedeno a řádně zdůvodněno, z jakého důvodu jsou zmíněné subjekty mimo působnost	Připomínka vypořádána. Kontrolu nad právníckými osobami zakládanými státem nebo ÚSC ponecháváme v úpravě zákona o obchodních korporacích. Z této právní úpravy vyplývá i požadavek na zavedení řídicího a kontrolního systému u těchto právníckých osob zakotvený § 5 odst. 2.

			zákona. (Přitom ponecháváme stranou, že zákon se i na tyto subjekty nakonec zčásti vztahuje, jak vyplývá z § 5 odst. 2).	
§ 2 písm. a)	Z		Požadujeme vypustit slova „, která je správcem kapitoly státního rozpočtu,“. Navrhujeme zachovat v celém textu návrhu zákona dosavadní koncepci zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), tj. povinnosti stanovené v návrhu uložit bez rozdílu všem organizačním složkám státu definovaným v § 3 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích. Povinnosti všem organizačním složkám státu (a účetním jednotkám) ukládá mimo jiné i ustanovení § 45 až 52 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 218/2000 Sb.“), ustanovení § 9 a další zákona č. 219/2000 Sb. a ustanovení § 1 odst. 2 písm. c) a další zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.	Připomínka vypořádána. Návrh zákona vychází z § 39 zákona o rozpočtových pravidlech (218/2000 Sb.), který stanoví povinnost správce kapitoly státního rozpočtu i vůči zřizovaným organizacím v jeho působnosti. Viz.: „Je-li zřizovatelem organizační složky státu nebo příspěvkové organizace nebo funkci zřizovatele vykonává, působí při jejím řízení k tomu, aby vynakládání výdajů bylo co nejhospodárnější, nejefektivnější a nejúčelnější.“
	O		1. Ustanovení vymezuje pojem „výkonný orgán“, přičemž v souvislosti s dobrovolnými svazky obcí uvádí, že jde o „orgán určený stanovami dobrovolného svazku obcí“. Takovou konstrukci nezpochybňujeme, doporučujeme však s ohledem na dosavadní existenci velkého množství dobrovolných svazků obcí, aby zákon výslovně určil, který orgán svazku bude výkonným orgánem v případě, že stanovy příslušné určení samy neuvedou (nabízí se např. statutární orgán svazku).	Připomínka vypořádána.
	O		Považujeme za vhodnější, aby v případě státního podniku a právnické osoby zřízené k plnění úkolů veřejné správy jiným právním předpisem nebo na základě jiného právního předpisu, která hospodaří s veřejnými prostředky, byl výkonným orgánem přímo statutární orgán. Osoba stojící v čele právnické osoby může být poněkud obtížně či sporně určitelná (srov. některé odborné dohady ohledně obdobné konstrukce v § 20 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím).	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 2 písm. b)	O		Do ustanovení vymezujícího pojem „právnická osoba s majetkovou účastí“ doporučujeme doplnit státní podniky (jako příklad uvádíme Českou poštu, s. p.). Současně doporučujeme doplnit výklad pojmu „nesrovnalost“.	Akceptováno částečně. Pojem nesrovnalost je vymezen poznámkou pod čarou, která odkazuje na příslušná evropská nařízení, upravující danou problematiku.
§ 2 písm. d)	O		Nesouhlasíme s tím, aby za finanční podporu byl považován též dar. Podstata daru spočívá v jeho neúčelovosti (pak by se už stával zřejmě dotací), kromě toho oproti ostatním platbám typu dotace nebo návratná	Připomínka vypořádána. Dárce musí stanovit určitá kritéria pro poskytování daru, samozřejmě se nepředpokládá kontrola využití daru

			finanční výpomoc má poskytnutí daru dominantně podobu soukromoprávního plnění. Nepovažujeme za nezbytné vykonávat kontrolu u příjemce finanční podpory – daru – půjde-li například o dar v hodnotě 1 000 Kč, určený jako ocenění významnému občanovi obce.	příjemcem.
§ 4 odst. 3	Z		Z návrhu nevyplývá žádný následek porušení povinnosti stanovené v předmětném ustanovení. Stanovená norma je tak imperfektní. Požadujeme návrh adekvátním způsobem doplnit, nebo ustanovení vypustit.	Připomínka vypořádána. Jedná se o obecně stanovenou povinnost správce veřejného rozpočtu, která je poté dále konkretizována v ustanovení § 17 a § 18, za jejichž nesplnění jsou sankce stanoveny.
	O		Doporučujeme upřesnit, jakou formou mají být kritéria pro hodnocení hledisek v § 4 odst. 1 stanovena.	Neakceptováno. Postup zaváděný tímto návrhem zákona se nemění od postupu vymezeného stávající právní úpravou.
§ 5 odst. 1	Z		Ustanovení je v rozporu s úpravou v § 39. Dle věty druhé, části věty za středníkem „výkon interního auditu u další veřejné instituce zajišťuje (výkonný orgán) prostřednictvím svého útvaru nebo útvaru interního auditu této instituce“. Návrh zákona však v dalším textu nepředpokládá povinnost či možnost zřídit interní audit u příspěvkové organizace (další veřejné instituce) a nepočítá ani se jmenováním a odvoláním vedoucího interního auditu v příspěvkové organizaci. Přikláníme se k tomu, aby i další veřejné instituce mohly zřídit útvar interního auditu. Další rozpor nastává v případě neexistence vlastního útvaru interního auditu u malých obcí nebo městských částí, či obvodů (což je umožněno výjimkou v § 30 odst. 2). V tomto ustanovení se jim však ukládá povinnost interní audit zajišťovat. Ustanovení požadujeme uvést do vzájemného souladu.	Připomínka vypořádána. I u příspěvkových organizací může být zřízen útvar interního auditu, ale konečné rozhodnutí je vždy na správci veřejného rozpočtu. Ten buď IA u dané organizace zřídí, nebo jej zajistí centrálně svým útvarem IA.
§ 5 odst. 2	Z		Zákon v § 2 písm. b) vymezuje právnickou osobu s majetkovou účastí jako akciovou společnost, jejíž akcie zcela nebo částečně vlastní stát nebo územní samosprávný celek, nebo jinou obchodní společnost, jejímž společníkem je stát nebo územní samosprávný celek. Toto ustanovení nelze vnímat jinak, než že postačí např. vlastnictví jedné jediné akcie, aby se daná akciová společnost stala právnickou osobou s majetkovou účastí podle zákona. V takovém případě však není zřejmé, jak bude možné v této situaci splnit povinnost podle § 5 odst. 2, tedy povinnost výkonného orgánu zajistit, aby taková společnost zavedla účinný řídicí a kontrolní systém. Požadujeme proto, aby se tato povinnost týkala pouze těch právnických osob, které jsou státem nebo samosprávou ovládaný ve smyslu § 74 a násl. zákona o	Připomínka akceptována. Text upraven.

			obchodních korporacích. V této souvislosti rovněž upozorňujeme, že povinnost plynoucí z § 5 odst. 2 se patrně vymyká věcné působnosti zákona, jak ji vymezuje § 1 návrhu, protože existence řídicího a kontrolního systému podle § 3 písm. a) a b) je vztažena i na právnické osoby s majetkovou účastí, tedy na subjekty jiné, než jsou uvedeny v § 1 písm. a).	
	§ 7	Z	Předmětné ustanovení požadujeme uvést v následujícím znění: „§ 7 Součinnost při poskytování údajů ze základního registru obyvatel (1) Ministerstvo financí využívá pro výkon státní správy na úseku řídicího a kontrolního systému tyto údaje ze základního registru obyvatel: a) příjmení, b) jméno, popřípadě jména, c) adresa místa pobytu, d) datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil, e) datum, místo a okres úmrtí; jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo, f) státní občanství, popřípadě více státních občanství. (2) Z poskytovaných údajů lze použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu.“. Úvodní část textu odstavce 1 odpovídá aktuálním úpravám i v jiných zákonech a lépe vystihuje technologickou podstatu čerpání údajů ze základních registrů. Předkladatelem navržený údaj uvedený v písmenu a), tj. „jméno“, je nutné v souladu s § 18 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech, rozepsat do dvou samostatných položek, respektive pododstavců jako „příjmení“ a „jméno, popřípadě jména“. Upozorňujeme, že znění § 18 zákona o základních registrech není nijak dotčeno ustanovením § 77 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. V základním registru obyvatel se tedy nadále vedou jako samostatné položky „jméno, popřípadě	Akceptováno, ustanovení upraveno.

			jména“ a „příjmení“. Hodlá-li Ministerstvo financí využívat obě položky, je nezbytné obě výslovně uvést. Ministerstvo vnitra zásadně nesouhlasí s úpravou navrženou předkladatelem v odstavci 2. Možnost třídit či kombinovat poskytnuté údaje vyplývá ze zákona č. 101/2000, o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, tato část textu je tudíž nadbytečná. Další poskytování Ministerstvu financí poskytnutých údajů blíže neurčeným subjektům odporuje koncepci základních registrů. Je-li třeba, aby údaje vedené v základním registru obyvatel mohly čerpat i další subjekty, je nezbytné těmto konkrétně určeným subjektům založit zákonem příslušnou kompetenci.	
§8 odst. 1	O		Dáváme na zvážení, zda by hlavní cíle neměl zajišťovat spíše výkonný orgán a osoba stojící v čele další veřejné instituce.	Připomínka vypořádána. Jde o zakotvení hlavních cílů dané organizace.
§ 9	Z		Ve druhém odstavci zvláštní části důvodové zprávy je uvedeno, že pověření příkazcem operace se děje zpravidla prostřednictvím zvláštního písemného pověření. To je povinen vystavit výkonný orgán. V případě organizační složky státu, která je správcem kapitoly státního rozpočtu, budou takováto jednotlivá pověření představovat značnou administrativní zátěž. Požadujeme, aby toto pověření mohlo být součástí interního aktu řízení a mohlo být uděleno ve vztahu k určitému pracovnímu místu a nikoli nutně konkrétní osobě vedoucího zaměstnance.	Připomínka vypořádána. DZ upravena. V návaznosti na § 10, který upravuje delegaci pravomocí a přenesení odpovědnosti na podřízené zaměstnance, je nezbytné přenášet odpovědnost na konkrétního zaměstnance, nikoliv na funkci.
	Z		Požadujeme doplnit možnost delegace pravomocí a odpovědnosti hlavního účetního, jakož i jeho plnou zastupitelnost. Ve složitých organizacích účetních jednotek je nemyslitelné, aby hlavní účetní nemohl delegovat své pravomoci na jiné vedoucí zaměstnance, zařazené na úseku účetnictví a výkaznictví. (Příkladem může být organizační struktura Ministerstva vnitra, kde v rámci jedné účetní jednotky působí tři složité organizační celky s vysokými objemy ročních rozpočtů: Ministerstvo vnitra – ústřední orgán, Policejní Prezídium ČR a Generální ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR.) V takovýchto případech není prakticky možné kvalifikovaně a odpovědně výkon funkce hlavního účetního realizovat bez delegace pravomocí na další vedoucí zaměstnance pracovní zařazené na úseku účetnictví a výkaznictví	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 9 odst. 2	Z		Podle stávající právní úpravy se funkce správce rozpočtu zřizuje vždy, v odůvodněných případech může být sloučena s funkcí hlavního účetního. Domníváme se, že funkce správce rozpočtu je velmi důležitá, zejména při	Akceptováno, ustanovení upraveno. Funkce správce rozpočtu zřízena obligatorně.

			předběžné řídicí kontrole, kdy příkazce (zejména u velké organizace) nemusí mít k dispozici potřebné informace týkající se disponibilních prostředků v situaci, kdy se rozhoduje, zda přijme právní a rozpočtový závazek. Požadujeme tento stav zachovat. V případě, že by tomuto požadavku nebylo vyhověno, požadujeme alespoň specifikovat podmínky, kdy se funkce správce rozpočtu bude zřizovat povinně a kdy dobrovolně. Zároveň požadujeme, aby v zákoně byla zakotvena zásada, že pokud je to z organizačního hlediska možné, nesmí být správce rozpočtu přímo podřízen příkazci. Pokud je v přímé podřízenosti, pak mnohdy funkce správce rozpočtu ztrácí smysl.	
		O	Navrhujeme upřesnit, kdo může vykonávat funkci správce rozpočtu a jaká je jeho odpovědnost, pokud je tato funkce zřízena.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
	§ 9 odst. 3	Z	Návrh zákona o řídicím a kontrolním systému ve veřejné správě si na rozdíl od platného zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě, klade za cíl upravit i finanční řízení v rámci kapitol státního rozpočtu. Výkonný orgán (správce kapitoly státního rozpočtu) bude dle navrhovaného § 9 odst. 3 pověřovat funkcí příkazce i osoby stojící v čele další veřejné instituce, k níž vykonává funkci zřizovatele. Dle našeho názoru je navržena úprava v rozporu s § 7 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, který uvádí, že jménem státu činí právní úkony vedoucí organizační složky státu, již se tyto právní úkony týkají. Za takové úkony se dají považovat i právní úkony, z jejichž uzavření vyplývají pro organizační složku státu finanční plnění. Každý vedoucí organizační složky státu je tak oprávněn bez pověření správce kapitoly činit právní úkony. S ohledem na výše uvedené požadujeme uvést návrh do souladu s právním řádem České republiky, zejména se zákonem č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Připomínka vypořádána. Dle gestora zákona č. 219/2000 Sb. je navržena právní úprava v souladu s ustanoveními zákona č. 219/2000 Sb.
		Z	Podle zmíněného ustanovení mohou být výkonem funkce „příkazce operace“ pověřeni vedoucí zaměstnanci správce veřejného rozpočtu. V podmínkách obcí a městských částí hlavního města Prahy by dle našeho názoru nemělo nic bránit tomu, aby příkazci operací mohli být i starosta nebo místostarosta. Oba jsou součástí obecního úřadu (§ 109 odst. 1 obecního zřízení), starosta zastupuje obec navenek (§ 103 odst. 1 obecního zřízení), místostarosta tak činit může buď při zastupování starosty, nebo v rámci svěřených úkolů (§	Akceptováno, ustanovení upraveno.

			104 obecního zřízení). Ani starosta ani místostarosta však nemají postavení „vedoucích zaměstnanců“, přesto však nevidíme důvod, aby nemohli mít rovněž postavení příkazců operací [starosta ostatně vykonává i úkoly statutárního orgánu zaměstnavatele ve smyslu § 103 odst. 4 písm. b) a i) obecního zřízení, a může se proto podílet i na finančním řízení]. Z tohoto důvodu požadujeme, aby v § 9 odst. 3 bylo doplněno nové písmeno následujícího či obdobného znění „x) starosta nebo místostarosta obce nebo starosta nebo zástupce starosty městské části hlavního města Prahy“.	
§ 9 odst. 5	Z	S ohledem na skutečnost, že funkci hlavního účetního budou vykonávat i příslušníci bezpečnostních sborů a Armády České republiky, požadujeme předmětné ustanovení uvést v tomto znění: „(5) Pracovní nebo jiný obdobný poměr hlavního účetního se zakládá jmenováním podle jiného právního předpisu x). ----- x) Například zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů.“	Akceptováno, ustanovení upraveno. Hlavní účetní je vedoucí zaměstnanec – odpadá akt instalování do funkce.	
	Z	Výkonným orgánem v podmínkách územních samosprávných celků má být rada tohoto územního samosprávného celku. Ta má pověřovat výkonem funkce příkazce operace a současně má jmenováním podle zákoníku práce zakládat pracovní poměr hlavního účetního. Podle obecního zřízení však plní úkoly obce jako zaměstnavatele starosta, případně tajemník, rada pouze jmenuje a odvolává vedoucí odborů. Zmíněné ustanovení tedy bude patrně působit jako ustanovení speciální vůči příslušným ustanovení obecního zřízení (a obdoby krajského zřízení a zákona o hlavním městě Praze). Požadujeme v důvodové zprávě tuto skutečnost náležitě odůvodnit a popsat.	Akceptováno, ustanovení upraveno. S ohledem na pravomoci a odpovědnost danou hlavnímu účetnímu se předpokládá, že hlavní účetní bude vedoucím odboru.	
§ 9 odst. 7	Z	Požadujeme vypustit větu druhou. Stanoví-li zákon, že určité funkce jsou neslučitelné, je zbytečné tuto skutečnost stanovovat vnitřním předpisem.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 10 odst. 1	Z	Požadujeme stanovit, že i vedoucí zaměstnanci stojící v čele organizačních složek státu a státních příspěvkových organizací, které nejsou správci kapitol, jsou příkazci. Z normativního textu i z důvodové zprávy k § 10 lze nabýt dojmu, že vedoucí zaměstnanec stojící například v čele organizační složky státu, která není správcem kapitoly, není automaticky příkazcem, který „nese plnou odpovědnost za příjmové a výdajové operace“. Připomínáme, že § 7 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb. stanoví, že „jménem	Akceptováno, ustanovení upraveno.	

			státu činí právní úkony vedoucí organizační složky, již se tyto právní úkony týkají...“. § 47 tohoto zákona stanoví, že „fyzické osoby, které ... činí právní a jiné úkony týkající se majetku ..., odpovídají za porušení stanovených povinností a za škodu, která tím státu vznikla, v rozsahu trestněprávních, pracovněprávních a občanskoprávních předpisů“. Je tedy zřejmé, že tento vedoucí zaměstnanec nejen činí právní úkony, ale nese za ně i zodpovědnost. Navrženou právní úpravu považujeme za duplicitní a zmatečnou.	
		Z	S odkazem na zásadní připomínku k § 9 odst. 3 (dílčí připomínku č. 2) požadujeme oprávnění přenést své pravomoci v oblasti finančního řízení a kontroly na podřízené vedoucí zaměstnance vztáhnout v případě obcí a městských částí i na starosty a místostarosty.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 10 odst. 2		Z	V zájmu zvýšení právní jistoty dotčených účetních jednotek požadujeme za slova „výkonem činností“ doplnit slova „a funkcí podle § 9 odst. 1“. Ze stávajícího znění není jednoznačně zřejmé, zda uvedená delegace pravomocí zahrnuje i možnost vedoucího organizační složky státu, která není správcem kapitoly, zřizovat ve své účetní jednotce funkce příkazců a hlavních účetních. Z navrženého znění lze nabýt dojmu, že pro celou kapitolu by měl být zřízen jen jeden hlavní účetní – předpokládáme, že tato naše interpretace není správná a hlavních účetních bude dostatečný počet (i víc než 1 v jedné účetní jednotce).	Akceptováno, ustanovení upraveno. V jedné účetní jednotce bude pouze jeden hlavní účetní, který může delegovat činnosti podle § 12 odst. 2. V jedné kapitole bude tolik hlavních účetních, kolik účetních jednotek daná kapitola zahrnuje.
§ 11 odst. 2 písm. d) ve spojení s § 16 odst. 3		Z	Předmětná ustanovení ukládají příkazci operace povinnost zajistit schvalování rozpočtových a právních závazků k uskutečňování operací, přičemž podle § 16 odst. 3 vzniká právní závazek vydáním rozhodnutí, uzavřením smlouvy nebo jiným právním úkonem, zavazujícím k vydání veřejných prostředků. Takto formulovanou povinnost považujeme za odporující koncepci rozhodování o právních jednáních, která je obsažena v zákonech o územních samosprávních celcích, v nichž je toto rozhodování svěřeno různým orgánům (vyhrazená pravomoc zastupitelstva, vyhrazená pravomoc rady a zbytková pravomoc rady), nikoli „příkazci operace“, jímž může být např. vedoucí zaměstnanec. Z našeho hlediska není přípustné, aby zákon o řídicím a kontrolním systému představoval nepřímou novelu zákonů o územních samosprávních celcích, která by koncepci rozhodování uvnitř samosprávy narušila. Z tohoto důvodu požadujeme, aby příslušná ustanovení byla přeformulována tak, aby takový (byť jen výkladový) střet vylučovala, a současně, aby důvodová zpráva jednoznačně konstatovala, že naznačený	Připomínka vypořádána. Poklady připravuje příkazce, rozhoduje orgán s danou pravomocí, u ÚSC rada nebo zastupitelstvo.

			střet dotčených předpisů nenastává.	
§ 11 odst. 2 písm. f)	O		Ustanovení o tom, že příkazce zajišťuje kontroly podle § 20 je duplicitně uvedeno i v § 14 odst. 1 písm. a), přičemž tato povinnost vyplývá již ze samotné koordinace kontrol příkazcem tak, jak je stanoveno v § 20 návrhu. Doporučujeme duplicitní ustanovení vypustit.	Neakceptováno. Nejedená se o duplicitní ustanovení, nýbrž o ustanovení, které je prevencí proti možným nesrovnalostem.
§ 11 odst. 3 a k § 12	Z		Předmětná ustanovení požadujeme vypustit, nebo zcela přepracovat a uvést do souladu s právními předpisy v oblasti účetnictví. Ustanovení jsou nepřesná, neúplná, v některých případech nesprávná. Příkladem lze uvést tyto nedostatky: • účetní nevede účty, ale účetnictví; • informace, které účetní obdrží, musí být nejen spolehlivé a přesné, ale také úplné a včasné. § 8 odst. 1 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, stanoví, že „účetní jednotky jsou povinny vést účetnictví správné, úplné, průkazné, srozumitelné, přehledné a způsobem zaručujícím trvalost účetních záznamů“; • informace o plnění veřejného rozpočtu nejsou třeba k sestavení účetní závěrky, ale k sestavení finančních výkazů (například FIN 2-04U); • účetní sestavují podstatně širší množinu účetních výkazů než jen účetní závěrku (např. měsíční operativní účetní záznamy nebo čtvrtletní Pomocný analytický přehled). Informace vykazované v těchto výkazech jsou podstatně detailnější než údaje v účetní závěrce. Ustanovení § 11 odst. 3 návrhu vyvolává dojem, že k jejich sestavení účetní žádné informace nepotřebuje; • není zřejmé, co předkladatel míní v § 12 písm. a) a b) pojmem „účetní systém“ resp. „účetní systémy“. Pokud je tím míněno účetnictví účetní jednotky, podotýkáme, že požadavky na vedení účetnictví jsou stanoveny v § 8 odst. 1 zákona o účetnictví. Nepovažujeme za přínosné rozšiřovat tento okruh o vágní a nedefinované pojmy „funkčnost“ a „spolehlivost“. Pokud by se pojmem „účetní systém“ mínil používaný účetní software, tak za jeho funkčnost hlavní účetní neodpovídá a ani odpovídat nemůže, protože na něj obvykle nemá přímý vliv. Hlavní účetní může pouze předkládat požadavky na jeho úpravy (nastavení, naprogramování nových funkcí); • k množnému číslu u pojmu „účetní systémy“ v § 12 písm. b) podotýkáme, že účetnictví se vede jedno za účetní jednotku jako celek (§ 4	Akceptováno, ustanovení upraveno.

			odst. 9 zákona o účetnictví). K tomuto písmenu dále podotýkáme, že je jinak zcela duplicitní s § 7 odst. 1 zákona o účetnictví, který stanoví, že „účetní jednotky jsou povinny vést účetnictví tak, aby účetní závěrka sestavená na jeho základě podávala věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace účetní jednotky“; • není zřejmé, zda pojmem „pokladní služba“ se rozumí pokladna pro manipulaci s hotovostí, nebo systém státní pokladny; • stanovení účetních metod hlavnímu účetnímu nepřísluší, ačkoli to po něm § 12 písm. d) návrhu požaduje. Velmi často nemůže stanovit ani postupy účtování. Účetní metody stanoví Ministerstvo financí prováděcím právním předpisem podle § 4 odst. 8 písm. g) zákona o účetnictví. Pro dosažení souladu při používání účetních metod Ministerstvo financí vydává ještě České účetní standardy. Standardy stanoví zejména bližší popis účetních metod a postupů účtování. Vybrané účetní jednotky postupují podle standardů vždy (organizační složky státu a státní příspěvkové organizace patří mezi vybrané účetní jednotky); • hlavnímu účetnímu nepřísluší stanovovat „pravidla pro sestavení a předkládání účetní závěrky“. Tato pravidla stanoví rovněž prováděcí právní předpisy vydané podle § 4 odst. 8 zákona o účetnictví (tj. vyhláška č. 410/2209 Sb. a vyhláška č. 383/2009 Sb.); • zákon o účetnictví nezná pojem „účetní rozvrh“, pouze „účetový rozvrh“.	
§ 13	Z	Požadujeme doplnit, kdo bude v případě ukončení výkonu funkce (tj. v mezidobí bez hlavního účetního) zajišťovat úkoly, které § 12 hlavnímu účetnímu klade. Z odstavce 1 lze nabýt dojmu, že předkladatel předpokládá, že hlavní účetní bude v účetní jednotce jen jeden. Podotýkáme, že objem práce spojené s výkonem finanční kontroly si již nyní vyžádal, aby hlavních účetních bylo ve větších účetních jednotkách jmenováno několik, se specializací na různé oblasti (mzdy, majetek, transfery atd.). Kumulace schvalovacích funkcí všech účetních případů do rukou jediné osoby by mohla vést k ochromení (zpomalení) fungování větších orgánů státní správy.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
	O	S ohledem na úpravu předání a převzetí funkce hlavního účetního v § 13 doporučujeme vložit před § 13 nový paragraf, který bude upravovat předání a převzetí funkce příkazce.	Neakceptováno. Ustanovení je považováno za nadbytečné.	
§ 14 odst. 2	O	Návrh zákona nestanovuje lhůtu pro splnění oznamovací povinnosti. Z podstaty věci však plyne, že písemné uvědomění příkazce je žádoucí učinit	Akceptováno, ustanovení upraveno.	

			co možná nejdříve. Z tohoto důvodu doporučujeme tuto lhůtu charakterizovat výslovně jako lhůtu „bez zbytečného odkladu“. Tato lhůta na jedné straně pomůže zajistit, aby ty které informace byly písemně předány bez průtahů, na straně druhé jasně deklaruje, že pokud budou v konkrétním případě dány okolnosti hodné zvláštního zřetele, je splnění oznamovací povinnosti možno odložit na dobu nezbytně nutnou - např. postup ve smyslu příslušných ustanovení zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů atd. Tato připomínka platí obdobně pro § 17 odst. 3.	
§ 15 odst. 2			Doporučujeme upřesnit výraz „průkazné zdokumentování“. Vysvětlení chybí i v důvodové zprávě.	Neakceptováno. Výkonný orgán si může vnitřním předpisem nebo jiným vhodným způsobem upřesnit obsah a formu předběžného hodnocení podle potřeb příslušného orgánu veřejné správy.
§ 16 odst. 1	Z		Požadujeme upřesnit, kdo provádí „rezervaci nutných finančních prostředků“ v případě, že funkce správce rozpočtu nebude zřízena. Funkce správce rozpočtu není povinná, „rezervace nutných finančních prostředků“ však ano.	Akceptováno, ustanovení upraveno. Povinnost zřídit funkci správce rozpočtu dána obligatorně.
§ 16 odst. 4	Z		Požadujeme vysvětlit pojem „operativní evidence“. Vznik závazku je účetní případ, a je tedy předmětem účetnictví. Pojem „operativní evidence“ není v tomto kontextu srozumitelný.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 17 odst. 1 písm. e)	O		Upozorňujeme, že pouhé označení příjmu nebo výdaje podle platné rozpočtové skladby nepostačuje, výdaj musí být na příslušné rozpočtové položce také kryt nerozpočtovanými disponibilními finančními prostředky (jinak musí být např. provedeno rozpočtové opatření atd.). Doporučujeme ustanovení doplnit.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 17 odst. 2	O		Za účelem posílení právní jistoty, respektive průkaznosti příslušného oznamovacího aktu doporučujeme doplnit formulaci o nutnost učinit oznámení průkazným způsobem, eventuálně v písemné podobě.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 17 odst. 3	Z		Podle tohoto ustanovení je příkazce povinen uvědomit výkonný orgán o nezákonnosti nebo nesprávnosti rozhodnutí o nakládání s veřejnými prostředky; výkonný orgán může následně trvat na realizaci rozhodnutí. V souvislosti s územními samosprávnými celky opět narážíme na problém, že ne všechna rozhodnutí jsou v kompetenci rady územního samosprávného celku (některá přináležejí výlučně zastupitelstvu). V takových případech není z našeho hlediska možné, aby výkonný orgán (rada) mohl potvrzovat	Akceptováno, ustanovení upraveno. Doplněno „Pokud výkonný orgán nebo orgán správce veřejného rozpočtu oprávněný k rozhodnutí o dané operaci...“

			rozhodnutí zastupitelstva, respektive není možné, aby rada skrze postup podle § 17 odst. 3 de facto zmařila výkon rozhodnutí zastupitelstva, aniž by zastupitelstvo v této věci mělo reálnou možnost rozhodnout. Proto navrhuje, aby předmětné ustanovení výslovně stanovilo, že příkaz k provedení operace dává buď výkonný orgán, nebo ten orgán správce veřejného rozpočtu či další veřejné instituce, který je příslušný k rozhodnutí o dané operaci.	
		O	První větu ustanovení doporučujeme uvést v soulad s formulací upravenou v § 14 odst. 2 návrhu, tj. slova „je nesrovnalostí“ nahradit slovy „vykazuje znaky nesrovnalosti“. Předkladatelem navržené znění je zmatečné.	Připomínka vypořádána. Jedná se pouze o podezření na nesrovnalost, která vykazuje určité znaky.
§ 18 odst. 1 písm. c)	Z		Předmětné ustanovení požadujeme vypustit pro duplicitu s § 17 odst. 1 písm. k). Tuto kontrolu provedl již příkazce a její provedení potvrdil svým podpisem na příkazu k platbě. Příkazce musí za svá rozhodnutí odpovídat.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 18 odst. 1 písm. d)	Z		V předmětném ustanovení požadujeme vypustit slovo „zejména“. Předmětnou úpravou dojde k uvedení ustanovení v soulad s § 12, v němž jsou povinnosti hlavního účetního vymezeny taxativně.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 18 odst. 4	Z		Ustanovení požadujeme formulovat obdobným způsobem jako v § 17 odst. 3, včetně doplnění odpovědnosti příkazce za provedení příkazu.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 19	Z		Ustanovení požadujeme vypustit. Věta druhá je duplicitní s ustanovením § 33a odst. 4 zákona o účetnictví, který stanoví: „Podpisovým záznamem se rozumí účetní záznam, jehož obsahem je vlastnoruční podpis nebo uznávaný elektronický podpis podle zvláštního právního předpisu, anebo obdobný průkazný účetní záznam v technické formě, který zaručuje průkaznou a jednoznačnou původnost.“. Věta první pak zcela matoucím způsobem parafrázuje ustanovení čl. 93 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, které stanoví, že „jsou-li příjmové a výdajové operace řízeny počítačovými systémy, mohou být dokumenty podepisovány digitálně nebo elektronicky“.	Akceptováno částečně, ustanovení upraveno. Jedná se o požadavek odboru účetnictví MF. Při schvalování rozpočtových a právních závazků se zákon o účetnictví neuplatňuje. Akceptace připomínky by vedla k rozporu s dalšími připomínkovými místy.
§ 20 odst. 3 a § 22 odst. 4	Z		Ustanovení § 20 a následující upravují výkon kontroly, přičemž podle § 21 půjde nejen o kontroly „interní“, ale též o kontroly „vnější“, tedy realizované i u právně odlišných subjektů. Na takové kontroly se pak bude nepochybně vztahovat kontrolní řád, a to s ohledem na jeho § 1 odst. 2. Požadujeme proto v § 20 odst. 3 a v § 22 odst. 4 vypustit věty druhé pro nadbytečnost. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Akceptováno, ustanovení upraveno.

§ 20 odst. 3	Z	Ve slovním spojení „dokladových kontrol a kontrol na místě“ požadujeme spojku „a“ nahradit spojkou „nebo“. V případě spojky „a“ by se všechny kontroly musely vykonávat vždy oběma způsoby, což není žádoucí.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 22	O	V ustanovení jsou v totožném významu užívány pojmy „opatření k odstranění nedostatků“ a „opatření k nápravě“. V zájmu zachování jednotné terminologie v ustanovení doporučujeme používat pouze spojení „opatření k nápravě“.	Připomínka vypořádána. Kontrolovaná osoba přijímá opatření k odstranění nedostatků zjištěné procesem kontroly, kontrolní orgán ukládá kontrolované osobě opatření k nápravě (následující řízení, řízení v rámci porušení rozpočtové kázně). Opatření k nápravě je širší než opatření k odstranění nedostatků.
<i>K úpravě správního trestání (k § 24 až 27)</i>	Z	Předmětná ustanovení požadujeme v souladu s obvyklou legislativní praxí v oblasti správního trestání systematicky zařadit před část upravující závěrečná ustanovení zákona jako další část označenou nadpisem „Správní delikty“. Nadpisy jednotlivých paragrafů lze zachovat s výjimkou skupinového nadpisu „Přestupky“ nad § 24. Skutkové podstaty přestupků je třeba zařadit do jednoho paragrafu v odstavcích za sebou. Navrhujeme tedy § 24 a 25 spojit a jako poslední odstavec zařadit sankční ustanovení, v důsledku čehož je třeba i následující paragrafy přečíslovat. Konkrétní návrh úprav je uveden níže.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 24	Z	Požadujeme zpřesnit subjekt správního deliktu uvedený v § 24 odst. 1. Povinnost přijmout opatření k odstranění nedostatků je výslovně uvedena pouze v § 22 odst. 1, nikoli v celém § 22. Odkaz na hmotněprávní ustanovení však musí být zpřesněn také ve smyslu označení kontrolované osoby, neboť § 22 odst. 1 odkazuje na kontrolovanou osobu uvedenou v § 21 odst. 1 až 4. V případě fyzické osoby se však zřejmě jedná pouze o osobu vymezenou v § 21 odst. 4, v předchozích odstavcích ustanovení § 21 jsou totiž kontrolovanými subjekty zřejmě jen právnické osoby a popřípadě též podnikající fyzické osoby, skutková podstata tak musí odkazovat pouze na § 21 odst. 4. Požadujeme tedy danou skutkovou podstatu upravit.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 26	Z	Poukazujeme na zásadní připomínku k § 24 týkající se odkazu na § 22 odst. 1. V případě správního deliktu dle § 26 jsou jeho subjektem podnikající fyzické osoby a právnické osoby, zde je tedy podobně jako u § 24 nutné odkázat na hmotněprávní ustanovení, které vymezuje kontrolované osoby,	Akceptováno, ustanovení upraveno.

			tzn. zřejmě na § 21 odst. 1 až 4	
§ 27	Z	V zájmu dosažení právní jistoty a předvídatelnosti práva požadujeme doplnit do daného paragrafu ustanovení o správě pokut, tj. o orgánu oprávněném pokuty vybírat a vymáhat, pokud je nemá vybírat a vymáhat místně příslušný celní úřad podle zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky [§ 8 odst. 2 písm. a)], případně doplnit ustanovení o lhůtě, v níž je pokuta splatná. Současně požadujeme do daného paragrafu doplnit ustanovení o rozpočtovém určení příjmů z pokut, a to jako další odstavec tohoto znění: „Příjem z pokut je příjmem rozpočtu orgánu, který pokutu uložil.“.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 27 odst. 5	Z	Vzhledem k tomu, že vedoucí zaměstnanec správce veřejného rozpočtu, resp. osoba stojící v čele organizace může být (dle § 9 odst. 2) nebo je ze zákona (dle § 9 odst. 4) příkazcem, může dojít ke střetu zájmů – projednával by své vlastní přestupky. Ustanovení požadujeme přepracovat.	Připomínka vypořádána. Proto je to v ustanovení upraveno tak obecně, když delegace nenastává, řešit přestupky musí vyšší stupeň.	
§ 28 a násl.	Z	Text navrhovaného odstavce 2 požadujeme nahradit následujícím zněním: „(2) Interním auditem se rozumí činnost útvaru interního auditu správce veřejného rozpočtu uvnitř správce veřejného rozpočtu a činnost útvaru interního auditu další veřejné instituce uvnitř další veřejné instituce.“. V „Mezinárodním rámci profesionální praxe interního auditu“ (vydáno Českým institutem interních auditorů v lednu 2009) byla uvedena definice interního auditu: „Interní audit je nezávislá, objektivně umisťovací a poradenská činnost zaměřená na přidávání hodnoty a zdokonalování procesů v organizaci. Interní audit pomáhá organizaci dosahovat jejich cílů tím, že přináší systematický metodický přístup k hodnocení a zlepšování účinnosti systému řízení rizik, řídicích a kontrolních procesů a řízení a správy organizace.“. Požadujeme zachovat dosavadní koncepci zákona č. 320/2001 Sb. - decentralizovaný systém interního auditu v odpovědnosti jednotlivých subjektů veřejné správy (účetních jednotek) a nezakotvovat přechod k integrovanému systému interního auditu v odpovědnosti správců veřejných rozpočtů. Stávající systém je již po poměrně dlouhou dobu zažitý a vykazuje ustálenou praxi a velmi kvalitní výsledky. Interní audit je možno obecně popsat jako velmi specifickou činnost vykonávanou v rámci příslušného orgánu veřejné správy (např. organizační složky státu), jejímž smyslem je poskytnout vedoucímu tohoto orgánu	Připomínka vypořádána. Akceptování připomínky by bylo v rozporu s ostatními připomínkovými místy. Přechází se na kombinovaný systém IA. Pro účely zákona se za IA bude považovat IA SVR vůči organizacím v působnosti SVR, které nebudou mít zřízený IA. Nejde o duplicitu, předmět kontrol a auditů je odlišný. Předmět finančního řízení a kontroly v odpovědnosti managementu a zajišťování IA v odpovědnosti útvaru IA. Do modelu Public Internal Control nezahrnujeme audit externích subjektů (v našem případě NKÚ), ale pouze audit v působnosti centrálních a místních vlád.	

			veřejné správy věrný obraz o stavu jím řízené organizace včetně případných nedostatků v její činnosti. Cílem interního auditu je dát vedoucímu dotčeného orgánu veřejné správy jakousi zpětnou vazbu interního charakteru včetně přidané hodnoty v podobě doporučení adekvátních opatření k nápravě zjištěných nedostatků“, respektive ke zlepšení procesů a eliminaci možných rizik, a tím přispět k odstranění vad v činnosti organizace, eventuálně ke zdokonalování a zefektivnění příslušných procesů. Interní audit má být tedy činnost nezávislá, nestranná a objektivní, svojí podstatou pozorovací, zjišťovací a konzultační - vždy však vnitřního charakteru pro potřeby výlučného využití při výkonu činnosti příslušné auditované organizace. Právě aktuální koncepce umožňuje pružné poskytnutí zpětné vazby s velmi dobrou znalostí místních podmínek a se zohledněním případných specifik a potřeb. Činnost auditu poskytovatele finanční podpory vůči příjemcům finanční podpory navrhujeme ponechat formou kontroly, vykonávané podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), a dle ustanovení § 39 zákona č. 218/2000 Sb. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	
		Z	Návrh ruší u organizačních složek státu a státních příspěvkových organizací funkce interního auditora a tyto nahrazuje centrálním auditem. Návrh zákona neřeší pravomoci mezi vedoucím auditního útvaru a ředitelem organizační složky státu nebo státní příspěvkové organizace. Ředitel takové organizační složky státu nebo státní příspěvkové organizace je v podřízeném postavení vůči vedoucímu auditního útvaru, který rozhoduje o termínu, postupech a ukončení auditu, jako je tomu v případech finančních a jiných kontrol a supervizí. Není zřejmé, jakým způsobem by pak byla provozována poradenská, ujišťovací a konzultační činnost. Zrušením interního auditora by organizační složky státu nebo státní příspěvkové organizace přišly o jedny z nejdůležitějších opor řízení, a to o pružné a rychlé vyhledávání a vyhodnocování rizik, objektivně ujišťovací a poradenskou činnost spojenou s konzultační činností při řešení náročných a složitých postupů a o pružné provádění vnitřní kontroly. Ve vztahu k působnosti Ministerstva vnitra uvádíme jako příklad funkci auditora, která byla zřízena ve státních archivech před několika lety s velkými náklady. Auditor vzhledem k současné personální situaci ve státních archivech vykonává další funkce včetně poradních a konzultačních činností. Navrhované zrušení funkce	Připomínka vypořádána. Zákon u zmiňovaných organizačních složek státu a státních příspěvkových organizací neruší funkci interního auditu, naopak je zavedena možnost tzv. kombinovaného přístupu – tzn. buď interní audit vykonávat u organizací v působnosti správce veřejného rozpočtu centrálně, nebo zavedením útvaru interního auditu přímo u dané organizace. Ustanovení § 28 tak stanovuje, DZ rozvádí. § 5 stanoví zajištění celkového řídicího a kontrolního systému (tj. i interního auditu). Zřizovatel má podle zákona č.320/2001 Sb. u všech organizací možnost zavést IA nebo tuto funkci zajistit výkonem následné veřejnosprávní kontroly. Interní auditor může podle návrhu zákona působit ve Státním archivu nadále. Doplněno jmenování IA u zřizovaných organizací.

			interního auditora je tak pro státní archivy nepřijatelné. Vzhledem k výše uvedenému požadujeme výše uvedená ustanovení přepracovat.	
§ 30 odst. 1	Z		V návaznosti na zásadní připomínku k § 28 a násl. (dílčí připomínku č. 1) požadujeme do odstavce 1 vložit nové písmeno b), které zní: „b) další veřejná instituce,“, a dosavadní písmeno b) označit jako písm. c).	Připomínka vypořádána. Akceptace této připomínky by znamenala povinnost zřízení interního auditu u všech příspěvkových organizací.
§ 30 odst. 2	Z		Předmětné ustanovení umožňuje obcím a městským částem hlavního města Prahy s méně než 15 000 obyvateli namísto zřízení útvaru interního auditu přijmout jiná dostatečná opatření. Důvodová zpráva, která oproti normativnímu textu operuje s počtem 10 000 obyvatel, pak v této souvislosti neuvádí žádné příklady. Nabízí se otázka, zda tímto opatřením může být i pověření finančního výboru. Podle našeho názoru by taková možnost byla vhodná, problematické však je, že v podmínkách obcí může finančnímu výboru ukládat úkoly výlučně zastupitelstvo obce a nikoli rada obce (výkonný orgán ve smyslu připomínkovaného zákona). Požadujeme proto do návrhu doplnit ustanovení, podle něhož by zastupitelstvo obce mohlo pověřit finanční výbor opatřeními ve smyslu § 30 odst. 2.	Připomínka vypořádána. DZ upravena.
	Z		Předmětné ustanovení představuje de facto výjimku z povinnosti zřídit útvar interního auditu u obcí a městských částí s méně než 15 000 obyvateli. V porovnání s tímto by např. příspěvková organizace (škola) s 20 zaměstnanci této povinnosti podléhala [je totiž právnickou osobou zřízenou k plnění úkolů veřejné správy jiným právním předpisem nebo na základě jiného právního předpisu, která hospodaří s veřejnými prostředky ve smyslu § 30 odst. 1 písm. b)]. Podle našeho názoru je nutné zakotvit výjimky i pro tyto případy (např. pro právnické osoby zřizované obcemi nebo městskými částmi s méně než 15 000 obyvateli).	Připomínka vypořádána. Příspěvková organizace pro účely zákona není právnickou osobou podle § 30 odst. 1 písm. b). Touto právnickou osobou jsou myšleny zejména veřejné vysoké školy a zdravotní pojišťovny.
§ 31 odst. 2	Z		S ustanovením souhlasíme, je však nezbytné v důvodové zprávě adekvátně popsat a vyložit, že útvar interního auditu, pokud má postavení odboru obecního úřadu, je funkčně zařazen do obecního úřadu, a dále popsat, jaké jsou dopady § 31 odst. 1 zákona, tedy co v této souvislosti znamená, že je takový útvar „funkčně podřízen výkonnému orgánu (tj. radě obce)“. Jinak řečeno je nutné popsat vazby mezi radou – útvarem – tajemníkem (starostou).	Připomínka vypořádána. Útvar IA funkčně spadá pod výkonný orgán, ale organizačně spadá do obecního úřadu. DZ doplněna.
§ 32 odst. 3	O		Slova „způsobem umožňujícím dálkový přístup“ doporučujeme nahradit slovy „na svých internetových stránkách“. Uveřejňování informací „způsobem umožňujícím dálkový přístup“ je v právních předpisech obvykle	Neakceptováno.

			používáno ve smyslu „kdekoliv na internetu“, to znamená, že se ponechává na subjektu zveřejňujícím informace, aby si sám zvolil, zda si zřídí své stránky, či využije jiné možnosti (např. komerční portál). Zde se však předpokládá, že se údaje mají uveřejňovat na internetových stránkách Ministerstva financí. Taková praxe je vhodnější mimo jiné i z důvodů snazšího vyhledávání informací a větší jistoty adresátů těchto informací.	
§ 35	Z	Není jasné, proč se zákon zabývá pouze vzděláváním interních auditorů. Prohlubování kvalifikace všech zaměstnanců řeší zákoník práce (§ 230) a má ho řešit i zákon o státních úřednících. Příslušnou odbornost nových zaměstnanců lze zajistit zadáním požadavků při výběrovém řízení. Ustanovení požadujeme jako nadbytečné vypustit.	Akceptováno, ustanovení vypuštěno.	
§ 35 odst. 1	O	Ustanovení je neurčité a proklamativního rázu. Z ustanovení nevyplývají konkrétní povinnosti interního auditora, není stanoveno, na základě jakých hledisek bude určeno, že interní auditor podmínky stanovené tímto ustanovením splňuje, apod. Ustanovení doporučujeme pro nadbytečnost vypustit.	Akceptováno, ustanovení vypuštěno.	
§ 35 odst. 3	O	Ustanovení navrhuje vypustit. Úroveň znalostí jednotlivých auditorů může posoudit pouze výkonný orgán, nebo vedoucí útvaru interního auditu.	Neakceptováno. MF v roli CHJ by mělo stanovit rozsah minimálních požadavků na vzdělávání interních auditorů tak, aby bylo pro celou veřejnou správu jednotné. Tento požadavek vyplynul přímo od profesní organizace ČIIA, sdružují odbornou veřejnost.	
§ 36	Z	Jsme toho názoru, že požadavky na vedoucího útvaru interního auditu nepatří do zákona. Příslušnou odbornost zaměstnanců lze zajistit zadáním požadavků při výběrovém řízení. Ustanovení požadujeme jako nadbytečné vypustit. V případě neakceptování tohoto požadavku požadujeme bez náhrady zrušit písmeno b) [a současně zrušit označení písmene a)]. V zájmu zajištění kvalitního výkonu interního auditu by požadavek praxe v oboru měl být zásadní a nezastupitelný. Je nemyslitelné, aby byl požadavek na prokázání odborné praxe v oboru interní audit, respektive finanční řízení a kontrola ve veřejné správě nahrazen prokázáním certifikátu o absolvovaném kurzu.	Připomínka vypořádána. Akceptování připomínky by vedlo k zásadnímu rozporu s ostatními připomínkovými místy (zejména v oblasti územní samosprávy by vypuštěním písm. b) bylo velmi problematické získávat kvalifikované zaměstnance na tuto pozici).	
§ 36 písm. a)	O	Doporučujeme zvážit, zda je pro jmenování do funkce vedoucího interního auditu rozhodující pouze praxe ve výkonu interního auditu. Vhodné	Tato připomínka odporuje požadavku předchozí připomínky.	

			předpoklady pro obsazení postu vedoucího interního auditu může mít i ekonom s praxí v oblasti přípravy a realizace rozpočtu, s praxí v účetnictví, právník s praxí ve finančním právu veřejném, s praxí v řízení ekonomiky v rámci organizačních složek státu nebo státních příspěvkových organizací a další.	
§ 37 odst. 1	Z	V návaznosti na zásadní připomínku k § 28 a násl. (dílčí připomínku č. 1) požadujeme do odstavce 1 vložit nové písmeno c), které zní: „c) vedoucí další veřejné instituce, jde-li o interní audit této další veřejné instituce, na základě předem vyžádaného písemného stanoviska vedoucího útvaru interního auditu správcem kapitoly státního rozpočtu,“. Dosavadní písmena c) až j) požadujeme označit jako písm. d) až k). Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Akceptováno, ustanovení upraveno. Doplněno jmenování u malých organizací (u kterých bude zřízen vlastní útvar IA).	
	O	Ustanovení písmena b) doporučujeme podrobit revizi. Část textu „v jehož čele nestojí člen vlády nebo jiné organizační složky státu“ nedává smysl, zřejmě v něm chybí některá slova nebo interpunkční znaménka. Tato připomínka platí obdobně pro § 38 odst. 3.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
	O	Navrhujeme slova „jeho interní audit“ nahradit v písmenu e) slovy „interní audit kraje“ a v písmenu f) slovy „interní audit hlavního města Prahy“, aby bylo jednoznačné, o který interní audit se jedná.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 39	Z	Ustanovení § 39 požadujeme vypustit v celém rozsahu bez náhrady. Působnost k výkonu interního auditu je dána ustanovením § 28 návrhu zákona. Dále viz odůvodnění k zásadní připomínce k § 28.	Připomínka vypořádána. Působnost k výkonu IA nestanoví § 28	
§ 39 odst. 2 písm. a) a § 39 odst. 3 písm. a)	O	Namísto výrazu „útvary“ navrhujeme použít slovo „složek“. Tato terminologie je použita v obecním a krajském zřízení i v zákoně o hlavním městě Praze.	Neakceptováno. Zákon se nevztahuje pouze na územní samosprávu, ale i na jiné veřejné subjekty.	
§ 39 odst. 2 písm. b)	Z	V případě neakceptování zásadní připomínky k § 39 uplatňujeme tyto připomínky: Podle tohoto ustanovení vykonává územní samosprávný celek interní audit u příspěvkových organizací, veřejných výzkumných institucí a školských právnických osob, ke kterým plní funkce zřizovatele. Ustanovení však příliš nekoresponduje s § 30 odst. 1 písm. b), z něhož i těmto subjektům vyplývá povinnost zřídit vlastní útvar interního auditu, neboť i ony jsou zřizovány na základě zákona, plní úkoly v oblasti veřejné správy a hospodaření s veřejnými prostředky. Ze zákonného textu ani z důvodové zprávy není	Připomínka vypořádána. Příspěvkové organizace, veřejné výzkumné instituce a školské právnické osoby, ke kterým plní správce veřejného rozpočtu funkci zřizovatele nepovažujeme za právnické osoby podle § 30 odst. 1 písm. b).	

			zřejmé, zda subjekty uvedené v § 39 odst. 2 písm. b) nemají zřizovat vlastní útvary interního auditu, nebo zda u nich interní audit vykonávají jak jejich útvary, tak též územní samosprávné celky s odkazem na § 30 odst. 1 písm. b). Celý problém zřejmě tkví v užívání pojmu „právní osoba zřízená k plnění úkolů veřejné správy jiným právním předpisem nebo na základě jiného právního předpisu, která hospodaří s veřejnými prostředky“ již v § 1 písm. a) a pak v § 30 odst. 1 písm. b). Popsanou nejasnost je nutné odstranit úpravou příslušného legislativního textu a vysvětlením v důvodové zprávě.	
§ 39 odst. 4	Z		Poskytovatel finanční podpory nemusí mít zřízen útvar interního auditu. Ustanovení požadujeme upravit.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 41 a následující	Z		Auditní činnost tak, jak je koncipována (§ 29) po věcné stránce přinejmenším zčásti odpovídá vymezení kontroly v kontrolním řádu. Proto tam, kde podle návrhu zákona bude auditní činnost vykonávána vůči zřízeným právníkům osobám, půjde o činnost podléhající kontrolnímu řádu. Ustanovení o procesním průběhu auditu se však z velké části překrývají s kontrolním řádem a jako taková jsou nadbytečná. Předkladatel přitom v důvodové zprávě (str. 43) pouze lakonicky uvádí, že užití kontrolního řádu na auditní činnost by bylo v rozporu s Rámcem profesní praxe interního auditu, aniž by blíže vysvětlil závaznost tohoto dokumentu či v čem vylučuje kontrolní řád (navíc v rozporu s tímto konstatováním však v textu zákona již vyloučení kontrolního řádu neuvádí). S takto koncipovanou vazbou interního auditu a kontrolního řádu nelze souhlasit. Předkladatel nijak podrobněji neobjasnil, proč je nutné kontrolní řád vyloučit, v jakých částech je úprava nevyhovující a nevyužitelná. Z tohoto důvodu požadujeme, aby na „externí audit“ byla aplikována ustanovení kontrolního řádu a zákon o řídicím a kontrolním systému upravil jen speciální nezbytné části, nebo aby předkladatel jednoznačně a konkrétně doložil, odkud plyne závaznost shora zmíněného Rámce, podrobnou analýzou určil, že kontrolní řád není aplikovatelný jako celek, případně určil, v jakých částech, a v takovém případě též doplnil příslušná ustanovení o výslovně vyloučení kontrolního řádu.	Připomínka vypořádána. Ustanovení kontrolního řádu není v souladu s Mezinárodním rámcem profesní praxe IA. Výkon IA bude zákonem jednotně upraven, samostatně a komplexně. Při výkonu IA nedochází k činnosti, která by odpovídala kontrolované činnosti podle zákona o kontrole (podle § 2).
§ 41 odst. 2	O		Upozorňujeme, že výraz zavedený legislativní zkratkou se objevuje již v předchozím textu. Doporučujeme návrh uvést do souladu s čl. 44 odst. 1 Legislativních pravidel vlády.	Akceptováno, ustanovení upraveno.

§ 51 odst. 2 písm. a) a g)	Z	Nezávislost útvaru interního auditu je dána zákonem, není proto zřejmý důvod (ani způsob) jejího potvrzení v roční zprávě. Ustanovení požadujeme vypustit.	Připomínka vypořádána. Požadavek je v rozporu s Mezinárodním rámcem profesní praxe IA. Deklarace v roční zprávě vyplývá ze standardů, deklaruje, že vedoucímu útvaru interního auditu do činnosti nikdo nezasahoval.
	Z	Znění písmene g) nepřipouští možnost, že by mezinárodní standardy pro interní audit nebyly uplatněny. Ustanovení proto požadujeme přeformulovat v tom smyslu, že součástí roční auditní zprávy by mělo být zhodnocení uplatnění mezinárodních standardů.	Připomínka vypořádána. Požadavek je v rozporu s Mezinárodním rámcem profesní praxe IA.
§ 53	Z	S ohledem na zásadu oddělení funkcí mezi řídicím, certifikačním a auditním orgánem definovanou v nařízení Rady č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1260/1999, je potřebné postavení certifikačního, auditního a řídicího orgánu i v zákoně definovat v samostatných ustanoveních. V tomto smyslu je žádoucí stanovit, že činností certifikačního orgánu nesmí být pověřen stejný subjekt, respektive právnická osoba nebo správní úřad, který plní funkci řídicího nebo auditního orgánu, a to proto, aby tyto funkce byly na sobě zcela nezávislé. Pokud by certifikační orgán a řídicí orgán, nebo certifikační orgán a auditní orgán byly součástí jednoho správního úřadu, nebyly by tyto funkce na sobě nezávislé, a mohlo by tudíž v rozporu se zájmy rozpočtů Evropské unie dojít k jejich ovlivňování.	Připomínka vypořádána. Požadavky uplatňované v dané připomínce nejsou předmětem zákonné úpravy. Pravomoci PCO a AO upraveny přímo použitelným nařízením Evropské Unie. Články 58 a 59 Nařízení 1083/2006 nepožadují oddělení funkcí mezi subjekty, ale postačí oddělení funkcí uvnitř subjektu.
§ 54	Z	Požadujeme podrobně vymežit postupy, oprávnění, povinnosti a pravomoci auditního orgánu Ministerstva financí, jakož i certifikačního orgánu. Vycházíme z dosavadní praxe, kdy byly netransparentně nastaveny procesy vyčíslování korekcí, projednávání auditních zpráv apod. Je proto nanejvýš nezbytné, aby tato pravidla byla transparentně definována.	Akceptováno částečně, ustanovení upraveno. Požadavky uplatňované v dané připomínce nejsou předmětem zákonné úpravy. Pravomoci PCO a AO upraveny přímo použitelným nařízením Evropské Unie. Působnost § 39 odst. 4 je dostačující a předmět činnosti je dán nařízením. Při výkonu auditu zahraničních prostředků se použijí procesní pravidla uvedená v § 38 až 45.
§ 58	Z	Předmětné ustanovení upravuje dozor Ministerstva financí. V tomto případě se jedná jednoznačně o kontrolní činnost, na niž by se měl vztahovat kontrolní řád. Požadujeme proto ustanovení § 58 odst. 2 vypustit (a zrušit označení odstavce 1) a v důvodové zprávě uvést, že Ministerstvo financí při	Akceptováno částečně, ustanovení § 58 upraveno. § 59 upravuje výkon auditu.

		výkonu dozoru podle § 58 postupuje podle kontrolního řádu. Tato připomínka platí obdobně pro § 59 odst. 2.	
		Požadujeme v přechodných ustanoveních vymezit postavení vedoucích útvarů interního auditu jmenovaných podle dosavadních právních předpisů ve vztahu k navrhovanému § 36. Domníváme se, že pokud stávající vedoucí interního auditu plní výkon své funkce v souladu s právními předpisy a schváleným statutem a nedopustil se žádných závažných nedostatků při výkonu své funkce, není důvod, aby toto pracovní místo nezastával i po účinnosti nového zákona.	Připomínka akceptována, ustanovení doplněno.
§ 66, 67 a 68	Z	Jsmě toho názoru, že navrhované změny v zákoně o obcích, o krajích a o hlavním městě Praze jsou nadbytečné. Tyto povinnosti jim ukládá předložený návrh. Ustanovení požadujeme vypustit.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
Část třinácté (§ 72)	Z	Nepovažujeme za vhodné novelizovat kontrolní řád. Pokud nepostačuje subsumpce práva kontrolujícího požadovat od kontrolované účetní jednotky účetní záznamy pod § 8 písm. c) kontrolního řádu (tedy právo kontrolujícího požadovat údaje vztahující se k předmětu kontroly), navrhuje zahrnout tuto úpravu do některého ze zvláštních zákonů vztahujících se k této problematice (patrně do navrhovaného zákona). U předkladatelem navrženého znění poukazujeme navíc na problematickou část věty za středníkem („o těchto úkonech je kontrolovaná osoba neprodleně informována správcem centrálního systému účetních informací státu“). Navržené ustanovení totiž předpokládá, že příslušné informace bude možné získávat i v případě úkonů předcházejících kontrole. V takovém případě by však „neprodlené informování“ kontrolovaného mohlo zcela zmařit účel uvažované kontroly v souvislosti se zjišťováním relevantních skutečností.	Akceptováno, ustanovení vypuštěno.
Připomínky legislativně-technické a formálních charakteru		Obecné: 1. S ohledem na čl. 28 odst. 6 Legislativních pravidel vlády nepovažujeme za vhodné, aby úprava obsažená v § 1 až 65, tj. úsek návrhu, který neobsahuje novely právních předpisů, byla členěna na části. § 1 až 65 by měl tvořit (jedinou) část první, kterou je možno dále členit na hlavy. Doporučujeme proto členění předpisu upravit. 2. Upozorňujeme, že s ohledem na ustanovení čl. 45 odst. 4 Legislativních pravidel vlády je třeba, aby odkaz na jiný (konkrétní) právní předpis, který má mít normativní povahu, byl součástí textu právní normy, zpravidla v podobě jeho zkráceného názvu nebo v podobě zobecněného	Akceptováno, ustanovení upraveno.

			názvu umožňujícího jednoznačné určení tohoto právního předpisu; poznámky pod čarou nejsou normativní, přesněji závaznou součástí pravidla chování. K § 37 odst. 3 Doporučujeme upřesnit, podle jakých ustanovení se v případě zaměstnance podle § 30 odst. 3 postupuje obdobně. Tato připomínka platí obdobně pro § 38 odst. 4. K § 44 V poznámce pod čarou č. 9 doporučujeme namísto zákona č. 148/1998 Sb. uvést zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti. K § 49 Doporučujeme slovo „oprávněnému“ nahradit slovem „oprávněného“. K § 61 odst. 4 Doporučujeme slovo „struktura“ nahradit slovem „strukturu“. K § 63 odst. 1 Ustanovení doporučujeme v souladu s legislativně-technickými zvyklostmi formulovat takto: „(1) Finanční kontrola zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.“.	
MŽP	Obecně k materiálu	Z	1. V materiálu nejsou uvedeny (vyjma předpokládaného nákladu na přeměnu informačního systému ve výši 4 až 8 mil. Kč) žádné konkrétní vyčíslení finančních dopadů navrhované úpravy. V rámci pracovní verze bylo Ministerstvo financí upozorněno na tento nedostatek předloženého materiálu, přesto tyto informace nebyly do materiálu zapracovány. Zákon není opisem stávající právní úpravy a jeho zavedení do praxe přinese především obcím a městům nové povinnosti, se kterými jsou spojeny finanční náklady. Požadujeme proto zapracovat finanční dopad navrhované úpravy. Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno, DZ doplněna.

§ 1 písm. a)	O	Dle ustanovení mohou být správci veřejného rozpočtu např. i dobrovolné svazky obcí nebo regionální rady regionů soudržnosti – není jasné, kdo bude v takovém případě podle § 27 projednávat přestupky, navíc příkazce i hlavní účetní se zřejmě přestupku dopustí jako zaměstnanci právnické osoby, jejímž jménem jednají, takže protiprávního jednání se de facto dopustí tato osoba. Požadujeme specifikovat tuto část s ohledem na uvedenou připomínku. Tato připomínka je doporučující.	Ten, koho výkonný orgán určí.
§ 2	O	Doporučujeme z textu jednotlivých ustanovení zákona vyjmout popis pojmů formou „dále jen...“ a uvést je do § 2 – Vymezení pojmů (př. § 1 písm. a) dále jen „správce veřejného rozpočtu“, dále jen „další veřejná instituce“, apod.). Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno.
§ 2 písm. a)	Z	Dle navržené novely je výkonným orgánem, který dle navrženého ustanovení § 5 odst. 1 zavede kontrolní a řídicí systém a zároveň za něj odpovídá, rada územně samosprávného celku (event. městské části hlavního města Prahy). V této části novely požadujeme ponechání současného stavu dle stávající úpravy § 2 písm. d) zákona č. 320/2001 Sb., na základě kterého je tímto výkonným orgánem (dle stávající úpravy se jedná o vedoucí orgán) starosta (event. primátor). Odůvodnění: Z navrhované novely není jednoznačně zřejmé, jak by se postupovalo v obcích, v nichž se rada nevolí. Ponechání současného stavu požadujeme především z důvodu úpravy pravomocí rady obce dle ustanovení § 102 odst. 2 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb., obecní zřízení, na základě kterého rada zabezpečuje hospodaření obce podle schváleného rozpočtu a provádí rozpočtová opatření v rozsahu stanoveném zastupitelstvem obce. Dle navrhované úpravy by rada fakticky hospodařila s finančními prostředky obce a současně by přímo rozhodovala o provádění kontrol a interních auditů nakládání s těmito finančními prostředky. Tato připomínka je zásadní.	Připomínka vypořádána. Hospodaření ÚSC, jakož i jeho kontrola je v samostatné působnosti ÚSC. Výkonným orgánem kraje v oblasti samostatné působnosti je podle § 57 zákona o krajích rada, které je podle § 59 zákona o krajích vyhrazeno zabezpečovat hospodaření. Krajský úřad podle § 67 vykonává přenesenou působnost.
§ 5 odst. 3	O	Doporučujeme uvést do § 2 vymezení pojmu „mezinárodní standardy“ Odůvodnění: z textu není zřejmé jaké standardy má navrhovatel na mysli – IIA, INTOSAI. Tato připomínka je doporučující.	Připomínka vypořádána. Mezinárodní standardy pro oblast interního auditu konkretizovány, pro oblast řízení a kontroly, požadavek užití mezinárodních standardů upraven v důvodové zprávě (INTOSAI, COSO-ERM).
§ 9 odst. 2	O	Doporučujeme uvést do § 2 vymezení pojmu „správce rozpočtu“, popř. odkázat na právní předpis upravující tento pojem.	Akceptováno, ustanovení upraveno. V samostatném paragrafu bude upravena funkce správce

			Tato připomínka je doporučující.	rozpočtu.
§ 9 odst. 5	O	Doporučujeme upravit možnost zavedení funkce zástupce hlavní účetní, popř. ponechat jeho odpovědnosti tak, jak jsou uvedeny v současně platném zákoně č. 320/2001 Sb. Odůvodnění: Podle ustanovení § 12, které rozšiřuje v současném návrhu zákona pravomoci a odpovědnosti hlavního účetního je v praxi nerealizovatelné tyto činnosti zabezpečit jedním zaměstnancem. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 9 odst. 7	Z	Požadujeme vypustit z textu větu druhou. Doporučujeme upravit neslučitelnost případně zřízené funkce správce rozpočtu s funkcí příkazce. Odůvodnění: Pokud je neslučitelnost funkcí příkazce a hlavního účetního stanovena zákonem, je nadbytečné ukládat povinnost výkonnému orgánu, aby ji upravil vnitřním předpisem. Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno, ustanovení upraveno. Funkce příkazce je naopak se správcem rozpočtu slučitelná.	
§ 11	O	Název tohoto ustanovení neodpovídá jeho obsahu – není zde stanovena odpovědnost, ale povinnosti příkazce a tomu odpovídá i důvodová zpráva, odpovědnost příkazce explicitně stanovena v návrhu není. V tomto směru požadujeme upravit. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 11 odst. 2, písm. b)	O	Doporučujeme specifikovat činnosti, kterých se týká povinnost příkazce zajistit identifikaci, hodnocení a řízení rizik (obdobně jako u § 12 písm. c). Odůvodnění: Navrhovaná úprava je obecně formulovaná a tudíž nejednoznačně proveditelná. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 11 odst. 4	O	Doporučujeme vyspecifikovat pojem „vhodná opatření“, popř. uvést: ...“přijme opatření k odstranění zjištěných nedostatků...” Odůvodnění: pojem „vhodná opatření“ je příliš obecný. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 12	O	Není jasné, co je míněno pojmy "věrný" a "pochvěný" – jde o neprávní a neurčité pojmy, jejichž obsah v obecném chápání neodpovídá smyslu ustanovení, v němž jsou obsažena. Doporučujeme takové pojmy nahradit právní terminologií. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno Jedná se o pojmy používané v zákoně 563/1991 Sb. - o účetnictví (např. § 7, 22, 36)	
§ 12	O	Podle § 12 má hlavní účetní odpovídat za funkčnost a spolehlivost účetního systému, ale přitom jej nevytváří a není zřejmé, jestli postup podle písm. d)	Akceptováno, ustanovení upraveno.	

		umožňuje komplexně ovlivňovat jeho fungování. Tato připomínka je doporučující.	
§ 22 odst. 2	O	Doporučujeme odkazem pod čarou uvést jiný právní předpis, který stanoví povinnost kontrolního orgánu ukládat kontrolované osobě opatření k nápravě. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno
§ 25	Z	Požadujeme vypustit ustanovení § 25 v uvedeném znění. Odůvodnění: Doporučujeme řešit nesplnění některé z povinností příkazce operace a hlavní účetní a případně vzniklou škodu podle pracovněprávních předpisů, popř. trestního zákona. Zákoník práce stanoví dostatečné sankce za porušení pracovních povinností a s tím související vzniklou škodu. Navrhovaná pokuta do výše 200.000 Kč je neúměrně vysoká. S ohledem na možnost uložení navrhovaných sankcí, rozsahu povinností příkazce a hlavní účetní a s ohledem na platové ohodnocení zaměstnanců vykonávajících tyto činnosti by uvedené funkce byly složitě zajišťovány. Tato připomínka je zásadní.	Připomínka vypořádána. Jedná se o jedno z protikorupčních opatření a o ustanovení nezbytná k posílení manažerské odpovědnosti. Ustanovení upravena v souladu s požadavky MV.
§ 27 odst. 5	Z	V souvislosti s připomínkou k § 25 požadujeme vypustit větu první. Tato připomínka je zásadní.	Připomínka vypořádána.
§ 30 odst. 2	O	Doporučujeme dát do souladu uvedený počet 15 000 obyvatel s počtem obyvatel uvedeným v důvodové zprávě Odůvodnění: V důvodové zprávě je uveden počet obyvatel 10 000. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 31 odst. 2	Z	Požadujeme upravit organizační začlenění útvarů interního auditu u všech orgánů. Odůvodnění: Organizační začlenění útvarů interního auditu je upraveno pouze pro územní samosprávné celky. Tato připomínka je zásadní.	Vypořádáno. Není potřeba řešit organizační začlenění, protože u správců kapitol státního rozpočtu se shoduje s funkční podřízeností. Vysvětleno v DZ. Úprava u ÚSC z důvodu, že je funkční a organizační podřízenost odlišná.
§ 31 odst. 3, písm. c)	O	Doporučujeme doplnit neomezený přístup zaměstnanců zařazených do útvaru interního auditu o přístup k informacím souvisejícím s prováděným auditem. Odůvodnění: Přístup k informacím je nutným předpokladem pro plánování a výkon interního auditu. Tato připomínka je doporučující.	Akceptováno, ustanovení upraveno. „c) neomezený přístup zaměstnanců zařazených do útvaru interního auditu ke všem útvarům, činnostem, osobám a informacím souvisejícím s výkonem auditu
§ 37 a § 38	O	K požadavku na předem vyžádané písemné stanovisko vedoucího útvaru centrální harmonizace při jmenování a odvolávání vedoucího útvaru interního auditu příslušného ministerstva (a dále vedoucích interních auditů	Akceptováno, text upraven.

			jiných organizací, popř. orgánů) doporučujeme doplnit „na základě předem vyžádaného souhlasného stanoviska“. Odůvodnění: „Jakékoliv“ písemné stanovisko by bylo nadbytečným prodlužováním procesu jmenování a odvolávání vedoucích útvarů interního auditu. Tato připomínka je doporučující.	
§ 41 odst. 1, § 42 odst. 3	O		Doporučujeme upravit, že za orgán oprávněný k výkonu auditu (dle § 39 kapitoly) vydá pověření k výkonu auditu a písemné oznámení osobě, u které bude audit vykonán vedoucí útvaru interního auditu. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno Je ponecháno na rozhodnutí výkonného orgánu, zda bude vydávat pověření k výkonu auditu osobně či pověří touto činností jiného vedoucího zaměstnance. Vzhledem ke skutečnosti, že v některých organizacích je plněním úkolů interního auditu pověřen jeden zaměstnanec mající pro účely tohoto zákona postavení útvaru interního auditu, nemůže však být tento zaměstnanec pověřen vystavováním pověření k výkonu auditu, neboť by pověřoval sám sebe.
§ 47	O		Doporučujeme upravit obsah zprávy z auditu analogicky, jako je upraven v § 12 zákona č. 255/2012 Sb., kontrolní řád, obsah protokolu o kontrole. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno Náležitosti zprávy lze upravit formou metodiky.
§ 59	O		Doporučujeme vypustit odst. 3 Odůvodnění: V důvodové zprávě není vysvětleno ani odůvodněno oprávnění Ministerstva financí pověřit výkonem auditu orgány Finanční správy u organizačních složek státu, které jsou správci kapitol státního rozpočtu a u dalších v tomto ustanovení zákona uvedených subjektů. Není zde uvedeno, ani, co je cílem těchto auditů. Tato připomínka je doporučující.	Neakceptováno. Rozhodnutí ministra financí.
	Z		V souvislosti s úpravou rozdělení odpovědností jednotlivých funkcí doporučujeme upravit i odpovědnost správce rozpočtu. Odůvodnění: Odpovědnost správce rozpočtu není v návrhu upravena. Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
rozdílová tabulka - K § 1	Z		Použitá nařízení: 32012R0966, 32012R1268. Text navrhovaného zákona neobsahuje v plné míře odkazy na nařízení č. 1083/2006, tak je stanoveno pro strukturální fondy (viz články 58-62 Obecného nařízení). Toto nařízení je uvedeno jen v části IV. Návrhu zákona, ale vzhledem k harmonizaci systému řízení a kontroly členského státu by mělo být přiměřeně uplatněno i řídicího a kontrolního systému správců	Rozdílová tabulka doplněna podle požadavků odboru Kompatibility vlády.

			kapitol/poskytovatelů obdobně (absolutní většina dotačních titulů v současné době je součástí fondů EU). Tím dochází opět k oddělení části národních prostředků/zahraničních prostředků, minimálně ve vztahu k provádění kontrol a příslušným kompetencím. Odůvodnění: Řídící a kontrolní systém strukturálních fondů byl nastaven primárně podle tohoto nařízení. Absolutní většina prováděných kontrol se vztahuje na dotační tituly SF. Navrhujeme doplnit dotčené subjekty o Řídící orgány SF (a další subjekty dle nastavení systému SF), včetně odkazů na příslušnou legislativu EU. Tato připomínka je zásadní.	
rozdílová tabulka - K § 2, § 52	Z	Nejsou uvedeny všechny pojmy, používané v návrhu zákona, např. není jasné, co je „jiný zprostředkující subjekt“. Obecné nařízení zná pouze zprostředkující subjekt. Dtto co se míní „zvláštním orgánem“. Kromě toho nejsou uvedeny ani pojmy používané v rámci nař. 1083/2006. Viz vazby na předcházející připomínku. Odůvodnění: Řídící a kontrolní systém strukturálních fondů byl nastaven primárně podle tohoto nařízení, je nutné respektovat pojmy tam zavedené, případné další pojmy vysvětlit, včetně vazeb na nastavení řídicího a kontrolního systému SF v ČR a příslušnou legislativu ČR (viz výše). Návrh zákona se omezuje jen na pojem „nesrovnalost“, bez další vazby např. na zákon č. 218/2000 Sb. Tato připomínka je zásadní.	Pojem zprostředkující subjekt upraven.	
rozdílová tabulka - K § 1, § 5, § 15, § 20	Z	Chybí odkaz na nařízení Komise (ES) č. 1828/2006, čl. 13. Jde zejména o odst. 2 nařízení – ve vztahu k ověřování obecně. Ve vztahu k žádostem o úhradu jde o podle nastavení systému o předběžné kontroly/ověřování (nikoliv hodnocení). Nelze použít IA z titulu odpovědnosti RO. Odůvodnění: Doporučujeme kontroly/ověřování operací dle čl. 13 Prováděcího nařízení vyčlenit z předběžného hodnocení dle § 15 zákona (hodnocení není totéž jako kontrola/ověřování – viz Obecné nařízení, čl. 47 a čl. 66) a zařadit předběžné kontroly/ověřování k ustanovení § 20 a tam uvést odkaz na Prováděcí nařízení. Není uveden proces ověřování/kontrol, zejména v případech kontrol uvnitř organizace, kdy jde přesto o vztahy poskytovatel/příjemce. RO je povinen provádět kontroly/ověřování na všech úrovních implementace – nejen u příjemců dotace. RO je povinen provádět kontrolu/ověření, zda ZS postupuje v souladu s delegační dohodou.		

			Tato připomínka je zásadní.	
	<i>rozdílová tabulka - K §21 - 52</i>	Z	Jak se postupuje v případě, že ZS není poskytovatelem a přesto je pověřen ŘO výkonem kontroly (na základě ust. § 52, odst. 3). ZS je podle stávajících nařízení jen jeden. Může jít i o jiný ZS? (nutno upřesnit tento pojem). Odůvodnění: Doporučujeme doplnit příslušné působnosti do § 21, případně uvést odkaz na Obecné nařízení. Tato připomínka je zásadní.	Z rozhodnutí vedení MF zvolena varianta upravit v samostatné hlavě zákona ŘKS při správě zahraničních prostředků. ! 50 odst. 3 umožňuje řídicímu orgánu pověřit výkonem kontrol zprostředkující subjekt, bez ohledu na to, zda je či není poskytovatelem VFP.
ČNB	<i>definice</i>	Z	V ustanovení § 1 písm. a) jsou mezi tzv. další veřejné instituce zahrnuty i „právní osoby zřízené k plnění úkolů veřejné správy jiným právním předpisem nebo na základě jiného právního předpisu, které hospodaří s veřejnými prostředky“. V ustanovení § 2 písm. c) jsou mezi veřejné prostředky zahrnuty též „majetkové hodnoty, které další veřejná instituce spravuje a využívá ke stanovenému předmětu činnosti nebo s nimi nakládá.“ Z porovnání těchto dvou ustanovení je zřejmé, že jde o definice v kruhu (veřejnou institucí je instituce, která hospodaří s veřejnými prostředky a veřejnými prostředky jsou prostředky, se kterými hospodaří veřejná instituce). Takto postavené definice jsou podle našeho názoru elementárně vadné a může dojít k tomu, že pod pojem „veřejná instituce“ budou podřazeny i subjekty, jejichž podřazení není zpracovatelem zamýšleno (např. ČNB). Požadujeme tudíž přepracování výše uvedených definic tak, aby z nich jednoznačně vyplývalo, že se navrhovaný zákon na ČNB nevztahuje, anebo tuto skutečnost uvést v textu zákona výslovně. Inspirací pro definici veřejné instituce může být např. § 2 navrhovaného zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti.	Akceptováno, text upraven..
Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových	<i>důvodová zpráva</i>	O	Na str. 52 k § 4 – Zásada řádného finančního řízení a přiměřenosti je v odst. 2 napsáno „K odst. 1) a 4) ...“. Mělo by být: „K odst. 1) a 3) ...“	Akceptováno, ustanovení upraveno.
BIS	<i>obecně</i>	Z	Zákon ve svých formulacích vychází ze stavu, kdy osoby v něm uvedené, jmenované do funkcí nebo pověřované zde uvedenými činnostmi jsou zaměstnanci v pracovním poměru podle zákoníku práce. Nicméně v Bezpečnostní informační službě se jedná o místa obsazovaná příslušníky ve služebním poměru. Návrh zákona je třeba upravit tak, aby reflektoval jak	Akceptováno, ustanovení upraveno.

			existenci zaměstnanců tak příslušníků ve služebním poměru a jeho formulace nebyly zavádějící. Nelze rovněž opominout, že zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů má zcela jiná pravidla, která mohou být problematická ve vztahu např. k obsazení místa interního auditora nebo hlavního účetního.	
§ 2 písm. b)	O	Navrhujeme, aby zněl: „b) právnickou osobou s majetkovou účastí obchodní společnost, v níž vlastní podíl stát, státní podnik, právnická osoba zřízená k plnění úkolů veřejné správy jiným právním předpisem nebo na základě jiného právního předpisu, která hospodaří s veřejnými prostředky, nebo územní samosprávný celek,“. <i>Je-li dle důvodové zprávy smyslem stanovení „prosazovat některé prvky (v návrhu dále specifikované) řídicího a kontrolního systému i v subjektech, ke kterým plní zakladatelské funkce“, pak není důvod omezovat jeho působnost pouze na obchodní společnosti vlastněné státem nebo územně samosprávnými celky. Považujeme proto za logické rozšířit okruh vlastníků obchodních společností o všechny subjekty, které vymezuje pojem „výkonný orgán“ uvedený v písmeni a).</i>	Neakceptováno, ustanovení upraveno dle požadavku MV.	
§ 35	O	Vzhledem k tomu, že témata nabídky školení se opakují a cena jednotlivých školení není zanedbatelná, doporučujeme nahradit rozsah min. 40 hodin obecnou povinností prohlubování odborných znalostí a tedy vypustit slova „a to v rozsahu minimálně 40 hodin ročně“.	Akceptováno, ustanovení vypuštěno.	
§ 58 a 59	Z	Protože některé informace, se kterými se bude třeba seznámit při výkonu dozoru a auditu u Bezpečnostní informační služby, je nezbytné, aby pověření pracovníci disponovali též osvědčením pro přístup k utajovaným informacím až pro stupeň utajení Tajné (viz nařízení vlády č. 522/2005 Sb., ve znění pozdějších předpisů).	Vypořádáno.	
poznámka č. 9	O	Poznámka pod čarou č. 9 obsahuje odkaz na již neplatný zákon č. 148/1998 Sb. Je potřeba tuto poznámku opravit a uvést platný zákon č. 412/2005 Sb.	Akceptováno.	
§ 62	Z	S ohledem na skutečnost, že předávané dokumenty od Bezpečnostní informační služby mohou obsahovat utajované informace, nebude možné zajistit postup podle odstavce 2, pokud systém nebude certifikovaný na	Akceptováno.	

			příslušný stupeň utajení. Proto požadujeme, aby zákon počítal se zvláštním postupem pro případ, že předkládané dokumenty budou utajované.	
Správa státních hmotných rezerv	§ 5 odst. 4 písm. i)	O	§ 5 odst. 4 písm. i) doporučuji doplnit o postup podle tohoto bodu, zejména získávání neoprávněně vyplacených nebo použitých veřejných prostředků.	Neakceptováno.
	§ 9 odst. 3	O	V § 9 odst. 3 doporučuji vypustit slovo „vedoucí“, neboť zejména zástupci příkazců ve většině případů už nemohou být vedoucími zaměstnanci, v předpisech EU se uvádí pouze zaměstnanec.	Neakceptováno.
	§ 9 odst. 5	O	Nedoporučuji funkci hlavního účetního zakládat jmenováním podle zákoníku práce, viz další připomínky k § 12, § 13 a § 18.	Akceptováno.
	§ 11 odst. 2 písm. e)	O	V § 11 odst. 2 písm. e) doporučuji upřesnit způsob a formu vedení operativní evidence příkazce, nemáme představu, jak by měla vypadat, vypovídací schopnost o skutečném plnění rozpočtu má až účetnictví.	Akceptováno. Ustanovení upraveno.
	§ 12, § 13 a § 18	O	Z předloženého návrhu zákona a důvodové zprávy vyplývá, že ve funkci hlavní účetní může být v organizaci pouze jedna osoba na rozdíl od příkazců, kterých může být více. Není možné, aby uvedenou odpovědnost a schvalovací postupy zajišťovala pouze jedna osoba, to je možné pouze u některé menší organizace, např. obce apod. Také navrhovaná zodpovědnost hlavního účetního je ve větších organizacích dělena mezi několik útvarů, např. metodická oddělení, IT oddělení apod. Doporučuji přizpůsobit praxi. V souvislosti s tímto doporučuji úplně vypustit § 13 a předání a převzetí funkcí nechat v kompetenci organizace.	Akceptováno. Ustanovení upraveno.
	§ 17 odst. 4	O	§ 17 odst. 4 je zmatečný, v úvodu se hovoří pouze o platbách a výdajích, v jednotlivých písmenech jsou uvedeny i příjmy. Doporučuji upřesnit terminologicky.	Akceptováno. Ustanovení upraveno.
	§ 24 a § 25	O	§ 24 a § 25 doporučujeme vypustit, jedná se o diskriminační opatření vybraných zaměstnanců proti ostatním zaměstnancům. Škody, které by vznikly porušením povinností těchto zaměstnanců doporučuji řešit jako každé jiné porušení pracovní kázně podle zákoníku práce.	Neakceptováno.
ČÚZK	<i>obecně</i>	O	Požaduji zvážit zavedení nového systému finanční kontroly. Stávající systém předběžné, průběžné a následné kontroly příkazce operace, správce rozpočtu a hlavní účetní se osvědčil. Také pro změnu právní úpravy interního auditu neshledávám důvody. Předložený návrh rozhodně nesměřuje ke zjednodušení regulace kontrolního a řídicího systému; zasahuje příliš do organizační struktury subjektů, nutí je ke změnám v personálním zabezpečení finanční kontroly a interního auditu.	Úkol uložený usnesením vlády 84/2013.

			Navržená právní úprava si vynutí nárůst počtu zaměstnanců a nákladů. Nelze souhlasit s tvrzením důvodové zprávy, že předložená právní úprava nebude mít, kromě ekonomických dopadů Ministerstva financí, dopady na veřejné rozpočty. S navrženou změnou bude nutné počítat například s náklady na přizpůsobení programového vybavení, s náklady na zpracování nových interních směrnic, náklady na proškolení zaměstnanců.		
	§ 9 odst. 5	O	Ze znění tohoto ustanovení není zřejmé, kdo může funkci hlavního účetního zastávat.	Akceptováno, text upraven.	
	§ 9 odst. 7	O	Druhou větu je třeba zrušit, neboť neslučitelnost funkce příkazce a hlavního účetního je podle navrženého ustanovení (věta první) stanovena již zákonem. V této souvislosti upozorňuji na nesoulad navrženého ustanovení s jeho odůvodněním. Podle důvodové zprávy má být neslučitelnost spojení funkcí příkazce a hlavního účetního vyloučena.	Akceptováno. Ustanovení upraveno.	
	nadpis § 11	O	Upozorňuji, že nadpis tohoto ustanovení neodpovídá jeho obsahu, neboť zakotvuje odpovědnost nejen příkazci ale i dalším subjektům. Z navrženého znění není též zřejmé, v kterých případech bude příkazce činit úkony namísto výkonného orgánu. Pověření příkazce doporučuji vymezit již v § 9.	Vypořádáno.	
	§ 11 odst. 4	O	Ustanovení je nesrozumitelné, není zřejmé, v kterých případech přijme příkazce v rozsahu svého pověření, popř. i v součinnosti s hlavním účetním vhodná opatření. Pojem „vhodná opatření“ je vágní. Důvodová zpráva nesrozumitelnost tohoto ustanovení ještě prohlubuje, neboť uvádí, že hlavní účetní má povinnost poskytovat součinnost při přijetí vhodných opatření.	Vypořádáno.	
	§ 13	O	Podle důvodové zprávy k tomuto ustanovení musí funkci hlavního účetního zastávat pouze vedoucí zaměstnanec. V návrhu textu tohoto ustanovení tato podmínka zakotvena není. Upozorňuji, že v řadě správních úřadů by bylo obtížné tuto podmínku splnit, neboť podle § 9 odst. 7 návrhu zákona je funkce hlavního účetního neslučitelná s funkcí příkazce.	Akceptováno.	
ČTÚ	§ 17 odst. 3 a k § 18 odst. 3 a 4	Z	Ustanovení řeší situaci při negativním zjištění příkazce (§17 odst. 3) a hlavního účetního (§ 18 odst. 3 a 4) při hospodaření s veřejnými prostředky. V prvním případě (§ 17 odst. 3) přes nesouhlas příkazce, a pokud výkonný orgán vydá písemně odůvodněný příkaz, který se stává přílohou dokumentace, odpovědnost za vykonání této činnosti potom nese výkonný orgán. V druhém případě (podle §18 odst. 4) ovšem již hlavní účetní při postupu podle (§ 18 odst. 3) připojí rozhodnutí k provedení příkazce. Současně je stanoveno, že hlavní účetní nenese odpovědnost, ale není stanoveno kdo ji nese, resp. zda příkazce operace je povinen postupovat	Přípomínka vypořádána. Příkazce vždy nese odpovědnost, anebo výkonný orgán pokud je v roli příkazce. K další části je nutno uvést, že se nemůže jednat o riziko systému; navržená úprava reflektuje reálný stav postavení rozhodujících osob/orgánů zejména u územních samosprávných celků.	

			podle § 17. Podle názoru ČTÚ takto navržená ustanovení připouští selhání celého řídicího a kontrolního systému a připouští možnost porušení stanovených zásad, resp. připouští situace, že rozhodnutí jsou v rozporu s právním předpisem, nebo zásadou řádného finančního řízení. Rovněž by bylo vhodné rozlišit, v návrhu zákona a stanovit určitá závazná pravidla, kdy a jaké nedostatky nebo v jaké situaci je může hlavní účetní pominout a v jaké jsou natolik zásadního charakteru, že není možné operaci realizovat. ČTÚ toto ustanovení navrhuje doplnit o příslušné postupy a odpovědnosti.	
§ 23 odst. 9, § 51 a § 61 odst. 2 písm. a) a b)	O	V případě termínu předložení zpráv (Roční zpráva, roční auditní zpráva) je v návrhu uveden 31. březen následujícího kalendářního roku, a to v § 61 odst. 2 písm. a) a b). Z dalších ustanovení např. § 23 odst. 9 a § 61 odst. 4 je navrhován bez bližší specifikace (kterých subjektů se tyto ustanovení týkají) termín předkládání zpráv stanovením prováděcími předpisy. Ve vzájemné vazbě toto působí zmatečně a řešení nelze ani odvodit z Důvodové zprávy. ČTÚ proto doporučuje text upravit nebo věc upřesnit v Důvodové zprávě.	Termín pro podávání zpráv je navržen tak, aby skýtal možnost vypracování „výsledné“ zprávy MF o výsledcích finančních kontrol a zpráv o výkonu interního subjektů spadajících pod povinné zřízení útvarů IA v orgánech veřejné zprávy. Ustanovení prováděcího předpisu bude samozřejmě navazovat na termíny stanovené v zákoně.	
Zvláštní část Důvodové zprávy § 9 odst. 5 až 7	O	ČTÚ doporučuje nahradit slovo: „vylučuje“ za slovo: „určuje“. Podle názoru ČTÚ navrhovaná ustanovení určují neslučitelnost spojení funkcí příkazce a hlavního účetního.	Připomínka akceptována, text upraven	
Zvláštní část Důvodové zprávy § 17 odst. 3	O	ČTÚ doporučuje nahradit slovo: „výbor“ za slovo: „orgán“. Podle názoru ČTÚ v návrhu zákona je používán pouze pojem „výkonný orgán“. ČTÚ tuto připomínku považuje za doporučující.	Připomínka akceptována, text je upraven.	
Zvláštní část Důvodové zprávy § 37 a 38	O	V druhém odstavci je uveden zákon o státních úřednících, který v legislativním procesu dosud nebyl vládou projednán. Podle názoru ČTÚ by tato skutečnost měla být uvedena v Důvodové zprávě.	Připomínka akceptována, text je upraven.	

	<i>Zvláštní část DZ § 44 a 45</i>	O	V důvodové zprávě je uvedeno, že záměrně není stanovena lhůta na vyhotovení zprávy. ČTÚ doporučuje určit opatření nebo uložit povinnosti tak, aby celý proces auditu nebyl „nepřiměřeně dlouhý“ a tím nezakládal na straně auditované osoby právní nejistotu.	Připomínka akceptována, text důvodové zprávy je doplněn.
ČSÚ	<i>obecně</i>	O	Český statistický úřad (dále i „ČSÚ“) je přesvědčený, že stávající zákon o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů, se osvědčil. Příslušné orgány veřejné správy se v tomto zákoně dobře orientují včetně prováděcí vyhlášky, která je z roku 2004, tj. jedná se relativně stabilní právní úpravu s několika "technickými" novelami. Předložený návrh zákona, který používá naprosto nové pojmy pro stejné nebo obdobné definice povede pravděpodobně k minimálně několikaletému chaosu, což systém finanční kontroly ve veřejné správě nezkvalitní, ale zřejmě může dojít k její minimálně několikaleté degradaci. Je představitelné, že vzniklá situace by mohla mít za důsledek i sankční jednání ze strany EU (neproplácení některých výdajů z operačních programů). Současný stav je ještě komplikován souběžně připravovaným zákonem o státních úřednících. Oba návrhy zákonů se zdají být nekompatibilní, např. tvrzení, že hlavní účetní je jmenován podle zákoníku práce, apod. ČSÚ se domnívá, že veškerá problematická ustanovení stávajícího zákona o finanční kontrole se dají řešit novelou (tato důležitá novela je dokonce již více jak rok projednávána Parlamentem). ČSÚ doporučuje vyčkat s dalšími kroky v legislativním procesu ohledně předloženého návrhu zákona do té doby, než nový zákon o státních úřednících nabude účinnosti. V současné době není zřejmé, zda a v jaké podobě bude přijat. A teprve poté, pokud nedojde k novelizaci stávajícího zákona o finanční kontrole, přistoupit k vypracování návrhu zákona o řídicím a kontrolním systému ve veřejné správě již plně v souladu s přijatým zákonem o státních úřednících.	Připomínka vypořádána. Úkol uložený usnesením vlády 84/2013.
		O	V případě, že nedojde k novelizaci stávajícího zákona o finanční kontrole a Ministerstvo financí dotčenou oblast upraví novou právní úpravou, ČSÚ doporučuje sjednotit pojmy se stávající právní úpravou, na kterou jsou příslušné orgány veřejné správy a její zaměstnanci již zvyklí. Stávající pojem "orgán veřejné správy" je nahrazován pojmem "správce veřejného rozpočtu", který se navíc bude plést s pojmem "správce rozpočtu", což je fyzická osoba a mnozí se pak mohou mylně domnívat, že i "správce veřejného rozpočtu" je fyzická osoba	Neakceptováno.

			a nebudou ho odlišovat od "správce rozpočtu". Z těchto důvodů ČSÚ doporučuje ponechat termín "orgán veřejné správy" u definice v § 1 písm. a) navrhovaného zákona. Stávající pojem "vedoucí orgánu veřejné správy" je nahrazován pojmem "výkonný orgán", což zase naopak nenaznačuje, že se ve většině případů jedná o fyzickou osobu (ministra, předsedu jiného ústředního orgánu státní správy, ředitele jiného orgánu veřejné správy, atd.), ale že se vždy bude jednat o "orgán", tj. vícečlenný organizační útvar. Z těchto důvodů ČSÚ doporučuje ponechat termín "vedoucí orgánu veřejné správy" u § 2 písm. a) navrhovaného zákona.	
§ 5 odst. 3	O	Předložený materiál stanoví, že výkonný orgán zajistí fungování řídicího a kontrolního systému v souladu s mezinárodními standardy. ČSÚ doporučuje, aby dodržování mezinárodních standardů bylo jednotně upraveno a zajištěno pro všechny orgány státní správy právními předpisy Ministerstva financí.	Neakceptováno.	
§ 5 odst. 4 písm. c) až písm. e)	O	Návrh zákona uvádí požadavky řídicího a kontrolního systému na vedení různých „postupů“. ČSÚ doporučuje, aby byl stanoven rozsah a forma těchto postupů k zajištění jejich dostatečných kontrol.	Vypořádáno.	
§ 5 odst. 4 písm. f)	O	ČSÚ upozorňuje, že účetnictví a výkaznictví se řídí zákonem č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů a prováděcími předpisy v gesci Ministerstva financí. V případě, že návrh zákona počítá s dalšími požadavky, je nezbytné jejich úpravu promítnut do příslušných platných právních předpisů.	Neakceptováno.	
§ 9 odst. 2	O	Nový zákon nechává na "libovůli" "výkonných orgánů", zda zřídí či nezřídí funkci správce rozpočtu. ČSÚ se domnívá, že tato možnost vyvolá chaos a nejednotnost finanční kontroly ve veřejné správě. ČSÚ jednoznačně doporučuje ponechat správce rozpočtu jako součást systému finanční kontroly. Funkce správce rozpočtu byla se zavedením Integrovaného informačního systému Státní pokladny, rezervací v tomto systému a s tím souvisejících schvalovacích procesů nastavena v informačním systému kapitoly, příslušní zaměstnanci byli proškoleni, byly nastaveny schvalovací procesy. Možnost volby zřízení/zrušení této funkce může způsobit nejasnosti a dodatečné výdaje na úpravy tohoto systému. Z uvedeného důvodu ČSÚ navrhuje, aby bylo jednoznačně stanoveno, zda tato funkce musí nebo nemusí být zřízena.	Akceptováno, povinnost zřídit funkci správce rozpočtu dána obligatorně.	
§ 9 odst. 5	O	V předloženém materiálu je uvedeno, že pracovní poměr hlavního účetního bude založen jmenováním podle zákoníku práce. Podle zákoníku práce jsou	Akceptováno, text upraven.	

			jmenování, ale vedoucí "organizačních útvarů", které si organizační složka státu vymezí v organizačním řádu. Hlavní účetní byl dosud v zákoně o finanční kontrole a prováděcím předpisu "terminus technicus", resp. "terminus iuridicus" pro osobu, která vykonávala definované činnosti na úseku finanční kontroly ve veřejné správě a mohl to být i řadový zaměstnanec nebo několik řadových zaměstnanců. Navíc je otázkou, zda je toto ustanovení v souladu s novým zákonem o státních úřednících. ČSÚ dále upozorňuje, že hlavní účetní se může rekrutovat ze stávajících zaměstnanců, kteří již mají pracovní smlouvu a do funkce hlavní účetní mohou být jmenování jmenovacím dekretem. Hlavní účetní není vedoucí zaměstnanec. Bude-li jmenován podle zákoníku práce na základě zvláštního právního předpisu, je třeba doplnit § 9 odstavec 5, předkládaného zákona, o subjekt, který bude hlavního účetního jmenovat a odvolávat.	
§ 11 odst. 2 písm. e)	O	Návrh zákona stanoví, že příkazce operace "v rozsahu svého pověření" zajistí "vedení operativní evidence, do které se zaznamenávají veškeré rozpočtové příjmové a výdajové transakce, které umožní sledovat plnění veřejného rozpočtu“. ČSÚ shledává navrženou úpravu za ne zcela srozumitelnou. Vyvstává otázka, zda příkazci operace budou mít přístup do systému státní pokladny nebo do účetnictví, avšak za účetnictví ponese odpovědnost hlavní účetní. Veškeré příjmy a výdaje jsou zaznamenávány v účetním systému, proto vedení těchto operací u příkazců v plném rozsahu by znamenalo duplicitu. ČSÚ doporučuje specifikovat, jaký minimální rozsah operativní evidence je u příkazců operací požadován.	Akceptováno Ustanovení upraveno.	
§ 11 odst. 3	O	V návrhu zákona je příkazci, a popř. i správci rozpočtu, uložena povinnost poskytnout hlavnímu účetnímu spolehlivé a přesné informace o spravovaných veřejných prostředcích a o plnění veřejného rozpočtu. ČSÚ upozorňuje na to, že podmínkou, aby hlavní účetní mohl postupovat podle zákona o účetnictví a souvisejících právních předpisů, je příkazce operace především povinen předávat včas úplné účetní doklady v písemné formě. Pojem „informace“ je velice obecný, proto ho ČSÚ doporučuje specifikovat v souladu s účetními předpisy.	Vypořádáno.	
§ 12 písm. a)	O	Toto ustanovení uvádí, že hlavní účetní odpovídá za funkčnost a spolehlivost účetního systému. ČSÚ zastává názor, že hlavní účetní může těžko za toto odpovídat. Dodavatelem účetního software je externí firma, která účetní systém zajišťuje a ve smlouvě se zavazuje	Akceptováno Ustanovení upraveno.	

			k zpracování všech legislativních změn do tohoto systému. Na základě požadavků uživatele zajišťuje i další práce související s konkrétními úpravami systému. Hlavní účetní nemůže odpovídat za to, jak jsou všechny moduly v účetním systému funkční a spolehlivé. Může pouze upozornit firmu zajišťující chod systému na případné nedostatky. ČSÚ požaduje uvedené ustanovení podle uplatněné připomínky upravit.	
	§ 14, odst. 2	O	ČSÚ upozorňuje, že v návrhu zákona není uvedeno, jak má řadový zaměstnanec postupovat, aby zjistil případnou nečinnost nadřízeného příkazce operace, kterého již dříve písemně upozornil na znaky nesrovnalosti. ČSÚ navrhuje tuto úpravu doplnit.	Vypořádáno.
	§ 18 odst. 1 písm. c)	O	Podle návrhu zákona hlavní účetní ověří, že výdaje předložené k proplacení jsou v souladu s výsledky kontrol provedených podle § 20. ČSÚ upozorňuje, že hlavní účetní nemohou, a ani není v jejich silách, kontrolovat skutečnosti, které jsou povinni kontrolovat příkazci operací a za které plně odpovídají! Spolehlivost poskytovaných informací musí zaručovat příkazce operace. Tato povinnost nemůže být přenesena na hlavní účetní!	Neakceptováno Funkce hlavního účetního by měla dostávat informace o výsledcích kontrol vykonaných podle § 21.
NKÚ	obecně	O	Navrhovaná úprava je výrazně složitější oproti současnému systému finanční kontroly ve veřejné správě. Za závažný nedostatek návrhu považujeme zejména nejednoznačné vymezení působnosti mezi finančním řízením a kontrolou a mezi interním auditem. Předložený návrh je příliš složitý, text řady jeho ustanovení připouští různý výklad a v předložené podobě proto ke zkvalitnění finančního řízení a kontroly patrně příliš nepřispěje. Ačkoliv návrh zákona je připraven mj. z důvodu harmonizace s evropskými předpisy, nebylo při jeho zpracování přihlédnuto např. k předpisům práva EU upravujícím společnou zemědělskou politiku, ani nereflektuje připravovanou legislativu EU na nové programovací období 2014 - 2020, která výrazným způsobem ovlivní řídicí a kontrolní činnosti při správě prostředků z EU. Navrhovaná právní úprava dostatečně neřeší nezávislost interního auditu v souladu s mezinárodními standardy a nejlepší praxí. Jsme přesvědčeni, že přijetí osvědčené zahraniční praxe by dokázalo eliminovat současné zásahy výkonného managementu do činnosti interního auditu, ke kterým v podmínkách ČR často dochází a které jsou ostatně zmiňovány i v důvodové	Dle stanoviska odboru kompatibility Úřadu vlády je návrh zákona slučitelný s legislativou EU. Návrh je rovněž slučitelný s návrhy nařízení pro programové období 2014-2020. Nezávislost interního auditu v návrhu řešena v souladu s Mezinárodním rámcem profesní praxe interního auditu. Nad rámec mezinárodních standardů jsou dále taxativně stanoveny důvody odvolávání vedoucích útvarů interního auditu z funkce. Fakultativní možnost zřízení výborů pro audit byla zvolena proto, že na zřízení výborů pro audit existují diametrálně odlišné názory. Jedna skupina žádá zakotvit zřizování výborů pro audit povinně, druhá skupina absolutně nesouhlasí s úpravou výborů pro audit v legislativě.

			zprávě k předloženému návrhu zákona. Úprava navrhovaná v zákoně není podle našeho názoru v tomto ohledu zcela dostatečná.	
	§1	O	Doporučujeme tento paragraf rozčlenit do odstavců a pak následně na písmena tak, aby byly jasně vymezeny „veřejné instituce“, jejichž strukturu a společné zásady řídicího a kontrolního systému zákon upravuje. Zároveň by se tím ujasnilo, pro jaké instituce se zavádí legislativní zkratka „další veřejná instituce“ což ze stávající dikce ustanovení pod písm. a) není zcela zřejmé.	Akceptováno, text upraven.
	§2	O	Doporučujeme vymežit pojem „nesrovnalost“, který je v textu návrhu zákona používán (např. v ustanoveních § 5 odst. 4 písm. i); § 8 odst. 1 písm. d); § 14; § 17 odst. 1 písm. k); § 17 odst. 3; § 18 odst. 1 písm. c)). Podotýkáme, že ve vztahu k prostředkům z EU je pojem „nesrovnalost“ definován v předpisech práva EU, konkrétně v článku 2 bod 7. nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti. Není zřejmé, zda vymezení tohoto pojmu v navrhovaném zákoně má být s touto definicí ve všech případech identické.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
	§ 2 písm. a)	O	Doporučujeme doplnit, kdo je výkonným orgánem ve státní příspěvkové organizaci a v obci, kde se rada obce nevolí.	Státní příspěvková organizace nemá výkonný orgán. V obci, kde se rada nevolí, plní její pravomoci starosta.
	§ 2 písm. b)	O	Doporučujeme upřesnit formulaci „jejíž akce částečně vlastní stát nebo územní samosprávný celek“ ve smyslu, o jaký podíl se jedná. Upozorňujeme, že při minoritním podílu nemá správce veřejného rozpočtu faktickou možnost pochody ve společnosti ovlivňovat (srov. připomínku k ustanovení § 5 odst. 2).	Akceptováno, text upraven.
	§ 2 písm. c)	O	Veřejnými prostředky jsou podle návrhu ustanovení § 2 písm. c) „příjmy, aktiva, výdaje, pasiva, věci, majetková práva a jiné majetkové hodnoty,...“. Upozorňujeme na možné souvislosti s vymezením „veřejných prostředků“ jako „aktiv a pasiv“. Aktivy a pasivy se ve smyslu návrhu pravděpodobně rozumí stejně pojmenované účetní prvky podle českých účetních předpisů. Protože aktivy jsou v obvyklém účetním chápání i věci a majetková práva, jeví se použitý výčet jako duplicitní, aktiva jsou pojmem širším. Dále uvádíme, že mají-li být aktiva a pasiva vnímána (pro vymezení veřejných prostředků) účetně, tak podle českých účetních předpisů se mohou druhy a tím rozsah účtovaných a vykazovaných aktiv a pasiv částečně lišit (a to jak aktiva a pasiva charakteru rozvahového, tak podrozvahového), a to i v případě jednotek, kterých se navrhovaný zákon týká (jsou např. vydávány jiné účetní předpisy pro zdravotní pojišťovny a jiné pro ostatní vybrané	Akceptováno Ustanovení upraveno.

		účetní jednotky či účetní jednotky charakteru vysokých škol).	
§ 2 písm. d)	O	Za slovo „dotace“ doporučujeme doplnit slova „subvence, grantu, ...“ (srov. např. ustanovení § 1 odst. 2 zák. č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu).	Akceptováno, text upraven.
§ 2 písm. e)	O	Doporučujeme zpřesnit definici pojmu „operace“, zejména formulaci „právní nebo jiné jednání majetkové povahy“. Podle důvodové zprávy k tomuto ustanovení se výraz „operace“ používá i jako synonymum pro výrazy „program“, „projekt“, apod., což z návrhu textu zákona nevyplývá.	Akceptováno, text upraven.
§ 4 odst. 1 písm. a)	O	Jak vyplývá z Důvodové zprávy, návrh zákona je harmonizačním zákonem, který má zajistit využívání rozpočtových prostředků v souladu se zásadou řádného finančního řízení. Tato zásada je v právu EU upravena v čl. 30 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 966/2012. Pojem „hospodárnost“ definovaný v § 4 odst. 1 písm. a) návrhu zákona není s definicí zásady hospodárnosti v tomto nařízení konzistentní, neboť není zakomponován aspekt „správné doby“ a „dostatečného množství“. Navržená definice byla beze změny převzata ze stávajícího zákona o finanční kontrole. Doporučujeme proto definovat pojem „hospodárnost“ v souladu s čl. 30 odst. 2 nařízení č. 966/2012.	Akceptováno, text upraven.
§ 4	O	V návrhu zákona není zapracována povinnost vyplývající z článku 30 odst. 3 nařízení č. 966/2012, tj. povinnost stanovení pro všechny operace financované z veřejných rozpočtů konkrétní, měřitelné, dosažitelné a časově vymezené cíle, tak jak uvedeno v Rozdílové tabulce. Upozorňujeme, že stanovení cílů je jedním ze základních předpokladů financování ve veřejné správě, ať už ve vztahu k financování běžných činností, tak zejména ve vztahu k poskytování podpor nejen z prostředků EU, ale i z prostředků státního rozpočtu. Časově vymezené cíle jsou taktéž dle ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) předmětem předběžného hodnocení, respektive posouzení nezbytnosti výdaje k zajištění stanovených cílů je předmětem ujištění v rámci schvalovacích postupů příkazce operace dle ustanovení § 17 návrhu zákona. Doporučujeme zařadit do ustanovení § 4 nový odst. 4 s textem: „(4) Správce veřejného rozpočtu a další veřejná instituce stanoví pro všechny operace financované z veřejných rozpočtů konkrétní, měřitelné, dosažitelné a časově vymezené cíle.“.	Akceptováno, text upraven.
§ 5 odst. 2	O	Upozorňujeme, že při minoritní majetkové účasti nemusí být snaha správců veřejných rozpočtů o zavedení účinného řídicího a kontrolního systému v	Akceptováno, text upraven.

			právnických osobách s majetkovou účastí v jejich působnosti vždy účinná (srov. připomínku k ustanovení § 2 písm. b)).	
§ 5 odst. 4	O		Řídicí a kontrolní systém se podle navrhované úpravy člení mj. na finanční řízení a kontrolu, a na interní audit. V ustanovení odst. 4 je uvedeno, co všechno řídicí a kontrolní systém obsahuje. Domníváme se, že z tohoto výčtu není dostatečně zřejmý obsahový rozdíl mezi finančním řízením a především kontrolou na straně jedné a mezi interním auditem na straně druhé. Doporučujeme v textu vymezit, které činnosti a postupy se vztahují k finančnímu řízení, které ke kontrole a které k internímu auditu.	Připomínka vypořádána.
§ 5 odst. 5	O		Slovo „respektování“ doporučujeme nahradit slovem „dodržení“.	Akceptováno, text upraven.
§ 7 odst. 2	O		Doporučujeme vypustit text: „dále poskytovat dalším orgánům, které je potřebují pro výkon kontroly nebo interního auditu“. Tyto orgány mají možnost získat v nezbytně nutném rozsahu nezprostředkovaný přístup k potřebným údajům v souladu se zákonem č. 111/2012 Sb., o základních registrech.	Akceptováno, text upraven.
§ 8 odst. 1 písm. d)			Předkladatel sloučil zpracování ustanovení článku 32 odst. 2 písm. c) až e) nařízení č. 966/2012 do společného textu v ustanovení § 8 odst. 1 písm. d) návrhu. Tento text je zmatečný, neboť riziko a nesrovnalosti nejsou nedostatky. Navíc text dubluje ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) a b). Z důvodu srozumitelnosti a jednoznačnosti doporučujeme zpracovat do ustanovení § 8 odst. 1 znění článku 32 odst. 2 písm. c) až e) nařízení č. 966/2012.	Neakceptováno.
§ 9	O		Domníváme se, že ustanovení § 9 a násl. nedostatečně upravuje rozdělení odpovědnosti v systému, především nevymezuje, které činnosti se vztahují k finančnímu řízení a které ke kontrole. Domníváme se, že finanční řízení a kontrola by měly být rozděleny zřetelně a nepochybně, podle našeho názoru není žádoucí, aby osoba odpovědná za finanční řízení byla odpovědná i za kontrolu (viz ustanovení § 11 odst. 2 písm. f), podle kterého příkazce zajišťuje výkon kontrol).	Vypořádáno.
§ 9 odst. 2	O		V návrhu zákona se používá označení „správce rozpočtu“ (poprvé v § 9 odst. 2) a „správce veřejného rozpočtu“ (poprvé v § 1 písm. a)), přičemž obsahově označují tyto termíny zcela odlišné skutečnosti. Doporučujeme proto oba tyto pojmy v ustanovení § 2 definovat, případně zvážit možnosti jiného jazykového označení, a to za účelem vyloučení jejich nežádoucí	Akceptováno částečně. Povinnost zřídit funkci správce rozpočtu dána obligatorně.

			zaměnitelnosti. U organizačních složek státu, které jsou správci kapitol státního rozpočtu, by funkce správce rozpočtu měla být podle našeho názoru zřízena povinně.	
§ 9 odst. 5	O		Hlavním účetním může být podle návrhu pouze osoba jmenovaná podle zákoníku práce, tj. vedoucí zaměstnanec. Jedná se o změnu ve srovnání s ustanovením § 26 odst. 1 písm. c) zákona č. 320/2001 Sb., podle kterého hlavním účetním může být nejen vedoucí zaměstnanec, ale také jiný pověřený zaměstnanec. V praxi se podle nyní účinné právní úpravy stává, že vzhledem k rozsahu práce příslušného vedoucího zaměstnance je u účetních jednotek pověřena výkonem funkce hlavního účetního i jiná osoba. Upozorňujeme, že nově kladené požadavky na hlavního účetního mohou vést v praxi u dotčených jednotek, u kterých se realizuje značné množství operací, k nárůstu administrativy kladené na jednu osobu (vedoucího zaměstnance - hlavního účetního). Podotýkáme, že u funkce správce rozpočtu návrh podobný požadavek nestanoví.	Akceptováno, text upraven.
§ 9 odst. 7	O		Druhou větu tohoto ustanovení doporučujeme jako nadbytečnou vypustit. Není nutné stanovit vnitřním předpisem totéž, co již stanoví zákon.	Akceptováno. Ustanovení upraveno.
§ 11	O		Nadpis paragrafu neodpovídá jeho obsahu, neboť se v něm řeší odpovědnost i jiných subjektů než příkazce.	Akceptováno.
§ 11 odst. 4	O		Znění odstavce doporučujeme upravit následovně: „Výkonný orgán, případně příkazce v rozsahu svého pověření, případně i v součinnosti s hlavním účetním, přijme vhodná opatření na základě výsledků kontrol provedených podle tohoto zákona i kontrol externích, provedených podle jiných zákonů a dále na základě doporučení interního auditu.“. Tento požadavek vychází z kontrolní praxe NKÚ, kdy v dosavadním zákoně o finanční kontrole nebyla tato skutečnost dostatečně vymezena.	Akceptováno, text upraven.
§ 12 písm. b)	O		V tomto ustanovení se vyžaduje, aby hlavní účetní zajišťoval, aby „záznamy v účetních systémech podávaly věrný a poctivý obraz o předmětu účetnictví a finanční situaci“. Upozorňujeme, že požadavek týkající se věrného a poctivého obrazu se z účetního hlediska obvykle spojuje s účetní závěrkou, a to v návaznosti na používaný účetní rámec (předpisy). Zavedení požadavku na dosažení věrného a poctivého obrazu obecně na „záznamy v účetních systémech“ nepovažujeme za vhodné. Takový požadavek by měl být obsahem předpisů upravující účetnictví a výkaznictví. Doporučujeme proto, aby požadavek týkající se „podávání věrného a poctivého obrazu o předmětu účetnictví“ nadále vyplýval z předpisů regulujících účetnictví, nikoliv z	Akceptováno. Ustanovení upraveno.

		tohoto návrhu zákona.	
§ 12 písm. d)	O	V návaznosti na ustanovení § 15 zákona č. 563/1991 Sb. doporučujeme zaměnit slovní spojení „účetního rozvrhu“ za slovní spojení „pravidla pro schvalování účtového rozvrhu“.	Akceptováno, text upraven.
§ 12 písm. e)	O	Doporučujeme v návrhu upřesnit, u kterých účtů má hlavní účetní zajistit jejich vedení (bankovní účty, účty dle směrné účtové osnovy,...). V příloze označené jako Rozdílová tabulka návrhu předpisu ČR s legislativou ES/EU bylo k písmeni e) uvedeno „zajišťuje vedení rozpočtových účtů, do kterých se zaznamenávají veškeré rozpočtové příjmové a výdajové transakce, které umožní sledovat plnění veřejného rozpočtu“, toto ustanovení však nebylo v předloženém návrhu použito.	Připomínka vypořádána. Ustanovení upraveno.
§ 12 písm. h)	O	Doporučujeme upřesnit obsah pojmu „pokladní služby“, nejedná-li se pouze o hotovostní operace (v účetnictví vybraných jednotek se termín „pokladna“ používá pro označení hotovostní operace, v příloze označené jako Rozdílová tabulka návrhu předpisu ČR s legislativou ES/EU bylo k § 12 písmeni h) uvedeno „zabezpečuje správu pokladny“).	Připomínka vypořádána. Ustanovení upraveno.
§ 13 odst. 1	O	V návrhu se uvádí, že v případě ukončení výkonu funkce hlavního účetního má dojít k „vypracování mezitímní účetní závěrky“; podle § 13 odst. 3 tohoto návrhu se nový hlavní účetní může k této závěrce písemně vyjádřit. Vzhledem k tomu, že součástí účetní závěrky nejsou od roku 2010 údaje o plnění rozpočtu (finanční výkazy), přičemž údaje ve finančních výkazech obsažené s činností hlavního účetního také souvisí, doporučujeme obdobně zvážit i vhodnost sestavování těchto výkazů v souvislosti s ukončením funkce hlavního účetního.	Připomínka vypořádána. Ustanovení upraveno.
§ 13 odst. 2	O	Doporučujeme řešit též problematiku zastupitelnosti ve funkci hlavního účetního a zároveň stanovit, do kdy nejpozději je nutné nového hlavního účetního jmenovat.	Připomínka vypořádána. Ustanovení upraveno.
§ 15	O	Doporučujeme doplnit odkaz na prováděcí předpis, který by upravoval náležitosti, formu a podrobnější obsah předběžného hodnocení, nebo případné zahrnutí jako přílohu do zákona formou vzoru dokumentu. Dále není zřejmé, jaká je vazba mezi předběžným hodnocením podle § 15 a schvalovacími postupy podle § 17, které mají částečně podobný obsah (řádné finanční řízení, rozpočtové krytí).	Připomínka vypořádána.
§ 15 odst. 1 písm. b)	O	Podle návrhu musí předběžné hodnocení zahrnovat posouzení „objemu veřejných prostředků, které mají být k uskutečnění operací použity.“. Z	Akceptováno. Doplněna DZ.

			navrženého znění není zřejmé, co takovéto posouzení zahrnuje, zda se jedná o posouzení především nezbytnosti těchto prostředků nebo o prověření, zda jsou v rozpočtu potřebné zdroje ke krytí těchto výdajů. Z důvodu nejednoznačného vymezení doporučujeme ustanovení § 15 odst. 1 písm. b) blíže specifikovat, respektive konkretizovat.	
	§ 16 odst. 1	O	Doporučujeme definovat obsah pojmu „rozpočtový závazek“. Z ustanovení není zřejmý postup pro případ, kdy funkce správce rozpočtu není zřízena.	Akceptováno Doplněno do Důvodové zprávy zvláštní část §16 odst. 1.
	§ 16 odst. 3	O	Doporučujeme slova „právním úkonem“ nahradit v souladu s terminologií nového občanského zákoníku slovy „právním jednáním“.	Připomínka akceptována, text upraven.
	§ 16 odst. 4	O	Vzhledem k tomu, že vybrané účetní jednotky vykazující podle vyhlášky č. 410/2009 Sb., mají od roku 2010 uloženy povinnost sledovat závazky vyplývající ze smluv i na podrozvahových účtech (nejsou-li nevýznamné), doporučujeme do odst. 4 doplnit výjimku pro případ, kdy dané právní závazky jsou v plném rozsahu vedeny v účetnictví v souladu se zvláštním právním předpisem. Důvodem doporučení je vyloučení duplicity při vedení operativních a účetních evidencí (podle konkrétních podmínek a postupů dotčených jednotek).	Připomínka vypořádána Ustanovení upraveno.
	§ 17 odst. 1 a § 18 odst. 1	O	Doporučujeme doplnit odkaz na prováděcí předpis, případně zahrnout vzory dokumentů jako přílohy návrhu zákona, které by upravily formu a podrobnější obsah zajištění zde uvedených povinností a evidenci těchto kroků (auditní stopu) pro potřeby kontroly. Tento požadavek je nutný i s ohledem na navrhované znění ustanovení § 25 a § 27 odst. 1 zákona.	Neakceptováno.
	§ 17 odst. 1 písm. k) a § 18 odst. 1 písm. c)	O	V obou navržených textech se předpokládá, že operace, na níž je výdaj schvalován, již proběhla a lze jej podrobit kontrole ve smyslu ustanovení § 20 návrhu zákona (např. v případě následného proplácení výdajů již vynaložených příjemcem podpory, tzv. ex-post platby). Takto navržená právní úprava není využitelná v případě ex-ante plateb, tj. vynaložení zálohových prostředků či poskytnutí prostředků podpory příjemci před realizací jeho výdajů. Výdaj, respektive jeho schválení předchází uskutečnění operace a tudíž nelze provést kontrolu dle ustanovení § 20 návrhu zákona. Doporučujeme tento stav, tj. financování formou zálohových plateb a jejich schvalování, zohlednit v příslušných ustanoveních návrhu zákona.	Akceptováno.
	§ 18 odst. 4	O	Doporučujeme znění textu upravit: „... hlavní účetní je příloží k příkazu místo svého podpisu, přičemž odpovědnost za provedení vydaného příkazu k platbě nese příkazce.“. Domníváme se, že tato formulace lépe konkretizuje	Neakceptováno.

			odpovědnost příkazce a zároveň zbavuje odpovědnosti hlavního účetního.	
	§ 20	O	Upozorňujeme, že podle navrhovaného znění je příkazce odpovědný za organizaci a koordinaci kontroly a současně odpovídá i za řádné finanční řízení (srov. např. ustanovení § 17 odst. 1 písm. b)). Toto sloučení rolí nepovažujeme za přípustné. Na tom nic nemění ustanovení § 20 odst. 5, podle kterého nesmí být výkonem kontroly pověřen příkazce, který se podílel na přípravě a uskutečňování operace.	Akceptováno, text upraven.
	§ 20 odst. 1	O	Do účelu kontrol doporučujeme doplnit další hlediska, aby byla zachována konzistentnost s evropskými předpisy v oblasti kontrol, zejména co se týče zásady přiměřenosti výdajů (viz článek 24 odst. 2 nařízení Komise (EU) č. 65/2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1698/2005, pokud jde o provádění kontrolních postupů a podmíněnosti s ohledem na opatření na podporu rozvoje venkova; článek 126 odst. 2 písm. f) nařízení č. 966/2012).	Neakceptováno.
	§ 20 odst. 3	O	Zatímco kontroly na místě mají probíhat podle zvláštního právního předpisu, pro dokladové kontroly nejsou stanoveny náležitosti, které by zajistily například dohledatelnost a průkaznost kontrol a zápisů o nich. Tento požadavek je nutný i s ohledem na navrhované znění § 25 a § 27 odst. 1. Doporučujeme proto doplnit odkaz na prováděcí předpis, případně zahrnout vzory dokumentů jako přílohy návrhu zákona, které by upravily formu a podrobnější obsah zajištění zde uvedených povinností a evidenci těchto kroků (auditní stopu) pro potřeby kontroly. Dále nejsou vymezena pravidla pro rozhodnutí o použití dokladové kontroly anebo kontroly na místě. Není výslovně vyjádřena povinnost provádět dokladové kontroly v celém rozsahu, i když Důvodová zpráva to předpokládá a z kontextu to lze dovodit.	Akceptováno částečně.
	§ 20 odst. 4	O	Ze znění druhé věty nevyplývá, kdo by měl schvalovat požadované dokumenty.	Neakceptováno.
	§ 20 odst. 5	O	Z navrženého textu vyplývá, že ti, kdož připravují a uskutečňují operaci, nemohou provádět dokladové kontroly a kontroly na místě dané operace. Není zde jednoznačně stanoveno, zda může provádět kontrolu příkazce, hlavní účetní a zaměstnanci, kteří se podílejí na předběžném hodnocení podle ustanovení § 15 návrhu zákona. Podle článku 66 odst. 5 a 6 nařízení č. 966/2012 by však neměli kontrolu ex-post, tj. kontrolu dle ustanovení § 20 návrhu zákona (průběžné a následné kontroly), provádět ani ti, kdo provádí kontrolu ex-ante, tj. podle návrhu zákona předběžné hodnocení	Akceptováno. Text upraven dle požadavku odboru kompatibility vlády.

			podle § 15. Z tohoto důvodu doporučujeme upravit text ustanovení § 20 odst. 5 následovně: „Výkonný orgán, případně příkazce v rozsahu svého pověření, nesmí výkonem kontroly pověřit příkazce, hlavního účetního a další zaměstnance, kteří se podíleli na přípravě, předběžném hodnocení a uskutečňování operace.“.	
§ 21 odst. 1	O		Upozorňujeme, že do výčtu kontrolovaných osob není zahrnut státní podnik. Navrhované znění by tak na rozdíl od stávající právní úpravy neumožňovalo zakladateli státního podniku vykonávat jeho kontrolu. Doporučujeme proto státní podnik do textu ustanovení zahrnout.	Akceptováno.
§ 21 odst. 4	O		Doporučujeme zvážit, zda navrhovaná úprava, kdy poskytovatel finanční podpory je oprávněn vykonat kontrolu v celém rozsahu finanční podpory, a tedy i finančních prostředků, které neposkytl ze svého rozpočtu, nepovede ke střetu zájmů poskytovatelů finančních podpor.	Akceptováno, text upraven..
§ 22 odst. 1	O		V textu se objevuje poprvé pojem „kontrolní orgán“. Doporučujeme jej uvést již v textu § 21 a zavést pro něj legislativní zkratku.	Neakceptováno, dle MV nadbytečné.
23 odst. 4	Z		Upozorňujeme, že aplikace tohoto ustanovení na NKÚ by byla v rozporu s principem nezávislosti NKÚ deklarovaným v čl. 97 Ústavy ČR. Doporučujeme proto do textu doplnit, že toto ustanovení se nevztahuje na NKÚ.	Akceptováno, text upraven.
§ 24 až 27	O		Doporučujeme do textu doplnit, podle jakých právních předpisů se postupuje v řízeních při ukládání pokuty za přestupek a za správní delikty.	Akceptováno.
§ 25	O		Nepokládáme za přijatelné, aby správce veřejného rozpočtu mohl vůči svým vlastním zaměstnancům uplatňovat sankce správní povahy, k čemuž by v případě postupu podle ustanovení § 27 odst. 5 mohlo docházet. Ustanovení § 25 doporučujeme vypustit a problematiku postihu dotčených zaměstnanců řešit v rámci platné pracovněprávní úpravy.	Neakceptováno.
§ 26	O		Předpokládáme, že ustanovení se nevztahuje na organizační složky státu, neboť tyto nejsou právními osobami.	Nevztahuje.
§ 27 odst. 3	O		Lhůta nejpozději do 1 roku ode dne, kdy byl správní delikt spáchán, se se jeví nepřiměřeně krátká. Doporučujeme stanovit lhůtu do 3 let.	Neakceptováno.
§ 28 odst. 1	O		Podle Důvodové zprávy (str. 59) je „Definice interního auditu ... v souladu s definicí obsaženou v Rámci profesní praxe interního auditu.“ Z porovnání obou definic, tj. ustanovení § 28 odst. 1 a Rámce profesní praxe interního	Akceptováno částečně, ustanovení upraveno.

			auditu je zřejmé rozdílné pojetí. V Rámci je uvedeno: „Interní audit je nezávislá, objektivně ujišťovací a poradenská činnost zaměřená na přidávání hodnoty a zdokonalování procesů v organizaci. Interní audit pomáhá organizaci dosahovat jejích cílů tím, že přináší systematický metodický přístup k hodnocení a zlepšování účinnosti systému řízení rizik, řídicích a kontrolních procesů a řízení a správy organizace.“. V návrhu ustanovení § 28 odst. 1 je uvedeno: „Interní audit je nezávislá, objektivně ujišťovací a poradenská činnost zaměřená na zdokonalování procesů a ověřování spolehlivosti řídicího a kontrolního systému správců veřejných rozpočtů a dalších veřejných institucí.“. V definice interního auditu není použita jeho charakteristika jako „přidané hodnoty“, která se vyskytuje v Rámci, a která odkazuje k tomu, že zřizovatel služby interního auditu od něj očekává další informace nad rámec těch, které získává z jiných zdrojů (kontrolou). Doporučujeme proto v návrhu zákona zohlednit skutečnost, že interní audit podává doporučení pro zlepšení činnosti správců veřejných rozpočtů a dalších veřejných institucí. Dále ve vazbě na vymezené cíle interního auditu uvedené v ustanovení § 29 návrhu zákona, a to pod písm. e), kde je uvedeno, že „zavedený řídicí a kontrolní systém je dostatečně účinný, reaguje včas na změny ekonomických, právních, provozních a jiných podmínek,“ navrhujeme v textu „... ověřování spolehlivosti řídicího a kontrolního systému ...“ zaměnit „spolehlivosti“ za „účinnosti“. Spolehlivost je použita ve vazbě na řídicí a kontrolní procesy (viz ustanovení § 29 písm. c) návrhu zákona). S ohledem na existenci definice pojmu „Interní audit“ v Rámci a s ohledem na vymezení cílů interního auditu v ustanovení § 29 návrhu zákona doporučujeme upravit ustanovení § 28 odst. 1 následovně: „Interní audit je nezávislá, objektivně ujišťovací a poradenská činnost zaměřená na přidávání hodnoty a na zdokonalování procesů správců veřejných rozpočtů a dalších veřejných institucí a ověřování účinnosti řídicího a kontrolního systému správců veřejných rozpočtů a dalších veřejných institucí.“.	
	§ 28 odst. 2	O	Domníváme se, že vůči sobě nepodřízeným příjemcům finanční podpory provádí poskytovatel nikoli interní audit, ale vždy kontrolu. S ohledem na definici uvedenou v Rámci nelze připustit, aby interní audit zahrnoval „činnost útvaru interního auditu poskytovatele finanční podpory vůči příjemcům finanční podpory“. U příjemců finanční podpory může být prováděna kontrola podle § 20 návrhu zákona. Interní audit zahrnuje pouze činnosti uvnitř společnosti. Pokud by interní audit zahrnoval i kontroly u	Neakceptováno.

			příjemců podpory, pak by se jednalo o duplicitní kontroly prováděné jak poskytovatelem podpory v rámci řízení, tak v případě podpor poskytnutých z EU též Auditním orgánem. Navržená úprava ve vztahu právě k finančním podporám z EU de facto zavádí již zrušené a Evropskou komisí kritizované Pověřené auditní subjekty. Doporučujeme proto upravit text ve smyslu výše uvedeného, tj. text „a činnost útvaru interního auditu poskytovatele finanční podpory vůči příjemcům finanční podpory“ vypustit.	
§ 29 písm. e)	O		Doporučujeme uvést kritéria, podle kterých bude hodnocena účinnost zavedeného řídicího a kontrolního systému, resp. odkaz na prováděcí předpis nebo jiný dokument (např. vnitřní pokyn orgánu), který kritéria pro vyhodnocení účinnosti zavede.	Neakceptováno.
§ 30 odst. 1	O		Povinnost zřídit útvar interního auditu doporučujeme rozšířit i na organizační složky státu, které nejsou správci kapitoly státního rozpočtu, státní příspěvkové organizace, státní podniky a jiné státní organizace (např. SŽDC).	Vypořádáno. O zřízení IA u jmenovaných subjektů rozhoduje zřizovatel.
§ 30 odst. 2	O		Text návrhu zákona uvádí 15 000 obyvatel, Důvodová zpráva oproti tomu uvádí 10 000 obyvatel. Ani v jednom případě není uvedeno, proč byla zvolena konkrétní hranice počtu obyvatel. Není uvedeno, kolik obcí pod ten který limit spadá a proč byl právě takový limit zvolen. V tomto odstavci je dále uvedeno: „Pokud v návaznosti na toto hodnocení zjistí, že přijatá opatření nejsou dostatečně účinná, jsou povinny bez zbytečného odkladu útvar interního auditu zřídit.“. Návrh zákona (případně prováděcí předpis či příloha návrhu zákona) by měl jednoznačně určit, co je pro tento daný případ nedostatečná účinnost, jakým způsobem, a podle jakých kritérií ji bude osoba uvedená pod písm. a) a b) klasifikovat, kdo bude tuto věc kontrolovat, a měla by jednoznačněji být vyjádřena kompetence k prosazení zřízení útvaru interního auditu	Akceptováno částečně.
§ 31 odst. 2	O		V ustanovení není uvedeno, jak jsou organizačně začleněny útvary interního auditu dalších veřejných institucí.	
§ 31 odst. 3 písm. c)	O		Doporučujeme nahradit slovo „souvisejících“ slovem „souvisejícím“.	Akceptováno.
§ 37 odst. 1 písm. c)	O		Poslední část věty doporučujeme formulovat obdobně ve vztahu k formulaci použité v odst. 1 písm. a) takto: „na základě předem vyžádaného písemného stanoviska kontrolního výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR“. Z textu není zřejmé, do jaké míry je stanovisko či výsledek projednání v KV PS PČR závazné.	Akceptováno.

§ 38 odst. 3	Z	Upozorňujeme, že toto ustanovení se vztahuje i na odvolání vedoucího útvaru interního auditu NKÚ, což je v rozporu s ustanovením § 37 odstavci 3 písm. c), kdy jmenování vedoucího tohoto útvaru projednává kontrolní výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Doporučujeme obě ustanovení sladit. Dále doporučujeme doplnit před slovo „stanovisko“ slovo „písemné“.	Akceptováno, text upraven.
§ 39 odst. 4	O	Ve vazbě na připomínku k ustanovení § 28 odst. 2 upozorňujeme, že by neměla být zaměňována funkce řídicí kontroly a interního auditu. Interní audit ve smyslu definice uvedené v Rámci má sloužit zejména pro potřeby organizace; může se jednat o provedení auditu u příjemců podpory, kteří jsou v její působnosti. U příjemců finanční podpory by měla být kontrola prováděna v rámci výkonu řídicí a kontrolní funkce. V případě, že budou v rámci interního auditu prováděny též audity u příjemců podpory, budou např. u příjemců podpory z prostředků EU kopírovat audity prováděné Auditním orgánem. S ohledem na četnost poskytnutých podpor respektive množství příjemců podpor, u nichž mají být prováděny audity na vzorku operací, bude nutné personálně posílit již existující odbory interních auditů, což vyvolá zvýšenou poptávku po finančních zdrojích zejména z řad správců kapitol státního rozpočtu. Ani nebyla doložena analýza, která by vyhodnotila dostatečnost kapacity interních auditorů na úrovni správců veřejných rozpočtů a dalších veřejných institucí ve vztahu k navrženým, včetně vyčíslení finančních nároků vyvolaných přijetím návrhu zákona v případném důsledku posílení personálních kapacit, financováním školení, atd. Doporučujeme v celém návrhu zákona zohlednit skutečnost minimálně v tom rozsahu, že interní audit nebude provádět kontrolu operací u příjemců podpory, kteří nejsou v působnosti správce veřejného rozpočtu a další veřejné instituce.	Vypořádáno. Zákon nezaměňuje kontroly poskytovatelů za interní audity. Interní audity vzorků operací se budou vykonávat v souvislosti s interním auditem systémů u poskytovatelů.
§ 40 odst. 6	O	Upozorňujeme, že schvalování auditní strategie a ročního plánu výkonným orgánem je v rozporu s deklarovanou principem nezávislosti útvaru interního auditu.	Neakceptováno. V souladu s Rámcem profesní praxe.
§ 41 odst. 1	O	V navrženém ustanovení postrádáme stanovení minimální doby mezi oznámením auditu a zahájením výkonu auditu (viz str. 63 Důvodové zprávy).	Neakceptováno Lze řešit metodicky.
§ 41 odst. 2	O	Z textu ustanovení nevyplývá povinnost pověřit výkonem auditu zaměstnance zařazeného do útvaru interního auditu.	Připomínka vypořádána Text upraven

§ 44 písm. e)	O	V textu „... zjistí-li interní auditor u auditované osoby nesrovnalosti v dokladech ...“ doporučujeme slovo „nesrovnalosti“ nahradit jiným výrazem, např. termínem „nedostatky“, a to s ohledem na význam slova „nesrovnalost“ v předpisech práva EU. Text po navržené úpravě zní: „... zjistí-li interní auditor u auditované osoby nedostatky v dokladech ...“.	Akceptováno Slovo <u>nesrovnalost</u> nahrazeno slovem <u>nesprávnost</u> .
§ 44 písm. h)	O	Odkaz v poznámce pod čarou na již neplatný zákon č. 148/1998 Sb. doporučujeme nahradit odkazem na zákon č. 412/2005 Sb.	Akceptováno, ustanovení upraveno. Odkaz odstraněn
§ 45 odst. 1 písm. g)	O	Doporučujeme stanovit alespoň základní náležitosti (zejména obsah a formu) auditní zprávy, např. formou přílohy zákona nebo odkazem na prováděcí předpis.	Náležitosti zprávy lze upravit formou metodiky nikoli právní normou. Ze znění ustanovení § 47 (4) vyplývá, že zpráva obsahuje zjištění a doporučení
§ 49	O	Formulace, že se zpráva z auditu předá „výkonnému orgánu orgánu oprávněnému k výkonu auditu“ je nejasná.	Jedná se o dvě sousloví, a to „výkonný orgán“ a „orgán oprávněný k výkonu auditu“. Text byl upraven a ve druhém sousloví bylo slovo orgán nahrazeno slovem subjekt – „...výkonnému orgánu subjektu, který audit vykonal“.
§ 51 odst. 2 písm. e)	O	Za slovo „neúplnost“ doporučujeme doplnit slovo „nesprávnost“, a to za účelem vhodného postižení dalšího druhu možného nedostatku při vedení účetnictví.	Vypořádáno.
§ 54	O	Ustanovení doporučujeme doplnit o procesní pravidla výkonu auditu.	Akceptováno.
§ 54 odst. 2	Z	Upozorňujeme, že podle ustanovení § 33 odst. 2 zákona č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, může hospodaření NKÚ kontrolovat výhradně Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR nebo orgán, který si pro tento účel zřídila nebo který tímto úkolem pověřila. Doporučujeme proto do textu ustanovení, doplnit, že se na NKÚ nevztahuje.	Akceptováno, text upraven.
K § 55 odst. 1	O	Doporučujeme uvést odkaz v poznámce pod čarou na Rozhodnutí Komise 1999/352/ES, ESUO, Euratom ze dne 28. dubna 1999 o zřízení Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF). V ustanovení je zmíněno „plnění úkolů kontaktního bodu v koordinované struktuře pro spolupráci s OLAF“. Určení kontaktních bodů v koordinované struktuře pro spolupráci s OLAF a stanovení úkolů, které mají plnit, je však v ČR až dosud řešeno pouze formou usnesení vlády a metodických pokynů, nikoli právním předpisem.	Akceptováno, text upraven.
§ 55 odst. 2	O	Doporučujeme uvést odkaz v poznámce pod čarou (číslo a název) na přímo použitelný předpis práva EU, který stanoví rozsah, způsob a termíny	Vypořádáno.

			předávání hlášení podle odstavce 1.	
§ 57 odst. 1 písm. b)	O		Metodická pomoc by měla být specifikována v tom smyslu, aby ve výstupních materiálech bylo jednoznačně označeno, co se pokládá za závaznou a co pouze za doporučenou část.	Neakceptováno.
§ 57 odst. 1 písm. d)	Z		Z textu vyplývá, že MF vydává stanovisko mj. i ke jmenování vedoucího útvaru interního auditu NKÚ, což je v rozporu s ustanovením § 37 odstavci 3 písm. c), kdy jmenování vedoucího tohoto útvaru projednává kontrolní výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Doporučujeme z textu ustanovení vypustit odkaz na ustanovení § 37 odst. 1 písm. c).	Vypořádáno.
§ 57 odst. 1 písm. i)	O		Doporučujeme za slova „informačního systému“ doplnit slova „veřejné správy“. Pozn.: V ustanovení § 57 doporučujeme zrušit členění na odstavce, neboť tento paragraf obsahuje pouze jeden odstavec.	Neakceptováno.
§ 58 a 59	Z		Upozorňujeme, že aplikace těchto ustanovení na NKÚ by byla v rozporu s principem nezávislosti NKÚ deklarovaným v čl. 97 Ústavy ČR. Doporučujeme proto do textu doplnit, že tato ustanovení se nevztahují na NKÚ.	Akceptováno, text upraven.
§ 59 odst. 1	O		Domníváme se, že pojem „audit vzorků operací“ je shodný s pojmem „audit operací“ (audit operací se vykonává na základě výběru vzorku operací, viz § 34). Doporučujeme proto používat shodné pojmy, případně nově zavedené pojmy nadefinovat.	Akceptováno.
§ 60	Z		Upozorňujeme, že aplikace tohoto ustanovení na kontroly prováděné NKÚ by byla v rozporu s principem nezávislosti NKÚ deklarovaným v čl. 97 Ústavy ČR. Doporučujeme proto do textu doplnit, že toto ustanovení se nevztahuje na kontroly prováděné NKÚ. Dále uvádíme, že úprava způsobu koordinace by neměla být předmětem prováděcího předpisu, ale měla by být upravena přímo zákonem.	Vypořádáno. Ustanovení upravuje povinnost poskytovatelů veřejných finančních podpor. NKÚ není poskytovatelem. Ustanovení se na NKÚ samozřejmě nevztahuje.
§ 61 odst. 1	Z		Ustanovení doporučujeme doplnit takto: „Ministerstvo financí současně předává tuto zprávu Nejvyššímu kontrolnímu úřadu.“ (srov. odpovídající ustanovení § 22 odst. 1 zákona č. 320/2001 Sb.).	Akceptováno, text upraven.
nad rámec návrhu	O		Ministerstvo financí předložilo v souvislosti s přijetím nového zákona o kontrole (kontrolního řádu) vládě návrh novely zákona č. 320/2001 Sb., kde se navrhuje nové znění ustanovení § 23 odst. 2 takto: „Orgány	Akceptováno.

			veřejné správy spolupracují při zajišťování přiměřeného a účinného systému finanční kontroly s Nejvyšším kontrolním úřadem, kterému na vyžádání poskytují informace podle jiného právního předpisu pro zpracování plánu kontrolní činnosti Nejvyššího kontrolního úřadu.“. Doporučujeme odpovídající ustanovení vhodným způsobem zakomponovat i do předkládaného návrhu zákona o řídicím a kontrolním systému ve veřejné správě.	
ÚOHS	<i>obecně</i>	O	V návrhu zákona je stanovena povinnost správce veřejného rozpočtu (kapitoly SR) zajistit výkon interního auditu jak u vlastních organizačních útvarů, tak i u dalších subjektů, příslušejících do působnosti správce veřejného rozpočtu, tj. přechod od decentralizovaného systému interního auditu k centralizovanému. S výše navrhovaným nesouhlasím z těchto důvodů: -dochází k nerespektování právní subjektivity zřizovaných či zakládaných organizací, -dále k nerespektování pojmu a principu „interní“ pro oblast výkonu auditu, -interní audit by měl být skutečně interní, nikoliv dalším mechanismem „kontroly“ ostatních subjektů, případně auditem externím, -interní audit v plném rozsahu a požadované kvalitě by nemuselo být možné ani praktické u všech subjektů realizovat, -jde o systém centralizovaný, který tím ztrácí možnost poskytnutí přidané hodnoty poskytnuté služby, vyplývající ze znalosti prostředí a důvěryhodnosti ze strany nejvyššího vedení (příslušné interní) organizace, systém se tak více připodobňuje svým hierarchickým organizačním uspořádáním kontrolním principům, -činnosti prováděné při výkonu auditu mají mít jiné zaměření a sledují jiné cíle než prováděná veřejnosprávní kontrola, k čemuž návrh inklinuje, -útvár interního auditu správce veřejného rozpočtu (ministerstva) se může stát nástrojem politické reprezentace a v mnoha případech nebude plnit svoji funkci nezávislé, objektivně zjišťovací a poradenské činnosti zaměřené na zdokonalování procesů a ověřování spolehlivosti řídicího a kontrolního systému uvnitř organizace, -bude nutné zvýšit počet zaměstnanců útvarů interního auditu správců veřejných rozpočtů několikanásobně, což zcela jistě bude znamenat navýšení nákladů na výkon veřejné správy.	Připomínka vypořádána s vysvětlením: Právní subjektivita zřizovaných a zakládaných organizací narušována není, návrhem je zdůrazněna odpovědnost zakladatele/zřizovatele zajistit, aby v subjektech jím zřízených/založených byly zavedeny systémy finančního řízení a kontroly. Navrhovaná úprava auditu byla oproti předloženému návrhu upravena i v rámci ostatních připomínek. Funkce interního auditu je plně zachována; nové formulování nezávislosti IA vychází z výsledku projednání se všemi připomínkovánými místy. Náklady související s případným navýšením kapacit IA správců kapitol jsou v důvodové zprávě dopracovány

§2	Z	Do vymezení pojmů navrhuji doplnit například pod bod f) definici nesrovnalosti, jež se řeší v dalších ustanovení návrhu zákona, a to alespoň odkazem na jiný právní předpis s definicí nesrovnalosti, neboť pojem vychází z definice dané legislativou EU	Připomínka akceptována. Definice nesrovnalosti je provedena s odkazem na legislativu EU.
§ 9	Z	Navrhuji ponechat povinně funkci správce rozpočtu s možností sloučení s funkcí hlavní účetní (malé organizace), ale naopak povinně neslučitelnou s funkcí příkazce. Role správce rozpočtu je zažitá a velmi opodstatněná. Dobrovolnost této funkce je velmi riziková a v oblasti předběžné kontroly před vznikem závazku (dle současné právní úpravy) je nezbytná pro zajištění souladu operace s rozpočtem a taktéž pro tzv. „princip čtyř očí“ pro schvalování operace. Navíc, i pokud je role zřízena dobrovolně, měly by být podrobněji popsány odpovědnosti této funkce a vyjmenovány další povinnosti správce rozpočtu při plnění schvalovacích postupů. Povinnosti, které přechází na osobu hlavní účetní, s tím, že to má být pouze jedna osoba, vede k formalizování výkonu této role. Pokud nebude povinnost jmenovat správce rozpočtu, je vhodné doplnit ustanovení, které bude jednoznačně deklarovat odpovědnost za soulad operace s rozpočtem v případě nezřízení funkce správce rozpočtu	Připomínka je plně akceptována. Připomínka vypořádána. Ve smyslu §9 odst.1 písm. b) je zřízena funkce správce rozpočtu. Funkce příkazce a funkce hlavního účetního jsou neslučitelné.
§ 11	Z	Navýšení odpovědnosti příkazce znamená další administrativní zátěž, zejména pokud jde o zabezpečení předběžného hodnocení podle § 15 (požadavek na průkaznou dokumentaci), identifikace, hodnocení a řízení rizik, a dále na vedení operativní evidence, do které se zaznamenávají veškeré rozpočtové příjmové a výdajové transakce, které umožní sledovat plnění veřejného rozpočtu. Ustanovení odstavce 2 písm. e) považuji za nadbytečné – veškeré příjmové a výdajové transakce se zabezpečují v rámci účetnictví a není zřejmé, proč by měl příkazce vést ještě další operativní evidenci.	Připomínka akceptována částečně s vysvětlením: Povinnost vedení operativní evidence je z návrhu vypuštěna. Zabránění zvýšení administrativní zátěže příkazce je zabezpečeno institutem přenesení pravomocí a odpovědností na další vedoucí zaměstnance.
§ 12	Z	Ustanovení obsahuje nereálné požadavky na výkon funkce hlavního účetního: - písm. a) hlavní účetní by měl odpovídat za funkčnost IT systémů, tedy musí mít pravomoci do nich zasahovat a nastavovat je podle svých potřeb, což je prakticky nereálné i s ohledem na centralizovanost účetních systémů v rámci např. resortu, kde hlavní účetní na jedné organizační složce nemůže přebírat odpovědnost za funkčnost celku, - písm. d) souvisí s písm. a) - pokud je součástí komplexního IT	Připomínka akceptována. Předložený návrh v rámci uplatněných připomínek k funkci hlavního účetního byl upraven s tím, že většinu postupů může hlavní účetní delegovat na další vedoucí zaměstnance útvarů účtáren. Správa pokladny je pak v návrhu rovněž upravena nově na základě většiny připomínek.

			systému nemůže hlavní účetní odpovídat za nastavení celoresortních systémů, - písm. e) vedení účtu zajišťuje banka (ČNB) nikoli hlavní účetní, - písm. h) hlavní účetní s ohledem na množství povinností stanovených tímto zákonem a dalším zejména účetními předpisy není reálně schopna ještě zabezpečovat pokladní službu. Zde je navíc povinnost oddělení vedení pokladní služby od samotného účtování, což toto ustanovení popírá.	
§ 16 odst. 4	Z	Z textu není jasné, jak vůbec má taková „operativní evidence“ vypadat, Dle zákona o účetnictví je vedení závazků předmětem účetnictví. Ukládat vedení částky právních závazků ještě v operativní evidenci je zbytečné a duplicitní ustanovení.	Připomínka akceptována, vedení operativní evidence je z návrhu vypuštěno.	
§ 24 – 27	Z	Požadují ustanovení o přestupcích příkazců a hlavních účetních vypustit, neboť zakládají nerovné postavení těchto osob vůči ostatním zaměstnancům a navíc vůči sobě navzájem, neboť role příkazce je vždy významnější. Povinnosti, za jejich porušení by měly být ukládány sankce, jsou navíc vymezeny nejednoznačně (viz např. „odpovídající opatření dle § 18 odst. 1 písm. d)). Příkazce operace i hlavní účetní jsou zaměstnanci v pracovním poměru, a jejich pracovněprávní vztah je řešen zákoníkem práce, včetně případné odpovědnosti a vyplývajících sankcí.	Připomínka vypořádána s vysvětlením: Ustanovení o přestupcích je dlouhodobě vyžadováno Kontrolním výborem PSP ČR, Vládním výborem pro koordinaci boje s korupcí jako nástroj vynutitelnosti zákona a protikorupčního opatření. Ustanovení je oproti předloženému materiálu upraveno a je výsledkem projednání s gestorem přestupkového zákona ministerstvem vnitra. Návrhem nikterak není dotčeno použití postihu podle pracovně právního předpisu.	
§ 35 odst. 1	Z	Není přesně vymezeno, jaké znalosti a dovednosti konkrétně musí interní auditor mít. Každý zaměstnanec musí mít znalosti a dovednosti potřebné pro plnění svých pracovních povinností, což již vyplývá ze zákoníku práce, není tedy nutné, aby speciálně interní auditor měl tuto povinnost danou dalším zákonem.	Akceptováno, ustanovení vypuštěno.	
§ 35 odst. 2	Z	Stanovený rozsah hodin je velmi vysoký s ohledem na to, že nabídka školení pro audit je omezená a navíc takto striktně stanovený objem přináší zvýšenou finanční náročnost.	Připomínka akceptována, ustanovení vypuštěno.	
§ 38 odst. 2	Z	Z uvedené formulace není patrné, kdo by měl vedoucímu útvaru interního auditu prokázat, že se dopustil uvedených skutečností vedoucích k jeho odvolání.	Připomínka vypořádána. Znění je upraveno bez formulace prokázání. Vlastní smysl důvodu k případnému odvolání je i to, jak sám ÚOHS uvádí v úvodní obecné připomínce k zákonu – aby se vedoucí IA nemohl stát předmětem nástroje politických nebo korupčních zájmů.	
§ 49	Z	Z dikce navrženého ustanovení není zřejmé, komu vlastně má vedoucí útvaru interního auditu předat zprávu z auditu. Zákon nevymezuje pojem	Připomínka vypořádána s vysvětlením: Vymezení adresáta zprávy z auditu je provedeno tak, že nemusí jít	

			„výkonný orgán auditního orgánu.“	výhradně jen o výkonný orgán, ale též o osobu, stojící v čele příslušného subjektu (orgánu), který audit vykonává. Text ustanovení upraven
Nejvyšší soud		O	Významnou změnou v oblasti interního auditu u navrhované právní úpravy je „přechod od decentralizovaného systému interního auditu v odpovědnosti jednotlivých subjektů veřejné správy (účetních jednotek) v současné právní úpravě k centralizovanému systému interního auditu v odpovědnosti správců veřejných rozpočtu (tedy v případě NS Ministerstva spravedlnosti). V návrhu je stanovena prioritní povinnost správce veřejného rozpočtu (ministerstva) zajistit výkon interního auditu jak u vlastních organizačních útvarů, tak i u dalších subjektů, příslušejících do působnosti správce veřejného rozpočtu.“ Nesouhlasím s přechodem od decentralizovaného k centralizovanému systému interního auditu a navrhuji ponechání současného stavu, a to z následujících důvodů: a) Významným rozparem tohoto návrhu je jednak nerespektování právní subjektivity zřizovaných či zakládaných organizací a taktéž zejména nerespektování pojmu a principu „interní“ pro oblast výkonu auditu. Interní audit by měl být skutečně interní, nikoliv dalším mechanismem „kontroly“ ostatních subjektů. Navrhovaný centralizovaný systém interního auditu v odpovědnosti správců veřejných rozpočtů není interním auditem, ale auditem externím. Interní audit v plném rozsahu a požadované kvalitě by nemuselo být možné ani praktické u všech subjektů realizovat. Tak jak je systém v zákoně nastaven by měl být interní audit prováděn mimo organizační složky v působnosti, taktéž například u jakéhokoliv subjektu, kterému jsou poskytovány dotace ze státního rozpočtu, což je celá řada různých právních forem organizací včetně podnikatelů, územních samosprávných celků, neziskových organizací, apod. což zásadně popírá principy funkce interního auditu. Jde o systém centralizovaný, který tím ztrácí možnost poskytnutí přidané hodnoty poskytnuté služby, vyplývající ze znalosti prostředí a důvěryhodnosti ze strany nejvyššího vedení (příslušné interní) organizace, systém se tak více připodobňuje svým hierarchickým organizačním uspořádáním kontrolním principům. Činnosti prováděné při výkonu auditu mají mít jiné zaměření a sledují jiné cíle než prováděná veřejnosprávní kontrola, k čemuž návrh inklinuje. b) Pokud bude předmětná změna realizována, může se útvar interního auditu	Současná právní úprava založena rovněž na rozhodnutí správce kapitoly státního rozpočtu, zda u subjektů v působnosti své kapitoly zřídí IA. V případě nezřízení IA je povinen jeho funkce nahradit výkonem následné veřejnosprávní kontroly. Model PIC (Public Internal Control) doporučovaný EK členským zemím chápe „vnitřní kontrolu“ jako kontrolu v působnosti centrálních nebo místních vlád. Za externí audit je považován audit vykonávaný Nejvyššími auditními organizacemi, v působnosti parlamentu.

			správce veřejného rozpočtu (ministerstva) stát nástrojem politické reprezentace a v mnoha případech nebude plnit svoji funkci nezávislé, objektivně zjišťovací a poradenské činnosti zaměřené na zdokonalování procesů a ověřování spolehlivosti řídicího a kontrolního systému uvnitř organizace. Taktéž nemusí být zajištěna dostatečná nezávislost správy soudnictví bez nadměrného vlivu moci výkonné. c)V případě nutnosti naplnit tuto povinnost, bude nutné zvýšit počet zaměstnanců útvarů interního auditu správců veřejných rozpočtů několikanásobně. Ani navýšení počtu interních auditorů ale není zárukou, že budou interní audity schopné předmětnou povinnost naplnit. Zavedení institutu centralizovaného auditu bude při naplnění toho, co by měl audit organizaci přinášet, zcela jistě znamenat navýšení nákladů na výkon veřejné správy.	
	§2	O	Do vymezení pojmů doplnit například pod bod f) definici nesrovnalosti, jež se řeší v dalších ustanovení návrhu zákona, a to alespoň odkazem na jiný právní předpis s definicí nesrovnalosti, neboť pojem vychází z definice dané legislativou EU § 2 písm. a) Sjednotit vymezení výkonného orgánu neboť dále v § 6 je uváděn pojem „osoba stojící v čele další veřejné instituce“, která taktéž může být výkonným orgánem, ale ve výčtu uvedena není.	Akceptováno částečně, text upraven. Osoba stojící v čele další veřejné instituce nemůže být výkonným orgánem.
	§ 5 odst. 1	O	a)Výkonný orgán dle znění návrhu má povinnost zavést kontrolní systém vůči organizacím, kterých je zřizovatelem, nebo je má v působnosti tj. může stanovit vnitřními předpisy, jak bude hospodaření těchto organizací kontrolovat. Což je rozpor s důvodovou zprávou, kde je uvedeno, že výkonný orgán má povinnost zavést řídicí a kontrolní systém i u těchto institucí. Tyto organizace jsou samostatně řízené organizace - mají svého vedoucího příslušné instituce, příkazce i hlavního účetního, a měly by si nastavit svůj kontrolní systém. To nevylučuje výkon kontroly (dozoru) funkčnosti ze strany výkonného orgánu. b)§ 5 odst. 1 návrhu je dále uvedeno v poslední větě „výkon IA u další veřejné instituce zajišťuje prostřednictvím svého útvaru nebo útvaru interního auditu této instituce“. V návaznosti na § 31 odst. 1 je pak otázka, komu je útvar IA „této instituce“ podřízen (svému vedení nebo vedení výkonného orgánu nebo vedoucímu IA výkonného orgánu ?). Podle	Útvar IA v další veřejné instituci je podřízen osobě stojící v čele veřejné instituce.

			uvedeného znění je na uvážení výkonného orgánu, zda výkon interního auditu u další veřejné instituce zajistí prostřednictvím vlastního útvaru interního auditu nebo zřídí útvar interního auditu v dané instituci, tedy možnost zřízení útvaru IA je zcela mimo kompetenci vedoucího příslušné instituce a je výhradně v pravomocích výkonného orgánu (tedy ministerstva) Důvody uvedené v připomínkách a) a b) opět nahrávají možnostem posilování vlivu moci výkonné na moci soudní v hospodářské a finanční oblasti v resortu MSp.	
	§9	O	Ponechat povinně funkci správce rozpočtu s možností sloučení s funkcí hlavní účetní (malé organizace), ale naopak povinně neslučitelnou s funkcí příkazce. Role správce rozpočtu je zažitá a velmi opodstatněná. Dobrovolnost této funkce je velmi riziková a v oblasti předběžné kontroly před vznikem závazku (dle současné právní úpravy) je nezbytná pro zajištění souladu operace s rozpočtem a taktéž pro tzv. „princip čtyř očí“ pro schvalování operace. Navíc, i pokud je role zřízena dobrovolně, měly by být podrobněji popsány odpovědnosti této funkce a vyjmenovány další povinnosti správce rozpočtu při plnění schvalovacích postupů. Povinnosti, které přechází na osobu hlavní účetní, s tím, že to má být pouze jedna osoba, vede k formalizování výkonu této role. Pokud nebude povinnost jmenovat správce rozpočtu, je vhodné doplnit ustanovení, které bude jednoznačně deklarovat odpovědnost za soulad operace s rozpočtem v případě nezřízení funkce správce rozpočtu	Připomínka vypořádána Ve smyslu §9 odst.1 písm. b) je zřízena funkce správce rozpočtu. Funkce příkazce a funkce hlavního účetního jsou neslučitelné.
	§ 9 odst. 7	O	Vypustit druhou větu. Funkce příkazce a hlavního účetního jsou neslučitelné ze zákona, je zbytečné, aby byla neslučitelnost stanovena ještě vnitřním předpisem.	Akceptováno Ustanovení upraveno.
	§ 11	O	Navýšení odpovědnosti příkazce znamená další administrativní zátěž, zejména pokud jde o zabezpečení předběžného hodnocení podle § 15 (požadavek na průkaznou dokumentaci), identifikace, hodnocení a řízení rizik, a dále na vedení operativní evidence, do které se zaznamenávají veškeré rozpočtové příjmové a výdajové transakce, které umožní sledovat plnění veřejného rozpočtu. Ustanovení odstavce 2 písm. e) považují za nadbytečné – veškeré příjmové a výdajové transakce se zabezpečují v rámci účetnictví a není zřejmé, proč by měl příkazce vést ještě další operativní evidenci.	§ 11 odst. 2 - Ustanovení upraveno.

	§ 12	O	Ustanovení obsahuje nereálné požadavky na výkon funkce hlavního účetního: písm. a) hlavní účetní by měl odpovídat za funkčnost IT systémů, tedy musí mít pravomoci do nich zasahovat a nastavovat je podle svých potřeb, což je prakticky nereálné i s ohledem na centralizovanost účetních systémů v rámci např. resortu, kde hlavní účetní na jedné organizační složce nemůže přebírat odpovědnost za funkčnost celku, písm. d) souvisí s a) pokud je součástí komplexního IT systému nemůže hlavní účetní odpovídat za nastavení celoresortních systémů písm. e) vedení účtu zajišťuje banka (ČNB) nikoli hlavní účetní písm. h) hlavní účetní s ohledem na množství povinností stanovených tímto zákonem a dalším zejména účetními předpisy není reálně schopna ještě zabezpečovat pokladní službu. Zde je navíc povinnost oddělení vedení pokladní služby od samotného účtování, což toto ustanovení popírá	Akceptováno. Ustanovení upraveno.
	§ 14	O	Ustanovení v § 14 odst. 1 písm. a) je v rozporu s § 20 odst. 5 a ze znění není zřejmé zda se jedná o provádění vnitřní či vnější kontroly.	Neakceptováno, ustanovení jsou v souladu.
	§ 16 odst. 4	O	Z textu není jasné, jak vůbec má taková „operativní evidence“ vypadat, Dle zákona o účetnictví je vedení závazků předmětem účetnictví. Ukládat vedení částky právních závazků ještě v operativní evidenci je zbytečné a duplicitní ustanovení.	Akceptováno. Ustanovení upraveno.
	§ 20	O	Ze znění paragrafu není jasné, zda se jedná tzv. kontrolu vnější nebo kontrolu vnitřní. Z důvodové zprávy vyplývá, že ustanovení § 20 upravuje kontroly, které jsou podle dosud platného zákona o finanční kontrole označeny jako průběžné a následné řídicí a veřejnosprávní kontroly. Zároveň však toto ustanovení odkazuje na procesní postupy zákona o kontrole (kontrolní řád), pokud se jedná o kontrolu na místě. Procesní postupy podle zákona o kontrole však lze uplatnit pouze v případě, že se jedná o kontrolu veřejnosprávní, tedy kontrolu vnější. Z toho vyplývá, že „vnitřní kontrola (průběžná a následná) je v podstatě návrhem zákona rušena, což podporuje i ustanovení, že výkonem kontroly nesmějí být pověřeni zaměstnanci, kteří se podílejí na přípravě a uskutečňování operace. Výkon takových kontrol je tedy podmíněn novými pracovníky, což přináší i požadavek nárůstu finančních prostředků, se kterým znění důvodové zprávy nepočítá.	Vypořádáno.
	§ 24 – 27	O	Doporučuji ustanovení o přestupcích příkazců a hlavních účetních vypustit, neboť zakládají nerovné postavení těchto osob vůči ostatním zaměstnancům a navíc vůči sobě navzájem, neboť role příkazce je vždy významnější.	Neakceptováno.

			Povinnosti, za jejich porušení by měly být ukládány sankce, jsou navíc vymezeny nejednoznačně (viz např. „odpovídající opatření dle § 18 odst. 1 písm. d)). Příkazce operace i hlavní účetní jsou zaměstnanci v pracovním poměru, a jejich pracovněprávní vztah je řešen zákoníkem práce, včetně případné odpovědnosti a vyplývajících sankcí.	
	§ 28 odst. 2	O	S odkazem na připomínky v úvodu poukazují na nevhodnost stanovení výkonu interního auditu vůči dalším veřejným institucím a příjemcům finanční podpory. Interní audit by měl být skutečně interní, nikoliv dalším mechanismem „kontroly“ ostatních subjektů. Tato připomínka se týká i působnosti interního auditora, jak ji vymezuje § 39 odst. 1 písm. b) a odst. 4 navrženého zákona.	Neakceptováno.
	§ 30 odst. 1 písm. a)	O	Na konci textu písm. a) navrhuji doplnit slova „nebo další veřejná instituce v působnosti správce veřejného rozpočtu“ neboť návrh zákona nedává v podstatě možnost další veřejné instituci samostatně zřídit útvar interního auditu na základě svých požadavků a s ohledem na vlastní analýzu rizik a dále tím dostává v současnosti zřízené útvary IA do pozice, kdy jejich fungování (bytí či nebytí) závisí na rozhodnutí správce veřejného rozpočtu a nikoliv na konkrétním vedoucím příslušné veřejné instituce. V této souvislosti je pak otázkou smysluplnost vytváření útvarů interního auditu u subjektů, které nejsou správci veřejných rozpočtů vykonávající funkci zřizovatelů jiných subjektů.	Neakceptováno. Ani dle stávající právní úpravy nemůže organizační složka státu v působnosti správce kapitoly státního rozpočtu sama rozhodnout o zřízení IA, vždy rozhoduje správce kapitoly státního rozpočtu.
	§34	O	Striktní vymezení konkrétních auditů (systému, operací, finanční, výkonu, shody) v rámci předmětu interního auditu není vhodné, i za předpokladu že znění připouští i jinak zaměřené audity.	Neakceptováno, požadavek interních auditorů sdružených v ČIIA.
	§ 35 odst.1	O	Není přesně vymezeno, jaké znalosti a dovednosti konkrétně musí interní auditor mít. Každý zaměstnanec musí mít znalosti a dovednosti potřebné pro plnění svých pracovních povinností, což již vyplývá ze zákoníku práce, není tedy nutné, aby speciálně interní auditor měl tuto povinnost danou dalším zákonem.	Akceptováno, text vypuštěn.
	§ 35 odst. 2	O	Stanovený rozsah hodin je velmi vysoký s ohledem na to, že nabídka školení pro audit je omezená a navíc takto striktně stanovený objem přináší zvýšenou finanční náročnost.	Akceptováno, ustanovení vypuštěno.
	§ 37 odst. 1	O	Není uvedeno, kdo jmenuje vedoucího útvaru interního auditu u „další veřejné instituce“ i když je s ním počítáno s odkazem např. na § 5 odst. 1 poslední věta.	Akceptováno, text upraven.

	§ 38 odst. 2	O	Z uvedené formulace není patrné, kdo by měl vedoucímu útvaru interního auditu prokázat, že se dopustil uvedených skutečností vedoucích k jeho odvolání.	Vypořádáno.
	§ 41 – 47	O	V navržené právní úpravě je vycházeno při stanovování procesních pravidel výkonu interního auditu z ustanovení kontrolního řádu a není zde přímá vazba na výkon auditu v souladu s mezinárodními standardy IIA. Z takto navržených ustanovení je patrné, že tyto pravidla jsou nastavena pro výkon auditu vůči jiným subjektům, tedy tzv. centralizovaný systém, což s odkazem na výše uvedené nelze považovat za interní audit, ale za výkon auditu externího případně za výkon kontroly. V souvislosti s výše uvedeným také upozorňujeme, že v navrhovaném textu absentují procesní pravidla pro provedení auditu ve vlastní organizaci.	Připomínka vypořádána Působnost k výkonu interního auditu ve vlastní organizaci je upraveno v § 37 a procesní pravidla jsou obdobná s procesními pravidly upravenými v § 39 až 48. Předpokládá se konkrétní úprava s ohledem na podmínky organizace v rámci vnitřních norem.
	§ 41	O	Návrh zmiňuje pouze, že audit vykonává zaměstnanec pověřený k výkonu auditu. Povinnosti stanovené v dalších ustanoveních se vztahují pouze k internímu auditorovi, nebo k vedoucímu útvaru interního auditu. Nikde není zohledněna situace, že interní audit vykonává tým, v jehož čele stojí vedoucí týmu.	Připomínka vypořádána Ustanovení § 41 upraveno.
	§ 49	O	Z dikce navrženého ustanovení není zřejmé, komu vlastně má vedoucí útvaru interního auditu předat zprávu z auditu. Zákon nevymezuje pojem „výkonný orgán auditního orgánu.“	Připomínka vypořádána Text ustanovení upraven
Úřad pro zahraniční styky a informace	<i>obecně</i>	Z	Návrh zákona neřeší postavení, práva a povinnosti organizačních složek státu, jejichž rozpočet je součástí rozpočtové kapitoly správce, ale které nebyly správcem zřízeny ani nespádají organizačně do působnosti správce.	Připomínka vypořádána.
NBÚ	<i>obecně</i>	Z	V předloženém návrhu zákona chybí vysvětlení základních pojmů i postupů, což by při aplikaci do činnosti jednotlivých orgánů veřejné správy mohlo způsobit rozdílnou a ne vždy správnou praxi. Současně je navrhováno mnoho opatření (např. nezbytné posílení kapacit útvarů interního auditu, vzdělávací akce pro interní auditory a příkazce, platby za služby externím auditorům), která by při jejich realizaci znamenala každoroční nemalé výdaje z jednotlivých rozpočtů orgánů veřejné správy potažmo státního rozpočtu. Sporné je také zavádění pojmů a povinností z účetnictví, které jsou již stanoveny zákonem o účetnictví (např. § 8 odst. 1 písm. c) nebo § 12).	Nejedná se o rozšíření působnosti IA. Na výkon IA se kontrolní řád nevztahuje. Úprava řešení přestupků v oblasti řídicí kontroly je důsledkem požadavků zejména Kontrolního výboru PSP ČR, Vládního výboru pro koordinaci boje s korupcí a Ministerstva vnitra – stanovit postih za neplnění povinností tohoto zákona, který je k zákoníku práce zákonem speciálním. Navržená úprava je pak v rozsahu, požadovaném MV jako gestora přestupkového zákona.

			Další problematickou oblastí je rozšíření působnosti interního auditu. V případě výkonu auditu u příjemců finančních podpor už používání termínu „interní audit“ není na místě. Není zřejmé, jaká procesní pravidla by byla uplatňována (kontrolní řád nebo pro výkon interního auditu). S tím souvisí také nezbytné navýšení pracovníků v jednotlivých útvarech. Oblast řešení přestupků je řešena nesystematicky. Výše přestupku ve vztahu k hlavnímu účetnímu a příkazci operace je neadekvátní. Měla by reflektovat příjem dotčené osoby, maximální (měsíční) možnou výši v případě kumulovaných pochybení.	
	<i>obecně</i>	Z	U vyjádření variant bez uvedení spojek není patrné, zda se jedná o kumulativní či alternativní ustanovení. Základní číslovky se vyjadřují arabskou číslicí.	Akceptováno, texty jsou upraveny.
	§2	Z	Návrh zákona neobsahuje mnoho základních pojmů, které jsou nové a nejsou přesně vymezeny, což by při aplikaci do praxe způsobilo značné problémy, např. nesrovnalost, správce veřejného rozpočtu, operativní evidence, příkazce, hlavní účetní, správce rozpočtu.	Akceptováno částečně. S ohledem na praxi Legislativní rady vlády jsou pojmy uváděny v odůvodněných případech pokud se výrazně liší od obecně používaných pojmů v souvisejících zákonech. Pojem nesrovnalost je nově formulován s odkazem na pojem podle předpisů EU. Pojmy příkazce, správce rozpočtu a hlavního účetního jsou pojmy i stávajícího zákona o finanční kontrole, pouze se nově vymezuje jejich působnost. Pojem operativní evidence je z návrhu vypuštěn.
	§ 2 písm. e)	O	Nelze směšovat operace příjmů a výdajů s právním jednáním nebo jinou majetkovou povahou.	Vypořádáno: Nejde o směšování pojmů, ale o vyjádření dlouhodobě diskutovaného pojmu operace pro účely tohoto zákona. Navržené znění je výsledkem většinových připomínek.
	§ 4 odst. 3	O	Není dostatečně specifikováno stanovení kritérií. Povinnost stanovit kritéria, pokud nejsou stanovena právním předpisem nebo technickou normou, je velmi obecná. Je nezbytné doplnit konkrétnější postup.	Vypořádáno: Nejedná se o nové ustanovení, stejné vymezení obsahuje i současná právní úprava zákona o finanční kontrole.
	§ 5 písm. g)	O	Doporučuji formulaci „řídící a kontrolní systém obsahuje opatření pro audit fungování systému finančního řízení a kontroly podle tohoto zákona“ nahradit konkrétnějším výrazem.	Vypořádáno s vysvětlením: Formulace vychází z požadavku Nařízení EU č. 1083/2006, co mají řídící a kontrolní systémy obsahovat.

§ 11 odst. 2 písm. e)	O	Není dostatečně specifikován pojem operativní evidence a její náležitosti a požadavky na průkaznost včetně dopadu na rozpočet. Jde o zavedení zcela nového pojmu v souladu s příjmy a výdaji, které uskutečňuje příkazce operace. Závazky jsou vedeny v souladu se zákonem o účetnictví.	Připomínka akceptována – text je upraven.
§ 15 odst. 2	Z	Není zcela jasné, co je považováno za průkazné zdokumentování předběžného hodnocení. Zda je postačující podpisový záznam příkazce nebo je potřeba doložit dalšími úkony a dokumentací.	Akceptováno částečně. § 15 je doplněn o odstavec 4, který vymezuje přiložení písemných dokladů o vyhodnocení předběžného hodnocení do dokumentace připravované operace (i pro účel následné kontroly).
§ 15 odst. 2	O	Není blíže specifikováno, co je považováno za průkazné zdokumentování, současný podpis příkazce operace, kterým schvaluje, a tím i za předběžné hodnocení zodpovídá, není dostatečný?	Připomínka akceptována znění odstavce 2 je doplněno o odstavec 4 upravující vedení písemné dokumentace.
§ 16 odst. 2 písm. a)	O	Individuální rozpočtový závazek může být také právním závazkem.	Připomínka neakceptována, právní závazek v pojetí navrhovaného předpisu se týká uzavření smlouvy či jiného aktu, přičemž rozpočtový závazek je v rozhodovacím procesu jinou kategorií.
§ 16 odst. 4	O	Částka každého právního závazku je vedena v účetních systémech (rozpočet), který nezná pojem operativní evidence právního závazku.	Připomínka akceptována.
§ 17 odst. 1 písm. h)	O	Není specifikováno, co znamená doložení úplnými podklady.	Vypořádáno s vysvětlením: Jedná se o doložení dokladů pro možnost následných ověření správnosti a zákonnosti realizovaného postupu.
§ 18 odst. 1 písm. c) a d)	Z	Hlavní účetní odpovídá dle § 12 za uvedené činnosti (což je též stanoveno v zákoně o účetnictví), což je v rozporu s ověřováním postupu u každého výdaje s odvoláním na § 20. V praxi je tento postup pro svůj rozsah neaplikovatelný. Požadujeme vypustit.	Akceptováno, ustanovení o odpovědnosti hlavního účetního je upraveno výhradně pro účely tohoto zákona, nikoliv v rozporu k zákonu o účetnictví.
§ 20 odst. 5	Z	U mnoha malých orgánů veřejné správy bude z personálních důvodů nereálné výkon těchto kontrol zajistit.	Připomínka akceptována, text je upraven a v důvodové zprávě doplněn výkladem postupu u malých orgánů.
§ 22 odst. 2	Z	Z názvu není zcela zřejmé, kdo je kontrolním orgánem.	Vypořádáno s vysvětlením: Vychází se ze znění, pro oblast kontroly prioritně vymezené novým zákonem o kontrole (kontrolní řád).
§ 25	Z	Přestupek není vhodným prostředkem za nesplnění povinnosti příkazce nebo hlavního účetního. V rámci jedné instituce je velké riziko podjatosti. Dále by toto opatření znamenalo požadavky každého orgánu veřejné správy na vyšší	Jde o zásadní požadavek Kontrolního výboru PSP ČR, Vládního výboru pro koordinaci boje s korupcí k vynutitelnosti plnění odpovědností v oblasti hospodaření s

			počet právníků se znalostí problematiky finanční kontroly. Také je nejasná role interního auditu v této problematice. Za dostačující sankce je možné považovat uplatňování pracovně-právní odpovědnosti podle zákoníku práce.	veřejnými prostředky. Samozřejmě nadále platí obecný postup podle zákoníku práce a stejně tak platí i princip vyvinění se z postihu podle obecných předpisů.
§ 33	Z		Pravděpodobně u všech orgánů veřejné správy by se nepochybně vyskytl problém s nezávislostí členů tohoto výboru. Pokud by tito členové výboru byli interní, mohli by splňovat uvedené požadavky pouze bývalí nebo současní zaměstnanci útvaru interního auditu nebo útvaru účetnictví. O ani jedné skupině nelze předpokládat, že by mohli mít nezávislý vztah k internímu auditu a vydávat nezávislá stanoviska. Pokud by členy výboru byli externí odborníci, je nutné počítat s dalšími a pravidelnými výdaji ze státního rozpočtu na úhradu jejich služeb. Dalším problémem by byla neznalost prostředí konkrétního orgánu veřejné správy a riziko, že činnost bude vykonávána pouze formálně (a úplatně).	Vysvětleno – Požadavek na zřízení Výborů pro audit je dlouhodobě požadován Kontrolním výborem PSP ČR a Vládním výborem pro koordinaci boje s korupcí. MF však tento požadavek naplňuje pouze navržením fakultativností zřízení Výborů, tam kde to příslušný orgán veřejné správy shledá za opodstatněné. V žádném případě se nenavrhuje zřízení výborů jako placeného orgánu.
§ 34 odst. 1	O		Doporučujeme zjednodušit druhy jednotlivých auditů. V definici interního auditu (§ 28) je uvedeno, že se jedná o činnost zaměřenou na zdokonalování procesů a ověřování spolehlivosti řídicího a kontrolního systému. Z definice je tedy zřejmé, že se audit vždy musí zabývat pracovními procesy a řídicím a kontrolním systémem. Proto se navrhuje nevytvářet nadbytečné třídění druhů auditů, protože při jejich praktickém výkonu dochází k prolínání činností, bez čehož by cíle auditu nemohly být splněny. V praxi by pak bylo velmi problematické určit, o jaký druh auditu se jedná.	Vypořádáno s vysvětlením: Zařazení možných druhů auditů do návrhu je provedeno na základě požadavků žádajících jejich upřesnění v zákoně; samozřejmě je však na příslušném vedoucím útvaru IA vymezit cíle jednotlivých auditů podle konkrétní potřeby, tedy včetně jejich kombinací, což upravuje odstavec 3.
§ 34 odst. 2	O		U všech auditů se pracuje s výběrem vzorků operací.	Vypořádáno – viz jako předchozí připomínka k § 34 odst. 1.
§ 35	Z		Vzdělávání interních auditorů zcela určitě musí být soustavné. Ale každý orgán veřejné správy bude mít jiné potřeby vzdělávání podle své působnosti, vzdělání a praxe jednotlivých auditorů. V kompetenci vedoucího útvaru interního auditu by mělo být posouzení potřeby vzdělávání svých podřízených co do rozsahu, tak do oblasti problematiky. Formálně předepsané vzdělávací kurzy budou zbytečnými výdaji bez efektivních výsledků.	Akceptováno, ustanovení vypuštěno.
§ 36	O		Na vedoucího interního auditu by se měly vztahovat požadavky, jako na ostatní vedoucí zaměstnance ve veřejné správě. Nevidím žádný důvod k tomu, aby zákon určoval „zvláštní požadavky“. Zákon o účetnictví také	Připomínka neakceptována – znění je vypracováno na základě většinových požadavků, dlouhodobě uplatňovaných Kontrolním výborem PSP ČR, Vládním

			neurčuje požadavky na vedoucího útvaru odpovědného za vedení účetnictví.	výborem pro koordinaci boje s korupcí a profesní organizací IA – ČIIA.
§ 40 odst. 7	O		Auditní strategie jako materiál, jehož smyslem je stanovit záměr auditní činnosti na delší časové období, by neměl být povinně aktualizován každoročně, spíše podle potřeby. Také by bylo vhodné určit rozmezí, co je podle § 40 odst. 2 víceleté a střednědobé období (např. 3-5 let).	Připomínka neakceptována. Jde o ojedinělou připomínku přičemž pokud vedoucí útvaru IA nevidí důvod změny strategie, pak platnost strategie potvrdí.
§ 41 odst. 1	O		Ustanovení by se mělo také vztahovat na orgány veřejné správy, kde funguje pouze 1 samostatný auditor. Při běžném výkonu auditů je pak nevhodné, když má vedoucí tohoto orgánu pověřovat ke každému auditu pořád tohoto 1 auditora. Je zřejmé, že když je v úřadu 1 interní auditor, který provádí audity pouze u svých organizačních útvarů a má schválený roční plán, je písemné pověření nadbytečným formulářem.	Připomínka vypořádána s vysvětlením: Jedná se o úpravu se širším významem zejména při výkonu působnosti k podřízeným nebo zřízeným subjektům; pokud se jedná o výkon auditu uvnitř vlastní organizace je proces pověřování výkonem auditu možný jednodušší formou.
§ 44 písm. e)	Z		Pokud nebude ve smlouvě s dodavatelem uvedena povinnost poskytnout internímu auditu na vyžádání doklady, není tento dodavatel ničím povinen je internímu auditu poskytnout.	Jde o povinnost stanovenou speciálním zákonem. Obdobná povinnost je ostatně stanovena i v jiných právních předpisech, upravujících kontrolní činnosti.
§ 44 písm. h) a poznámka pod čarou č. 9	Z		Požadujeme upravit na znění: „h) k přístupu k utajovaným informacím, pokud souvisí s předmětem auditu, splňuje-li pro jejich stupeň utajení podmínky přístupu stanovené jiným právním předpisem9), 9) Zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů.“.	Připomínka akceptována.
§ 47	Z		Dosavadní způsob projednávání výsledků provedeného auditu je vhodnější. Také povinná lhůta k zaujetí stanoviska ne kratší než 15 dní může v mnoha případech zbytečně zdržovat ukončení auditu.	Vypořádáno s vysvětlením. Navržené znění vychází z většinových požadavků orgánů veřejné správy.
§ 47	O		Dosavadní způsob projednávání výsledků provedeného auditu je vhodnější. Také povinná lhůta k zaujetí stanoviska ne kratší než 15 dní může v mnoha případech zbytečně zdržovat ukončení auditu.	Připomínka vypořádána s vysvětlením: jde o většinově uplatňovaný požadavek.
§ 57 písm. h)	O		Navrhuje se doplnit, že kromě zveřejnění mezinárodních standardů, podle potřeby provádí jejich aktualizaci.	Připomínka vypořádána s vysvětlením: Zveřejňování standardů Ministerstvem financí je provedeno k posílení jejich významu a použití, podle dohody MF s Českým institutem interních auditorů aktualizaci standardů bude

				tato profesní organizace aktualizaci zajišťovat.
	§ 63 odst. 1	O	„(1) Finanční kontrola zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů.“	Připomínka akceptována.
	část osmá	O	V textu novelizačního bodu slova „229/2003 Sb.“ nahradit slovy „231/2002 Sb.“.	Připomínka akceptována.
	část jedenáctá	O	Nadpis paragrafu vyznačit tučně.	Připomínka akceptována.
	část třináctá	O	Paragraf 8 má pouze jeden, tudíž neočíslovaný odstavec. Po nahrazení tečky na konci paragrafu 8 čárkou bude písmeno g) doplněno.	Připomínka vypořádána – část třináctá je z návrhu vypuštěna.
	důvodová zpráva	Z	Zavedení nově navrhované právní úpravy bude mít vyšší požadavky na personální zdroje a materiální náklady, než jsou uvedeny v důvodové zprávě, protože v uvedených oblastech nebyla provedena potřebná analýza v orgánech veřejné správy.	Vypořádáno s vysvětlením: Důvodová zpráva je v části nákladovosti doplněna; na podrobnější analýzu ve všech orgánech veřejné správy nebyl při vymezení úkolu dostatečný časový prostor, přesto návrh vychází z dlouhodobě uplatňovaných návrhů a poznatků o orgánech veřejné správy.
Zlínský kraj	<i>obecně</i>	Z	Zásadně nesouhlasíme se zavedením nového systému finanční kontroly. Navrhujeme, aby byl ponechán stávající systém finanční řídicí kontroly a změnové návrhy byly provedeny v tomto systému. Předložený návrh zákona je velmi obecný, řada pojmů není v příslušné části definována, z použití pojmu až v konkrétním textu návrhu zákona není vždy zřejmý smysl, např. „operativní evidence“, „příkazy k platbě a inkasu atd. Návrh zákona také obsahuje řadu názvů procesních úkonů bez řádného vysvětlení jejich obsahu a podoby, např. „opatření k vyloučení nebo zmírnění rizik“. Z pohledu nastavení procesů pro dotčený subjekt návrh zákona nedává dostatek validních informací a ponechává velký prostor k vytvoření vlastního modelu kontrolního systému. Pokud je to úmyslem předkladatele, pak by text zákona měl obsahovat jasnou deklaraci obecnosti s jasnou kompetencí dotčeného subjektu nastavit kontrolní mechanismy podle svých představ. Z obsahu důvodové zprávy vyplývá, že hlavním cílem navrhované úpravy má být zjednodušení regulativního rámce řídicího a kontrolního systému ve	Připomínka akceptována částečně. Úkol uložený UV č. 84/2013. DZ doplněna o finanční dopady na veřejné rozpočty.

			veřejné správě, tudíž důsledkem by měla být úspora kontrolních kapacit a snížení nákladů kontrolní činnosti. Zásadně nesouhlasíme s tvrzením v důvodové zprávě, že navrhovaná úprava nebude mít ekonomický dopad na veřejné rozpočty a že jediným dopadem jsou náklady k tíži rozpočtu Ministerstva financí. Hodnocení dopadů regulace (RIA) nebylo řádně provedeno, a proto nelze souhlasit s tím, že pouze Ministerstvo financí bude trpět finančním zatížením. Navrhujeme doplnit důvodovou právu o předpokládaný dopad finanční zátěže na rozpočty územních samosprávných celků. Dále si dovoluujeme požádat o zvážení, zda je potřeba v tomto zákoně kopírovat povinnosti ukládané účetním jednotkám již jinými právními předpisy, zejména zákonem o účetnictví. Celkově je text návrhu zákona problematicky pochopitelný a především velmi problematicky aplikovatelný v praxi. Stejně tak žádáme o zvážení používání pojmů ze zákona o účetnictví (aktiva, pasiva atd.). V řadě případů působí tak, že významově stejné záležitosti se pojmenovávají jinak než v zákoně o účetnictví, což způsobí právní nejistotu, zbytečně zvýší pracnost a přinese duplicitní úkony účetním jednotkám, resp. správcům veřejných rozpočtů. Je např. „operací“ dle návrhu tohoto zákona myšlen účetní případ ve smyslu zákona o účetnictví? Považujeme za velmi nešťastné, že v situaci skutečně enormního nárůstu pracnosti pro účetní a ekonomické pracovníky (technickou vyhláškou se zavedlo v podstatě druhé účetnictví pro účely vyhotovení Pomocného analytického přehledu, každoročně se rozšiřují účetní a daňové předpisy o nové a nové povinnosti, nově se schvaluje účetní závěrka a připravuje se vydání schvalovací vyhlášky, připravuje se konsolidační vyhláška a upravuje se technická vyhláška), je předložen nový zákon, který nepřinese zjednodušení kontrolního a řídicího systému, a ani ochranu veřejných prostředků. Nezbytné a potřebné kontrolní a řídicí systémy byly již nastaveny, a proto nevidíme důvod je měnit.	
	interní audit	Z	V předložené důvodové zprávě je konstatováno, že „<i>Stávající útvary interního auditu jsou organizačně začleněny nezřídka až ve druhé či třetí úrovni řízení veřejných subjektů, pravidla pro komunikaci mezi těmito úrovněmi často neumožňují vedoucím interního auditu přímou účast na jednání výkonného vedení veřejných subjektů, ani přímý přístup k němu</i>“. S tímto textem zásadně nesouhlasíme, neboť v podmínkách krajů je	Připomínka částečně vypořádána. Ředitel krajského úřadu je skutečně dle zákona o krajích třetí úroveň řízení po zastupitelstvu a radě. Nehledě na to, že vykonává úkoly v přenesené působnosti, nikoli samostatně.

		zpravidla vedoucí interního auditu funkčně zařazen na úrovni vedoucího odboru a podřízen přímo řediteli krajského úřadu. V zájmu zabezpečení funkčnosti interního auditu v případě ÚSC navrhujeme stávající systém ponechat. Důvodová zpráva dále uvádí, že „<i>Návrhem předkládaného zákona by měly být vytvořeny předpoklady pro odstranění rizika současného postavení funkce interního auditu, který by vedl k neplnění závazků České republiky, přijatými v rámci vypořádání „Kapitoly 28: Finanční kontrola“ při vstupních jednáních o přidružení.</i>“ Domníváme se, že rozdělení a oddělení odpovědností za systém finančního řízení a kontroly a za systém nezávislého interního auditu ještě neznamená, že budou rizika současného postavení funkce interního auditu odstraněna. Z předloženého textu vůbec není zřejmé, o jaké rizika se v podmínkách ÚSC jedná. Významným rysem navrhované právní úpravy je v oblasti interního auditu „<i>přechod od decentralizovaného systému interního auditu v odpovědnosti jednotlivých subjektů veřejné správy (účetních jednotek) v současné právní úpravě k integrovanému systému interního auditu v odpovědnosti správců veřejných rozpočtů.</i> V tomto návrhu je stanovena prioritní povinnost správce veřejného rozpočtu <i>zajistit výkon interního auditu jak u vlastních organizačních útvarů, tak i u dalších subjektů, příslušejících do působnosti správce veřejného rozpočtu.</i>“ V obecných ustanoveních zákona je „správcem veřejného rozpočtu“ územní samosprávný celek, tj. kraj. Máme obavu, že pokud bude předmětná změna realizována, stane se útvar interního auditu nástrojem politické reprezentace a v mnoha případech nebude plnit svoji funkci nezávislé, objektivně zjišťovací a poradenské činnosti zaměřené na zdokonalování procesů a ověřování spolehlivosti řídicího a kontrolního systému. Zajištění výkonu interního auditu i u dalších subjektů v působnosti správce veřejného rozpočtu považujeme z kapacitních důvodů za neproveditelné (z hlediska počtu zaměstnanců ÚIA na kraji a počtu zřízených a založených organizací a dalších subjektů). V případě nutnosti naplnit tuto povinnost, bude nutné zvýšit počet zaměstnanců útvarů interního auditu na krajích několikanásobně. Ani navýšení počtu interních auditorů není zárukou, že budou interní audity schopné předmětnou povinnost naplnit. Zásadně	
--	--	---	--

			nesouhlasíme s přechodem od decentralizovaného k integrovanému systému interního auditu a navrhuje ponechání současného stavu. Důvodová zpráva uvádí, že „<i>Náklady na vzdělávací činnosti však předpokládá i v současnosti předložený návrh zákona o státních úřednících, který tuto povinnost ukládá rovněž, takže by se nejednalo o náklady vynucené vlastním zákonem o řídicím a kontrolním systému, ale o obecnou povinnost zajištění průběžného vzdělávání v celé veřejné správě.</i>“ K této části podotýkáme, že povinnost vzdělávání zaměstnanců útvarů interního auditu naráží na ekonomické aspekty fungování veřejné správy a povinnost vzdělávání auditorů řeší kromě zákona o úřednících, zákona o finanční kontrole ve veřejné správě i standardy pro výkon interního auditu. V případě rozšíření povinností interního auditu ÚSC o výkon auditní činnosti kromě vlastních organizačních útvarů i na další subjekty, příslušejících do působnosti správce veřejného rozpočtu, mělo by se Ministerstvo financí zabývat otázkou vzdělávání auditorů a nenechávat finanční náklady s ním spojené na územní samosprávě. S tvrzením předkladatele, že bez finančního zatížení jenom přeskupíme personální zdroje v rámci úřadu, se neztotožňujeme. Jsme přesvědčeni o tom, že lze oprávněně předpokládat zvýšené náklady na výkon činností i na vzdělávání zaměstnanců kontroly, kteří by měli působit v auditu.	
§2 písm. a), §§ 9 a 10	Z	<u>Navrhujeme, aby výkonným orgánem byly úřady ÚSC</u> Nesouhlasíme s návrhem, aby výkonným orgánem byla rada ÚSC. Podstatná část obcí radu nemá zřízenou a odpovědnost kolektivního politického orgánu je přinejmenším diskutabilní. V případě krajů vykoná řídicí a kontrolní činnosti ve smyslu praktického naplnění současného i předloženého návrhu zákona o kontrolním systému krajský úřad jako jeden z orgánů kraje. Vymezení nové pravomoci pro radu kraje související se zavedením finančního řízení a zřizováním funkcí je v rozporu s kompetencemi ředitele úřadu.	Připomínka neakceptována. Hospodaření ÚSC, jakož i jeho kontrola je v samostatné působnosti ÚSC. Výkonným orgánem kraje v oblasti samostatné působnosti je podle § 57 zákona o krajích rada, které je podle § 59 zákona o krajích vyhrazeno zabezpečovat hospodaření. Krajský úřad podle § 67 vykonává přenesenou působnost. Bude předloženo jako rozpor.	
§2 písm. c)	Z	<u>Nesrozumitelné definice pojmů (veřejné prostředky atd.)</u> Definice není jasná, příjmy jsou v účetnictví zobrazeny jako aktiva, výdaje jako pasiva, majetková práva jako aktiva, jiné majetkové hodnoty jako aktiva, případně jsou součástí podrozvahové účetní evidence. Veřejné prostředky jsou předmětem účetnictví, a tedy v souladu s § 2 zákona č. 563/1991 Sb. o účetnictví, budou zobrazeny jako majetek a jiná aktiva,	Akceptováno, ustanovení upraveno.	

			závazky a jiná pasiva a dále jako náklady a výnosy a výsledek hospodaření.	
	§2 písm. e)	Z	<u>Nesrozumitelné definice pojmů (právní nebo jiné jednání majetkové povahy)</u> Není jasné, co se rozumí právním nebo jiným jednáním majetkové povahy a tato nesrozumitelnost způsobí právní nejistotu. Působí tak, že se operací myslí v podstatě účetní případ. Opět zvážit, zda je nutné tímto zákonem ukládat povinnosti, které již obsahuje zákon o účetnictví, zda není dostatečné tento zákon vztáhnout na hospodaření s finančními prostředky, tj. příjmy a výdaje.	Připomínka částečně akceptována. Pojem „právní jednání“ definován v §§ 545-547 občanského zákoníku.
	§ 4 odst. 3	Z	<u>Navrhujeme doplnit definici kritérií a současně způsob jejich aplikace</u> Není jasné, jakým způsobem stanovení kritérií před uskutečněním operace má být provedeno. Může stačit ustanovení § 15 ze zákona č. 250/2000 Sb. „o hospodaření v souladu se schváleným rozpočtem“, případně ustanovení § 17 zákona č. 129/2000 Sb. o „hospodárném a účelném využívání majetku kraje“? Anebo má autor zákona na mysli vytvoření nějaké zvláštní deklarace kritérií?	Připomínka vypořádána. Tato povinnost platí od 1.1.2002 od nabytí účinnosti zákona č. 320/2001 Sb. – viz § 4 odst. 2 - Pokud nejsou kritéria pro hodnocení hledisek uvedených v odstavci 1 písm. d) (hospodárný, efektivní a účelný výkon veřejné správy) stanovena právními předpisy, technickými nebo jinými normami, musí být předem stanovena vedoucím orgánem veřejné správy, a to na základě objektivně zjištěných skutečností.
	§ 5 odst. 4 písm. b)	Z	<u>Navrhujeme vypustit</u> Není jasné, proč je nutno tímto zákonem upravovat, že se oddělí administrativní postupy od účetního zpracování. Účetní zpracování řeší účetní předpisy, tudíž tento zákon by neměl duplicitně řešit účetní zpracování a pak není potřeba nastavovat oddělení účetního zpracování.	Připomínka vypořádána. Požadavek vymezení, rozdělení a oddělení funkcí je jedním ze základních principů ŘKS a protikorupčním opatřením. Cílem je oddělit odpovědnost za schvalovací postupy mezi více zaměstnanců. Obdobný požadavek platí od 1.1.2002, viz § 25 zákona č. 320/2001 Sb.
	§ 5 odst. 4 písm. f)	Z	<u>Navrhujeme vypustit</u> Není jasné, proč by řídicí a kontrolní systém měl obsahovat spolehlivé vedení účetnictví, výkazy uvádějící účetní a rozpočtové skutečnosti a monitorovací systém, když tato povinnost je účetním jednotkám uložena zákonem o účetnictví, dalšími účetními předpisy a musí být do konkrétní praxe aplikována v souladu s vnitřními směrnici. Ustanovení považujeme za duplicitní, nesrozumitelné, zvyšující právní nejistotu účetních jednotek, resp. správců veřejných rozpočtů.	Připomínka vypořádána. Požadavek pod písm. f) je jedním ze základních principů ŘKS, není-li spolehlivě vedeno účetnictví a výkazy není přehled o hospodaření s veřejnými prostředky.
	§ 8 odst. 1 písm. c)	Z	<u>Navrhujeme vypustit</u> Nesouhlasíme s tímto duplicitním ukládáním totožných povinností. Správci veřejného rozpočtu a další veřejné instituci jsou nepochybně tyto povinnosti	Připomínka vypořádána. Jeden z hlavních cílů FŘK. Vyplývá z nařízení 966/2012.

			uloženy jako účetním jednotkám již zákonem o účetnictví. Účetnictví ve smyslu zákona o účetnictví musí obsahovat včasné a spolehlivé informace (účetnictví musí být úplné, průkazné, správné a účetní závěrka musí podávat věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví). Informace o uskutečněných operacích a dosahovaných výsledcích jsou obsahem účetních výkazů, které účetní jednotky (správci veřejného rozpočtu atd.) předávají ve stanovených termínech Ministerstvu financí do Centrálního systému účetních informací státu.	
9 odst. 1 písm. b)	Z	<u>Navrhujeme ujasnit smysl kontroly vykonávané funkcí hlavního účetního a odstranit z povinností hlavního účetního duplicitní ustanovení již uložené účetním jednotkám zákonem o účetnictví.</u> Není jasné, zda zákonodárce osobou, která bude jmenována hlavní účetní, měl na mysli účetní ve smyslu § 11 zákona č. 563/1991 Sb. o účetnictví, tj. osobu odpovědnou za zaúčtování. Není jasné, zda hlavní účetní se rozumí 1 nebo více osob. Zda např. v souladu se zákonem o účetnictví budou za zaúčtování účetních případů odpovídat osoby odpovědné za zaúčtování, které budou pravděpodobně organizačně zařazeny do oddělení, které má vedoucí oddělení a tato nepochybně zodpovídá za to, že účetní záznamy podávají věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace účetní jednotky (tato povinnost je v návrhu tohoto zákona duplicitně uložena hlavní účetní). Schvalovací postupy hlavního účetního dle §18 návrhu tohoto zákona není možné obsáhnout tak, že vykonává 1 osoba a není jasné, zda tuto povinnost má osoba odpovědná za zaúčtování dle §11 zákona o účetnictví, nebo vedoucí oddělení účetnictví, nebo úplně jiné osoba, která v řadě případů bude odpovídat za povinnosti, uložené již zákonem o účetnictví účetní jednotce. Považujeme návrh v této části za velmi nesrozumitelný a do praxe neaplikovatelný.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 9 odst. 2	Z	<u>Navrhujeme doplnit ustanovení, které bude jednoznačně deklarovat odpovědnost za soulad operace s rozpočtem v případě nezřízení funkce správce rozpočtu</u> Ve smyslu ustanovení § 15 zákona č. 250/2000 Sb. hospodář kraj v souladu se schváleným rozpočtem. Kdo by prakticky zajišťoval tento soulad, pokud by neexistovala funkce správce rozpočtu?	Připomínka akceptována částečně. § 18 upraven.	
§11 odst. 2 písm. d)	Z	<u>Navrhujeme vložit slovo „nároků“</u> V textu jsou pouze uvedeny výdaje - a co nároky – pohledávky? Z tohoto důvodu navrhujeme doplnit formulaci, že příkazce zajišťuje i „schvalování	Akceptováno, ustanovení upraveno.	

			rozpočtových nároků“.	
§11 odst. 2 písm. e)	Z		<u>Navrhujeme pojem „vedení operativní evidence“ jednoznačně definovat</u> Ze zavedeného pojmu „operativní evidence“ není zřejmé, jakou podobu má mít tato evidence. Navrhujeme pojem „operativní evidence“ a jeho význam jednoznačně definovat v úvodních ustanoveních nebo je zcela z textu návrhu vypustit. Neurčitý význam může mít zásadní dopad na složitost a pracnost takové evidence.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§11 odst. 3 –	Z		<u>Navrhujeme vypustit</u> Příkazce operace a správce rozpočtu budou ve smyslu § 11 zákona o účetnictví osobami odpovědnými za účetní případ. Účetní jednotka ve vazbě na zákon o účetnictví a další účetní předpisy musí nastavit systém vedoucí k vedení účtů (předpokládáme, že se nejedná o bankovní účty, ale o účty účtové osnovy, tento pojem je také nejasný) a k sestavení účetní závěrky. Jedná se o duplicitní ustanovení, a proto ho navrhujeme pro nadbytečnost odstranit.	Vypořádáno. Ustanovení není nadbytečné. Stanoví povinnosti příkazci a příp. správci rozpočtu, které jsou nezbytné pro plnění povinností hlavního účetního.
§12 písm. a) a § 13	Z		<u>Navrhujeme vypustit</u> Odpovědnosti hlavního účetního v tomto návrhu zákona kopírují povinnosti uložené účetní jednotce zákonem o účetnictví. Účetní jednotka proto zpravidla již funkci hlavního účetního s pojmenováním např. vedoucí oddělení účetnictví, zřízena má. Tato duplicita činí toto ustanovení nejasným, zbytečným, těžko aplikovatelným do praxe.	Akceptováno, text upraven.
§12 písm. f)	Z		<u>Navrhujeme definovat pojem „příkaz k platbě a inkasu“</u> Kdo takový příkaz vystavuje? Navrhujeme doplnit definici pojmu a popsat procesní zařazení tohoto pojmu.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§12 písm. h)	Z		<u>Navrhujeme definovat pojem „pokladní služba“</u> S pojmem „pokladní služba“ souvisí norma EU (Čl. 68, bod 1), která hovoří o „správě pokladny“ – není zřejmé, proč se zpracovatel odchyluje od tohoto pojmu a co je jeho obsahem.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§15 odst. 2	Z		<u>„předběžné hodnocení“ – neurčité ustanovení</u> Jakým způsobem má být provedeno předběžné hodnocení, bude dodatečně předložen nějaký vzor, nebo stačí jenom podpis příkazce? Navrhujeme doplnit do návrhu zákona jednoznačnou definici, jak má být průkazné hodnocení prováděno, jaké údaje mají být povinně dokumentovány. Bez této úpravy je ustanovení o dokumentační povinnosti neurčité a riskantní, co se možných důsledků týče.	Vypořádáno. Předmět předběžného hodnocení je dostatečně vymezen v § 15. Rozsah a forma musí odpovídat povaze budoucí operace.

§ 16	Z	<u>„rozpočtové a právní závazky“ - navrhujeme upravit použité pojmy tak, aby odpovídaly existující legislativě, případně jednoznačně definovat</u> Pojem „rozpočtový a právní závazek“ nezná zákon o účetnictví č. 563/1991 Sb. ani zákon o rozpočtových pravidlech č. 250/2000 Sb. Jde o prosté zkopírování pojmu s navazující EU legislativy (kapitola 6, Čl. 85).	Vypořádáno. Právní závazek upraven v souladu s formulací současného Občanského zákoníku.
§16 odst. 1	Z	<u>správce rozpočtu „rezervuje“ – navrhujeme doplnit postup provedení rezervace pro případ neexistence správce rozpočtu</u> Z textu není jasné, co je obsahem pojmu „rezervace“ a jakým způsobem má být rezervace provedena, ani není zdůvodněno, proč až správce provádí tuto činnost, a zda tak musí učinit vždy. Není ani vysvětleno, jak se postupuje, když správce rozpočtu neexistuje.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§16 odst. 2	Z	<u>Navrhujeme jednoznačně vymezit obsah pojmu „rozpočtový závazek“</u>	Akceptováno, ustanovení upraveno. Uvedeno v důvodové zprávě ve zvláštní části v § 16 odst. 1
§16 odst. 4	Z	<u>Navrhujeme vypustit</u> Z textu není jasné, jak má taková „operativní evidence“ vypadat, respektive v jaké struktuře informací má být vedena, zda se vztahuje operativní evidence pouze na výdaje (právní závazek), přičemž o příjmech zde není zmínka. V souladu s ustanovením § 2 zákona č. 563/1991 Sb. o účetnictví je vedení závazků předmětem účetnictví. Ukládat vedení částky právních závazků ještě v operativní evidenci považujeme za zbytečné a duplicitní ustanovení.	Akceptováno, ustanovení upraveno. § 16 upraven.
§17 odst. 1	Z	<u>Navrhujeme doplnit, jakým úkonem bude „ujištění“ provedeno a dokumentováno a jaké náležitosti musí minimálně obsahovat</u>	Vypořádáno. Ujištění bude prováděno jako podle stávající 320/2001 Sb., platné od 1. 1. 2002.
§17 odst. 1 písm. e)	Z	<u>Navrhujeme vypustit</u> V souladu s Přílohou č. 4 vyhlášky 449/2009 Sb., o způsobu, termínech a rozsahu údajů předkládaných pro hodnocení plnění státního rozpočtu, rozpočtů státních fondů, rozpočtů územních samosprávných celků, rozpočtů dobrovolných svazků obcí a rozpočtů Regionálních rad regionů soudržnosti, územní samosprávný celek (správce veřejného rozpočtu) sestavuje a předkládá finanční výkaz pro hodnocení plnění rozpočtu, jehož součástí jsou příjmy a výdaje v členění dle vyhlášky č. 323/2002 Sb., o rozpočtové skladbě. Ukládat zaznamenávání příjmů a výdajů v členění dle rozpočtové skladby ještě v operativní evidenci považujeme za nadbytečné, zvyšující	Akceptováno částečně, ustanovení upraveno.

			pracnost a duplicitní povinnost.	
§17 odst. 1 písm. g) a § 17 odst. 2	Z	<u>Navrhujeme upřesnit</u> Z ustanovení není jasné, jakým způsobem má být „hodnocení a řízení rozpočtových rizik“ a „přijetí a realizace opatření“ doložena, dokumentována a jaké minimální náležitosti musí mít.	Vypořádáno. Zpracovatel připomínky bude hodnotit a řídit rozpočtová rizika a přijímat a realizovat opatření stejně jako podle stávající 320/2001 Sb., platné od 1. 1. 2002.	
§18	Z	<u>Navrhujeme doplnit ustanovení tak, aby bylo umožněno provádět výkon funkce hlavní účetní i dalším zaměstnancům</u> Návrh zákona působí tak, že se předpokládá 1 osoba pro výkon funkce hlavního účetního. Pokud toto byl záměr zákonodárce, potom upozorňujeme, že naprosto není v lidských silách, aby jedna osoba zvládla ověřit každý jednotlivý pokyn k platbě, resp. k inkasu. V podmínkách Zlínského kraje současně ověřuje pokyny k platbě, resp. k inkasu, 12 hlavních účetních.	Připomínka akceptována. Funkce hlavního účetního bude jedna, ale bude oprávněn přenést část svých činností na podřízené zaměstnance.	
§18 odst. 1 písm. c)	Z	<u>Navrhujeme vypustit</u> Stanovená odpovědnost je již uložena výkonnému orgánu, případně příkazci operace. Nesouhlasíme s duplicitním ukládáním povinnosti hlavní účetní.	Vypořádáno. Bez tohoto ověření nemůže hlavní účetní předat příkaz k uskutečnění platby.	
§20 odst. 5	Z	<u>Navrhujeme vypustit</u> U malých obcí a organizací není koho pověřit kontrolou, protože se vždy podílejí na přípravě operace.	Vypořádáno. Dle požadavku Odboru Kompatibility ÚV by nucen zpracovatel zákona zpřísnit podmínky.	
§25 odst. 3	Z	<u>Přestupky - navrhujeme vypustit</u> Nesouhlasíme s ukládáním pokut dle navržené výše 200.000 Kč. Takto nastavené pokuty považujeme za nepřiměřené, vztahující se k povinnostem, které jsou nesplnitelné. Odpovědnost za přestupek a následné ukládání pokut je v rozporu se zákoníkem práce. Jestliže je předpokládáno, že příkazce operace i hlavní účetní jsou zaměstnanci v pracovním poměru, pak na tento pracovněprávní vztah plně dopadá zákoník práce, včetně případné odpovědnosti.	Neakceptováno. Odpovědnost v rámci správního trestání není to samé jako postih podle zákoníku práce.	
§ 28	Z	<u>Vymezení interního auditu – navrhujeme stanovit minimální personální obsazení útvaru interního auditu</u> S ohledem na zajišťování interního auditu i pro další veřejné instituce navrhujeme stanovit minimální personální obsazení útvaru interního auditu na určité úrovni veřejné správy. Upozorňujeme na nutnost nárůstu počtu zaměstnanců interního auditu, kterou nebude možné zabezpečit jenom přesunem personálních zdrojů v rámci ÚSC, jak bylo deklarováno v důvodové zprávě.	Připomínka vypořádána. Dochází k rozšíření interního auditu (+130 institucí) v rozsahu výkonu následné veřejnosprávní kontroly (- 130 institucí). Návrh zákona odděluje činnost patřící do FŘK a činnosti patřící do interního auditu. V případě dalších veřejných institucí v působnosti správce veřejného rozpočtu se jedná o výkon interního auditu	

		V případě dalších veřejných institucí se jedná o výkon externího auditu, nikoliv interního. Dochází ke značnému rozšíření činnosti interního auditu a zásadní změně v náplni činnosti útvaru interního auditu ÚSC. V našich podmínkách se jedná o cca 130 institucí.	v působnosti správce veřejného rozpočtu. Decentralizovaný systém IA měníme na kombinovaný.
§ 29	Z	<u>Cíle interního auditu – navrhujeme upřesnit rozsah a formu zajišťování interního auditu pro další veřejné instituce</u> Naplnění cílů pro ÚSC (kraj) je v pořádku, ale pro další veřejné instituce z časových a kapacitních důvodů nesplnitelné.	Vypořádáno. Cíle musí být jednotné.
§ 31	Z	<u>Nezávislost interního auditu - navrhujeme zvážit funkční podřízenost útvaru interního auditu kolektivnímu orgánu</u> Výkonným orgánem ÚSC (kraje) v souladu s vymezením pojmů v návrhu zákona je rada územního samosprávních celků. Je nutné připomenout, že rada ÚSC je kolektivní orgán, kterému nemůže být útvar interního auditu funkčně podřízen. Veškeré náklady pro jednání rady kraje připravují zaměstnanci krajského úřadu, kteří jsou v oblasti pracovněprávní podřízeni řediteli úřadu. Podřízenost radě kraje považujeme přinejmenším za nevhodné, poněvadž útvar interního auditu je začleněn do krajského úřadu.	Připomínka vypořádána. Důvody uvedené v připomínce nevylučují funkční podřízenost IA radě (tj. kolektivní orgán). V bankovním sektoru a obchodních společnostech je podřízení IA kolektivnímu orgánu pravidlem.
§33	Z	<u>Výbory pro audit – navrhujeme stanovit pro ÚSC nad 1000 zaměstnanců</u> Dodržení kvalifikačních požadavků pro členy výboru pro audit může činit určité problémy a navíc se jedná o poradní orgán, který si správce veřejného rozpočtu a právnická osoba zřízená k plnění úkolů veřejné správy může zřídit. V případě, že interní audit plní svoje funkce a pravidelně předkládá správci veřejného rozpočtu zprávy o významných skutečnostech z činnosti interního auditu, považujeme zřízení dalšího poradního orgánu za nadbytečné.	Připomínka vypořádána. Zřízení výboru pro audit je stanoveno jako možnost, ne povinnost.
§ 34	Z	<u>Předmět interního auditu - navrhujeme text v tomto znění:</u> „Útvar interního auditu provádí <u>zejména</u> jednotlivé auditní šetření (dále jen „audit“) k ověření... „ Vymezení konkrétních auditů (systému, operací, finanční, výkonu, shody) v rámci předmětu interního auditu nepovažujeme za šťastné, i když v odst. 3 tohoto paragrafu zákon připouští i jinak zaměřené audity. Veřejná správa i auditní činnost se vyvíjí, dochází ke vzniku nových rizik, audit při výkonu auditní činnosti na tyto změny reaguje.	Akceptováno částečně, ustanovení upraveno.
§ 35	Z	<u>Vzdělávání interních auditorů – navrhujeme upravit „povinnost zajistit“ soustavné prohlubování znalostí interních auditorů na úrovni vedoucího orgánu ÚSC (ředitele krajského úřadu)</u>	Akceptováno. Ustanovení vypuštěno.

			Představa, že rada kraje se zabývá zajišťováním vzdělávání zaměstnanců interního auditu, je nereálná. Problematiku vzdělávání je nutné v podmínkách ÚSC řešit s výkonnou osobou, nikoliv kolektivním orgánem. Povinnost vzdělávání je na jedné straně dána zákony a na straně druhé je potřeba vzdělávání auditorů ke kvalitnímu výkonu auditní činnosti, která vychází z plánu auditů pro dané období.	
§ 36	Z		<u>Požadavky na vedoucího útvaru interního auditu - navrhujeme stanovit časové rozmezí, po které si uchazeč může kvalifikaci doplnit tak, aby splňoval podmínky zastávání předmětné funkce</u> Požadavky na kvalifikaci jsou odpovídající pro výkon funkce vedoucího útvaru interního auditu, ale nesplnitelné na všech úrovních územní samosprávy. Návrh zákona nedává možnost správci veřejných prostředků v rámci samosprávy rozhodnout se v případě, že uchazeči o funkci vedoucího ÚIA nesplňují podmínky, pro uchazeče, u kterého je předpoklad, že si kvalifikaci doplní.	Vypořádáno. Nelze řešit zákonnou úpravou.
§ 39			<u>Působnost k výkonu interního auditu- navrhujeme změnit terminologii</u> U příjemců finanční podpory, kde je vykonáván audit v rozsahu poskytnuté finanční podpory, se nejedná o interní audit.	Vypořádáno. Pro účely zákona je i audit vzorků operací vykonávaný v rámci auditu systémů poskytovatelů interním auditem.
§ 41	Z		<u>Zahájení auditu – navrhujeme do vymezení pojmů doplnit definici orgánu oprávněného k výkonu auditu a stanovení osoby oprávněné k podpisu pověření dle skutečnosti</u> V podmínkách kraje podepisuje pověření ředitel úřadu. Z § 39 není zřejmé, kdo pověření podepisuje. Vedoucí útvaru interního auditu je v mnoha případech i členem auditního týmu, a proto podpis pověření vedoucím interního auditu by nebyl vhodný. U malých organizací je často jenom jeden interní auditor.	Vypořádáno. Zákon záměrně neřeší, je na výkonném orgánu koho pověřit. Pověření může dále podepisovat ředitel krajského úřadu nebo ředitel útvaru IA.
§ 47	Z		<u>Zpráva z auditu – návrh na změnu</u> Postup uvedený v tomto paragrafu obsahuje některá ustanovení a postupy, která nepovažujeme za správné. Popis vychází z kontrolního řádu, který pro oblast výkonu auditu neplatí. Návrh zprávy z auditu je komunikován s auditovaným subjektem, ale jeho písemné stanovisko k návrhu zprávy není vyžadováno. Auditor nebo auditní tým na základě zjištění vypracuje doporučení a auditovaná osoba je povinná přijmout opatření v případě, že statutární zástupce organizace doporučení přijme při jejich projednání za účasti auditovaného subjektu. Dále navrhujeme upřesnit, zda se předpokládá s podáváním námitek u všech	Připomínka vypořádána. Popis nevychází z kontrolního řádu, vychází z Rámce profesní praxe interního auditu. Ustanovení § 47 vůbec nehovoří o námitkách.

			auditů, nebo jenom u auditů u dalších veřejných institucí.	
	§ 49	Z	<u>Distribuce výsledků auditu – navrhuje definovat pojem „výkonný orgán oprávněný k výkonu auditu“ na všech úrovních územní samosprávy</u> Z předloženého znění není jasné, kdo je výkonným orgánem orgánu oprávněného k výkonu auditu na jednotlivých úrovních veřejné správy a v rámci výkonu auditních činností mimo organizaci veřejné správy, která útvar interního auditu zřídila.	Připomínka vypořádána. Výkonným orgánem je podle § 2 písm. a) zákona rada ÚSC.
	§ 51	Z	<u>Roční auditní zpráva – navrhuje zvážit vhodnost uvádění údajů ze zpráv obcí v rámci roční zprávy kraje</u> Roční auditní zprávu předkládá vedoucí útvaru interního auditu kraje radě kraje. Dle odst. 4 má být součástí údajů roční auditní zprávy kraje souhrn údajů ze zpráv a stanovisek obcí, které jsou povinny zřídit útvar interního auditu.	Vypořádáno. Jedná se o povinnost, kterou kraje mají již podle stávající právní úpravy.
	§ 64	Z	<u>Zmocňovací ustanovení - navrhuje doplnit, aby k celému předmětu řídicího a kontrolního systému byla zpracována prováděcí vyhláška souběžně s předloženým zákonem</u> Zákon ruší předchozí zákonnou úpravu, včetně prováděcí vyhlášky a umožňuje dle tohoto paragrafu novou vyhláškou <u>nastavit pouze některé úkony</u> (výroční zpráva, vzdělávání auditorů, plánování kontrol). K návrhu zákona by měl být souběžně předložen prováděcí předpis, který by jednoznačně popisoval všechny procesní kroky, spojené s kontrolními aktivitami, dotčenými zákonem. Bez řádného vysvětlení pojmů a procesů není možné aplikovat nově nastavené pravidla.	Připomínka vypořádána. S ohledem na časovou tíseň a termín předložení materiálu do vlády se jedná o nereálný požadavek.
Pardubický kraj	<i>obecně</i>	Z	Odmítáme návrh jako celek. Požadujeme změnit návrh na novelu zákona tak, aby byl v zásadě zachován stávající systém finanční řídicí kontroly u finančních toků (= zachování stávající předběžné, průběžné a následné kontroly příkazce operace, správce rozpočtu a hlavní účetní) vč. právní úpravy interního auditu, a do tohoto systému doplnit event. povinnosti, aby bylo možné tento předpis použít i u projektů spolufinancovaných ze zdrojů Evropské unie. K návrhu zákona jako celku uvádíme, že s novou koncepcí finanční kontroly nelze v této podobě souhlasit. Návrh zákona nepřipustně zasahuje do organizační struktury územně samosprávných celků (dále pouze „ÚSC“) a dalších subjektů, když je nutí ke změnám v personálním zabezpečení finanční kontroly a interního auditu (např. jmenováním pouze jedné hlavní	Neakceptováno. Úkol stanovený ÚV č. 84/2013

			účetní, možnost pověřit příkazcem pouze vedoucího pracovníka atd.) a zároveň je nutí podřadit některé organizační jednotky a činnosti pod správu hlavní účetní (např. správu pokladny, správu a zabezpečení IT pro vedení účetnictví atd.). Zásah do kompetencí krajů je tak rozsáhlý, že ho lze považovat za nepřipustnou nepřímou novelizaci zákona o krajích. Návrh zákona si za cíl určil zjednodušení regulativního rámce řídicího a kontrolního systému, k čemuž rozhodně z pohledu zavedené praxe nesměřuje. Systém dle nového zákona vyvolá další činnosti a s nimi spojený nárůst počtu zaměstnanců a nákladů (vedení operativní evidence, kontrola rizik atd.). Je nutné upozornit, že vyčíslené administrativní a další náklady neodpovídají skutečnosti. Dle našeho názoru byla RIA provedena nedostatečně, když nevyčísluje dopady na rozpočty ÚSC. Návrh zavádí další činnosti např. při schvalování operací, zpracování operativní evidence, analýzy rizik, odůvodňování operací a další, které nejsou vyčíslené v rámci nákladů implementace zákona.	
	obecně	Z	Návrh zákona odmítáme rovněž z důvodu obecně stanovených a nepřesně vymezených povinností, proti kterým stojí naopak snaha zavést jednoznačné sankce. Pokud jde o povinnosti, jsou používány neurčité právní pojmy včetně odkazů na bližší nespecifikované mezinárodní standardy. Obecnost vymezení povinností je rizikem především u těch, které jsou zaváděny nově – viz. některé kompetence, které jsou tímto návrhem nastaveny tak nedokonale, že bude v praxi docházet k situacím, kdy dojde k přenosu kompetence ze správce rozpočtu na příkazce operace, což bude znamenat kumulaci pravomocí u jedné osoby bez možnosti předběžné kontroly (např. při placení z rozpočtu nebude žádná kontrola naplňování a dodržování výše rozpočtu). Kompetence MF ČR v rámci harmonizace jsou také nepřiměřeně rozšiřovány. Riziko může vyplývat z podstatně rozšířeného dozoru MF ČR. Jsme přesvědčeni, že návrh nerespektuje decentralizaci státu, tzn. existenci ÚSC. Jak výkon účetnictví, tak auditní činnost se vykonává v samostatné působnosti, proto dle našeho názoru by měla postačovat metodická role MF ČR. Další zásadní nedostatek k návrhu zákona spatřujeme v nepřehledném systému delegování nových prvků na účetní, které jsou již nyní zahrnuty povinnostmi vyplývajících z této funkce a změn na úseku jejich stávající činnosti (viz. reforma účetnictví státu a z ní vyplývající povinnosti uvedené v prováděcích předpisech), dále v duplicitě činností opakování kontrol podle	Neakceptováno. Připomínka je nekonkrétní a obsahuje řadu irelevantních a nepodložených domněnek a poznatků.

			§ 20 předloženého návrhu. Dle našeho názoru předložený návrh není vyvolán požadavky právních norem EU, jak je prezentováno v důvodové a předkládací zprávě, a vyvolá další zbytečnou byrokratizaci finančního řízení s nutností mnoha zásahů do dalších právních předpisů. Jsme přesvědčeni, že není potřeba takovýto předpis přijímat a zásadním způsobem měnit stávající systém.	
	interní audit	Z	Navrhované zavedení tzv. integrovaného (kombinovaného) systému interního auditu v odpovědnosti správců veřejných rozpočtů považujeme za nevhodné řešení oproti stávajícímu decentralizovanému systému interního auditu. Důvodem je jednak respektování právní subjektivity zřizovaných a zakládaných organizací v oblasti územních samosprávných celků (ÚSC), jednak respektování pojmu a principu „interní“. Z tohoto důvodu považujeme ponechat stávající postavení interního auditu v případě ÚSC s tím, že by měla být minimalizována nejlépe vypuštěna zpravodajská povinnost krajů pro MF ČR i za jiné právní subjekty (obce). Současně by přímo zákon měl stanovit rozsah poskytovaných údajů, které mají být MF ČR poskytovány a neřešit tuto záležitost cestou prováděcího předpisu.	Připomínka vypořádána. Právní subjektivitu nerespektuje ani stávající zákon o finanční kontrole, neboť rozhodnutí zda příspěvková organizace zřídí IA je vždy na ÚSC. Kombinovaný systém zavádí s ohledem na skutečnost, že je nutné oddělit výkon kontrol v manažerské odpovědnosti od výkonu interního auditu.
	dopad na veřejné rozpočty	Z	Dále nesouhlasíme s tvrzením v předkládací zprávě a v důvodové zprávě (viz bod 3.2, str. 45 textu návrhu) že nedojde k ekonomickému dopadu na veřejné rozpočty (s výjimkou nákladů k tíži rozpočtu MF na změnu a zavedení informačního systému). Kromě zmíněné potřeby průběžného vzdělávání (navíc též „přeškolení“ některých zaměstnanců) je nutno počítat s náklady na přizpůsobení programového vybavení a se zvýšenými výdaji v rámci zpracování nových interních směrnic, s reálným rizikem potřeby nových administrativních kapacit, které vyplývá i z nekonkrétnosti návrhu zákona viz. výše. Jsme rovněž přesvědčeni, že náklady vzdělávání se netýkají jenom činnosti auditorů, ale všech dalších osob (zejména účetních) k zabezpečení postupu dle předloženého zákona.	Akceptováno, DZ doplněna, předpokládá se navýšení útvarů IA u krajů o 2 funkční místa.
		Z	Požadujeme uvést postup u finanční kontroly u obcí, kde není zřízena rada a příkazcem operace a zároveň výkonným orgánem je starosta.	Připomínka vypořádána. Platí ustanovení zákona o obcích. Tam, kde se rada nezřizuje, plní úkoly rady starosta.
		Z	Doporučujeme vyjmout z povinnosti zřízení interního auditu organizace s ročním obratem menším než 10 mil. Kč.	Zpracovatel připomínky nepochopil kombinovaný systém interního auditu.
	§ 2 písm. a), § 9 a § 10	Z	Nelze souhlasit s návrhem, že výkonným orgánem bude v případě ÚSC rada, jedná se o kolektivní orgán, který má ve své podstatě pouze politickou odpovědnost. Problematické toto bude také u ÚSC, které radu nemají	Neakceptováno. Hospodaření ÚSC, jakož i jeho kontrola je v samostatné působnosti ÚSC. Výkonným orgánem kraje v oblasti

		zřízenou. Dalším sporným bodem je zřizování funkcí uvedených v tomto zákoně, které je zásahem do kompetencí ředitele úřadu. Požadujeme, aby výkonným orgánem byl úřad, který je jedním z orgánů kraje.	samostatné působnosti je podle § 57 zákona o krajích rada, které je podle § 59 zákona o krajích vyhrazeno zabezpečovat hospodaření. Krajský úřad podle § 67 vykonává přenesenou působnost.
§ 2 písm. a)	Z	Je nutno upřesnit, který orgán je výkonným orgánem u dobrovolného svazku obcí, který nemusí mít výkonný orgán určený stanovami, případně může být i kolektivní. Dále je nutno vyjasnit, zda PO ÚSC spadají pod pojem „právnícká osoba zřízená k plnění úkolů veřejné správy“ dle tohoto ustanovení.	Připomínka vypořádána. To, že je výkonný orgán kolektivní, není z hlediska návrhu zákona problém. PO ÚSC nespadá pod pojem „právnícká osoba zřízená k plnění úkolů veřejné správy“ – viz §1 písm. a).
§ 2 písm. a) a § 5 odst. 1	Z	Je nutno vyjasnit, zda PO ÚSC spadají pod pojem „právnícká osoba zřízená k plnění úkolů veřejné správy“ dle § 2 písm. a) i v kontextu § 5 odst. 1. Předpokládáme, že § 5 odst. 1 se netýká PO ÚSC, ale pouze organizačních složek.	Připomínka vypořádána. PO ÚSC nespadá pod pojem „právnícká osoba zřízená k plnění úkolů veřejné správy“ – viz §1 písm. a).
§ 4	Z	Cíle hospodaření s veřejnými prostředky u ÚSC určuje politický orgán, který nemusí vždy rozhodovat v souladu se zásadami finančního řízení, pokud rozhoduje ve veřejném zájmu. Požadujeme upravit znění tohoto ustanovení.	Připomínka vypořádána. Chce-li ČR čerpat prostředky z fondů EU, musí dodržovat zásady řádného finančního řízení.
§ 4 odst. 2	Z	Zásada přiměřenosti je v tomto pojetí neuchopitelná a je nutné ji upřesnit.	Připomínka vypořádána. Ustanovení je jasné. „...výdaje vynakládáné na řídicí a kontrolní systém jsou úměrné výdajům na činnost těchto subjektů, a to se zvláštním zřetelem na rizika spojená s jejich velikostí, organizační strukturou, způsobem řízení, počtem zaměstnanců, povahou, rozsahem a složitostí vykonávaných činností.“
§ 5 odst. 1	Z	Naplnění funkce výkonného orgánu bude v praxi znamenat soustavnost kontroly a tím i nárůst administrativních úkonů včetně potřeb nových zaměstnanců.	Akceptována, ustanovení upraveno.
§ 6	Z	Požadujeme uvést upřesnění, zda bude možné zásady a cíle řídicího a kontrolního systému upravit pouze v 1 směrnici.	Připomínka vypořádána. Počet směrnic závisí na uvážení výkonného orgánu.
§ 9 odst. 2	Z	Požadujeme ponechání povinnosti zřízení funkce správce rozpočtu. Navrhujeme doplnění odst. 1 o písm. c) ve znění: „c) správce rozpočtu.“ Dobrovolnost zřízení funkce správce rozpočtu považujeme za velmi rizikovou. Variantně doporučujeme tuto povinnost určit minimálně u větších ÚSC. V případech, kdy bude v ÚSC více příkazců (vedoucí odborů), kteří by měli sami přijímat závazky do rozpočtu, je třeba funkci správce rozpočtu,	Akceptováno, ustanovení upraveno. Povinnost zřídit funkci správce rozpočtu je dána obligatorně.

			zodpovědného za dodržování celkového objemu finančních prostředků v rozpočtu, zřídit. Pokud nebude povinnost jmenovat správce rozpočtu, požadujeme doplnění ustanovení, které bude jednoznačně deklarovat odpovědnost za soulad operace s rozpočtem v případě nezřízení funkce správce rozpočtu.	
§ 9 odst. 3 písm. a)	Z	Požadujeme vypustit slovo „vedoucí“. Především u větších ÚSC je běžnou praxí, že příkazcem jsou nejen vedoucí odborů či oddělení, kteří pak nesou odpovědnost. Variantně navrhuje doplnění § 9 o odst. 8 ve znění: „(8) Příkazce může delegovat své pravomoci na další zaměstnance správce veřejného rozpočtu, pokud mu výkonný orgán tuto pravomoc vymezí.“	Neakceptováno. Povinnost, aby příkazci byli vedoucí zaměstnanci, platí od 1. 1. 2002. Je nezbytné, aby funkci příkazce zastával vedoucí zaměstnanec, a to s ohledem na pravomoci a odpovědnosti jemu přidělené.	
§ 9 odst. 5	Z	Na malých obcích, kdy starosta je neuvolněný a účetní je zaměstnán na dohodu o provedení práce, činnosti, vedlejší pracovní poměr apod. je nereálné zřízení funkce hlavního účetního jmenováním vedoucího zaměstnance. Nesouhlasíme se jmenováním hlavního účetního. Z návrhu není jasné, zda se bude jednat o zaměstnance zařazeného do úřadu, pak se jedná o zásah do kompetence ředitele úřadu.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 10	Z	Výkonný orgán u ÚSC nemá podřízené zaměstnance, viz. připomínka k § 2 písm. a), § 9 a § 10.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 11 odst. 2 písm. a)	Z	Na konec textu doplnit „soulad se schváleným resp. upraveným rozpočtem.“	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 12	Z	Vhledem k rozsahu povinností je téměř nemožné, aby byly všechny obsaženy prací jednoho člověka. Požadujeme doplnění možnosti delegování, rozdělení odpovědnosti. Jeden člověk není schopen - nastavit celý účetní systém, věnovat se identifikaci, hodnocení a řízení rizik ve vedení účetnictví, stanovovat metody a postupy účtování (a navíc proč by je sestavoval, když si všechno dělá sám), sestavovat účtový rozvrh, závěrky (PAP apod.), vést účty, ověřovat příkazy, zabezpečit platby a výběr příjmů a inkasa pohledávek, připravit účetní závěrku, poskytovat součinnost při kontrolách, zabezpečit pokladnu a zajistit předávání informací výkonnému orgánu a příkazci. Navíc každá operace má dle § 18 určitý postup. Všechny tyto činnosti hlavní účetní vykonává i za současné právní úpravy, jen je možné, aby na základě pověření měla organizace hlavních účetních víc a ty mají jednotlivé úkoly (činnosti) přiděleny a každý nese zodpovědnost za svůj okruh a vedoucí oddělení tuto činnost zabezpečoval z hlediska organizačního, metodického.	Akceptováno, upraveno v §12 odst. 2.	

			Tento požadavek považujeme za správný i s ohledem na nařízení č. 966/2012, které v článku 69 uvádí, že účetní může pověřit některými úkoly podřízené zaměstnance.	
§ 12 a k § 18	Z	Z pohledu velké organizace není možné, aby toto všechno zvládal jeden člověk. KrÚ Pk má v této chvíli 7 hlavních účetních a pokladníků, kteří nejsou zařazeni do účtárny, zaměstnance provádějící úhrady a zaměstnance na majetkovém odboru, kteří evidují pohledávky. Úprava vnitřních vztahů by měla být ponechána na organizaci, nikoliv diktována tímto zákonem.	Akceptováno, upraveno v §12 odst. 2.	
§ 12 odst. d)	Z	Z důvodu sjednocení terminologie v zákonech požadujeme úpravu pojmu „účetní rozvrh“ na „účetový rozvrh“ (viz. § 14 odst. 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů).	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 12 odst. h)	Z	Pokud zákon nařizuje, že pokladní službu zabezpečuje hlavní účetní, tak tento zákon zasahuje do organizační struktury úřadu. Pokud hlavní účetní zabezpečí pokladní službu jiným způsobem, tak ji nemusí zabezpečovat sám.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 13	Z	Domníváme se, že by měl zákon obsahovat také postup při zpracování mezitímní závěrky pro případ, kdy hlavní účetní náhle ukončí výkon své funkce, aniž by byla předem vypracována mezitímní účetní závěrka v souladu s odst. 1 (např. úmrtí, okamžitá neschopnost výkonu funkce atd.). Požadujeme tento postup doplnit.	Připomínka vypořádána. Případ smrti hlavního účetního či jiné – právem odůvodněné - ad hoc případy se budou muset obejít bez postupů uvedených v § 13.	
§ 14 odst. 1	Z	Požadujeme upřesnit neurčitý právní pojem „odpovídající opatření“, vzhledem k tomu, že je zde předpokládána jednoznačná odpovědnost příkazce za uskutečnění operace.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 15 odst. 1	Z	Požadujeme upřesnit text odstavce tak, aby bylo jasné uvedeno, že je možné provádět předběžné hodnocení více stejných nebo podobných operací najednou, v rámci jednoho předběžného hodnocení. Z textu není úplně jasné, zda musí být provedeno předběžné hodnocení u každé i malé operace samostatně nebo může být provedeno souhrnné předběžné hodnocení. Pokud by muselo být provedeno předběžné hodnocení u každé operace, byla by porušena zásada přiměřenosti dle § 4 odst. 2. Požadujeme vypustit slovo „všech“, je pravomocí příkazce určit, u kterých operací bude prováděna předběžná kontrola s ohledem na významnost a rizikovost operací. Předběžná kontrola nebude tedy prováděna u bagatelních případů.	Akceptováno, ustanovení upraveno. Vypuštěno slovo „všech“. Výkonný orgán si může vnitřním předpisem nebo jiným vhodným způsobem upřesnit obsah a formu předběžného hodnocení podle potřeb příslušného orgánu veřejné správy.	
§ 15 odst. 2	Z	Požadujeme upřesnit, jakým způsobem bude zdokumentováno předběžné zhodnocení.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	

§ 16 odst. 1	Z	Požadujeme upravit znění tak, že správce rozpočtu, pokud je funkce zřízena, zahrne finanční prostředky na krytí závazků do návrhu rozpočtu ÚSC, jehož konečná podoba podléhá schválení orgánů ÚSC dle zákona o krajích a dle zákona č. 250/2000 Sb. Nelze připustit situaci, kdy by o přijetí rozpočtového závazku rozhodoval pouze příkazce bez ohledu na prostředky konkrétní rozpočtové kapitoly či rozpočtu. Navrhujeme následující znění: „(1) Příkazce před přijetím právního závazku zajistí schválení rozpočtového závazku, pro“	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 16 odst. 3	Z	Navrhujeme nahradit pojem „právní úkon“ pojmem „právní jednání“ v souvislosti s přijetím nového občanského zákoníku.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 16 odst. 4 a § 17 odst. 1 písm. e)	Z	Požadujeme zrušit povinnost vést operativní evidenci právních závazků, příjmů a výdajů. Jako dostačující považujeme související povinnost, že předběžné hodnocení musí být průkazně zdokumentováno (viz ustanovení § 15 odst. 2 návrhu). Dále je nutné upozornit, že zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví tento termín nezná. V § 17 je uvedeno, že má být v operativní evidenci označeno vše v souladu s jednotným tříděním dle platné rozpočtové skladby, tento termín se nevyskytuje ani ve vyhlášce 323/2002 Sb., o rozpočtové skladbě. V případě ponechání je nutno termín vysvětlit a specifikovat – je operativní evidence vedena mimo účetní evidenci a jaká bude požadovaná forma zpracování?	Akceptováno částečně, ustanovení upraveno. Jedná se o povinnost, která je běžně zajišťována.
§ 17 odst. 1 písm. e)	Z	Požadujeme upřesnit, jak bude tento bod aplikován u PO a dalších organizací, které nepoužívají členění dle rozpočtové skladby.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 17 odst. 1, § 18 odst. 1 písm. c) a § 20	Z	Návrh několikrát obsahuje jednu povinnost – kontrola souladu s pravidly dle tohoto zákona – přičemž po uzavření právního závazku je následné posouzení hospodárnosti nadbytečné.	Připomínka vypořádána. Stanovená kontrola je nevyhnutelná, i v rámci následné kontroly se posuzují kritéria 3E.
§ 17 odst. 2	Z	Nutno vyjasnit pojem „rozpočtové riziko“.	Akceptováno, ustanovení upraveno. Normativní text již s pojmem nepracuje.
§ 18 odst. 1 písm. d)	Z	Požadujeme vypustit slovo „zejména“.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 18	Z	V částech, kde se hovoří o pokynech k inkasu je nutné uvést, že inkaso se v běžné praxi pro příjmy nepoužívá, jedná se o způsob placení, který je předem dohodnutý mezi plátcem a příjemcem plnění a je odsouhlasený vlastníkem účtu, ze které se má inkaso uskutečnit.	Akceptováno, ustanovení upraveno.

§ 18 odst. 4	Z	Z důvodu naprosté jednoznačnosti doporučujeme doplnit na konec věty „za provedení tohoto příkazu“.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 20 odst. 1	Z	Požadujeme doplnění o kontrolu plnění rozpočtu, tzn. kontrolu, že nedošlo k překročení čerpání rozpočtu. Pokud by došlo k překročení plánovaného objemu, příkazce sdělí, jak zajistil či zajistí pokrytí všech výdajů (např. navrhne úsporu jiných výdajů, získání dodatečných zdrojů apod.). Příkazce operace musí být zodpovědný za to, že žádná operace nepřekročí rozpočet ani po jeho úpravách, toto bude důležité především v situaci, kdy bude zrušena (nebude zavedena) funkce správce rozpočtu, který dle stávající úpravy nepovolil úhradu výdajů, se kterými se v rozpočtu nepočítalo.	Připomínka vypořádána. Toto ustanovení nepatří do kontrol, ale do schvalovacích postupů.
§ 20	Z	S ohledem na § 23 odst. 2 se jedná o soustavnou a trvalou činnost, což bude znamenat nárůst administrativy a počtu zaměstnanců. Je otázkou, jestli má smysl zjišťovat po uzavření právního závazku jeho soulad s tímto zákonem (hospodárnost, efektivitu atd.). Jde o duplicitu činností.	Připomínka vypořádána. Porovnávání skutečného stavu se stavem žádoucím je základním předmětem kontroly.
§ 20 odst. 5	Z	Vzhledem ke skutečnosti, že kontrolou nelze pověřit příkazce ani hlavního účetního, je zřejmé, že toto opět vyvolá další náklady. Doporučujeme upřesnit znění odstavce ve smyslu, že příkazce a další zaměstnanec, který se podílí na přípravě a uskutečňování operace nesmí být vedoucím kontrolní skupiny.	Připomínka vypořádána. Ustanovení upraveno dle požadavků Odboru kompatibility Vlády ČR.
§ 21 odst. 2	Z	Při takto pojaté kontrolní činnosti, která bude ve své podstatě souvislou činností a bude nutné ji zabezpečit novými zaměstnanci. To bude nutné i s ohledem na § 23.	Připomínka vypořádána. V daném ustanovení je pouze upravena působnost k výkonu kontroly, v žádném případě toto ustanovení nelze chápat jako povinnost k výkonu souvislé kontrolní činnosti.
§ 23 odst. 5, poslední věta odst. 6 a odst. 8	Z	Navrhujeme zrušit a předkládací povinnost ponechat vůči Ministerstvu financí ČR. Obce jako ÚSC mají stejné právní postavení jako kraje a v rámci návrhu zákona mají stejné zařazení jako tzv. správci veřejných rozpočtů - viz ustanovení § 1 odst. a) návrhu.	Připomínka vypořádána. Jedná se o povinnost, kterou kraje mají již podle stávající právní úpravy.
§ 23 odst. 9	Z	Obsah a struktura zprávy musí být stanovena tímto zákonem. Požadujeme doplnit.	Připomínka vypořádána. Obsah a struktura zprávy nepatří do zákona, bude upravena vyhláškou.
§ 24, § 25, § 26 a § 27	Z	Požadujeme vypustit. Případné porušení povinností je řešeno v rámci pracovněprávních vztahů.	Připomínka vypořádána. Odpovědnost za správní delikty nelze zaměňovat s postihem v rámci pracovněprávních vztahů.

	§ 30 odst. 2)	Z	Navrhujeme sjednotit důvodovou zprávu se zněním zákona na počtu obyvatel 15 tis.	Akceptováno, důvodová zpráva upravena.
	§ 30 odst. 4	Z	Požadujeme vypustit povinnost zavést etický kodex interního auditu a požadavky obsažené v mezinárodních standardech, jedná se o neuchopitelné ustanovení.	Připomínka vypořádána. Jedná se o požadavky vyplývající z Rámce profesní praxe interního auditu a předpokládáme, že tyto povinnosti jsou již uchopeny od roku 2002.
	§ 31	Z	Nelze připustit zařazení interního auditu v rámci strukturu úřadu s odebráním příslušných kompetencí ředitele úřadu. Interní audit by musel být něčím, co by bylo mimo krajský (obecní) úřad, s čímž zákon o krajích (o obcích) nepočítá. Požadujeme ponechat stávající úpravu.	Připomínka vypořádána. Nepochopeno ustanovení. Organizační začlenění útvaru interního auditu u ÚSC zůstává nezměněno. Mění se pouze funkční podřízenost v souladu s požadavky Rámce profesní praxe interního auditu.
	§ 32	Z	Požadujeme vypustit statut, pokud bude interní audit zařazen v rámci úřadu.	Připomínka vypořádána. Povinnost přijmout statut interního auditu vyplývá z Rámce profesní praxe a předpokládáme, že každý útvar interního auditu tento statut má již od roku 2002.
	§ 33	Z	Požadujeme nahradit pojem „výbor“ jiným, jelikož dle zákona o krajích jsou výbory orgány zastupitelstva.	Připomínka vypořádána. Předpokládáme, že pojem výbor lze užívat i v jiném spojení než podle obecního nebo krajského zřízení.
	§ 37	Z	Požadujeme ponechat stávající úpravu. V tomto ustanovení se projevuje neprovázanost návrhu zákona s realitou ÚSC, např. v tom, že audit má být nezávislý na řídicích strukturách, ale návrh podává ředitel krajského úřadu.	Připomínka vypořádána. Jmenování vedoucích útvaru interního auditu v ÚSC v § 27 je totožné jako jmenování vedoucích interního auditu podle stávající právní úpravy.
	K § 38	Z	Úprava je nadbytečná, jelikož v zákoníku práce nejsou uvedeny důvody pro odvolání. Vedoucího útvaru lze tedy odvolat kdykoliv, není nutné navíc vyjmenovávat konkrétní případy.	Připomínka vypořádána. Návrh zákona je předpisem speciálním vůči předpisu obecnímu, tj. zákoník práce, který návrhem nevylučujeme, pouze doplňujeme.
	§ 39 odst. 4	Z	Navrhujeme zrušit. Poskytovatel finanční podpory by měl u příjemců finanční podpory vykonávat kontroly (viz § 20 a § 21), nikoliv interní audit.	Připomínka vypořádána. Audit vzorku operací u příjemců finanční podpory je nezbytné provést v souvislosti s výkonem auditu systému u poskytovatele.
	§ 45 odst. 2	Z	Požadujeme vymezit povinnost mlčenlivosti s ohledem na znění zákona č. 106/1999 Sb.	Připomínka vypořádána. Zákon 106/1999 řeší problematiku výkonu kontrol v § 11 odst. 3.
	§ 46 písm. c) a § 47 odst. 4	Z	Auditovaná osoba je povinna ve stanovené lhůtě povinna podat písemnou zprávu o přijetí opatření na základě doporučení auditu a písemně informovat orgán oprávněný k výkonu auditu o přijetí opatření, včetně termínů a stavu plnění. V případě výkonu auditu vzorku operací nejsou ve zprávě z auditu	Připomínka vypořádána. Ustanovení § 46 písm. c) a § 47 odst. 4 upravena. Neakceptován požadavek, že v rámci auditu operací nejsou dávána doporučení. Doporučení je dáno vždy, když

			navrhována žádná doporučení, a to vzhledem k tomu, že v případě zjištění nesrovnalosti jsou nesrovnalosti dále řešeny dle postupů pro řešení nesrovnalostí. V rámci těchto postupů je následně realizována administrativní nebo fyzická kontrola příjemce dotace, jejichž cílem je vyčíslit celou výši nesrovnalosti, nikoliv pouze její část, tak jak je vyčíslováno v rámci auditu vzorku operací. Doporučujeme zohlednit skutečnost, že v rámci auditu operací nejsou vydávána doporučení.	je při auditu zjištěn nedostatek, který je třeba odstranit, a to bez ohledu na předmět auditu (audit systému, operace, výkonu atd.).
§ 47 odst. 1	Z	Požadujeme u 15ti denní lhůty doplnit, zda se jedná o kalendářní nebo pracovní dny.		Připomínka vypořádána. Vychází se z obecného pravidla pro počítání lhůt upraveného ve správním řádu. Lhůta 15 dnů začíná prvním dnem následujícím po předání návrhu zprávy auditované osobě.
§ 51 odst. 4 a 5	Z	Navrhujeme zrušit. Důvod je analogický jako u § 23.		Vypořádáno. Jedná se o povinnost, kterou mají kraje podle stávající právní úpravy.
§ 54 odst. 2	Z	Požadujeme doplnit odkaz na ustanovení § 59.		Připomínka vypořádána. § 54 s § 59 nelze provázat.
§ 57	Z	Požadujeme vypuštění funkcí MF s výjimkou metodické podpory vůči ÚSC a především vypuštění dozorové funkce. Je nutné respektovat decentralizaci státu a existenci ÚSC.		Připomínka vypořádána. Ústavní pořádek je návrhem zákona plně respektován.
§ 61 odst. 2	Z	Uvedený výčet předkladatelů navrhujeme změnit a zobecnit spojením „Správci veřejných rozpočtů předkládají ...“ (souvislost připomínkami k § 23 a § 51). Navazující znění odstavce 3 doporučujeme ponechat (výjimka z předkladatelské povinnosti).		Vypořádáno. Jde o podmínku nutnou pro zajištění systému předkládání ročních zpráv. Jedná se o povinnost, kterou mají kraje podle stávající právní úpravy.
§ 61 odst. 4	Z	Obsah a struktura zpráv by měla být stanovena zákonem. Požadujeme doplnit.		Připomínka vypořádána. Obsah a struktura zpráv bude řešena prováděcí vyhláškou.
§ 62	Z	Důvod vytvoření tohoto systému k zabránění duplicity kontrol je nelogický. Duplicita je způsobena nastavením kompetencí jednotlivých orgánů, nikoliv kontrolním systémem		Připomínka vypořádána. § 62 se ÚSC nedotýká.
§ 73	Z	Navrhujeme posunout účinnost zákona ze dne 1.6.2014 na 1.7.2014. Důvodem je termínová souvislost přechodných ustanovení (viz § 63 odst. 2 a 3 – lhůta do 6 měsíců ode dne účinnosti zákona) s možností účinnosti nových (nebo upravených) vnitřních norem od začátku kalendářního roku, tj. od 1.1.2015.		Akceptováno, účinnost posunuta na 1 .1. 2015.

	§ 67	Z	Ustanovení § 5 navrženého zákona říká, že výkonný orgán čili Rada zavede řídicí a kontrolní systém a odpovídá za jeho účinnost = čili zapojení této povinnosti do § 67 zákona o krajích je nesprávné, neboť tento § řeší úkoly krajského úřadu, nikoliv rady. Tato povinnost by měla být zakotvena v § 59, jako jeden z úkonů vyhrazených radě kraje.	Připomínka vypořádána. Neměníme § 67 zákona o krajích, ale § 2 zákona o krajích.
	§ 102	Z	Ve stejném duchu jako u zákona o krajích, by tato povinnost měla být zakotvena v § 102 a § 9a by měl být zrušen.	Návrh zákona § 102 neobsahuje.
	důvodová zpráva	O	Důvodová zpráva k § 4 odkazuje na odst. 4, který v zákoně není.	Akceptováno, důvodová zpráva upravena.
Olomoucký kraj	obecně	Z	U předloženého návrhu zákona konstatujeme absenci věcného záměru a diskusi nad nutností a potřebností navrhované právní úpravy. Z pohledu kraje jako územního samosprávného celku je nutno konstatovat, že předkladatel návrhu zákona vůbec nezohlednil stávající platnou úpravu zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a to zejména zákonem vymezený výčet orgánů kraje a jejich kompetence a vzájemné vztahy. Předložený návrh zákona nebude s ohledem na právní úpravu zákona o krajích v praxi realizovatelný. Navrhovaná právní úprava v důvodové zprávě zcela opomíjí komentář k zásadní změně řídicího a kontrolního systému, kdy vypouští dosavadní právní úpravu obsaženou v ustanovení § 25 zákona č. 320/2001 Sb., a přesouvá pravomoc a odpovědnost na výkonný orgán kraje, tedy na radu kraje. Tímto návrhem nové právní úpravy je zcela opomenuta role vedoucího krajského úřadu vyplývající z ustanovení § 69 odst. 2 písm. e) zákona o krajích, který je nadřízeným všech zaměstnanců kraje zařazených do krajského úřadu a kontroluje jejich činnost. Zároveň zpracování návrhu není v souladu s obecnými principy pro řízení, organizaci a kontrolu. V této souvislosti je nutné konstatovat, že navrhovaná právní úprava pracuje v ustanovení § 10 s možností přenesení pravomocí z výkonného orgánu, tedy rady kraje, na podřízené vedoucí zaměstnance. Tato navrhovaná právní úprava je zcela v rozporu se stávající právní úpravou obsaženou v zákoně o krajích, rada kraje žádné podřízené vedoucí zaměstnance nemá.	Neakceptováno. Úkol uložený UV č. 84/2013. Předkladatel naopak z platného znění zákona o krajích vycházel (např. při stanovení výkonného orgánu s ohledem na §57 – §59 zákona o krajích). § 10 upraven, pojem „podřízený“ dále neobsahuje. Zákon nastavuje manažerskou odpovědnost za finanční řízení a kontrolu. Výkon kontrol v přenesené působnosti nelze směřovat s odpovědností za finanční řízení a kontrolu hospodaření ÚSC, která je dle zákona o krajích v samostatné působnosti kraje.

			Několikaletá snaha Ministerstva vnitra ČR o sjednocení kontrolní činnosti v České republice byla v roce 2012 završena schválením zákona č. 255/2012 Sb., zákon o kontrole. Jedná se o jednotnou procesní normu k výkonu kontroly, podle které je zcela nepochybné, že výkon kontrol v přenesené působnosti dle ustanovení § 69 odst. 2 písm. a) zákona o krajích zajišťuje ředitel krajského úřadu, je tedy vedoucím kontrolního orgánu, obdobně jak je tomu nyní v případě kontrol v samostatné působnosti vykonávaných podle stávajícího zákona o finanční kontrole. Navrhovaná právní úprava by zcela nepochybně znamenala narušení jednotného systému kontrol a znamenala by zásah do organizace kontrol zásadním a nesystémovým způsobem, kdy by u krajského úřadu pro různé typy kontrol byli výkonným orgánem určení jím jmenovaní, případně pověření zaměstnanci kraje, zatímco pro výkon kontrol v přenesené působnosti jsou kompetence a odpovědnost vymezeny jednoznačně právními předpisy. Důvodová zpráva na straně 42 uvádí, že předložený návrh naplňuje požadavek na vytvoření právních předpokladů pro minimalizování duplicitního výkonu kontrol. Porovnáním obsahového vymezení působnosti k výkonu kontrol v ustanovení § 21 a vymezení působnosti k výkonu interního auditu v ustanovení § 39 je zřejmé, že tímto návrhem jsou u územních samosprávních celků zaváděny duplicitně kontrolní mechanismy se zcela totožným obsahem, lišící se pouze procesem, a to u příspěvkových organizací a u příjemců finanční podpory. Z hlediska nové koncepce interního auditu jako útvaru funkčně podřízeného v poměrech územních samosprávních celků radě kraje a obce, pak podotýkáme, že vzhledem k poměrně krátkému funkčnímu období rad nelze v praxi vyloučit změny v systému, které by nebyly v souladu s potřebou kontinuity výkonu interního auditu.	
	§ 2	O	Vzhledem ke zrušení zákona č. 320/2001 Sb. doporučujeme zařadit mezi pojmy i vymezení pojmu „poskytovatel finanční podpory“, a to zvláště s důrazem na průtokové transfery (např. transfery poskytované MŠMT dle § 160 a 163 zákona č. 561/2004 Sb.).	Neakceptováno. Jedná se o obecně zavedený pojem.
	§ 2 písm. a)	Z	S ustanovením rady jako výkonného orgánu u územního samosprávného celku nesouhlasíme s ohledem na platné znění zákonů o krajích a o obcích	Neakceptováno. Předkladatel naopak z platného znění zákona o krajích

			(viz obecná připomínka).	vycházel (např. při stanovení výkonného orgánu s ohledem na §57 – §59 zákona o krajích). § 10 upraven, pojem „podřízený“ dále neobsahuje. Zákon nastavuje manažerskou odpovědnost za finanční řízení a kontrolu. Výkon kontrol v přenesené působnosti nelze směšovat s odpovědností za finanční řízení a kontrolu hospodaření ÚSC, která je dle zákona o krajích v samostatné působnosti kraje.
	§ 5 odst. 1	Z	V případě právnických osob, ke kterým bude činnost zřizovatele vykonávat správce veřejného rozpočtu, dojde ke stanovení dvou řídicích a kontrolních systémů, a to jednak výkonným orgánem samotné právnické osoby, podle první věty a také zřizovatelem podle věty druhé. Zákon nijak neřeší souběžnou existenci těchto dvou řídicích a kontrolních systémů. K navrhované právní úpravě stanovení řídicího a kontrolního systému zřizovatelem je třeba zdůraznit, že podle stávající právní úpravy je zavedení řídicí kontroly v souladu s ustanovením § 25 zákona č. 320/2001 Sb., zcela v kompetenci vedoucího orgánu veřejné správy, tedy u kraje ředitele krajského úřadu a u příspěvkové organizace jejího ředitele. Kraje i jimi zřízené příspěvkové organizace za dobu účinnosti tohoto zákona postupně zaváděly kontrolní a řídicí systémy, což představuje zcela nepochybně velké množství lidské práce a vynaložení značného množství finančních prostředků. Pokud by opravdu mělo dojít k přesunu kompetence k zavedení systému kontroly a řízení na radu kraje, mohla by tato ze své pravomoci zavést zcela jiné kontrolní a řídicí mechanismy odlišné od stávajících. Podle našeho názoru se jedná o změnu, která nemá žádné opodstatnění, jelikož nejsou dlouhodobě identifikovány nedostatky v řídicích a kontrolních systémech nastavených u územních samosprávných celků. Každoročně zpracovávaná Zpráva o výsledcích finančních kontrol podle zákona č. 320/2001 Sb., žádné závažné nedostatky u funkčnosti řídicí kontroly neidentifikuje. Jako problematické se rovněž jeví, aby za nastavení systému finančního řízení	Vypořádáno. Zákon nastavuje manažerskou odpovědnost. Řídicí a kontrolní systém bude jeden. Je třeba zdůraznit, že ředitel KÚ je vedoucím orgánem veřejné správy pouze pro účely zákona o finanční kontrole.

			a kontroly a systému interního auditu jak u územních samosprávných celků, tak i v jimi řízených příspěvkových organizací odpovídala přímo rada. Navrhujeme ponechat stávající praxi – za nastavení systému v rámci kraje odpovídá ředitel úřadu, u příspěvkových organizací ředitel příspěvkové organizace. Navrhované stanovení řídicího a kontrolního systému zřizovatelem pokládáme za nezdůvodněné zasahování do činnosti samostatných právnických osob.	
§ 5 odst. 2	Z	Z právního hlediska je velmi problematické zajistit nastavení systému finančního řízení a kontroly a systému interního auditu u právnických osob s majetkovou účastí kraje.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 5 odstavec 3	Z	Je nutné specifikovat, o jaké mezinárodní standardy se jedná (INTOSAI, IIA, atd.)	Připomínka vypořádána. Standardy specifikovány v důvodové zprávě.	
§ 5 odst. 4 písm. b)	Z	Oddělení administrativních postupů při uskutečňování operací od postupů jejich účetního zpracování. Navrhujeme vypustit. Zákon duplicitně řeší něco, co je dáno účetními předpisy	Připomínka vypořádána. Akceptace připomínky by vedla k rozporu s odborem kompatibility vlády.	
§ 5 odst. 4) písm. f)	Z	Navrhujeme vypustit. Zde uvedené skutečnosti jsou řešeny legislativou, týkající se účetnictví a vnitřními předpisy.	Připomínka vypořádána. Požadavek pod písm. f) je jedním ze základních principů ŘKS, není-li spolehlivě vedeno účetnictví a výkazy není přehled o hospodaření s veřejnými prostředky.	
§ 6	Z	Upozorňujeme, že při praktické realizaci bude výkonný orgán - rada kraje – „narážet“ na platné znění zákona o krajích (zejména postavení a vzájemný vztah rady a krajského úřadu).	Připomínka vypořádána. Vyjdeme-li z ustanovení §59 odst. 1a), b) a zejména e) (ukládat KÚ úkoly v oblasti samostatné působnosti a kontrolovat jejich plnění)a n) (plní úkoly stanovené zvláštním právním předpisem) zákona o krajích, nevidíme v ustanovení § 6 naprosto žádný problém.	
§ 9	Z	V navrženém ustanovení postrádáme neslučitelnost funkce správce rozpočtu s funkcí příkazce – dochází k likvidaci kontroly příkazce, který může přijímat rozpočtově nepokryté závazky.	Připomínka vypořádána. Naopak, funkce příkazce je slučitelná s funkcí správce rozpočtu. Dochází k nastavení manažerské odpovědnosti, a to v souladu s nařízením EU 966/2012.	
§ 9 odst. 1 a § 10 odst. 1	Z	Obě ustanovení opět nereflktují platnou právní úpravu obsaženou v zákoně o krajích. Není možné, aby výkonný orgán – rada – zřizovala uváděné funkce, neboť zákon o krajích definuje vyčerpávající výčet orgánů kraje, a předmětné funkce v tomto výčtu nejsou obsaženy. Rovněž zákon o krajích	Připomínka vypořádána. Zřizovat funkce neukládá zákon o krajích ani řediteli KÚ. Podle § 58 odst. 1 písm. n) plní rada úkoly stanovené zvláštním právním předpisem.	

			vyklučuje, aby rada zřídila předmětné funkce v rámci jediného v úvahu připadajícího orgánu kraje, a to krajského úřadu, neboť jí zákon o krajích nedává žádné oprávnění k zasahování do organizační struktury úřadu. Rada nemá ani žádná oprávnění zaměstnavatele ve vztahu k zaměstnancům zařazeným do krajského úřadu; funkci zaměstnavatele vykonává ředitel krajského úřadu. V kontextu § 10 odst. 1 je pak nutno upozornit na to, že rada nemá s ohledem na výše uvedené ani podřízené zaměstnance.	Návrh zákona nezpochybňuje, že ředitel KÚ plní funkci statutárního orgánu zaměstnavatele.
§ 9 odst. 3 písm. b)	Z	Ředitel příspěvkové organizace by měl mít postavení příkazce přímo ze zákona. Pokud by totiž nebyl zřizovatelem pověřen výkonem funkce příkazce, mohla by být činnost příspěvkové organizace a fungování jejího řídicího a kontrolního systému zásadně ohroženo.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 9 odst. 5)	Z	Koncepce jedné osoby v pozici vedoucího zaměstnance ve funkci hlavního účetního, jejíž pracovní poměr by byl založen jmenováním na vedoucí pracovní místo, jak uvádí tento návrh zákona, je se znalostí praxe nerealizovatelný. Zejména u velkých organizací je nemožné, aby kvantum operací prováděla pouze 1 osoba, a to navíc nezastupitelná v době své nepřítomnosti (nemoc, dovolená, rodičovská dovolená). Ani v případě malých subjektů není navržená koncepce vhodná. U malých obcí a menších příspěvkových organizací (např. malotřídní základní školy, mateřské školy) je účetní agenda zpracovávána často externě. V daném případě by musel být přijat nový zaměstnanec, který by byl jmenován do funkce hlavního účetního, a to navíc do pozice vedoucího zaměstnance aniž by měl reálně nějaké podřízené. Navýšení počtu zaměstnanců by nebylo hospodárné, efektivní, ani účelné, a došlo by k navýšení mzdových prostředků. Kromě výše uvedených důvodů lze z praxe říci, že o tato místa je na trhu práce minimální zájem, neboť překážkou je snížený pracovní úvazek, z toho vyplývající nízká odměna za práci a obava z rozsahu odpovědností.	Akceptováno, hlavní účetní musí být v každé účetní jednotce pouze jeden, ale je oprávněn podle § 12 odst. 2 přenést část činností na další zaměstnance.	
§ 9 odst. 6	Z	Upozorňujeme, že v případě, kdy výkonný orgán má na úvaze vymezení pravomocí příkazce, hlavního účetního a správce rozpočtu, může dojít k situaci, kdy vymezení pravomocí nebude odpovídat rozsahu odpovědnosti těchto osob zakotvené v navrženém zákoně (§ 11, 12). Tyto osoby tak budou vystaveny značnému riziku odpovědnosti, aniž by jim byly přiznány řádné pravomoci.	Vypořádáno. Jsou to nepodložené spekulace. Nelze oddělit pravomoci od odpovědnosti a naopak. Viz § 10.	
§ 9 odst. 7	Z	Není zřejmý vzájemný vztah první a druhé věty. Má neslučitelnost vzniknout přímo ze zákona nebo až na základě úkonu výkonného orgánu? V této souvislosti upozorňujeme i na text důvodové zprávy: „Toto ustanovení	Akceptováno, ustanovení i důvodová zpráva upravené.	

			upravuje způsob jmenování hlavního účetního a stanoví, že výkonný orgán vymezí pravomoci funkcí, stanovených v předchozích ustanoveních a vylučuje neslučitelnost spojení funkcí příkazce a hlavního účetního.“ Z důvodové zprávy tak vyplývá, že neslučitelnost je vlastně nepřípustná, což je v rozporu s paragrafovým zněním.	
§ 11 odstavec 1 a 2	Z	Podle návrhu zákona je dána možnost delegovat odpovědnosti z výkonného orgánu na příkazce – přitom není dáno, které odpovědnosti zůstávají výhradně na výkonném orgánu. Tato nejednoznačnost může vést k záměrnému nebo neúmyslnému nepochopení, případně vyhýbání se odpovědnosti. K zajištění výkonu kontrol příkazcem podle § 20 návrhu zákona pak dále poznamenáváme, že je těžce proveditelné. Příkazce totiž nemůže kontrolou pověřit zaměstnance, které sám neřídí a přitom nesmí kontrolou pověřit ty, kteří se podíleli na přípravě a uskutečnění operace – dojde k nárůstu zaměstnanců?	Neakceptováno. Delegace odpovědnosti je zcela v kompetenci výkonného orgán, na kterém leží primární odpovědnost. Připomínka vypořádána. Ustanovení je upraveno podle Odboru kompatibility vlády ČR a v souladu s nařízením EU 966/2012.	
§ 12	Z	Popis odpovědnosti hlavního účetního je v podstatě odpovědností vedoucího vnitřního organizačního útvaru, který vede účetnictví, i když pochopitelně v souladu se zákonem o účetnictví odpovídá vedoucí organizace/statutární zástupce. U velkých a organizačně složitých účetních jednotek, jako jsou některé orgány veřejné správy, je toto nereálné. Jedná se o zcela zásadní nárůst odpovědnosti hlavního účetního v porovnání s jeho odpovědností podle stávajícího zákona o finanční kontrole a prováděcí vyhlášky k tomuto zákonu. Navíc bylo umožněno, aby funkci hlavního účetního vykonávalo více osob. U krajů se jedná denně až o stovky plateb. Podle nového zákona může tuto funkci vykonávat pouze vedoucí pracovník. Navíc zákon neumožňuje zastupování hlavního účetního – ekonomický chod organizace tak bude v případě nepřítomnosti hlavního účetního nebo v souvislosti s jeho odchodem zcela zastaven.	Akceptováno, ustanovení upraveno v §12 odst. 2. Funkce hlavního účetního obsahuje činnosti ekonomických útvarů a jejich vedoucích s prolínáním do útvarů účtárny. Funkce hlavního účetního není totožná s osobou odpovědnou za zaúčtování ve smyslu zákona o účetnictví.	
§ 13	Z	Z tohoto ustanovení opět vyplývá, že výkon funkce hlavního účetního zabezpečuje pouze jedna osoba, což je nereálné v organizačně složitých strukturách účetních jednotek. Sestavení účetní závěrky – mezitímní určuje zákon o účetnictví a vyhláška č. 383/2009 Sb., o účetních záznamech v technické formě vybraných účetních jednotek a jejich předávání do centrálního systému účetních informací státu a o požadavcích na technické a smíšené formy účetních záznamů (technická vyhláška o účetních záznamech). Zákon o účetnictví v případě sestavení	Akceptováno, ustanovení upraveno.	

			závěrky hovoří o podpisovém záznamu statutárního zástupce účetní jednotky, což není v případě kraje ani hlavní účetní ani výkonný orgán – rada.	
§ 14	Z		Jako v předchozích připomínkách je nutné upozornit v podmínkách krajů a obcí na postavení rady jako výkonného orgánu. V praxi by mohlo být obtížné (už s ohledem na frekvence zasedání rady; nejde o permanentně zasedající orgán) pro příkazce operace, případně hlavní účetní, informovat o nesrovnalostech u prováděných operací radu v přiměřeném časovém odstupu.	Připomínka vypořádána. Dle §58 odst. 1 zákona o krajích se rada schází podle potřeby.
§ 16 a k § 16 odst. 4	Z		Částka každého právního závazku musí být od jeho vzniku vedena v operativní evidenci. Není zřejmé, co je tím myšleno. Předpis závazku je součástí účetnictví.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 17 odst. 1 písm. e	Z		Není zřejmé, co je navrženým ustanovením myšleno. Předpis závazku, pohledávky je účtován bez rozpočtové skladby. Příjem nebo výdej je označen rozpočtovou skladbou, která je prováděna ve vazbě na schválený či upravený rozpočet. Dále upozorňujeme na skutečnost, že v případě příspěvkových organizací nebude možné dodržet nastavený postup, neboť tyto nepoužívají podle platných předpisů rozpočtovou skladbu.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 17 odst. 1 písm. j)	O		Doporučujeme doplnit text: „včetně bankovního účtu“.	Akceptováno, ustanovení doplněno v důvodové zprávě. DZ upravit.
§ 17 odst. 2	Z		Upozorňujeme, že ne každý právní závazek má dopady na hospodaření. Pokud nemá závazek dopad na rozpočtovou skladbu, není možné realizovat schvalovací postup podle navrženého § 17 odst. 1.	Připomínka vypořádána. Schvalovací postup se vztahuje na všechny uzavřené právní závazky.
§ 17 odst. 3	Z		V praxi se mohou vyskytnout obtíže při plnění povinnosti příkazce operace informovat o nesrovnalostech výkonný orgán, tj. radu (viz připomínka k § 14).	Připomínka vypořádána. Dle §58 odst. 1 zákona o krajích se rada schází podle potřeby.
§ 17 odst. 4	Z		Hlavní účetní v praxi nezajišťuje vymáhání pohledávky a není ani reálné, aby toto v budoucnu prováděl. Navrhujeme proto upravit navržené znění takto: „příkaz k vyplacení příslušné částky věřiteli nebo příkaz k předpisu pohledávky za dlužníkem, pokud zjistí právní nárok na její úhradu.“.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 18 odst. 2	Z		Navrhujeme slovo inkaso pohledávky nahradit pojmem příjem. Inkaso má jiný význam.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 20 odst. 5	Z		Podmínku vyloučení vyjmenovaných osob z provádění kontroly nelze na většině územních samosprávných celků a jimi zřizovaných organizací naplnit, vzhledem k personálnímu zajištění těchto činností, kdy povinný	Připomínka vypořádána. Ustanovení upraveno v souladu s požadavky Odboru kompatibility vlády ČR a v souladu s nařízením EU

			subjekt nedisponuje jinými zaměstnanci, než těmi, kteří se přímo podílejí na přípravě a uskutečnění operací. Navrhovaná právní úprava je prakticky nerealizovatelná.	966/2012
§ 21 odst. 2	Z		V návrhu textu zákona územní samosprávný celek vykonává kontrolu podle § 20 u příspěvkových organizací, veřejných výzkumných institucí a školských právnických osob, ke kterým plní funkci zřizovatele. Zároveň je zcela totožně v ustanovení § 39 odst. 2 vymezena působnost k výkonu interního auditu takto: „Územní samosprávný celek vykonává interní audit příspěvkových organizací, veřejných výzkumných institucí a školských právnických osob, ke kterým plní funkci zřizovatele.“ V konečném výsledku bude docházet k provádění kontroly a interního auditu, jehož úvodní část je svým obsahem prakticky totožná s kontrolou, u stejného subjektu. Systém tak bude pro územní samosprávné celky značně zatěžující.	Připomínka vypořádána. § 21 řeší působnost k výkonu kontrol v odpovědnosti manažerů, § 39 v odpovědnosti interního auditu. Předmět kontrol podle §20 a předmět interního auditu podle §34 je diametrálně odlišný.
§ 21 odst. 4	Z		V návrhu textu zákona poskytovatel finanční podpory vykonává kontrolu podle § 20 u příjemců finanční podpory. Kontrolu vykonává v rozsahu poskytnuté finanční podpory. Zároveň je zcela totožně v ustanovení § 39 v odst. 4 vymezena působnost k výkonu interního auditu takto: „Poskytovatel finanční podpory vykonává interní audit u příjemců finanční podpory. Audit vykonává v rozsahu poskytnuté finanční podpory.“ V konečném výsledku bude docházet k provádění kontroly a interního auditu, jehož úvodní část je svým obsahem prakticky totožná s kontrolou, u stejného subjektu. Systém tak bude pro územní samosprávné celky značně zatěžující.	Připomínka vypořádána. Audit vzorku operací u příjemce veřejné finanční podpory bude vykonáván v souvislosti s výkonem auditu systému u poskytovatele. Předmět kontroly poskytovatele je diametrálně odlišný.
§ 23	O		Doporučujeme podrobněji uvést obsah a rozsah roční zprávy přímo v zákoně, případně jej stanovit jinak (např. v prováděcím předpisu). Pro příspěvkové organizace půjde o novou povinnost, s níž by jinak mohly mít problémy.	Připomínka vypořádána. Obsah a rozsah roční zprávy bude předmětem prováděcího právního předpisu.
§ 25	Z		Zakotvení přestupkové odpovědnosti příkazce a hlavního účetního není akceptovatelné. Jak jsme již upozornili v souvislosti s § 9 odst. 6 je uvedeným osobám stanoven velký rozsah odpovědnosti, aniž by jim zákon garantoval adekvátní pravomoci, do nichž by nemohl žádný orgán kraje nebo obce zasahovat. Navrhovaná odpovědnost tak je konstituována nepřiměřeně.	Neakceptováno. Jedná se o jedno z protikorupčních opatření a o ustanovení nezbytná k posílení manažerské odpovědnosti.

§ 27 odst. 5	Z	K projednání přestupků je příslušný správce veřejného rozpočtu. Z textu však není zřejmé, který konkrétní správce veřejného rozpočtu to má být. Pokud by to měl být správce veřejného rozpočtu, u něhož jsou přestupci v pracovním poměru, nebo zřizovatel subjektu, u něhož je přestupce v pracovním poměru, upozorňujeme, že při realizaci přestupkového řízení hrozí vysoké riziko podjatosti správce veřejného rozpočtu.	Připomínka vypořádána. Je zřejmé, že se jedná o toho správce veřejného rozpočtu, v jehož působnosti k přestupku došlo.
§ 28 odst. 2	O	Činnost útvaru interního auditu správce veřejného rozpočtu vůči dalším veřejným institucím v jeho působnosti nemá v žádném případě charakter interního auditu, jedná se o externí audit.	Připomínka vypořádána. Jedná se o interní audit v působnosti centrální a územních vlád.
§ 30 odst. 1 písm. b)	Z	Upozorňujeme, že toto ustanovení může mít za následek zřízení vlastního útvaru interního auditu i u subjektů, u nichž bude interní audit vykonávat útvar interního auditu správce veřejného rozpočtu (např. škola ve formě příspěvkové organizace zřízená územním samosprávným celkem). Je otázkou, zda nepůjde o zbytečně vynakládané finanční prostředky.	Pro účely zákona nepatří pod pojem právnická osoba podle §30 odst. 1 písm. b) příspěvková organizace.
§ 31 odstavec 1 a 2	Z	Uvedená ustanovení zcela nesmyslně směřují k oddělení funkčního a organizačního začlenění útvaru interního auditu. Takové oddělení však dle našeho názoru není možné. Organizační začlenění je vždy nedílně spojeno i s funkční podřízeností. V odstavci 1 je pak počítáno s funkční podřízeností výkonnému orgánu – tj. u krajů radě. Odstavec 2 vymezuje organizační začlenění odkazem na zákon o krajích. Upozorňujeme, že zákon o krajích neobsahuje žádnou úpravu, z níž by organizační začlenění útvaru interního auditu vyplývalo. Z důvodové zprávy k odstavci 2 pak lze dovodit, že předkladatel usuzuje, že organizační začlenění vyplývá z určení osoby, která navrhuje jmenování vedoucího útvaru interního auditu, nicméně takový závěr není zákonem o krajích podložen. Opět zde není respektováno platné znění zákona o krajích.	Domněnka neodpovídá realitě.
§ 33 odstavec 3	O	Splnění požadavku, že členy výboru pro audit mají být osoby mající znalosti v oblasti interního auditu, externího auditu či účetnictví (3letá praxe) a přitom nemají být zaměstnanci správce veřejného rozpočtu nebo právnické osoby zřízené k plnění úkolu veřejné právy zákonem nebo na základě zákona je v praxi téměř neproveditelné. Upozorňujeme i na nevhodnou terminologii. V zákoně o krajích a v zákoně o obcích jsou poradní orgány rady označovány jako komise a výbory jsou poradními orgány zastupitelstva. Podotýkáme také, že za činnost v těchto komisích a výborech přísluší odměna, což bude představovat další vynakládání finančních prostředků.	Připomínka vypořádána. Zřízení výboru pro audit je fakultativní.

§ 34 odstavec 3	Z	Znění odstavce má vazbu na externí hodnocení kvality IA (Standard IIA 1300), které není návrhem zákona řešeno a bude mít výrazný dopad na vynakládání veřejných prostředků.	Připomínka je nesrozumitelná.
§ 38	Z	Způsob odvolání vedoucího útvaru interního auditu radou bez předchozího návrhu toho, kdo navrhl jeho jmenování, svědčí o organizačním začlenění útvaru interního auditu přímo pod výkonný orgán. V kontextu problematiky zákonů o územních samosprávných celcích je však nutno upozornit, že výčet orgánů územních samosprávných celků je koncipován vyčerpávajícím způsobem a zamýšlený útvar interního auditu nelze pod žádný z orgánů podřadit. O organizačním začlenění do krajských úřadů lze jen těžko uvažovat, když řediteli krajského úřadu není přiznán jakýkoli vliv na odvolání vedoucího útvaru interního auditu.	Vypořádáno. Jmenování a odvolávání vedoucích útvaru interního auditu je v souladu s ustanoveními zákona o krajích. Jmenuje a odvolává rada na návrh ředitele krajského úřadu. Zpracovatel připomínky zjevně návrh zákona nečetl.
§ 39 odstavec 2	Z	Ve spojení s § 21 odst. 2 bude toto ustanovení představovat značné zatížení územních samosprávných celků – viz blíže připomínka k § 21 odst. 2. Povinnost provádět interní audit u příspěvkových organizací a školských právnických osob, ke kterým plní ÚSC funkci zřizovatele, bude mít výrazný dopad na personální obsazení útvaru auditu. V podmínkách Olomouckého kraje nyní pracuje ve složení 1+ 1. Záměr na převod současných zaměstnanců z kontroly je absurdní, protože ti by měli dál provádět výkon kontrol podle § 20. Bude mít výrazný dopad na další vynakládání veřejných prostředků (zvýšení rozpočtu a počtu zaměstnanců). Výkon auditu u jiných samostatných právnických osob nemůže být nazván výkonem interního auditu (jedná se audit externí).	Připomínka vypořádána. V žádném případě by útvar kontroly neměl vykonávat kontroly v rozsahu stávající právní úpravy, proto se předpokládá, že část zaměstnanců přejde do útvaru interního auditu, nicméně důvodová zpráva předpokládá navýšení kapacit správců rozpočtů o 2 funkční místa.
§ 41 odst. 1	O	Podotýkáme, že audit provádí auditní tým, ne jen jeden auditor.	V malých organizacích může vykonávat audit jeden zaměstnanec, zákon tuto možnost připouští.
§ 49	Z	Návrh uvádí nejednoznačné formulace – „Vedoucí útvaru interního auditu předá zprávu z auditu výkonnému orgánu orgánu oprávněnému k výkonu auditu“. Kdo je tedy orgán oprávněný k výkonu auditu – rada nebo útvar interního auditora?	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 39 – 49	Z	V navržené právní úpravě není zahrnuto provádění interního auditu ve vlastní organizaci, když z předchozího textu lze pomocně tuto potřebu odvodit. V této souvislosti je pak otázkou smysluplnost vytváření útvarů interního auditu u subjektů, které nejsou správci veřejných rozpočtů vykonávající funkci zřizovatelů jiných subjektů. V souvislosti s výše uvedeným také upozorňujeme, že v navrhovaném textu absentují procesní pravidla pro provedení auditu ve vlastní organizaci.	Připomínka vypořádána. Působnost k výkonu interního auditu ve vlastní organizaci je upraveno v § 36 a procesní pravidla jsou obdobná s procesními pravidly upravenými v § 38 až 47. Procesní pravidla jsou obdobná s procesními pravidly upravenými v § 41 až 52.

Jihomoravský kraj	<i>důvodová zpráva</i>	Z	Nebyla dodržena Legislativní pravidla vlády ČR, konkrétně Obecná zásady hodnocení dopadů regulace (RIA), tzn. nebylo provedeno řádné hodnocení dopadů regulace (vyčísleny očekávané dopady). Jsme přesvědčeni, že zákon v navrhované podobě přinese ÚSC a dalším organizacím zvýšené náklady. V textu předkládací zprávy, str. 2 druhý odstavec zdola, je pouze konstatováno, že se „ekonomický dopad na veřejné rozpočty nepředpokládá“ a že, „jediné náklady jsou k tíži Ministerstva financí“. S tímto tvrzením nesouhlasíme. Zavedení institutu auditu ve veřejné správě bude znamenat navýšení nákladů na výkon veřejné správy. Navýšení počtu interních auditorů nelze provést pouhým přesunem funkcí kontrolorů z úseků, které dosud vykonávaly veřejnosprávní kontrolu, aniž by to nemělo za následek snížení kvality kontrolních mechanismů. Nelze argumentovat ani tím že tato činnost bude částečně nahrazena výkonem auditu ve veřejné správě podle § 40 odst. 2. Prověрка prováděná při výkonu auditu má (měla by mít) jiné zaměření a sleduje jiné cíle než veřejnosprávní kontrola.	Akceptováno, ustanovení upraveno. DZ upravena. Předpokládá se navýšení útvarů IA krajů o 2 FM. Nicméně platí, že musí dojít k personálnímu přesunu části zaměstnanců či FM z útvarů VSK do útvarů IA (nebudou vykonávat VSK místo IA u zřizovaných organizací).
	<i>§ 1 písm. a)</i>	O	Upozorňujeme na možné problémy v praxi z důvodu záměny dosud používaného pojmu „správce rozpočtu“ podle zákona 320/2001 Sb., a nově navrhovaného pojmu „správce veřejného rozpočtu“.	Připomínka vypořádána. Pojem správce rozpočtu – osoba odpovědná za rozpočet zůstává i v nové legislativě.
	<i>§ 1 písm. b)</i>	O	Podle tohoto ustanovení je navrhovaný zákon pro interní audit pouze procesním předpisem. Ve skutečnosti však upravuje samotnou existenci institutu interního auditu. Teprve druhotně pak stanoví procesní pravidla k výkonu této činnosti.	Připomínka vypořádána. Tato skutečnost upravena v § 1 písm. a).
	<i>§ 2 písm. a), § 10, § 14 odst. 2, § 17 odst. 3 a další</i>	Z	Považujeme za velmi problematické, aby výkonným orgánem byla např. rada kraje. Dosavadní systém u Jihomoravského kraje je nastaven tak, že za nastavení řídicí kontroly odpovídá vedoucí orgánu veřejné správy, tj. ředitelka krajského úřadu a ta pověřuje výkonem funkce příkazce operace vedoucí pracovníky jednotlivých odvětvových odborů. Tento systém je praktický a odpovídá skutečnosti, že každý věcně příslušný odbor zodpovídá za určitý „balík“ finančních prostředků ve vazbě na rozpočet kraje. V zájmu zabezpečení funkčnosti orgánů veřejné správy a efektivního výkonu finančního řízení a kontroly doporučujeme stávající systém ponechat. V případě obcí upozorňujeme, že v souladu se zákonem o obcích nemusí mít všechny obce ustanovenou radu.	Neakceptováno. Hospodaření ÚSC, jakož i jeho kontrola je v samostatné působnosti ÚSC. Výkonným orgánem kraje v oblasti samostatné působnosti je podle § 57 zákona o krajích rada, které je podle § 59 zákona o krajích vyhrazeno zabezpečovat hospodaření. Krajský úřad podle § 67 vykonává přenesenou působnost.
	<i>§ 2 písm. c)</i>	Z	Definice není srozumitelná – navrhuje slova „věci, majetková práva a jiné majetkové hodnoty“ vypustit, neboť ve vazbě na zákon o účetnictví se jedná	Akceptováno, ustanovení upraveno.

			o aktiva.	
§ 2 písm. d)	O		K pojmu „Finanční podpora“ doporučujeme demonstrativní nikoli taxativní výčet forem finanční podpory.	Neakceptováno.
§ 2 písm. e)	Z		Definice pojmu operace „... právní nebo jiné jednání majetkové povahy“ způsobí právní nejistotu. Navrhujeme toto znění písm. e): „Operací (se rozumí) jakékoli nakládání s veřejnými prostředky“.	Částečně akceptováno. Vycházíme definice Občanského zákoníku.
§ 5 odst. 1	Z		Považujeme za problematické, aby za nastavení systému finančního řízení a kontroly a systému interního auditu jak v samotných územních samosprávných celcích, tak v jimi zřízených příspěvkových organizacích odpovídala (v případě krajů) přímo rada. Doporučujeme ponechat stávající praxi – za nastavení systémů v rámci kraje zodpovídá ředitel úřadu, u příspěvkových organizací ředitel PO. Tento názor lze opřít o zkušenosti předchozích deseti let fungování vnitřního kontrolního systému podle zákona o finanční kontrole. Pro efektivní zavedení řídicího a kontrolního systému je nutno znát specifické vnitřní podmínky příslušného „správce veřejného rozpočtu“, resp. „další veřejné instituce“.	Přípomínka vypořádána. Ředitel KÚ plní úkoly v přenesené působnosti. V samostatné pouze ty, které mu uloží zastupitelstvo nebo rada.
§ 5 odst. 2	Z		Za velmi problematické považujeme z právního hlediska nastavení systému finančního řízení a kontroly a systému interního auditu u právnických osob s majetkovou účastí kraje.	Akceptováno, text upraven.
§ 9 odst. 5	Z		Zatímco z odstavce 3 vyplývá, že příkazců může být více, z odstavce 5 vyplývá, že hlavní účetní může být pouze jeden. Tato praxe odpovídá malým obcím, resp. příspěvkovým organizacím, ale je zcela nereálné, aby ve složitějších organizacích veřejné správy (krajské úřady, ministerstva) byl funkcí hlavního účetního pověřena (jmenována) pouze jedna osoba. Při existenci desítek až stovek platebních příkazů denně by to vedlo ke zdržování plateb, resp. formálnímu provádění finanční kontroly.	Akceptováno, ustanovení upraveno. Upraveno - § 12 odst. 2
§ 9 odst. 7	O		Považujeme za nadbytečné stanovovat vnitřním předpisem, rozhodnutím nebo jiným vhodným způsobem ustanovení o neslučitelnosti funkcí příkazce operace a hlavního účetního, které je přímo zakotveno v zákoně.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 10 odst. 1	Z		Ustanovení není srozumitelné pro územní samosprávné celky - rada kraje jako výkonný orgán nemá „podřízené zaměstnance“. V případě krajů a obcí považujeme za vhodné přenést tuto pravomoc na krajský, resp. obecní úřad. Doporučujeme doplnit toto ustanovení takto: „Výkonný orgán je oprávněn přenést své pravomoci v oblasti finančního	Akceptováno, text upraven.

			řízení a kontroly na další orgány správce veřejného rozpočtu, podřízené ...“	
§ 11	Z		Navýšení odpovědnosti příkazce bude znamenat další administrativní zátěž pro správce veřejného rozpočtu, zejména pokud jde o zabezpečení předběžného hodnocení podle § 15 (požadavek na průkaznou dokumentaci), identifikace, hodnocení a řízení rizik, a dále na vedení operativní evidence, do které se zaznamenávají veškeré rozpočtové příjmové a výdajové transakce, které umožní sledovat plnění veřejného rozpočtu. Ustanovení odstavce 2 písm. e) považujeme za nadbytečné – veškeré příjmové a výdajové transakce se zabezpečují v rámci účetnictví správce veřejného rozpočtu, není zřejmé, proč by měl příkazce vést ještě operativní evidenci?	Akceptováno, text upraven. Pojem operativní evidence je vypuštěn
§ 12	Z		Odpovědnost hlavního účetního je v podstatě odpovědností vedoucího vnitřního organizačního útvaru, který vede účetnictví (vedoucího účtárny) navýšená o požadavky finančního řízení. Jak už bylo uvedeno v připomínce č. 7, pouze u malých obcí a příspěvkových organizací je možné, aby funkci hlavního účetního vykonával jeden pracovník. U velkých a organizačně složitých organizací veřejné správě je toto nereálné, v konečném důsledku by to vedlo např. ke zdržování plateb. Jedná se o zcela zásadní nárůst odpovědnosti hlavního účetního v porovnání s vymezením jeho odpovědnosti podle stávajícího zákona 320/2001 Sb., a prováděcí vyhlášky 416/2004 Sb. Z ustanovení § 9 odst. 5 (pracovní poměr hlavního účetního se zakládá jmenováním) a odpovědnosti hlavního účetního stanovené v § 12, že účetnictví malých příspěvkových organizací, příp. obcí nebudeme moci být vedeno externím způsobem, což povede k dalšímu zvýšení nákladů. Z výše uvedených důvodů doporučujeme ponechat rozsah odpovědnosti hlavní účetní podle současného zákona o finanční kontrole.	Akceptováno, ustanovení upraveno. Upraveno v § 12 odst. 2 Funkce hlavního účetního obsahuje činnosti ekonomických útvarů a jejich vedoucích s prolínáním do útvarů účtárny. U malých organizací může funkci hlavního účetního vykonávat osoba mimo pracovní nebo jiný obdobný poměr.
§ 12 písm. c), e) a h)	Z		Požadavek na zabezpečení pokladní služby a s ní spojenou identifikaci rizik je nesrozumitelný. Požadavek přímého zabezpečení pokladní služby hlavní účetní považujeme za irelevantní. Pokladní službu ve smyslu organizačně-technickém (tj. pracoviště pokladny, kde se přijímá a vydává hotovost) mohou zabezpečovat i jiné organizační útvary než odbor finanční, resp. ekonomický. Pokud je pod pojmem „pokladní služba“ myšleno vedení účetnictví o pohybech na bankovních účtech a o příjmech a výdajích v hotovosti, pak je odpovědnost uvedená pod bodem e) a h) uvedena nadbytečně, neboť peněžní operace jsou rovněž zobrazeny v účetnictví.	Akceptováno, ustanovení upraveno.

	§ 13	Z	Z ustanovení lze opět dovodit, že funkci hlavního účetního má zabezpečovat jedna osoba (v podstatě vedoucí účtárny). Tento návrh považujeme u správců veřejného rozpočtu se složitou organizační strukturou z důvodů uvedených v předcházejících připomínkách za nereálný. Z tohoto důvodu navrhuje celý § 13 vypustit.	Akceptováno Upraveno v § 12 odst. 2
	§ 14 odst. 2)	Z	Stejně jako v předcházejících §§ upozorňujeme na nefunkčnost ustanovení rady jako výkonného orgánu. V praxi je nereálné, že by hlavní účetní uvědomoval o nesrovnalostech v případě nečinnosti příkazce přímo radu. Schůze rady kraje jsou svolovány hejtnem cca ve 14denních intervalech, není možné na schůzi rady řešit např. nesrovnalost na faktuře. Navrhujeme ponechat stávající systém, kdy v případě nesrovnalostí je informován vedoucí orgánu veřejné správy, tj. v případě krajů ředitel.	Připomínka vypořádána. Dle §58 odst. 1 zákona o krajích se rada schází podle potřeby. Hospodaření ÚSC, jakož i jeho kontrola je v samostatné působnosti ÚSC. Výkonným orgánem kraje v oblasti samostatné působnosti je podle § 57 zákona o krajích rada, které je podle § 59 zákona o krajích vyhrazeno zabezpečovat hospodaření. Krajský úřad podle § 67 vykonává přenesenou působnost.
	§ 15	Z	Činnosti, které má vykonávat příkazce v rámci předběžného hodnocení, se prolínají s činnostmi, které vykonává v průběhu přijímání rozpočtového a právního závazku, avšak z textu navrhovaného zákona „musí být průkazně zdokumentováno“ vyplývá, že se jedná o jinou činnost, časově přitom nikoli zanedbatelnou – je třeba vytvořit text ke zhodnocení přínosu operace, konkrétních a časově vymezených cílů, kterých má být dosaženo a kritérií pro řádné finanční řízení. Z toho vyplývá, že kromě předběžné kontroly před vznikem závazku (ve stávajícím pojmosloví) bude ještě třeba vystavit formulář s předběžným hodnocením. Navíc šetření na místě u žadatelů o finanční podporu podle § 15 odst. 3 je nereálný za současného personálního obsazení. Nesouhlasíme s tímto navýšením administrativní zátěže a s tím souvisejícím navýšením veřejných výdajů k zajištění této činnosti.	Připomínka vypořádána Výkonný orgán si může vnitřním předpisem nebo jiným vhodným způsobem upřesnit obsah a formu předběžného hodnocení podle potřeb příslušné organizace.
	§ 17 odst. 1 písm. e)	Z	Povinnost příkazce operace ověřit, že příjem nebo výdaj, byl pro účely zaznamenání do operativní evidence označen v souladu s jednotným tříděním platné rozpočtové skladbě, neodpovídá podmínkám „dalších veřejných institucí“ – např. příspěvkových organizací, které netřídí příjmy a výdaje podle rozpočtové skladby. Navrhujeme proto doplnit ustanovení uvedená pod písm. e) slovy „...“, je-li toto třídění vyžadováno podle jiného právního předpisu.“.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
	§ 17 odst. 1 písm. j)	Z	Navrhujeme za slovo „uveden“ doplnit „včetně bankovního účtu.“.	Akceptováno, ustanovení upraveno.

	§ 17 odst. 3	Z	V praxi je nereálné, aby při vzniku nesrovnalostí uvědomoval příkazce operace výkonný orgán, tj. v případě kraje radu kraje. Důvody jsou uvedeny u připomínky č. 13. Navíc při postupu podle tohoto odstavce, kdy příkazce písemně uvědomil výkonný orgán, že schválením operace dojde k nesrovnalosti, a kdy výkonný orgán vydá písemný odůvodněný příkaz k vykonání této činnosti, musí nutně dojít k oznámení o podezření ze spáchání trestného činu, neboť příkazce má informace o tom, že došlo k vynaložení veřejných prostředků v rozporu s některými předpisy či schválenými cíli, a tudíž byla porušením právní povinnosti ze strany výkonného orgánu způsobena správci veřejného rozpočtu škoda. Pokud by tak příkazce neučinil, je sám trestně odpovědný za neoznámení trestného činu. Navrhujeme toto ustanovení vypustit	Připomínka vypořádána. Dle §58 odst. 1 zákona o krajích se rada schází podle potřeby.
	§ 17 odst. 4 písm. a)	Z	„Příkazce předá hlavnímu účetnímu příkaz k zajištění vymožení pohledávky od dlužníka, pokud zjistí právní nárok na její úhradu.“ Toto velmi obecné ustanovení je zavádějící. Hlavní účetní není schopen vymáhat pohledávku, ale musí mít informaci o vzniku pohledávky za dlužníkem – např. rozhodnutí, vydanou fakturu apod. Navrhujeme toto znění: „a) příkaz k vyplacení příslušné částky věřiteli, nebo příkaz k předpisu pohledávky za dlužníkem, pokud zjistí právní nárok na její úhradu.“	Akceptováno, ustanovení upraveno.
	§ 18 odst. 1 písm. c)	Z	Povinnost hlavní účetní ověřit v rámci schvalovacího postupu, zda je výdaj předložený k proplacení v souladu s výsledky kontrol vykonaných podle § 20 a že došlo k vyloučení výdajů, které nelze uznat a uhradit z důvodu nesrovnalosti zjištěné těmito kontrolami, považujeme za irelevantní, neboť hlavní účetní neprovádí kontrolu podle § 20. Navrhujeme bod c) ze schvalovacích postupů hlavního účetního vypustit.	Připomínka vypořádána. Funkce hlavního účetního by měla dostávat informace o výsledcích kontrol vykonaných podle § 21.
	§ 18 odst. 4	Z	Při postupu podle tohoto odstavce by obdobně jako u připomínky č. 16 muselo nutno dojít k oznámení o podezření ze spáchání trestného činu. Navrhujeme toto ustanovení vypustit.	Vypořádáno. Nemusí jít vždy o podezření z trestné činnosti.
	§ 19	Z	Ve druhé větě není zřejmé, co je myšleno pod pojmem „obdobný průkazný záznam v technické formě“. Specifikace tohoto pojmu je přitom zásadní pro efektivní nastavení elektronizace provádění řídicí kontroly uvnitř orgánů veřejné správy, neboť požadavek na pouze zaručený elektronický podpis podle zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu, tuto situaci komplikuje. Navrhujeme v této souvislosti možnost použít pro schvalovací postupy příkazce a hlavní účetní rovněž „obdobný průkazný účetní záznam v technické formě, který zaručuje průkaznou a jednoznačnou původnost“ ve	Akceptováno, ustanovení upraveno.

			smyslu § 33a odst. 4 zákona o účetnictví. Průkazná a jednoznačná původnost je zaručena tím, že schválení bude provedeno z PC příslušné osoby provádějící finanční kontrolu. Ve vazbě na obecně respektované požadavky na bezpečnost informací je možné eliminovat riziko zneužití.	
§ 25	Z	Jedním z důvodů změny dosavadního zákona o finanční kontrole je ošetření vztahu odpovědností mezi politickým orgánem, který rozhoduje o použití veřejných prostředků a příkazcem, který je (podle dosavadní úpravy) za toto rozhodnutí odpovědný. Navržená změna však k nápravě stavu nevede, neboť sice stanoví obecnou odpovědnost (v případě územního samosprávného celku) za nastavení řídicího a kontrolního systému radě, avšak umožňuje jí tuto odpovědnost delegovat. Z logiky věci tak rada vždy učiní. Rada však nemůže delegovat působnost při rozhodování o hospodaření s veřejnými prostředky, takže se situace fakticky nemění. Navíc se ještě příkazcům – tedy úředníkům, nikoli těm, kdo rozhodují – přidává hrozba sankce v podobě správního trestání podle § 26. Při stanovení odpovědností v novém předpisu je třeba vycházet z principů fungování samosprávy zakotvených zákonem o obcích a zákonem o krajích. Rozhodovací pravomoci zastupitelstva a rady je třeba vnímat jako tvorbu cílů obcí nebo krajů, za niž nesou politickou odpovědnost členové těchto kolektivních orgánů (případně starosta v obci, kde není zřízena rada obce). Členové těchto orgánů jsou přitom současně trestně odpovědní za své jednání podle jednotlivých ustanovení trestního zákoníku. Příkazce schvalující operaci k dosažení stanovených cílů nemůže být z logiky věci odpovědný za přínosnost takto nastavených cílů – není to v jeho působnosti (mimo již uvedenou povinnost oznámit podezření ze spáchání trestného činu). Jeho činnost směřuje pouze k hospodárnému, účelnému a efektivnímu plnění těchto cílů.	Neakceptováno. Jedná se o jedno z protikorupčních opatření a o ustanovení nezbytná k posílení manažerské odpovědnosti.	
§ 25 odst. 1 a 2	Z	Zakotvení přestupkové odpovědnosti hlavního účetního a příkazce operace je nekonceptní. Porušení jejich povinností je postižitelné, pokud bude mít za následek vznik škody, dle pracovněprávních předpisů, potažmo dle trestního zákona. Stanovením sankce navíc by došlo k narušení ochrany zaměstnance, a to v oblasti stanovení maximální sankce za porušení pracovních povinností v zákoníku práce.	Neakceptováno. Jedná se o jedno z protikorupčních opatření a o ustanovení nezbytná k posílení manažerské odpovědnosti.	
§ 25 odst. 3, § 27 odst. 5	Z	S přihlédnutím k výše uvedené připomínce nesouhlasíme s ukládáním pokut příkazci a hlavní účetní za nesplnění „některé z povinností“, které jsou v zákoně popsány jen velmi obecně. Navíc částku 200 000,- Kč považujeme	Neakceptováno. Jedná se o jedno z protikorupčních opatření a o ustanovení nezbytná k posílení manažerské odpovědnosti.	

			za neúměrnou. Porušení „některé z povinností“ příkazce a hlavní účetní je považováno za přešůpek, který podle § 27 odst. 5 projednává správce veřejného rozpočtu. Není však zřejmé, kdo by rozhodoval o uložení pokuty těmto osobám – výkonný orgán nebo zaměstnavatel?	
	§ 30	Z	Z ustanovení § 1 a 2 není zřejmá povinnost zřídít interní audit u „dalších veřejných institucí“ – pouze u jednoho typu. S povinným zřízením interního auditu u malých „dalších veřejných institucí“ – např. příspěvkových organizací územních samosprávných celků zásadně nesouhlasíme z důvodu neefektivního nakládání s veřejnými prostředky. Navrhujeme proto odstavec 2 doplnit takto: 2) Obce a městské části hlavního města Prahy, které mají méně než 15 000 obyvatel, příspěvkové organizace územních samosprávných celků, o nichž tak rozhodne zřizovatel, mohou nahradit funkci útvaru interního auditu přijetím jiných dostatečných opatření.“	Vypořádáno. Zákon nestanoví povinnost zřizovat IA u příspěvkových organizací. Rozhodnutí je plně v působnosti zřizovatele.
	§ 30 odst. 2	O	Upozorňujeme na rozpor mezi návrhem zákona a důvodovou zprávou v kritériu pro povinné zřízení interního auditu u obcí a městských částí hlavního města Prahy, kdy v návrhu zákona je stanoveno 15 000 obyvatel, v důvodové zprávě 10 000 obyvatel.	Akceptováno, text upraven.
	§ 31 odst. 3 písm. c), d) a e)	Z	Výkonný orgán zajistí ... „e) vyloučení jakékoliv odpovědnosti zaměstnanců zařazených do útvaru interního auditu za auditované činnosti.“ Zde obsažená ochrana je příliš široká a je v rozporu s dále obsaženými procesními postupy. Není zřejmé, z jakého důvodu by měl mít auditor možnost kdykoliv, bez toho, aby byl povinen někoho informovat, vstupovat na pracoviště zaměstnanců krajských úřadů a probírat se jim v písemnostech, např. ve večerních hodinách a v nepřítomnosti zaměstnanců úřadu (neomezený přístup)? Proč by výkonný orgán neměl být oprávněn požadovat vykonání auditu s určitým zaměřením (písm. d) - vyloučení jakýchkoliv zásahů ...)? Ustanovení uvedená zejména pod písm. c) a e) navozuje představu, že zaměstnanci zařazení do útvaru interního auditu mají na jedné straně neomezená práva a na straně druhé žádnou odpovědnost, což zákonodárce určitě neměl na mysli. Doporučujeme proto přeformulovat písmeno e) takto: „vyloučení jakékoli odpovědnosti zaměstnanců zařazených do útvaru interního auditu za činnosti, které jsou předmětem auditu.“	Vypořádáno. Jedná se o zásadní požadavky dané standardy nezbytné pro výkon IA, které samozřejmě neznamenají umožnění „probírat se zaměstnancům v písemnostech, např. ve večerních hodinách a v nepřítomnosti zaměstnanců“.
	§ 35 a 36	O	Považujeme za nadbytečné řešit zákonem požadavky na vzdělávání interních auditorů a požadavky na vedoucího útvaru, jeho jmenování a odvolávání.	Akceptováno, ustanovení vypuštěno.

			Navrhujeme řešit prováděcím právním předpisem.	
Středočeský kraj	§2	Z	V ustanovení vymezujícím v zákoně užívané pojmy zcela chybí vymezení a přesné definování pojmu správce veřejného rozpočtu viz § 27 odst. 5 operativní evidence příjmů a výdajů viz § 11 odst. 2 operativní evidence právních závazků viz § 16 odst. 4.	Připomínka vypořádána. Správce veřejného rozpočtu vymezen v § 1, písm. a) Operativní evidence – pojmy upraveny.
	§ 2 písm. a)	Z	Jako jeden z výkonných orgánů je zmíněna rada územního samosprávného celku. Zákon však žádným přesným způsobem nedefinuje, kdo je výkonným orgánem v obcích, které radu nevolí, ani např. neodkazuje na zákon o obcích tak, aby jednoznačně určil, že v těchto případech je výkonným orgánem starosta obce. Vzhledem k převažujícímu počtu obcí, ve kterých není rada volena, je bezpodmínečně nutno eliminovat jakékoliv pochybnosti a § 2 písm. a) v tomto směru jednoznačně doplnit!	Připomínka vypořádána. Ze zákona č. 128/2000 Sb., o obcích § 99, odst. 2 vyplývá, že v obcích kde se rada nevolí, plní její pravomoc starosta obce.
	§ 9 odst. 6 a 7, § 20 odst. 1 a 5 a § 17 odst. 3	Z	V kontextu znění těchto ustanovení se jeví jako sporná neslučitelnost, resp. souběh funkcí – výkonný orgán a příkazce operace, neboť tyto dvě osoby stanovují pravidla a zároveň i rozhodují a kontrolují. Je tedy nutno znění a obsah těchto částí návrhu zákona sjednotit.	Připomínka vypořádána. Zákon nehovoří o neslučitelnosti výkonného orgánu a příkazce.
	§ 9 odst. 5	Z	Zákon nikterak neřeší situaci ve velkém počtu obcí, které nemají žádného zaměstnance (ani dlouhodobě uvolněného člena zastupitelstva) a účetnictví obci zpracovává na základě smlouvy externí účetní (firma) – fakturace služeb. Tato možnost vedení účetnictví je definována v § 5 odst. 1 zákona o účetnictví, podle něhož může účetní jednotka vedením svého účetnictví pověřit jinou právnickou nebo fyzickou osobu. Obdobný rozpor mezi dikcí zákona a skutečností se vyskytuje již v zákoně č. 320/2001 Sb., který rovněž de facto nepřipouští a neřeší možnost, že obec nemá žádného zaměstnance. Vynucený vznik nové pracovní pozice hlavního účetního by velmi negativně ovlivnil výdaje zejména malých obcí. Současně by musela být provedena úprava § 33 zákoníku práce - možnost jmenování do funkce hlavního účetního, neboť dosavadní právní úprava toto neumožňuje.	Akceptováno, ustanovení upraveno. U malých organizací může funkci hlavního účetního vykonávat osoba mimo pracovní nebo jiný obdobný poměr.
	§ 11 odst. 2 písm. e)	Z	Vzhledem k tomu, že pojem „operativní evidence“ není definován, není zřejmé, zda je obec povinna vést dvojí evidenci (příkazcem a současně	Akceptováno, ustanovení upraveno.

			hlavní účetní) – tato povinnost se jeví s ohledem na obsah povinně sestavovaného finančního Výkazu pro hodnocení plnění rozpočtu FIN 2 – 12 M jako zcela nadbytečná a byrokraticky zatěžující.	
§ 17 odst. 3	Z		Z dikce tohoto ustanovení nevyplývá, zda má výkonný orgán neomezené pravomoci nadřazené např. schválenému rozpočtu obce, jak jsou nastaveny kontrolní mechanismy a jaké hrozí případné sankce, pokud rozhodne v rozporu se zákonem.	Připomínka vypořádána. Výkonný orgán nemá neomezené pravomoci. Zákon předpokládá, že záležitosti schváleného rozpočtu obce podléhají režimu zákona o rozpočtových pravidlech a zákony o obcích, popř. krajích.
§ 20	Z		Navrhujeme vysvětlit, zda název tohoto paragrafu - „Kontroly“ je obsahově totožný s původním termínem „veřejnosprávní kontroly“, tj. zda se vztahuje ke kontrole příjemců veřejných podpor a dotací a ke kontrole příspěvkových organizací zřízených územním samosprávným celkem; výkladově ujistit, že se nejedná o řídicí kontrolu!	Připomínka vypořádána. Obsah připomínky je dostatečně vysvětlen v důvodové zprávě. Kontroly podle tohoto § zahrnují průběžné a následné veřejnosprávní kontroly a průběžné a následné řídicí kontroly podle stávajícího zákona 320/2001 Sb.
§ 20 odst. 5	Z		V ustanovení chybí pozitivní vymezení, kým bude prováděna kontrola na malých obcích, které nedisponují jinými zaměstnanci ani odborníky v dané problematice.	Připomínka vypořádána. Stejně jako u každého správce veřejného rozpočtu tyto kontroly organizuje výkonný orgán. Tyto kontroly mohou vykonávat členové kontrolního nebo rozpočtového výboru.
§ 23 odst. 2	Z		Zcela zde chybí nastavení možnosti uložení sankcí a vyvození důsledků, pokud výkonný orgán potvrdí svým prohlášením, že informace obsažené v této zprávě podávají věrný a spolehlivý obraz skutečností a následně bude zjištěno, že nebyly uvedeny, nebo byly utajeny některé skutečnosti, zejména závažné, zásadní. Současně je nutno znovu zvážit, zda je výkonný orgán schopen na základě svých znalostí posoudit, že informace obsažené ve zprávě podávají věrný a spolehlivý obraz skutečnosti.	Připomínka vypořádána. Tyto záležitosti jsou řešeny jiným právním předpisem, např. pokud by se jednalo o vědomé utajení, je to záležitost trestněprávní.
§ 23 odst. 7	Z		Ustanovení neřeší důvod a smysl předkládání roční zprávy o stavu finančního řízení a kontroly a o výsledcích vykonaných kontrol zastupitelstvu, pokud není současně stanoveno, jak s ní má zastupitelstvo naložit – např. posoudit, schválit, vzít pouze jako informaci na vědomí, vyjádřit se k ní, vyvodit z ní závěry, přijmout opatření apod.	Připomínka vypořádána. Smyslem formulace § 23, odst. 7 je informovat zastupitelstvo o stavu finančního řízení a kontroly. Jakým způsobem s informacemi ze zprávy naloží, je v pravomoci zastupitelstva.
§ 30	Z		Postavení útvaru interního auditu je ve zvláštní části důvodové zprávy uvedeno, že obce mající méně než 10 tisíc obyvatel nemají zákonnou povinnost interní audit zřídit, musí však zajistit jeho funkci jinými opatřeními. Není však zřejmé, jaký postup je tím míněn?	Připomínka vypořádána. Návrh ustanovení je totožný s platnou právní úpravou zákona č. 320/2001 Sb. Obce zajišťují výkon IA buď externím auditorem, nebo činností finančního výboru.

	§ 30 odst. 2	Z	Zákon zde blíže nespecifikuje, čím, resp. jakým způsobem mohou obce a městské části hl. m. Prahy funkci a činnost útvaru interního auditu nahradit. Pouze konstatuje, že přijetím jiných dostatečných opatření. Toto znění je nutno podrobněji specifikovat a vyhnout se obecným a neurčitým formulacím umožňujícím rozdílný výklad.	Připomínka vypořádána. Návrh ustanovení je totožný s platnou právní úpravou zákona č. 320/2001 Sb. Obce zajišťují výkon IA buď externím auditorem, nebo činností finančního výboru.
	obecně	O	Závěrem lze souhrnně konstatovat, že dle našeho názoru je navrhovaný zákon pro praxi málo srozumitelný a svým obsahem zavádějící, v některých částech diskriminuje svou neurčitostí, neúplností a nekonzistencí tzv. malé obce, tedy zejména ty, kde není volena rada, členové zastupitelstva nejsou pro výkon funkcí dlouhodobě uvolněni, a kde je vedení účetnictví obce zajišťováno dodavatelsky, nikoliv vlastními zaměstnanci. Současně neúměrně byrokraticky zatěžuje samosprávu a klade na ni zvýšené nároky, které nebude v mnoha případech prakticky možno ani realizovat.	Připomínka vypořádána. Zákon neukládá žádné povinnosti navíc, neboť všechny povinnosti kontroly hospodaření jsou uloženy již zákonem o rozpočtových pravidlech. Vedení obce rozhodne, jakým způsobem kontroly vykoná. Podle § 99, odst. 2 zákona o obcích, v obci kde se rada nevolí, vykonává pravomoc starosta.
Vysočina	§ 1	Z	Navrhujeme pojem „správce veřejného rozpočtu“ nahradit stávajícím ustáleným pojmem „orgán veřejné správy“ nebo jiným vhodným pojmem. V § 9 zůstává zachována stávající možnost zavést funkci správce rozpočtu. Vedle toho se nově zavádí pojem „správce veřejného rozpočtu“, který znamená něco jiného. Bude matoucí, jelikož pojem „správce veřejného rozpočtu“ bude zaměňován s již zažitým pojmem „správce rozpočtu“.	Připomínka vypořádána. Návrh zákona zakotvuje odpovědnost správce veřejného rozpočtu za hospodaření s prostředky ve své kapitole. Správce veřejného rozpočtu je subjekt vymezený v § 1 a) a správce rozpočtu je konkrétní zaměstnanec.
	§2	Z	Navrhujeme jako výkonný orgán u územně samosprávného celku určit jiný subjekt než radu. Rada územního samosprávného celku je kolektivní orgán. Odpovědnost kolektivního orgánu je problematicky vymahatelná, ne-li nevymahatelná. Není jasné, kdo konkrétně ponese odpovědnost za nesplnění stanovených povinností, jak a na kom bude postihováno neplnění povinností. Nebude zajištěna kontinuita odpovědností výkonného orgánu v souvislosti s časově omezenými volebními obdobími. V některých případech dochází ke kolizi pravomocí, např. vymezení funkcí organizačních útvarů, které dle zákona o krajích přísluší řediteli krajského úřadu, a dle této úpravy by měla vymezit rada kraje.	Neakceptováno. Hospodaření ÚSC, jakož i jeho kontrola je v samostatné působnosti ÚSC. Výkonným orgánem kraje v oblasti samostatné působnosti je podle § 57 zákona o krajích rada, které je podle § 59 zákona o krajích vyhrazeno zabezpečovat hospodaření. Krajský úřad podle § 67 vykonává přenesenou působnost.
	§ 2	Z	Navrhujeme v § 2 písm. c) vyjasnit pojem „věci, majetková práva a jiné majetkové hodnoty“. Věci, majetková práva a jiné majetkové hodnoty patří podle zákona o účetnictví do aktiv.	Akceptováno, text upraven.
	§ 2	Z	Navrhujeme v § 2 písm. e) vyjasnit pojem „operace právní nebo jiné jednání majetkové povahy“.	Akceptováno, text upraven.

			Právní operace nebo jiné jednání majetkové povahy se týkají spíše aktiv, pasiv, ale v návrhu zákona je zařazeno v ustanovení operací příjem nebo výdaj veřejných prostředků. Z důvodové zprávy vyplývá, že příkazce nese plnou odpovědnost za příjmové a výdajové operace, pak tedy není jasné, co měl předkladatel na mysli.	
§ 4 odst. 3	Z	Navrhujeme nahradit vágní úpravu osoby odpovědné za stanovení kritérií jinou konkrétní úpravou, která by dále stanovila důsledky nesplnění této povinnosti. V případě, že bude správcem veřejného rozpočtu ÚSC, není jasné, kdo konkrétně je zodpovědný za stanovení těchto kritérií (rada, zastupitelstvo, ředitel krajského úřadu, hejtman, starosta, tajemník, příkazce, hlavní účetní). Bez této úpravy nebude povinnost vymahatelná.	Připomínka vypořádána. Osobu odpovědnou za jednotlivé typy operací stanoví výkonný orgán.	
§ 5 odst. 3	Z	Navrhujeme v § 5 odst. 3 upřesnit vágní úpravu mezinárodních standardů, v jejichž souladu výkonný orgán zajistí fungování řídicího a kontrolního systému. Z úpravy není patné, jaké konkrétní standardy by měl výkonný orgán použít.	Připomínka vypořádána. Mezinárodní standardy pro profesní praxi interního auditu jsou konkrétně specifikovány v důvodové zprávě.	
§ 5	Z	Navrhujeme ustanovení § 5 odst. 4 písm. a) upravit s ohledem na územní samosprávné celky. Návrh stanoví, že výkonný orgán zavede řídicí a kontrolní systém, který bude kromě jiného obsahovat vymezení funkcí organizačních útvarů. V případě krajů je toto obsahem organizačního řádu, který v souladu s § 69 odst. 2 písm. f) zákona o krajích vydává ředitel krajského úřadu, nikoli rada kraje, která je dle návrhu výkonným orgánem.	Připomínka vypořádána. Podle 129/2000 Sb., podle § 69, odst. 2, písm. i) a j) plní ředitel úkoly uložené radou. Ředitel zajišťuje úkoly v přenesené působnosti. V samostatné působnosti plní úkoly, které mu ukládá zastupitelstvo/rada.	
§ 5	Z	Navrhujeme v § 5 odst. 4 písm. b) vypustit. Není vysvětleno, co jsou administrativní postupy a jak zajistit jejich oddělení od účetního zpracování. Na menších obcích pozice hlavní účetní zároveň zahrnuje zpracování účetnictví a není tak zde reálné oddělení administrativních a účetních postupů.	Připomínka vypořádána. Požadavek finančního nařízení č. 966/2012. Oddělení administrativních postupů od postupů jejich účetního zpracování je jeden ze základních protikorupčních požadavků. Cílem je oddělit odpovědnost za schvalovací postupy mezi více zaměstnanců. Obdobný požadavek platí od 1.1.2002, viz § 25 zákona č. 320/2001 Sb.. Akceptace připomínky by vedla k rozporu s odborem kompatibility vlády.	
§ 5	Z	Navrhujeme v § 5 odst. 4 písm. f) vypustit. Není zcela jasné, z jakého důvodu je toto ustanovení obsahem tohoto zákona. Danou problematiku řeší zákon o účetnictví. Navrhujeme proto	Připomínka vypořádána. Oblast účetnictví tvoří důležitou základnu pro řídicí a kontrolní systém správce veřejného rozpočtu.	

			vypustit.	
	§ 5	Z	Navrhujeme v § 5 odst. 4 písm. g) nesrozumitelnou a nesmyslnou formulaci vypustit, popř. nahradit. Odstavec řeší obsah řídicí a kontrolní systém, avšak formulace písmene g) nedává smysl, není jasné, co se má předkladatel na mysli. Pokud jsou tímto myšleny postupy pro provádění interního auditu, navrhujeme nahradit touto formulací, případně jinou, z níž bude jasné patrné, co znamená.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
	§ 9	Z	Navrhujeme v § 9 odst. 1 až 3 ponechat povinně funkci správce rozpočtu s možností sloučení s funkcí hlavní účetní (malé organizace). Navrhujeme umožnit, aby funkcí hlavní účetní mohlo být pověřeno více osob s tím, že i správce rozpočtu a hlavní účetní budou pověřeni. Nesouhlasíme s dobrovolností, která je dána vůči zřízení funkce správce rozpočtu. Tato role je zažitá a velmi opodstatněná. Navíc pokud je role zřízena dobrovolně měly by být podrobněji popsány odpovědnosti této funkce. Povinnosti, které přechází na osobu hlavní účetní, s tím, že to má být pouze jedna osoba, vede k formalitě této role, dále např. u krajů toto organizační zajištění při počtu operací není v lidských silách jedné osoby při tak obsáhlé zodpovědnosti.	Akceptováno, ustanovení upraveno. Povinnost zřídit funkci správce rozpočtu dána obligatorně. Hlavní účetní je oprávněn pověřit výkonem úkolů podřízené zaměstnance - § 12 odst. 2..
		Z	Navrhujeme v § 9 odst. 3 vypustit písmena a) a b) a nahradit je textem: „u správce veřejného rozpočtu jeho vedoucí zaměstnanci a u další veřejné instituce osoba stojící v čele této instituce a její vedoucí zaměstnanci“. Navrhujeme v § 9 odst. 3 upravit pověřování funkcí příkazce s ohledem na územní samosprávy a jejich příspěvkové organizace. V případě krajů by rada kraje podle této úpravy jmenovala všechny příkazce i u svých příspěvkových organizací. Kraje zřizují i stovky příspěvkových organizací, v každé z nich může být více příkazců. Vzhledem ke schvalovacím postupům orgánu jako je rada kraje, není účelné, aby všechna tato pověření vydávala rada kraje.	Připomínka vypořádána. Delegace pravomocí upravena v § 10, z kterého jednoznačně vyplývá, že u zřizovaných příspěvkových organizací, deleguje pravomoci ředitel příspěvkové organizace.
		Z	Navrhujeme v § 9 vypustit odstavec 5, popř. upravit jmenování hlavního účetního s ohledem na územní samosprávy a jejich příspěvkové organizace. V případě krajů by hlavního účetního jmenovala rada kraje. Návrh zákona neupravuje, na rozdíl od funkce příkazce, kdo může funkci hlavního účetního vykonávat. Z úpravy není patrné, jestli pro kraj nebo dokonce pro kraj včetně jeho příspěvkových organizací musí tuto funkci zastávat jediná osoba, nebo zda jich může být více.	Akceptováno, ustanovení upraveno. Delegování pravomocí funkce hlavního účetního upravena v § 12 odst. 2 Funkce hlavního účetního u malých organizací může vykonávat osoba mimo pracovní nebo jiný obdobný poměr.

		Z ustanovení §§ 12 a 13 vyplývá spíše skutečnost, že by hlavní účetní měl být pouze jeden (odpovědnost za funkčnost účetního systému, stanovení účetních metod, předkládání účetní závěrky,...). Není však v silách jednoho člověka splnit všechny jeho povinnosti, které doplňuje § 18. Nesplnění těchto povinností je navíc klasifikováno jako přestupek se sankcí do výše 200 tis. Kč (§ 25). V přechodných ustanoveních není řešena situace, kdy hlavní účetní už je v pracovním poměru ke kraji, což bude v naprosté většině případů. Může to být vedoucí zaměstnanec, který už byl do své funkce jmenován radou kraje – není jasné, zda bude v tomto případě muset být nově jmenován, či zda bude vznikat znovu jeho pracovní poměr. I v případě řadového zaměstnance již tento je v pracovním poměru, není proto jisté, zda bude tato skutečnost vést k úvaze, že bude muset zahájit nový pracovní poměr. Proto žádáme předkladatele o vysvětlení, z jakého důvodu má být pracovní poměr hlavního účetního zakládán jmenováním a proč by tato pozice měla být jiná, než pozice příkazce operace. Pozice hlavní účetní by měla být nezávislá, což v případě jmenování orgánem, jehož rozhodnutí by měl hlavní účetní podrobovat kontrole, nelze zajistit, protože v případě negativního vymezení vůči tomuto orgánu může být velmi lehce odvolán. Loajální postoj naopak zakládá korupční prostředí. Naprosto kontraproduktivní v případě malých obcí, kde působí starosta jako příkazce operace a jedna administrativní síla na pozici hlavní účetní. Pokud bude ctít loajalitu a chránit svou existenci, těžko se bude vymezovat vůči tomu, kdo ji jmenoval.	
§ 10	Z	Navrhujeme upravit přenesení pravomocí výkonného orgánu na podřízené vedoucí zaměstnance s ohledem na územní samosprávné celky. Návrh zákona umožňuje přenést pravomoci výkonného orgánu na podřízené vedoucí zaměstnance. V případě územních samosprávných celků nemá rada žádné podřízené zaměstnance. Vedoucí zaměstnanci jsou zařazení do jiného orgánu ÚSC, tj. krajského úřadu. Všichni zaměstnanci zařazení do krajského úřadu jsou podřízeni řediteli krajského úřadu.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 11	Z	Navrhujeme v § 11 odst. 2 písm. a) vymezit povinnosti příkazce v případě ověřování příjmů s ohledem na jeho reálné možnosti. Příkazce v řadě případů nemůže ověřit splnění zásady řádného finančního řízení, zákonnost a správnost v případě plnění příjmů – např. daňové příjmy kraje. Vzhledem k tomu, že nesplnění některé z povinností uvedených v § 11	Připomínka vypořádána. Daňové příjmy musí být zákonné, správné.

			odst. 2 je klasifikováno jako přestupek se sankcí do 200 tis. Kč, je naprosto nezbytné stanovit pouze takové povinnosti, které může příkazce reálně splnit.	
		Z	Navrhujeme v § 11 odst. 2 písm. c) stanovit, jak má být provedeno zdokumentování předběžného hodnocení. Z návrhu zákona není patrné, zda u každé operace je třeba doložení dle § 15 odst. 1 písm. a), b), nebo zda bude možnost deklarace předběžného hodnocení dle tohoto ustanovení podpisem příkazce.	Připomínka vypořádána. Výkonný orgán si může vnitřním předpisem nebo jiným vhodným způsobem upřesnit obsah a formu předběžného hodnocení podle potřeb příslušného orgánu veřejné správy.
		Z	Navrhujeme v § 11 odst. 2 vypustit písmeno e). Evidence veškerých rozpočtových příjmových a výdajových transakcí sleduje účetní a rozpočtová evidence každé organizace.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
		Z	Navrhujeme v § 11 odst. 2 vypustit písmeno f). Tato odpovědnost příkazce operace, výkon kontrol, dle § 20 je v rozporu s ustanovením § 20 odst. 5, kdy výkonný orgán nesmí pověřit výkonem kontroly příkazce, hlavního účetního.	Připomínka vypořádána. Zde je stanovena příkazci povinnost v rozsahu jeho pověření zajistit výkon kontrol, na kterých se nesmějí podílet zaměstnanci, kteří připravovali a uskutečňovali operaci.
		Z	Navrhujeme v § 11 odst. 4 komplexně upravit procesní pravidla pro přijímání opatření na základě doporučení interního auditu s ohledem na územní samosprávné celky. Přijímání opatření na základě doporučení interního auditu řeší § 47 – podle toho přijímá opatření auditovaná osoba. Ta informuje „orgán oprávněný k výkonu auditu“ (dle § 39 a 41 je jím územně samosprávný celek) o přijetí opatření. Vedoucí útvaru interního auditu pak předá zprávu radě. Přijímání opatření někým jiným než auditovanou osobou se v části třetí tohoto zákona neřeší a ustanovení § 11 není dostatečné. Neřeší se, jak by se vedoucí útvaru interního auditu dozvěděl o opatřeních přijatých výkonným orgánem, případně příkazcem v rozsahu svého pověření, případně i v součinnosti s hlavním účetním. Přitom o nich musí informovat v roční auditní zprávě (§ 51).	Akceptováno, ustanovení upraveno.
	§ 12	Z	Ustanovením § 12 dochází opět k dalšímu enormnímu zatížení účetní. Přitom při přenesení obrovské odpovědnosti není pozice hlavní účetní zákonem řešena z pohledu mzdového ohodnocení a udržení existenční jistoty. Navrhujeme v § 12 vypustit písmeno a). Není jasné, co je myšleno odpovědností za funkčnost a spolehlivost účetního	Akceptováno, ustanovení upraveno Funkce hlavního účetního obsahuje některé činnosti ekonomických útvarů a jejich vedoucích s prolínáním do útvarů účetní. Oproti současnému stavu došlo ke změně funkce hlavního účetního. U malých organizací může funkci hlavního účetního vykonávat osoba mimo pracovní

			systému. Pokud má zákonodárce na mysli software, máme za to, že toto ustanovení by mělo být ve vztahu k účetní jednotce a ne k jedné osobě. Účetní jednotka vynakládá své finanční prostředky na zavedení a úpravu případnou údržbu daného SW.	nebo jiný obdobný poměr.
		Z	Navrhujeme v § 12 vypustit písmeno b). Tuto povinnost formuluje a ukládá zákon o účetnictví, proto v tomto zákoně navrhujeme vypustit. Tato odpovědnost by měla být zakotvena vůči účetní jednotce, ne vůči jedné osobě, jak uvádí zákon o účetnictví.	Akceptováno, ustanovení upraveno
		Z	Navrhujeme v § 12 písm. c) ve vazbě na písm. h) vyjasnit pojem pokladní služba a vysvětlit povinnost jejího zabezpečení.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
		Z	Navrhujeme v § 12 následující znění písmena f): „f) ověřuje příkazy k platbě a inkasu a zabezpečuje řádné provádění plateb, výběr příjmů a inkaso pohledávek,“ V případě velkých organizací není v lidských silách jedné osoby ověřovat příkazy k platbě, upozorňujeme na to, že účetní vystavuje příkazy k úhradě a neměla by pak sama, tedy v jedné osobě ověřovat odchozí platby. Je tak ztracena nezávislá kontrola a celé ověření příkazů k platbě ztrácí smysl. Dále poukazujeme na to, že v prostředí Kraje Vysočina se např. začátkem měsíce jednorázově jedná o min cca 1 500 příkazů k úhradě, následně průměrně denně se jedná o desítky až stovky příkazů k úhradě. Role hlavní účetní by neměla být z uvedených důvodů zatížená další obsáhlou agendou.	Akceptováno, ustanovení upraveno
		Z	Navrhujeme v § 12 písm. e) a h) upřesnit vágní úpravu odpovědností hlavního účetního při zajišťování vedení účtů a zabezpečení pokladní služby. Z úpravy není patrné, co se myslí formulací „zajišťuje vedení účtů“. Není patrné, co se myslí formulací „zabezpečuje pokladní službu“ – zda se jedná o činnosti související se státní pokladnou, nebo s hotovostními operacemi, atp. Dále nejsou upraveny povinnosti týkající se rozpočtového procesu	Akceptováno, ustanovení upraveno Funkce hlavního účetního obsahuje některé činnosti ekonomických útvarů a jejich vedoucích s prolínáním do útvarů účtárny. Oproti současnému stavu došlo ke změně funkce hlavního účetního. U malých organizací může funkci hlavního účetního vykonávat osoba mimo pracovní nebo jiný obdobný poměr.
	§ 13	Z	Navrhujeme upřesnit nedostatečnou úpravu předání a převzetí funkce hlavního účetního, a to tak, aby při změně hlavního účetního nebyla ochromena činnost organizace. Úprava neřeší, kdo bude zajišťovat funkce hlavního účetního, především dle § 18 (schvalovací postupy), v případě, že nástup nového hlavního účetního nebude zajištěn bezprostředně po ukončení funkce stávajícího hlavního účetního. Vzhledem k povinnostem hlavního účetního by v takovém případě byl naprosto paralyzován chod organizace.	Připomínka vypořádána.

			Navrhujeme proto umožnit, aby funkci hlavního účetního vykonávalo více lidí (zástupnost v době nepřítomnosti), aby nebyla znemožněna finanční činnosti organizace.	
§ 14	Z		Navrhujeme v § 14 odst. 1 písm. a) odstranit rozpor s § 20 odst. 5. Kontrola příkazce dle § 20 je v rozporu s § 20 odst. 5.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 15	Z		Navrhujeme v § 15 odst. 1 stanovit, jak má být provedeno zdokumentování předběžného hodnocení. Z návrhu zákona není patrné, zda u každé operace je třeba doložení dle § 15 odst. 1 písm. a), b), nebo zda bude možnost deklarace předběžného hodnocení dle tohoto ustanovení podpisem příkazce.	Akceptováno, text doplněn. Výkonný orgán si může vnitřním předpisem nebo jiným vhodným způsobem upřesnit obsah a formu předběžného hodnocení podle potřeb příslušné organizace.
	Z		Navrhujeme v § 15 odst. 2 upřesnit nedostatečnou úpravu povinnosti příkazce, zejména jakým způsobem má být předběžné hodnocení zdokumentováno. Úprava neřeší, co se konkrétně rozumí tímto zdokumentováním, či zda to znamená, že se bude muset vyhodnocovat nějaký dokument, jak bude vypadat.	Akceptováno, text doplněn. Výkonný orgán si může vnitřním předpisem nebo jiným vhodným způsobem upřesnit obsah a formu předběžného hodnocení podle potřeb příslušné organizace.
	Z		Navrhujeme v § 15 odst. 3 upřesnit odkaz na zákon o kontrole. Na konci pak nepřesný odkaz na zákon o kontrole – není jasné, o jaký zákon se jedná, přičemž odkaz je uveden až u § 20 odst. 3 a § 22 odst. 4.	Připomínka vypořádána. Účinný zákon o kontrole je pouze jeden.
§ 16	Z		Navrhujeme upřesnit nedostatečnou úpravu rezervace finančních prostředků pro přijetí rozpočtového závazku. Navrhujeme vysvětlit nový nevysvětlený pojem „rozpočtový závazek“. Z navrhovaného textu nevyplývá, jak bude řešena situace, pokud nebude zřízena funkce správce rozpočtu.	Akceptováno, ustanovení upraveno. Rozpočtový závazek jednoznačně směřuje k zajištění plnění a zajištění rozpočtových prostředků. Uvedeno ve zvláštní části DZ, § 16, odst. 1.
	Z		Navrhujeme v § 16 odst. 4 zvolit jiný termín nebo doplnit v operativní evidenci rozpočtu s tím, že budou uvedeny povinné náležitosti operativní evidence rozpočtu. Je zaveden nový pojem „operativní evidence“, který je již obsažen v jiném zákoně a to opět bez vysvětlení, tato duplicita přináší účetní jednotce právní nejistotu.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 17	Z		Navrhujeme upravit vymahatelnost odpovědnosti výkonného orgánu s ohledem na územní samosprávné celky. V případě územních samospráv je odpovědnost dána kolektivnímu orgánu, radě. Jak se bude tato odpovědnost vymáhat a případně postihovat její neplnění?	Připomínka vypořádána. Podle Hlavy VI a obecných právních předpisů bude řešena oblast vymahatelnosti odpovědnosti výkonného orgánu.

		Z	Navrhujeme v § 17 odst. 1 následující znění písmena e): „e) příjem a nebo výdaj byl pro účely zaznamenání do účetní operativní evidence označen v souladu s jednotným tříděním platné rozpočtové skladby,“	Akceptováno, ustanovení upraveno.
		Z	Navrhujeme v § 17 odst. 1 písm. j) upravit pojem „dlužník nebo věřitel je správně uveden“.	Připomínka vypořádána. Jedná se o oboustranný právní vztah.
		Z	Navrhujeme v § 17 následující znění odstavce 3: „(3) Pokud příkazce zjistí, že rozhodnutí, které má učinit při hospodaření s veřejnými prostředky k zajištění stanovených úkolů, je nesrovnalostí nebo je v rozporu s právními předpisy anebo se zásadou řádného finančního řízení, uvědomí o tom písemně výkonný orgán. Pokud výkonný orgán vydá písemně odůvodněný příkaz k vykonání této činnosti i přes toto uvědomění, připojí jej příkazce k dokladům bez svého podpisu, přičemž odpovědnost za vykonání této činnosti nese výkonný orgán, který uvedené příkazy vydal.“	Akceptováno, ustanovení upraveno
		Z	Navrhujeme v § 17 následující znění odstavce 4: „(4) Příkazce potvrdí svým podpisem splnění požadavků stanovených k uskutečnění platby nebo inkasa výdaje a předá hlavnímu účetnímu a) pokyn příkaz k vyplacení příslušné částky věřiteli, nebo pokyn k zaevidování pohledávky do účetní evidence příkaz k zajištění vymožení pohledávky od dlužníka, pokud zjistí právní nárok na její úhradu a b) doklady prokazující existenci právního závazku nebo právního nároku.“ V § 17 odst. 4 není rozdíl v uskutečňování platby nebo výdaje. Jedná se zřejmě o překlep. Hlavní účetní nemá nástroje k vymáhání pohledávky, (mimo vystavení upomínek), v prostředí Kraje Vysočina je toto věcně příslušná agenda právního oddělení.	Akceptováno, ustanovení upraveno
	§ 18	Z	Ověření dle § 20 je v rozporu s § 20 odst. 5.	§ 18 odst. 2 řeší postup hlavního účetního, nikoliv povinnost.
		Z	Navrhujeme v § 18 vypustit odstavec 2. Důrazně odmítáme nastavení povinnosti hlavní účetní podle § 18 odst. 2, resp. následně podle § 12 písm. f), která nezajistí kontrolu v řádném smyslu slova, pokud bude prováděna jednou a toutéž osobou.	Ex ante kontrola upravena v § 15.
	§ 20	O	Navrhujeme v § 20 dát do souladu odstavec 1 a 5. Uvedená ustanovení přináší účetní jednotce právní nejistotu. Odstavec 1 nově rozlišuje kontroly pouze na kontroly prováděné v průběhu realizace	Akceptováno. Ex ante kontrola upravena v § 15.

			operace a na kontroly prováděné po jejím vyúčtování a vypořádání. Zcela tak byla vypuštěna ex-ante kontrola, která tvoří nezbytnou součást kontrolních postupů a je v současné praxi využívána, což předchází vzniku „nesrovnalostí“ a chrání poskytovatele před rizikem „nesprávnosti“ výdaje veřejných prostředků.	
		Z	Dále navrhuje v § 20 odstranit rozpor mezi odst. 2 a odst. 5. Není zřejmé, jak může příkazce na základě vykonaných kontrol stanovit oprávněně hrazené výdaje a určovat výdaje, které uhradit nelze, a dále stanovit výdaje, které byly do výdajů zahrnuty neoprávněně a je nutno požadovat jejich vrácení, když nemůže vykonat kontrolu. Podle znění „jakoukoli“ znamená ani administrativní.	Akceptováno, text upraven.
		Z	Navrhujeme v § 20 odst. 4 upřesnit vágní úpravu schválení, každoročního zhodnocení a pravidelné aktualizace hodnocení rizik a metody výběru vzorku. Z formulace není patrné, kdo tuto činnost bude vykonávat, kdo ji bude schvalovat a kdo bude za ni zodpovědný.	Akceptováno, text upraven.
	§ 21 a § 39	Z	Navrhujeme v § 21 odst. 4 a § 39 odst. 4 přeformulovat výraz „souvztažnosti výdajů v projektech“. Formulace nedává smysl, pojem souvztažnost je používána v účetnictví, zbytečně zvyšuje nesrozumitelnost právní úpravy.	Akceptováno.
	§ 21	Z	Navrhujeme v § 21 upravit, aby byla příspěvková organizace zplnomocněna ke kontrole. Dle ustanovení § 21 není příspěvková organizace zplnomocněna ke kontrole, byť § 10 odst. 1 stanoví, že výkonný orgán je oprávněn přenést své pravomoci v oblasti finančního řízení a kontroly na vedoucí zaměstnance a osoby, které stojí v čele dalších veřejných institucí, k nimž plní správce veřejného rozpočtu funkce zřizovatele.	Vypořádáno.
		Z	Navrhujeme v § 21 následující znění odstavce 4: „(4) Poskytovatel finanční podpory vykonává kontrolu podle § 20 u příjemců finanční podpory. Kontrolu vykonává v rozsahu poskytnuté finanční podpory. V případě souvztažnosti výdajů v projektech je poskytovatel oprávněn vykonat kontrolu v celém rozsahu finanční podpory projektu, a to i v případě, že je podpora poskytována i od dalších poskytovatelů současně z finančních prostředků státu nebo územního samosprávného celku.“	Vypořádáno. Že je kontrolovaná osoba kontrolována kontrolními orgány, je zřejmé.

§ 22	Z	Navrhujeme v § 22 následující znění odstavce 1: „(1) Osoba kontrolovaná kontrolními orgány, které jsou stanoveny dle § 21 odst. 1 až 4, Kontrolovaná osoba uvedená v § 21 odst. 1 až 4 přijme opatření k odstranění nedostatků zjištěných při kontrole bez zbytečného odkladu nejpozději ve lhůtě stanovené kontrolním orgánem.“	Vypořádáno. Jednání rady upraveno v § 58 zákona o krajích.
§ 23	Z	Navrhujeme upravit prohlášení výkonného orgánu s ohledem na územní samosprávné celky. Navrhujeme objasnit, jakým způsobem bude zajištěno prohlášení výkonného orgánu v případě ÚSC, kdy tímto orgánem je rada, kolektivní orgán, a dále, zda bude rada kraje prohlašovat hromadně nebo každý její jednotlivý člen zvlášť.	Vypořádáno. Jedná se o jedno z protikorupčních opatření a o ustanovení nezbytná k posílení manažerské odpovědnosti.
§ 25	Z	Navrhujeme vypustit §§ 25 a 27 odst. 5 větu první. Nesouhlasíme s ukládáním nepřiměřených pokut příkazci a hlavní účetní. Povinnosti, které jsou definovány tímto zákonem, jsou zejména pro hlavní účetní nesplnitelné. Máme za to, že přestupku se může dopustit spíše správce veřejného rozpočtu, případně příkazce operace. Stanovené povinnosti naráží i na důvodovou zprávu, ve které se tvrdí v čl. 1.5, odst. tři že příkazce nese plnou odpovědnost za příjmové a výdajové operace a hlavní účetní za účetní služby. Ale zákonem jsou jejich odpovědnosti stanoveny poněkud odlišně. Takovéto stanovení sankcí je dle našeho názoru v rozporu se zákoníkem práce, v němž je obecně upravena i odpovědnost zaměstnance vyplývající z pracovních právních vztahů (4,5 násobku průměrného platu). Tyto osoby jsou navíc odpovědné podle pracovněprávních předpisů.	Akceptováno, upraveno dle požadavku MV.
§ 27	Z	Navrhujeme v § 27 odst. 5 upřesnit vágní úpravu projednávání přestupků dle §§ 24 a 25 s ohledem na územní samosprávné celky. Přestupky má projednávat správce veřejného rozpočtu; tím je územní samosprávný celek. Navrhujeme ozřejmit, kdo konkrétně bude přestupek projednávat - hejtman, rada, zastupitelstvo, ředitel krajského úřadu, starosta, tajemník úřadu. Dále navrhujeme stanovit, podle čeho se při projednávání přestupků bude postupovat a do jakého rozpočtu bude plynout příjem ze zaplaceného přestupku. Kontrolním orgánem je opět územní samosprávný celek (§ 21 odst. 2). Navrhujeme stanovit, kdo konkrétně bude přestupek projednávat - hejtman, rada, zastupitelstvo, ředitel krajského úřadu, starosta, tajemník úřadu. Dále navrhujeme stanovit, podle čeho se při projednávání přestupků bude postupovat a do jakého rozpočtu bude plynout příjem ze zaplaceného	Vypořádáno. S ohledem na orgány kraje vykonávající pravomoc v samostatné působnosti kraje bylo zvoleno optimální řešení.

			přestupku.	
§ 31	Z	Navrhujeme v § 31 odst. 1 změnit funkční podřízenost interního auditu s ohledem na územní samosprávy, a to tak, aby nebyla nezávislost interního auditu ohrožena možnými politickými vlivy. Riziko narušení nezávislosti interního auditu v důsledku funkční podřízenosti politickému orgánu (radě), snaha rady o prosazování politických vlivů.		Vypořádáno. S ohledem na § 31 odst. 3 b) nikoliv kdekoliv, ale tam, kde bude oddělen od řídicích a výkonných struktur .Doplněna DZ.
	Z	Navrhujeme v § 31 odst. 2 upřesnit začlenění útvaru interního auditu u ÚSC. Odkazem na zákon o krajích není jasné stanoveno, kam má být útvar interního auditu zařazen v organizační struktuře krajského úřadu. Teď je jasné stanoveno, že do přímé podřízenosti ředitele úřadu. Podle této úpravy bude moci být zařazen kdekoli. Mezinárodní standardy pro profesní praxi interního auditu uvádějí, že stupně nezávislosti nezbytného pro účinné provádění odpovědností funkce interního auditu může být dosaženo prostřednictvím dvou linií řízení.		Akceptováno, text doplněn.
	Z	Navrhujeme v § 31 odst. 3, písm. c) doplnit přístup k informacím. Interní audit by měl mít k řádnému výkonu své činnosti přístup nejen k vyjmenovaným útvarům, činnostem a osobám, ale i k informacím souvisejícím s výkonem auditu.		Akceptováno, text doplněn.
§ 35	Z	Navrhujeme v § 35 odst. 2 upřesnit vágní úpravu s ohledem na územní samosprávné celky. Z návrhu zákona není zřejmé, jakým způsobem bude v případě krajů rada kraje zajišťovat prohlubování znalostí interního auditu, přičemž je zde rovněž kolize se zákonem o úřednících ÚSC. Podle § 20 tohoto zákona rozhoduje o prohlubujícím vzdělávání úředníků vedoucí úřadu a jeho rozsah je 18 pracovních dnů za 3 roky. Z návrhu není patrné, zda uvedených 40 hodin se vztahuje na všechny interní auditory v útvaru dohromady, nebo na každého jednotlivého auditora.		Akceptováno, ustanovení vypuštěno.
§ 36	Z	Navrhujeme upřesnit vágní úpravu předpokladů pro výkon funkce vedoucího interního auditu a postup přechodu ze starého systému na nový. Z návrhu zákona není zřejmé, jakou konkrétní „speciální odbornou kvalifikaci“ osvědčenou jakou „mezinárodní profesní organizací“ musí zaměstnanec splnit. Návrh zákona neřeší, zda bude náklady na případné získání speciální odborné kvalifikace hradit správce veřejného rozpočtu, jak se bude postupovat v případě, že stávající vedoucí útvaru interního auditu (v		Vypořádáno. Kvalifikace je záležitost zaměstnance nebo uchazeče o zaměstnání. Upravena přechodná ustanovení.

			mnoha organizací definovaných jako správce veřejného rozpočtu je interní audit již zaveden) nesplňuje ani jeden z uvedených předpokladů. Pro jeho odvolání nejsou dle zákona o úřednících důvody a ani tato úprava toto neuvádí jako důvod pro odvolání.	
	§ 37	Z	Navrhujeme v § 37 odst. 1 písm. e) upravit postup pro situace, kdy vedoucí útvaru interního auditu již byl jmenován dle současně platné právní úpravy, a jmenování vedoucího útvaru interního auditu příspěvkových organizací ÚSC. Podle současně právní úpravy jmenuje vedoucího útvaru interního auditu rovněž rada kraje. Návrh zákona neobsahuje ustanovení, zda bude muset proběhnout v případě přijetí nové úpravy nové jmenování, a to ani v přechodných ustanoveních. Ustanovení řeší jmenování pouze pro interní audit kraje, neřeší jmenování pro vedoucí útvarů interního auditu příspěvkových organizací, pokud budou zřízeny.	Vypořádáno, text upraven. Upravena přechodná ustanovení.
		Z	Navrhujeme v § 37 odst. 1 písm. h) upravit jmenování vedoucího útvaru interního auditu pro všechny obce, které si audit zřídí, a to nikoliv jen pro ty, které mají povinnost jej zřídit dle zákona. Návrh upravuje postup pro jmenování vedoucích útvarů interního auditu pouze u obcí, jimž povinnost zřídit interní audit ukládá zákon. Není jasné, zda obce, které zřídí interní audit na základě svého uvážení, budou moci postupovat jiným způsobem. Dle našeho názoru by toto mělo být jednotné pro všechny.	Akceptováno, text upraven.
	§ 38	Z	Navrhujeme v § 38 odst. 1 doplnit u odvolávání vedoucího útvaru interního auditu osobu, která bude odvolání navrhopat. Jmenování vedoucího útvaru interního auditu v případě kraje navrhuje ředitel krajského úřadu. Na základě jakého návrhu rada kraje odvolá tohoto zaměstnance?	Akceptováno, text upraven.
		Z	Navrhujeme v § 38 odst. 2 doplnit, kdo bude prokazovat vedoucímu útvaru interního auditu, že se dopustil skutečností, které jsou důvodem pro jeho odvolání. Z uvedené formulace v trpném rodě není patrné, kdo by měl vedoucímu útvaru interního auditu prokázat, že se dopustil uvedených skutečností vedoucích k jeho odvolání.	Vypořádáno. Ten kdo plní úkoly zaměstnavatele.
	§ 40	Z	Navrhujeme § 40 odst. 3 písm. b) upravit s ohledem na územní samosprávné celky. Podle zákona o úřednících ÚSC (§ 20) rozhoduje o prohlubujícím	Akceptováno, ustanovení upraveno Doplněno v důvodové zprávě ve zvláštní části v § 37. Důvodová zpráva – zvláštní část § 37: „Podle zákona o

			vzdělávání úředníků vedoucí úřadu a jeho rozsah je 18 pracovních dnů za 3 roky. Z návrhu zákona není zřejmé, zda bude plán průběžného profesního rozvoje interního auditu dublovat plány vzdělávání dle zákona o úřednících ÚSC, popř. zda bude jeho schvalování podléhat dvěma orgánům.	úřednících ÚSC je možné vztáhnout podmínku o prohlubujícím vzdělávání úředníků i na splnění požadavku tohoto zákona.“
§§ 41 a 42	Z		Navrhujeme v § 41 odst. 1 a § 42 odst. 3 upřesnit vágní úpravu „orgánu oprávněného k výkonu auditu“ s ohledem na územní samosprávné celky. „Orgán oprávněný k výkonu auditu podle § 39“ je „územně samosprávný celek“. Není jasné, kdo konkrétně bude vydávat pověření a bude písemně oznamovat auditované osobě zahájení auditu, kdo konkrétně bude vydávat pověření přizvané osobě – bude to rada kraje, hejtman, zastupitelstvo, ředitel krajského úřadu, starosta, tajemník úřadu, příkazce, ředitel příspěvkové organizace, atp.	Připomínka vypořádána. Nepředpokládá se, že pověření bude vydávat rada, ale ten koho rada pověří. Neoptimálnější je vedoucí útvaru IA, případně ředitel KÚ.
§ 41	Z		Navrhujeme v § 41 odst. 2 zohlednit práci v týmu při výkonu auditu. Návrh zmiňuje pouze, že audit vykonává zaměstnanec pověřený k výkonu auditu. Povinnosti stanovené v dalších ustanoveních se vztahují pouze k internímu auditorovi, nebo k vedoucímu útvaru interního auditu. Nikde není zohledněna situace, že interní audit vykonává tým, v jehož čele stojí vedoucí týmu.	Akceptováno, ustanovení upraveno. „Audit vykonává interní auditor pověřený k výkonu auditu nebo tým auditorů, přičemž v pověření je uvedeno, který z auditorů je vedoucím auditního týmu“.
§ 43	Z		Navrhujeme v § 43 odst. 2 upřesnit vágní úpravu „osoby, která pověřila interního auditora výkonem auditu“ s ohledem na územní samosprávné celky. Podle § 41 vydá písemné pověření „orgán oprávněný k výkonu auditu podle § 39“, tím je územně samosprávný celek. V tomto ustanovení se již hovoří o „osobě, která pověřila výkonem auditu“. Z žádného ustanovení není jasné, kdo konkrétně touto osobou má být a koho tedy interní auditor neprodleně informuje o své podjatosti – bude to rada, hejtman, zastupitelstvo, ředitel krajského úřadu, starosta, tajemník úřadu, příkazce, ředitel příspěvkové organizace atd.	Připomínka vypořádána. Je na rozhodnutí výkonného orgánu, zda bude vydávat pověření k výkonu auditu a rozhodovat o podjatosti interního auditora osobně či pověří touto činností jiného vedoucího zaměstnance.
	Z		Navrhujeme v § 43 odst. 4 upřesnit vágní úpravu „vedoucího orgánu oprávněného k výkonu auditu“ s ohledem na územní samosprávné celky. „Orgán oprávněný k výkonu auditu podle“ je podle § 39 územně samosprávný celek. Není jasné, kdo konkrétně je vedoucím územně samosprávného celku – bude to rada kraje, hejtman, zastupitelstvo, ředitel krajského úřadu, starosta, tajemník úřadu atd.	Připomínka vypořádána. Výkonným orgánem ÚSC je rada, nepředpokládá se však, že pověření bude vydávat rada, ale ten koho rada pověří. Neoptimálnější je vedoucí útvaru IA, případně ředitel KÚ.
§ 46	Z		Navrhujeme v § 46 písm. c) upravit informování o přijetí opatření auditovanou osobu na základě doporučení interního auditora komplexně na	Připomínka vypořádána. Ustanovení § 46 a 47 upraveno

			jednom místě. Písemné informování auditované osoby o přijetí opatření na základě doporučení interního auditora upravuje podrobně i § 47 odst. 4. Úprava těchto povinností v několika ustanoveních v odlišném rozsahu je nepřehledná.	
	§ 47	Z	Navrhujeme v § 47 odst. 3 upřesnit vágní úpravu „statutárního zástupce auditované osoby“ a „statutárního orgánu“ s ohledem na územní samosprávné celky. Dle § 39 jsou auditovanou osobou v případě ÚSC organizační útvary (není stanoveno čeho) a jeho příspěvkové organizace (u nich může dle § 5 zajistit výkonný orgán výkon interního auditu prostřednictvím svého útvaru nebo útvaru interního auditu této instituce). Není zřejmé, kdo je statutárním zástupcem organizačního útvaru a zda má předkladatel u krajů na mysli organizačním útvarem odbor a oddělení krajského úřadu dle § 69 odst. 2 zákona o krajích, dále statutárním orgánem ředitele krajského úřadu dle § 69 odst. 2 písm. c). Není řešeno, zda je „statutárním zástupcem“ a „statutárním orgánem“ tatáž osoba.	Připomínka vypořádána. Ustanovení upraveno - nyní § 44 (3) a (4) Jedná-li se o příspěvkovou organizaci, pak za statutární orgán je považován ředitel příspěvkové organizace. Je-li auditován útvar organizace, je to vedoucí útvaru.
		O	Navrhujeme v § 47 odst. 4 upřesnit vágní úpravu „orgánu oprávněného k výkonu auditu“ s ohledem na územní samosprávné celky. „Orgán oprávněný k výkonu auditu podle § 39“ je „územní samosprávný celek“. Není jasné, koho konkrétně bude auditovaná osoba písemně informovat o přijetí opatření - zda radu, hejtmána, zastupitelstvo, ředitele krajského úřadu, starostu, tajemníka úřadu, příkazce, ředitele příspěvkové organizace.	Připomínka vypořádána. Výkonným orgánem ÚSC je rada. Závisí na radě, jak rozhodne.
		Z	Dále navrhujeme upravit vágní úpravu stanovení lhůty pro informování orgánu oprávněného k výkonu auditu auditovanou osobou. Z formulace „...a to ve lhůtě stanovené při projednání a předání zprávy“ není patrné, kdo tuto lhůtu bude stanovovat a jaká musí být. Není řešeno, zda bude lhůtu stanovovat interní auditor, zda s ní musí auditovaná osoba souhlasit. Dále není patrné, zda nesmí být lhůta kratší než určitý počet dní.	Připomínka vypořádána. Ustanovení upraveno. Obě lhůty stanovuje interní auditor při projednání zprávy s auditovanou osobou s ohledem na zjištění a možnosti přijetí opatření k nápravě.
		Z	Navrhujeme v § 47 upravit precizněji nakládání s výsledky interního auditu s ohledem na územní samosprávné celky. Kromě výše uvedených nejasností je návrh nepřehledný a popsany proces nakládání s výsledky interního auditu je nevyhovující. Auditovaná osoba je dle této úpravy oprávněna, nikoli však povinna, zaujmout stanovisko ke zprávě z auditu. Přitom součástí stanoviska má být	Připomínka vypořádána. Text celého § 47 upraven. Ve sporných případech rozhodne výkonný orgán nebo osoba, kterou výkonný orgán pověří. Výkonným orgánem

			návrh opatření k nápravě zjištěných nedostatků. Není jasné, jak se bude postupovat v případě, že auditovaná osoba: ☐ nezaujme ke zprávě stanovisko; ☐ nenavrhne žádné opatření k nápravě; ☐ nebude souhlasit se zjištěními a doporučeními interního auditu. Zákon neřeší, kdo bude v těchto sporných případech rozhodovat a kdo ponese konečnou zodpovědnost. Postup by měl být upraven i v souvislosti s náležitostmi roční auditní zprávy. V § 51 odst. 2 písm. f) musí vedoucí útvaru interního auditu do zprávy zahrnout i přehled rizik identifikovaných interním auditem u těch doporučení, ke kterým nebyla přijata opatření. Zprávu z auditu projedná podle této úpravy interní auditor se statutárním zástupcem auditované osoby (není jasné, kdo jím je – viz výše). Auditovaná osoba písemně informuje orgán oprávněný k výkonu auditu (není jasné, kdo jím je – viz výše) o přijetí opatření. Nevíme, zda platí, že: ☐ rozsah a způsob realizace přijatých opatření je v plné kompetenci auditované osoby; ☐ výkonný orgán (u ÚSC rada), který je odpovědný za účinnost řídicího a kontrolního systému, nenese konečnou zodpovědnost za přijetí opatření. Není patrné, co bude následovat, pokud se auditovaná osoba rozhodne nepřijmout opatření nebo přijaté opatření nebude dostatečné, a zda za této situace toto nebude nikdo posuzovat. Dále nevíme, zda platí, že auditovaná osoba se nebude zodpovídat radě. Řada opatření, které je třeba realizovat k nápravě zjištěných nedostatků, jde napříč úřadem. Auditovaná osoba (organizační útvar), nemusí být vůbec kompetentní k přijímání a realizaci opatření. Není jasné, jak se bude postupovat v těchto případech.	ÚSC je rada. Závisí na radě, jak rozhodne. U orgánu, v jehož čele je statutární zástupce, rozhodne statutární zástupce nebo osoba, kterou statutární zástupce pověří. Jedná-li se o příspěvkovou organizaci, pak za statutární orgán je považován ředitel příspěvkové organizace. Je-li auditován útvar organizace, je to vedoucí útvaru. Auditovaná osoba je odpovědná za přijetí opatření k odstranění nedostatků na základě zjištění a doporučení (zda přijme a v jakém rozsahu. V případě nepřijetí dostatečných opatření může výkonný orgán nebo statutární zástupce (podle typu organizace) v rámci svých manažerských kompetencí rozhodnout o způsobu odstranění zjištěných nedostatků. V případě, že opatření odstraňující zjištěný nedostatek, zasahují do dalších útvarů, pak vedoucí auditovaného útvaru zajistí nápravu ve svém útvaru a v ostatních dotčených útvarech zajistí nápravu výkonný orgán či osoba k tomu pověřená výkonným orgánem.
	§ 49	Z	Navrhujeme upravit povinnosti výkonného orgánu orgánu oprávněného k výkonu auditu související s výsledky interního auditu s ohledem na územní samosprávné celky. Není jasné, jakým způsobem bude u ÚSC rada nakládat s výsledky uvedenými ve zprávě z auditu. Dle § 11 odst. 4 výkonný orgán, případně příkazce v rozsahu svého pověření, případně i v součinnosti s hlavním účetním, přijme vhodná opatření na základě výsledků kontrol a doporučení interního auditu. Návrh zákona neřeší, jak se o doporučeních z interního	Neakceptováno S ohledem na pravomoci rady dané zákony o ÚSC. Výkonný orgán je odpovědný za nastavení vnitřního řídicího a kontrolního systému, jehož součástí jsou i kompetence vedoucích zaměstnanců a předávání informací uvnitř orgánu.

			auditu dozví příkazce, případně hlavní účetní, jak se interní auditor dozví o opatřeních přijatých těmito osobami (musí je uvést v roční zprávě - § 51 odst. 2 písm. d), a jak se bude postupovat v případě, že bude výkon interního auditu zajištěn útvarem interního auditu příspěvkové organizace.	
	§ 50	Z	Navrhujeme upravit přijímání i sledování plnění přijatých opatření komplexně, tedy včetně opatření přijatých dle § 11 odst. 4. Přijímání opatření na základě doporučení interního auditu řeší v části druhé návrhu zákona § 11 – opatření přijímá výkonný orgán, případně příkazce v rozsahu svého pověření, případně i v součinnosti s hlavním účetním. V části třetí návrhu zákona řeší přijímání opatření § 46 a 47 – přijímá auditovaná osoba. Sledování plnění opatření je upraveno pouze pro opatření přijatá dle § 46. Neberou se přitom v úvahu ani opatření, k jejichž realizaci by měl kompetence někdo jiný než auditovaná osoba.	Nelze slučovat opatření uvedená v § 11, kde se jedná o opatření v rámci řídicího a kontrolního systému a opatření uvedená v § 50 (audit). Závisí na úpravě vnitřních norem. V zákoně nelze vymezovat jednotlivé typy opatření. Bližší postupy lze stanovit metodickým materiálem.
	§ 51	Z	Navrhujeme v § 51 odst. 2 písm. d) upravit přijímání opatření výkonným orgánem, příkazcem nebo hlavním účetním k významným zjištěním s ohledem na územní samosprávy. Dále navrhujeme doplnit, že se jedná o opatření přijatá na základě doporučení interního auditu. Navrhujeme ustanovení upravit tak, aby bylo zajištěno, že se vedoucí útvaru interního auditu o těchto opatřeních dozví. Navrhujeme zahrnout do zprávy i opatření přijatá dle části třetí zákona (interní audit). Navrhujeme upřesnit postup v případě příspěvkových organizací ÚSC, u kterých rada zajišťuje výkon interního auditu útvarem interního auditu této instituce. Roční auditní zpráva má kromě jiného obsahovat „opatření přijatá výkonným orgánem, příkazcem nebo hlavním účetním k významným zjištěním“. Přijetí těchto opatření řeší § 11. Podle něj přijímá výkonný orgán vhodná opatření na základě výsledků kontrol a doporučení interního auditu. Z formulace není patrné, že v roční auditní zprávě budou opatření přijatá na základě doporučení interního auditu (ne na základě výsledků kontrol). V návrhu zákona není nikde upraven postup pro přijímání opatření těmito osobami. Výkonnému orgánu není dána povinnost informovat vedoucího útvaru o přijetí těchto opatření. Za zpracování roční auditní zprávy je však odpovědný vedoucí útvaru interního auditu. Proto by měl mít zajištěny podmínky k tomu, aby mohl zajistit, že zpráva bude obsahovat všechny	Toto ustanovení neupravuje způsob a formu přijímání opatření. Pouze konstatuje, že roční auditní zpráva musí tato opatření obsahovat. Zajištění podkladů pro roční auditní zprávu (dokumentů, které nevznikly činností útvaru interního auditu) je záležitostí výkonného orgánu, který by měl v organizační normě zajistit součinnost ostatních útvarů na vypracování roční auditní zprávy. Zahrnout do této zprávy i opatření podle části třetí považujeme za nadbytečné. V případě, kdy interní audit u příspěvkových organizací zajišťuje ÚSC, je postup při vypracování roční auditní zprávy stejný Tato zpráva bude obsahovat i údaje za audity uskutečněné u příspěvkových organizací. Za zpracování roční auditní zprávy sice odpovídá vedoucí útvaru interního útvaru, nemůže však plně odpovídat v případě, kdy mu výkonný výbor nevytvoří odpovídající podmínky. Opatření přijímaná auditovanou osobou nejsou součástí roční auditní zprávy. Součástí této zprávy jsou pouze opatření přijímaná výkonným orgánem, příkazcem nebo hlavním účetním.

			povinné náležitosti. Pokud budou ve zprávě obsažena pouze opatření dle § 11, nebude o přijatých opatřeních podána komplexní informace. Opatření přijímá dle části zákona věnované internímu auditu auditovaná osoba. Zmínka o těchto opatřeních v náležitostech roční auditní zprávy chybí. Postup v případě příspěvkových organizací ÚSC, u kterých rada zajišťuje výkon interního auditu útvarem interního auditu této instituce, není z navrhované úpravy patrný.	
		Z	Navrhujeme v § 51 odst. 2 písm. f) zahrnout, popř. vynechat tuto náležitost roční auditní zprávy s ohledem na to, jak bude upraven proces přijímání / nepřijímání opatření na základě doporučení interního auditu (viz připomínka k § 47). Návrh zákona nezajišťuje vedoucímu útvaru interního auditu, aby se dozvěděl o všech opatřeních přijatých v souvislosti s doporučeními z interního auditu (viz připomínka k § 47). Zajišťuje pouze to, že bude seznámen s návrhem opatření auditované osoby. To nemůže být dostatečným podkladem k sestavení přehledu rizik identifikovaných interním auditem u těch doporučení, ke kterým nebyla přijata opatření. Opatření může přijmout i výkonný orgán nebo příkazce. Návrh nezajišťuje, že interní audit bude o přijetí těchto opatření informován.	Za zpracování roční auditní zprávy odpovídá vedoucí útvaru interního auditu. Za celý kontrolní systém (včetně interního auditu) odpovídá výkonný orgán, tedy včetně zajištění zpracování roční auditní zprávy vedoucím útvaru interního auditu. Musí mu tedy vytvořit veškeré podmínky, aby tato zpráva byla úplná a objektivní. Musí tedy vnitřní organizační normou stanovit příslušným osobám (útvaram) povinnost poskytnout vedoucímu útvaru interního auditu všechny potřebné podklady.
		Z	Navrhujeme v § 51 odst. 4 stanovit povinnost obcím, které nejsou povinny zřídit útvar interního auditu a které jej zřídily na základě svého uvážení, oznámit tuto skutečnost kraji, v jehož územním obvodu se nachází. Dále navrhujeme stanovit obcím termín pro předložení ročních auditních zpráv kraji. Kraj má povinnost do své roční auditní zprávy uvést souhrn údajů z ročních auditních zpráv obcí, které jsou povinny zřídit útvar interního auditu, nebo které zřídily útvar interního auditu na základě svého uvážení. Obce, které nemají povinnost zřídit interní audit a zřídily jej na základě svého uvážení, nemají povinnost tuto skutečnost oznamovat kraji. Není jasné, jak se kraj dozví, že tato obec má zřízen interní audit a kraj po ní má vyžadovat roční auditní zprávu, pokud ji obec nepředloží sama. Návrh stanovuje termín správcům veřejného rozpočtu, mimo obcí, k předložení roční auditní zprávy Ministerstvu financí (31. března). Dále stanoví termín Ministerstvu financí k předložení výroční zprávy (31. května). Výkonem přenesené působnosti je pro kraje zpracování ročních auditních	Citované ustanovení se vztahuje i na obce, které útvar interního auditu zřídily pouze na základě vlastního uvážení. Z zákona mají stejné povinnosti, jako obce, které tento útvar zřizují povinně. Termíny předkládání těchto zpráv budou upraveny v prováděcím předpise.

			zpráv obcí do roční auditní zprávy kraje. Aby kraj tuto povinnost mohl kraj splnit, je nezbytné, aby zprávy z obcí měl k dispozici v dostatečném časovém předstihu, aby mohl Ministerstvu financí předložit souhrnné údaje ve stanoveném termínu. Návrh zákona neřeší, proč se stanoví zákonem termín pouze krajům a dalším, nikoli obcím.	
§§ 51 a 62	Z	Navrhujeme v §§ 51 a 62 odst. 2 stanovit postup pro zpracování a předkládání roční auditní zprávy s ohledem na územní samosprávy a jejich příspěvkové organizace. Z úpravy není patrné, jakým způsobem se bude postupovat v případě, že bude výkon interního auditu zajištěn útvarem interního auditu příspěvkové organizace. Není patrné, zda bude útvar interního auditu kraje shrnovat pouze výstupy za kraj a jeho příspěvkové organizace, které nebudou mít zřízen interní audit, nebo zda bude zpráva kraje zahrnovat údaje i za všechny příspěvkové organizace, včetně těch, u kterých je zřízen vlastní útvar interního auditu. Z § 62 odst. 2 nepřímo vyplývá, že další veřejné instituce (příspěvkové organizace územního samosprávného celku) zpracovávají roční auditní zprávy samostatně. Z formulace tohoto ustanovení však zase není patrné, že se jedná jen o příspěvkové organizace, které mají zřízen vlastní útvar interního auditu. Návrh zákona nestanoví, zda příspěvkové organizace budou roční auditní zprávy předkládat přímo Ministerstvu financí a nikoliv prostřednictvím svého zřizovatele.	Připomínka byla akceptována a ustanovení § 51 (nyní § 49) upraveno. Roční auditní zpráva kraje bude zahrnovat i údaje z ročních zpráv jím zřízených organizací, které budou kraji tyto organizace předkládat.	
	§ 59	Z	Navrhujeme v § 59 odst. 1 písm. b) vyjasnit, kdo vykonává audit ÚSC, pokud to není ze strany.	Vypořádáno. U ÚSC se vykonává přezkoumání hospodaření podle zákona č. 420/2003 Sb.
	§ 61	Z	Navrhujeme v § 61 odst. 2 upravit zodpovědnost a důsledky nesplnění povinnosti s ohledem na územní samosprávné celky. Návrh zákona neupravuje, kdo je v případě kraje zodpovědný za předložení uvedených dokumentů Ministerstvu financí? - zda výkonný orgán, čili rada kraje. Není jasné, pokud svou povinnost kraj nesplní, budou se všichni členové rady kraje zodpovídat Ministerstvu financí. Navrhujeme vyjasnit, jak se bude postupovat v případě nesplnění této povinnosti, jaký hrozí kraji, resp. členům rady kraje, postih.	Vypořádáno. Za nepředání zprávy postih nehrozí.
	Z	Navrhujeme v § 61 odst. 3 upřesnit, jaké roční zprávy a prohlášení obce nepředkládají. Z formulace není patrné, jaké zprávy a prohlášení nepředkládají obce, které	Připomínka byla vypořádána. Text tohoto ustanovení byl upraven tak, tak že tyto obce	

			nejsou povinny zřídit útvar interního auditu, nebo které na základě svého uvážení útvar interního auditu nezřídily. Zda ty podle § 23 nebo podle § 51.	nemají povinnost výroční zprávu předkládat. ..
	§ 62	Z	Navrhujeme v § 62 odst. 2 upřesnit úpravu předkládání zprávy prostřednictvím informačního systému MF s ohledem na územní samosprávné celky. Dle § 51 odst. 4 předkládají obce s interním auditem své roční auditní zprávy krajům. Ustanovení § 62 uvádí, že správce veřejného rozpočtu, kterým jsou i obce, předkládá roční zprávu podle § 51 prostřednictvím informačního systému. Není jasné, zda budou obce předkládat krajům své zprávy prostřednictvím tohoto informačního systému.	Vypořádáno.
	§ 2	Z	Navrhujeme v § 63 odst. 3 upřesnit úpravu zavedení interního auditu s ohledem na územní samosprávné celky a skutečnost, že v krajích již je interní audit zaveden. Z ustanovení není patrné, zda tam, kde již interní audit je zaveden, typicky ve všech krajích, bude muset být znovu zaváděn. Zda rada bude muset znovu jmenovat vedoucího útvaru interního auditu apod.	Upraveno v přechodných ustanoveních.
Liberec	<i>obecně</i>	Z	Navrhované zavedení nového systému finanční kontroly nepovažujeme v tomto okamžiku za potřebné a nutné. Navrhujeme ponechání stávajícího systému finanční kontroly a příp. změny realizovat v rámci tohoto stávajícího systému. Návrh zákona proto navrhujeme jako celek zamítnout, resp. vrátit předkladateli. Pokud by k takovéto změně mělo v budoucnu dojít, měl by být nejdříve zpracován věcný záměr zákona, k němu vést příslušnou diskuzi a až na základě jejích závěrů pak zpracovat paragrafové znění zákona. Rovněž zásadně nesouhlasíme s návrhem, aby výkonným orgánem byla rada ÚSC jako politicky vytvořený orgán územně samosprávného celku. Kromě toho značný počet obcí radu nemá vůbec zřízenou. Vymezení nové pravomoci pro radu kraje související se zavedením finančního řízení a zřizováním funkcí je navíc v rozporu s kompetencemi ředitele úřadu.	Neakceptováno. Jedná se o úkol č. 84/2013 uložený vládou. Připomínka neakceptována. Hospodaření ÚSC, jakož i jeho kontrola je v samostatné působnosti ÚSC. Výkonným orgánem kraje v oblasti samostatné působnosti je podle § 57 zákona o krajích rada, které je podle § 59 zákona o krajích vyhrazeno zabezpečovat hospodaření. Krajský úřad podle § 67 vykonává přenesenou působnost. Bude předloženo jako rozpor.
	§ 2 písm. a)	Z	Výkonným orgánem u ÚSC by neměla být rada. Je to kolektivní orgán, má proto omezenou osobní odpovědnost (viz výše)	Připomínka neakceptována. Hospodaření ÚSC, jakož i jeho kontrola je v samostatné působnosti ÚSC. Výkonným orgánem kraje v oblasti samostatné působnosti je podle § 57 zákona o krajích rada, které je podle § 59 zákona o krajích vyhrazeno zabezpečovat hospodaření. Krajský úřad podle § 67 vykonává přenesenou působnost.

				Bude předloženo jako rozpor.
§ 5 odst. 1	Z	Druhá věta může mít charakter nezdůvodněného zasahování do činnosti samostatných právnických osob. Výkonný orgán může řediteli samostatné právnické osoby nařídit zavedení ŘKS, nemůže však v žádném případě odpovídat za jeho účinnost. Navrhovaný zákon se přímo vztahuje i na tyto organizace, a jsou tedy povinny se jím řídit.		Připomínka akceptována, text upraven.
§ 2 písm. e)	Z	Není jednoznačně definován pojem „jiné jednání majetkové povahy“		Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 4 odst. 1	Z	Není předem jasně definovaná role správce veřejného rozpočtu. Na úrovni krajů to bude ředitel nebo vedoucí odborů nebo jiní zaměstnanci?		Vypořádáno. Správcem veřejného rozpočtu je dle § 1 písm. a) kraj, obec...
§ 5 odst. 3	Z	Je třeba specifikovat, o jaké mezinárodní standardy se jedná (INTOSAI, IIA, ...?)		Vypořádáno, doplněna DZ.
§ 9 odst. 1 písm. b)	Z	„zřízení“ funkce hlavní účetní – nesouhlasíme se jmenováním hlavní účetní, tímto krokem se ztrácí nezávislost této funkce, nesouhlasíme ve vazbě na § 12 a § 18, aby všechny odpovědnosti zastávala jedna osoba, v praxi větších účetních jednotek je tento postup nereálný		Akceptováno, text upraven.
§ 10 odst. 1	Z	Výkonný orgán (rada kraje) nemá žádné podřízené zaměstnance.		Připomínka akceptována, text upraven.
§ 11 odst. 1 a 2	Z	Je dána možnost delegovat odpovědnosti z výkonného orgánu na příkazce. Přitom není specifikováno, které odpovědnosti zůstávají výhradně na výkonném orgánu. Tato nejednoznačnost může vést k záměrnému nebo neúmyslnému nepochopení, případně vyhýbání se zodpovědnosti.		Vypořádáno.
§ 12 odst. h)	Z	Odpovědnost hlavního účetního za zabezpečení pokladní služby – vysvětlit pojem pokladní služba ve vztahu k územnímu samosprávnému celku		Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 16 odst. 4	Z	Dle znění návrhu musí být částka každého závazku od jeho vzniku vedena v operativní evidenci – doporučujeme vypustit pro nadbytečnost, jedná se o duplicitní ustanovení, neboť vedení závazku je předmětem účetnictví dle § 2 zákona o účetnictví		Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 17 odst. 1 písm. e)	Z	Dle znění návrhu se příkazce ujistí, že příjem nebo výdaj byl pro účely zaznamenání do operativní evidence označen v souladu s jednotným		Akceptováno, ustanovení upraveno.

			tříděním platné rozpočtové skladby – doporučujeme vypustit, jedná se nadbytečné zaznamenávání příjmů a výdajů v členění dle rozpočtové skladby v operativní evidenci, neboť povinnost předkládat výkaz pro hodnocení plnění rozpočtu, jehož součástí jsou příjmy a výdaje v členění podle vyhlášky o rozpočtové skladbě, je dána vyhláškou č. 449/2009 Sb.	
§ 18 odst. 1 písm. c)	Z	Dle znění návrhu hlavní účetní ověřuje, že výdaje předložené k proplacení jsou v souladu s výsledky kontrol vykonaných dle § 20, a že došlo k vyloučení výdajů, které nelze uznat a uhradit z důvodu nesrovnalosti zjištěné těmito kontrolami – navrhujeme vypustit, neboť hlavní účetní nezabezpečuje kontroly podle § 20 a nemá o výsledcích těchto kontrol dostatečné informace	Vypořádáno. Funkce hlavního účetního by měla dostávat informace o výsledcích kontrol vykonaných podle § 21.	
§ 21 odst. 2	Z	Povinnost provádět kontroly u organizací, ke kterým plní kraj funkci zřizovatele v uvedeném rozsahu si vynutí výrazné zvýšení počtu zaměstnanců odboru kontroly. Tato skutečnost se výrazně promítne do zvýšení rozpočtu ÚSC.	Vypořádáno. Tuto povinnost má kraj danou § 15 odst. 2 zákona č. 250/2000 Sb. - Územní samosprávný celek a svazek obcí vykonává kontrolu hospodaření jím zřízených nebo založených právnických osob.	
§ 25 odst. 3	Z	Dle znění návrhu lze za přestupek uložit příkazci nebo hlavnímu účetnímu pokutu 200 000 Kč – nesouhlasíme s ukládáním pokut. Odpovědnost za přestupek a následní ukládání pokut je v rozporu se zákoníkem práce. Předpokládáme-li, že příkazce operace i hlavní účetní jsou zaměstnanci v pracovním poměru, pak na tento pracovněprávní vztah plně dopadá zákoník práce včetně případné odpovědnosti	Neakceptováno. Jedná se o jedno z protikorupčních opatření a o ustanovení nezbytná k posílení manažerské odpovědnosti	
§ 28 odst. 2	Z	Činnost útvaru interního auditu správce veřejného rozpočtu vůči dalším veřejným institucím v jeho působnosti nemá v žádném případě charakter interního auditu, jedná se o externí audit.	Vypořádáno. Pro účely zákona má citovaný audit charakter IA. Rovněž podle doporučeného modelu PIC má tento audit charakter IA v působnosti krajské vlády.	
§ 31 odst. 1	Z	Podřízenost výkonnému orgánu (radě kraje) je v rozporu se zákonem o krajích. Zaměstnanci krajů jsou zařazeni do krajského úřadu a podřízeni statutárnímu orgánu – řediteli KÚ. Organizační začlenění útvaru interního auditu by mělo být pod tou osobou, která vedoucího útvaru navrhuje (dle §37), v našem případě ředitel.	Vypořádáno. Funkční podřízenost útvaru IA radě není v rozporu se zákonem o krajích. Organizačně je útvar dle § 31 odst. 2 podřízen řediteli KÚ.	

§ 34 odst. 3	Z	Činnost útvaru interního auditu musí být v souladu s mezinárodními standardy pro IA. V tom případě bude mimo jiné muset mít minimálně jednou za pět let externě přehodnocenou kvalitu IA (standard IIA 1300). To bude mít výrazný dopad na zvýšení rozpočtu.	Vypořádáno. Tato povinnost platí od 1.1.2002, od účinnosti zákona o FK.
§ 39 odst. 2, písm. b)	Z	Povinnost provádět interní audit také u příspěvkových organizací, veřejných výzkumných institucí a školských právnických osob, ke kterým plní kraj funkci zřizovatele bude mít výrazný dopad do personálního obsazení útvaru.	Vypořádáno. Tuto povinnost má kraj danou § 15 odst. 2 zákona č. 250/2000 Sb. - Územní samosprávný celek a svazek obcí vykonává kontrolu hospodaření jím zřízených nebo založených právnických osob. Navrhuje se navýšit počet FM útvaru IA o 2 FM.
§ 40 odst. 6	Z	Pokud bude auditní strategii a plán schvalovat výkonný orgán (rada kraje), stane se tato služba jeho přímým nástrojem. Ředitel a management úřadu nebudou mít možnost bezprostředně (bez souhlasu rady kraje) interní audit využívat.	Vypořádáno. V případě, že auditní strategii a roční plán schvaluje výkonný orgán, tj. u kraje rada, nemá to dopad na využívání interního auditu.
§ 41 odst. 1	Z	Písemné pověření k výkonu interního auditu podle § 39 bude vydávat rada kraje? V tom případě se služba fakticky převádí do režie politického vedení ÚSC.	Připomínka vypořádána. Nepředpokládá se, že pověření bude vydávat rada, ale ten koho rada pověří. Neoptimálnější je vedoucí útvaru IA, případně ředitel KÚ.
§ 49	Z	Nesrozumitelná formulace: Zpráva z auditu bude předána výkonnému orgánu - radě kraje? V tom případě jde o absolutní podřízenost interního auditu politické reprezentaci.	Připomínka vypořádána. Předání zprávy radě kraje neznamena absolutní podřízenost interního auditu politické reprezentaci, jak je uvedeno v připomínce. Zpráva z auditu obsahuje zjištěné nedostatky a doporučení k odstranění zjištěných nedostatků. To znamená, že zpráva poskytuje informace, které jsou důležité pro výkonný management k tomu, aby mohl zdokonalovat vnitřní řídicí a kontrolní systém v organizaci.
§ 51 odst. 2, písm. g)	Z	Pokud musí být plně uplatněny mezinárodní standardy pro IA, bude to mít dopad na zvýšení požadavků na rozpočet (počet auditorů, jejich vzdělávání, externí přezkum a hodnocení kvality IA, atd.)	Připomínka vypořádána V zásadě by z důvodu plného uplatnění mezinárodních standardů nemělo dojít ke zvýšení nároků na počet auditorů. Zvýšený počet auditorů by mohl vyplývat z rozšíření působnosti útvarů interního auditu. Tuto situaci by bylo možno řešit i přesunem zaměstnanců, kteří dosud

				působí v oblasti kontroly.“ Vzdělávání je možno řešit v rámci předpisů o vzdělávání státních úředníků a úředníků územních samosprávných celků.
Hradec Králové	<i>obecně</i>	Z	Navrhujeme ponechat stávající systém finanční kontroly, který by mohl být v některých částech novelizován, a proto odmítáme primárně návrh jako celek. Navrhované řešení významně zasahuje do struktury územních samosprávných celků, a to velmi nekonceptním způsobem bez jakékoli přímé vazby na zákon o krajích. Navrhovaný systém výrazně navýší náklady na danou činnost. Je též potřeba uvést, že navrhovaný zákon upravuje velmi obecné a nejasné povinnosti (včetně odkazů na mezinárodní standardy apod.), avšak na druhou stranu jsou zde významné sankce za nedodržení těchto povinností, což bezesporu není vhodným legislativním řešením.	Neakceptováno. Jedná se o úkol č. 84/2013 uložený vládou. Zákon naopak vychází z úpravy samostatné působnosti v zákoně o krajích při stanovení odpovědnosti za řídicí a kontrolní systém. Nastavuje manažerskou odpovědnost, sankce jsou stanoveny v souladu se zásadami správního trestání.
	<i>obecně</i>	Z	Podle §15 (1) Příkazce odpovídá za provedení předběžného hodnocení všech operací, které mají vliv na veřejný rozpočet, přičemž podle §16 (1) Příkazce před přijetím právního závazku přijme rozpočtový závazek. Zákon nechává odpovědnost na příkazci i v situaci, kdy je nejdříve přijat právní závazek, o kterém se příkazce dozví až po jeho přijetí (uzavření smlouvy).	Připomínka vypořádána. Konstatace připomínky je zmatečná a neodpovídá znění zákona. Základem kritizovaného ustanovení je naopak povinnost vždy zajistit rezervaci prostředků v rozpočtu před schvalováním právního závazku. Jinak řečeno nesmím uzavřít právní závazek bez předchozí rezervace veřejných prostředků.
	<i>§ 2 písm. a)</i>	Z	Výkonným orgánem, tzn. zodpovědnou osobou je v některých případech fyzická osoba, v některých případech (např. územní samosprávné celky /ÚSC/) kolektivní orgán. Považujeme za důležité dát toto do souladu tak, aby byla zodpovědnost vždy na konkrétní fyzické osobě. Je též otázkou, kdo bude výkonným orgánem v obcích, kde není rada?	Připomínka vypořádána. Rada byla zvolena s ohledem skutečnost, že hospodaření ÚSC, jakož i jeho kontrola je v samostatné působnosti ÚSC. Výkonným orgánem kraje v oblasti samostatné působnosti je podle § 57 zákona o krajích rada, které je podle § 59 zákona o krajích vyhrazeno zabezpečovat hospodaření. Krajský úřad podle § 67 vykonává přenesenou působnost. Dle § zákona o obcích v obcích kde se rada nevolí, plní úkoly rady starosta.
	<i>§ 5 odst. 1</i>	Z	Výkonný orgán správce veřejného rozpočtu má tuto povinnost i vůči dalším veřejným institucím, k nimž plní správce veřejného rozpočtu funkce zřizovatele nebo které organizačně spadají do působnosti správce veřejného	Vypořádáno. Zavést systém může kraj v rámci zřizovatelských funkcí. Podle § 59 zákona o krajích písm. i) je radě vyhrazeno

		rozpočtu; výkon interního auditu u další veřejné instituce zajišťuje prostřednictvím svého útvaru nebo útvaru interního auditu této instituce. Právně je potřeba uvést, že příspěvková organizace je samostatný subjekt nadán právní subjektivitou a řízení vlastním vedením, jak bude vynutitelné, když systém nastaví někdo jiný a nikoli vedení. K odst. 2 - jak může rada zajistit vůči příspěvkové organizaci, jejíž zřizovací listinu (tedy jediný podklad, ve kterém může zřizovatel právně zajistit nastavení určitých mechanismů) schvaluje zastupitelstvo. Obdobně u obchodních společností, ve kterých není ÚSC 100 procentním vlastníkem.	vykonávat zakladatelské a zřizovatelské funkce ve vztahu k právnickým osobám, organizačním složkám, které byly zřízeny nebo založeny krajem nebo které byly na kraj převedeny zvláštním zákonem.
§ 5 odst. 3	Z	Existují stovky různých mezinárodně uznávaných standardů. Je nutné uvést konkrétně které.	Připomínka vypořádána. Pro interní audit platí Rámec profesní praxe IA. Pro FMC platí zejména standardy COSO.
§ 6	Z	Dle našeho názoru rada nemůže stanovit vnitřní předpisy ve vztahu k počtu zaměstnanců, když statutárním orgánem ve věcech pracovněprávních rada není.	Podle § 59 zákona o krajích je radě vyhrazeno plnit úkoly stanovené zvláštním právním předpisem.
§ 8 odst. 2	Z	Stejně jako v § 5 odst. 1	
§ 9	Z	Dle našeho názoru není vhodné zavádět speciální způsob jmenování do funkce. Jaký vztah bude daná skutečnost mít ve vztahu ke jmenování vedoucího úředníka ve smyslu zákona č. 312/2002 Sb., jaké budou důvody odvolatelnosti? Pokud žádné nebudou, bude možné zaměstnance kdykoli odvolat, půjde totiž o speciální ustanovení vůči zákonu č. 312/2002 Sb. U malých obcí je požadavek jmenování absurdní. V případě malých obcí, které mají buď 1 zaměstnance či žádného zaměstnance je absurdní oddělení daných pozic hlavního účetního a příkazce operace. Proč nemůže být příkazce operace v případě malých obcí např. starosta? Malé organizace a dobrovolné svazky obcí (DSO) by musely zaměstnávat hlavního účetního, byť i na částečný úvazek, tj. prakticky bez možnosti si nechat zpracovávat účetnictví externě. Pracovní poměr hlavního účetního by měl být založen jmenováním a musí to být vedoucí zaměstnanec. V případě menších organizací se jedná o zbytečné navyšování počtu vedoucích zaměstnanců a s tím i související navyšování mzdových nákladů, což je v rozporu s EEE kritérii.	Připomínka akceptována. Ustanovení upraveno. Neslučitelnost funkcí příkazce operace a hlavního účetního platí již od 1.1.2002, od nabytí účinnosti zákona o finanční kontrole. Starosta může být příkazcem. Zákon umožňuje, aby hlavním účetním nebyla osoba v pracovním nebo jiném poměru.
§ 10 odst.	Z	Je potřeba uvést, že rada kraje nemá podřízené vedoucí zaměstnance.	Připomínka akceptována, text upraven.

1				
§ 13 odst. 2	O	Vypracování mezitímní účetní závěrky po 3 měsících neřeší, že organizace není schopna po celou tu dobu fungovat v souladu se zákonem.	Připomínka akceptována, text upraven.	
§ 15 odst. 2	Z	Požadujeme upřesnit, jakým způsobem má být předběžné hodnocení zdokumentováno (bude prováděcí vyhláška)?	Vypořádáno. Výkonný orgán si může vnitřním předpisem nebo jiným vhodným způsobem upřesnit obsah a formu předběžného hodnocení podle potřeb příslušné organizace.	
§ 16 odst. 3	Z	V ustanovení je uveden termín právní úkon („...právním úkonem...“). V souvislosti s předpokládanou účinností zákona a v návaznosti na nový občanský zákoník, který je účinný od 1.1.2014, navrhuje nahradit termínem „právním jednáním“.	Připomínka akceptována, text upraven	
§ 17 odst. 1	Z	Jakým způsobem se má příkazce operace při přijímání rozpočtového závazku ujistit, že byly splněny podmínky v písm. a) – k)? Všechny tyto požadavky nemohou být v kompetenci jednoho člověka. Písm. d) a e) lze zajistit prostřednictvím správce rozpočtu. Je tedy možné, aby ujištění v dalších bodech měl příkazce operace podložené vyjádřením (podpisy) dalších zaměstnanců, pokud bude takto nastaveno v rámci postupů uvnitř organizace?	Připomínka vypořádána. Příkazce je vedoucí zaměstnanec, kterému připraví podklady ke schválení operace podřízení zaměstnanci, stejně jako za stávající právní úpravy (vyhl. 416/2004 Sb.)	
§ 18 odst. 1 písm. c)	Z	Hlavní účetní ověří, zda výdaje předložené k proplacení jsou v souladu s výsledky kontrol vykonaných podle § 20, přičemž podle §20 (5) výkonem kontroly nesmí být pověřen příkazce ani žádný zaměstnanec, který se podílel na přípravě a uskutečňování operace. To znamená, že musí existovat nějaký kontrolní výstup každé operace, provedený „nezávislým“ zaměstnancem. Chybí zde odpovědnost tohoto „kontrolního“ pracovníka, nehledě na praktickou realizaci.	Připomínka vypořádána Pracovník odpovědný za kontrolu předá výstupy hl. účetnímu.	
§ 18 odst. 4	Z	Z důvodu naprosté jednoznačnosti doporučujeme doplnit na konec věty následující dovětek: „za provedení tohoto příkazu“.	Připomínka akceptována, text upraven.	
§ 20 odst. 2 a 3	Z	Tento postup však nelze použít při operacích uskutečňovaných na základě soukromoprávních aktů, ve kterých je např. obec či kraj smluvní stranou (došlo by k porušení principu rovnosti účastníků).	Připomínka vypořádána	
§ 21	O	Název by měl být jiný ve smyslu kontrola na místě nebo nezávislá kontrola, aby např. hlavní účetní příspěvkové organizace nečekala /§18 (1)c)/ na provedení kontroly podle §20 svým zřizovatelem /§21(2)/.	Připomínka vypořádána	
§ 25	Z	Požadujeme odstranit toto ustanovení. V rámci složitých rozhodovacích procesů nemůže jeden člověk zodpovídat za ujištění, že výdaj je v pořádku	Připomínka vypořádána Stanoví-li právní norma povinnosti, musí obsahovat i	

		ve všech ohledech, pokud je závislý na výstupech a ujištěních dalších osob v rámci organizace.	sankce za nesplnění povinností.
§ 26	Z	Požadujeme zmírnit toto ustanovení, jedná se o příliš „tvrdý“ postih.	Připomínka vypořádána Ustanovení v souladu se zásadami správního trestání. Pokuta může být uložena např. ve výši 1 000,-Kč.
§ 31 odst. 3	Z	Plnění úkolů auditu jedním zaměstnancem je v rozporu s mezinárodními standardy pro profesní praxi interního auditu, navíc podmínka objektivit v definici interního auditu je tím pádem velmi obtížně dosažitelná.	Připomínka vypořádána V rozporu s mezinárodními standardy není. Záleží na správci veřejného rozpočtu, jak nastaví IA ve své působnosti.
§ 32 odst. 1 a 2	Z	Nejsou vyřešeny kolize s dalšími právními normami (zákoník práce, zákon o krajích) u ÚSC. Není zřejmé, jak by auditor byl podřízen radě, měl by se účastnit zasedání rady? Měl by některé jeho pracovněprávní záležitosti jako nadřízený řešit starosta či hejtman (nebo rada jako kolektivní orgán), měl by být jmenován a odvoláván radou kraje atd.	Připomínka vypořádána Jmenování a odvolávání vedoucích IA řešeno v § 37 a 38, v souladu se zákonem o krajích. Pracovněprávní záležitosti bude řešit ředitel krajského úřadu, jako každého jiného ředitele odboru. Zákon stanoví pouze funkční podřízenost výkonnému orgánu.
§ 39 odst. 4	Z	Poskytovatel finanční podpory vykonává interní audit u všech svých příjemců finanční kontroly nebo pouze u vybraného vzorku projektů? Poskytovatelé dotací ze strukturálních fondů poskytují dotace velkému množství příjemců, kteří už tak jsou kontrolováni velkým množstvím kontrolních orgánů. Musí pak mít organizace nejméně dva interní auditory, jednoho pro svůj audit, druhého pro audit u příjemců finanční podpory? Nebo stačí pro všechny činnosti jeden interní auditor?	Připomínka vypořádána IA vzorku operací u příjemců VFP se bude vykonávat v rámci auditu systému u poskytovatele. Počet IA se musí odvíjet od rozsahu agendy, ale všechny činnosti může vykonávat jeden IA.
§ 41 odst. 1	Z	Přestože zákon připouští výkon interního auditu jednou osobou, musí mít k jeho zahájení písemné pověření (musí si vystavit, vytisknout), což značí v mnoha organizacích pouze zbytečné náklady.	Připomínka vypořádána Jde o základní povinnost při výkonu IA, platí od 1.1.2002, od nabytí účinnosti zákona o finanční kontrole.
§ 46 odst. 3, § 47 odst. 4	Z	Auditovaná osoba je povinna ve stanovené lhůtě povinna podat písemnou zprávu o přijetí opatření na základě doporučení auditu a písemně informovat orgán oprávněný k výkonu auditu o přijetí opatření, včetně termínů a stavu plnění. V případě výkonu auditu vzorku operací nejsou ve zprávě z auditu navrhována žádná doporučení, a to vzhledem k tomu, že v případě zjištění nesrovnalosti jsou nesrovnalosti dále řešeny dle postupů pro řešení nesrovnalostí. V rámci těchto postupů je následně realizována administrativní nebo fyzická kontrola příjemce dotace, jejichž cílem je vyčíslit celou výši nesrovnalosti, nikoliv pouze její část, tak jak je vyčíslováno v rámci auditu vzorku operací.	Připomínka vypořádána Doporučení není potřeba vydávat ani v případě, nezjištění nedostatků. Bližší podrobnosti budou výkonu IA budou uvedeny v Manuálu pro výkon IA, který MF zpracuje a zpřístupní na internetových stránkách.

			Doporučujeme zohlednit skutečnost, že v rámci auditu operací nejsou vydávána doporučení.	
	§ 49	O	Interní audit zřejmě nepředává zprávu sám sobě – opravit větu.	Připomínka vypořádána, text upraven.
	§ 52 odst. 3	O	V návrhu je uvedeno – „Řídící orgán je oprávněn pověřit výkonem kontrol podle odstavce 2 jiný zprostředkující subjekt, a to na základě veřejnoprávní smlouvy“. Zde je nezbytné, aby předkladatel přímo v předmětném ustanovení upravit, kdo konkrétně může vykonávat, jakožto zprostředkující subjekt, veřejnosprávní kontroly dle předkládaného zákona. Předpokládáme, že předkladatel nemá v úmyslu pověřit, jakožto zprostředkující subjekt se všemi právy a povinnostmi z titulu předmětného předkládaného zákona a zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), soukromé agentury, společnosti apod. Předpokládáme, že se bude jednat vždy o veřejnoprávní instituce (např. kraje), státní orgány, organizační složky státu? Oprávnění k výkonu veřejnosprávních kontrol je svěřeno orgánům veřejné správy, jedná se povinnosti nepřenositelné nebo tomu bude jinak?	Připomínka vypořádána. Ustanovení upravuje řídicí a kontrolní systém zahraničních prostředků. Podle přímo použitelného nařízení EU 1083/2006 může být zprostředkujícím subjektem kromě veřejného i soukromý subjekt.
	§ 54 odst. 2	O	Navrhujeme doplnit odkaz na ust. § 59.	Neakceptováno.
Karlovy Vary	<i>obecně</i>	Z	Odmítáme návrh zákona jako celek. Požadujeme, aby předkladatel návrhu zákona změnil návrh na novelu zákona s tím, aby zůstal zachován stávající systém finanční řídicí kontroly u finančních toků (tj. stávající předběžná, průběžná a následná kontrola příkazce, správce rozpočtu a hlavní účetní) včetně právní úpravy interního auditu a doplnit úpravu pro projekty financované ze zdrojů Evropské unie.	Připomínka neakceptována. Členský stát EU je povinen zajistit jednotný řídicí a kontrolní systém národních a zahraničních zdrojů.
	<i>obecně</i>	O	Návrh zákona mění svými ustanoveními zákon č. 129/2000 Sb., o krajích, takovým způsobem, že se to dá považovat za nepřímou novelizaci, což je z legislativního hlediska nepřípustné. Není jasné, z jakého důvodu nebylo přistoupeno jenom k novelizaci zákona o finanční kontrole a zavádí se do právního řádu zcela nový zákon, který obsahuje spoustu nových pojmů, které ani nejsou v textu definovány. Návrh zákona uvádí v textu několikrát pojem „orgán“, aniž by definoval, koho tím myslí. Na úrovni krajů se za většinou použitých pojmů skrývá rada kraje, která podle zákona o krajích nedisponuje takovými pravomocemi, aby	Připomínka vypořádána. Návrh zákona nemění zákon o krajích, kdyby tomu tak bylo zpracovatel zákona o krajích MV by vzneslo zásadní připomínky. Žádný nedefinovaný pojem „orgán“ neobsahuje. Obsahuje pojem výkonný orgán, který definuje v § 2 písm. a). Postavení příspěvkové organizace je upraveno v souladu se zákonem o krajích a rozpočtových pravidlech ÚSC.

			mohla realizovat to, co po ní vyžaduje tento zákon. Návrh zákona neřeší dostatečně postavení příspěvkových organizací, nastavení řídicího a kontrolního systému, povinnost řídit se podle tohoto zákona, možnost zřízení interního auditu a další související záležitosti. Návrhem zákona není vyřešena problematika „nezávislosti“ interního auditu. Navrhovaným stavem dojde k tomu, že interní audit bude podléhat radě kraje a řediteli krajského úřadu v oblasti pracovněprávní. V návrhu zákona je mnoho nevyjasněných otázek např. provádění výkonu interního auditu, projednávání konečné zprávy apod. Návrh zákona se opírá o mezinárodní standardy a neuvádí, jaké mezinárodní standardy má zákonodárce na mysli. V některých případech jdou ustanovení návrhu zákona proti Mezinárodním standardům pro profesionální praxi interního auditu.	Jsou to právnické osoby zřizované krajem, který vůči nim plní zřizovatelské funkce. Nezávislost IA je v zákoně řešena v souladu s Rámcem profesní praxe IA, ČIIA nevznese k právní úpravě nezávislosti IA připomínky.
	§1	O	Ve výčtu chybí zmínka o obecní policii, jejíž rozpočet je napojen na rozpočet obce, a která není zřízena zvláštním právním předpisem, ale oprávnění ji zřídit je vyhrazeno zastupitelstvu obce.	Připomínka vypořádána. Obecní policie není účetní jednotka.
	§ 1 písm. a)	O	Návrh zákona zavádí pojem „správce veřejného rozpočtu“, který v praxi bude zaměňován s dosud používaným pojmem „správce rozpočtu“ podle zákona 320/2001 Sb.	Připomínka vypořádána. Správce veřejného rozpočtu je správce kapitoly státního rozpočtu a ÚSC, správce rozpočtu je konkrétní osoba.
	§ 1 písm. b)	O	Podle tohoto ustanovení je navrhovaný zákon pro interní audit procesní normou, ale ve skutečnosti je prvotně normou obsahující práva a povinnosti a druhotně až normou procesní.	Připomínka vypořádána. Polem procesní norma znamená, že norma upravuje mimo jiné i procesní práva a povinnosti.
	§ 2	O	V návrhu zákona není definován pojem „nesrovnalost“. Není zřejmé, zda je nesrovnalost chápána ve smyslu příslušných nařízení Evropské komise a Rady, či zda zákonodárce má v úmyslu tento pojem definovat nově.	Připomínka vypořádána. Nesrovnalost je chápána ve smyslu nařízení EU.
	§ 2 písm. a), § 10, § 14 odst. 2, § 17 odst. 3 a další	Z	Považujeme za velmi problematické, aby výkonným orgánem byla rada kraje tak, jak je navrhováno. Dosavadní systém u Karlovarského kraje je nastaven tak, že za nastavení vnitřního kontrolního systému zodpovídá ředitel krajského úřadu a ten pověřuje výkonem funkce příkazce operace vedoucí jednotlivých odborů. Tento systém je praktický a odpovídá skutečnosti, že každý věcně příslušný odbor zodpovídá za určitý úsek činnosti. V zájmu zabezpečení funkčnosti orgánů veřejné správy a efektivního výkonu finančního řízení a kontroly doporučujeme stávající systém ponechat. Dále uvádíme, že u obcí není vždy ustanovena rada obce. Předložený návrh	Připomínka vypořádána. Hospodaření ÚSC, jakož i jeho kontrola je v samostatné působnosti ÚSC. Výkonným orgánem kraje v oblasti samostatné působnosti je podle § 57 zákona o krajích rada, které je podle § 59 zákona o krajích vyhrazeno zabezpečovat hospodaření. Krajský úřad podle § 67 vykonává přenesenou působnost. V obci, kde se rada nevolí plní úkoly starosta.

			zákona s touto možností nepočítá.	
§ 2 písm. c)	Z		Definice není srozumitelná – navrhuje slova „věci, majetková práva a jiné majetkové hodnoty“ vypustit, neboť ve vazbě na zákon o účetnictví se jedná o aktiva.	Připomínka vypořádána, text upraven.
§ 2 písm. d)	O		K pojmu „Finanční podpora“ doporučujeme demonstrativní nikoli taxativní výčet forem finanční podpory.	Připomínka neakceptována. VFP musí být definována taxativně, protože tyto prostředky jsou předmětem FM/C a IA.1
§ 2 písm. e)	Z		Definice pojmu „operace“ způsobí právní nejistotu. Návrh nového znění: „Operací (se rozumí) jakékoli nakládání s veřejnými prostředky“.	Připomínka neakceptována. Pojem „nakládá“ neodpovídá zákonu č. 219/2000 Sb.
§ 4	O		Chybí zde definice pojmů hospodárné, efektivní, účelné.	Definice uvedena v § 4 odst. 1 písm. a), b) a c).
§ 5	Z		Odst. 1 – poslední část věty za středníkem „výkon interního auditu u další veřejné instituce zajišťuje prostřednictvím svého útvaru nebo útvaru interního auditu této instituce“ – návrh zákona nikde v dalším textu nepředpokládá povinnost ani možnost zřídit interní audit u příspěvkové organizace (další veřejné instituce). Návrh zákona nepočítá ani se jmenováním vedoucího interního auditu v příspěvkové organizaci. Odst. 2 a 3 – Výkonný orgán, resp. Rada kraje může zajistit zavedení účinného řídicího a kontrolního systému pouze u právnických osob, kde je 100% vlastníkem kraj, a kde plní funkci valné hromady.	Připomínka vypořádána. Možnost zřídit IA u příspěvkové organizace vyplývá z citované věty § 5 odst. 1. Nikoliv pouze 100% vlastníkem, ale vlastnický podíl hraje roli, Připomínka akceptována, text upraven.
§ 5 odst. 1	O		Viz komentář k § 2 písm. a)	Připomínka vypořádána.
§ 5 odst. 2	Z		Toto ustanovení je velice problematické, jak může kraj např. zajistit u organizace, kde nemá majoritu, nastavení systému finančního řízení a kontroly a systému interního auditu.	Připomínka akceptována, text upraven.
§ 5 odst. 4	O		Není jasné, kdo bude definovat, co jsou administrativní a účetní postupy.	Připomínka akceptována. Text upraven v § 12.
§ 9	Z		Funkce hlavního účetního je nepřenositelná a může ji vykonávat pouze jeden zaměstnanec. V návrhu zákona není řešena zastupitelnost nebo dočasná delegace odpovědnosti hlavního účetního.	Připomínka akceptována. Text upraven.
§ 9 odst. 5	O		Toto ustanovení je v rozporu se zákonem č. 312/2002 Sb., o úřednicích územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, jelikož tento zákon je zákonem speciálním k zákoníku práce a jeho ustanovení tudíž mají	Připomínka akceptována. Text upraven.

			přednost před ustanoveními zákoníku práce. Zatímco z odstavce 3 vyplývá, že příkazců může být více, z odstavce 5 vyplývá, že hlavní účetní může být pouze jeden. Návrh nového znění: Doporučujeme u velkých organizací umožnit zřízení této funkce pro více osob.	
§ 9 odst. 7	O		Považujeme za nadbytečné stanovovat vnitřním předpisem neslučitelnosti funkcí příkazce operace, když toto vyplývá přímo z textu návrhu.	Připomínka akceptována. Text upraven.
§ 10 odst. 1	Z		„Výkonný orgán je oprávněn přenést své pravomoci v oblasti finančního řízení a kontroly na podřízené vedoucí zaměstnance“ – toto ustanovení je v rozporu s ustanovením § 68 odst. 1 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích. Rada kraje nemá podřízené zaměstnance. Kraj má pouze zaměstnance, kteří jsou zařazeni do krajského úřadu a jejichž nadřízeným je ředitel krajského úřadu. Zaměstnanci resp. krajský úřad plní úkoly uložené radou kraje.	Připomínka vypořádána. Text upraven.
§ 11	Z		Tento návrh bude představovat zatížení pro správce veřejného rozpočtu ve vztahu k zabezpečení předběžného hodnocení podle § 15. Ustanovení odstavce 2 písm. e) je nadbytečné vzhledem k tomu, že operativní evidence je již vedena v rámci účetnictví.	Připomínka akceptována. Text upraven.
§ 12 písm. f)	Z		Vzhledem ke znění tohoto ustanovení je nastavení odpovědnosti hlavního účetního v praxi nerealizovatelné. Kraje, resp. krajský úřad realizuje denně desítky až stovky faktur a příjmových dokladů. Pokud by tedy měl jeden zaměstnanec „ověřit příkazy k platbě a inkasu“, nebude to v jeho silách. Návrh nového znění: „hlavní účetní zabezpečí řádné ověřování, které bude moci býti provedeno jeho přímo podřízenými zaměstnanci. Hlavní účetní nastaví systém, který bude obsahovat i kontrolu a samotné provádění bude prováděno podřízenými zaměstnanci“.	Připomínka akceptována, text upraven.
§ 13 odst. 1	O		„... podpisový záznam výkonného orgánu ...“ – vzhledem k tomu, že rada kraje má více členů, znamenalo by to, že k mezitímní účetní závěrce musí být připojen podpisový záznam všech členů rady kraje. To však odporuje tomu, že tento orgán je kolektivní, společně přijímá usnesení a kolektivně rozhoduje.	Připomínka vypořádána. Znaky nesrovnalosti uvedeny v nařízeních EU.
§ 14 odst. 2	O		Není definováno, co znamená „vykazuje znaky nesrovnalosti“.	Připomínka vypořádána. Jedná se o případ závažného porušení právního předpisu (i

			podezření na trestnou činnost), proto považujeme za nezbytné informovat o tomto konání výkonný orgán.
§ 14 odst. 2	Z	V praxi je nereálné, že by hlavní účetní uvědomoval o nesrovnalostech v případě nečinnosti příkazce přímo radu. Schůze rady kraje jsou svolávány hejtnanem cca ve 14denních intervalech, není možné na schůzi rady řešit např. nesrovnalost na faktuře. Navrhujeme ponechat stávající systém, kdy v případě nesrovnalosti je informován vedoucí orgánu veřejné správy, tj. v případě krajů ředitel krajského úřadu.	Připomínka vypořádána. § 16 řeší povinnost rezervovat prostředky před uzavřením právního závazku. Vedení příjmů v operativní evidenci řeší § 17.
§ 16 odst. 3	Z	„Právní závazek vzniká vydáním rozhodnutí ...“ – právní závazek nevzniká vydáním rozhodnutí k vydání veřejných prostředků. Tento závazek vzniká až nabytím právní moci rozhodnutí. Z tohoto důvodu navrhujeme slova „vydáním rozhodnutí“ nahradit slovy „pravomocným rozhodnutím“. Navrhujeme, aby v rámci tohoto paragrafu byly řešeny jak závazky, tak nároky, resp. příjmy, protože i ty musí být vedeny v operativní evidenci.	Připomínka akceptována, text upraven.
§ 17 odst. 1 písm. e)	Z	Tuto povinnost nemají všechny – např. příspěvkové organizace, které netřídí příjmy a výdaje podle rozpočtové skladby. Návrh nového znění: Navrhujeme proto doplnit ustanovení uvedená pod písm. e) slovy „... je-li toto třídění vyžadováno podle jiného právního předpisu“.	Připomínka vypořádána. Jedná se o případ závažného porušení právního předpisu (i podezření na trestnou činnost), proto považujeme za nezbytné informovat o tomto konání výkonný orgán.
§ 17 odst. 3	Z	V praxi je nereálné, aby při vzniku nesrovnalostí uvědomoval příkazce operace výkonný orgán, tj. v případě kraje radu kraje.	Připomínka akceptována. Text upraven v § 12.
§ 18	Z	Schvalovací postupy hlavního účetního Viz připomínka k § 12 písm. f), kdy není možné jedním zaměstnancem zabezpečit schvalovací postup tak, aby nedocházelo k prodávám a následnému riziku neplnění povinností ve stanovených lhůtách spojených s dalšími možnými následky. Návrh nového znění: Doporučujeme zavést částečnou delegaci těchto postupů s nastavením kontroly, jak již bylo řešeno výše.	Připomínka vypořádána. Hlavní účetní obdrží výsledky kontrol od kontrolora.
§ 18 odst. 1 písm. c)	Z	Tuto povinnost hlavního účetního považujeme za irelevantní, neboť hlavní účetní neprovádí kontrolu podle § 20. Navrhujeme bod c) ze schvalovacích postupů hlavního účetního vyškrtnout.	Připomínka akceptována částečně. Úprava provedena dle připomínky MV.

§ 24	O	Návrh nového znění: Zde doporučujeme změnit nadpis. Nejdříve uvést správní delikty do nadpisu. Pod tento nadpis dát § 24 a pod § 24 dát podmnožinu správních deliktů – přestupky, jak to řeší např. zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích.	Připomínka vypořádána Úprava provedena dle připomínky MV.
§ 25 odst. 1 a 2	Z	Zavedení odpovědnosti za spáchání přestupků u fyzických osob, jak předpokládá návrh zákona, je nestandardní. Porušení povinností je sankcionováno v případě vzniku škody, dle pracovněprávních předpisů, případně dle trestního zákona. Návrh nového znění: Doporučujeme toto z návrhu zcela vypustit.	Připomínka vypořádána Ustanovení v souladu se zásadami správního trestání. Pokuta může být uložena např. ve výši 1 000,-Kč.
§ 25 odst. 3, § 27 odst. 5	Z	S přihlédnutím k výše uvedené připomínce nesouhlasíme s ukládáním pokut těmto osobám za nesplnění „některé z povinností“, které jsou v zákoně popsány jen velmi nekonkrétně. Navíc částku 200 000,- Kč považujeme za neúměrnou. Porušení „některé z povinností“ je považováno za přestupek, který podle § 27 odst. 5 projednává správce veřejného rozpočtu. Není však zřejmé, kdo by rozhodoval o uložení pokuty těmto osobám, zda výkonný orgán, nebo zaměstnavatel, případně jiný subjekt.	Připomínka vypořádána. Jedná se o jedno z protikorupčních opatření a o ustanovení nezbytná k posílení manažerské odpovědnosti
§ 27 odst. 5	O	Z návrhu vyplývá, že správce veřejného rozpočtu - rada, bude projednávat přestupky, což je v praxi těžko uskutečnitelné. Dále není zřejmé, podle jakého zákona, by při projednávání přestupku mělo být postupováno, když zde chybí jakákoliv zmínka o procesním předpisu, podle kterého se projednávání uskuteční. Dále zde chybí zmínka o tom, do jakého rozpočtu poplynou příjmy z ukládaných pokut.	Akceptováno, text upraven.
§ 30	Z	Z návrhu vyplývá povinnost zřídit interní audit jak u územních samosprávních celků, tak i u jimi zřízených příspěvkových organizací, ale také u obchodních společností s majetkovou účastí územního samosprávného celku. S povinným zřízením interního auditu u malých příspěvkových organizací územních samosprávních celků zásadně nesouhlasíme z důvodu neefektivního nakládání s veřejnými prostředky. U společností s ručením omezeným a akciových společností s majetkovou účastí např. kraje se jedná o rozpor s obchodním zákoníkem. Akciová společnost má jasně definovaný kontrolní orgán – dozorčí radu s jasnou odpovědností.	Připomínka vypořádána. Zákon neukládá povinnost zřídit IA u malých příspěvkových organizací. Je na rozhodnutí ÚSC, jak zajistí IA u zřízovaných organizací. Zákon umožňuje zajistit výkon IA u malých organizací útvarem IA zřizovatele. Stávající úprava umožňuje nahradit výkon IA výkonem veřejnosprávní kontroly. Akceptováno, text upraven.

			Upozorňujeme na rozpor mezi návrhem zákona a důvodovou zprávou v kritériu pro povinné zřízení interního auditu u obcí a městských částí hlavního města Prahy, kdy v návrhu zákona je stanoveno 15 000 obyvatel, u důvodové zprávy 10 000 obyvatel. Návrh nového znění odst. 2: Obce a městské části hlavního města Prahy, které mají méně než 15 000 obyvatel, příspěvkové organizace územních samosprávných celků, o nichž tak rozhodne zřizovatel, mohou nahradit funkci útvaru interního auditu přijetím jiných dostatečných opatření.	
§ 31	Z	V případě krajů jsou orgány kraje zastupitelstvo a rada. Zastupitelstvo, ani rada nemá podřízené zaměstnance. Dalším orgánem kraje je krajský úřad a tvoří jej ředitel a zaměstnanci kraje. Vedoucí útvaru interního auditu a interní auditoři jsou zaměstnanci kraje a jsou přímo podřízeni řediteli krajského úřadu. Pojetí nezávislosti interního auditu je v návrhu zákona nedomyšlené a navzájem si odporuje. Interní audit by podle návrhu měl být úkolován pouze radou kraje, avšak v personálních a organizačních záležitostech bude nadále podřízen řediteli krajského úřadu. Interní audit podle návrhu bude pro radu kraje auditovat krajský úřad, který řídí ředitel krajského úřadu. Ten stanovuje platy všem zaměstnancům kraje zařazeným do krajského úřadu a plní úkoly statutárního zástupce zaměstnavatele. Do pravomocí ředitele krajského úřadu nemůže rada kraje zasahovat. Z nezávislosti se rázem stává dvojí závislost. Upozorňujeme na značné riziko narušení nezávislosti interního auditu v důsledku funkční podřízenosti politickému orgánu a snahy o prosazování politických vlivů.	Připomínka vypořádána. Akceptace připomínky by vedla k rozporu s ostatními připomínkovými místy. Právní úprava nezávislosti je v souladu s Rámcem profesní praxe IA.	
§ 31 odst. 3 písm. c), d), e)	Z	Zde obsažená ochrana je příliš široká a je v rozporu s dále popsányými procesními postupy. Není jasné, proč by auditor měl mít možnost kdykoliv, bez toho, aniž by byl povinen někoho informovat, vstupovat na pracoviště zaměstnanců krajských úřadů a probírat se jim v písemnostech, např. ve večerních hodinách a v nepřítomnosti zaměstnanců úřadu („neomezený přístup“)? Ustanovení uvedená zejména pod písm. c) a e) navozují představu, že	Připomínka vypořádána. Ustanovení v žádném případě neznamená konstrukci uvedenou v připomínce.	

			zaměstnanci zařazení do útvaru interního auditu mají na jedné straně neomezená práva a na straně druhé žádnou odpovědnost. To jistě neměl zákonodárce určitě na mysli. Návrh nového znění odst. 3 písm. e): vyloučení jakékoli odpovědnosti zaměstnanců zařazených do útvaru interního auditu za činnosti, které jsou předmětem auditu.	
§ 33	Z		Výbory může zřizovat a zrušovat pouze zastupitelstvo kraje. Rada kraje může zřizovat a zrušovat komise. Návrh zákona je tak v rozporu se zněním zákona o krajích, když zákonodárce požaduje, aby výkonný orgán – rada kraje zřizoval jako poradní orgán výbor pro audit.	Připomínka vypořádána.
§ 35 a 36	O		Považujeme za naprosto nadbytečné řešit zákonem požadavky na vzdělávání interních auditorů a požadavky na vedoucího útvaru. Toto by měl řešit zákon o úřednících popř. prováděcí předpis k navrhovanému zákonu. Není jasné, co konkrétně znamená pojem „speciální odborná kvalifikace osvědčená mezinárodní profesní organizací nebo vzdělávacími organizacemi uznanými Ministerstvem financí“. Ustanovení § 35 odst. 1 je naprosto vágní, nepřesné. Není jasné, kdo bude posuzovat, že takto nepřesné kvalifikační předpoklady uchazeč o profesi interního auditora splňuje. Ustanovením § 35 odst. 3 stanoví MF obsah profesního vzdělávání, avšak vůbec se nezabývá finančním dopadem svého rozhodnutí. V důvodové zprávě je tak zcela nepravdivé tvrzení o tom, že navrhovaný zákon nemá žádný finanční dopad na územní rozpočty.	Akceptováno částečně. § 35 vypuštěn.
§ 37	O		V § 5 odst. 1 se předpokládá možnost další veřejné instituce mít svůj interní audit. Nikde v návrhu zákona není zmínka o tom, kdo jej zřizuje, zda má povinnost se řídit tímto návrhem zákona a následně kdo jmenuje vedoucího útvaru interního auditu další veřejné instituce.	Připomínka vypořádána. V § 39 je vymezena působnost k výkonu IA jednotlivým správčům veřejného rozpočtu. V připomínce k § 10 odst. 1 uvádí zpracovatel připomínky „zaměstnanci resp. krajský úřad plní úkoly uložené radou kraje“. Návrh zákona v souladu s legislativou EU a v souladu

				s PIC zavádí 2 stupňový řídicí a kontrolní systém. IA vzorku operací u příjemců VFP se bude vykonávat v rámci auditu systému u poskytovatele. Zákon neukládá povinnosti zřídit IA u organizací, ke kterým plní ÚSC zřizovatelské funkce. Jakým způsobem bude zajištěn IA u těchto organizací, rozhodne ÚSC.
§ 39 a 41	Z	Pojem „územní samosprávný celek“ následně „orgán oprávněný k výkonu auditu“ je značně matoucí. Jakým způsobem bude kolektivní orgán např. v podmínkách kraje – rada kraje vydávat písemné pověření? A to i s přihlédnutím k tomu, že sice může pravomoci přenést na své podřízené zaměstnance (viz § 10), které ovšem nemá. V § 39 odst. 4 je uvedena téměř totožná činnost jako v § 29 odst. 4. V jednom případě se jedná o kontrolu v druhém o audit. K příjemcům finanční podpory tedy nakonec budou chodit jak kontroloři, tak i auditoři. Auditoři navíc u tohoto příjemce budou provádět např. systémový audit? Proč by měl např. kraj vykonávat audit u jím zřízených příspěvkových organizací nebo školských organizací, když návrh zákona ukládá na těchto organizacích zřídit interní audit. Pak by interní audit kraje nebyl interním auditem, ale auditem interně externím!		Připomínka vypořádána. Průkaz nedokazuje, že k výkonu konkrétního auditu je pověřen majitel průkazu.
§ 45	O	Proč by interní auditor měl v rámci vlastních organizačních útvarů předkládat další dokument, který dokládá, že má oprávnění provádět interní audit? Pro působnost mimo vlastní organizaci (pokud bude nezbytně nutná) by naopak měl mít např. průkaz auditora a mělo by být uvedeno, jak má průkaz vypadat, co má obsahovat a kdo ho vydává.		Připomínka vypořádána. Ano, v souladu s Rámcem profesní praxe IA.
§ 46	O	Návrh zákona ukládá povinnosti auditované osobě. Pokud auditovaná osoba tyto povinnosti nesplní, auditor nemůže uložit žádnou sankci a nemůže tak splnění povinností na auditované osobě žádným způsobem vynutit.		Připomínka akceptována částečně, text upraven.
§ 47	Z	Podle návrhu zákona má být součástí stanoviska auditované osoby návrh opatření k nápravě zjištěných nedostatků, včetně termínů jejich realizace. Nesouhlasíme s tím, aby součástí stanoviska k návrhu zprávy byly návrhy opatření od auditovaného subjektu. Takto nastavený postup evokuje, že interní auditor neuzná žádné stanovisko k návrhu auditní zprávy a proto rovnou požaduje návrhy opatření. Přitom v dalším odstavci je jasné uvedeno, že se stanovisko vypořádá a zdůvodní neakceptování stanoviska. Z toho		Připomínka vypořádána Text ustanovení upraven (nyní § 44). Stanovisko auditované osoby může auditor akceptovat pouze v případě, že auditovaná osoba v něm uvedla argumenty podložené důkazy prokazující neopodstatněnost zjištění..

			vyplývá, že interní auditor může akceptovat stanovisko a upravit auditní zprávu, a tudíž bude navrhované opatření buď zbytečné, nebo neaktuální. Současně doporučujeme zařadit i povinnost zdůvodnění akceptování stanoviska a návrhy opatření dávat až k finální zprávě. Z odst. 3 není jasné, s kým budeme projednávat auditní zprávu. V případě krajů je statutárním zástupcem hejtman. Avšak není zřejmé, zda s tím takto návrh zákona počítá. Logicky byl vždy audit projednáván s ředitelem krajského úřadu.	
§ 49	O	Vzhledem na ustanovení předchozích § návrhu zákona vyhotoví interní auditor návrh zprávy z auditu, projedná ji s auditovanou osobou, zapracuje stanoviska auditované osoby k návrhu zprávy do finální zprávy a zprávu projedná se statutárním zástupcem auditované osoby – to vše bez součinnosti a dozoru vedoucího útvaru interního auditu. Vedoucí interního auditu tak podle návrhu zákona bude pouhým distributorem zprávy směrem k výkonnému orgánu. Pojem výkonný orgán orgánu oprávněnému k výkonu auditu není nikde vysvětlen, je velmi matoucí.	Připomínka vypořádána Interní auditor je povinen postupovat podle Mezinárodního rámce profesní praxe IA a dle standardu 2340 provádí vedoucí útvaru interního auditu nad průběhem celého auditu dohled (supervize). Text „Pojem výkonný orgán orgánu oprávněnému...“ je upraven.	
§ 51	O	Odst. 4 předpokládá, že obce v působnosti kraje budou předkládat roční zprávy krajům a kraje budou do své vlastní zprávy zpracovávat souhrn těchto zpráv a stanovisek. Kraj pro svoji činnost samosprávy toto vůbec nepotřebuje, řídicí a kontrolní systém obcí nenastavuje a ani ho nemůže nijak ovlivnit. Sumarizaci zpráv naopak v dalších § návrhu zákona požaduje MF a ukládá krajům povinnost pro MF tyto zprávy zpracovávat a ukládat do informačního systému. Zde se zjevně jedná o přenesenou působnost, a to ještě navíc bez úhrady nákladů na takovou činnost ze strany státu.	Připomínka akceptována, text upraven.	
§ 57	O	V § 55 je u Evropského úřadu pro boj proti podvodům uvedeno (dále jen „úřad“). Zde se znovu uvádí celý pojem Evropský úřad pro boj proti podvodům. Doporučujeme zavedenou zkratku „úřad“ z § 55 vypustit.	Připomínka vypořádána.	
§ 58	Z	Tímto ustanovením návrhu zákona je, dle našeho názoru, nepřipustně zasahováno do práv územní samosprávy garantované Ústavou ČR. Karlovarský kraj vítá navrhovanou metodickou a konzultační pomoc.	Ustanovení v souladu s ústavním pořádkem. Ustanovení v žádném případě neznamená výkon auditu u ÚSC u úrovni MF.	

			Rovněž uvítá zapojení Ministerstva financí do externího hodnocení interního auditu podle mezinárodních standardů, avšak audit kvality a audit řídicích a kontrolních systémů odmítá. Podle návrhu odst. 2 dozorový orgán, MF, vlastně ani nemusí použít procesní pravidla, protože je použije přiměřeně. Pojem přiměřeně je zde zvolen jako nevhodný a orgán, nad kterým by měl být vykonán dozor tak nemá předem jasná pravidla a kritéria podle kterých se dozor bude konat.	
	§ 59	Z	Odst. 1 písm. c) – doporučujeme za slova „příjemců finanční podpory“ doplnit slova „poskytnuté ze státního rozpočtu“. V opačném případě by znamenalo, že Ministerstvo financí může auditovat i příjemce finanční podpory poskytnuté z rozpočtu hlavního města Prahy, k čemuž nemá oprávnění.	Akceptováno.
	§ 61	O	V odst. 3 je uvedeno „roční zprávy“. Správně by mělo být uvedeno „roční auditní zprávy“.	Akceptováno.
	§ 62	O	Obsluha informačního systému ze strany krajů by dle našeho názoru měla být výkonem přenesené působnosti a měla by být hrazena státem.	Připomínka akceptována. Text DZ doplněn.
	důvodové zprávy zákona	Z	Dle našeho názoru nebyla dodržena Legislativní pravidla vlády ČR, konkrétně Obecné zásady hodnocení dopadů regulace (RIA), tj. nebylo provedeno řádné hodnocení dopadů regulace (vyčísleny očekávané dopady). Jsme přesvědčeni o tom, že zákon v navrhované podobě přinese územním samosprávám a dalším organizacím zvýšené náklady. To je uvedeno v konkrétních připomínkách uvedených výše. V textu předkládací zprávy, str. 2 druhý odstavec zdola, je pouze konstatováno, že se „ekonomický dopad na veřejné rozpočty nepředpokládá“ a že „jediné náklady jsou k tíži Ministerstva financí“. S tímto tvrzením rozhodně nesouhlasíme. Zavedení institutu auditu ve veřejné správě bude znamenat navýšení nákladů na výkon veřejné správy. Navýšení počtu interních auditorů nelze provést pouhým přesunem funkcí kontrolorů z úseků, které dosud vykonávaly veřejnosprávní kontrolu, bez následku snížení kvality kontrolních mechanismů.	Připomínka akceptována, text DZ doplněn.
Praha	obecně	O	Návrh zákona mění svými ustanoveními zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hlavním městě Praze“), tak výrazným způsobem, že to lze považovat za jeho nepřímou	Vypořádáno. Zpracovatel nekonkretizuje, v čem vidí novelizaci zákona o hl.m.Praze.

			novelizaci, která je nepřipustná. Návrh zákona uvádí mnoho pojmů jimiž označuje různé orgány, přičemž není vždy zřejmé, koho nebo co tím má předkladatel zákona na mysli. V podmínkách hlavního města Prahy se za většinou použitých pojmů skrývá rada hlavního města Prahy, která ovšem nemá ve všech případech svěřeny takové pravomoci, aby mohla dodržet příslušná ustanovení návrhu zákona. Návrhem zákona není dostatečně řešeno postavení příspěvkových organizací, nastavení řídicího a kontrolního systému, povinnost řídit se podle tohoto zákona, možnost zřízení interního auditu a další související záležitosti. Návrhem zákona není vyřešena problematika „nezávislosti“ interního auditu. Navrhovaný stav způsobí situaci, že interní audit bude podléhat dvěma subjektům (radě hlavního města Prahy funkčně a řediteli Magistrátu hlavního města Prahy pracovněprávně) a tudíž bude jeho činnost závislá na obou dvou. V návrhu zákona jsou i nejasné věci z hlediska samotného výkonu auditu, jako je vydávání pověření, návrh zprávy, projednávání finální zprávy apod., které nevycházejí z best practice.	Připomínka je nekonkrétní. Nezávislost IA v souladu s Rámcem profesní praxe a zákony o ÚSC.
	obecně	Z	Název návrhu zákona „Zákon o kontrolním a řídicím systému ve veřejné správě“ požadujeme nahradit názvem „Zákon o finančním řízení, finanční kontrole a interním auditu ve veřejné správě“. Název zákona je věcně nesprávný a zavádějící. Význam slovního spojení „o řídicím a kontrolním systému ve veřejné správě“ neodpovídá obsahu (předmětu) úpravy zákona a bezdůvodně (z hlediska věcného i legislativního) jej zásadním způsobem přesahuje. Systém řízení a kontroly ve veřejné správě se zdaleka neomezuje na pouhé finanční řízení, finanční kontrolu a interní audit, resp. jejich systém, tvořící předmět úpravy předloženého návrhu zákona. Do systému řízení a kontroly ve veřejné správě vstupuje velké množství dalších činností a vztahů, jako jsou mj. činnosti povahy správního dozoru, státního dozoru apod.	Připomínka vypořádána. Návrh zákona akceptuje model PIC. Akceptace připomínky by vedla k rozporu s ostatními připomínkovými místy.

	§ 1	O	Uvedené ustanovení nereflexuje na existenci Městské policie hlavního města Prahy, jako orgánu hlavního města Prahy, který je napojen na rozpočet hlavního města Prahy, není však zřízen zvláštním právním předpisem, ale oprávnění jej zřídit je vyhrazeno zastupitelstvu hlavního města Prahy.	Připomínka vypořádána. Městská policie není účetní jednotkou. Doplněna DZ.
	§ 1, 3, § 57 odst.1		Ustanovení § 1 navrhneme nahradit tímto zněním: „ § 1 Předmět úpravy Tento zákon upravuje a)strukturu a společné zásady systému finančního řízení, finanční kontroly a interního auditu ve veřejné správě, b)pravidla finančního řízení, finanční kontroly a interního auditu ve veřejné správě, c)centrální harmonizaci systému finančního řízení, finanční kontroly a interního auditu ve veřejné správě a dozor nad účinností tohoto systému a dodržováním tohoto zákona.“. V názvu zákona je použit již zmíněný výraz „řídící a kontrolní systém ve veřejné správě“. V § 1 písm. a) jsou uvedena slova „řídícího a kontrolního systém správců kapitol státního rozpočtu, státních fondů“, aniž by byla zavedena odpovídající legislativní zkratka nebo toto spojení bylo legálně definováno (v § 2) způsobem korespondujícím názvu zákona a potom jednotně používáno i v dalším textu zákona. V § 1 chybí mezi vymezenými okruhy předmětu úpravy samotná pravidla finančního řízení, finanční kontroly a interního auditu (resp. u interního auditu chybí hmotněprávní složka těchto pravidel, procesní složka je uvedena pod písm. b)). Pravidla finančního řízení, finanční kontroly a interního auditu nejsou jako okruhy předmětu úpravy zahrnuty pod písmenem a) v § 1. Toto ustanovení totiž uvádí jen, že zákon upravuje „strukturu a společné zásady řídicího a kontrolního systému“. Strukturu tvoří, jak známo, prvky určitého systému a jejich vzájemné vztahy; struktura	Připomínka vypořádána. V § 1 písm. a) uvedena LZ „správce veřejného rozpočtu“.

			tedy nevypovídá o obsahu jednotlivých prvků. Úprava struktury řídicího a kontrolního systému tedy není úpravou vlastních pravidel finančního řízení, finanční kontroly a interního auditu, která však ve skutečnosti tvoří klíčovou součást předmětu navrhované úpravy. V nadpisu § 3 je uveden další, dosud nepoužitý výraz „řídicí a kontrolní systém“ ve slovním spojení „struktura řídicího a kontrolního systému, přičemž v následujícím návěti nad jednotlivými písmeny tohoto ustanovení je použit opět další, od předchozích výrazů odlišný výraz „řídicí a kontrolní systém veřejné správy“ – tedy nikoliv již řídicí a kontrolní systém ve veřejné správě, ale veřejné správy. To způsobuje celkový zmatek v legislativním textu a snižuje možnost správně se v tomto textu orientovat. Podobně jako v názvu zákona je i v těchto ustanoveních používání výrazu „řídicí a kontrolní systém“ neadekvátní a zavádějící proto, že se jím ve skutečnosti nemyslí řídicí a kontrolní systém ve veřejné správě, ale jen jeho určitá specifická část. Tím pak vznikají zbytečné nesrozumitelnosti i dalšího textu. Čte-li se samostatně např. § 57 odst. 1 písm. a) návrhu, vyvolává tato neadekvátní legislativní terminologie zavádějící představu, že Ministerstvo financí je orgánem, do jehož působnosti náleží tvorba koncepce rozvoje řídicích a kontrolních systémů na všech úrovních veřejné správy v celém jejím rozsahu a nikoli v rozsahu pouhé „finančně-kontrolní problematiky“, tj. že ministerstvo je ústředním správním úřadem nejen pro finanční kontrolu, ale i pro celkové řízení a kontrolu ve veřejné správě.	
	§ 2	O	Navrhujeme vymezit pojem „nesrovnalost“, který se v návrhu zákona používá. Není totiž zřejmé, zda je nesrovnalost chápána ve smyslu příslušných nařízení evropské Komise a Rady - v tom případě by bylo vhodné vyznačit poznámku pod čarou - nebo zda zákonodárce má v úmyslu tento pojem definovat nově. V § 2 navrhujeme definovat další pojmy, a to	Připomínka vypořádána. Pojem nesrovnalosti je chápán ve smyslu nařízení EU, což je vyjádřeno odkazem na příslušná nařízení EU v poznámce pod čarou. Připomínka neakceptovaná.

			„a) systémem finančního řízení, finanční kontroly a interního auditu ve veřejné správě, systém finančního řízení, finanční kontroly a interního auditu správců veřejného rozpočtu a dalších veřejných institucí (dále jen „systém finančního řízení, kontroly a interního auditu“), b) správcem veřejného rozpočtu správce kapitoly státního rozpočtu, státního fondu, územního samosprávného celku, městské části hlavního města Prahy, dobrovolného svazku obcí a regionální rady regionu soudržnosti, c) další veřejnou institucí organizační složka státu, která není správcem kapitoly státního rozpočtu, státní příspěvková organizace, příspěvková organizace územního samosprávného celku a městské části hlavního města Prahy a právnická osoba zřízená k plnění úkolů veřejné správy jiným právním předpisem nebo na základě jiného právního předpisu, která hospodář s veřejnými prostředky“, Dosavadní písmena a), b), c) d), e) se označují jako písmena d), e), f), g), h). Dále navrhuje doplnit do ustanovení § 2 definice pojmů veřejnoprávní finanční kontrola a řídicí finanční kontrola včetně jejich časového vymezení, a to s ohledem na skutečnost, že výše uvedený systém finančních kontrol od r. 2001 funguje a je pravděpodobné, že obdobně bude prováděn i nadále. Vymezení těchto pojmů považujeme za žádoucí z hlediska jednoznačného výkladu těchto pojmů a zamezení nedorozumění. V návrhu zákona je zcela vypuštěn systém finančních kontrol ve veřejné správě včetně časového vymezení uvedený v § 3 stávajícího zákona o finanční kontrole. Jedná se o významné instituty pro kontrolní činnost, veřejnoprávní finanční kontrolu - předběžná, průběžná a následná, a řídicí finanční kontrolu - předběžná, průběžná a následná.	Připomínka neakceptovaná.
	§ 3	O	V návaznosti na výše uvedené připomínky navrhuje nahradit § 3 tímto zněním: „ § 3 Struktura systému finančního řízení, finanční kontroly a interního auditu	Připomínka neakceptována.

			Systém finančního řízení, finanční kontroly a interního auditu tvoří a) systém finančního řízení a finanční kontroly jakožto kontroly hospodaření s veřejnými prostředky (dále jen „systém finančního řízení a finanční kontroly“), b) systém interního auditu, c) centrální harmonizace systémů uvedených pod písmenem a) a b) a dozor nad účinností těchto systémů a dodržováním tohoto zákona.“, Navrhované změny by měly být promítnuty do ostatního textu návrhu zákona. Návrh nového zákona je v zásadě jistou kontinuitou zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), s příslušnými změnami a uplynulých téměř 12 let bylo slovní spojení „finanční kontrola“ používáno a zcela se osvědčilo. Podle našeho názoru neexistuje relevantní důvod proč toto výstižné slovní spojení měnit a nahradit ho obecným výrazem kontrola, který sám o sobě je zcela nekonkrétní. Doporučujeme doplnit slovní spojení „finanční kontrola“ i v dalším textu, např. v § 20, 21.	
	§ 5	Z	V odstavci 1 v části věty za středníkem se uvádí „výkon interního auditu u další veřejné instituce zajišťuje prostřednictvím svého útvaru nebo útvaru interního auditu této instituce“ – návrh zákona nikde v dalším textu nepředpokládá povinnost ani možnost zřídit interní audit u příspěvkové organizace (další veřejné instituce). Nepočítá ani se jmenováním vedoucího interního auditu v příspěvkové organizaci. Nutno upravit	Akceptováno, ustanovení upraveno.
		Z	K odstavci 2 a 3 – Výkonný orgán, resp. rada hlavního města Prahy může zajistit zavedení účinného řídicího a kontrolního systému pouze u právnických osob, kde je 100% vlastníkem hlavní město Praha a kde plní funkci valné hromady. U ostatních právnických osob, kde je pouze podílovým vlastníkem, není výkonný orgán schopen toto zajistit. Návrh je proto potřeba v uvedeném smyslu upravit.	Připomínka vypořádána. Nikoliv pouze 100% vlastníkem, ale vlastnický podíl hraje roli, § 5 odst. 2
	§9	Z	Odstavec 5 je v rozporu (pokud nebude zajištěna další návaznost) se zákonem č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o	Připomínka akceptována. Text upraven.

			změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, který je lex specialis k zákoníku práce.	
		Z	Dále z tohoto a následujících ustanovení vyplývá, že funkce hlavního účetního je nepřenositelná a může ji vykonávat pouze jeden zaměstnanec. V návrhu zákona není řešena jeho zastupitelnost nebo dočasná delegace odpovědnosti hlavního účetního. K nereálnosti výkonu této funkce jedním zaměstnancem uplatňujeme připomínku k § 12.	Připomínka akceptována. Text upraven.
	§ 10	Z	V odstavci 1 větě první se uvádí „Výkonný orgán je oprávněn přenést své pravomoci v oblasti finančního řízení a kontroly na podřízené vedoucí zaměstnance“ - toto ustanovení je v rozporu s § 81 odst. 1 zákona o hlavním městě Praze. Rada hlavního města Prahy nemá podřízené zaměstnance. Hlavní město Praha má pouze zaměstnance, kteří jsou zařazeni do Magistrátu hlavního města Prahy a jejich nařízeným je ředitel Magistrátu hlavního města Prahy. Zaměstnanci resp. Magistrát hlavního města Prahy pak plní úkoly uložené mu radou hlavního města Prahy (výkonným orgánem).	Připomínka akceptována. Text upraven.
	§ 12 <i>písm.f)</i>	Z	Hlavní město Praha, resp. Magistrát hlavního města Prahy realizuje denně cca 500 faktur a cca 650 příjmových dokladů. Pokud by tedy měl jeden zaměstnanec „ověřit příkazy k platbě a inkasu“, není to v jeho silách, nastavení takovéto odpovědnosti je nerealizovatelné. Požadujeme proto nahradit citované znění tak, že hlavní účetní zabezpečí řádné ověřování, které bude moci být provedeno jeho přímo podřízenými zaměstnanci. Tzn. hlavní účetní nastaví systém, který bude obsahovat i kontrolu a samotné provádění bude prováděno podřízenými zaměstnanci. Požadované znění: „f) zabezpečuje ověřování příkazů k platbě a inkasu a zabezpečuje řádné provádění plateb, výběr příjmů a inkaso pohledávek,“.	Připomínka akceptována. Text upraven.
	§ 13	O	Vzhledem k tomu, že rada hlavního města Prahy má 11 členů, znamenalo by podle věty druhé odstavce 1, kde se uvádí „ <i>podpisový záznam výkonného orgánu</i> “, že k mezitímní účetní závěrce musí být připojen podpisový záznam všech 11 členů rady hlavního města Prahy. To však odporuje tomu, že tento orgán je kolektivní a také kolektivně rozhoduje. Proto by podpisu mělo předcházet minimálně projednání této věci s následným usnesením a s	Připomínka akceptována, text upraven.

			možným výrokem „bere na vědomí, souhlasí, schvaluje apod.“ a případně uložení jednomu zástupci učinit podpisový záznam.	
§ 14 odst.2	O		S ohledem na to, že není definován pojem nesrovnalost ani jeho znaky, je obrat „vykazuje znaky nesrovnalosti“ dosti vágní a rozdílně uchopitelný pojem.	Ustanovení upraveno. Nesrovnalost vymezena odkazem na nařízení EU v poznámce pod čarou.
§ 16 odst. 3	Z		Právní závazek nevzniká vydáním rozhodnutí k vydání veřejných prostředků. Tento závazek vzniká až nabytím právní moci rozhodnutí. Z tohoto důvodu požadujeme slova „vydáním rozhodnutí“ nahradit slovy „pravomocným rozhodnutím“. Dále navrhuje, aby v rámci tohoto paragrafu byly řešeny jak závazky, tak nároky, resp. příjmy, protože i ty musí být vedeny v operativní evidenci.	Připomínka vypořádána. § 16 řeší povinnost rezervovat prostředky před uzavřením právního závazku. Vedení příjmů v operativní evidenci řeší § 17.
§ 18	Z		Viz připomínka k § 12, kdy není možné jedním zaměstnancem zabezpečit schvalovací postup tak, aby nedocházelo k prodlevám a následnému riziku neplnění povinností ve stanovených lhůtách spojených s dalšími možnými následky. Požadujeme proto zavést částečnou delegaci těchto postupů s nastavením kontroly, jak již bylo řešeno výše.	Připomínka akceptována, text upraven.
§25	O		Chybí zde definice přestupku pro správce rozpočtu, je-li zřízen, a to pro zachování rovného přístupu.	Neakceptováno.
§ 31 odst. 1	Z		Toto ustanovení je v rozporu s § 81 odst. 1 zákona o hlavním městě Praze. Rada hlavního města Prahy nemá podřízené zaměstnance ani útvary. Hlavní město Praha má pouze zaměstnance, kteří jsou zařazeni do Magistrátu hlavního města Prahy a jejich nařízeným je ředitel Magistrátu hlavního města Prahy. Zaměstnanci resp. Magistrát hlavního města Prahy pak plní úkoly uložené mu radou hlavního města Prahy (výkonným orgánem). Celkové pojetí nezávislosti interního auditu je v návrhu zákona nedomyšlené a navzájem si odporuje. Interní audit by měl sice být úkolován pouze radou hlavního města Prahy, avšak v personálních a organizačních záležitostech bude nadále podřízen řediteli Magistrátu hlavního města Prahy. Tím idea nezávislosti interního auditu bere za své. Interní audit bude auditovat pro radu hlavního města Prahy Magistrát hlavního města Prahy, který řídí ředitel Magistrátu hlavního města Prahy. Ředitel Magistrátu hlavního města Prahy	Připomínka vypořádána. Není zřejmý rozpor se zákonem o hl.m.Praze. Zpracovatel připomínky uvádí „Zaměstnanci resp. Magistrát hlavního města Prahy pak plní úkoly uložené mu radou hlavního města Prahy (výkonným orgánem).“ Nezávislost IA nastavena v souladu se zákonem o hl.m.Praze a Rámcem profesní praxe.

			podle § 81 odst. 5 zákona o hlavním městě Praze, stanovuje platy všem zaměstnancům hlavního města Prahy zařazeným do Magistrátu hlavního města Prahy a plní úkoly statutárního zástupce zaměstnavatele. Do těchto pravomocí nemůže rada hlavního města Prahy zasahovat, a tudíž nedokáže ani výkonný orgán zajistit funkční a organizační nezávislost, tak jak je v návrhu stanoveno. Dále je třeba upozornit na to, že ředitel Magistrátu hlavního města Prahy je ze své funkce odpovědný pouze primátorovi hlavního města Prahy, a to podle § 81 odst. 7 zákona o hlavním městě Praze.	
§ 33 odst. 1	Z		Správce veřejného rozpočtu, resp. rada hlavního města Prahy, jak již bylo vysvětleno výše, může zřizovat s ohledem na § 68 odst. 2 písm. i) zákona o hlavním městě Praze, pouze komise rady hlavního města Prahy. Výbory jako poradní orgán může podle § 77 odst. 1 zákona o hlavním městě Praze zřizovat pouze zastupitelstvo hlavního města Prahy, které si ovšem nemusí vyhradit pravomoc rozhodovat v této záležitosti.	Vypořádáno.
§ 37	O		Ustanovení § 5 odst. 1 předpokládá možnost, aby další veřejná instituce měla svůj interní audit. Nikde jinde však není zmínka o tom, kdo jej zřizuje, zda má povinnost se řídit tímto návrhem zákona a následně, kdo jmenuje vedoucího útvaru interního auditu další veřejné instituce.	Připomínka vypořádána. O způsobu zajištění IA příspěvkové organizace rozhoduje zřizovatel.
§ 39 a 41	Z		Použití pojmu „územní samosprávný celek“ a následně v § 41 pojmu „orgán oprávněný k výkonu auditu“ je značně matoucí. Dle připomínek výše se stále jedná v podmínkách hlavního města Prahy o radu hlavního města Prahy. Jakým způsobem kolektivní orgán bude vydávat písemné pověření? A to i s přihlédnutím k tomu, že sice může pravomoci přenést na své podřízené zaměstnance (viz § 10), které ovšem nemá (viz připomínky k § 10).	Připomínka vypořádána. V § 39 je vymezena působnost k výkonu IA jednotlivým správcům veřejného rozpočtu. zpracovatel připomínky uvádí „Zaměstnanci resp. Magistrát hlavního města Prahy pak plní úkoly uložené mu radou hlavního města Prahy (výkonným orgánem).“
§ 47 odst. 1	Z		Nesouhlasíme se zněním věty poslední, která zní „Součástí stanoviska auditované osoby je návrh opatření k nápravě zjištěných nedostatků, včetně termínů jejich realizace.“ Nesouhlasíme s tím, aby součástí stanoviska k návrhu zprávy byly návrhy opatření od auditovaného subjektu. Takto nastavený postup evokuje, že interní auditor neuzná žádné stanovisko k návrhu auditní zprávy a proto rovnou požaduje návrhy opatření. Přitom v dalším odstavci je jasné uvedeno, že se stanovisko vypořádá a zdůvodní neakceptování stanoviska. Z toho vyplývá, že interní auditor může	Připomínka vypořádána Text ustanovení upraven.

			akceptovat stanovisko a upravit auditní zprávu, a tudíž bude navrhované opatření buď zbytečné nebo neaktuální. Současně požadujeme zařadit i povinnost zdůvodnit akceptování stanoviska a návrhy opatření dávat až k finální zprávě. Tento postup je používán v praxi interního auditu Magistrátu hlavního města Prahy a i u auditů finančních prostředků z EU a je funkční.	
	§ 47 odst.3	Z	Z tohoto odstavce není jasné, s kým budeme projednávat auditní zprávu, pakliže bude audit prováděn u organizačních útvarů Magistrátu hlavního města Prahy. Statutární zástupce by byl v tomto případě primátor hlavního města Prahy (protože vedoucí orgánu veřejné správy – ředitel Magistrátu hlavního města Prahy již v návrhu zákona neexistuje). Avšak není zřejmé, zda s tím takto návrh zákona počítá. Logicky byl vždy audit projednáván s ředitelem příslušného odboru, který za činnost odpovídal a měl ji svěřenou v rámci organizačního řádu (ten schvaluje rada hlavního města Prahy, nikoliv statutární zástupce) nebo s ředitelem Magistrátu hlavního města Prahy, jednalo-li se o průřezový audit.	Připomínka vypořádána. Ustanovení upraveno. Zprávu z auditu projedná interní auditor s vedoucím útvaru, v případě kdy bude auditováno více útvarů, bude s každým vedoucím projednána část zprávy týkající se jeho útvaru. V rámci distribuce bude zpráva z auditu doručena radě nebo tomu, koho rada určí (závisí na rozhodnutí rady).
	§ 58	Z	Tímto ustanovením návrhu zákona je, dle našeho názoru, nepřipustně zasahováno do práv územní samosprávy garantované Ústavou ČR. Zároveň ovšem hlavní město Praha akceptuje a vítá zákonem navrhovanou metodickou a konzultační pomoc. Hlavní město Praha rovněž uvítá zapojení Ministerstva financí do externího hodnocení IA podle mezinárodní standardů, avšak audit kvality a audit řídicích a kontrolních systémů odmítá.	Připomínka vypořádána.
	§ 59 odst.1 písm.c)	Z	Požadujeme v části věty před středníkem i v části věty za středníkem za slova „příjemců finanční podpory“ vložit slova „poskytnuté ze státního rozpočtu“. V opačném případě by znamenalo, že Ministerstvo financí může auditovat i příjemce finanční podpory poskytnuté z rozpočtu hlavního města Prahy, k čemuž nemá oprávnění.	Akceptováno.
	§ 68	Z	Tuto povinnost je třeba stanovit nejen hlavnímu městu Praze, ale i městským částem!	Připomínka akceptována, text upraven.
Jihočeský kraj	<i>obecně</i>	Z	S návrhem zákona v předložené podobě se neztotožňujeme jako s celkem. Současný systém finančního řízení a kontroly ve veřejné správě podle zákona č. 320/2001 Sb. na úrovni kraje je zavedený, funkční a v zásadě vyhovující. Navrhujeme neměnit systém jako takový, ale upravit stávající zákon novelou tak, aby splňoval další požadavky evropských předpisů. Je zřejmé, že návrh zákona byl zpracován v časové tísní (k diskusi nebyl předložen věcný záměr zákona) a u tak důležitých právních normy, která se týká nastavení celého systému finančního řízení a kontroly ve veřejné správě ČR	Připomínka vypořádána. Návrh zákona nastavuje odpovědnost za řídicí a kontrolní systém v ÚSC právě s ohledem na vymezení pravomoci a působnosti orgánů ÚSC za výkon samostatné působnosti, do které patří jak hospodaření tak i řídicí a kontrolní systém.

			toto považujeme za zásadní opomenutí. Navíc návrh nereflektuje jiné zákonné normy (zákon o krajích, zákon o obcích, zákoník práce, zákon o úřednících územních samosprávných celků apod.)	
		Z	Podstatné změny, které jsou navrhovány novým zákonem, jednoznačně přinesou ekonomický dopad do rozpočtu kraje, protože budou znamenat zásadní úpravy ve schvalovacích postupech a organizačním zajištění kontrolní a auditní činnosti (organizační změny, nároky na personální zdroje, změny v software, větší časové a administrativní zatížení zaměstnanců i rady kraje atd.). Tvzení předkladatelů zákona, že se nepředpokládá dopad na veřejné rozpočty, není tedy objektivní a podložené. Dle našeho názoru nebylo dostatečně provedeno hodnocení RIA, jelikož řádně nevyčísluje finanční dopady na rozpočet kraje.	Připomínka akceptována, text DZ upraven.
		Z	Zásadní změna ve stanovení výkonného orgánu v rámci systému finančního řízení a kontroly v podmínkách krajů - rady kraje (kolektivní politický orgán pouze s obecnou odpovědností za zavedení řídicího a kontrolního systému), ale přitom zároveň stanovení konkrétní odpovědnosti příkazců - vedoucích zaměstnanců kraje zařazených do krajského úřadu, nereflektuje vztah a postavení jednotlivých orgánů kraje stanovených zákonem o krajích, je pouze formální a nic zásadního nepřinese. Rada rozhoduje, ale odpovědnost je přenášena na příkazce (zaměstnance) včetně sankcí. Zákonem je nepřesně definován vztah mezi radou kraje a zaměstnanci kraje zařazenými do krajského úřadu, kteří jsou ze zákona o krajích podřízeni řediteli krajského úřadu. Celým zákonem se prolíná nevyváženost pravomocí a odpovědnosti mezi jednotlivými orgány kraje – radou kraje a krajským úřadem (zaměstnanci kraje).	Neakceptováno. Hospodaření ÚSC, jakož i jeho kontrola je v samostatné působnosti ÚSC. Výkonný orgán kraje v oblasti samostatné působnosti je podle § 57 zákona o krajích rada, která je podle § 59 zákona o krajích vyhrazeno zabezpečovat hospodaření. Krajský úřad vykonává podle § 67 přenesenou působnost.
		Z	Jako problematická se jeví snaha zákonodárců přenést zodpovědnost za řídicí a kontrolní systém zřízených příspěvkových organizací na kraj, když tato zodpovědnost má být prvotně vyžadována od statutárního zástupce organizace (samostatný právní subjekt). Totéž lze konstatovat u povinnosti právnických osob s majetkovou účastí kraje zavést tento systém včetně interního auditu bez ohledu na současnou a budoucí právní úpravu týkající se obchodních společností.	Zákon stanoví povinnosti kraji z pozice zřizovatele. Nepřenáší odpovědnost z ředitele příspěvkové organizace na kraj. Zásadní nepochopení manažerské odpovědnosti a delegace pravomocí.

		Z	Celý systém dosavadní řídicí kontroly a schvalovací postupy v zodpovědnosti příkazce, hlavního účetního, případně správce rozpočtu není v novém zákoně popsán tak srozumitelně a jednoznačně jako v zákoně stávajícím. Např. není jasné, v jakém časovém sledu ty které činnosti příkazce provádí (v současné právní úpravě je jednoznačně rozlišena právní a platební fáze operace včetně jejich doložení). Nehledě na to, že např. u příspěvkových organizací některé skutečnosti příkazce nemůže ověřit, protože jsou pro ni nerelevantní (např. rozpočtová skladba). Dále se jeví jako problematická pouze alternativní možnost zřízení funkce správce rozpočtu, jestliže se jí dále v zákoně přiřazují jisté povinnosti. S tím je spojené matoucí zavedení nového pojmu „správce veřejného rozpočtu,“ který má v navrhované právní úpravě úplně odlišné vymezení.	Vypořádáno, funkce správce rozpočtu zřízena obligatorně.
		Z	Za zcela neadekvátní považujeme přílišnou akumulaci odpovědnosti zákonem vymezené funkci hlavního účetního. V tom rozsahu a na jednu osobu je to opravdu nereálné.	Vypořádáno. Text upraven.
		Z	Neztotožňujeme se s navrhovaným zavedením spojeného modelu interního auditu v odpovědnosti správce veřejného rozpočtu (kraje) se zahrnutím dalších veřejných institucí a s prováděním „interního“ auditu u příjemců finančních podpor, jelikož tento navrhovaný systém přinese duplicitní kontrolní (§ 20) a auditní činnost (§ 28). Kontroly dle § 20 nesmí vykonávat zaměstnanci, kteří se podíleli na přípravě a uskutečňování operací a dále má správce veřejného rozpočtu povinnost provádět paralelně interní audity u vnějších subjektů, čímž by též narostly požadavky na personální zabezpečení těchto činností. Další veřejné instituce a příjemci finančních podpor jsou samostatnými právními subjekty, u nichž je přinejmenším diskutabilní provádění „interních“ auditů vnějším subjektem. Návrh zákona se tímto způsobem snaží nevhodně nahradit současnou fungující kontrolní činnost prověřující hospodaření a nakládání s veřejnými prostředky. Při stávajícím obsazení útvarů interního auditu na krajích (v průměru 2-4 zaměstnanci) nelze ani reálně zajistit výkon interního auditu podle mezinárodních standardů u všech dalších veřejných institucí a příjemců finančních podpor z rozpočtu kraje.	Vypořádáno. Zákon nastavuje primární a sekundární systém kontrol a auditů.

	Z	Vymezení pojmů v § 2 považujeme za nedostačující. V zákoně se používají pojmy, jejichž význam není jednoznačný – např. pokladní služba, inkaso, přijetí rozpočtového závazku, nesrovnalost, souvztažnost výdajů v projektech.	Připomínka vypořádána.
§ 2 písm. a), § 9 a § 10	Z	Návrh stanovit radu kraje jako výkonný orgán v oblasti řídicího a kontrolního systému kraje považujeme za nevhodný, jelikož rada je kolektivní politický orgán, jehož vymahatelná odpovědnost je návrhem zákona stanovena neurčitě. Toto nastavení by bylo ze zákona pouze formální, protože by v praxi stejně muselo dojít k delegaci pravomocí včetně většího administrativního zatížení (nezbytnost schvalování a písemného delegování pravomocí radou kraje) Doporučujeme zachovat stávající model dle zákona o finanční kontrole.	Hospodaření ÚSC, jakož i jeho kontrola je v samostatné působnosti ÚSC. Výkonným orgánem kraje v oblasti samostatné působnosti je podle § 57 zákona o krajích rada, které je podle § 59 zákona o krajích vyhrazeno m.j. zabezpečovat hospodaření. Krajský úřad podle § 67 vykonává přenesenou působnost. Úkoly v samostatné působnosti plní KÚ pouze v rozsahu vymezeném zastupitelstvem nebo radou. Od nabytí účinnosti zákona o finanční kontrole vznáší ÚSC připomínky k jeho aplikaci právě s ohledem na skutečnost, že ředitel KÚ nedisponuje podle zákona o krajích pravomocemi v samostatné působnosti a že bez orgánů kraje není schopen své odpovědnosti dostát.
§ 5 odst. 3	Z	Z ustanovení není zřejmé, jaké mezinárodní standardy měl zákonodárce na mysli – doporučujeme upřesnit.	Připomínka akceptována. DZ doplněna.
§ 5 odst. 4 písm. a)	Z	Toto ustanovení není v souladu se zákonem o krajích. Vymezení funkcí a činností organizačních útvarů krajského úřadu je dle zákona o krajích v pravomoci ředitele krajského úřadu, který vydává organizační řád.	Připomínka vypořádána. Navrhovaný zákon je vůči zákonu o krajích zákonem speciálním. Zákon o krajích obsahuje pravidlo, podle něhož rada plní úkoly stanovené zvláštním právním předpisem, v našem případě úkoly stanovené v § 5 odst. 4.
§6	Z	Toto ustanovení není úplně v souladu s pravomocemi stanovenými zákonem o krajích. Vydávat vnitřní předpisy týkající se řízení krajského úřadu je v pravomoci ředitele krajského úřadu.	Připomínka vypořádána Zdůvodnění uvedeno ve vypořádání připomínky k § 5 odst. 4 písm. a) Dále uvádíme že tento problém je možno řešit i prostřednictvím delegace pravomoci výkonného orgánu na další osoby.
§ 9 odst. 2	Z	Dobrovolnost zřízení funkce správce rozpočtu považujeme za nevhodnou. Zavedený systém schvalovacích postupů včetně rozdělení odpovědností mezi příkazce operace, správce rozpočtu a hlavního účetního podle stávajícího zákona o finanční kontrole se v praxi osvědčil a nevidíme důvod, proč jej měnit.	Akceptováno, ustanovení upraveno.

§ 9 odst. 3 písm. b)	Z	Formální delegování funkcí příkazců operací výkonným orgánem u dalších veřejných institucí považujeme za zatěžující administrativní akt. Navrhujeme, aby toto bylo stanoveno zákonem jako dosud, tzn. že příkazcem operace je statutární zástupce organizace a že on v rámci vnitřního řízení může delegovat tuto funkci na další vedoucí zaměstnance jím řízené organizace.	Vypořádáno.
§ 9 odst. 5 a § 12	Z	Z těchto ustanovení včetně vymezené odpovědnosti hlavního účetního je zřejmé, že tuto funkci může vykonávat pouze jedna odpovědná osoba a to vedoucí zaměstnanec (jmenování podle zákoníku práce). Není reálné, aby jedna osoba obsáhla všechny jí zákonem určené činnosti a povinnosti (problémem je i zastupitelnost). Nehledě na to, že u malých obcí a organizací, kde je zajištěno vedení účetní evidence externě, nemůže být od funkce hlavního účetního vyžadována odpovědnost dle § 12. Doporučujeme zachovat současný model dle zákona o finanční kontrole s možností logického přiřazení kontrolních funkcí hlavního účetního (ne vždy vedoucího zaměstnance) v rámci předběžné řídicí kontroly do odpovědnosti různých osob u jednotlivých typů finančních operací. V zákoně není specifikováno, co je myšleno pojmem „pokladní služba“.	Akceptováno, ustanovení upraveno. Text upraven v § 12.
§10	Z	Rada kraje nemá žádné podřízené zaměstnance. Doporučujeme formulovat v souladu se zákonem o krajích. Roli zaměstnavatele plní ředitel krajského úřadu.	Připomínka akceptována, text upraven.
§13	Z	Toto ustanovení doporučujeme vypustit. Zasahuje do vnitřních kompetencí „správce veřejného rozpočtu“, jelikož zabezpečení „provozu“ včetně určení postupu při předávání funkcí je jeho vnitřní záležitostí. Neodpovídá zákonu o účetnictví a prováděcím předpisům, které stanoví, kdy vybraná účetní jednotka sestavuje mezitímní účetní závěrku.	Připomínka vypořádána. Ustanovení není v rozporu se zákonem o účetnictví.
§16	Z	Upřesnit pojem „přijmutí rozpočtového závazku“ a „rezervace finančních prostředků“. Z ustanovení není zřejmé, zda se jedná o schválený rozpočet, případně rozpočtové opatření, či se jedná o jiný úkon směřující k „blokaci“ rozpočtu a zdali má tento úkon být učiněn písemně. Bylo by vhodné, aby zákonodárce přesněji oddělil operace spojené s rozpočtováním a operace spojené s realizací konkrétních finančních operací tak, jako je to v dosavadní právní úpravě.	Akceptováno, ustanovení upraveno. Ustanovení upraveno a doplněna důvodová zpráva – zvláštní část - § 16.
§17 odst. 1 písm. e)	Z	Toto ustanovení nelze aplikovat v organizacích, které neuplatňují rozpočtovou skladbu.	Akceptováno, ustanovení upraveno.

§18	Z	Inkaso je pojem, který se v ekonomické praxi používá v různém smyslu (např. povolení vlastníka běžného účtu druhé osobě čerpat prostředky z jeho účtu). Zákonodárce měl zřejmě na mysli příjem veřejného rozpočtu. Je proto nezbytné tento pojem v zákoně přesně specifikovat, aby nebyl zavádějící.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§20	Z	Z tohoto ustanovení není zcela srozumitelné, kdo konkrétně tyto kontroly bude vykonávat a bude za ně zodpovědný (srovnání odst. 1 a odst. 5). Zákonodárce se zřejmě snažil tímto ustanovením nahradit současný výkon průběžné a následné řídicí kontroly a veřejnosprávní kontroly.	Připomínka vypořádána. Kontroly bude vykonávat zaměstnanec, kterého určí výkonný orgán, případně příkazce v rozsahu pověření.
§25	Z	Doporučujeme vypustit. Případné porušení povinností vyplývajících z výkonu práce zaměstnanců je řešeno zákoníkem práce.	Připomínka vypořádána Stanoví-li právní norma povinnosti, musí obsahovat i sankce za nesplnění povinností. Jedná se o jedno z protikorupčních opatření a o ustanovení nezbytná k posílení manažerské odpovědnosti
§ 28 odst. 2	Z	Považujeme za nevhodné, aby u vnějších subjektů byl prováděn „interní“ audit útvarem interního auditu správce veřejného rozpočtu (viz zdůvodnění v bodě 7 zásadních obecných připomínek).	Připomínka vypořádána. Kombinovaný systém IA v působnosti centrální nebo krajské vlády je zaveden u cca 65 % členských zemí EU.
§ 31	Z	Zařazení útvaru interního auditu do podřízenosti rady kraje je nesystémové z hlediska krajského uspořádání vymezeného zákonem o krajích, kde je rozlišena působnost jednotlivých orgánů kraje. Všichni zaměstnanci kraje zařazení do krajského úřadu jsou součástí organizační struktury úřadu (odbory, oddělení) a jsou podřízeni řediteli krajského úřadu. Roztříštěnost řídicí hierarchie by mohla způsobit pochybnost, za co odpovídá rada kraje a za co ředitel úřadu. V zájmu zachování co největší nezávislosti interního auditu je současný osvědčený model optimální, protože ve velké míře vylučuje bezprostřední možné politické vlivy.	Připomínka vypořádána. Výkon IA patří do samostatné působnosti kraje. Stávající právní úprava je kritizována právě proto, že je IA podřízen 3. úrovni řízení; ředitel krajského úřadu plní úkoly v přenesené působnosti, v samostatné pouze ty, kterými ho pověřil rada.
§33	Z	V podmínkách krajů je zřizování výborů zastupitelstva řešeno zákonem o krajích. Je nezbytné sladit právní úpravou návrhu zákona se zákonem o krajích.	Vypořádáno.
§35	Z	Vzdělávání zaměstnanců územních samosprávných celků je nastaveno zákonem o úřednících ÚSC. Je nezbytné sladit právní úpravu návrhu zákona	Akceptováno, text vypuštěn.

			se zákonem o úřednicích ÚSC.	
	§ 36 písm. b)	Z	Odborná kvalifikace vedoucího útvaru interního auditu není vymezena zcela jasně.	Připomínka nekonkrétní.
	§38	Z	Odvolání vedoucích zaměstnanců (úředníků) územního samosprávného celku je řešeno zákonem o úřednicích ÚSC. Je nezbytné sladit právní úpravu návrhu zákona se zákonem o úřednicích ÚSC.	Vypořádáno, úprava dle požadavku MPSV.
	§ 41 odst. 1 a § 42 odst. 3	Z	Ze znění ustanovení není zcela zřejmé, kdo konkrétně v podmínkách krajů by vydával písemné pověření k zahájení auditu, písemné oznámení, pověření přizvané osobě za orgán oprávněný k výkonu auditu atd. Pokud by to měla být rada kraje, není jasné jakým způsobem – usnesením rady kraje nebo by pověření podepisoval hejtman? Upozorňujeme na skutečnost, že v navrhovaném nastavení systému řízení a kontroly, kdy výkonným orgánem kraje je stanovena rada kraje, by se neúměrně protáhly všechny administrativní a provozní úkony spojené s výkonem auditu. Rada kraje má jednání 1x za 14 dní, veškeré dokumenty, které jsou předkládány radě kraje, musí být zpracovány ve schválené formalizované úpravě včetně návrhu usnesení deset dní před jednáním rady a usnesení rady kraje jsou před realizací ověřována	Připomínka vypořádána. Nepředpokládá se, že pověření bude vydávat rada, ale ten koho rada pověří. Neoptimálnější je vedoucí útvaru IA, případně ředitel KÚ.
	§ 43 odst. 4	Z	Z ustanovení není zřejmé, kdo konkrétně v podmínkách kraje je považován za „vedoucího orgánu oprávněného k výkonu auditu“.	Připomínka vypořádána. Výkonným orgánem ÚSC je rada, nepředpokládá se však, že pověření bude vydávat rada, ale ten koho rada pověří. Neoptimálnější je vedoucí útvaru IA, případně ředitel KÚ. Záleží na rozhodnutí, rady jak bude řešeno.
	§ 47 odst. 4	Z	Z ustanovení není zřejmé, koho konkrétně v podmínkách kraje bude auditovaná osoba písemně informovat o přijetí opatření.	Záleží na rozhodnutí rady, jak bude řešeno.
Ústecký kraj	<i>obecně</i>		Úvodem je třeba konstatovat, že odborníci Ústeckého kraje, kterým byl návrh předložen k připomínkování, jej shodně považují za špatný legislativní počin. Jedním ze základních principů právního státu je právní jistota. Neustálé změny právních předpisů, nahrazování těch, u nichž není prokázáno, že jsou nesprávné či neúčelné, pouze znemožňuje efektivní aplikaci práva jeho adresáty. Předložený návrh zákona nelze považovat za nic jiného, než za nedopracovaný a nepromyšlený pokus o právní normu, která jen ztěžuje výkon veřejné správy namísto, aby stát posílil své kontrolní mechanismy a	Česká republika jako členský stát EU je povinna plnit závazky vyplývající z tohoto členství. Jedním z nich je povinnost zajistit ochranu finančních zájmů EU a přizpůsobit národní legislativu legislativě EU. Dle stanoviska odboru kompatibility vlády je návrh zákona slučitelný s legislativou EU. Veřejné správě by prospělo, kdyby úředníci znali alespoň legislativu upravující pravomoci orgánů úřadu, jehož jsou zaměstnanci a která již platí od roku 2000.

			účelně se vyrovnával s případným nedodržováním stávajícího právního předpisu. Nepochybně by to veřejnou správu vyšlo levněji. Navrhujeme namísto návrhu zcela nového právního předpisu vypracovat změnu zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů, způsobem, aby byly především respektovány zavedené a nákladné systému pořízené z veřejných prostředků.	
	Z		Návrh zákona nekoresponduje s informacemi uvedenými v důvodové zprávě. V důvodové zprávě je uvedeno, že na základě vyhodnocení jednání se zástupci územních samosprávných celků, ústředních orgánů státní správy vykonávajících kontrolní a auditní činnosti byly navrženy postupy zohledňující praktické zkušenosti. Pokud by tomu tak bylo, pak by musely být respektovány již dříve vznesené zásadní připomínky z úrovně územních samosprávných celků, zejména požadavek na zachování odpovědnosti za nastavení řídicích a kontrolních systémů dle stávajícího zákona o finanční kontrole. To se však nestalo. V rámci platné legislativy, kdy kompetence jednotlivých orgánů územních samosprávných celků jsou nastaveny zákonem č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákonem č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, je prakticky nereálné, aby výkonným orgánem odpovědným za realizaci povinností dle návrhu zákona byla zejména rada kraje. V této souvislosti upozorňujeme, že ne ve všech obcích, se rada volí. Realizace zákona bude mít u územních samosprávných celků a jejich příspěvkových organizacích finanční nároky na zajištění auditu ve veřejné správě, vzdělávání auditorů, jmenování hlavního účetního (u některých příspěvkových organizací či obcí jsou účetní služby zajišťovány externě), rozšíření činností prováděných např. příkazci („předběžné hodnocení“), útvary interního auditu (roční zpráva – údaje za PO, obce).	Právě z kompetence orgánů ÚSC nastavené zákony o ÚSC vyplývá nastavení manažerské odpovědnosti za řídicí a kontrolní systém. Hospodaření ÚSC, jakož i jeho kontrola je v samostatné působnosti ÚSC. Výkonným orgánem kraje v oblasti samostatné působnosti je podle § 57 zákona o krajích rada, které je podle § 59 zákona o krajích vyhrazeno m.j. zabezpečovat hospodaření. Krajský úřad podle § 67 vykonává přenesenou působnost. Úkoly v samostatné působnosti plní KÚ pouze v rozsahu vymezeném zastupitelstvem nebo radou. Od nabytí účinnosti zákona o finanční kontrole vznášejí ÚSC připomínky k jeho aplikaci právě s ohledem na skutečnost, že ředitel KÚ nedisponuje podle zákona o krajích pravomocemi v samostatné působnosti a že bez orgánů kraje není schopen své odpovědnosti dostát. Zákon žádný audit ve veřejné správě neupravuje, roční zpráva o finanční kontrole se zpracovává od roku 2003. Úkol stanovený ÚV č. 84/2013
	DZ obecně		Cílem nové právní úpravy je právně zjednodušit regulativní rámec řídicího a kontrolního systému ve veřejné správě České republiky. Tento cíl ovšem předkladatel nesplnil – navržený systém zhoršuje dosavadní stav upravený zákonem č. 320/2001 Sb., vytváří dosud neexistující problémy, chybně či nevyhovujícím způsobem definuje odpovědnosti a kompetence a vytváří dosud neexistující nové rizikové skutečnosti. (viz naše připomínky k jednotlivým navrhovaným ustanovením)	Připomínka vypořádána.

		Z	Navrhovaný systém umožňuje delegaci pravomocí za předpokladu písemně vymezeného rozsahu této delegace, a to včetně vynutitelnosti neplnění návrhem stanovených povinností se stanovením příslušných sankcí. Případná delegace pravomocí je však v podmínkách územních samosprávných celků vymezena nefunkčně, takže delegaci pravomocí neumožňuje (viz naše připomínky k jednotlivým ustanovením návrhu zákona). Funkčnost nyní nastaveného systému se podstatně zhoršuje. V důsledku zavedení nového systému půjde o zavedení finančně náročného a neúčinného systému řízení a kontroly. Vynutitelnost neplnění stanovených úkolů je stanovena chybně – podle návrhu lze postihovat formální neplnění bez finančních dopadů na veřejné rozpočty, ale současně umožňuje uskutečnění výdajů, při jejichž schválení byly porušeny veškeré zásady, principy a povinnosti, stanovené návrhem zákona.	Nižším nepodložené, nekompetentní, chybné závěry. Autor připomínky konstatuje, že půjde o zavedení neúčinného systému řízení a kontrol. Je třeba konstatovat, že návrh vychází z Nařízení EU 966/2012 a dalších nařízení EU, která jsou pro členské státy závazná.
		Z	Podle důvodové zprávy má být naplněn požadavek na vytvoření právních předpokladů pro minimalizování duplicitního výkonu kontrol. Tento oprávněný požadavek je v rozporu se zavedením takového množství kontrol, že náklady na jejich uskutečnění budou mnohokrát vyšší, než možná úspora veřejných prostředků, které nebudou na základě těchto kontrol vyplaceny.	Předmět kontroly upravuje § 22, není zřejmé o jakém množství kontrol zpracovatel připomínky píše.
		Z	Podle důvodové zprávy má být zachován osvědčený způsob předkládání ročních zpráv. Zpracovatel ovšem neuvedl, že místo jedné zprávy mají být předkládány dvě, jestliže jsme návrh zákona správně pochopili (ustanovení § 23 a § 51)..	Nepochopili. Rozsah zpravodajství je v obdobném rozsahu jako dle stávajícího zákona. Rozdíl je pouze v tom, že každou část zprávy (FMC, IA) do systému bude předkládat odpovědný subjekt.
		Z	Nová právní úprava má přispět k posílení funkční i organizační nezávislosti interního auditu. Předkladatel ovšem v návrhu zcela chybně definoval kompetence a důvody k odvolání interních auditorů, čímž tuto část důvodové zprávy nedodržel.	Zcela chybně definované kompetence vyplývají z Rámce profesní praxe IA, Zcela chybně definované důvody k odvolání IA vymezeny na základě požadavku zástupců ČIIA.
		Z	Důvodová zpráva dále stanoví povinnost používat mezinárodní auditorské standardy, v oblasti interního auditu konkrétně Rámec pro profesní praxi interního auditu. Finanční dopady na veřejné rozpočty tohoto záměru ovšem nejsou v hodnocení RIA – dopady na veřejné rozpočty – obec zahrnuty.	Tato povinnost platí pro výkon IA od 1.1.2002, od nabytí účinnosti zákona o finanční kontrole, kde je tato povinnost stanovena v § 5.
		Z	Důvodová zpráva v oblasti procesních úkonů při výkonu kontroly na místě odkazuje na procesní postup stanovený zákonem č. 255/2012 Sb. o kontrole (kontrolní řád). Přitom návrh nestanoví jednoznačně osobu oprávněnou k vydání pověření, vyžaduje administrativně náročné postupy i při vnitřních kontrolách, které navíc neumožňují ukončení kontroly v takové lhůtě, aby nedošlo k sankcím za pozdní úhrady faktur. S nezadatelnými výdaji	Není zřejmé, k čemu se autor připomínky vyjadřuje. Zákon absolutně proces výkonu kontroly neupravuje, je stanoven kontrolním řádem.

			veřejných rozpočtů na splnění těchto povinností ovšem RIA nepočítá a žádné neuvádí.	
		Z	Důvodová zpráva uvádí, že navrhovaná právní úprava nepředstavuje žádné riziko. Podle našeho názoru však nová právní úprava vytváří nová, dosud neexistující rizika jak plyne z našich jednotlivých připomínek k jednotlivým ustanovením návrhu zákona.	Nepodložená domněnka. Nelze vypořádat.
		Z	Nejvýhodnějším řešením je varianta nulová, protože již v úvodu důvodové zprávy je konstatováno, že hlavním problémem je obcházení a nedodržování platné právní úpravy a teprve potom samotná právní úprava. Z důvodové zprávy vyplývá, že jediným důvodem pro změnu je blíže nespecifikovaný závazek ČR vůči EU, žádný jiný problém zákon neřeší.	Viz vypořádání k obecné části.
		Z	Systém finanční kontroly byl za 11 let zaveden a je obsažen v systémech řízení včetně příslušných SW. Pokud bude zaveden navrhovaný systém, tak nedodržování a obcházení zákona sám o sobě nezabrání. Předložený návrh zákona je příkladem ne hospodárnosti a neefektivnosti vynakládání veřejných výdajů, proti čemuž má především směřovat, protože přinese neefektivní a ne hospodárné výdaje na nové systémy řízení a SW. Do současného okamžiku jen Ústecký kraj vynaložil na úpravy SW v souvislosti s nastavením procesů finanční kontroly cca 10 mil. Kč. Pokud je obsahem snížení potřeby kontrolních pracovníků a řešení interního auditu pro malé orgány veřejné správy, pak je namísto takovou úsporu řešit novelizací stávajícího zákona. Pokud, by již měl být koncipován nový zákon, pak není žádný důvod bořit zavedený pojmový aparát a činit tak nový systém hůře aplikovatelný a vytvořit tak budoucí poptávku pro poradenské služby a dodávky nových SW.	Nepodložená domněnka. Nelze vypořádat.
		Z	Důvodová zpráva uvádí, že přijetí společných zásad pro všechny řídicí a kontrolní systémy, které v důsledku koordinovaného plánování kontrol a přebírání kontrolních výsledků kontrolními orgány sníží duplicitu kontrol, se nutně musí projevit v hospodářském efektu veřejných rozpočtů snížením nákladů na výkon kontrolních činností na straně kontrolních orgánů a snížením nadměrného zatížení kontrolovaných subjektů. Toto tvrzení bohužel neodpovídá skutečnosti podle návrhu zákona. Zákona sice např. předpokládá, že ÚSC budou při kontrole veřejné podpory, poskytnuté ze svých prostředků, kontrolovat i prostředky poskytnuté z jiných zdrojů. Je ovšem otázkou, nakolik toto ustanovení budou respektovat příjemci veřejné podpory, jestliže toto kontrolní oprávnění nebude zahrnuto v právním aktu o	Stát nepotřebuje pověřovat ÚSC kontrolami a také to nečiní. Nepodložená domněnka. Nelze vypořádat.

			poskytnutí podpory. Další otázkou, kterou předkladatel návrhu nevyřešil, je i to, proč by měl ÚSC na své náklady (tedy při výkonu své samostatné působnosti) vykonávat kontrolu v přenesené působnosti (použití finančních prostředků státu), aniž by mu stát tyto zvýšené náhrady uhradil. Předkladatel návrhu zákona nepředpokládá, že by se jednalo o přenesenou působnost, jejíž náklady hradí ÚSC stát. Návrh budí dojem, že chce stát pověřit ÚSC činnostmi, které sice spadají do kompetence státu, ale předpokládá, že si takto zvýšené náklady uhradí ÚSC ze svých zdrojů. Navíc ani nepřichází v úvahu předpokládané snížení nákladů kontrolní činnosti – předkladatel navrhuje tak administrativně náročný a komplikovaný systém, že ke snížení nákladů podle našeho názoru nedojde.	
	Z	Podle části 3.2 důvodové zprávy ani nově navrhované zřízení funkce hlavního účetního v řídicím a kontrolním systému, navržené ve formě jeho jmenování, samo o sobě neznámá žádné vytvoření nového pracovního místa; jedná se o určení zaměstnance vykonávajícího vedoucí odbornou funkci, který bude odpovědný za realizaci postupů stanovených navrhovanou úpravou. Uvedený předpoklad se jeví sporným. Povinnosti navrhovaného hlavního účetního nemůže zvládnout jediná osoba (minimálně u krajů) – viz naše připomínky k příslušným ustanovením návrhu zákona.	Zákon předpokládá, že hlavní účetní bude vedoucím odboru a nepředpokládá, že agendu zajistí jedna osoba.	
	Z	Podle části 3.2 důvodové zprávy náklady navíc by sice mohl představovat i nově navrhovaný systém vzdělávání interních auditorů; náklady na vzdělávací činnosti však předpokládá i v současnosti předložený návrh zákona o státních úřednících, který tuto povinnost ukládá rovněž, takže by se nejednalo o náklady vynucené vlastním zákonem o řídicím a kontrolním systému, ale o obecnou povinnost zajištění průběžného vzdělávání v celé veřejné správě. Zpracovatel obecné části důvodové zprávy se bohužel zaměřil pouze na ústřední správní orgány a nevyřešil situaci u ÚSC, na které se vztahuje platný zákon o úřednících ÚSC. Návrh zákona neuvažuje s případným zápočtem jednotlivých druhů vzdělávání podle platných zákonů. I přes podstatné rozšíření rozsahu vzdělávání není v obecné části důvodové zprávy počítáno s dopady na veřejné rozpočty, které nebudou v žádném případě představovat zanedbatelné částky.	Akceptováno, DZ doplněna.	
	Z	Podle části 3.2 důvodové zprávy předkládaný návrh vypuštěním výkonu veřejnosprávní kontroly, umožňujícím přechod k jednotnému systému auditu, sám o sobě neznámá žádné finanční zatížení spojené s navrženou úpravou. Jedná se pouze o přeskupení kapacitních (personálních) zdrojů v příslušných	Podle katalogu prací je zařazení kontrolorů a auditorů v obdobných PT.	

			orgánech veřejné správy s obdobnými kvalifikačními předpoklady a praxí k výkonu auditu na základě auditních postupů. I toto ustanovení se nezakládá na pravdě. Zpracovatel této části důvodové zprávy opomenul nařízení vlády č.222/2010 Sb., o katalogu prací ve veřejných službách a správě. Podle tohoto nařízení jsou interní auditoři zařazeni ve vyšších platových třídách, než kontrolori. Dojde tedy k podstatným dopadům na veřejné rozpočty.	
	§ 30	Z	Požadujeme uvést do souladu rozpor mezi paragrafovým zněním návrhu zákona a důvodovou zprávou k § 30 návrhu zákona. Dle důvodové zprávy nemají povinnost zřídit útvar interního auditu obce a městské části hl. města Prahy s méně než 10 000 obyvateli, ale předkladatel návrhu zákona uvádí v § 30 počet obyvatel méně než 15 000.	Akceptováno, text upraven.
	§ 2 písm. a), § 10, § 14 odst. 2, § 17 odst. 3 a další	Z	Nesouhlasíme s tím, aby výkonným orgánem byla rada územního samosprávného celku. Odůvodnění: Je zcela nesmyslné určit výkonným orgánem u územního samosprávného celku jeho radu. Jednak se jedná o kolektivní orgán, čímž je podstatně omezena odpovědnost za činnost, ale především rada jako výkonný orgán nemůže plnit povinnosti, které jsou ukládány výkonnému orgánu v další části zákona (např. podle § 10 je výkonný orgán oprávněn přenést své pravomoci na přímo podřízené vedoucí zaměstnance a osoby, které stojí v čele dalších veřejných institucí). Rada žádné přímo podřízené vedoucí zaměstnance nemá, nemůže tedy své pravomoci na nikoho přenést. Ustanovení nejsou v souladu s § 69 odst. 2 písm. f) zákona o krajích, kde je kompetence k většině v návrhu uvedených činností zakotvena jako kompetence ředitele krajského úřadu. Nepochybně i z toho důvodu, že ředitel krajského úřadu je statutárním orgánem zaměstnavatele a má přímo podřízené vedoucí zaměstnance. Dle stávajícího zákona za nastavení řídicí kontroly odpovídá vedoucí orgánu veřejné správy, tj. ředitel krajského úřadu a ten pověřuje výkonem funkce příkazce operace vedoucí pracovníky jednotlivých odborů. Tento systém je zavedený, praktický a odpovídá skutečným potřebám pro stanovení odpovědnosti za rozpočtové prostředky v rámci každého odboru. V zájmu zabezpečení funkčnosti orgánů veřejné správy a efektivního výkonu finančního řízení a kontroly navrhuje stávající systém ponechat. V případě obcí upozorňujeme, že v souladu se zákonem o obcích nemusí mít všechny obce ustanovenou radu.	Je nesmyslné učinit výkonným orgánem orgán, který je dle § zákona o krajích výkonným orgánem kraje. Výkonným orgánem kraje v oblasti samostatné působnosti je podle § 57 zákona o krajích rada, které je podle § 59 zákona o krajích vyhrazeno m.j. zabezpečovat hospodaření. Krajský úřad podle § 67 vykonává přenesenou působnost. Úkoly v samostatné působnosti plní KÚ pouze v rozsahu vymezeném zastupitelstvem nebo radou. Dle zákona o obcích tam, kde se rada obce nevolí, plní její pravomoce starosta.

		O	Dílčí připomínka k § 2 písm. a). Výkonným orgánem je předseda regionální rady regionu soudržnosti. Dle § 16f zákona č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů, výbor volí ze svých členů předsedu a místopředsedy. Předseda je předsedou výboru regionální rady regionu soudržnosti, nikoliv regionální rady jako takové.	Vypořádáno.
	§ 2	O	<u>Doporučujeme</u> v uvedeném ustanovení <u>vymezení dalších pojmů uváděných v návrhu zákona.</u> <u>Odůvodnění:</u> Návrh zákona sice obsahuje v § 2 vymezení některých pojmů, ale chybí v něm vymezení dalších užitých pojmů, jako např. „účetní systémy“ uvedené v § 12 písm. a).	Neakceptováno.
	§ 2 písm. c)	O	Doporučujeme úpravu navrhovaného ustanovení tak, aby korespondovalo s jinými právními předpisy. <u>Odůvodnění:</u> Do „dalších veřejných institucí“ spadají i příspěvkové organizace, které ovšem podle rozpočtových pravidel mohou mít i vlastní majetek (ten není svěřený a není tedy spravován), který by tak nebyl považován za „veřejné prostředky“.	Akceptováno, text upraven.
	§ 2 písm. e)	O	Doporučujeme přeformulovat toto ustanovení: „e) operací příjem nebo výdaj veřejných prostředků v hotovosti nebo bezhotovostně a právní nebo jiné jednání majetkové povahy.“. <u>Odůvodnění:</u> Definice pojmu „operace“ je dle našeho názoru nepřesná. Vzhledem k tomu, že dle důvodové zprávy je pojem „operace“ pojímán i jako „program“ či „projekt“, bylo by vhodnější pojem „operace“ definovat jako „nakládání s veřejnými prostředky“.	Neakceptováno.
	§ 3	O	Doporučujeme definovat, co se pro účely tohoto zákona rozumí pod pojmem „veřejná správa“ nebo to alespoň uvést ve zvláštní části důvodové zprávy k § 3. <u>Odůvodnění:</u> Předkladatel návrhu zákona sice stanoví, co tvoří řídicí a kontrolní systém veřejné správy, bohužel ho nikde nedefinuje, a pro vymezené subjekty nezavádí společný pojem „veřejná správa“.	Neakceptováno. Dle LPV se obecně používané pojmy nedefinují.
	§ 5 odst. 1	Z	Nesouhlasíme s ustanovením: „(1) Výkonný orgán zavede řídicí a kontrolní systém podle § 3 písm. a) a b) a odpovídá za jeho účinnost. Výkonný orgán správce veřejného rozpočtu má	Vypořádáno. Text upraven. Zřizovatel, konkrétně rada kraje plní zřizovatelské funkce vůči zřizovaným příspěvkovým organizacím. V § 5 je

		tuto povinnost i vůči dalším veřejným institucím, k nimž plní správce veřejného rozpočtu funkce zřizovatele nebo které organizačně spadají do působnosti správce veřejného rozpočtu; výkon interního auditu u další veřejné instituce zajišťuje prostřednictvím svého útvaru nebo útvaru interního auditu této instituce. “. Odůvodnění: Povinnost ve větě druhé zcela popírá právní subjektivitu právnických osob zakládaných a zřizovaných územními samosprávnými celky a je nesmyslná. Rada kraje nemůže nést odpovědnost za účinnost finančního řízení, kontroly a interního auditu příspěvkové organizace. Za její hospodaření, řízení i kontrolu zodpovídá její statutární orgán, kterým je ředitel příspěvkové organizace. Navíc je toto ustanovení nelogické ve vztahu k § 6, dle kterého zásady a cíle řídicího a kontrolního systému stanoví ve vnitřních předpisech statutární zástupce příspěvkové organizace. Jestliže by měl za tuto skutečnost zodpovídat výkonný orgán, nemusela by příspěvková organizace mít ředitele, protože by v zásadě za nic nezodpovídal. Odmítáme přebírání odpovědnosti krajem za jiné právnické osoby, bez relevantních právních nástrojů, které tento návrh postrádá. Navrhujeme ponechat odpovědnost za zavedení kontrolního systému u dalších veřejných institucí na jejich výkonném orgánu.	právě zakotvena manažerská odpovědnost. Je v rozhodnutí zřizovatele jaký rozsah pravomoci a odpovědnosti deleguje na ředitele příspěvkové organizace. Např. některé obce vedou účetnictví malým příspěvkovým organizacím, řada obcí i krajů vykonává následnou veřejnosprávní kontrolu místo IA u zřizovaných organizací, atd.
§ 5 odst. 2	Z	Navrhujeme ponechat odpovědnost za zavedení kontrolního systému u právnických osob s majetkovou účastí na jejich výkonném orgánu. Odůvodnění: Považujeme za velmi problematické nastavení systému finančního řízení a kontroly a systému interního auditu u právnických osob s majetkovou účastí kraje. Právnická osoba s majetkovou účastí však může být zároveň i další veřejná instituce. Platí pro ni odstavec první věta první, nebo věta druhá nebo odstavec druhý? Ustanovení jsou zmatená a zavádějící. Dále je třeba připomenout, že v případě tzv. dceřiných společností, které jsou právnickými osobami s majetkovou účastí, nemusí mít rada kraje u již založených akciových společností relevantní nástroje k tomuto zajištění.	Vypořádáno, text upraven.
§ 5 odst. 3	Z	Požadujeme vysvětlení jaké „mezinárodní standardy“ upravují fungování řídicího a kontrolního systému nebo to alespoň je uvést ve zvláštní části důvodové zprávy k § 5. Odůvodnění: Předkladatel v uvedeném ustanovení sice uvádí, že „Výkonný orgán zajistí	Jedná se o standardy, které je povinen kraj dodržovat již od roku 2002, od nabytí účinnosti zákona o finanční kontrole.

			fungování řídicího a kontrolního systému v souladu s mezinárodními standardy“, ale již neupřesňuje o jaké mezinárodní standardy se jedná.	
§ 5 odst. 4	Z	Návrh úpravy je v prostředí krajů nemožný. Odůvodnění: U krajů jsou funkce organizačních útvarů vymezeny organizačním řádem, který podle ust. § 69 odst. 2 písm. f) zákona o krajích vydává ředitel krajského úřadu, nikoliv výkonný orgán (rada kraje), jak předkladatel navrhuje. Tato připomínka souvisí s připomínkou k § 2 písm. a).	Připomínka vypořádána. Navrhovaný zákon je vůči zákonu o krajích zákonem speciálním. Zákon o krajích obsahuje pravidlo, podle něhož rada plní úkoly stanovené zvláštním právním předpisem, v našem případě úkoly stanovené v § 5 odst. 4.	
§ 6	Z	Návrh úpravy je částečně v prostředí krajů nemožný. Odůvodnění: U krajů jsou organizační a pracovněprávní záležitosti vymezeny pracovním nebo organizačním řádem, které podle ust. § 69 odst. 2 písm. f) zákona o krajích vydává ředitel krajského úřadu, nikoliv výkonný orgán (rada kraje), jak předkladatel navrhuje. Tato připomínka souvisí s připomínkou k § 2 písm. a). Tato připomínka je zásadní.	Připomínka vypořádána Zdůvodnění uvedeno ve vypořádání připomínky k § 5 odst. 4. Dále uvádíme že tento problém je možno řešit i prostřednictvím delegace pravomoci výkonného orgánu na další osoby.	
8 odst. 1 písm. d)	Z	Navrhujeme vypustit slovní spojení „...a informací získaných při uskutečňování operací...“ v ustanovení: „d) ochranu veřejných prostředků a informací získaných při uskutečňování operací proti rizikům, nesrovnalostem nebo jiným nedostatkům způsobeným zejména porušením tohoto zákona a jiných právních předpisů, nehospodárným, neefektivním a neúčelným nakládáním s veřejnými prostředky nebo trestnou činností.“. Odůvodnění: Navrhované ustanovení považujeme za velmi problematické v aplikační praxi. Bylo by namístě, aby předkladatel v důvodové zprávě upřesnil svou představu ochrany informací tak, aby nebylo možné tuto povinnost a především míru jejího splnění vykládat různými způsoby.	Vypořádáno.	
§ 9 odst. 1	Z	Nesouhlasíme s předloženým návrhem. Odůvodnění: Rada nemá v případě kraje žádné kompetence v pracovněprávních vztazích (s výjimkou jmenování vedoucího odboru na návrh ředitele krajského úřadu). U krajů jsou organizační a pracovněprávní záležitosti vymezeny pracovním nebo organizačním řádem, které podle ust. § 69 odst. 2 písm. f) zákona o krajích vydává ředitel krajského úřadu, nikoliv výkonný orgán	Akceptováno, ustanovení upraveno.	

			(rada kraje), jak předkladatel navrhuje. Tato připomínka souvisí s připomínkou k § 2 písm. a). Předkladatel v návrhu zákona předpokládá zřízení funkce pouze jednoho hlavního účetního. Rozsah činností, které dle návrhu zákona hlavní účetní vykonává, naprosto přesahuje možnosti jednoho člověka, a to u větších účetních jednotek. Reálně je to pouze u malých účetních jednotek. Návrh však mezi nimi nerozlišuje. U větších účetních jednotek by byl logičtější např. útvar hlavního účetního, což však zákon neumožňuje. Při existenci desítek až stovek platebních příkazů denně by navrhovaná úprava vedla ke zdržování plateb nebo k formálnímu provádění finanční kontroly, což však je proti hlavnímu důvodu přijetí nové právní úpravy. V případě zřizování funkce hlavního účetního u malých účetních jednotek to samo o sobě nemusí znamenat vytvoření nového pracovního místa, ale vytvoření vedoucí odborné funkce by s určitostí navýšilo mzdové náklady především u malých obcí. Předkladatel návrhu zákona vůbec neřeší, jak bude funkce hlavního účetního, plnění jeho povinností, vyvozování odpovědnosti (přestupky) zajišťována např. u malých obcí a příspěvkových organizací, kde jsou účetní služby zabezpečeny externě. V důvodové zprávě je u § 13 uvedeno, že funkci hlavního účetního musí zastávat vedoucí zaměstnanec. V příspěvkových organizacích územních samosprávných celků s malou organizační strukturou a malým počtem zaměstnanců je zřízení funkce hlavního účetního problematické a zvyšující mzdové náklady organizace. Pozice účetního resp. hlavního účetního (jiné názvy pro ekonoma, hospodáře) obvykle nebývá totožná s pozicí vedoucího zaměstnance. Zaměstnanci jsou podřízeni přímo řediteli příspěvkové organizace nebo třeba ekonomickému náměstkovi. V případě příkazce operace se nepochybně nebude jednat o jediného příkazce, ale o více příkazců, jak je tomu dosud. Doporučujeme uvedení množného čísla.	
	§ 9 odst. 2	Z	Nesouhlasíme s předloženým návrhem. Odůvodnění: Předkladatel návrhu zákona uvádí pouze možnost určit správce rozpočtu, další ustanovení návrhu ovšem stanoví povinnosti správce rozpočtu bez toho, aby předkladatel vyřešil, jak bude postup vypadat v případě, že tato funkce nebude obsazena (správce rozpočtu nebude pověřen). Tím	Akceptováno. Povinnost zřídit funkci správce rozpočtu dána obligatorně.

			překladatel návrhu opět podstatně zhoršuje stav proti současnému zavedenému systému (spojení funkce příkazce a správce rozpočtu podle Nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 Evropského parlamentu a Rady) tím, že v podstatě likviduje kontrolu příkazce správcem rozpočtu, čímž mu umožňuje přijímat rozpočtově nepokryté závazky. Rada nemá v případě kraje žádné kompetence v pracovněprávních vztazích (s výjimkou jmenování vedoucího odboru na návrh ředitele krajského úřadu). Statutárním orgánem zaměstnavatele je ředitel krajského úřadu. Správce rozpočtu buď bude zvláštní funkce, nebo se může jednat o rozšíření pracovní náplně stávajícího zaměstnance, avšak vždy se bude zasahovat do pracovněprávních vztahů. Tato připomínka souvisí s připomínkou k § 2 písm. a).	
§ 9 odst. 6 a 7	Z	Nesouhlasíme s předloženým návrhem. Odůvodnění: Opět se zde jedná o zásah do kompetencí statutárního orgánu zaměstnavatele, kterým je v případě kraje ředitel krajského úřadu, nikoliv rada kraje.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 9 odst. 7	Z	Nesouhlasíme s ustanovením: „(7) Funkce příkazce a funkce hlavního účetního jsou neslučitelné. Neslučitelnost funkcí stanoví vnitřním předpisem, rozhodnutím nebo jiným vhodným způsobem výkonný orgán.“. Odůvodnění: Věta první vylučuje větu druhou. Neslučitelnost je dána zákonem, výkonný orgán tak nemá prostor pro modifikaci.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 10 odst. 1	Z	Nesouhlasíme s předloženým návrhem a požadujeme úpravu. Odůvodnění: V případě územních samosprávních celků výkonný orgán (rada) nemá podřízené zaměstnance. Jsou dvě možnosti řešení, buď se změni výkonný orgán, nebo se změni systém delegace pravomocí. Vedoucí zaměstnanci územních samosprávních celků z pohledu zákoníku práce nejsou podřízeni výkonnému orgánu. Připomínka souvisí s připomínkou k § 2 písm. a).	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 12	Z	Nesouhlasíme s předloženým návrhem a navrhuje ponechat rozsah odpovědnosti hlavního účetního podle současného zákona o finanční kontrole. Odůvodnění: Zajištění jednou osobou bez možnosti delegace některých činností je v	Vypořádáno. Odpovědnost hlavního účetního nutno upravit dle požadavků Nařízení 966/2012. Ustanovení upraveno.	

			podmínkách organizačně složitějších správců veřejných rozpočtů a dalších veřejných institucí nereálné, viz naše připomínky k § 9. Návrh na zřízení funkce hlavního účetního budí dojem neoprávněných zásahů do organizačního uspořádání územních samosprávných celků. U krajů jde například o to, že mají ekonomické odbory, které kromě v návrhu uváděných povinností hlavního účetního zajišťují i jiné činnosti, a není vyřešen vztah mezi vedoucím ekonomického odboru a navrhovaným hlavním účetním, přičemž se podle návrhu jejich činnosti buď překrývají, nebo jsou shodné. Navrhujeme sjednotit terminologii. Není zřejmé, proč např. u písm. e) je používána povinnost „zajišťovat“ a u písm. h) povinnost „zabezpečovat“	
§ 13 odst. 2	Z	Navrhujeme § 13 odst. 2 upravit. Odůvodnění: Mezitímní účetní závěrka má být vypracována po uplynutí tří měsíců, po které nebude hlavní účetní jmenován. Mezitímní účetní závěrka má být zpracována opakovaně až do jmenování nového hlavního účetního. Znamená to, že bude mezitímní účetní závěrka zpracována každé tři měsíce, kdy nebude hlavní účetní jmenován? Dle našeho názoru v tomto případě postačí zpracování mezitímní účetní závěrky ke dni vzniku výkonu funkce nového hlavního účetního.	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 16 odst. 1	Z	Navrhujeme definovat, co se rozumí pod pojmem „rozpočtový závazek“. Odůvodnění: Je nezbytné vymezit alespoň jeho vznik tak, jako je u právního závazku.	Vypořádáno. Doplněna DZ.	
§ 16 odst. 2 písm. b)	Z	Nesouhlasíme s předloženým návrhem a požadujeme jeho úpravu. Odůvodnění: Navrhujeme, aby u limitovaného rozpočtového závazku bylo výslovně uvedeno, že není omezen na plnění jednoho příjemce v případě, kdy není určen příjemce, ale je určena částka výdaje. Je praktické, aby jako doposud umožňoval pokrývat plnění více dodavatelů na jednu akci či projekt.	Akceptováno, ustanovení upraveno. Uvedeno v důvodové zprávě ve zvláštní části v § 16 odst. 2	
§ 17 odst. 1 písm. e)	Z	Nesouhlasíme s předloženým návrhem a požadujeme jeho úpravu. Odůvodnění: Povinnost příkazce operace ověřit, že příjem nebo výdaj byl, pro účely zaznamenání do operativní evidence označen v souladu s jednotným tříděním platné rozpočtové skladby neodpovídá podmínkám „dalších veřejných institucí“ – např. příspěvkových organizací, které netřídí příjmy a výdaje podle rozpočtové skladby. Příspěvková organizace účtuje o	Akceptováno, ustanovení upraveno.	

			nákladech a výnosech a nemá mít povinnost účtovat do operativní evidence dle rozpočtové skladby, kterou nepoužívá. Lze upravit např. „e) příjem nebo výdaj byl pro účely zaznamenání do operativní evidence označen v souladu s jednotným tříděním platné rozpočtové skladby, je-li toto třídění vyžadováno podle jiného právního předpisu,“.	
§ 17 odst. 3	Z		Nesouhlasíme s předloženým návrhem a požadujeme jeho úpravu. Upozorňujeme na chybu v důvodové zprávě ve vztahu k ust. § 17 odst. 3, kde se stanoví, že „...příkazce uvědomí o tom písemně výkonný orgán...“, ale v důvodové zprávě k § 17 odst. 3 věta první uvádí, že“... o této skutečnosti informuje (písemně) výkonný výbor...” a ve větě druhé již správně uvádí „výkonný orgán“. Odůvodnění: Podle zvláštní části důvodové zprávy lze dovodit, že předkladatel chtěl zajistit přenos odpovědnosti za provedení nezákonné či nehospodárné operace z příkazce na výkonný orgán. Ochrana veřejných prostředků však tímto není zajištěna. Není možné legalizovat nezákonné operace či jiné úkony.	Vypořádáno.
§ 18 odst. 4	O		Je diskutabilní, co je myšleno „právním nárokem“. Odůvodnění: Předkladatel s oblibou vytváří terminologii, která není vždy zcela souladná s ostatními právními předpisy – např. právní závazek viz výše. Doporučujeme definovat taktéž, jako předešlé, alespoň svým vznikem.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 19	Z		Navrhujeme zrušit odkaz na poznámku pod čarou ve větě první ustanovení: „Postupy pro provádění operací s použitím počítačových systémů musí být v souladu s požadavky stanovenými jiným právním předpisem ⁴). Za podpis se kromě vlastnoručního podpisu považuje uznávaný elektronický podpis podle jiného právního předpisu ⁴), anebo obdobný průkazný záznam v technické formě.“. ⁴)Zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů. Odůvodnění: Odvolávka na zákon č. 227/2000 Sb. má smysl pouze u druhé věty (definice podpisu). Uvedený zákon v žádném případě nestanoví požadavky na	Akceptováno, ustanovení upraveno.

			provádění operací s použitím počítačových systémů.	
§ 20 odst. 1	Z	Nesouhlasíme s předloženým návrhem a požadujeme jeho úpravu. Odůvodnění: U územního samosprávného celku si těžko lze představit, jak výkonný orgán (tedy rada) organizuje a koordinuje kontroly. Jak jsme již výše uvedli, tyto nesouladnosti vyplývají z rozhodnutí předkladatele návrhu určit u územního samosprávného celku za výkonný orgán radu.	Vypořádáno. Rada organizuje kontroly s ohledem na skutečnost, že je výkonným orgánem v samostatné působnosti. Hospodaření jakož i jeho kontrola je v samostatné působnosti.	
§ 25	Z	Nesouhlasíme s předloženým návrhem a navrhuje jeho vypuštění z předloženého návrhu zákona. Odůvodnění: Neplnění povinností stanovených příkazci a hlavnímu účetnímu navrhuje neřešit jako přestupek. Toto jsme již zásadně odmítli v souvislosti s dřívějším návrhem novely zákona o finanční kontrole. Stanovení přestupkové odpovědnosti hlavního účetního a příkazce operace je z našeho pohledu nelogické a nekoncepční. Porušení jejich povinností je postižitelné dle pracovněprávních předpisů nebo dle jiných právních předpisů (např. trestní zákoník). Stanovením sankce navíc by došlo k narušení ochrany zaměstnance, a to v oblasti stanovení maximální sankce za porušení pracovních povinností v zákoníku práce. S ohledem na ostatní vedoucí zaměstnance či ostatní zaměstnance je toto ustanovení diskriminační a porušující zásadu rovného zacházení.	Připomínka vypořádána Stanoví-li právní norma povinnosti, musí obsahovat i sankce za nesplnění povinností. Jedná se o jedno z protikorupčních opatření a o ustanovení nezbytná k posílení manažerské odpovědnosti. Ustanovení upraveno dle požadavku MV.	
§ 30 odst. 2	Z	Nesouhlasíme s předloženým návrhem a požadujeme jeho úpravu. Odůvodnění: Podle zvláštní části důvodové zprávy je povinen zajistit funkce interního auditu výkonný orgán obce a městské části hlavního města Prahy, mající více než 10.000 obyvatel. Obce a městské části hlavního města Prahy, které mají méně než 10 000 obyvatel, nemají zákonnou povinnost zřídit interní audit, ale musí jeho funkce zajistit jinými opatřeními, které zákon blíže nespecifikuje. Přesto předkladatel uvedl v návrhu zákona počet obyvatel a ve zvláštní části důvodové zprávy uvedl jinak. Navrhujeme tuto úpravu: „(2) Obce a městské části hlavního města Prahy, které mají méně než 15 000 obyvatel, mohou nahradit funkci útvaru interního auditu přijetím jiných dostatečných opatření.“	Vypořádáno. Autor připomínky požaduje totožnou úpravu, která je v ustanovení § 30.	

§ 31 odst. 1	Z	Nesouhlasíme s předloženým návrhem a požadujeme jeho úpravu. Odůvodnění: Navrhované ustanovení je v rozporu přinejmenším se zákonem o krajích. Systém organizační struktury, vztah nadřízenosti a podřízenosti zaměstnanců je záležitostí pracovněprávní a rada kraje nemá postavení statutárního orgánu zaměstnavatele, kterým je ředitel krajského úřadu. Skutečnost, že je konstatována pouze „funkční“ podřízenost na tom nic nemění.	Vypořádáno. Ustanovení není v rozporu se zákonem o krajích. Zákon neříká, že je rada statutárním orgánem zaměstnavatele.
§ 32	Z	Nesouhlasíme s vydáním statutu interního auditu radou kraje. Odůvodnění: Jsme toho názoru, že i vydání statutu interního auditu radou kraje je problematické s ohledem na již výše popisovaný zásah do kompetence ředitele krajského úřadu jako statutárního zástupce zaměstnavatele a osoby kompetentní k vydání organizačního řádu.	Vypořádáno. Rada kraje plní úkoly uložené zvláštním zákonem.
§ 33	Z	Nesouhlasíme s předloženým návrhem. Odůvodnění: Považujeme navrhované ustanovení za další nevhodné vynakládání prostředků, případně za legalizaci rizika ovlivňování činnosti útvaru interního auditu. Chápeme úpravu v § 44 zákona č. 93/2009 Sb., o auditorech, avšak prostředí územních samosprávných celků je poněkud odlišnější.	Vypořádáno. Jedná se o fakultativní povinnost, Ústecký kraj nemusí výbory pro audit zřizovat. Jiná připomínková místa žádají stanovit tuto povinnost obligatorně.
§ 35	Z	Požadujeme u navrhovaného rozsahu vzdělávání vysvětlení vztahu tohoto ustanovení přinejmenším k zákonu č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Odůvodnění: Zákon č. 312/2002 Sb., úředníkům také stanoví rozsah vzdělávání. Znamená to, že vzdělávání podle předloženého návrhu je nad rámec podle zákona č. 312/2002 Sb.? Navržené další vzdělávání předkladatelem návrhu zvyšuje podstatně nároky na veřejné rozpočty; v hodnocení dopadů regulace ovšem předkladatel s těmito značnými finančními dopady nepočítá.	Ustanovení vypuštěno.
§ 36	Z	Nesouhlasíme s ustanovením: „Do funkce vedoucího útvaru interního auditu může být jmenován zaměstnanec...“ Odůvodnění: Pokud do funkce vedoucího interního auditu může být jmenován jen	Vypořádáno.

			zaměstnanec (nebo snad lépe úředník?), znamená to, že musí u této osoby nejprve vzniknout pracovní poměr, aby se zaměstnancem stala a poté teprve může být jmenovaná? Dle našeho názoru je tento postup nesprávný. Doporučujeme, aby slovo zaměstnanec bylo nahrazeno například slovem „osoba“ nebo „fyzická osoba“. Tato připomínka je zásadní.	
§ 37 a 38	Z	Nesouhlasíme se zavedením speciálního způsobu jmenování a odvoláním vedoucího interního auditu. Odůvodnění: Vedoucí interního auditu, vzhledem k povaze výkonu činnosti a jelikož se jedná o jmenovanou funkci, je nepochybně vedoucím úředníkem, nikoliv jen zaměstnancem. V tom případě by se na něj měla vztahovat úprava dle zákona č. 312/2002 Sb. Zavedení odlišné procedury je dle našeho názoru nesprávné. Není zde uveden ani vztah mezi zákoníkem práce, zákonem o úřednících územních samosprávných celků a tímto návrhem, a to s ohledem na stanovení speciální právní úpravy. Předkladatel ve svém návrhu nerespektuje ustanovení § 12 odst. 1 zákona č. 312/2002 Sb., které stanoví důvody pro odvolání vedoucího úředníka ÚSC z funkce. Nerespektuje ani ustanovení § 59 odst. 1 písm. c) zákona č. 129/2000 Sb., podle kterého může rada odvolávat vedoucí odborů pouze na návrh ředitele krajského úřadu; jinak je odvolání neplatné. Přitom jmenování je tímto způsobem upraveno. Tato připomínka je zásadní.	Vypořádáno. Jmenování a odvolávání vedoucích útvarů IA je v souladu se zákonem o krajích – vedoucí odborů jmenuje rada na návrh ředitele KÚ.	
§ 41 odst. 1	Z	Nesouhlasíme s ustanovením „Audit je zahájen dnem vydání písemného pověření orgánem oprávněným k výkonu auditu podle § 39.“ Odůvodnění: Podle návrhu by měl písemné pověření k výkonu auditu vydat orgán, který je k výkonu auditu oprávněn podle § 39. Podle ustanovení § 39 odst. 2 vykonává územní samosprávný celek audit u organizačních útvarů a příspěvkových organizací, byl by tedy podle návrhu zákona orgánem, oprávněným k vydání písemného pověření. Předpokládá předkladatel, že tuto kompetenci bude vykonávat rada kraje dle § 59 odst. 3 zákona o krajích? Znamená to tedy, že rada kraje vydá písemné pověření, které bude podepisovat hejtman? Zásadně doporučujeme přesnou úpravu za účelem odstranění pochybností. Dosud ještě nikdy podobné pověření nevydával kolektivní orgán.	Připomínka vypořádána. Nepředpokládá se, že pověření bude vydávat rada, ale ten koho rada pověří. Neoptimálnější je vedoucí útvaru IA, případně ředitel KÚ.	

	§ 43 odst. 4	Z	Nesouhlasíme s navrhovaným zněním, není realizovatelné. Odůvodnění: Předkladatel nikde v návrhu nedefinoval, kdo je považován alespoň pro účely tohoto zákona za vedoucí orgánu u územních samosprávných celků. Proto neexistuje u územního samosprávného celku konkrétní osoba, která by mohla o podjatosti rozhodnout či někoho rozhodnutím o podjatosti pověřit. Vedoucí orgánu taktéž nemůže tím pádem nikoho k tomuto pověřit.	Připomínka vypořádána. Výkonným orgánem ÚSC je rada, nepředpokládá se však, že pověření bude vydávat rada a že bude rozhodovat o podjatosti – uvedené bude vykonávat ten koho rada pověří. Neoptimálnější je vedoucí útvaru IA, případně ředitel KÚ. Záleží na rozhodnutí, rady jak bude řešeno.
	§ 46 písm. c) a § 47 odst. 4)	O	Doporučujeme úpravu uvedených ustanovení sjednotit. Odůvodnění: V obou ustanoveních najdeme obdobnou právní povinnost auditované osoby.	Text ustanovení upraven
	§ 51 odst. 2 písm. g)	Z	Navrhujeme vypuštění tohoto ustanovení: „prohlášení, že při auditní činnosti byly uplatněny mezinárodní standardy pro interní audit.“ Odůvodnění: Podle standardu 2430 lze tohoto výrazu použít pouze v případě, že jsou splněny tímto standardem stanovené podmínky. To mimo jiné znamená, že by u všech útvarů interního auditu muselo být prováděno i externí hodnocení kvality. S dopadem na veřejné rozpočty v nepředvídané výši ovšem hodnocení dopadů na veřejné rozpočty v hodnocení RIA nepočítá.	Vypořádáno. Ustanovení v souladu s Rámcem. Povinnost provádět externí hodnocení kvality platí od roku 2002, od nabytí účinnosti zákona.
	§ 60 odst. 1	Z	Navrhujeme úpravu tohoto ustanovení. Odůvodnění: Podle navrhovaného ustanovení odst. 2 předkládají plány kontrol a interních auditů pouze poskytovatelé finanční podpory poskytnuté ze státního rozpočtu. Dle našeho názoru by proto mělo Ministerstvo financí koordinovat kontroly a interní audity pouze u těchto podpor. Navrhujeme v odst. 1 na konci věty doplnit „... poskytnuté ze státního rozpočtu“.	Vypořádáno.
Plzeň	<i>obecně</i>		Návrh zákona o řídicím a kontrolním systému ve veřejné správě a o změně některých zákonů se svým rozsahem snaží pokrýt nesourodou skupinu institucí od malých obcí po ministerstvo, což vede k tomu, že výklad zákona a následná aplikace bude přinášet komplikace všem uživatelům. Plzeňský kraj zásadně nesouhlasí s tvrzením uvedeným v důvodové zprávě k návrhu zákona, které se týká předpokládané výše nákladů souvisejících se zavedením nově navrhované právní úpravy. Předpokládané náklady byly předkladatelem vyčísleny ve výši 8 mil. Kč vč. DPH, a to na změnu informačního systému pro zpracování ročního zpravodajství o výsledcích	Připomínka vypořádána. Základní předpoklad pro fungování systému PIC ve veřejných správách členských zemí EU je jednotný systém FK na jednotlivých úrovních veřejné správy. Stávající zákon o FK rovněž pokrývá „nesourodou skupinu institucí od malých obcí po ministerstva“. Návrh zákona u malých obcí alespoň např. umožňuje plnění funkcí hlavního účetního externě. Návrh zákona – úprava FM/C rozhodně nebude vyžadovat

			kontrol ainterních auditů v orgánech veřejné správy a na zpracování informačního systému, které jdou k tíži Ministerstva financí. V této částce nejsou rozhodně zohledněny nezanedbatelné náklady spojené se změnami SW aplikací, které běžně veřejné instituce využívají k elektronickému schvalování výdajů veřejných prostředků a dále administrativní náklady týkající se zajištění a provedení změn vnitřních předpisů. Návrh zákona vypouští výkon veřejnosprávní kontroly, přičemž je v důvodové zprávě zmíněn předpoklad, že dojde k přeskupení personálních zdrojů z oblasti výkonu těchto kontrol do oblasti auditu. Touto úpravou by podle předkladatele nemělo dojít k žádnému finančnímu zatížení. V rámci Plzeňského kraje však výkon veřejnosprávních kontrol z velké části zajišťují zaměstnanci, kteří se podílejí i na dalších činnostech v působnosti krajského úřadu. Přeskupení těchto personálních zdrojů by výrazně ovlivnilo výkon nekontrolních činností a vynucené přijetí nových zaměstnanců by pro kraj představovalo další finanční zatížení.	„nezanedbatelné“ náklady na změnu SW aplikací. DZ doplněna o navýšení počtu IA v krajích o na FM.
§ 2 písm. a)	Z	„Pro účely tohoto zákona se rozumí výkonným orgánem ... rada územního samosprávného celku,...“ V souvislosti s ust. § 10 odst. 1 návrhu zákona týkající se delegace pravomocí výkonného orgánu, není možná v případě územního samosprávného celku delegace pravomocí rady na podřízené vedoucí zaměstnance, neboť tento orgán žádné podřízené zaměstnance nemá. Zaměstnanci územního samosprávného celku jsou zařazeni do krajského úřadu, v jehož čele stojí ředitel krajského úřadu, nikoli rada kraje.	Akceptováno, text upraven.	
	Z	Důvodová zpráva k návrhu zákona uvádí, že tento předpokládá zvýšení odpovědnosti vrcholného vedení subjektů veřejné správy za řídicí a kontrolní systém. Rada územně samosprávného celku je kolektivní orgán, u kterého nelze definovat jinou odpovědnost než politickou, a sice jako celku. Tato odpovědnost není prakticky vymahatelná a odůvodnění tohoto ustanovení tak není faktické. Deklarovaná změna v odpovědnosti za řídicí a kontrolní systém je pouze formální, neboť v praktických podmínkách kraje ponesou skutečnou odpovědnost za řídicí a kontrolní systém a jeho výkon i nadále ředitel krajského úřadu a zaměstnanci kraje, zařazení do krajského úřadu. Návrhem zákona jsou těmto zaměstnancům dokonce definovány sankce. Podotýkáme, že předmětné ustanovení návrhu zákona nepočítá s územními samosprávnými celky, které nemají radu zřízenou. Navrhujeme ponechat stávající systém, kdy za nastavení vnitřního	Výkonným orgánem kraje v oblasti samostatné působnosti je podle § 57 zákona o krajích rada, které je podle § 59 zákona o krajích vyhrazeno m.j. zabezpečovat hospodaření. Krajský úřad podle § 67 vykonává přenesenou působnost.Úkoly v samostatné působnosti plní KÚ pouze v rozsahu vymezeném zastupitelstvem nebo radou. Tvrzení, že rada kraje vykonává pravomoci dané zákonem o krajích pouze formálně, je neakceptovatelné. Naprosto zpochybňuje deklarované zásady samosprávy dle ústavního pořádku ČR.	

			kontrolního systému je odpovědný vedoucí orgánu veřejné správy, přičemž vedoucím orgánu veřejné správy se v kraji rozumí ředitel krajského úřadu, v obci starosta, ve statutárním městě primátor a v hlavním městě Praze ředitel Magistrátu hlavního města Prahy.	
		Z	Pokud je primárním cílem navrhované změny týkající se odpovědnosti za nastavení funkčního řídicího a kontrolního systému snaha o zvýšení prestiže finančního řízení a kontroly tím, že za takové nastavení bude v případě územního samosprávného celku odpovědný politický orgán, je možné toto akceptovat prostřednictvím schválení vnitřních předpisů příslušného subjektu (obce, kraje).	Vypořádáno. Snahou je stanovit odpovědnost za řídicí a kontrolní systém tomu orgánu kraje, který má odpovídající pravomoci v samostatné působnosti. Krajský úřad podle § 67 vykonává přenesenou působnost. Úkoly v samostatné působnosti plní KÚ pouze v rozsahu vymezeném zastupitelstvem nebo radou.
		Z	Návrh zákona se nevypořádal s postavením územně členěných statutárních měst. Je nutné do návrhu zákona tato ustanovení doplnit s tím, že je nezbytné respektovat zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů. Konkrétně uvádíme, že odpovědnost dle dnešního platného zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole, ve znění pozdějších předpisů, je na statutárním zástupci města. Z návrhu zákona, který jsme obdrželi, je odpovědnost přenesena na výkonný orgán, kterým je mimo jiných rada územního samosprávného celku. Požadujeme vysvětlit, popř. doplnit - na základě kterého právního předpisu by rada obce měla zasahovat do činnosti městských obvodů?	Vypořádáno. Na základě podle kterého plní úkoly stanovené
		Z	Jelikož v uvedeném ustanovení návrhu zákona není uveden výkonný orgán ani příspěvkové organizace zřízené územním samosprávným celkem, ani právnické osoby s majetkovou účastí územního samosprávného celku, předpokládáme tedy, že za výkonný orgán uvedených veřejných institucí je považována rada územního samosprávného celku, která vykonává ve vztahu ke zřízeným či založeným právnickým osobám zřizovatelské a zakladatelské funkce.	Výkonný orgán má pouze správce veřejného rozpočtu a právnická osoba zřízená k plnění úkolů veřejné správy zvláštním předpisem nebo na základě zvláštního předpisu.
		Z	Nejasnosti ohledně „výkonného orgánu“ nastávají např. v takových případech, kdy jsou v rámci řídicího a kontrolního systému prostřednictvím rozpočtu kraje poskytovány finanční prostředky určené na přímé výdaje na vzdělávání (tzn. prostředky poskytnuté Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy na financování škol a školských zařízení zřizovaných územními samosprávnými celky dle § 160 - § 163 zákona č. 561/2004 Sb., školského zákona, ve znění pozdějších předpisů). V tomto případě se jedná o finanční	Připomínka vypořádána. Navrhovaný zákon je vůči zákonu o krajích zákonem speciálním. Zákon o krajích obsahuje pravidlo, podle něhož rada plní úkoly stanovené zvláštním právním předpisem, přičemž se nerozlišuje samostatná a přenesená působnost. Tímto zvláštním předpisem bude navrhovaný

			prostředky poskytované sice z krajského rozpočtu, ale v rámci výkonu přenesené působnosti, přičemž dle ust. § 59 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, je radě kraje vyhrazeno ukládat krajskému úřadu úkoly v oblasti samostatné působnosti a kontrolovat jejich plnění. Přenesenou působnost vykonává v souladu s ust. § 67 zákona o krajích vždy krajský úřad. Požadujeme vysvětlit a stanovit jasná pravidla, jak by měl územní samosprávný celek postupovat ve výše uvedených případech s ohledem na nově stanovenou odpovědnost výkonného orgánu, kterým je rada územního samosprávného celku a současně i odpovědnost, stanovenou krajskému úřadu v rámci výkonu přenesené působnosti na základě jiných právních předpisů.	zákon. Je na rozhodnutí výkonného orgánu (rady), jakým způsobem zajistí kontrolu prostředků na vzdělávání. Možným řešením je i přenesení pravomoci v oblasti kontroly těchto prostředků na krajský úřad (ředitele krajského úřadu)
§ 2 písm. b)	Z	Měl by být definován většinový podíl majetkové účasti státu nebo ÚSC. Jinak nemůže být zajištěna účinná aplikace zákona ze strany státu nebo ÚSC.	Připomínka vypořádána Zdůvodnění uvedeno ve vypořádání připomínky k § 5 odst. 4 písm. a) Dále uvádíme že tento problém je možno řešit i prostřednictvím delegace pravomoci výkonného orgánu na další osoby.	
§ 2 písm. c)	Z	„Pro účely tohoto zákona se rozumí veřejnými prostředky příjmy, aktiva, výdaje, pasiva, věci, majetková práva a jiné majetkové hodnoty, ...“ Požadujeme sjednotit pojem „veřejné prostředky“ se zákonem o účetnictví (viz § 2 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, který stanoví, že účetní jednotky účtují o stavu a pohybu majetku a jiných aktiv, závazků a jiných pasiv, dále o nákladech a výnosech a výsledku hospodaření), popř. využít definici veřejných prostředků uvedenou v § 2 písm. g) stávajícího zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole, ve znění pozdějších předpisů (veřejnými prostředky jsou veřejné příjmy, veřejné výdaje, věci, majetková práva a jiné majetkové hodnoty ...).	Akceptováno, ustanovení upraveno.	
§ 2 písm. e)	Z	„Pro účely tohoto zákona se rozumí operací příjem nebo výdaj veřejných prostředků v hotovosti nebo bezhotovostně a právní nebo jiné jednání majetkové povahy.“ Dle komentáře k ust. § 2 zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole, ve znění pozdějších předpisů: „Pojem operace (finanční a majetková operace) vyjadřuje v zákoně postupy při nakládání s veřejnými prostředky, které mají svůj odraz v příslušných evidencích (zejména účetní, pokladní a operativní).	Akceptováno, ustanovení upraveno.	

			Pojmové vymezení správnosti finanční a majetkové operace vychází obdobně jako v zemích ES z pohledu zajišťování plnění úkolů ve veřejné správě v souladu s právními aspekty (soulad operace s právními předpisy) i ekonomickými aspekty (dosažení optimálního vztahu mezi hospodárností, účelností a efektivností operace). Operace je chápána v širším pojetí jako postup (činnost) před právním úkonem, kterým vzniká závazek nebo nárok orgánu veřejné správy, ale též v užším pojetí jako postup (činnost) před uskutečněním veřejných výdajů nebo jiných plnění ke splnění závazků nebo uplatnění nároků orgánu veřejné správy.“ Požadujeme sjednotit pojem „operace“ se zákonem o účetnictví (viz § 3 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů).	
§ 5 odst. 1	Z	Z návrhu vyplývá, že výkonný orgán zajišťuje u další veřejné instituce interní audit prostřednictvím svého útvaru nebo útvaru této instituce. V případě krajů je často zřízeno více jak sto těchto organizací, přičemž funkce interního auditu je zřízena jen ve velmi malé části z nich. V žádném případě není reálné, aby útvar interního auditu krajského úřadu zajišťoval interní audit v drtivé většině zřízených organizací tak, aby byl vykonáván v souladu s mezinárodními standardy. Pokud by tak mělo být naplněno ustanovení § 30 odst. 4 návrhu připomínkovaného zákona, pak by skutečné náklady neodpovídaly jejich vymezení deklarovanému v obecné části příslušné důvodové zprávy. S ohledem na výše uvedené navrhuje, aby do návrhu zákona byla zapracována ustanovení umožňující nahrazení funkce interního auditu u zřízených organizací.	Vypořádáno. Předpokládá se, že útvary IA krajů budou posíleny o 2 FM.	
§ 5 odst. 2	Z	Musí být zajištěna většinová majetková účast státu nebo ÚSC, jinak nelze objektivně naplnit – viz Obchodní zákoník a připomínka k § 2.	Akceptováno, text upraven	
§ 5 odst. 3	Z	Návrh zákona v připomínkovaném ustanovení uvádí, že výkonným orgánem bude zajištěno fungování řídicího a kontrolního systému v souladu s mezinárodními standardy. V zájmu jednotné interpretace zákona navrhuje, aby tyto standardy byly v připomínkovaném ustanovení konkrétně uvedeny.	Vypořádáno. Doplněna DZ.	
§ 5 odst. 4 písm. a)	Z	Výkonný orgán odpovídá za zavedení řídicího a kontrolního systému a za jeho účinnost (§ 5 odst. 1 návrhu zákona). Podle ustanovení § 5 odst. 4 písm. a) řídicí a kontrolní systém obsahuje vymezení funkcí organizačních útvarů, které se podílejí na uskutečňování operací. Vymezení funkcí organizačních útvarů je v případě krajů stanoveno organizačním řádem, vydávaným v	Vypořádáno. Rada kraje plní pravomoce podle zvláštních zákonů.	

			souladu s ustanovením § 69 odst. 2 písm. f) zákona č. 129/2000, o krajích, ve znění pozdějších změn ředitelem krajského úřadu. Tato činnost nenáleží radě kraje, tedy výkonnému orgánu kraje dle § 2 písm. a) návrhu připomínkováného zákona. S ohledem na výše uvedené požadujeme upravit připomínkované ustanovení návrhu zákona tak, aby odpovídalo zmíněnému ustanovení zákona o krajích, popř. jeho úplné odstranění.	
§ 5 odst. 4 písm. g)	Z		S ohledem na ustanovení § 3 návrhu zákona předpokládáme, že připomínkované ustanovení § 5 odst. 4 písm. g) se týká výkonu interního auditu. V zájmu jednotné interpretace zákona požadujeme, aby stávající znění bylo v tomto smyslu upraveno, neboť jeho formulace není zcela srozumitelná.	Vypořádáno.
§ 9 odst. 1	Z		„Výkonný orgán ... zřídí funkci hlavního účetního“ a ke znění ustanovení § 9 odst. 5 „Pracovní poměr hlavního účetního se zakládá jmenováním podle zákoníku práce.“ Zásadně nesouhlasíme s nově navrhovaným ustanovením, které se týká jmenováním do funkce hlavního účetního, jelikož se tímto postupem ztrácí nezávislost této funkce. Dále v případě malých obcí či malých příspěvkových organizací, kdy je účetní organizace zaměstnán na dohodu o provedení práce, či dohodou o pracovní činnosti, nebo vedlejší pracovní poměr, je nereálné zřízení funkce hlavního účetního jmenováním vedoucího zaměstnance. Z výše uvedených důvodů zásadně nesouhlasíme se jmenováním hlavního účetního. Navíc z návrhu zákona není jasné, zda se bude v případě hlavního účetního jednat o zaměstnance zařazeného do úřadu, pak se jedná o zásah do kompetence ředitele úřadu. Dále s ohledem na širokou míru odpovědnosti stanovenou hlavnímu účetnímu v ust. § 12 a s tím související rozsáhlé schvalovací postupy hlavního účetního dle ust. § 18, zásadně nesouhlasíme, aby všechny tyto odpovědnosti zastávala jedna osoba hlavního účetního, jak je v návrhu zákona předvídáno. V praxi větších organizačních jednotek je takový postup absolutně nereálný! Nejenom proto, ale i z důvodu řešení zastupitelnosti požadujeme, aby návrh obsahoval oprávnění hlavního účetního delegovat své pravomoci a odpovědnosti na další zaměstnance.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 9 odst. 7	Z		Navrhujeme, aby byla vypuštěna druhá věta ustanovení. Je-li neslučitelnost funkcí stanovena zákonem, je nadbytečné stanovovat ji ještě dalšími akty.	Akceptováno, ustanovení upraveno.

§ 10 odst. 1	Z	Navrhované ustanovení opravňuje výkonný orgán k přenesení svých pravomocí v oblasti finančního řízení a kontroly na podřízené vedoucí zaměstnance. V případě krajů je výkonným orgánem jeho rada, která však nemá žádné podřízené vedoucí zaměstnance. S ohledem na uvedené požadujeme úpravu připomínkovaného ustanovení tak, aby reflektovala příslušné organizační uspořádání krajů.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 11 odst. 1	Z	Viz připomínka k § 2.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 12 písm. d)	Z	Z důvodu sjednocení pojmů doporučujeme změnit „účetní rozvrh“ na běžně užívaný „účetový rozvrh“, i s ohledem na tvar pojmu uvedený v zákoně č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 14 odst. 1	Z	Podle návrhu ustanovení odpovídá příkazce za přijetí odpovídajících opatření k zamezení vzniku nesrovnalostí, trestné činnosti atd. Pojem „odpovídající opatření“ je subjektivně interpretovatelný. V zájmu jednotného výkladu zákona požadujeme upřesnění tohoto ustanovení.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 15 odst. 1	Z	S ohledem na ustanovení § 4 odst. 2 a § 15 odst. 2 návrhu požadujeme, aby příkazci byla dána možnost výběru operací, u nichž bude předběžné hodnocení provedeno, a sice s ohledem na jejich významnost a rizikovost.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 16 odst. 4	Z	Částka každého právního závazku musí být od jeho vzniku vedena v operativní evidenci.“ Požadujeme vypustit navrhované ustanovení pro jeho nadbytečnost, jelikož v souladu se zákonem o účetnictví (viz § 2 zákona č. 563/1991, o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů), je vedení závazků předmětem účetnictví. Ukládat vedení částek právních závazků současně v operativní evidenci považujeme za zbytečnou a navíc duplicitní povinnost.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 17 odst. 1 písm. e)	Z	„Příkazce se ... ujistí, že příjem nebo výdaj byl pro účely zaznamenání do operativní evidence označen v souladu s jednotným tříděním platné rozpočtové skladby.“ Požadujeme vypustit navrhované ustanovení pro jeho nadbytečnost, jelikož předkládat výkaz pro hodnocení plnění rozpočtu, jehož součástí jsou příjmy a výdaje v členění podle vyhlášky o rozpočtové skladbě, je dána vyhláškou č. 449/2009 Sb., v platném znění. Ukládat zaznamenávání příjmů a výdajů v členění podle rozpočtové skladby současně v operativní evidenci považujeme za zbytečnou a navíc duplicitní povinnost.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 18 odst. 1 písm. c)	Z	„Hlavní účetní v rámci schvalovacího postupu ověří, zda výdaje předložené k proplacení jsou v souladu s výsledky kontrol vykonaných podle § 20, a že	Akceptováno, ustanovení upraveno.

		došlo k vyloučení výdajů, které nelze uznat a uhradit z důvodu nesrovnalosti zjištěné těmito kontrolami.“ Jelikož hlavní účetní nezabezpečuje, s výjimkou ověření dle ust. § 20 odst. 1, žádné jiné kontroly podle ust. § 20, ani nemá o výsledcích těchto kontrol žádné informace, navrhuje změnit text ustanovení § 18 odst. 1 písm. c) návrhu zákona takto: „Hlavní účetní v rámci schvalovacího postupu ověří, zda výdaje předložené k proplacení jsou v souladu s výsledky kontrol vykonaných podle § 20 odst. 1, a že došlo k vyloučení výdajů, které nelze uznat a uhradit z důvodu nesrovnalosti zjištěné těmito kontrolami.“ Dále požadujeme změnit pořadí jednotlivých povinností uvedených pod písm. a) až d) v ust. § 18 návrhu zákona, a to takto: a) výdaje předložené k proplacení jsou v souladu s výsledky kontrol vykonaných podle § 20 odst. 1, a že došlo k vyloučení výdajů, které nelze uznat a uhradit z důvodu nesrovnalosti zjištěné těmito kontrolami, b) jsou přijata odpovídající opatření k vyloučení nebo zmírnění případných rizik, která se mohou vyskytnout zejména v souvislosti s uskutečňováním plateb, c) údaje o věřiteli nebo o dlužníku, o výši a o splatnosti vzniklého závazku nebo pohledávky jsou v souladu s údaji v příkazu k platbě nebo k inkasu, d) podpis příkazce na příkazu k platbě nebo k inkasu je v souladu s podpisem uvedeným v podpisovém vzoru.	
§ 20 odst. 1	Z	Výkonný orgán, případně příkazce v rozsahu svého pověření, organizuje a koordinuje kontroly...” a ke znění ust. § 20 odst. 5 „Výkonný orgán, případně příkazce v rozsahu svého pověření, nesmí výkonem kontroly pověřit příkazce, hlavního účetního a další zaměstnance, kteří se podíleli na přípravě a uskutečňování operace.“ Výše uvedená ustanovení návrhu zákona si vzájemně odporují. Dle ust. § 9 odst. 3 návrhu zákona mohou být výkonem funkce příkazce pověřeni vedoucí zaměstnanci správce veřejného rozpočtu, tzn. že všichni příkazci, kteří jsou pověřeni výkonem této funkce, jsou povinni jednat v rozsahu svého pověření, přičemž rozsah tohoto pověření je pro každého příkazce stanoven individuálně. Ovšem v některých v návrhu zákona uvedených případech týkajících se územního samosprávného celku se příkazcem, který jedná v rozsahu svého pověření, rozumí osoba stojící v čele krajského či obecního úřadu (např. viz ust. § 11 odst. 1 nebo odst. 4 návrhu zákona), ale v jiných případech mohou takovými příkazci být v rámci	Akceptováno, text upraven.

			organizační struktury všichni vedoucí zaměstnanci, např. vedoucí odborů krajského či obecního úřadu (např. viz ust. § 11 odst. 2 písm. c) či d) návrhu zákona). Navrhujeme přehodnotit další užití v návrhu zákona používaného pojmu „příkazce v rozsahu svého pověření“, a to v takových případech, kdy se tímto příkazcem, který jedná v rozsahu svého pověření, má na mysli vedoucí zaměstnanec, na kterého byla delegována pravomoc výkonného orgánu ve smyslu ust. § 10 návrhu zákona.	
§ 25 odst. 3	Z	„Za přestupek podle § 25 odst. 1, kterého se dopustí příkazce tím, že v rozsahu svého pověření nesplní některou z povinností podle § 11 odst. 2, a za přestupek podle § 25 odst. 2, kterého se dopustí hlavní účetní tím, že v rámci schvalovacího procesu nesplní některou z povinností podle § 18 odst. 1, lze uložit pokutu do 200 000 Kč.“ Nesouhlasíme s navrhovaným ustanovením ve smyslu možnosti uložení pokuty příkazci a hlavnímu účetnímu postupem dle navrhovaného zákona. Jestliže je předpokládáno, že příkazce a hlavní účetní jsou zaměstnanci v pracovním poměru (viz blíže § 9 odst. 3 a odst. 5 návrhu zákona), pak se tento pracovněprávní vztah řídí zákonem č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, včetně případné odpovědnosti. Navrhované ustanovení týkající se odpovědnosti za přestupek a následného uložení pokuty je v rozporu se zákoníkem práce (k odpovědnosti zaměstnance za škodu viz blíže ust. § 250 a násl. zákoníku práce). Požadujeme vypustit ustanovení týkající se přestupků (tj. ust. § 24 - § 27 návrhu zákona), neboť případné porušení povinností stanovených v návrhu zákona je řešeno v rámci pracovněprávních vztahů.	Připomínka vypořádána Stanoví-li právní norma povinnosti, musí obsahovat i sankce za nesplnění povinností. Jedná se o jedno z protikorupčních opatření a o ustanovení nezbytná k posílení manažerské odpovědnosti. Ustanovení upravena dle požadavku MV.	
§ 28 odst. 2	Z	Ustanovení definuje, že interním auditem je i činnost útvaru interního auditu poskytovatele finanční podpory vůči příjemcům finanční podpory. Tato činnost zde však není nijak specifikována a výklad ustanovení může navodit dojem, že by interní audit měl být využíván ke kontrolní činnosti u externích subjektů, resp. suplovat výkon kontroly. Takováto činnost by pak neodpovídala vymezení interního auditu podle ustanovení § 28 odst. 1 a 3 návrhu zákona. Požadujeme vypuštění této sporné části ustanovení, stejně tak v § 39 odst. 4.	Připomínka vypořádána. Doplněna DZ. V rámci výkonu IA systému u poskytovatele se předpokládá i možnost výkonu IA vzorku operací u příjemce VFP.	
§ 31 odst. 1,2	Z	Odlišná funkční podřízenost a organizační začlenění útvaru interního auditu územního samosprávného celku není v souladu s příslušnými ustanoveními zák. č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů. Podle	Vypořádáno. Ředitel KÚ plní v samostatné působnosti úkoly zastupitelstva a rady, proto mu nemůže být funkčně	

			ustanovení § 68 odst. 1 tohoto zákona je krajský úřad tvořen jeho ředitelem a zaměstnanci kraje zařazenými do krajského úřadu. Podle ustanovení § 69 odst. 2 písm. e) zákona o krajích je ředitel krajského úřadu nadřízeným všech zaměstnanců kraje zařazených do krajského úřadu a kontroluje jejich činnost. Pokud by bylo přijato navrhované znění, došlo by k paradoxu, kdy útvar interního auditu by byl ve dvojí podřízenosti a podléhal by dvojí kontrole. V důvodové zprávě je k připomínkovanému ustanovení uvedeno, že k dosažení nezávislosti interního auditu je nezbytný přímý a neomezený přístup vedoucího útvaru interního auditu k vedení. V případě, že útvar interního auditu by byl funkčně podřízen radě kraje, byl by tento přístup značně omezen, neboť k jednáním rady dochází i s odstupem několika týdnů. S ohledem na výše uvedené požadujeme, aby návrh zákona byl upraven v tom smyslu, že útvar interního auditu je v přímé podřízenosti řediteli krajského úřadu	podřízen výkon IA.
§ 31 odst. 3 písm. c)			V zájmu úplnosti výčtu požadujeme doplnění zajištění neomezeného přístupu k informacím souvisejícím s výkonem interního auditu.	Akceptováno, ustanovení doplněno.
§ 36 písm. b)	Z		Z připomínkovaného ustanovení není zřejmá požadovaná úroveň speciální odborné kvalifikace, daná např. počtem hodin potřebných k získání osvědčení. Pro jednoznačný výklad ustanovení požadujeme jeho upřesnění ve smyslu uplatněné připomínky. Dále požadujeme doplnění, jak postupovat v případě vedoucího útvaru interního auditu, který byl jmenován před účinností tohoto zákona a nesplňuje ani jednu z požadovaných podmínek – např. stanovit přechodné období pro doplnění speciální odborné kvalifikace.	Vypořádáno. Povinnost nastavit systém je do 6 měsíců od nabytí účinnosti.
§ 37	Z		Podle ustanovení § 5 odst. 1 návrhu může mít další veřejná instituce zřízen útvar interního auditu. V ustanovení § 37 však není řešeno jmenování vedoucího tohoto útvaru. V zájmu jednoznačného výkladu zákona a sjednocení praxe doporučujeme toto upřesnit	Akceptováno, ustanovení doplněno.
§ 41 odst. 1 a § 42 odst. 3	Z		Z uvedeného není zřejmé, kdo konkrétně vydá/vystaví písemné pověření k výkonu auditu. V zájmu jednoznačného výkladu zákona a sjednocení praxe požadujeme toto upřesnit.	Připomínka vypořádána. Je na rozhodnutí výkonného orgánu, zda bude vydávat pověření k výkonu auditu osobně či pověří touto činností jiného vedoucího zaměstnance. V organizacích, v nichž není výkonný orgán je na rozhodnutí statutárního zástupce, zda bude vydávat pověření k výkonu auditu osobně či pověří touto činností jiného vedoucího zaměstnance.

	§ 47 odst. 1	Z	Pro úplnost požadujeme doplnit, že návrh zprávy z auditu obsahuje doporučení interního auditora k přijetí opatření k nápravě zjištěných nedostatků. Tato mohou být vodítkem pro auditovanou osobu při podávání vlastního návrhu opatření, popř. mohou návrh auditované osoby doplňovat.	Vypořádáno. Návrh zprávy předložený auditované osobě ke stanovisku musí být shodný se závěrečnou zprávou. Lišit se mohou pouze v případě, že některá zjištění a k nim navrhovaná doporučení jsou upravena na základě stanoviska auditované osoby, v němž auditovaná osoba uvedla argumenty podložené důkazy tak, že je auditor mohl akceptovat. Skutečnost, že zpráva obsahuje zjištění a doporučení je zřejmá z ustanovení § 44 (5).
	§ 51 odst. 4	Z	V zájmu zajištění dodržení termínů stanovených správcům veřejného rozpočtu k předložení roční auditní zprávy požadujeme stanovit termín pro obce a městské části hlavního města Prahy, do kterého budou povinny své roční auditní zprávy předat krajům nebo hlavnímu městu Praha.	Vypořádáno. Bude upraveno v prováděcí vyhlášce.
Moravskoslezský kraj	<i>obecně</i>		Předkládaný návrh je natolik zásadní změnou v celém řídicím a kontrolním systému, že považujeme za velmi nešťastné, že taková zásadní změna nebyla podrobena rozsáhlejší odborné diskusi a návrhu zákona nepředcházelo předložení návrhu věcného záměru. Důvodová zpráva k zákonu navíc není příliš obsáhlá a vysvětlující a zejména postrádá adekvátní vyhodnocení dopadu zákona do praxe. Důvodová zpráva uvádí důvody předložení nového zákona o řídicích a kontrolních systémech pouze v obecné rovině jako například: „Návrhem předkládaného zákona by měly být vytvořeny předpoklady pro odstranění rizika současného postavení funkce interního auditu, který by vedl k neplnění závazků České republiky, přijatými v rámci vypořádání „Kapitoly 28: Finanční kontrola“ při vstupních jednáních o přidružení.“, nebo že „sice došlo ke zvýšení úrovně finančního řízení kontroly v odpovědnosti řídicích a výkonných struktur, nicméně dochází k nadměrnému překrývání a duplicitě kontrolních a auditních činností veřejných subjektů“. Není však provedena podrobná analýza nedostatků stávajícího systému, tedy jaká vznikají rizika při jeho aplikaci a jaké jsou konkrétní důvody navrhované změny. Dosavadní vnitřní kontrolní systém stanovil určité kontrolní postupy, které se postupně formovaly a přinesly i velmi pozitivní poznatky. Navrhovaná právní úprava kontrolní procesy zásadně změní a je otázkou, zda přinese očekávanou změnu. Skutečnost, že se v navrhované změně řeší rozdělení a oddělení odpovědností za systém finančního řízení, kontroly a interního	S první větou připomínky nelze nesouhlasit, nicméně úkol v tak krátkém termínu plnění uložila vláda. DZ doplněna. Navržená úprava „zásadně nemění“ schvalovací postupy, mění částečně odpovědnost za jejich výkon, a to v souladu s nařízením 966/2012. V oblasti kontrolních postupů rozděluje odpovědnost za jejich výkon v souladu s požadavky PIC. Současně z kontrolních postupů vyčleňuje činnosti, které patří do služby IA. DZ doplněna – předpokládá se navýšení útvaru IA o 2 FM.

		auditu ještě neznamená, že rizika současného postavení funkce interního auditu budou odstraněna. V rozporu s Legislativními pravidly vlády nebylo provedeno řádné hodnocení dopadů regulace (RIA). Nelze souhlasit s konstatováním v bodě 3.2, že předkládaný návrh sám o sobě neznamená žádné finanční zatížení spojené s navrženou úpravou a že se jedná pouze o přeskupení kapacitních (personálních) zdrojů v příslušných orgánech veřejné správy s obdobnými kvalifikačními předpoklady a praxí k výkonu auditu na základě auditních postupů.	
	<i>obecně</i>	Podle našeho názoru navrhovaná transformace bude mít naopak poměrně významný dopad do veřejných rozpočtů - přesun kapacit z veřejnosprávních kontrol do auditů bude znamenat změny v platovém zařazení, lze očekávat nárůst nákladů na vzdělávání (zajištění řádného proškolení nového systému kontrol všech zaměstnanců podílejících se na kontrolách, školení auditorů, aj.), další nemalé náklady přinese úprava programového vybavení k vedení účetnictví a rozpočtu (úprava terminologie v účetních výstupech, např. rozpočtový závazek x před vznikem, předběžná kontrola x předběžné hodnocení, správce veřejného rozpočtu apod.). Dále vyjadřujeme zásadní pochybnosti o vhodnosti a efektivnosti zapojení rady územního samosprávného celku (ÚSC) jako výkonného orgánu do řídicího a kontrolního systému v rozsahu, jaký je definován předkládaným návrhem zákona, a to z následujících důvodů:- Navržená úprava fakticky nerespektuje stávající členění kompetencí mezi jednotlivými orgány ÚSC, zejm. mezi radou a úřadem. Z navrhovaných ustanovení není zcela zřejmá vazba rady jako výkonného orgánu na subjekty plnící na ÚSC úkoly statutárního orgánu zaměstnavatele (ředitel krajského úřadu, tajemník obecního úřadu, případně starosta obce). Příkazce, hlavní účetní a útvar interního auditu má být funkčně podřízen výkonnému orgánu, tedy radě ÚSC, ale organizačně a personálně řediteli krajského úřadu, respektive tajemníkovi obecního úřadu (starostovi). - Dále je otázkou, zda v případě, kdy v obci není zřízena rada, má být uplatněna zásada ze zákona o obcích, že v takovém případě plní funkci rady obce starosta nebo zda byl úmysl předkladatele jiný - viz např. úprava v § 17 odst. 3, která situaci, že není zřízena rada obce, neřeší a ustanovení pak postrádá smysl.	Výkonným orgánem kraje v oblasti samostatné působnosti je podle § 57 zákona o krajích rada, které je podle § 59 zákona o krajích vyhrazeno m.j. zabezpečovat hospodaření. Krajský úřad podle § 67 vykonává přenesenou působnost. Úkoly v samostatné působnosti plní KÚ pouze v rozsahu vymezeném zastupitelstvem nebo radou. Je třeba respektovat deklarované zásady samosprávy dle ústavního pořádku ČR nebo ústavní pořádek změnit.

			- Daný systém není zcela vhodný ani z ryze praktických důvodů - potřeba svolávání schůze rady - nižší operativnost rozhodování; rada ukládá úkoly a přijímá rozhodnutí formou usnesení, která podle připravované novely zákonů o územních samosprávných celcích (v současné době v projednávání v Poslanecké sněmovně PČR) budou muset být zveřejňována; ke každému přijatému usnesení může být vznesen požadavek na poskytnutí informace a podkladových materiálů - tedy i zpráv z provedených interních auditů na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Nelze souhlasit s úpravou v části páté, kdy Ministerstvo financí vykonává dozor nad zavedením a fungováním řídicích a kontrolních systémů správců veřejných rozpočtů v souladu s požadavky tohoto zákona a nad zajištěním programu pro zabezpečování a zvyšování kvality interního auditu v souladu s požadavky mezinárodních standardů pro interní audit. Dozor Ministerstva financí se zejména v části zavedení a fungování řídicích a kontrolních systémů dubluje s úpravou v § 3 písm. a) zákona č. 420/2004 Sb., o přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků a dobrovolných svazků obcí.	Jedná se o dozor nad zákonností podle zákona o krajích, nikoliv o přezkoumávání hospodaření ÚSC. Dle MV je toto ustanovení v souladu s úpravou dozoru nad výkonem samosprávné působnosti ÚSC.
§ 2 písm. a)	Z	Není jasné, zda v případě, kdy v obci není zřízena rada, má být uplatněna zásada ze zákona o obcích, že v takovém případě plní funkci rady obce starosta obce nebo zda byl úmysl zákonodárce jiný. Viz připomínka k § 17 odst. 3.	Vypořádáno. Platí ustanovení zákona o obcích. Kde se rada nevolí, k plní pravomoci rady starosta.	
§ 2 písm. b)	Z	Navrhujeme upravit text tak, aby se definice vztahovala pouze na obchodní společnosti ovládané prostřednictvím majetkové účasti státem nebo ÚSC. Odůvodnění: Ve vazbě na § 5 odst. 2 nemůže správce veřejného rozpočtu zajistit, aby právnické osoby s majetkovou účastí zavedly účinný řídicí a kontrolní systém, pokud nemá v této právnické osobě rozhodný vliv.	Akceptováno, text upraven.	
§ 2 písm. c)	O	Definice není ve shodě s jinými právními předpisy - navrhujeme upravit ve vazbě na zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů (aktiva, pasiva, věci, majetková práva a jiné majetkové hodnoty), příp. zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů (příjmy, výdaje).	Akceptováno, text upraven.	
§ 5 a § 9	Z	Navrhujeme vymezit vztahy mezi radou kraje jako výkonným orgánem a ředitelem krajského úřadu jako osobou plnící funkci statutárního orgánu zaměstnavatele v oblasti organizačního uspořádání krajského úřadu a	Akceptováno, ustanovení upraveno.	

			personálního řízení. Odůvodnění: Organizační řád vydává ředitel krajského úřadu podle zákona o krajích (krajské zřízení), ale dle uvedených ustanovení návrhu bude rada kraje fakticky rozhodovat o organizační struktuře a kompetencích minimálně na úseku řídicí kontroly. V praxi mohou podle navrhované úpravy vznikat pochybnosti o tom, kdo je oprávněn obsazovat funkci zřízenou výkonným orgánem - zda to přísluší tomu, kdo danou funkci zřídil (tedy radě) nebo tomu, kdo odpovídá za personální otázky (plní funkci statutárního orgánu zaměstnavatele).	
§9 odst. 5	O	Navrhujeme zrušit odstavec 5. Odůvodnění: U malých organizací a obcí bude velmi těžké zajistit, aby hlavní účetní byla jmenovaná funkce v pracovním poměru vzhledem k tomu, že u malých obcí nebývá mnohdy ani jeden zaměstnanec v hlavním pracovním poměru a účetnictví je zpracováváno externě. Zároveň institut jmenování podle zákoníku práce není pro danou situaci vhodný a přiléhavý - je třeba si uvědomit, že jmenování je způsob vzniku či změny pracovního poměru jako takového, označení jmenované pozice tak celkově vymezuje druh práce zaměstnance. Zaměstnanci vykonávající činnosti hlavní účetní vykonávají tyto činnosti v rámci svých druhů práce, jejichž náplní jsou i další činnosti. Podle navrhované konstrukce by takovýto jmenovaný zaměstnanec byl druhem práce „hlavní účetní“, a takto by zaměstnavatel po něm nemohl požadovat jiné činnosti, byť ekonomického charakteru. Navíc, podle zákoníku práce se jmenování jako způsob vzniku či změny pracovního poměru týká pouze vedoucích zaměstnanců. Nelze jej tedy uplatnit u zaměstnanců „řadových“. Konceptně je tedy navrhované ustanovení pochybné.	Akceptováno, ustanovení upraveno. Ustanovení upraveno v § 9 odst. 4 a 5.	
§10	Z	Považujeme za nutné upřesnit, na koho lze delegovat pravomoci v oblasti finančního řízení a kontroly v podmínkách ÚSC vzhledem k tomu, že v případě rady kraje (obce) jako výkonného orgánu nelze hovořit o podřízených vedoucích zaměstnancích (rada sice jmenuje vedoucí odborů a odvolává je z funkcí, další personální otázky však vůči nim vykonává ředitel (tajemník); ředitele krajského úřadu jmenuje hejtmana kraje, tajemníka starosta).	Akceptováno, ustanovení upraveno.	

§12	O	Navrhujeme vymezit pojem „pokladní služba“ z důvodu nejasnosti, zda tato služba zahrnuje veškeré operace týkající se peněžních prostředků, tedy i bankovních převodů. Stejně tak navrhujeme vymezit pojem „vedení účtů“ z důvodu nejasnosti, zda se jedná o vedení bankovních účtů nebo účtů v účetní evidenci.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
	O	Hlavní účetní u malých organizací by neměl zároveň zabezpečovat účetnictví a zároveň realizovat platby bankovním převodem z důvodu rizika zpronevěry.	Neakceptováno Hlavní účetní je oprávněn pověřit výkonem úkolů podřízené zaměstnance. Funkce hlavního účetního obsahuje některé činnosti ekonomických útvarů a jejich vedoucích s prolínáním do útvarů účtárny.
<i>Odpovědnost hlavního účetního - obecně</i>	Z	Popis odpovědností hlavního účetního je možno do jisté míry nejvíce připodobnit odpovědnosti vedoucího vnitřního organizačního útvaru, který je zodpovědný za vedení účetnictví (vedoucího účtárny). Dle obsahu návrhu se však jedná o zcela zásadní nárůst odpovědnosti hlavního účetního v porovnání s vymezením jeho odpovědnosti podle stávajícího zákona č. 320/2001 Sb., a prováděcí vyhlášky č. 416/2004 Sb., kdy i tak v současné době bylo výkonem povinností hlavní účetní pověřeno více zaměstnanců. V žádném případě není možno se z pozice autora návrhu domnívat, že je možno nově vše obsáhnout jednou osobou. Pouze u malých obcí a příspěvkových organizací je možné, aby funkci hlavního účetního vykonával jeden pracovník (s ohledem na bod 4. ne na plný pracovní úvazek). U velkých a organizačně složitých organizací ve veřejné správě je toto nereálné, v konečném důsledku by to vedlo např. ke zdržování plateb.	Připomínka vypořádána. Funkce hlavního účetního obsahuje některé činnosti ekonomických útvarů a jejich vedoucích s prolínáním do útvarů účtárny. Ve smyslu § 12 odst. 2 je hlavní účetní oprávněn pověřit výkonem úkolů podřízené zaměstnance. U malých organizací ve smyslu § 9 odst. 4 nebo 5 může vykonávat funkci hlavního účetního osoba mimo pracovní nebo jiný obdobný poměr.
§ 13	O	Z předmětné dílky lze opět dovodit, že funkci hlavního účetního má zabezpečovat jedna osoba. Tento návrh považujeme za nereálný ve složitých organizačních strukturách s desítkami až stovkami plateb denně (viz zásadní připomínka k § 12).	Akceptováno, ustanovení upraveno. § 12, odst. 2.
§ 13 odst. 1	Z	Návrh zákona (ani důvodová zpráva) neřeší situaci, kdy hlavní účetní náhle ukončí výkon své funkce a není možno zajistit jeho participaci na vypracování mezitímní účetní závěrky. Není zřejmé, proč je nutné opatřovat mezitímní účetní závěrku podpisovým záznamem výkonného orgánu a co má vlastně vyjadřovat (souhlas se závěrkou nebo zajištění jejího vypracování?). V praxi bude obtížné zajistit podpisový záznam výkonného	Akceptováno, ustanovení upraveno.

			orgánu v případě, že funkci výkonného orgánu bude plnit rada ÚSC (kolektivní orgán, který rozhoduje hlasováním/usnesením) - podpisový záznam v takovém případě znamená podpis závěrky všemi jednotlivými členy rady?	
§ 17 odst. 2	O		Doporučujeme v tomto zákoně nebo v souvisejících předpisech definovat pojem „rozpočtové riziko“.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 17 odst. 3	Z		Není řešen případ, kdy u obce, kde není zřízena rada obce, její pravomoci vykonává starosta, který bude zároveň příkazcem a výkonným orgánem. Pak by ustanovení ztrácelo jakýkoliv smysl.	U malé obce dochází ke kumulaci funkcí.
§ 17 odst. 4	O		Text v návrhu je nejasný, zavádějící. Není jasné, zda samotné vymáhání pohledávky má provést hlavní účetní, což není schopen nebo zda by měl pouze zajistit vymožení pohledávky jinou osobou.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
§ 18 odst. 1 písm. c)	Z		Povinnost hlavního účetního ověřit v rámci schvalovacího postupu, zda je výdaj předložený k proplacení v souladu s výsledky kontrol vykonaných podle § 20 a že došlo k vyloučení výdajů, které nelze uznat a uhradit z důvodu nesrovnalosti zjištěné těmito kontrolami, považujeme za v praxi nereálné, neboť hlavní účetní neprovádí kontrolu podle § 20. Navrhujeme písmeno c) ze schvalovacích postupů hlavního účetního odstranit. Uvedená povinnost je v gesci výkonného orgánu, příp. příkazce operace.	Vypořádáno. Hlavní účetní obdrží výsledky kontrol vykonaných podle § 21.
§ 20 a 21 a § 39	Z		Z návrhu paragrafového znění zákona a důvodové zprávy není zřejmý rozsah a obsah kontroly a interního auditu, tudíž může docházet k výkladovým nejasnostem a duplicitním činnostem v oblasti controllingu.	Vypořádáno Předmět kontrol a IA jasně vymezen v § 20 a 3E
§ 20 odst. 5	O		Zejména u malých obcí není zpravidla možné, aby byla zajištěna kontrola jiným zaměstnancem, než kterým byla operace připravována. Mohlo by to ve svém důsledku znamenat, že by se kontrola musela provádět externě, což by přineslo další zvýšené finanční nároky.	Vypořádáno. Požadavek nařízení 966/2012.
§ 21 odst. 4	Z		Upozorňujeme na možnou výkladovou nejasnost, kdy není zřejmé, zda v praxi bude možné kontrolovat celý projekt včetně vlastních zapojených prostředků příjemce finanční podpory (zejména z důvodu dodržení podmínky procentuální spoluúčasti).	Vypořádáno, text upraven. Bude možno kontrolovat i vlastní prostředky příjemce v rozsahu procentuální spoluúčasti.
§ 23	Z		Není předložen návrh prováděcího předpisu a tudíž nedokážeme adekvátně vyhodnotit dopad na činnost kraje. Z textu odstavce 6 vyplývá, že součástí roční zprávy kraje je i souhrn údajů z ročních zpráv obcí, dobrovolných	Vypořádáno. Rozsah požadovaných informací dle ročního zpravodajství bude oproti platné právní úpravě redukován.

			svazků obcí a městských částí, které se nacházejí v jeho územním obvodu. Podle odstavce 7 tuto roční zprávu pak výkonný orgán předkládá zastupitelstvu, přičemž není patrné, proč má zastupitelstvo kraje být informováno o stavu finančního řízení a kontroly a o výsledcích kontrol u těchto subjektů.	
§ 24	O		Není upraveno, podle jakého procesního předpisu bude ukládána pokuta za přestupek a správní delikt.	Akceptováno.
§ 25	Z		Ustanovení navrhuje vypustit z důvodu možnosti řešení případů nesplnění povinností za využití pracovněprávních předpisů, nikoliv na úrovni zákona o řídicím a kontrolním systému ve veřejné správě. Navrhovaná ustanovení odporují § 346b odst. 1 zákoníku práce, podle kterého zaměstnavatel nesmí zaměstnanci za porušení povinností vyplývajících mu z pracovněprávního vztahu ukládat peněžní postihy ani je od něho požadovat; to se nevztahuje na škodu, za kterou zaměstnanec odpovídá.	Připomínka vypořádána. Stanoví-li právní norma povinnosti, musí obsahovat i sankce za nesplnění povinností. Jedná se o jedno z protikorupčních opatření a o ustanovení nezbytná k posílení manažerské odpovědnosti. Upraveno dle požadavků MV.
§ 30 odst. 2	O		Upozorňujeme na rozpor mezi návrhem zákona v paragrafovém znění a důvodovou zprávou, kdy k § 30 odst. 2 je v důvodové zprávě stanoven limit méně než 10 000 obyvatel a v paragrafovém znění méně než 15 000 obyvatel. Navrhujeme sjednotit limit dle paragrafového znění návrhu zákona.	Akceptováno, text upraven.
§ 32 odst. 3	O		Z uvedeného ustanovení nevyplývá, zda by měl být vzorový statut závazný.	Vzorový statut nebude závazný.
§ 33	O		Upozorňujeme na výkladový nesoulad mezi § 33 návrhu zákona a důvodovou zprávou, kdy v důvodové zprávě je uvedeno, že výbor pro audit vykonává poradenskou činnost jménem výkonného orgánu, přičemž v návrhu zákona je upraveno, že správce veřejného rozpočtu (tedy kraj, obec) zřizuje jako svůj odborný poradní orgán výbor pro audit. Zdůrazňujeme, že podle zákonů o ÚSC je výbor poradním orgánem zastupitelstva a poradním orgánem rady je komise.	Akceptováno, text upraven.
§ 35	O		Úprava vzdělávání u úředníků ÚSC je řešena v zákoně č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, a proto neshledáváme důvod speciální úpravy v tomto návrhu zákona.	Akceptováno, ustanovení vypuštěno.
§ 36	O		Do znění zákona navrhuje doplnit zpřesnění k písmenu b) ve smyslu důvodové zprávy, tedy doplnit text absolvování speciálního vzdělávání prokazaných osvědčením vydaným např. Mezinárodním institutem interních auditorů, Komorou auditorů (zákon č. 93/2009 Sb., o auditorech a o změně některých zákonů), anebo osvědčením vydaným jinými vzdělávacími	Neakceptováno.

			organizacemi	
§38 odst. 2	O	Odkazuje se na důvody odvolání uvedené v zákoníku práce, ten však žádné důvody odvolání neupravuje; určité důvody odvolání jsou dány, ovšem pouze ve vztahu k vedoucím úředníkům, v zákoně č. 312/2002 Sb. Je zde tedy opět nesoulad s obecnou úpravou pracovněprávních vztahů, tedy zákoníkem práce. Zároveň je třeba připomenout, že pracovněprávní vztahy úředníků územních samosprávných celků se navíc řídí i zákonem č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Návrh tedy neřeší danou problematiku do všech důsledků.	Akceptováno, text upraven.	
§ 38 odst. 4	O	Formulaci „Při odvolávání zaměstnance pověřeného“ navrhujeme nahradit formulací „Při rušení pověření zaměstnance“. Je nevhodné v daném kontextu používat slovo „odvolání“, to bylo mělo být používáno pouze v kontextu s institutem „jmenování“; v navrhované podobě je celá záležitost jen matoucí.	Neakceptováno.	
§ 47 odst. 3	Z	V tomto návrhu ani jiných souvisejících předpisech není stanoveno, kdo je statutárním zástupcem auditované osoby (v podmínkách ÚSC se s pojmem statutární zástupce nepracuje). Není tedy zřejmé, s kým má být zpráva z auditu projednána.	Připomínka vypořádána. Ustanovení upraveno. Zprávu z auditu projedná interní auditor s vedoucím útvaru, v případě kdy bude auditováno více útvarů, bude s každým vedoucím projednána část zprávy týkající se jeho útvaru. V rámci distribuce bude zpráva z auditu doručena radě nebo tomu, koho rada určí (závisí na rozhodnutí rady).	
§ 49	O	Slovo „oprávněnému“ navrhujeme nahradit slovem „oprávněného“.	Připomínka vypořádána Text ustanovení upraven	
část třetí návrhu zákona	O	Pokud je činnost interního auditu zaměřená vůči dalším veřejným institucím a příjemcům finanční podpory, pak postrádá smysl označení této činnosti jako interní. Doporučujeme přejmenovat tuto činnost jako audit nebo audit ve veřejné správě.	Neakceptováno. Tento pojem vyplynul z řady jednání.	
§ 51	Z	Navrhujeme zrušit odstavce 4 a 5. Odůvodnění: Z textu odstavce 4 vyplývá, že součástí roční zprávy kraje je i souhrn údajů z ročních zpráv obcí a městských částí, které se nacházejí v jeho územním obvodu. Tato roční zpráva je předkládána výkonnému orgánu, tedy radě kraje. Není patrné, proč má být rada kraje informována o výsledcích interních auditů obcí a dalších náležitostech.	Vypořádáno, text upraven.	

	<i>část pátá</i>	Z	Nelze souhlasit s úpravou, kdy Ministerstvo financí vykonává dozor nad zavedením a fungováním řídicích a kontrolních systémů správců veřejných rozpočtů v souladu s požadavky tohoto zákona a nad zajištěním programu pro zabezpečování a zvyšování kvality interního auditu v souladu s požadavky mezinárodních standardů pro interní audit. Dozor Ministerstva financí se zejména v části zavedení a fungování řídicích a kontrolních systémů dubluje s úpravou v § 3 písm. a) zákona č. 420/2004 Sb., o přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků a dobrovolných svazků obcí.	Vypořádáno. Jedná se o dozor nad zákonností podle zákona o krajích, nikoliv o přezkoumávání hospodaření ÚSC. Dle MV je toto ustanovení v souladu s úpravou dozoru nad výkonem samosprávné působnosti ÚSC
	<i>§ 60 odst. 1</i>	Z	Navrhujeme doplnit na konci věty slova „netýká se územních samosprávných celků“. Odůvodnění: Z důvodové zprávy vyplývá, že se koordinace kontrol netýká územních samosprávných celků, přičemž z paragrafového znění návrhu zákona to patrné není. Mohlo by dojít k výkladovým nejasnostem.	Vypořádáno.
	<i>§ 63 odst. 2</i>	O	Doporučujeme upravit účinnost navrhovaného zákona tak, aby zákon nabyl účinnosti k 1. 1. a současně aby byla zachována minimální legisvakanční lhůta 6 měsíců.	Akceptováno.
	<i>část 7., 8., 9.</i>	O	Upozorňujeme na nutnost provést další změny v příslušných právních předpisech týkající se odkazů na rušený zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů, například poznámka č. 37 v § 124 odst. 6 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení).	Neakceptováno. Poznámka pod čarou nemá legislativní charakter.
Svaz měst a obcí České republiky	<i>Obecně</i>	Z	1) Jako jeden ze stěžejních problémů vnímáme nejednoznačné stanovení konkrétních odpovědností a řídicích pravomocí výkonného orgánu, kterým se dle návrhu zákona stává rada územního samosprávného celku, která ve svých rozhodnutích vždy vystupuje jako kolektivní orgán. Pravidelně opakujeme, že systém finanční kontroly upravený zákonem o finanční kontrole, by měl zůstat naprosto a pouze v odborné rovině, bez jakékoliv možnosti zasahování do finanční kontroly politiky a politickými stranami. Upozorňujeme, že politici mají možnost realizovat politické kontroly dle zákona o obcích (např. kontrolní výbor). Rovněž EU v minulosti důrazně kritizovala, že není dostatečně oddělena odborná kontrola od té politické. V minulosti to bylo tak, že byly vyvíjeny obrovské tlaky na kontrolní pracovníky, pokud byly kontrolou zjištěny nedostatky. Když to nešlo jinak, byly zpochybňovány výsledky kontroly i odbornost kontrolních pracovníků. V současné době, kdy do výkonu auditu a kontroly nemohou politické vlivy	1) Nemůžeme přijmout argumenty, které jsou uváděny proti záměru návrhu zákona, podle kterého za zavedení a vlastně i fungování kontrolního systému odpovídá rada. Pouze tento orgán disponuje takovými pravomocemi, které mohou zaručit žádné zavedení a fungování kontrolního systému. Na překážku není ani skutečnost, že se jedná o kolektivní orgán. Tomuto orgánu nic nebrání, aby své pravomoci v oblasti kontroly přenesl na jiný orgán obce, např. starostu.

		zasahovat, je tato činnost i na daleko vyšší úrovni. Touto navrhovanou úpravou se výkon kontrolní činnosti a auditu vrací o deset let zpět. Z navrhované novely jednoznačně vyplývá, že výkonný orgán - tedy rada obce - by rozhodovala o vykonávání kontrol a interních auditů přesto, že dle ustanovení § 102 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích v platném znění, je radě obce vyhrazeno zabezpečování hospodaření obce podle schváleného rozpočtu - tedy fakticky hospodaří s finančními prostředky obce a současně by také přímo rozhodovala o provádění kontrol a interních auditů nakládání s finančními prostředky obce, což je zcela absurdní. Domníváme se, že jako osoba stojící v čele řídicího a kontrolního systému v podmínkách obcí/měst by měl být nadále určen starosta obce/města či primátor u statutárního města, který stojí i v čele obecního/městského úřadu a je oprávněn obec/město zastupovat navenek. Oprávnění podle tohoto zákona mají být používána i mimo rámec právní subjektivity obce/města, tedy vůči příspěvkovým organizacím nebo dokonce obchodním společnostem. Jinou osobu si nelze na tomto místě představit. Např. tajemník úřadu je nadřazený všem zaměstnancům zařazeným do obecního/městského úřadu a plní funkci statutárního orgánu zaměstnavatele vůči těmto zaměstnancům, vůči tajemníkovi úřadu a místostarostům nebo zaměstnancům zařazeným do obecní/městské policie plní funkci statutárního orgánu zaměstnavatele právě starosta. Jiná osoba v podmínkách obcí/měst není. 2) Další zásadní problém vidíme v tom, že návrh zákona nezohledňuje malé obce a malé zřizované organizace. Jak se bude postupovat v obcích, v nichž se rada obce nevolí? Bude výkonným orgánem s použitím § 104 odst. 4 zákona o obcích starosta obce nebo zastupitelstvo obce? Navržené znění neumožňuje jednoznačný výklad. V České republice je cca 1200 obcí s počtem obyvatel pod 200, kde je pouze neuvolněný starosta, účetnictví je zpracováváno dodavatelsky a zpravidla na jeden den v týdnu je zajištěna uklízečka – ta však také někdy dodavatelsky. Cca v 8% je navíc tento neuvolněný starosta např. ředitelem (ředitelkou) školy nebo školky zřizované obcí. Jak se zajistí zavedení řídicího a kontrolního systému u příspěvkové organizace, jejímž zřizovatelem je malá obec, která nemá žádné zaměstnance – starosta ji sám nemůže vykonat např. pro střet zájmů? U členů zastupitelstva se odbornost nedá předpokládat. Jaká je sankce a komu bude	2) V případě, kdy obec nemá zřízenou radu, je výkonným orgánem starosta. Starosta obce (případně místostarosta) může vykonávat funkci příkazce a případně i současně správce rozpočtu. Funkci hlavního účetního může vykonávat i osoba, která není zaměstnancem obce (např. osoba která, dosud vede účetnictví). Vlastní výkon kontroly může obec zajistit i např. činností příslušných výborů.
--	--	--	--

			předepsána, když je kontrola nezajistitelná z důvodu nemožnosti personálního zajištění této kontroly? Splnění ustanovení předpisu v případech malých obcí předpokládá přijmout nejméně 2 nové zaměstnance! Náklady na tyto práce mohou dosáhnout až ročních rozpočtů těchto organizací na běžné výdaje. Pak ovšem dojde k popření efektivity, drahou informací, neúčelnost – tedy přímý rozpor se samotným cílem předpisu. Na druhou stranu je plnění vyžadováno striktně s vysokými sankcemi. Tyto připomínky jsou zásadní.	
§ 2 písm. a)	Z	V návrhu zákona je uvedeno: „výkonným orgánem ... rada územního samosprávného celku.“ – dle našeho názoru by se jednalo o kolektivní odpovědnost rady města, předkladatel návrhu takto „rozměľňuje“ odpovědnost za zavedení řídícího a kontrolního systému a odpovědnost za jeho účinnost. Navrhujeme, aby výkonným orgánem, který bude odpovědný za zavedení řídícího a kontrolního systému v působnosti města, byl i nadále starosta (primátor) města/obce (viz zdůvodnění výše v rámci obecných připomínek zásadního charakteru). Návrh zákona sice obsahuje v § 2 vymezení některých pojmů, ale chybí v něm vymezení dalších užitých pojmů, jako např. „účetní systémy“ (zahrnují i účetní SW?) (viz např. § 12 písm. a) nebo „pokladní služba“ (viz § 12 písm h). Tyto připomínky jsou zásadní.	V navrhovaném zákoně je stanovena výkonným orgánem rada vzhledem ke skutečnosti, že rada dle § 109 vykonává přenesenou působnost podle § 61 odst. 1 písm. a) s výjimkou věcí, které patří do působnosti jiného orgánu obce.	
§ 4		Zavedením pojmu „správce veřejného rozpočtu“ vzniká riziko záměny pojmů se „správcem rozpočtu“ (§ 9 odst. 2). Jak lze prokazovat „zásadu přiměřenosti“? V tomto případě se jedná o subjektivní pohled. Jak může správce veřejného rozpočtu a další veřejná instituce prokázat, že má nastavený ŘKS přiměřeně, pokud kontrolní orgán rozhodne, že ŘKS přiměřeně nastavený nebyl? Tato připomínka je zásadní.	Nepředpokládáme, že by v praxi docházelo k záměnám těchto výrazů.	
§ 5	Z	Ustanovení upravuje povinnost rady obce/města zajistit, aby účinný řídící a kontrolní systém zavedly i právnické osoby s majetkovou účastí obce/města. V zákoně není ale jednoznačně stanoveno, zda příkazce operace a hlavní účetní u těchto osob budou mít stejné odpovědnosti jako u správce veřejného rozpočtu a další veřejné instituce? Tato připomínka je zásadní.	Podle ustanovení § 1 návrhu zákona se tento zákon bude vztahovat i na státní podniky. Z tohoto důvodu musí mít příkazce . hlavní účetní i správce rozpočtu stejné postavení jako v případě ostatních subjektů, na něž se zákon vztahuje.	
§ 9	Z	Výkonný orgán, tedy rada obce/města je oprávněna přenést své pravomoci v oblasti finančního řízení a kontroly na podřízené vedoucí zaměstnance –	Neakceptováno V § 9 navrhovaného zákona není hovořeno o	

			rada obce/města žádné podřízené zaměstnance nemá. Není tedy zcela jasné, kdo jsou podřízení vedoucí zaměstnanci Rady. Usuzujeme, že se jedná o tajemníka + vedoucí úředníky (vedoucí odborů, které přímo jmenuje RM) Definice není jasná a přesná. Tato připomínka je zásadní.	„<u>podřízených</u> vedoucích zaměstnancích“ nýbrž o „vedoucích zaměstnancích“. V navrhovaném zákoně je stanovena výkonným orgánem rada vzhledem ke skutečnosti, že je rada výkonným orgánem obce v oblasti samostatné působnosti podle § 99 zákona o obcích a podle § 102 zákona o obcích je radě vyhrazeno m.j. zabezpečovat hospodaření obce podle schváleného rozpočtu, provádět rozpočtová opatření v rozsahu stanoveném zastupitelstvem obce, stanovit rozdělení pravomocí v obecním úřadu, zřizovat a zrušovat odbory a oddělení obecního úřadu a stanovit celkový počet zaměstnanců obce v obecním úřadu a v organizačních složkách obce. Dle § 109 Rada obce může zřídit pro jednotlivé úseky činnosti obecního úřadu odbory a oddělení, v nichž jsou začleněni zaměstnanci obce zařazení do obecního úřadu
	§ 11	Z	V tomto ustanovení je stanovena povinnost rady obce/města v rámci zavedení systému finančního řízení a kontroly zřídit funkci příkazce a hlavního účetního. Ponechává se pouze na úvaze rady obce/města, zda pověří některého zaměstnance výkonem funkce správce rozpočtu. Domníváme se, že osoba správce rozpočtu je velmi důležitá v rámci celého procesu, proto je potřeba také rozpracovat její konkrétní odpovědnost stejně tak, jak ji má v návrhu zákona rozpracovanou příkazce operace a hlavní účetní. Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
	§ 12	Z	Navrhujeme do zákona zapracovat i možnost rozdělit odpovědnost hl. účetního na více osob. Nedokážeme si představit, že za vše, co je uvedeno v § 12 a v § 18, bude odpovědná jedna osoba. Tato připomínka je zásadní.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
	§ 12 písm. a)	Z	Kontrola výstupů se provádí, ale požadavky na úpravy nebo doplnění stávajících systémů podle požadavků účetnictví jdou přes odbory informatiky. Funkčnost softwaru je v náplni jiného odboru. Někteří správci pohledávek a závazků si určují software sami, např. u mezd, nájmu a služeb bytů a nebytových prostor aj. Nemůže být proto celá odpovědnost na hlavním účetním. Navrhujeme změnit slovo „odpovídá“ za „dohlíží“. Tato připomínka je zásadní.	Podle nově zařazeného ustanovení může hlavní účetní své pravomoci delegovat i na další zaměstnance, tedy i v případě, která jsou v připomínce popsány

§ 12 písm. b)	Z	Navrhujeme změnit slovo „zajišťuje“ slovem „dohlíží“. Stejné zdůvodnění jako v bodě a). Tato připomínka je zásadní.	Ustanovení vypuštěno
§ 12 písm. c)	Z	Řízení rizik je v náplni odboru kontroly a interního auditora aj. odborů. Správa pokladny není pod řízením hlavního účetního, ale jiného oddělení, právě pro zamezení rizikům. Správa pokladny a její účtování (resp. pokladní služba) by mělo být odděleno. Navrhujeme doplnit před „rizik“ slovo „účetních“. Tato připomínka je zásadní.	Ustanovení přeformulováno. Z textu je zřejmé, že se jedná o rizika spojená s účetnictvím.
§ 12 písm. e)	Z	Není definován pojem „vedení účtů“. Znamená vedení rozpočtových účtů, sledování rozpočtu nebo klasické vedení účetnictví? Pokud by se jednalo o sledování rozpočtu a ÚSC by jmenoval správce rozpočtu, měl by být správce rozpočtu podřízen hlavnímu účetnímu? Pokud ano, bylo by to v rozporu s §17 odst.2, který přiznává povinnosti správce rozpočtu příkazci operace v případech, kdy správce rozpočtu není jmenován. Tato připomínka je zásadní.	Ustanovení přepracováno. Výraz „vedení účtů“ již není používán.
§12 písm. f)	Z	Řádný výběr příjmů zajišťuje odpovědný správce pohledávek včetně vymáhání nedoplatků spolu s exekucním oddělením. Navrhujeme místo slova „výběr“ a „inkaso“ dát slovo „účtování“. Tato připomínka je zásadní.	Ustanovení vypuštěno
§ 12 písm. h)	Z	Pokladní služba (správa pokladny) by měla být oddělena od účetnictví z důvodu omezení případných rizik. Navrhujeme změnit slovo „zabezpečuje“ slovem „účtuje“. Tato připomínka je zásadní.	Výraz „zabezpečuje pokladní službu“ nahrazen výrazem „zabezpečuje správu finanční hotovosti“.
§ 14 odst. 2	Z	Tento postup si lze těžko představit v praxi, když většina těchto případů vzniká z rozhodnutí výkonného orgánu, nikoliv zaměstnanců. Pokud nebudou zaměstnanci nezávislí na politické a jiné vůli volených orgánů, nelze tuto úpravu akceptovat – veškerá odpovědnost za vykonávané operace dopadá na zaměstnance, přitom rozhodování náleží voleným orgánům. Navrhujeme doplnit úpravu dle § 17 odst. 3 věta druhá. Tato připomínka je zásadní.	Nelze vypořádat. Jedná se pouze o proklamaci, kterou nelze akceptovat
§ 18	Z	Zde dochází k zásadnímu posunu při náhledu na funkci hlavního účetního, který v rámci schvalovacího postupu při přijímání rozpočtového závazku má plnit ještě funkci kontroly příkazce operace. Tomuto názoru odpovídá	Funkce hlavního účetního obsahuje některé činnosti ekonomických útvarů a jejich vedoucích s prolínáním do útvarů účtárny.

			ustanovení odst. 3, kde se uvádí, že shledá-li hlavní účetní nedostatky při schvalování operace, tak nepostupuje dále ve schválení. V odst. 4 se potom říká, že v operaci pokračuje pouze v případě, že příkazce operace písemně potvrdí své rozhodnutí, přičemž je hlavní účetní zproštěn další odpovědnosti. V tomto ustanovení je na funkci hlavního účetního kladena nepřiměřená odpovědnost. Tato připomínka je zásadní.	
	§ 20	Z	Znamená toto znění, že poskytovatel finanční podpory musí jít povinně u příjemce na kontrolu finanční podpory jiného poskytovatele, pokud byl jeden projekt spolufinancován z více zdrojů (u ÚSC jsou finanční podpory určené např. na podporu činnosti sportovních sdružení, které mají tuto činnost spolufinancovanou z více zdrojů)? Musí být tedy provedena kontrola všech těchto zdrojů? Pokud ano, jakým způsobem o provedené kontrole musí být informování i další poskytovatelé finanční podpory, jejichž finanční prostředky kontrolní orgán ÚSC prověřil? Tato připomínka je zásadní.	Ustanovení bylo přeformulováno a návrh byl rozšířen o další ustanovení o spolupráci kontrolních a auditních orgánů.
	§ 23	Z	V § 23 odst. 7 návrhu zákona je uvedeno, že „výkonný orgán územního samosprávného celku a městské části hlavního města Prahy předkládá roční zprávu současně zastupitelstvu“. Upozorňujeme, v případě zachování tohoto znění, na velkou časovou náročnost schvalování takového materiálu v orgánech obcí. Tato připomínka je zásadní.	Zastupitelstvo tento materiál neschvaluje. Je mu předkládán pouze k informaci a případnému využití v dalším období.
	§ 24 a 25	Z	Není jasně definované, který orgán bude oprávněn přestupky podle tohoto zákona projednávat a ukládat pokuty. Tato připomínka je zásadní.	Tuto problematiku řeší § 64 návrhu, konkrétně odstavec 5
	§ 25	Z	Zásadně odmítáme ukládání pokut, vzhledem k faktu, že na funkci např. hlavního účetního je tímto návrhem zákona kladena naprosto nepřiměřená odpovědnost (viz připomínky k § 12 a 18). Zde se můžeme dostat do rozporu se zákoníkem práce. Tato připomínka je zásadní.	Připomínka neakceptována. Jedná se o snahu zvýšit manažerskou odpovědnost., čehož nelze dosáhnout bez zavedení sankcí.
	Část třetí – interní audit - obecně	Z	Takto široce koncipovaná činnost interního auditu bude znamenat, že činnost již nebude moci vykonávat jeden interní auditor, jak to bylo možné dosud. Znamená to další personální i finanční náklady pro obce/města, zvláště když interní auditor už teď je zařazen podle katalogu minimálně do 10. nebo 11. platové třídy. Je potřeba přesněji definovat rozdíl mezi kontrolou finančních prostředků	Počet interních auditorů závisí na konkrétních podmínkách. Výkon auditu vlastně nahrazuje dosavadní veřejnosprávní kontrolu. Je tedy možno pro výkon auditu použít dosavadní zaměstnance vykonávajících veřejnosprávní kontrolu.

			zřizovatele u organizací, u kterých plní ÚSC zřizovatelské funkce a mezi výkonem interního auditu. Může kontrolu finančních prostředků a audit provádět jedna a tatáž osoba, nebo musí dojít k oddělení těchto funkcí? Tyto připomínky jsou zásadní.	
§ 33	Z		Tento fakultativní orgán a jeho postavení je v praxi těžko představitelné. Výbor má jasně definovaná oprávnění, přitom nemá žádnou odpovědnost, takže se naprosto vymyká ostatním orgánům zapojeným do systému. Nejsou nastaveny žádné mantinely pro případ jeho možné „zvůle“. Tato připomínka je zásadní.	Tento orgán je běžně využíván v některých státech již delší dobu a taktéž u velkých soukromých společností (bank).
§ 39 odst. 2	Z		Obce/města mají vykonávat interní audit i u svých příspěvkových organizací a školských právnických osob. Tyto povinnosti interního auditu přinesou další personální a finanční náklady obcím/městům navíc. Tato připomínka je zásadní.	Tyto audity v podstatě nahrazují výkon veřejnosprávních kontrol. Nedojde tedy ke zvýšení nákladů
§ 41	Z		V návrhu zákona je uvedeno: „Audit je zahájen dnem vydání písemného pověření orgánem oprávněným k výkonu auditu podle § 39...“ – dle našeho názoru by měl být interní audit zahájen předložením písemného pověření auditního orgánu auditované osobě; dále z uvedeného znění není zřejmé, kdo podepisuje písemné pověření k výkonu interního auditu (je to vedoucí útvaru interního auditu nebo osoba zastupující výkonný orgán, příp. jiná osoba?). Tato připomínka je zásadní.	Neakceptováno Zahájení auditu dnem podepsání pověření k výkonu auditu bylo zvoleno z důvodu, aby auditor byl v případě potřeby oprávněn vyžadovat podklady od auditované osoby ještě před zahájením šetření na místě. Je na rozhodnutí výkonného orgánu, zda bude vydávat pověření k výkonu auditu osobně či pověřit touto činností jiného vedoucího zaměstnance. V organizacích, v nichž není výkonný orgán, je na rozhodnutí statutárního zástupce, zda bude vydávat pověření k výkonu auditu osobně či pověřit touto činností jiného vedoucího zaměstnance. V organizacích, kde plní funkci interního auditu útvar, je obvyklé, že pověření k výkonu auditu vystavuje vedoucí zaměstnanec útvaru interního auditu. Pokud je plněním úkolů interního auditu pověřen jeden zaměstnanec mající pro účely tohoto zákona postavení útvaru interního auditu, ale nemůže být pověřen vystavováním pověření k výkonu auditu, neboť by pověřoval sám sebe. V případě územních samosprávních celků je výkonným orgánem rada, nepředpokládá se však, že bude rada vydávat pověření. Je na rozhodnutí rady, koho touto činností pověřit a jak určí nastavit vnitřní postupy v rámci subjektu oprávněného k výkonu auditu.

ČIA	§ 28 odst. 1 a 3	O	Doporučujeme uvedené odstavce spojit do jednoho, jedná se o komplexní definici interního auditu dle mezinárodních standardů.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
	§ 30, odst. 1, písm. a)	O	Doplnit "...nebo jím řízená organizační složka státu".	Neakceptováno, o zřízení IA u těchto subjektů rozhoduje správce veřejného rozpočtu z pozice zřizovatele.
	§ 30, odst. 2	O	Upozorňujeme, že návrh není v souladu s důvodovou zprávou, která uvádí hranici 10 tis. obyvatel, návrh zákona pak uvádí hranici 15 tis. obyvatel. Doporučujeme danou hranic stanovit v souladu s důvodovou zprávou (10 tis.).	Akceptováno, DZ upravena.
	§ 31, odst. 2	O	Není řešeno organizační začlenění útvaru interního auditu u jiných typů organizací, než jsou územní samosprávné celky.	U jiných typů organizací je organizační začlenění shodné s funkční podřízeností.
	§ 31, odst. 2	O	Upozorňujeme, že není řešeno organizační začlenění útvarů interního auditu u všech orgánů, kromě ÚSC. Zároveň doporučujeme v důvodové zprávě upřesnit, jak bude naplněno organizační začlenění u USC.	DZ doplněna.
	§ 31, odst. 3, písm. c)	O	Upozorňujeme, že v uvedeném textu chybí neomezený přístup k informacím. Toto je nezbytné pro naplnění funkce interního auditu pro plánování auditu.	Akceptováno, ustanovení upraveno. „c) neomezený přístup zaměstnanců zařazených do útvaru interního auditu ke všem útvarům, činnostem, osobám a informacím souvisejícím ..
	§ 37, odst. 1	O	Není uvedeno, kdo jmenuje vedoucího útvaru interního auditu u "další veřejné instituce" (např. ČSSZ, ÚP apod.)	Akceptováno, ustanovení upraveno.
	§ 37, odst. 1	O	Doporučujeme doplnit jako písm. k) vedoucí organizační složky státu, která je přímo podřízena správci kapitoly, u které je interní audit zřízen.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
	§ 37 a 38	O	Podmínka předem vyžádaného písemného stanoviska vedoucího útvaru centrální harmonizace ke splnění předpokladů uchazeče pro výkon funkce ke jmenování (§37, odst. 1a) a nutný předpoklad předchozího stanoviska vedoucího útvaru centrální harmonizace (§38, odst. 3) při odvolání vedoucí útvaru interního auditu je nedostatečná pojistka vzhledem k tomu, že návrh zákona nestanoví, že stanoviska musejí být souhlasná. Doporučujeme do návrhu zákona doplnit souhlasné stanovisko vedoucího útvaru centrální harmonizace v obou uvedených případech nebo zjednodušeně „písemný souhlas“.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
	§ 38	O	Doporučujeme doplnit i osobu, která bude příslušné odvolání vedoucího útvaru interního auditu navrhopvat – analogicky s § 37.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
	§ 40, odst. 2, písm. b)	O	Doporučujeme doplnit text uvedený v §4 odst. 2 a §6 „se zřetelem zejména na konkrétní podmínky organizační struktury, způsob řízení, počet zaměstnanců, povahu, rozsah a složitost vykonávaných činností daného	Akceptováno, ustanovení upraveno.

			orgánu.	
	§ 41, odst. 1	O	Není stanoveno, kdo za orgán oprávněný k výkonu auditu vydává (schvaluje) pověření k provedení auditu. Doporučujeme, aby to byl přímo vedoucí útvaru interního auditu.	Neakceptováno. Je ponecháno na rozhodnutí výkonného orgánu, zda bude vydávat pověření k výkonu auditu osobně či pověří touto činností jiného vedoucího zaměstnance.
	§ 41, odst. 2	O	Doporučujeme uvedený odstavec vypustit, je duplicitní. Zároveň je nutné v textu definovat termín „interní auditor“.	Akceptováno částečně Interní auditor je zaměstnanec pověřený k výkonu auditu. § 41 odstavec 2 není vypuštěn -autor připomínky neuvádí s čím je tento odstavec duplicitní.
	§ 45, odst. 1, písm. g.	O	Doplnit, že součástí zprávy z auditu jsou min. zjištění a doporučení interního auditu.	Neakceptováno Náležitosti zprávy lze upravit formou metodiky nikoli právní normou. Ze znění ustanovení § 47 (4) vyplývá, že zpráva obsahuje zjištění a doporučení.
	§ 47, odst. 1, věta 1 § 47 odst. 3, § 48	O	Doporučujeme nahradit slovo „předat“ slovem „doručit“.	Akceptováno. Text upraven.
	47, odst. 1, věta 4	O	Doporučujeme návrh opatření k nápravě na základě zjištění a doporučení uvedených ve zprávě neprovazovat na současně uvedené stanovisko, ale toto osamostatnit.	Akceptováno. Text upraven.
	§ 2 písm. a), § 6, § 9, 10	O	Výkonný orgán ÚSC nemá podřízené zaměstnance, na které by mohla přenést funkce podle návrhu zákona (podle zákona okrajích a obcích má v této oblasti velmi omezené funkce). Podle návrhu zákona se jedná o určení popisu pracovního místa – toto radě ÚSC nepřísluší – tato kompetence spadá pod ředitele KÚ, tajemníka obce.	Akceptováno. Text upraven.
	§ 2 písm. a)	O	Doplnit definici "Výkonného orgánu" o organizační složku státu, která není správcem kapitoly státního rozpočtu a byla zřízena k plnění úkolů státní správy jiným právním předpisem (zákon ČNR č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení).	Neakceptováno. Tento subjekt výkonný orgán nemá.
	§ 2, písm. a)	O	Sjednotit názvy subjektů, pro které je definován výkonný orgán s jejich názvy v § 1, odst. a). Konkrétně se jedná o sjednocení názvu "správce kapitoly státního rozpočtu" (uvedeného v § 1) a "organizační složka státu, která je správcem kapitoly státního rozpočtu" (uvedeno v § odst. 2, písm. a) a "ústřední správní úřad" (uvedeno v § 37, odst. 1, písm. b).	Akceptováno částečně.

	§2, písm. a)	O	Na konec věty první doplnit: výkonný orgán ÚSC je oprávněn přenést své pravomoci na vedoucí zaměstnance ÚSC.	Neakceptováno, delegace upravena v § 10.
	§ 5, odst. 1); § 30 odst. 1	O	Dle uvedeného je na uvážení Výkonného orgánu, zda výkon interního auditu u další veřejné instituce zajistí prostřednictvím vlastního útvaru interního auditu nebo zřídí útvar interního auditu v dané instituci. V případě některých dalších veřejných institucí, které kromě provozních finančních prostředků spravují i další finanční prostředky značného objemu (např. pro mandatorní výdaje typu dávek důchodového pojištění, dávek nemocenského pojištění, nepojistných dávek) by výkon auditu prostřednictvím útvaru mimo danou veřejnou instituci byl komplikovaný vzhledem ke specifitě a jedinečnosti procesu správy uvedených "neprovozních" finančních prostředků. Tyto instituce by měly mít povinně zřízen vlastní útvar interního auditu.	Neakceptováno. Potřebu zřídit IA musí posoudit zřizovatel.
	obecně	O	Do části, která nastavuje povinnosti příkazce a hlavního účetního při hodnocení operací (tj. před § 15) uvést, obdobně jako to bylo uvedeno v § 10 vyhlášky 416/2004 Sb., že finanční řízení a kontrola operací v působnosti příkazce a hlavního účetního se provádí ve dvou fázích.	Neakceptováno. Toto ustanovení vyhl. 416/2000 Sb. činilo aplikační potíže, proto byla zvolena jiná úprava. Nicméně navržená právní úprava umožňuje dvě fáze schvalovacích postupů upravit ve vnitřních normách.
	§ 9, odst. 2	O	Upozorňujeme, že chybí neslučitelnost funkce správce rozpočtu s funkcí příkazce a hlavního účetního, případně bychom doporučili povinné zabezpečení funkce správce rozpočtu, která je v současném systému klíčová dle vyhodnocení praxe.	Částečně akceptováno Nově zakotvena povinnost zřídit funkci správce rozpočtu, tato funkce je slučitelná s funkcí příkazce.
	§ 9, odst. 5; § 13,	O	Z uvedeného lze odvodit, že v organizaci by měl být jmenován pouze jeden hlavní účetní (vedoucí organizačního útvaru organizační složky státu). V takovémto případě u některých organizací, s vysokou denní četností schvalovaných výplat nelze zajistit řádné "osobní" provedení všech činností, za které hlavní účetní odpovídá dle § 12, zejména pak činnost uvedenou pod písm. f). Ponechat stávající stav, kdy je hlavní účetní pověřován shodně jako příkazce.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
	§ 12 a 13	O	Upozorňujeme, že není řešena funkce zástupce hlavní účetní, resp. jeho zastupitelnost. Zároveň u některých malých organizací není možné tuto funkci zabezpečit. Doporučujeme u malých organizací umožnit alternativní řešení funkce hlavního účetního (z úrovně „nadřízené organizace“ nebo „zřizovatele“, případně jiným přiměřeným řešením.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
	§16, odst. 2, písm. a)	O	Navrhujeme ponechat stávající formulaci podmínek pro individuální rozpočtový závazek, tj. kromě určení příjemce a částky výdaje i určení termínu plnění. V případě navrhovaného znění by každá dávka důchodového	Akceptováno, ustanovení upraveno.

			pojištění (cca 3,5 mil měsíčně) a dávka nemocenského pojištění (cca 200 tis měsíčně) musela být pokryta individuálním rozpočtovým závazkem, protože příjemce a částka výdaje je u ní známa. Není však znám termín plnění, protože není předem známo, jak dlouho se budou jednotlivé dávky vyplácet, což při současném znění podmínek pro individuální příslib umožňuje pokrýt tyto dávky limitovaným příslibem.	
	§17, odst. 1, písm. f)	O	Vzhledem k tomu, že se jedná o část procesu, kdy již z uzavřeného právního závazku vyplývá povinnost finančního plnění, zjišťovat, zda jsou dodrženy podmínky stanovené pro zadávání veřejných zakázek, se jeví jako opožděné. Tato povinnost by měla být uvedena v § 15, kdy se připravuje právní závazek.	Připomínka vypořádána.
			Upozorňujeme, že v textu chybí oblast upravená v současné právní úpravě, a to spolupráce mezi jednotlivými správci veřejného rozpočtu při zajišťování řídicího a kontrolního systému (výměna informací, výsledků kontrol a interních auditů, koordinace plánů atd.). Doporučujeme doplnit.	Připomínka akceptována. Text doplněn.
		O	Zákon neřeší řídicí a kontrolní postupy při finančních operacích provedených v době mimořádných situací (havárie, krizové situace, apod.)	Připomínka vypořádána. Tyto případy musí upravit výkonný orgán vnitřními předpisy.
	§ 25	O	Doporučujeme přestupky u příkazce a hlavního účetního navrhneme řešit pouze v rámci pracovněprávních vztahů a vypustit § 25.	Připomínka neakceptována. V rozporu s protikorupční strategií.
	§ 27 odst. 3	O	Upozorňujeme, že lhůta pro zánik odpovědnosti právnické osoby za správní delikt do jednoho roku od spáchání, je podle našeho názoru nepřiměřeně krátká. Doporučujeme zapracovat do zákona prodloužení promlčecí lhůty minimálně na tři roky od spáchání správního deliktu.	Připomínka neakceptována. Lhůty jsou dostačující.
	§ 27	O	Doplnit další odstavce, kde bude řešeno, příjmem kterého rozpočtu bude příjem z uložených sankcí a pokut a kdo je odvolacím orgánem.	Připomínka akceptována, text upraven.
	§ 3, celá část čtvrtá	O	Upozorňujeme s ohledem na nesystémové uvedení samostatné části čtyři „Řídicí a kontrolní systém při správě zahraničních prostředků“ tak, není upraveno v tomto paragrafu. Zároveň není jasné, zda orgán v této čtvrté části uvedené zejména v rámci § 52 a 53 jsou povinni nastavit své postupy v souladu s cíli uvedenými v § 8.	Připomínka vypořádána. Vzhledem k tomu, že cíle odpovídají nařízení 966/2012, předpokládáme, že budou v souladu s legislativou EU pro oblast strukturálních fondů a FS.
	§54	O	Upozorňujeme, že pro tento typ auditní činnosti nejsou upraveny procesní postupy (obdobně jako u orgánů dle § 52 a 53) a zejména práva a povinnosti auditorů a auditovaných. Doporučujeme min. doplnit stejně jako v § 58 nebo § 59 „Při výkonu auditu zahraničních prostředků se použijí procesní pravidla uvedená v § 41 až 50 obdobně.“	Akceptováno, text doplněn.

	§ 59	O	Ustanovení o výkonu auditu MF se zapojením orgánů Finanční správy ČR považujeme za nepřijatelné. Podle našeho názoru by se MF mělo ve své činnosti soustředit na výkon dozoru (§ 58) a nepřispívat k navyšování neopodstatněných duplicít kontrolní respekt. Auditní činnosti využíváním orgánů FS ČR, jejichž prioritou by mělo být zaměření se na příjmovou stránku rozpočtů. Doporučujeme vypustit § 59 ze znění zákona. Případně ponechání tohoto § doporučujeme vypustit poslední odstavec (zapojení orgánů FS) a uvedení cílů těchto auditů.	Neakceptováno. Rozhodnutí ministra financí.
	§63 odst. 2	O	Doporučujeme uvést zavedení řídicího a kontrolního systému dle tohoto zákona do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.	Akceptováno, text upraven.
KAČR	§ 13 odst. 1		<i>(1) V případě ukončení výkonu funkce hlavního účetního, výkonný orgán, případně příkazce v rozsahu svého pověření, zajistí vypracování mezitímní účetní závěrky ke dni ukončení výkonu funkce hlavního účetního, zprávy o předání funkce, a odevzdání těchto dokumentů a <u>úplného účetnictví</u> nově jmenovanému hlavnímu účetnímu. K mezitímní účetní závěrce musí být připojen podpisový záznam hlavního účetního, který ukončil výkon funkce hlavního účetního nebo podpisový záznam výkonného orgánu. Mezitímní účetní závěrka se nevypracovává v případě sestavení řádné, mimořádné nebo mezitímní účetní závěrky do jednoho měsíce před ukončením výkonu funkce hlavního účetního.</i> V ustanovení tohoto paragrafu není uvedeno, co má být v rámci úplného účetnictví nově jmenovanému hlavnímu účetnímu předáno. Jedná se o termín, který zákonem není blíže specifikován, a proto by v praxi mohl činit výkladové potíže. Doporučujeme tento termín pro potřeby praxe podrobněji definovat.	Akceptováno, ustanovení upraveno.
	§ 33 odst. 2 písm. e) a § 51		§ 33 <i>(2) Výbor pro audit zejména poskytuje nezávislá stanoviska</i> <i>a) k fungování finančního řízení a kontroly a hospodaření s veřejnými prostředky,</i> <i>b) k fungování interního auditu včetně posuzování jeho nezávislosti a objektivit,</i> <i>c) ke jmenování a odvolávání vedoucího útvaru interního auditu,</i> <i>d) k připravované auditní strategii a ročnímu plánu,</i>	Neakceptováno.

			e) k roční <u>auditní</u> zprávě <u>interního auditora</u>. § 51 Roční <u>auditní</u> zpráva <u>interního auditora</u> (1) Vedoucí útvaru interního auditu odpovídá za zpracování roční <u>auditní</u> zprávy interního auditora, kterou předkládá výkonnému orgánu. (2) Roční <u>auditní</u> zpráva <u>interního auditora</u> obsahuje a) potvrzení nezávislosti útvaru interního auditu, b) výsledky činnosti interního auditu za uplynulý rok, c) souhrn zjištěných významných nedostatků v řídicím a kontrolním systému, d) opatření přijatá výkonným orgánem, příkazcem nebo hlavním účetním k významným zjištěním, e) zjištění o skutečnostech, které by mohly způsobit neúplnost nebo neprůkaznost účetnictví, f) přehled rizik identifikovaných interním auditem u těch doporučení, ke kterým nebyla přijata opatření, g) prohlášení, že při auditní činnosti byly uplatněny mezinárodní standardy pro interní audit. (3) Součástí roční <u>auditní</u> zprávy interního auditora je stanovisko útvaru interního auditu o tom, zda zavedený řídicí a kontrolní systém je dostatečně účinný a zda poskytuje přiměřené ujištění, že veřejné prostředky jsou využívány v souladu se zásadou řádného finančního řízení. (4) Obce a městské části hlavního města Prahy, které jsou povinny zřídit útvar interního auditu, nebo které na základě svého uvážení útvar interního auditu zřídily, předkládají své roční <u>auditní</u> zprávy interního auditora krajům, v jejichž územním obvodu se nacházejí, nebo hlavnímu městu Praha. Souhrn údajů z těchto zpráv a stanovisek je součástí roční <u>auditní</u> zprávy interního auditora kraje a hlavního města Praha. (5) Působnost stanovená krajům a hlavnímu městu Praha podle odstavce 4 je výkonem přenesené působnosti. Z důvodu podobnosti názvu „roční auditní zpráva“ se zprávou auditora podle jiného právního předpisu (zákona č. 93/2009 Sb., o auditorech, ve znění pozdějších předpisů) navrhujeme úpravu tohoto termínu v celém znění zákona.	
--	--	--	--	--

	§41	O	§ 41 Zahájení <u>interního</u> auditu (1) <u>Interní</u> audit je zahájen dnem vydání písemného pověření orgánem oprávněným k výkonu <u>interního</u> auditu podle § 39. Zahájení <u>interního</u> auditu je povinen orgán oprávněný k výkonu auditu písemně oznámit osobě, u které bude <u>interní</u> audit vykonán (dále jen „auditovaná osoba“). (2) <u>Interní</u> audit vykonává zaměstnanec pověřený k výkonu <u>interního</u> auditu (dále jen „interní auditor“). Vzhledem ke skutečnosti, že část třetí upravuje „interní audit“ navrhuje zachování používaného termínu ve všech ustanoveních vztahujících se k internímu auditu.	Neakceptováno. Text ustanovení § 41 je upraven. Nadále je v § 38 a následujících ustanoveních užíván pojem „audit“ ve smyslu úředního přezkoumání a zhodnocení dokumentů nezávislou osobou, kdy účelem je zjistit, zda doklady podávají platné a spolehlivé informace o skutečnosti a obvykle také zhodnotit kvalitu vnitřní kontroly firmy.
	§ 45 odst. 1 písm. g) a § 47	O	(1) <u>Interní</u> auditor je při výkonu <u>interního</u> auditu povinen a) při úvodním jednání předložit pověření k provedení <u>interního</u> auditu a další dokument, který dokládá, že se jedná o osobu uvedenou v pověření k provedení <u>interního</u> auditu, b) zjistit skutečný stav věci a svá zjištění prokázat doklady, c) šetřit práva a právem chráněné zájmy auditovaných osob, d) vydat potvrzení o zajištění originálních dokladů, e) zajistit řádnou ochranu odebraných originálních dokladů proti jejich ztrátě, zničení, poškození nebo zneužití, f) předat neprodleně převzaté doklady auditované osobě, pominou-li důvody jejich převzetí, g) vyhotovit zprávu z <u>interního</u> auditu, h) zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o kterých se dozvěděl při výkonu <u>interního</u> auditu a nezneužít znalosti těchto skutečností, § 47 Zpráva z <u>interního</u> auditu (1) <u>Interní</u> auditor vyhotoví návrh zprávy z <u>interního</u> auditu a tento návrh předá auditované osobě. Auditovaná osoba je oprávněna ve stanovené lhůtě zaujmout k návrhu zprávy písemné stanovisko. Lhůta k zaujetí stanoviska určená interním auditorem nesmí být kratší než 15 dní. Součástí stanoviska auditované osoby je návrh opatření k nápravě zjištěných nedostatků, včetně termínů jejich realizace.	Neakceptováno. Pojem „audit“ je použit ve smyslu úředního přezkoumání a zhodnocení dokumentů nezávislou osobou, kdy účelem je zjistit, zda doklady podávají platné a spolehlivé informace o skutečnosti a obvykle také zhodnotit kvalitu vnitřní kontroly firmy. Neakceptováno.,

		(2) Interní auditor na základě návrhu zprávy a stanoviska auditované osoby vyhotoví zprávu z <u>interního</u> auditu, jejíž přílohou je stanovisko auditované osoby a zdůvodnění případného neakceptování stanoviska. (3) Interní auditor projedná zprávu z <u>interního</u> auditu se statutárním zástupcem auditované osoby nebo zaměstnancem, který byl statutárním orgánem pověřen zastupováním auditované osoby v rámci auditu a předá mu písemné vyhotovení zprávy. (4) Auditovaná osoba písemně informuje orgán oprávněný k výkonu <u>interního</u> auditu o přijetí opatření, včetně termínů a stavu plnění, a to ve lhůtě stanovené při projednání a předání zprávy. Z důvodu podobnosti názvu „zpráva z auditu“ se zprávou auditora podle jiného právního předpisu (zákona č. 93/2009 Sb., o auditorech, ve znění pozdějších předpisů) navrhujeme úpravu tohoto termínu v celém znění zákona. S ohledem na předchozí připomínku rovněž navrhujeme doplnit termín „interní audit“ ve všech částech, které se k internímu auditu vztahují.	
	§ 54	(1) Pokud České republiky z přímo použitelných předpisů Evropské unie, mezinárodních smluv nebo aktů práva jiného členského státu Evropské unie vznikne povinnost určit orgán odpovědný za zajištění auditu, plní funkce auditního orgánu Ministerstvo financí, pokud tyto předpisy, smlouvy nebo akty nestanoví jinak. (2) Ministerstvo financí zajišťuje výkon <u>auditů</u> systému a audit operací u osob a orgánů, které jsou zapojeny do systému řízení nebo využívání prostředků Evropské unie, prostředků poskytnutých na základě aktu práva jiného členského státu Evropské unie nebo prostředků poskytnutých na základě mezinárodních smluv. Pokud je ČR, popř. MF ČR povinno zajistit audit v souvislosti se správou zahraničních prostředků, pak z daného ustanovení nevyplývá, jakými postupy se tento audit bude řídit a jaké metody budou používány. Doporučujeme proto doplnit tuto významnou informaci do ustanovení § 54 nebo odkázat na jiný právní předpis, kterým by se audit těchto prostředků měl řídit. Upozorňujeme na skutečnost, že je třeba oddělit výkon interního auditu	Akceptováno, text upraven.

			upraveného v části třetí zákona od auditu se zcela jiným obsahovým vymezením i se zcela jiným účelem (viz. zákon č. 93/2009 Sb., o auditorech, ve znění pozdějších předpisů).	
	§ 56 písm. c		<i>Ministerstvo financí jako ústřední správní úřad v oblasti finanční kontroly zajistí</i> a) centrální harmonizaci zásad řídicích a kontrolních systémů, b) výkon dozoru nad řídicím a kontrolním systémem na všech úrovních veřejné správy, c) výkon <u>auditů</u>. Doporučujeme v písm. c) doplnit, o jaký audit se jedná či odkázat na jiný právní předpis, neboť převážná část právní úpravy tohoto zákona se vztahuje k výkonu interního auditu.	Neakceptováno.
	§ 59 odst. 3		<i>(3) Ministerstvo financí je oprávněno pověřit výkonem auditu orgány Finanční správy České republiky <u>nebo auditory podle zvláštního právního předpisu</u>¹⁰⁾.</i> ¹⁰⁾ <u>zákon č. 93/2009 Sb., o auditorech ve znění pozdějších předpisů</u> Vzhledem k velkému počtu osob, které jsou zapojeny do systému řízení nebo využívání prostředků Evropské unie a prostředků poskytnutých na základě aktu práva jiného členského státu Evropské unie nebo prostředků poskytnutých na základě mezinárodních smluv a musí být auditovány, bylo by vhodné rozšířit počet auditorů, kteří takový audit mohou provádět. Auditori pracující podle zákona č. 93/2009 Sb., o auditorech, ve znění pozdějších předpisů, jsou k této práci plně kompetentní.	Neakceptováno.

V Praze dne 7. června 2013